

ATHENAEI NAVCRATITAE
Athenaeus

DIPNOSOPHISTARVM

LIBRI XV

RECENSVIT

GEORGIVS KAIBEL

VOL. I

LIBRI I—V

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXXXVII

Kn

Digitized by Google

888.9
A96dk

v.1

c.3

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI

VDALRICO DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF

AMICITIAE · ERGO

PRAEFATIO.

ATHENAEUS Naucratita sophista Commodi eorumque qui illi successerunt imperatorum aetate Romae in urbe degebat. Perierunt eius de Syriae regibus libri (cf. Athen. V p. 221 a), habemus dipnosophistarum sermones per quindecim, ut nunc res est, libros dispositi, quos quamquam constat ineunte saeculo p. Chr. tertio scriptos esse, tamen totum opus quo anno absolutum sit etiam accuratius potest demonstrari. Inter dipnosophistas longe est nobilissimus Ulpianus Tyrius, cuius extremum de corollis sermonem legimus libro XV inde a p. 676; finem facit dicendi p. 686 f. his verbis: οὗτῳ γὰρ τὴν τῶν λόγων ἔξοδον ὥσπερ δράματος ποιήσομαι, quibus subicit Athenaeus haec: καὶ μετ' οὐ πολλας ἡμέρας ὥσπερ *⟨αὔτὸς⟩* αἵτοι σιωπὴν καταμαντευσάμενος ἀπέθανεν εὐτυχῶς, οὐδένα καιρὸν νόσῳ παφαδούς, πολλὰ δὲ λιπήσας ἡμᾶς τὸν ἐταίρους. Ulpianus quaeritur quis fuerit: alii iureconsultum intellegunt notissimum, Elagabalo et Alexandro imperantibus praefectum praetorio, a. 228 occisum a praetorianis, alii negant illum intellegi posse, quem non iuris peritum, sed grammaticum doctum et atticistam morosum Athenaeus finxerit. Mihi neque idem videtur

esse neque diversus. Athenaeus enim ad Platonis exemplum dialogo instituto (cf. I c. 3) multos omnigena doctrina instructos convivas introduxit sermocinantes, quorum et nomina et ingenia finxit ad similitudinem clarorum quorundam qui olim fuerunt virorum, sive philosophorum sive grammaticorum seu medicorum. Plutarchum finxit non Chaeronensem sed Alexandrinum, non philosophum sed grammaticum, nec tamen potest dubitari quin illius memoriam recolere voluerit cuius quaestiones convivales ipsi exemplo fuerunt. Masurium virum omnium bonarum artium studiis eruditum, maxime vero iuris peritia insignem, facile agnosces Masurium Sabinum Tiberii aequalem, nec minus aperiae sunt Zoili grammatici, Democriti philosophi, Galeni medici personae. Daphnus Ephesius et Rufinus Nicaeensis medici tamquam duo ex uno Rufo Ephesio facti videntur, denique si recte capio ridiculas sophistae facetias, Ptolemaeum Philadelphum in Philadelphum Ptolemaeensem, Nicomedem Bithynum in Pontianum Nicomedensem, Scipionem Africanum Aemilianum in Aemilianum Maurum ille transformavit, regibus et consulibus ad philosophorum grammaticorumque gregem deiectis. Iam vero Ulpianum cur ex omnibus unum sibi aequalem hominem assumpsit — nam Galenus, quem senem puer nosse potuerat, eo tempore quo scribebat Athenaeus sine dubio mortuus iam erat —, cur illum ex omnibus unum excepto Galeno non tecto nomine significavit, sed et Ulpianum appellavit et Tyrium? fieri profecto non poterat quin quisquis legeret hominem illius aetatis et nobilissimum et potentissimum intellegereret, licet grammaticum factum et sophi-

stam ex iureconsulto. De vero autem homine etsi non negaverim facta et falsa multa narrari posse, tamen nimis inepte opinor Athenaeus fecisset, si mortem eius narrasset qui in vivis adhuc erat. Et si finxit hominis mortem ut lepide sermonis cum vitae exitu coniungeret, cur non alii cuilibet dipnosophistae sermonem tribuit, sed ipsi illi Ulpiano, quem unum verum hominem, quem unum illa aetate superstitem fuisse scimus? itaque non puto ea quae e libro XV supra apposui scribi potuisse nisi brevi temporis spatio post Ulpiani obitum i. e. ipso anno 228. Illud autem si quis miretur quod placidam mortem Athenaeus eum obiisse dicit qui a praetorianis vi occisus est, mihi satis apte et satis caute scriptor rei veritatem deflexisse videtur: gladio enim peti poterat imperatoris consiliarius, non poterat grammaticus.

Dipnosophistarum libri quindecim olim in codice Marciano Veneto integri perscripti erant, qui tamen codex sive malam manum sive casus iniuriam perpessus magno schedarum numero abscisso mutilatus nunc est: perierunt primi duo libri toti, praeterea tertii libri pauca quaedam (usque ad p. 73e). Factum hoc esse videtur priusquam codex ab Ioanne Aurispa a. 1423 Constantinopoli Venetias asportaretur¹⁾, factum est utique priusquam illud exemplum nunc deperditum inde describeretur, ex quo pauci qui reliqui sunt Athenaei

1) cf. Aurispae ad Ambrosium Traversarium epistula 24, 58 p. 1027 ed. Meh: *gentilium auctorum volumina Venetiis habeo CCXXXVIII, ex quibus aliqua tibi quae rarissime inveniri solent nominatim dicam. Nominat praeter hymnorum corpus aliaque nonnulla Naucratici cuiusdam Atheniensis volumen quoddam maximum nec adhuc finitum de coenis.*

codices originem duxerunt¹⁾: sunt autem haec apographa XV vel XVI saeculi ineuntis.

Codex MARCIANUS (A) membranaceus est saeculi ut videtur X, planissima et nitidissima scriptura insignis, singulae paginae bipertito inscriptae sunt versibus brevioribus (habent enim senas denas ad vicinas binas ternasve litteras), ut inter sinistram et dextram paginam spatium pateat satis magnum; versuum paginae fere sunt quadragenorum ternorum, ut tamen et pauciores et plures inveniantur. Numerantur codicis, ut nunc res est, folia 372 vel potius 370: prima enim quae quidem superant Athenaei verba (p. 74a) in tertio folio scripta extant, cui quae praefixa sunt duo folia chartacea, eorum prius vacat omnino, alterum a recentiore manu scripta haec habet: 'Αθηναίου ναυκρατίου δειπνοσοφιστῶν βιβλία λ'. ἐνταῦθα εἰσὶν δέκα. — ναυκρατίης περὶ δειπνων. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ε' βιβλίου, οὗ ὅμως ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει, καὶ λήγει εἰς τὸν ιε'²⁾ — κτῆμα Βησσαρίωνος καρδινάλεως τοῦ τῶν Τούσκλων, τὸ νξον (i. e. loci LVII). Videtur codex post grave illud de quo monui damnum subitum aliquantis per sine tegumento iacuisse, unde non solum detrita et evanida in priore folii primi (i. e. fol. 3) pagina scriptura, sed illud etiam explicatur quod extrema tria

1) ita rem habere sensit iam Schweigaeuserus praef. p. CI, demonstravit primus Guilelmus Dindorfus Philologi vol. XXX (1870) p. 75 sqq., vide etiam meas Observaciones criticas in Athenaeum (Rostochii 1883) p. 3; apographa velut Laurentianum (B) et Palatinum (P) ex ipso libro Marciano descripta esse minus recte antea pronuntiaverat Cobetus Var. lect. p. 127; cf. etiam R. Schoell Hermae IV p. 160 sqq.

2) numerorum confusio facile eis expedietur quae infra p. XXII exposui.

folia (f. 370—372) pessime truncata lacerata detrita sunt, ut vix pauca certa ratione legi possint. Funesto casu factum est ut libro undecimo duplici codex hiet lacuna, altera ampliore post fol. 214' (XI c. 15 extr. usque ad c. 30 init.), minore altera post fol. 239' (c. 105 med. usque ad c. 107 init.), utraque exilibus epitomae copiis explenda. Levem denique in codicis Marciani archetypo commissum errorem, quo accidit ut quinti libri aliquot folia (c. 3 sub fin. *σπουδάζοντας εἰσήγαγεν* — c. 12 post init. *ποτόν σε ἐπος φύγεν ἔρως*) in libri quarti caput 79 (sub fin. post verba *Αἰσχύλος γοῦν κατὰ μετα*) traicerentur, animadvertisit feliciter et correxit Casaubonus. Ab his si discesseris codicem habes bonum ac probum, diligenter et curiose descriptum ex archetypo multo etiam meliore. Archetypum uncialibus quae dici solent litteris exaratum fuisse coniecit Cobetus, quod etsi non certum, tamen veri est simillimum: suadet hoc creberrimum corruptelae genus, quo litterae vetustae scripturae formis inter se similes permutantur, velut *αἱ γαλατὶ καὶ* (XIV p. 657e) scriptum est pro ΑΙ ΓΑΛΛΙΚΑΙ, λυδιάων (XIII p. 597b) pro ΑΟΙΔΙΑΩΝ, *κεμακίδες* (VI p. 256d) pro ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΕC vel KAIMAKIΔEEC, quae vitia si non ex archetypo libri Marciani, sed ex vetustiore exemplo repetenda esse dicas, vix credibile est talia a pluribus deinceps librariis constanti fide servata et propagata, non vero aut correcta aut in peius corrupta esse. Etiam illud Cobeti sententiae favet quod librarius cum plerumque singula vocabula recte inter se distingueret, tamen ubi paullo difficilior res erat, continua usus est scriptura nec notas prosodiacas addidit, vide in primis Philoxeni

carmen IV p. 147a: putaveris in archetypo etiam multo rarius vocabula dirempta vel notis distincta fuisse, plane ut in lemmatis codicis factum videmus, quae accurate ex archetypo uncialibus litteris transcripta raras accentuum notas exhibent. Ut archetypi antiquitate ita librarii diligentia et integritate commendatur codex Marcianus: nam etsi multa corrupta ille nobis tradiderit quae facili opera vel puer emendare poterat, tamen haec ipsa non minima eius laus est quod strenue propositum exemplum descriptsit quaeque aut vitiata essent aut obscuriora viderentur, integra intactaque reliquit neque addita fere littera neque dempta: adeo ille suo iudicio diffidebat ut sicubi duplarem in archetypo lectionem invenisset non alteram utram seligeret, sed utramque iuxta positam transcriberet, velut IV p. 173a legitur ἀρτυσίλαοις i. e. Αρτυσίλαιοι in Ἀρτυσίλεω correctum, XIII p. 593 f. habet codex ἡ δὲ Νέαιρα ἦν Στρατοκλείδου ἐρωμένη Εενοκλείδου, ubi Εενοκλείδου aperta est nominis Στρατοκλείδου correctio; sed huius rei plura exempla composui in Observ. crit. p. 4 sqq. Itaque codicis Marciani etiam corruptelae magni facienda sunt, ut quo acrius traditae lectionis vestigiis insistas eo certiore possis sperare medelam. — Emit ut videtur codicem Bessario cardinalis, cuius ex testamento a. 1472 cum ingenti reliqua librorum supellectile reipublicae Venetae legatus per multos annos dum bibliotheca Marciana conderetur latuit ita ut ne Musuro quidem cum a. 1514 editionem Aldinam pararet innotuerit. Praeclare igitur de Athenaei libris meritus est Ioannes Schweighaeuser, quod codicem a. 1798 Venetiis Parisios translatum tam-

quam primus detexit et cum per Godofredum filium diligenter exutiendum curasset primus iustas praestantissimi codicis laudes praedicavit: quanto illum putas gaudio exsultaturum fuisse, si non filius, cuius laudabilem diligentiam legendi peritia non exaequabat, sed ipse codicem tractare potuisset et aestimare. Schweighaeuseri operam suppleverunt et Cobetus, qui cum ipse codicem integrum legisset saepius emendandis comicorum potissimum reliquiis egregias ex illo excerptas lectiones adhibuit, et Dindorfius, qui in Philologi volumine XXX p. 80 sqq. nova multa, nec tamen omnia nec recte omnia, ex codice protulit additis etiam trium foliorum imaginibus a Iosepho Mueller confectis; de libro XV praeterea rectius legendo optime meritus est Rudolfus Schoell Hermae IV p. 162 sqq. Mihi autem Venetias profecto a. 1882 necessarium visum est denuo codicem adire, nec paenitet multum et operaet temporis huic negotio impendisse. Contuli codicem quam poteram accuratissime ne minutissimis quidem erroribus vel scribendi distinguendive proprietatibus neglectis, sed nefas duxi quidquid in meum usum enotavi ea integra omnia in adnotatione critica legentibus proponere, taediosam magis quam utilem molem: neque enim video quid scire referat scriptum esse in codice πολλα pro πολλά vel in trimetris τὴν γαστέρα η τὸν ὄμφαλόν pro τὴν γαστέρ' η τὸν ὄμφαλόν vel τὰ ὀλύμπια pro τὰλύμπια. Satis est in universum monere accentuum spirituumque notas saepissime omissas esse et in poetarum versibus saepius scribi solere vocales elidendas quam omitti: sic ubi tamen prosodiae ratio dubia esse videbatur, aut codicis fidem secutus

sum aut hoc si fieri non potuit de dissensu monui, itemque etiam elisionem sive neglectam male sive admissam notavi sicubi notatu dignam putabam. In orthographicis rebus spectatae codicis auctoritati quod eius fieri poterat obtemperavi: tradit ille formas unice veras permultas, quae licet partim titulorum testimonio confirmatae adhuc sperni solent, velut Ὁρθάννης, Σιληνός, Άινων, Καμικοί, quamquam in his ipsis rebus etiam multo plerumque accuratiores sunt epitomae codices, quorum ope quae in Marciano libro saepissime leguntur barbara Κρατήτιος, Καλλιμάχιος, Ὄπερίδης, Ιαμβία, αἰσχροκερδία, πολυπάτης alia semper fere corrigi poterant. Haec necessario corrigenda fuisse ut quivis concedet, ita alia cur non correxerim mirabuntur multi; sed quod in alterius voluminis prae-fatiacula monui, Athenaeum edo compilatorem, non scriptores poetasve ab illo compilatos. Herodotum Ionem Alcemanem Alcaeum apertum est non ita scripsisse ut codex verba eorum scripta tradidit, sed quid illi scripserint adeo dubium saepe est, ut ne Athenaeus quidem quid legerit semper sponderi possit. Quis porro spondebit ipsum Philemonem vel Posidippum non οὐθείς, μηθείς sed ούδείς, μηδείς, non γινώσκειν, γίνεσθαι sed γιγνώσκειν, γίγνεσθαι, non δνεῖν sed δνοῖν scripsisse? quis auctor erit Atticos ubi spondeo pede opus esset αἰεῖ, ποιεῖ, ubi iambico ἀεῖ, ποεῖ scripsisse, vel litteram paragogicam quae dicitur ante consonam omisisse, ante vocalem addidisse, vel τᾶλλα scripsisse, non τὰ ἄλλα, et τάναγκατα, non τὰ ἀναγκατα? haec itaque et similia multa integra qualia in codice scripta repperi talia edidi, nec veritus sum

saepius in eodem eiusdem poetae carmine ad solam codicis fidem diversas eiusdem vocabuli formas repre- sentare: tantum ut hoc facere dubitarem aberat ut fore suspicarer qui pro huius editionis consilio laudarent.

Codicis Marciani medio fere saeculo XV apogra phum extabat Venetiis, quod quomodo perierit facile intelleges, si a Marco Musuro ad editionem Aldinam imprimendam adhibitum esse sumas; supersunt autem ex illo descripta exemplaria complura, e quibus Dindorfio ante quam e codice Marciano originem omnia duxisse perspexisset in adornanda editione duo praesto fuerunt, Laurentianum (B) et Palatinum (P). Laurentianum apographum qui confecit, saeculi XV homo haud indoctus, permulta vel suo ingenio vel fallaci epitomae fide abusus correxit vel potius interpolavit, ut nobis quidem oleum et operam perdidisse videri debeat, Palatinum annis 1505 et 1506 a Paulo Degan patricio Veneto scriptum cum vitiis et erroribus innumeris tum emendationibus haud paucis insigne est, quae magna ex parte Musuri editioni Venetae (a. 1514) aut nocuerunt aut profuerunt, ut Degani librum aut a Musuro editore adhibitum aut, quod est probabilius, ad exemplum a Musuro recognitum a Degano scriptum esse oporteat. Musurus autem tunc temporis (1503—1509) in Patavina academia profitebatur, ubi etiam Theocriti carminum librum aliquem manu scriptum corrigebat, quo deinceps usus est Euphrosynus Boninus editor Iuntinus: non puto iniuriam me fecisse Paulo Degan quod quae in eius libro correcta eademque in editione Aldina repetita inveni Marco Musuro accepta rettuli, homini et magna doctrina et iudicio acuto

praedito, cui iustae ab Aldo Manutio laudes tribuuntur πολλὰς μὲν μυριάδας διορθώσαντι σφαλμάτων, πολλοὺς δὲ στέχους τῶν παρεισαγομένων, καταλογάδην πρότερον ἀναγινωσκομένους καὶ χύδην, εἰς τὴν προσήκουσαν τῆς ἐμμέτρου τάξεως εὐκρίνειαν ἀποκαταστήσαντι. Correxit enim ille non solum quae vel tironibus emendatu essent facilia, sed etiam quae Casaubono digna putares permulta: quodsi multa idem iniuria temptavit, multa aperte corrupta infeliciter tractavit, haec et si quae alia princeps ille Athenaei editor commisit, ego sane novissimus exprobrare non audeo.

Ad exemplum Marciano codice et antiquius et melius facta est totius operis EPITOME, qua qui usus sit ante Eustathium archiepiscopum Thessalonicensem novimus neminem. Codices epitomae quamquam haud pauci extare videntur, tamen quoniam eos quos ipse excussi et Eustathiano exemplo¹⁾ et inter semet ipsos simillimos esse cognovi, nec novos conquerire necessarium putavi neque eos qui innotuerunt adire omnes, e quibus certe qui Casaubono usui fuerunt Hoeschelianus et Levinianus nihil me movebant: selegi igitur qui optimi videbantur duos, Parisinum (C) et Laurentianum (E), priorem etiam ab Ioanne Schweighaeusero diligentissime collatum, alterum a Dindorfio, qui pauca quaedam eius specimina attulit ad libri II p. 36, iure commendatum. Quos cum solita liberalitate alterum Parisinae bibliothecae praefecti Gryphiam, alterum

1) Dindorfius teste Schweighaeusero libri XIV p. 621 f verba πολλὰ λδίως ὄνομάζοντες ab Eustathio p. 884, 21 exscripta in epitomae libro Parisino deesse adnotat: non inspexi hoc loco Parisinum, sed extant illa totidem litteris in codice Laurentiano.

Mediceae Argentoratum misissent, tamen cum tempus deficeret integrum utrumque legere et excerpere, quod quam arduum sit negotium et molestum sciunt periti, non potui. Itaque necessitate coactus libros IV. V. VI. VII. VIII. IX. X cum solo Parisino, libros XI. XII. XIII. XIV. XV cum solo Laurentiano contuli: uni libro tertio utriusque variam lectionem adscripsi, quo exemplo cum satis appareret quam inter se similes essent codices, non valde paenituit de ceteris unum testem interrogasse pro duobus. In ea denique operis parte cuius memoria cum in Marciano libro perierit unius epitomae auxilio redintegranda erat, libros dico primum et secundum, utrumque ut par est codicem quam diligentissime poteram adhibui. — Codices C et E descripti uterque sunt ex exemplo ipsis consimili, magno compendiorum numero insigni eoque lectu difficultissimo: hinc nata vitia auxerunt librarii indiligentius munere suo functi, variisque uterque modis et erraverunt et turbaverunt, ut neglegentia uter utrum superaverit difficile dicas. Sed quod gravius est per primos duos libros in codice E permulta male omissa sunt, e quibus quamquam nonnulla librarii culpa intercidisse patet (velut meae editionis p. 37, 5—10. 59, 18—21. 81, 11. 12. 100, 9. 10. 124, 24—125, 3. 131, 15—17), pleraque tamen aliam explicationem flagitant. Saepe enim quae in E desiderantur in C rubro colore in margine scripta sunt (velut meae edit. p. 21, 7—10. 49, 7—11. 67, 23 alia multa), quod si ubique factum esset, suspicarere E ex C ita descriptum esse ut libra-rius quidquid in margine exempli propositi invenisset neglegeret; sed cum multo saepius ea quae E omisit

codex C suo loco scripta habeat et in ipsa verborum continuitate, apparet aut ex eodem aut, quod probabilius est, ex duobus quidem sed inter se similibus exemplis descriptos esse: illic autem quae in margine scripta fuerunt, ea librarius C partim inter Athenaei verba recepit, partim in margine sicut scripta invenerat reliquit, E vero tamquam aliena omisit omnia uno loco excepto (ed. meae p. 34, 15. 16). Quae omnia cum nec spuria esse possint (sunt enim ad scriptoris sententiam plerumque necessaria) nec casu omissa (omnes enim sunt integrae sententiae), sequitur ut ab ipso olim epitomatore prima lectione neglecta, tum repetita excerptendi opera addita esse existimemus: cuius rei etiam hoc argumentum est quod inde a libri II capite 54 additamentis margines carent, ut defervuisse manifestum sit epitomatoris supplendi studium; neque alia ratione explicari potest quod per reliquos libros nulla iam id genus additamenta in epitoma reperiuntur.

De epitomae indole ac fide difficile est breviter disputare, nec facile certam eius sibi imaginem informaverit nisi qui totam perlegerit. Continuae alicuius narrationis summarium facere eis praetermissis quae non ad ipsum rerum tenorem pertinent, hoc simplex est nec multi iudicii negotium, impendio impeditius est tam varii argumenti opus quale est Athenaei ita in angustum cogere, nihil ut magnopere desideres: quod Athenaei epitomator nec voluit assequi neque est assecutus. Minime aequalis eius opera fuit: modo integras transcripsit ex proposito exemplo paginas vix singulis verbis vel omissis vel mutatis, ita ut his locis

codicis instar sit epitome, modo ita festinavit ut integras paginas sicco pede transiret, ex aliis pauca verba relinquaret, longae narrationis vel disputationis non nisi summam, ampli carminis non nisi primos versus apponerebat, denique postquam laceravit et mutilavit orationem hiantia vulnera qualicunque artificio resarciret. Nec facile dixeris qua ratione quove consilio modo diligentius modo neglegentius ille rem gesserit. Miro quidem cum studio, quod vix exspectaris, medicorum de edulium natura atque usu praecepta e libro III excerptis et quidquid omnino ad varios singulorum sive hominum sive populorum cenandi et luxuriandi mores vel ad conviviorum apparatum spectabat, ea adeo memorabilia esse existimabat, ut vel amplam CXXII versuum Matronis eclogam de Xenoclis Atheniensis convivio ad verbum integrum transcriberet: putares epitomatorem fuisse ex ganeonibus, nisi probabilius esset hominem miserum famelicum aliorum cuppediis inhiantem suum sibi tenuem victum condire voluisse. Homeri ille admirator fuit studiosus nec facile si quae de Homericis rebus dipnosophistae disseveruerant praetermisit, velut quae libri V cap. 3—20 aguntur exceptis fere captiosis criticorum argutiis satis plena rettulit et ex docta de Nestoride disputatione (XI c. 76—85) vix pauca praetermisit: hinc probable est amplam libri primi de heroum Homericorum vita ac moribus commentationem satis integrum nobis traditam esse. Placuerunt epitomatori etiam amatoriae libri XIII fabulae, e quibus multa acute lepide lascive dicta diligenter transtulit, ad verbum fere exscripsit singularem de Zariadra et Odatide historiolam, similli-

mam eam aevi Byzantini Romanensibus fabulis; ex Machonis vero chriis paucissima servavit, Hermesianactis insigne carmen totum omisit, quae deinceps de puerorum et de hominum animaliumque amoribus se- cuntur, ea omnia ne aut suae aut legentium pudicitiae officeret aut omisit aut absolvit quam brevissime. Studiose Ulpiani et Cynulci altercationes aucupabatur, quae ipsi sine dubio pariter atque Athenaeo facetae videbantur, cf. in primis III c. 52 sqq., ubi ne perplexam quidem Alexarchi epistulam neglexit (p. 98 e f); simul vero quae illi de rariorum quorundam vocabu- lorum usu disceptabant et sibi et aliis utilia fore putasse videtur. Nolo haec longius persequi, sed etiamsi minime aequabili constantia alia neglexisse alia as- sumpsisse epitomatorem reppereris, tamen hominem fere agnosces quales saecula illa ferre solebant. Ath- enaeus vero si legere potuisset epitomen, vix ipse se cognosset: quos ambitiose ille in testimonium voca- verat scriptores innumeros, eorum epitomator nomina saepissime, librorum titulos fere semper sustulit; qua ille nimis quantum superbierat subtili dialogi disposi- tione, eam funditus delevit epitomator, ut ex epitoma cur dipnosophistae opus inscriptum sit vix divinari possit; quam magno cum labore ille invenerat con- tinentem diversissimarum rerum seriem et ordinem, turbavit saepissime epitomator solutis disputationis vinculis quamvis artificiose nexit vel ordine ex libi- dine permutato, ut interdum quae modo praeteriri posse existimaverat mox cum paenituisset alio minime que apto loco repeteret (cf. Hermae XXII p. 328 adn). Denique, quod facile ignoscas homini alienum fundum

aranti, suscepti laboris taedio captus quo magis ad finem opus declinabat, eo magis festinabat, velut libri XIV cum priora (c. 1—33) satis diligenter excerpisset, insequentia omnia multis omissis quam brevissime concidit, nimis parato animo Masurii ipsius exemplum secutus, qui c. 34 ἔγώ δέ, inquit, ἔχων εἴ τι πολλὰ λέγειν περὶ μουσικῆς — καταπαύσω τὸ πολυλογεῖν, extremi vero libri per pauca omnino transtulit in epitomen. Eidem autem festinandi studio illud tribuendum est quod quae obscurius impeditius insolentius dicta viderentur ad vulgare dicendi genus deflexit, memoriae vetustate corrupta aut praetermisit¹⁾ aut quod multo est insidiosius ita immutavit ut aliquo modo intellegi possent, cuius rei exempla composui in commentatiuncula de Athenaei epitome Rostochii 1883 edita p. 5 sqq. Ex his omnibus cum facile colligi possit, quanta in adhibenda epitomae fide cautione opus sit, tum ex insigni bonarum lectionum numero, quas quaevis meae editionis pagina testatur, satis appareat quanta eius codicis unde epitome ducta est fuerit praestantia, quanta etiam in minutis orthographicis accuratio, nec si melius cognitam habuisset epitomen accidisset Cobeto ut ad ipsum librum Marciannum eam factam esse contenderet²⁾.

Longior pro huius praefationis angustiis fuisse videbor de epitome, sed eo accuratius de ea agendum

1) praetermisit paucis exceptis Nicandri longum carmen XV p. 683, Philoxenei carminis difficillimi (XIV p. 643 et IV p. 146) non nisi prima verba apposuit alteroque loco morae impatiens his verbis coepito destitit: καὶ ἄλλα τοιαῦτα ληρεῖ.

2) idem error est Dindorfii Philol. XXX p. 79; recte oblocutus est Cobeto Rudolfus Schoell Hermae IV p. 160 adn.

mihi esse putabam, quo minus plenam eius memoriam in adnotatione critica repetere volui. Quid servasset epitomator quidve omisisset nec poterat breviter significari nec operae videbatur pretium explicatius indicare, sed hoc moneo, sicubi Marciani libri lectionem attulerim, epitomen vero non commemorarim, ibi deficere epitomen. Minus superfluum fuerat fortasse quid mutasset epitomator ubique adnotare, sed ne hoc quidem ut facerem a me impetrare potui: nimis multa enim sive temere sive ridicule mutata interpolata corrupta memoranda erant. Itaque neglexi epitomae lectionem, ubi de Marciana scripturae veritate dubitari non poterat; sicubi dubitandi locus erat sive aliquo modo memorabilis epitomae discrepantia videbatur, chartae non pepercit.

Praeter Marcianum codicem et epitomen non solum eorum grammaticorum testimonia circumspicienda fuerunt qui ipsum Athenaei opus compilaverunt, e quibus Suidas potissimum integris primis duobus libris usus quid rem adiuvare possit exposui Hermae XXII 323 sqq., sed etiam omnium eorum auctorum, qui eisdem ex fontibus suas doctrinae copias repetierunt, e quibus Aelianum nomino, Plutarchum, Pamphilum Hesychianum, Etymologum magnum. Ex his igitur quae usui fore existimarem subnotavi, quamquam quin fugerint me etiam utilia vix dubito.

Emendatricem manum qui Athenaeo praestiterint inutile est omnes enumerare, nec sane necesse est ISAACI CASAUBONI ingenium acumen doctrinam novis laudibus prosequi, cuius viri Animadversionum in Athenaei dipnosophistas libri XV tantum scriptori

profuerunt, ut neminem noverim illi qui comparari possit. Post Casaubonum autem prae ceteris AUGUSTUS MEINEKIUS mihi praedicandus est, qui quamvis codicium ope plane destitutus et Dindorfianaæ editionis apparatu critico turbatus magis quam adiutus tamen qua fuit iudicij elegantia et emendandi facilitate permulta vitia a prioribus aut frustra temptata aut plane neglecta detexit et pleraque feliciter curavit. Post Meinekiūm denique ex omnibus unum laudabo UDALRICUM DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF, qui ex quo mihi ante hos novem annos novae parandæ editionis munus demandatum est non destitit et operam suam et otium mihi paratissimo animo dicare adeoque sua studia cum meis coniunxit ut socius potius quam minister ille operæ meae factus sit. Sed hoc fortasse artissimæ qua quinto decimo hoc anno fruor amicitiae dandum est: quod vero Athenaeus inde utilitatis percepit, id non bonæ voluntati solum sed etiam insigni eius doctrinæ et pulcherrimo ingenio tribuendum esse intellego.

Dipnosophistarum libri in codice Marciano quindecim olim fuerunt neque plures aut Suidas novit aut Constantinus Porphyrogenneta: plures vero aliquando fuisse certis testimoniis constat. In margine enim libri Marciani uncialibus quae dicuntur litteris lemmata adscripta sunt, quibus breviter singulorum capitum argumenta indicantur vel notatur si quid notatu dignum visum est; quae lemmata quod variis corruptelis obsidentur, quod haud raro mutila sunt et sensu cassa, quod saepius non eo quo oportebat loco posita reperiuntur, denique quod interdum lectionem

ipso codice emendatiorem exhibent, ex his omnibus certissima ratione efficitur, non ab ipso librario Marciiano facta esse sed ex antiquiore exemplo transcripta, cf. Observat. crit. p. 8. In his etiam antiquioris cuiusdam librorum divisionis indicia aperta extant, quae cum non omnia Schweighaeusero innovuerint (vide eius praef. p. XVI), ita ut recte de eis iudicare non posset, ego hoc loco integra proponam.

ad libri III cap. 50: *τῶν εἰς λ' τέλος τοῦ ε', ἀρχὴ τοῦ σ'*.

ad libri IV initium: *τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ξ'*.

ad libri IV cap. 40: *τῶν εἰς λ' τέλος τοῦ ξ', ἀρχὴ τοῦ η'*.

post librum IV: *τῶν εἰς λ' τέλος τοῦ η', ἀρχὴ τοῦ δ'*.

libri V p. 201 b ad verba εἰπὼν δὲ καὶ ἄλλα κτλ':
τῶν εἰς λ' τέλος τοῦ δ', ἀρχη τοῦ δεκάτου.

ad libri VI initium: *τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ια'*.

ad libri VII initium: *τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ιγ'*.

ad libri VII cap. 50: *τῶν εἰς λ' τέλος τοῦ γι', ἀρχὴ τοῦ δι'*.

ad libri VIII initium: *τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ιε'*.

ad libri IX initium: *τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ισ'*.

ad libri X initium: *τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ιξ'*.

Apparet librarium culpandum esse quod non per omnes libros pari diligentia numerorum notas addiderit: cum iam in medio libro sexto libri duodecimi notam adscribere neglexisset, inde ab decimo studium eius ita defervuit ut omnino omitteret quae si haberemus nobis magni essent momenti, illi vero et obscura et inutilia videri debebant. Coniecerat Schweighaeuserus duplarem editionem ipsum parasse

Athenaeum, priorem XXX, alteram XV librorum; sed sive formam tantummodo operis mutatam putas, male profecto bibliopolae commodo consuluisse scriptor — nam commodius venibant breviora quam ampliora volumina —, sive ad Varronianarum Imaginum exemplum contractum statuis opus nimis copiosum quam ut vulgo placeret, certe Athenaeus ipse, qui non minus artificiosa dialogi specie quam furtiva argumentorum copia gloriabatur, non is erat qui ut aliis placeret omnem suae inventionis laudem in discrimen vocaret et malus mallet scriptor videri quam molestus. Sed de hac re nunc explicatius dicendum est.

Testatur epitomator I p. 1 f dialogum instituisse Athenaeum ad Platonis similitudinem, et quae integra transcripsit prima dialogi verba sunt fere Phaedonis Platonici leviter ad rem deflexa; etiam Timocrates Athenaei amicus ad Echecratem Platonis effectus est, quae causa fuit ut epitomator (I p. 1 a) *'Εχειράτην* errore scriberet pro *Τιμοκράτην*. Cuius dialogi vestigia indubitate cum per omnes libros pertineant, appareat Athenaeum quidquid tractandum sibi proposuisset inter singulos convivas partitum esse ita ut pro sua quisque doctrina de philosophicis argumentis philosophi, de grammaticis et historicis grammatici, de medicis medici disputarent: omnis autem ars in eo sita erat ut et singulae orationes et singulae disputationis partes aptis vinculis inter se concenterentur. Dialogi autem forma ne tum quidem neglegitur, ubi quis amplias commentationes continua oratione recitat, velut libro quinto per integra capita XXIV unus Masurius de Homericis deque Platonis Xenophontis Epicuri couvi-

viis inter se comparatis, denique de Antiochi Epiphaniis luxoriosis epulis disputat, quibus auditis reliqui admirantur et Antiochi insolentiam et Masurii eloquentiam; tum hic pergit de Ptolemaei Philadelphi pompa, de Aegypti divitiis, de Philopatoris Hieronisque navibus ingentibus, de philosophorum vita et ingenio narrare (c. 25—63), ut tamen, ne lateret orationis species, hinc illinc compellaret audientes ἄνδρες φίλοι, ἄνδρες δαιτυμόνες sim.; tandem aliquando Masurium indefessum oratorem excipiunt alii (c. 64 sqq.). Haec omnia quamvis a dialogi arte videantur aliena esse, tamen consulto Athenaeus ita instituisse putandas est, ut Platonici Socratis in Phaedone in Phaedro in Gorgia longiores orationes aemularetur. Eo magis miramur quod libro XII nullum ullius sermonis vestigium deprehenditur: crederes totum librum seorsim scriptum ad Timocratem (cf. p. 510 a. 551 a) posteriore tempore dialogo insertum esse, nisi aliud doceret exordium. Ibi enim scriptor satius quidem esse ait acquiescere in eis quae adhuc disputata essent, sed ἐπεὶ πάννυ λιπαρῶς, inquit, ἡμᾶς ἀπαιτεῖς καὶ τὸν περὶ τῶν ἐπὶ τρυφῇ διαβοήτων γενομένων λόγον καὶ τῆς τούτων ἡδυπαθείας . . . sententia imperfecta est, supplenda fere hunc in modum ἄκουε δὴ ὅσα καὶ περὶ τούτων εἶπον οἱ δειπνοσοφισταί. Nihil in his est quo aliam huius libri quam reliquorum rationem esse voluisse scriptorem pateat, immo ipsam hanc de luxuria disputationem promiserat extremo libro XI, nec postulare Timocrates (*λιπαρῶς ἀπαιτεῖν*) alia poterat nisi ea ipsa quae dipnosophistae disseruissent. Itaque suspicari possumus etiam huius libri dialogi-

cam olim formam fuisse, id quod plane confirmatur p. 541 a *καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος.* οἴδα δὲ κάγα καρὰ τοῖς ἔμοις Ἀλεξανδρεῦσιν λαύραν τινὰ καλουμένην: loquitur non Athenaeus Naucratita, qui ipse III p. 73 a dixit *Ναυκρατῖται οἱ ἔμοι,* sed homo Alexandrinus vel ut accuratius dicam, quoniam ab Alcida musico alienum est argumentum, loquitur Plutarchus grammaticus. Itaque extitit aliquis qui librum XII dialogi forma exueret, eiusdemque sine dubio opera factum est ut hic liber ex omnibus unus epilogi careat, quem si talem fere fuisse fingas qualis est libri quinti ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἀναγνωροῦντες οἱ πολλοὶ διέλυσαν τὴν συνονσίαν, quibus aperte dialogi natura significatur, intelleges cur ille deleverit.

Feliciter factum est ut nullo alio in libro dialogi vestigia eadem diligentia obliterata sint; tamen ne unus quidem est qui perpetuam illam et concinnam dialogi formam servaverit quam Athenaeus instituisse putandus est, velut libro quinto, quem paene totum Masurii sermone absolutum cognovimus, non reperies quo loco ille dicendi initium fecerit (cf. ad p. 185 b). Graviora facta videmus in eis libris qui, ut nunc res est, lexici potius quam dialogi speciem praebent. Tertio libro, qui totus in eduliis tractandis versatur, inde a capite sexto Magnus grammaticus de variis ficorum generibus disputat, tum Daphnus de medica ficorum vi (c. 16—19). Secuntur haec: ΜΗΛΑ. *ταῦτα Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν μῆλα Δελφικὰ καλεῖ.* Διφιλος δέ φησι κτλ'. Medicum haec loqui certum est, Daphnum loqui posse non nego, sed quomodo a ficiis oratio ad mala transierit non intelle-

gitur; lemmata ipsa ΜΗΛΑ, ΣΥΚΑ, ΚΙΤΠΙΟΝ similia non Athenaei sunt, qui dialogum scribit, non lexicum; doctae de malis disputationis initium capi a medicorum testimoniis, hoc sine exemplo est: appareat intercepta quaedam esse non sane librarii culpa, sed eius qui consulto resecaret quae ipsi molesta viderentur hiatumque lemmate adiecto callide obtegeret. Tum de malorum generibus agitur: grammatici hoc est, non medici, sed quis grammaticorum medicos exceperit ne verbo quidem significatur. Sequitur de ostreis: loquitur aliquis convivarum (c. 30 in. εὐρίσκω), quis loquatur incompertum est, neque quis de suum trunculis (c. 47) verba faciat sciremus nisi ex p. 107 a appareret Cynulcum fecisse. Certum est haec omnia quae vituperanda erant non in ipsum Athenaeum conferri posse, sed alium aliquem hominem in culpa esse brevitatis magis quam elegantiae studiosum, nec minus certum est quaecunque simili coartandi studio turbata sunt fere omnia eidem homini tribuenda esse. Inprimis vero quid de libro XI omnium fere pessime truncato et de septimo, ubi perpaucia supersunt dialogi vestigia, quamquam dialogum fuisse ipse indicat Athenaeus (*τὴν περὶ ἱχθύων γενομένην τοῖς δειπνοσοφισταῖς ἀδολεσχίαν* p. 330 b c, cf. etiam p. 277 b c ἀπομνημονεύσω δέ σοι κτλ'), de his igitur poculorum vel piscium catalogis quid iudicandum sit nemo iam ambiget. Totum opus mihi enarrandum erit, si quomodo aliena manu Athenaei ars et diligentia elusa sit singillatim persequi velim, sed unum prae ceteris locum afferam. Libri III p. 126 d narrat Athenaeus Timocrati, Aemilianum memorasse Hippolochi Macedonis

ad Lynceum Samium epistulam; Timocrates rogat amicum enarret sibi integrum epistulam, paret ro-ganti Athenaeus (IV c. 1—5), quo facto adiectis aliquot comicorum testimoniis (c. 6—12) redit ad dipnosophistarum cenam his verbis (c. 13): Ἀττικὸν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίτως διαγράφει Μάτρων, ἄνδρες φίλοι, ὁ Πλούταρχος ἔφη — non sane Athenaeus fuit qui hoc modo orationem ad Plutarchi sermonem tra-duceret: periit totum repetiti dialogi exordium.

His accedit quod quae ex aliis scriptoribus com-pilata recitant convivae, ea saepe tam inconcinne dicta, ita coartata et mutilata sunt, ut omnino cur recitata sint non intellegi aut quid agatur vix per-spici possit: velut libri IV p. 138 e longam habes Polemonis de Lacedaemoniorum copide explicationem, quae pertinet usque ad c. 16 extr. Omnia igitur haec suo nomine Polemonem dixisse putares: at offendunt verba (p. 138 f) τοὺς ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἀφικνουμένους, ubi non possunt nisi homines Lacedaemonii significari. Attulerat Polemo scriptorum Lacedaemoniorum verba ipsa, ex illorum numero unus aliquis loquitur, cuius nomen de medio sublatum frustra quaeres. Notavi haec eisque similia permulta in commentario critico, ubi si perpenderis quam crebro turbatam vel con-tractam orationem esse significaverim, non poteris haec omnia librariis quamvis protervis tribuere: ut dicam breviter, non librarios criminor sed epitomato-rem, non integrum in codice Marciano Athenaei opus habemus sed epitomatum.

Verum hoc esse facile intellegent qui quamvis dissidenti animo Dipnosophistarum sermones attente

perlegerint, sed addo novum argumentum. Prima totius Athenaei operis verba integra nobis servata sunt I c. 3: δραματουργεῖ δὲ τὸν διάλογον δὲ Ἀθῆναίος ξήλῳ Πλατωνικῷ· οὗτος γοῦν ἄρχεται· ‘αὐτός, ὁ Ἀθῆναιε, μετειληφώς τῆς παλῆς ἐπείνης συνονοσίας — ἦ παρ’ ἄλλον τινὸς ἡμᾶς ἀναπνυθάνεσθαι δεῖ;’ eadem fere haec sunt a quibus Platonis Phaedo incipit, ut de vero Athenaei exordio dubitari omnino non possit. Itaque quae antecedunt duo capita, quae prooemii nomine appellabo, Athenaei non sunt, nec quemquam qui quidem legerit fugere hoc potest: exponitur de Athenaeo scriptore, de Larensio liberalissimo ac doctissimo cenae domino, de multiplici operis argumento, de convivarum aliquot ingenio et moribus. Haec cum Athenaeus scribere non potuerit, fortasse illum dixeris praefatum esse qui decimo vel undecimo saeculo epitomen confecit: de quo nunc videndum. Enumerantur (c. 2) dipnosóphistae non omnes quidem, sed nobilissimi fere, Larensius Masurius Plutarchus Leonidas Aemilianus Zoilus Pontianus Democritus Philadelphus Cynulcus Ulpianus Daphnus Galenus Rufinus Alcides: desunt Magnus (qui loquitur III p. 79 a et saepius) Dionysocles (loquitur p. 96 d. 116 d) Varus (loquitur p. 118 d) Palamedes (loquitur p. 379 a), deest etiam Myrtilus (loquitur p. 83 a et saepius), qui omnes praeter Myrtilum raro sermonem adiuvant. Eo magis mirum quod Rufinus medicus Nicaeensis commemoratur, cuius nomen in ipso dialogo, quantum quidem eius superest, frustra quaeres. Epitomator igitur si Rufini notitiam habuit, Rufinum necesse est aut in primo aut in secundo libro, ubi saepius medi-

cis disserendi locus fuit, commemoratum fuisse, quos libros ille integros legerat. Haec ratio quamquam eo nomine displicet quod epitomator cum suae epitomae prooemium preeponeret vix Rufinum nominaturus erat, cuius in ipsa epitoma nec vola nec vestigium, tamen concedendum est ita fieri potuisse. Sed dipnosophistarum non solum nomina enumerantur, verum mores quoque et ingenia in prooemio adumbrantur, quae neque ipse de suo comminisci epitomator neque ex eo quem nos habemus Athenaeo petere potuit omnia. Itaque etiam illa quae de Ulpiano Tyrio, de Theodoro cynico Cynulco cognomine, de Galeno medico, de Masurio iure consulto narrantur, haec omnia conicias ex primis duobus libris sumpta esse. At ut taceam nullam causam cogitari posse cur epitomator illa ex ipsis libris resecta in prooemium transtulerit, ut taceam eum qui Larensii laudationem amplissimam eo loco quo posuerat Athenaeus (p. 2 b) servavit, vix eiusdem laudationis summam in prooemio iteraturum fuisse, non recte conicitur Athenaeum in ipso operis exordio omnes dialogi personas descriptsisse: Masurii certe ingenium collaudavit ille libri XIV p. 623 εἱπανόριος δέ πάντα ἄριστος καὶ σοφός — καὶ γὰρ νόμων ἔξηγητής οὐδενὸς δεύτερος καὶ περὶ μουσικὴν διατρίβων ἀεὶ. ἅπτεται γὰρ καὶ τῶν ὁργάνων — ἔφη κτλ'. Haec si quis noverit Athenaei largum et verbosum dicendi genus et nimis pauca esse sentiet et parum concinne dicta: multo plura olim fuisse testis est prooemii scriptor, cuius verba paullo accuratius perpendenda sunt (c. 2): *Μασούριος νόμων ἔξηγητής καὶ πάσης παιδείας οὐ παρέργως ἐπιμέλειαν ποιού-*

μενος, μόνος ποιητής, ἀνὴρ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην παιδείαν οὐδενὸς δεύτερος καὶ τὴν ἐγκύκλιον οὐ παρέργως ἔξηλωκώς· ἕκαστον γὰρ ὃν ἐπεδείκνυτο ὡς μόνον τοῦτο ἡσκηκὼς ἐφαίνετο· τοιαύτη πολυμαθείᾳ ἐκ παίδων συνετράφη· λάμβων δ' ἦν ποιητὴς οὐδενὸς δεύτερος, φησί, τῶν μετ' Ἀρχίλοχον ποιητῶν. Credunt duos homines laudari, Masurium iure consultum et Monum s. Monium (v. adn. crit.) poetam, sed mirum est ipsum *Mόνος* s. *Mόνιος* nomen; mirum quod viri tam docti, quamquam multa argumenta illius ingenio apta tractantur, nulli tamen sermones, nulla memoria superest, mirum deinde quod eisdem ex parte quibus Masurius laudibus praedicatur, mirum denique quod Masurium, quem facile doctissimum convivarum finxit Athenaeus, paucis verbis prooemiator absolvit, Moni vero laudes larga manu effundit. Persuasum mihi est Monum s. Monium vel, quod facile conicias, Modium nullum fuisse, sed omnia illa licet turbata ad unum Masurium pertinere, qui si musicus fuit (XIV 623 e), facile etiam poeta esse poterat et poeta quidem iam-bographus, Archilochi aemulus, nec videtur casui tribuendum quod ex Archilochis, cum longe plurima incertum sit quis convivarum attulerit, quattuor fragmenta ab ipso Masurio citantur (V 180 e. XIV 627 c. 628 a. XV 688 c). Hanc igitur Masurii laudationem non e primo secundove libro integriore sumpsit pro-oemii scriptor, sed ex libro XIV, quem qualem Athenaeus scripserat talem nobis traditum esse falso consideramus. Pleniores autem qui habuit librum XIV, ei etiam reliqui libri praesto fuerunt pleniores — nam pariter omnes mala manu attractatos esse negari ne-

quit —, qui totum habuit Athenaeum nobis pleniorem, is non fuit epitomator ille saeculi fere XI, qui quidem codice usus est Marciano libro consimili, non certe pleniore. Ergo prooemium scripsit tertius aliquis medius inter Athenaei et eius qui epitomen confecit aetatem. Prooemii autem scribendi consilium nemo facile capere potuit nisi totius operis vel editor vel diasceuasta, qui cum pleniore Athenaeo ipse usus esset aliis legendi operam compendii facturus multa vel sustulit vel in angustum coegit, quaedam vero quae scitu legentibus digna esse putabat ex ipso opere decerpta breviter in prooemio proposuit. Probabile autem est quidquid turbarum per totos Athenaei libros factum esse vidi-
mus sive contracta sive mutata pristina scriptoris oratione, ea omnia uni et eidem homini tribuenda esse: non potest igitur alio nomine appellari nisi epitomator.

Multo certius multoque apertius de huius hominis opera dici poterit, ubi de Athenaei auctoribus quae-
situm erit, et confecta res esset, si recte Perizonius ab Aeliano, si recte Petrus Victorius a Macrobius Athe-
naei copias expilatas dixisset: neque enim Aelianus nec Macrobius, quamvis magnus eorum cum Athenaeo consensus sit, omnia sua ex eo quem nos habemus Athenaeo haurire potuerunt. Sed de Aeliano magno opere vereor ne erraverit Perizonius, Macrobius Athe-
naeo usum esse negavit Georgius Wissova (de Macrobiis Saturn. fontibus p. 49 sqq.), cuius tamen argumenta facile, ni fallor, refutari poterunt. Athenaei enim convivium ante oculos fuisse Macrobius docet universa Saturnaliorum forma, docet ratio et dispositio dialogi

simillima, docet argumentorum in tanta varietate tanta similitudo. Conveniunt apud utrumque viri complures varia doctrina insignes ipsaque ex cena materiam repetunt de piscibus pomisve disputandi, de luxoriosis priorum temporum epulis, de clarorum virorum vel mulierum lepide et acute dictis, de vasibus potoriis. Etiam minutiora quaedam eadem sunt apud Athenaeum atque Macrobius, velut de iusto convivarum numero Athenaeus Archestrati testimonio usus p. 4 e, Macrobius ad Varronis auctoritatem dixit I 7, 12. Gravius etiam illud est quod cum Athenaeus (V p. 188 b c) Xenophontis convivium cum Menelai apud Homerum repotii componat ita ut Homerum preferat, Macrobius (II 1, 2—6, ubi etiam Homericum convivium breviter significatur) Praetextati convivas longe praeponit eis qui in Platonis symposio fuerunt; causam iudicii uterque eandem profert haęc,

Athenaeus:

ὅ δὲ Σωκράτης τίνος χάριν τῶν αὐλητρίδων ἀνεχόμενος καὶ τοῦ ὄρχου μένον παιδὸς καὶ κιθαρίζοντος, ἔτι δὲ καὶ τῆς κυβιστώσης γυναικὸς ἀπεσπᾶς τὸ μύρον ἀπείπατο;

Macrobius:

sub illorum supercilio non defuit qui psaltriam intromitti peteret, ut puella ex industria supra naturam mollior canora dulcedine et saltationis lubrico exerceret inlecebris philosophantes.

Estne hoc planum Macrobius, qui cum Platonem sibi castigare videretur Xenophontis convivium vituperabat, Athenaei verba male intellecta transscripsisse? Dabo tertium exemplum. Herodici Cratetei libro πρὸς τὸν Φιλοσωκράτην usus Athenaeus (cf. C. Schmidt,

de Herod. Crat. Elbing 1886 p. VIII) graviter in Platonem invehitur (XI 505 f), quod ille eos homines in sermonem commiserit, qui ne eiusdem quidem saeculi fuerint: eisdem utitur Macrobius (I 1, 5) veniam impetraturus, si uni vel alteri ex illis quos coetus coegerit matura aetas posterior saeculo Praetextati fuerit. Vide ipsa verba

Athenaei:

Παρομενίδη μὲν γὰρ ἐλθεῖν εἰς λόγους τὸν τοῦ Πλάτωνος Σωκράτην μόλις ἡ ἡλικία συγχωρεῖ, οὐχ ὡς καὶ τοιούτους εἰπεῖν ἡ ἀκοῦσαι λόγους . . . ἀλλὰ μην οὐ δύνανται Πάραλος καὶ Ξάνθιππος οἱ Περικλέους υἱοὶ [τελευτήσαντες τῷ λοιμῷ] Πρωταγόρᾳ διαλέγεσθαι ὅτε δεύτερον ἐπεδήμησε ταῖς Ἀθήναις, οἱ <πολλοῖς> ἔτεσι πρότερον τελευτήσαντες <τῷ λοιμῷ>¹⁾.

Macrobiī:

Socrate ita Parmenides antiquior, ut huius pueritia vix illius adprehenderit senectutem, et tamen inter illos de rebus arduis disputatur . . . Paralus vero et Xanthippus, quibus Pericles pater fuit, cum Protagora apud Platonem disserunt secundo adventu Athenis morante, quos multo ante infamis illa pestilentia Atheniensis absumpsit.

Haec quae apud Athenaeum cum aliis multis arte conexa sunt Macrobius, qui quasi praeteriens sublegit, non potest non petuisse ex Athenaeo. Plura afferre vix opus erit, sed unum praeterea commemorabo ut mihi videtur invictum argumentum: assumpsit Macrobius non ea solum quae aliunde petierat Athenaeus,

¹⁾ verba corrupta restitui non certa sed probabili ratione
ATHENAEUS I.

sed etiam ea quae suopte ille ingenio commentus erat. Invitatis apud Macrobiū supervenit Euangelus (I 7, 2) homo ‘amarulenta dicacitate et lingua proterva mordaci procax ac securus offensarum quas sine delectu cari vel non amici in se passim verbis odia serentibus provocabat,’ cuius ingenii multa sane per sermonis decursum edit specimina. Neminem opinor fugiet hunc hominem eisdem coloribus depinxisse Macrobiū, quibus Athenaeus Cynulcum cynicum, nec casu fortasse factum est quod una cum Euangelo Cynulci simulacro intrat Horus cynicus. Et quod etiam apertius est, Vettium Praetextatum cenae dominum Macrobius (I 7, 17) finxit *sacrorum omnium unice concium* fecitque disputantem eum profuse de Saturni fabulis sacrī templis: non potest dubitari, quin exemplo fuerit Macrobius Laren-sius, quem Athenaeus et ipsum cenae dominum finxit dixitque eum (p. 2 c) ἔμπειρον εἶναι λερουργιῶν τῶν νομισθεισῶν ὑπό τε τοῦ τῆς πόλεως ἐπανύμου Ρωμύλον καὶ Πομπιλίου Νουμᾶ et deinceps καθεστάμενον ἐπὶ τῶν λερῶν εἶναι καὶ θυσιῶν ὑπὸ τοῦ πάντα ἀρίστου βασιλέως Μάρκου καὶ μὴ ἔλαττον τῶν πατρίων τὰ τῶν Ἑλλήνων μεταχειρίζεσθαι.

His praemunitis eum Macrobiī locum adeo, quo Athenaeum ille ita exscripsit ut vel ea quae plura habet ab Athenaeo mutuatum esse pateat. Agit libri V c. 21 de graecis poculorum nominibus apud Vergiliū, de carchesiis cymbiis cantharis scyphis, et graecorum auctorum testimonia colligit eadem atque Athenaeus et eodem plerumque ordine proponit. Non exscribam quae eisdem paene verbis uterque rettulit, sed quid discrepant potius notabo. Velut de carchesio

Pherecydes Asclepiades Sappho Sophocles testes citantur apud Athenaeum (XI p. 474 f): eosdem habet Macrobius, sed post Sapphonis verba addit Cratini distichum a nullo alio traditum, quod et ipsum flagitat ratio ut ex Athenaeo eoque pleniore petitum esse credamus. De cymbiis (plurali numero uterque utitur) Philemonis et Anaxandridae versus (Ath. p. 481 d f) exscribit Macrobius, tum quam Athenaeus ante Anaxandridam excitaverat Demosthenis orationem Midianam: sed quamquam eisdem plane verbis ad Demosthenem perveniunt (*τοῦ κυμβίου μνημονεύει καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου Athen., meminit eius et Demosthenes in oratione quae est in Midiam Macrob.*), diversis tamen orationis locis utuntur, § 158 Athenaeus, Macrobius § 133, ut apertum sit apud Athenaeum olim utrumque exscriptum fuisse. Secuntur post pauca Eratosthenis ex epistulis verba, ubi quod traditur apud Athenaeum *τῆς Κωλιάδος γῆς*, corrigi hoc potest ex Macrobio, qui habet *τῆς i. e. γῆς Κωλιάδος* (cf. Sauppe ind. lect. Gotting. 1883/4). Sed hoc mendum quo modo nasci potuerit facile intellegitur, magis memorabile aliud est. Apud Athenaeum enim Demosthenis inter et Anaxandridae testimonium haec interiecta sunt (p. 481 f): *φησὶ δὲ Αἰδηνος ὁ γραμματικὸς ἐπίμηκες εἶναι τὸ ποτήριον καὶ στενὸν τῷ σχήματι, παρόμοιον πλοίῳ*, quae non suo loco posita esse apertum est. Ab his multorum versuum spatio disiuncta (p. 482 de) haec leguntur: *ὅτι δὲ καὶ πλοῖον ἡ κύμβη Σοφοκλῆς ἐν Ἀνδρομέδᾳ φησίν· ἵπποισιν ἡ κύμβαισιν ναυστολεῖς χθόνα,* quae cum illis arte cohaerere docet Macrobius (§ 9): *cymbia autem haec, ..*

ipsius nominis figura indicat, diminutive a cymba dieta, quod et apud Graecos et apud nos ab illis trahentes navigii genus est. ac sane animadverte ego apud Graecos multa poculorum genera a re navalii cognominata — ut haec cymbia, pocula procera ac navibus similia. Bene haec procedunt, nec dubium est quin sic fere haec olim scripta reliquerit Athenaeus. A cymbio Macrobius duce Athenaeo (481 e) ad cissybium exspatiatus integriora ex parte servavit quam quae apud Athenaeum leguntur p. 476 f. De cantharo ex multis quae apposuit Athenaeus testimoniiis (p. 473 d—474 e) unum Menandri repetit Macrobius idque cum tribus versibus minutum tum totidem vocabulis auctum. Qui accuratius rem perpenderit perspiciet opinor, non Athenaeum tria illa vocabula omississe, sed epitomatorem.

Extremo loco Macrobius de scypho disputaturus nihil fere de ipso, hoc poculo affert, multa vero de Hercule multibibo heroe, profectus scilicet ab Athenaei verbis (p. 500 a), qui scypho primum Herculem usum esse affirmat. Quo ex capite non tam illud apparet, pleniores Athenaeum Macrobio ad manum fuisse, quam egregie hoc confirmatur, quidquid ille de carchesio cymbio cantharo protulit omnia ex Athenaeo sumpta esse. Videmus enim hominem studiosissime in Dipnosophistarum libris versatum, e quibus non solum quae iuxta posita sunt commode exscribere, sed etiam quae magnis intervallis distant diligenter in unum colligere didicit. Omnia enim quae de Hercule narrat bibaci ab Athenaeo mutuatus est, Ephippi versus ex libri X p. 442 d, contra ex libro XI Cyli-

cranorum memoriam (p. 461 f), Panyasis testimonium (p. 469 d), denique Pherecydeum (p. 470 c).

Macrobius igitur, ut rationes colligamus, usum esse Athenaei libris certum est, auctioribus illis usum esse quam qui in codice Marciano traditi sunt, hoc necessario inde consequitur: ergo Athenaei opus non integrum nobis superest sed epitomatoris opera decurtatum, quem si eundem fuisse sumamus — et licebit hoc sumere — qui ex triginta libris quindecim fecit, ex dimidia fere parte opus imminutum esse colligitur: accuratius autem quantam fecerimus iacturam exputari vix potest. Constat ex codicis lemmatis primos septem libros ex dupliei quattuordecim librorum numero contractos esse, sed mutata ratione octavus liber ex uno decimo quinto, nonus ex uno decimo sexto factus est. Itaque qui reliqui sunt libri sex olim fuerunt quatuordecim (XVII—XXX): fecit igitur epitomator quod id genus homines facere assolent, properabat ad finem, indeque explicatur quod extremi libri XIV et XV multo violentius reliquis mutilati sunt. Athenaeus sine dubio singulis libris et prooemia praefixit et epilogos subiecit Timocratem adlocutus, quae quidem epitomator, ut sua ratio constaret, servare non potuit nisi ubi et ipse novum librum inciperet; adeo autem pristinas librorum commissuras obliteravit, ut libri III c. 50, ubi notantur in codice quinti et sexti libri fines, vix divinando assequare dividendi rationem. Sed quidquid aut prooemiorum aut epilogorum relictum videamus, ipsius Athenaei esse pro certo haberri potest, velut quod exeunte libro IV legitur: ἐπὶ τούτοις τέλος ἔχετω καὶ ηδε ἡ βίβλος, ἐταῖρε Τιμόνηρατες, ἵκανὸν

εἰληφυῖα μῆκος, et sexto: ἐπεὶ δὲ εἰς ἵκανον μῆκος προῦβη τὰ τῶν ἀπομνημονευθέντων, αὐτοῦ καταπαύσομεν τὸν λόγον, et octavo: οὐκ ἀνάρμοστον δὲ καὶ τούτου τοῦ συγγράμματος τέλος εἰληφότος, ἔταιρε Τιμόκρατες, αὐτοῦ καταπαύσω τὸν λόγον. Sed Athenaeus non eorum quos nos habemus, sed quos ipse divisorat librorum idoneam amplitudinem (*ἵκανὸν μῆκος*) significat, ut libri quarti non totius sed dimidiati fere (i. e. inde a capite 40, si fides est lemmati) circuitum idoneum aestimaverit. Prior huius libri pars (usque ad c. 40) Meinekianaæ editionis paginas XLVI, altera XLV occupat; octavi autem libri, qui non ex duobus coaluit, sed unus integri operis liber XV fuit, apud Meinekium paginae sunt LXIII, quem librum, cum multo plura dialogi ab Athenaeo instituti vestigia servaverit, apparet integrum magis esse amplitudinemque eius proprius ad ipsius Athenaei numeros accedere. Enumerat Birtius (*Buchwesen* p. 311) librum octavum inter eos qui circiter MMCCC versus habeant, quibus si addideris quae epitomator omisit, Athenaeus fortasse MMD scripserat: libri quarti pars altera i. e. Athenaei liber octavus, ut obiter *numeros computem*, versus habet MDCC; itaque si libro XIV (nunc VIII) parem fuisse sumas, epitomatoris culpa desunt fere versus DCCC. Sed haec quam sint incerta omnia neminem fugiet.

Epitome quo tempore facta sit satis accurate definiri potest. Macrobius enim quoniam videmus triginta Athenaei libris integris usum esse, probabile est epitoma illum uti nondum potuisse: quod si probaveris, saeculo quinto ineunte epitome recentior est; quae vero in Stephani *Ethnicis* ex *Dipnosophistis* exscripta haben-

tur certissime redeunt ad eos qui in libro Marciano sunt libros XV. Hinc Macrobii inter et Stephani vel Hermolai aetatem epitomen factam esse efficeretur, nisi dubitari posset num ipse Stephanus vel Hermolaus Athenaei testimonia addidisset; quae si recentiore tempore interpolata esse iudices, alia via temptanda est. Inter lemmata codicis Marciani longe nobilissimum illud est quod ad libri VIII p. 350 d adscriptum legimus: *ἐκ τῶν Καλλισθένους Στρατονίκου ἀπομνημονεύματα.* Callisthenes auctor in ipsis Athenaei verbis non memoratur, fictum nomen eo minus credi potest quod Callisthenes commentariorum scriptor innotuit nullus. Itaque cum nomen non nisi ex pleniore Athenaeo petitum esse possit, lemmata eius sunt hominis cui plenioris operis copia fuerit i. e. ipsius epitomatoris. Eadem vero ut omnia lemmata tribuenda sunt — nam sunt omnia inter se simillima — ita illud quoque quod ad libri XII p. 533 a adnotatum est, ubi cum de Cimonis humanitate narratum esset, ille in margine adscripsit: *τὰ ἔργα καὶ ἡ διαιτα τοῦ σχὸν Εὐστάθιον.* Comparabat igitur Cimonis ingenium cum Eustathii scholastici moribus, hominis sibi fortasse amici, utique aequalis. Eustathius ille quis fuerit etiamsi ignorare videmur, tamen ipsum vocabulum *σχολαστικός* documento est hominem fuisse sexti vel septimi saeculi¹⁾. Itaque si credimus ipsum Stephanum vel Hermolaum Athenaei testimonia Ethnicis inseruisse, sexto, sin

1) intercedente Mommseno vir harum rerum peritissimus Zachariae de Lingenthal per litteras comiter me edocuit, post Heraclii imperatoris tempora iureconsultos non iam *σχολαστικούς* appellari, sed *δικαστικούς, νομικούς, συμβολαιογράφους, συνηγόρους, λογιωτάτους* φήτορας.

vero negamus, sexto vel septimo saeculo epitoma tribuenda est. Epitomator ille quomodo munus suum administraverit parum constat, sed non nimis modeste eum egisse docet opus ipsum, quod ita mutilatum, perturbatum, fortasse etiam interpolatum Athenaeus ipse edidisse credi nequit: idem ille epitomator prooemium praemisit, quod cum in Marciano codice una cum primis duobus libris perierit, non nisi alteri epitomatori, saeculi X vel XI homini, acceptum referimus, et ipsum tam lacunis quam corruptelis deformatum.

Superest ut indicem quae in volumine secundo corrigenda esse cognoverim: VI p. 230 c quae de Alexidis verbis adnotavi falsa sunt; civis ille *πτωχαλάξων* est Pompeianus Philadelphensis coll. III p. 97 f. — ibid. p. 233 b recipere fortasse debui Casauboni coniecturam *τῶν λιτῶν καὶ ἀπερίτων*. — ibid. litt. d *καὶ τά γε πάλαι* coniecit B(lassius) litt. *Centralbl.* 1887 p. 1040.¹⁾ — ib. p. 254 a pro *Κρατεύω* in Marciano libro *κρατεῖαι* scriptum est, quod eo minus debebam neglegere quod ubique aut *Κρατεῖας* aut quod idem est *Κρατεῖας* fabulae nomen traditur, nusquam vero *Κρατεύας*: restituendum igitur *Κρατεῖας* ubique. — ibid. p. 96 meae edit. in adnotatione verba ‘πλέοι AC: corr. Di’ errore e pag. 97 repetita delenda sunt. — VII p. 276 d non recte conieci *φίλτατοι*, *παντί*: legendum *φίλτατε*, [τῷ] *παντί*. — VII p. 308 f scriptoris

2) idem recte monuit p. 232 e pro *Ἀλημαῖων* scribendum fuisse *Ἀλημέων*, recte p. 235 f *χαρτεῖς* pro *χαρτῆς* restituit, recte denique p. 236 a *λιγ* formam ferri posse negavit; quae praeterea aut nova protulit aut vetera retractavit, ea usui mihi non fuerunt.

nomen non **Φιλότιμος** est sed **Φυλότιμος**, quod ubique restituendum. — VII p. 314 a fort. scribendum ἀποσοβήσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ἀνοιμένων καὶ προσεστηκότων τοῦτο ποιῶν, ἀναγκάσεις δὲ τὸ σοὶ δοκοῦν λαβεῖν αὐτός. — VII p. 315 f lege οὖ δὲ χελλαρίην, οὖ δὲ ὀνίσκον coll. III p. 118 c. — ibid. p. 324 b lege ἵχθυς ἐώνηται τις. — ibid. p. 329 a καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει coniecit O. Schneider Callim. II p. 15. — VIII p. 360 c cf. Usener *altgriech. Versbau* p. 82. — IX p. 369 c **Κράτης** ἐν "Ἡρωσιν coni. Meineke. — ibid. p. 369 e et 371 a rectissime **Εὐθύδημος** pro **Εῦδημος** restituit Schoenemann de lexicographis p. 106 adn. 4. — ibid. p. 373 b legendum proponit Wilamowitz ἀλεκτρυόνας δὲ καὶ ἀλεκτορίδας τοὺς ἀρρενας, τῶν ἀρχαίων [δὲ] τὸ ὅρνις καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λεγόντων <καὶ> ἐπ' ἄλλων ὅρνέων, οὐ [περὶ] τούτου (praestat οὐκ ἐπὶ τούτου) τοῦ εἰδίκοῦ κτλ. — X p. 444 d lege **Κόμων** καὶ 'Ροδοφῶν et paullo post ὁ **Κόμων** (scriptum fuit utrubicque **Κόμμων**); **Κόμων** Rhodius in Loewii inscript. sculptor. n. 184.

Scribebam Argentorati
mense Septembri a. h. s. LXXXVII.

ΑΘΗΝΑΙΟΤ ΝΑΤΚΡΑΤΙΤΟΥ
ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΕΚ ΤΟΥ Α

1. Ἀθήναιος μὲν ὁ τῆς βίβλου πατήρ· ποιεῖται 1
δὲ τὸν λόγον πρὸς Τιμοκράτην· Δειπνοσοφιστὴς δὲ
ταύτη τὸ δυνομα. ὑπόκειται δὲ τῷ λόγῳ Λαρήνσιος
Ῥωμαῖος, ἀνὴρ τῇ τύχῃ περιφανῆς, τοὺς κατὰ πᾶσαν
5 παιδείαν ἐμπειροτάτους ἐν [τοῖς] αὐτοῦ δαιτυμόνας
ποιούμενος· ἐν οἷς οὐκ ἔσθ' οὗτοις τῶν καλλίστων
οὐκ ἐμνημόνευσεν. ἤχθυς τε γὰρ τῇ βίβλῳ ἐνέθετο
καὶ τὰς τούτων χρείας καὶ τὰς τῶν δινομάτων ἀναπτύ-
ξεις καὶ λαχάνων γένη παντοῖα καὶ ξώσων παντοδαπῶν
10 καὶ ἄνδρας ἵστορίας συγγεγραφότας καὶ ποιητὰς καὶ β
φιλοσόφους καὶ δργανα μουσικα καὶ σκωμμάτων εἰδη
μυρία καὶ ἐκπωμάτων διαφορὰς καὶ πλούτους βασι-
λέων διηγήσατο καὶ νηῶν μεγέθη καὶ δσα ἄλλα οὐδ'
ἄν εὐχερῶς ἀπομνημονεύσαιμι, ἡ ἐπιλίποι μ' <ἄν> ἡ
15 ἡμέρα κατ' εἶδος διεξερχόμενον. καὶ ἔστιν ἡ τοῦ λόγου

βίβλος ἡ λεγομένη δειπνοσοφιστής CE 2 ἐκενούμενη E
ἐχικράτην C: corr. Mus δειπνοσοφιστὴ E 3 λαρήνσιος CE
passim 5 τοῖς del. Herw αὐτοῦ CE 11 φιλοσόφους Wi-
ljam: ὅλους σοφοὺς C ὅλως σοφοὺς E 12 διαφόρων C 14 μ'
ἄν K: με CE

οίκονομία μίμημα τῆς τοῦ δείπνου πολυτελείας καὶ ἡ τῆς βίβλου διασκευὴ τῆς ἐν τῷ δείπνῳ παρασκευῆς. τοιοῦτον δὲ θαυμαστὸς οὗτος τοῦ λόγου οἰκονόμος Ἀθήναιος ἥδιστον λογόδειπνον εἰσηγεῖται κρείττων τε αὐτὸς ἔαντοῦ γινόμενος, ὥσπερ οἱ Ἀθήνησι φήτορες, 5 ὑπὸ τῆς ἐν τῷ λέγειν θερμότητος πρὸς τὰ ἐπόμενα εἰ τῆς βίβλου βαθμηδὸν ὑπεράλλεται.

2. οἱ δὲ ἐν τῷ δείπνῳ δῆθεν ἐπιδημήσαντες δειπνοσοφισταὶ ἥσαν Μανσούριος, νόμων ἔξηγητὴς καὶ πάσης παιδείας οὐ παρέργως ἐπιμέλειαν ποιούμενος, 10 μόνος ποιητής, ἀνὴρ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην παιδείαν οὐδενὸς δεύτερος καὶ τὴν ἐγκύκλιον οὐ παρέργως ἔξηλωκώς· ἔκαστον γὰρ ὅν ἐπεδείκνυτο ὡς μόνον τοῦτο ἥσκηκὼς ἐφαίνετο, τοιαύτη πολυμαθείᾳ ἐκ παίδων συνετράφη· λάμψων δὲ ἦν ποιητὴς οὐδενὸς δεύτερος, 15 φησί, τῶν μετ' Ἀρχέλοχον ποιητῶν. παρῆν δὲ καὶ Πλούταρχος καὶ Λεωνίδης ὁ Ἡλεῖος καὶ Αίμιλιανὸς δὲ ὁ Μανδρούσιος καὶ Ζωΐος, γραμματικῶν οἱ χαριέστατοι. φιλοσόφων δὲ παρῆσαν Ποντιανὸς καὶ Δημόκριτος οἱ Νικομηδεῖς, πολυμαθείᾳ πάντας ὑπερηκοντι- 20 κότες, Φιλάδελφός τε ὁ Πτολεμαῖος, ἀνὴρ οὐ μόνον ἐν φιλοσόφῳ θεωρίᾳ τεθραμμένος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν ἄλλον βίον ἔξητασμένος. τῶν δὲ κυνικῶν εἰς ἦν ὃν Κύνουλκον καλεῖ· φῶ οὐ μόνον ‘δύο κύνες ἀργοὶ εἴποντο’ (β 11), ὡς τῷ Τηλεμάχῳ ἐκκλησιάζοντι, ἀλλὰ 25 τῶν Ἀκταλωνος πολὺ πλείουνες. φήτορων τε ἦν ἄγνοις

2 δείπνῳ Κ: λόγῳ ΣΕ 6 fort. πρὸς τὰ ἀεὶ ἐπόμενα
 9 Μασσούριος VI 271 b, alibi Μασούριος 11 μόνος Ε μόνος
 C: Monius vel Modius poeta nullus fuit; pertinent haec omnia
 licet turbata ad unum Masurium, quem hominem finxit scriptor
 ad Masuri Sabini similitudinem, cf. XIV 623 e 16 ποιητὴν
 C δὲ καὶ C: δὲ Ε

τῶν κυνικῶν κατ' οὐδὲν ἀπολειπομένη· ὡν κατέτρεχε μετὰ καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι τι ἐφθέγγοντο Οἰλπιανὸς ὁ Τύριος, ὃς διὰ τὰς συνεχεῖς ζητήσεις, ἃς ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ποιεῖται ἐν ταῖς ἀγυιαῖς, περιπάτοις, βιβλιοπω-
 δ λείοις, βαλανείοις, ἔσχεν ὄνομα τοῦ κυρίου διασημό-
 τερον Κειτούκειτος. οὗτος ὁ ἀνὴρ νόμου εἶχεν<ἴδιον>
 μηδενὸς ἀποτρώγειν πρὸν εἰπεῖν ‘κεῖται ἢ οὐ κεῖται;’
 οἶον εἰ κεῖται ὥρα ἐπὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μορίου, <εἰ ὁ
 μέθυσος ἐπὶ ἀνδρός,> εἰ ἢ μήτρα κεῖται ἐπὶ τοῦ ἐδω-
 10 δίμου βρώματος, εἰ σύναγρος κεῖται τὸ σύνθετον ἐπὶ
 τοῦ συός. Ιατρῶν δὲ παρῆσαν Δάφνος Ἐφέσιος, ιερὸς
 τὴν τέχνην καὶ κατὰ τὰ ἥθη, τῶν Ἀκαδημαιῶν λόγων
 οὐ παρέργως ἀπτόμενος, Γαληνός τε ὁ Περγαμηνός,
 ὃς τοσαῦτ' ἐκδέδωκε συγγράμματα φιλόσοφά τε καὶ
 15 Ιατρικὰ ὡς πάντας ὑπερβαλεῖν τοὺς πρὸ αὐτοῦ, καὶ f
 κατὰ τὴν ἐρμηνείαν οὐδενὸς ὡν τῶν ἀρχαίων ἀδυνα-
 τώτερος, Ρουφίνός τε ὁ Νικαεύς. μουσικὸς δὲ παρῆν
 Ἀλκείδης ὁ Ἀλεξανδρεύς. καὶ ἦν ὁ κατάλογος οὗτος
 στρατιωτικός, φησί (p. 4 e), μᾶλλον ἢ συμποτικός.
 20 3. δραματουργεῖ δὲ τὸν διάλογον ὁ Ἀθήναιος ξῆλω
 Πλατωνικῷ (cf. Plat. Phaed. init.)· οὗτος γοῦν ἄρχεται·
 ‘αὐτός, ὁ Ἀθήναιε, μετειληφὼς τῆς καλῆς ἐκείνης 2
 συνουσίας τῶν νῦν ἐπικληθέντων δειπνοσοφιστῶν, ἥτις
 ἀνὰ τὴν πόλιν πολυθρόνητος ἐγένετο, ἢ παρ’ ἄλλου
 25 μαθὼν τοῖς ἑταίροις διεξήεις’; ‘αὐτός, ὁ Τιμόκρατες,

1 ἀπολειπόμενος CE: corr. Mus κατέτρεχον C 4. 5 βιβλιο-
 πώλοις (-πόλοις C) CE: corr. Mus 6 ίδιον add. Suid s.
 δειπνοσοφισταί et Κειτούκειτος 8. 9 suppl. Suid 9. 10 ἐπὶ
 τῶν ἐδωδίμων βρώματων CE: corr. Suid 12 velut καὶ κα-
 θαρὸς (vel ἀγαθὸς) τὰ ἥθη, cf. CIG 6826 24 πολυθρόνη-
 τος CE 25 ἑτέροις CE: corr. Cas

μετασχών'. 'ἄρ' οὖν ἐθελήσεις καὶ ἡμῖν τῶν καλῶν
ἐπικυνλικῶν λόγων μεταδοῦναι —

τοὺς δ' ἀπομαξαμένοισι θεοὶ διδόασιν ἄμεινον,

b ὡς πού φησιν ὁ Κυρηναῖος ποιητής (Eratosth. fr. 37

Hill) — ἥ παρ' ἄλλου τινὸς ἡμᾶς ἀνακυνθάνεσθαι δεῖ;'

4. εἴτα εἰσβάλλει μετ' ὀλίγον εἰς τὸν τοῦ Λαρον-

σίου ἔπαινον καὶ λέγει· ὅς ὑπὸ φιλοτιμίας πολλοὺς
τῶν ἀπὸ παιδείας συναθροίζων οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις

ἀλλὰ καὶ λόγοις εἰστία, τὰ μὲν προβάλλων τῶν ἀξίων
ξητήσεως, τὰ δὲ ἀνευρίσκων, οὐκ ἀβασανίστως οὐδ'

ἐκ τοῦ παρατυχόντος τὰς ξητήσεις ποιούμενος, ἀλλ'
ώς ἔνι μάλιστα μετὰ κριτικῆς τινος καὶ Σωκρατικῆς

ἐπιστήμης, ώς πάντας θαυμάζειν τῶν ξητήσεων τὴν
c τήρησιν. λέγει δ' αὐτὸν καὶ καθεσταμένον ἐπὶ τῶν

ἱερῶν εἶναι καὶ θυσιῶν ὑπὸ τοῦ πάντα ἀρίστον βασι-
λέως Μάρκου καὶ μὴ ἔλαττον τῶν πατρίων τὰ τῶν

'Ἐλλήνων μεταχειρίζεσθαι. καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ Ἀστε-
ροπαῖόν τινα, ἐπ' ἵσης ἀμφοτέρων τῶν φωνῶν προ-
στάμενον. λέγει δ' αὐτὸν καὶ ἔμπειρον εἶναι ἱερουργιῶν

τῶν νομισθεισῶν ὑπό τε τοῦ τῆς πόλεως ἐπωνύμου 20
'Ρωμύλου καὶ Πομπιλίου Νουμᾶ καὶ ἐπιστήμονα νό-
μων πολιτικῶν. πάντα δὲ ταῦτα μόνον ἔξευρεῖν ἐκ

d παλαιῶν ψηφισμάτων καὶ δογμάτων τηρήσεως, ἔτι δὲ
3 νόμων συναγωγῆς οὓς ἔτι διδάσκουσιν, ώς τὰ Πιν-

δάρου <ὅ> καμψιδιοποιὸς Εὔπολίς φησιν ἥδη κατα-
25 σεσιγασμένα ὑπὸ τῆς τῶν πολλῶν ἀφιλοκαλίας (fr. 366 K).

ἥν δέ, φησί, καὶ βιβλίων κτῆσις αὐτῷ ἀρχαίων 'Ἐλλη-

3 ἀποδεξαμένοισι CE, sed in C superscr. μα 8 μόνον
Cas: μόνοις CE 11 περιτυχόντος E, ut fere semper περὶ pro

παρά, quod amplius non notabo 21 πομπήιον CE: corr.

Mus 24 συναγωγὴν E οὓς οὐκέτι K 25 ὁ add. Mus

25. 26 κατασειγασμένων CE: corr. Schw

νικῶν τοσαύτη ὡς ὑπερβάλλειν πάντας τοὺς ἐπὶ συναγωγῇ τεθαυμασμένους, Πολυκράτην τε τὸν Σάμιον καὶ Πεισίστρατον τὸν Ἀθηναῖον τυραννήσαντα Εὐ-
κλείδην τε τὸν καὶ αὐτὸν Ἀθηναῖον καὶ Νικοκράτην
5 τὸν Κύπριον ἔτι τε τοὺς Περγάμου βασιλέας Εύρι-
πίδην τε τὸν ποιητὴν Ἀριστοτέλην τε τὸν φιλόσοφον
〈καὶ Θεόφραστον〉 καὶ τὸν τὰ τούτων διατηρήσαντα
βιβλία Νηλέα· παρ' οὖ πάντα, φησί, πριάμενος δὲ ἡμε-
δαπὸς βασιλεὺς Πτολεμαῖος, Φιλάδελφος δὲ ἐπίκλην,
10 μετὰ τῶν Ἀθήνηθεν καὶ τῶν ἀπὸ Ῥόδου εἰς τὴν κα-
λὴν Ἀλεξάνδρειαν μετήγαγε. διόπερ ἐκεῖνα τῶν Ἀν-
τιφάνους ἐρεῖ τις εἰς αὐτόν (Π 124 Κ).

ἀεὶ δὲ πρὸς Μούσαις καὶ λόγοις πάρει,
ὅπου ⟨τι⟩ σοφίας ἔργον ἐξετάζεται. —

15 ἀγλαίζεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ·
οἷα παῖζομεν φίλων
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν,
κατὰ τὸν Θηβαῖον μελοποιόν (Pind. O I 14). καὶ ἐπὶ οἱ
20 τὰς ἔστιάσεις δὲ παρακαλῶν πατρίδα, φησί, τὴν ‘Ρώ-
μην πᾶσιν ἀποφαίνει. τις γὰρ τὰ οἰκοι ποθεῖ τούτῳ
ξυνῶν ἀναπεπταμένην ἔχοντι τοῖς φίλοις τὴν οἰκίαν;
κατὰ γὰρ τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀπολλόδωρον (IV 455 Μ)·
εἰς οἰκίαν δταν τις εἰσῆη φίλου,
25 ἔστιν θεωρεῖν, Νικοφῶν, τὴν τοῦ φίλου
εῦνοιαν εὐθὺς εἰσιόντα τὰς θύρας.
ὁ θυρωρὸς ἵλαρὸς πρωτόν ἔστιν, ἡ κίων

1 τὸν om. E 7 suppl. Wilam 14 τι add. Mein
 16 μονσικῆς E 17. 18 φᾶλ' ἄνδρες CE 21 πᾶσαν CE:
 corr. E superscr 21. 22 τις γάρ — τὴν οἰκίαν fuerunt co-
 mici poetae versus 21 ποθῆ C 22 ἔχοντα CE: corr. Mus
 23 τὸν κωμικὸν C

δ 5 ἔσηνε καὶ προσῆλθ', ὑπαντήσας δέ τις
δίφρον εὐθέως ἔθηκε, κανὸν μηδεὶς λέγῃ
μηδέν.

5. τοιούτους ἔδει καὶ τοὺς λοιποὺς εἶναι πλείους·
ώς τοῖς γε μὴ τοῦτο ποιοῦσιν ἐρεῖ τις 'τὸ μικρολόγος 5
εἰ; — 'πλεῖστοι οἱ οἰνοὶ κλισταὶ· δαίννυν δαῖτα γέρουσι
θάλειαν· ἔοικέ τοι (I 70. 71. H 475).'¹ τοιοῦτος ἦν τῇ μεγα-
λοψυχίᾳ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος. Κόνων δὲ τῇ περὶ Κνί-
δον ναυμαχίᾳ νικήσας Λακεδαιμονίους καὶ τειχίσας
τὸν Πειραιᾶ ἐκατόμβην τῷ ὅντι θύσας καὶ οὐ ψευ- 10
δωνύμως πάντας Ἀθηναίους είστιασεν. Ἀλκιβιάδης
ε δὲ Ὄλύμπια νικήσας ἄρματι πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ
τέταρτος, εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπινί-
κιον (Π 266 B⁴), θύσας Ὄλυμποι φίλοι τὴν πανήγυριν
πᾶσαν είστιασε. τὸ αὐτὸν ἐποίησε καὶ Λεωφρόνιος Ὄλυμ- 15
πιασιν, ἐπινίκιον γράψαντος τοῦ Κελού Σιμωνίδον
(cf. Bgk ad fr. 7). Ἐμπεδοκλῆς δ' ὁ Ἀκραγαντῖνος ἵπποις
Ολύμπια νικήσας, Πυθαγορικὸς ὥν καὶ ἐμψύχων ἀπε-
χόμενος, ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ καὶ τῶν πολυτελε-
στάτων ἀρωμάτων βοῦν ἀναπλάσας διένειμε τοῖς εἰς 20
f τὴν πανήγυριν ἀπαντήσασιν. ὁ δὲ Χίος Ἰων τραγῳ-
δίαν νικήσας Ἀθήνησιν ἐκάστιφ τῶν Ἀθηναίων ἔδωκε
Χίον κεράμιον.

τοῦ γάρ τις ἄλλου πρὸς θεῶν <ἄν> οὖνεκα
εὗξαιτο πλούτειν εὐπορεῖν τε χρημάτων

25

1 ἔσανε CE, sed in C α in ras: corr. Toup προσῆλθεν
CE ὑπάντησέ τις CE (in C η superscr.): corr. Grot 4 εἰ-
ναι πλουσίους Adam 5 fort. ὡν τοῖς 5. 6 μικρολογεῖς CE:
corr. K 15 ἄπασσαν Suid s. Ἀθήναιος λεόφρον CE Suid:
corr. Cas 23 χῖον CE: corr. Cas κεράμειον CE 24 τοῦ
δὲ γάρ CE, sed in C δὲ in ras ἄν add. Di, τοῦ δ' ἄν τις
Pors, quod si verum, fort. πρὸς θεῶν λέγ' scribendum

ἢ τοῦ δύνασθαι παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις
σπείρειν τε καρπὸν Χάριτος, ἡδίστης θεῶν;
5 τοῦ μὲν πιεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν τὰς ἥδονὰς
ἔχομεν ὅμοίας· οὐδὲ τοῖς λαμπροῖσι γὰρ
δείπνοις τὸ πεινῆν παύεται,

Αντιφάνης φησίν (Π 111 Κ).

ὅτι Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος καὶ Σπεύσιππος
ὁ Ἀκαδημαικὸς καὶ Ἀριστοτέλης βασιλικοὺς νόμους
ἔγραψε.

10 ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ Ἀκραγαντῖνος Τελλίας, φιλόξενος 4
ῶν καὶ πάντας πολυωρῶν, πεντακοσίοις ἵππεῦσιν ἐκ
Γέλας ποτὲ καταλύσασιν ὡς αὐτὸν χειμῶνος ὥρᾳ ἔδω-
κεν ἐκάστῃ χιτῶνα καὶ ἱμάτιον.

6. ὁ τρεχέδειπνος, φησί, σοφιστής.

15 Κλέαρχός φησι (FHG Π 308) Χάρμον τὸν Συρα-
κούσιον εὐτρεπίσθαι στιχίδια καὶ παροιμίας εἰς ἔκα-
στον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων· εἰς μὲν τὸν
Ιχθύν·

ἥκω λιπῶν Αἴγαλον ἀλμυρὸν βάθος (Eur. Tro. 1),
20 εἰς δὲ τοὺς κήρυκας·

χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι (A 334),
εἰς δὲ τὴν χορδήν·

έλικτὰ κούδεν ὑγιές (Eur. Andr. 448), b
εἰς δὲ τὴν ὀνθυλευμένην τευθίδα·

25 σοφή, σοφὴ σύ (Eur. Andr. 245),
εἰς δὲ τὸ ἐν τοῖς ἐψητοῖς ὠραῖον·

8 καὶ τοῦ φαγεῖν CE, sed in E τοῦ supra vers 4 οὐχὶ^a
δὲ τοῖς λαμπροῖς CE: corr. K 7—9 om. E 8 συμποτι-
κούς νόμους Schw coll. V 186 b, sed cf. Bergk fünf Abhdl. p. 67
10 Γελλίας Diod. 13, 88 11 πυλωρῶν CE: corr. Turnebus
11. 12 ἐκ Γέλας Mus: ε ἀγέλας CE

οὐκ ἀπ' ἐμοῦ σκεδάσεις ὅχλον,
εἰς δὲ τὴν ἀποδεδαφμένην ἔγχελυν·

οὐ προκαλυπτομένα βοστρυχώδεα (Eur. Phoen. 1485).
τοιούτους πολλούς φησι τῷ Λαρηνσίου παρεῖναι δεί-
πνῳ, ὥσπερ συμβολὰς κομίζοντας τὰ ἀπὸ τῶν στρω-
ματοδέσμων γράμματα. φησὶ δὲ καὶ ὅτι ὁ Χάρμος
εἰς ἔκαστον τῶν παρατιθεμένων ἔχων τι πρόχειρον,
c ὡς προείρηται (litt. a), ἐδόκει τοῖς Μεσσηνίοις πεπαι-
δευμένοις εἶναι, ὡς καὶ Καλλιφάνης ὁ τοῦ Παραβρύ-
κοντος κληθεὶς ἀρχὰς ποιημάτων πολλῶν <καὶ λόγων> 10
ἐκγραψάμενος ἀνειλήφει μέχρι τριῶν καὶ τεσσάρων
στίχων, πολυμαθείας δόξαν προσποιούμενος.

πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι διὰ στόματος εἶχον τὰς ἐν
τῷ Σικελικῷ μυραινας, τὰς πλωτὰς ἐγχέλεις, τῶν Παχυ-
νικῶν θύνην τὰς ἡτριαίας, τοὺς ἐν Μήλῳ ἐρίφους, 15
τοὺς ἐν Σκιάθῳ κεστρέας· καὶ τῶν ἀδόξων δὲ τὰς
Πελωρίδας κόγχας, τὰς ἐκ Λιπάρας μαινίδας, τὴν Μαν-
δινικὴν γογγυλίδα, τὰς ἐκ Θηβῶν βουνιάδας καὶ τὰ
παρ' Ἀσκραίοις τεῦτλα.

Κλεάνθης δὲ ὁ Ταραντῖνος, ὡς φησι Κλέαρχος 20
(FHG II 309), πάντα παρὰ τοὺς πότους ἔμμετρα ἔλεγε,
καὶ Πάμφιλος δὲ ὁ Σικελός, ὡς ταῦτα· ‘ἔγχει πιεῖν
μοι καὶ τὸ πέρδικος σκέλος.’ ‘ἀμίδα δότω τις ἦ πλα-
κοῦντά τις δότω.’

τὸν βίον, φησίν, εὐσταθεῖς, οὐκ ἔγχειρογάστορες. 25

1 cf. Diog. L. II 117   4 λαρινσίου Ε λαρίνου C   6 ὁ
Χάρμος Ε: Χάρμος C   8 ἐδόκει C: ἔβη Ε   10 καὶ λό-
γων add. Suid s. Καλλιφάνης, ubi haec: καὶ λόγων συγγε-
γραμμένων ἄχρι τριῶν ἦ τεσσ. στ. ἀπαγγέλλων πολ. δ. προσε-
ποιεῖτο   14 πλυτὰς ἔγχελις C   14. 15 παχνῶν Ε
15 θυηνῶν C   16 Σκιάθῳ Gesner ex Clem. Al. paed. II 1, 8:
συμπαίθῳ CE

‘γυργάθους ψηφισμάτων φέροντες,’ Ἐριστοφάνης
φησίν. (fr. 217 K).

7. ὅτι Ἐριστρατος ὁ Συρακούσιος ἢ Γελῶς ἐν
τῇ ὡς Χρύσιππος ἐπιγράφει Γαστρονομίᾳ, ὡς δὲ Λυρ- ε
5 κεὺς καὶ Καλλίμαχος Ἡδυπαθείᾳ, ὡς δὲ Κλέαρχος
Δειπνολογίᾳ, ὡς δ’ ἄλλοι Ὁφοποιίᾳ — ἐπικὸν δὲ τὸ
ποίημα, οὗ ἡ ἀρχή (fr. 1 Ribb.).

Ιστορίης ἐπιδειγμα ποιούμενος Ἑλλάδι πάσῃ —
φησί (fr. 61 R).

10 πρὸς δὲ μιᾶς πάντας δειπνεῖν ἀβρόδαιτι τραπέζῃ.
ἐστωσαν δ’ ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρες οἱ ἔννάπαντες
ἢ τῶν πέντε γε μὴ πλείους· ἥδη γὰρ ἂν εἴη
μισθιστόρων ἀρπαξιβίων σκηνὴ στρατιωτῶν.

ἀγνοεῖ δ’ ὅτι οἱ ἐν τῷ Πλάτωνος συσσιτίῳ ὀκτὼ καὶ
15 εἶκοσι ἥσαν.

οὗτοι δὲ *(πρὸς)* τὰ δεῖπνα τῶν ἐν τῇ πόλει
ἀφορῶσιν *(άει)* καὶ πέτονται δεξιῶς
ἐπὶ ταῦτ’ ἀκλητοι,

Αντιφάνης φησί (II 112 K), καὶ ἐπάγει.

20 οὓς ἔδει
τὸν δῆμον ἐκ κοινοῦ τρέφειν, ἀεί δ’ ὅπερ

‘Ολυμπίασί φασι ταῖς μυίαις ποιεῖν,
βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν πανταχοῦ. —

8. τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,

25 φησὶν ὁ Συρακούσιος ποιητής (Theocr. XI 58). οὐχ
ἄμα μὲν οὖν πάντα παρασκευάζεσθαι δυνατόν, λέγε-
σθαι δὲ δόγμιον.

4. 5 λιγγεὺς CE 5 Κλέαρχος ὁ Σολεὺς Suid s. Ἀθή-
ναιος et Χάρμος 11 ἢ ἔξ οἱ C 14 ἐν τοῦ Ε συμποσίῳ Suid
15 ἥσαν δαιτυμόνες Suid, convivaram numerum nemodum ex-
pedivit 16. 17 suppl. Mein 19 συνάγει Ε 20. 21 οὓς ἐκ κοι-
νοῦ ἔδει τρέφειν τὸν δῆμον: corr. K 21 ὅπερ Dобр: ὡσπερ CE

ὅτι δείπνων ἀναγραφὰς πεποίηνται ἄλλοι τε καὶ
Τιμαχίδας ὁ Ἀρόδιος δι' ἐπῶν ἐν ἔνδεκα βιβλίοις ἢ
καὶ πλείσι καὶ Νουμήνιος <ὅ> Ἡρακλεώτης, ὁ Διεύ-
β χονς τοῦ λατροῦ μαθητῆς, καὶ Ματρέας ὁ Πιταναῖος
ο παρῷδὸς καὶ Ἡγήμων ὁ Θάσιος ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ, 5
ὅν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τινὲς ἐντάττουσιν.

ὅτι Ἀρτεμίδωρος ὁ Ψευδαριστοφάνειος ὁψαρτυτι-
κὰς λέξεις συνήγαγε. τοῦ Φιλοξένου δὲ τοῦ Λευκα-
δίου Δείπνου Πλάτων ὁ κωμῳδιοποιὸς μέμνηται
(Ι 646 Κ). 10

ἔγὼ δ' ἐνθάδ' ἐν τῇ ἐρημίᾳ
τοντὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον

πρὸς ἐμαυτόν. B. ἐστὶ δ', ἀντιβολῶ σε, τοῦτο τοῦ;
A. Φιλοξένου καὶνὴ τις ὁψαρτυσία.

5 B. ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἔστ'. A. ἄκουε δὴ. 15

‘ἄρξομαι ἐκ βολβοῦ, τελευτήσω δ' ἐπὶ θύννον.’

B. ἐπὶ θύννον; οὐκοῦν [τῆς τελευτῆς] πολὺ

c ιράτιστον ἐνταυθὶ τετάχθαι τάξεως.

A. ‘βολβοὺς μὲν σποδιᾷ δαμάσας καταχύσματι δεύσας
10 ὡς πλείστους διάτρωγε· τὸ γὰρ δέμας ἀνέρος ὁρθοί. 20

καὶ τάδε μὲν δὴ ταῦτα· θαλάσσης δ' ἐς τέκν' ἀνειμι.’

εἶτα μετὰ μικρόν·

οὐδὲ λοπὰς κακόν ἔστιν· ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἀμεινον,
οἴμαι.

καὶ μετ' ὄλγα· 25

3 ὁ add. Wilam 4 Ματρέας Suid: μητρέας E μετρέας
C, Μάτρων Schw 7. 8 ὅτι — συνήγαγε om. E 11 ἔγὼ
γὰρ Bergk 15 ἔστιν CE 16 ἐκ Cas: δ' ἐκ CE 17 glos-
sam del. Mein, qui supplebat οὐκοῦν δεινὸν ἥν τὸ παρὰ πολὺ
κτλ'. 18 ἐνταυθὶ Di: ἐνταῦθα CE 20 ἀνέρος ὁρθοί Di:
ἀνορθοῖ CE, cui C addit ἡ ψωλὴ δέμας ἔστι 24 οἴμαι
del. Di

δρφῶν αἰολίαν συνόδουντά τε καρχαρίαν τε
 15 μὴ τέμνειν, μή σοι νέμεσις θεόθεν καταπνεύσῃ,
 ἀλλ' δλον ὁπτήσας παράθεται πολλὸν γὰρ ἄμεινον. d
 πουλύποδος πλεκτὴ δ', ἂν πιλήσῃς κατὰ καιρόν,
 5 ἐφθῆ τῆς ὁπτῆς, ἦν δὲ μείζων, πολὺν κρείττων.
 ἦν ὁπταὶ δὲ δύ' ὁσ', ἐφθῆ κλαίειν ἀγορεύω.
 20 τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει υεύρων ἐπιήρανος εἶναι·
 παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφυ καὶ στύματα μισεῖ.
 σκορπίος αὖ — B. πατειέ γέ σου τὸν πρωτὸν ὑπελθών.
 10 9. ἀπὸ τούτου τοῦ Φιλοξένου καὶ Φιλοξένειοι τινες
 πλακοῦντες ἀνομάσθησαν. περὶ τούτου Χρύσιππός ε
 φησιν· ἔγὼ κατέχω τινὰ ὄψιοφάγον ἐπὶ τοσοῦτον ἐκ-
 πεπτωκότα τοῦ μὴ ἐντρέπεσθαι τοὺς πλησίουν ἐπὶ τοῖς
 γινομένοις ὥστε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν τε
 15 χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμὰ καθιέντα εἰς ὕδωρ
 θερμὸν καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ, ὅπως
 δηλονότι ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ἦ. ἐφασαν γὰρ
 αὐτὸν καὶ τοὺς ὄψιοποιοῦντας ὑποκοιεῖσθαι, ἵνα θερ-
 μότατα παρατιθῶσι καὶ μόνος καταναλλόσκῃ αὐτὸς τῶν f
 20 λοιπῶν συνακολουθεῖν μὴ δυναμένων. τὰ δὲ αὐτὰ
 καὶ περὶ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου ίστοροῦσι καὶ Ἀρ-
 χύτου καὶ ἄλλων πλειόνων, ὃν τις παρὰ Κρωβύλῳ
 τῷ κωμικῷ φησιν (IV 568 M).
 ἔγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
 25 τοὺς δακτύλους δήκουνθεν Ἰδαίους ἔχω
 καὶ τὸν λάρναγγα ἦδιστα πυριῶ τεμαχίοις.
 B. κάμινος, οὐκ ἄνθρωπος.

4 πολύποδος CE ἀν ἐπιλήψῃ CE: corr. Mein 6 ὁσιν
 CE 17 fort. δυσνίκητος 18. 19 ὡς θερμότατα Wilam
 21 κηθηρίου C κυθηρίου E 26 φάρναγγ' θνιδ s. Τιμαχίδας
 et ὄψιοφαγία πυριῶ CE τεμαχίοις C τεμαχίοις E

Κλέαρχος δέ φησι (FHG II 309) Φιλόξενον προλογό-
μενον <ἐν τῇ πατρὶ καὶ ἄλλαις πόλεσι> περιέρχε-
θαι τὰς οἰκίας, ἀκολουθούντων αὐτῷ παίδων [καὶ]
φερόντων ἔλαιον οἶνον γάρον ὅπος καὶ ἄλλα ἡδύ-
σματα· ἐπειτα εἰσιόντα εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας τὰ
ἔψομενα τοῖς ἄλλοις ἀρτύειν ἐμβάλλοντα ὡν ἐστι
χρεία, καθ' οὗτος <εἰς ἔαυτὸν> κύψαντα εὐωχεῖσθαι.
οὗτος εἰς "Ἐφεδον παταπλεύσας εὑρὼν τὴν ὁψοπόλιδα
κενὴν ἐπύθετο τὴν αἰτίαν· καὶ μαθὼν ὅτι πᾶν εἰς
γάμους συνηγόρασται λουσάμενος παρῆν ἄκλητος ὡς 10
τὸν νυμφίον. καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἄσας ὑμέναιον,
οὐ ή ἀρχὴ 'Γάμε θεῶν λαμπρότατε' (III 614 B⁴), πάν-
τας ἐψυχαγώγησεν· ἦν δὲ διθυραμβοκοιός. καὶ ὁ νυμ-
φίος 'Φιλόξενε, εἶπε, καὶ αὔριον ὥδε δειπνήσεις·'
καὶ ὁ Φιλόξενος 'Ἄν ὅψον, ἔφη, μὴ πωλῇ τις?' 15

10. Θεόφιλος δέ φησιν (FHG IV 516). 'οὐχ ἔσπερ
Φιλόξενον τὸν Ἐρύξιδος· ἐκεῖνος γάρ, ὡς ἔοικεν, ἐπι-
μεμφόμενος τὴν φύσιν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν ηὔξατό
ποτε γεράνου τὴν φάρνυγγα σχεῖν· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
ἴππον ὅλως ἢ βοῦν ἢ κάμηλον ἢ ἐλέφαντα δεῖ σπου- 20
δάξειν γενέσθαι. οὗτος γὰρ καὶ αἱ ἐπιθυμίαι καὶ αἱ
ἡδοναὶ πολλῷ μείζους καὶ σφοδρότεραι· πρὸς γὰρ τὰς
δινάμεις ποιοῦνται τὰς ἀπολαύσεις.' Κλέαρχος δὲ
Μελάνθιόν φησι (FHG II 309) τοῦτ' εὐξασθαι λέγων.
c 'Τιθωνοῦ Μελάνθιος ἔοικε βουλεύσασθαι βέλτιον. ὁ 25

2 suppl. Suid s. Φιλόξενος
7 καθ' Suid: εἰθ' CE
άνακάμψαντα CE
14 δειπνήσεις Suid: δειπνεῖς CE
19 γεράνου τράχηλον ἔχειν, ἵν' ἐπὶ πολὺν χρονον παταπλεύ-
ηδηται Suid, cf. infra litt. c
λαλ CE: corr. Mus

3 καὶ om. Suid
8 ὁψοπόλην CE
16 Θεόφραστος Wilam
21 γὰρ καὶ E: γὰρ C
22 πολ-
λαλ CE: corr. Mus

μὲν γὰρ ἀθανασίας ἐπιθυμήσας ἐν θαλάμῳ κρέμαται πάντων υπὸ γῆρας ἐστεφημένος τῶν ἡδέων· Μελάνθιος δὲ τῶν ἀπολαύσεων ἐρῶν ηὔξατο τῆς μακραύχενος ὕρνιθος τὸν τράχηλον ἔχειν, ἵν' ὅτι πλεῖστον 5 τοῖς ηδέσιν ἐνδιατρίβῃ· ὁ αὐτός φησι Πίθυνοι τὸν Τένθην καλούμενον οὐ περιγλωττίδα μόνον ὑμενίνην φορεῖν, ἀλλὰ καὶ προσελυτροῦν τὴν γλῶσσαν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις· καὶ τέλος ἰχθύαν τρίβων ἀπεκάθαιρεν ^d αὐτήν. μόνος δ' οὗτος τῶν ἀπολαυστικῶν καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον, ἵν' ὡς θερμότατον ὁ τρισάθλιος ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ· ἄλλοι δὲ φίλιχθυν τὸν Φιλόξενον φασιν· Άριστος ἐληγος δὲ φιλόδειπνον ἀπλῶς, ὃς καὶ γράφει που ταῦτα (fr. 63 R).
 ‘δημηγοροῦντες ἐν τοῖς ὅχλοις κατατρίβουσιν ὅλην 15 τὴν ἡμέραν ἐν τοῖς θαύμασι καὶ πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ Φάσιδος ή Βορυσθένους καταπλέοντας, ἀνεγνωκότες οὐδὲν πλὴν εἰ τὸ Φιλοξένουν Λεῖπνον οὐχ ὅλον?’

11. Φαινίας δέ φησιν (FHG II 297) ὅτι Φιλόξενος ε ὁ Κυθήριος ποιητής, περιπαθὴς ὥν τοῖς ὄψοις, δειπνῶν 20 ποτε παρὰ Διονυσίῳ ὡς εἶδεν ἐκείνῳ μὲν μεγάλην τριγλαν παρατεθεῖσαν, ἐαυτῷ δὲ μικράν, ἀναλαβὼν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας πρὸς τὸ οὖς προσήνεγκε. πυνθομένου δὲ τοῦ Διονυσίου τίνος ἐνεκεν τοῦτο ποιεῖ, εἰπεν δὲ Φιλόξενος ὅτι γράφων τὴν Γαλάτειαν βούλοιτό τινα παρ' ἐκείνης τῶν κατὰ Νηρέα πυνθέσθαι· τὴν δὲ ἡρωτημένην ἀποκεκρίσθαι διότι νεωτέρα ἀλοίη· διὸ μὴ παρακολουθεῖν· τὴν δὲ τῷ Διονυσίῳ παρατε-

1 ἐν ταλάρῳ Adam 6 μόνον C: μετὰ E 7 προσεχντροῦν C 8 ἰχθύαν nescio quis: ἰχθὺν CE 20 Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ Suid 26 τὴν δὲ C: τὴν δεσπότιν E ἀποκεκρισθαι Suid: οὐκ ἀποκεκρισθαι CE, fort. οὐκ ἀπ. εἰδέναι ὅτι νεωτέρα οὖσα ἀλοίη Suid

θεῖσαν πρεσβυτέραν ούσαν εἰδέναι πάντα σαφῶς ἂ
βούλεται μαθεῖν. τὸν οὖν Διονύσιον γελάσαντα ἀπο-
στεῖλαι αὐτῷ τὴν τρίγλαν τὴν παρακειμένην αὐτῷ.
συνεμέθυε δὲ τῷ Φιλοξένῳ ἡδέως ὁ Διονύσιος. ἐπεὶ
δὲ τὴν ἔρωμένην Γαλάτειαν ἐφωράθη διαφθείρων, εἰς 5
7 τὰς λατομίας ἐνεβλήθη· ἐν αἷς ποιῶν τὸν Κύκλωπα
συνέθηκε τὸν μῆδον εἰς τὸ περὶ αὐτὸν γενόμενον
πάθος, τὸν μὲν Διονύσιον Κύκλωπα ὑποστησάμενος,
τὴν δ' αὐλητρίδα Γαλάτειαν, ἔαντὸν δ' Ὁδυσσέα
(III 609 B⁴). 10

12. ἐγένετο δὲ κατὰ τοὺς Τιβερίους χρόνους ἀνήρ
τις Ἀπίκιος, πλουσιώτατος τρυφητής, ἀφ' οὗ πλακούν-
των γένη πολλὰ Ἀπίκια ὄνομάζεται. οὗτος ἴκανὰς
μυριάδας καταναλώσας εἰς τὴν γαστέρα ἐν Μιντούρ-
ναις (πόλις δὲ Καμπανίας) διέτριψε τὰ πλεῖστα καρ- 15
b δας ἐσθίων πολυτελεῖς, αἱ γίνονται αὐτόθι ὑπέρ γε
τὰς ἐν Σμύρνῃ μέγισται καὶ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
ἀστακούς. ἀκούσας <οὖν> καὶ κατὰ Λιβύην γίνεσθαι
ὑπερομεγέθεις ἔξεπλευσεν οὐδ' ἀναμείνας μίαν ἡμέραν.
καὶ πολλὰ κακοπαθήσας κατὰ τὸν πλοῦν ὡς πλησίον 20
ῆκε τῶν τόπων πρὸν ἔξορμῆσαι τῆς νεώτερος (πολλὴ δ'
ἐγεγόνει παρὰ Λιβύσι φήμη τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ), προσ-
πλεύσαντες ἀλιεῖς προσήνεγκαν αὐτῷ τὰς καλλίστας
καρίδας. ὃ δ' ἴδων ἐπύθετο εἰ μείζους ἔχουσιν· εἰ-
πόντων δὲ μὴ γίνεσθαι ών ἥνεγκαν, ὑπομνησθεὶς 25
c τῶν ἐν Μιντούρναις ἐκέλευσε τῷ κυβερνήτῃ τὴν αὐ-

3 τρίγλην Ε 13 fort. Ἀπίκιαν ἀπογυρέον
Suid s. v. Ἀπίκιος et Κιντούροις 14. 15 ἐν Κιντούροις τῆς
Γαλατίας Suid 15 πόλει δὲ C 16 ὑπέρ τε Di 17 fort.
μεγίστας, nisi praestat μεγάλαι 18 οὖν add. Suid 24 ἀκαρί-
δας CE: corr. Cas μὴ μείζους Pors

τὴν ὁδὸν ἐπὶ Ἰταλίαν ἀναπλεῖν μηδὲ προσπελάσαντι
τῇ γῇ.

Ἄριστόξενος δ' ὁ Κυρρηναῖος φιλόσοφος, ὁ ὄντως
μετελθὼν τὴν πάτριον φιλοσοφίαν, ἀφ' οὗ καὶ ιωλήν
5 τις καλεῖται Ἀριστόξενος ἴδιας σκευαζόμενος, ὑπὸ τῆς
ἀνυπερβλήτου τρυφῆς καὶ τὰς ἐν τῷ αἴγαρῳ γινομένας
θριδακίνας οἰνομέλιτι ἐπότιζεν ἐσπέρας καὶ ὑπὸ τὴν
ἔω λαμβάνων χλωφοὺς ἔχειν ἔλεγε πλακοῦντας ὑπὸ⁶
τῆς γῆς ἀναπεμπομένους αὐτῷ.

10   13. Τραιανῷ δὲ τῷ αὐτοκράτορι ἐν Παρθίᾳ ὅντι d
καὶ τῆς θαλάσσης ἀπέχοντι ἡμερῶν παμπόλλων ὁδὸν
Ἀπίκιος ὅστρεα νεαρὰ διεπέμψατο ὑπὸ σοφίας αὐτοῦ
τεθησαυρισμένα· καὶ οὐχ ὡς Νικομήδει τῷ Βιθυνῷ
15 βασιλεῖ ἐπιθυμήσαντι ἀφύης (μακρὰν δὲ καὶ οὗτος ἦν
τῆς θαλάσσης) μάγειρός τις μιμησάμενος τὸ ἰχθύδιον
παρέθηκεν [ὡς ἀφύας]. ὁ γοῦν παρ' Εὔφρονι τῷ
κωμικῷ μάγειρός φησιν (IV 494 M).

έγῳ μαθητὴς ἐγενόμην Σωτηρίδου,

ὅς ἀπὸ θαλάσσης Νικομήδει δώδεκα

20   ὁδὸν ἀπέχοντι πρῶτος ἡμερῶν ποτε
ἀφύης ἐπιθυμήσαντι χειμῶνος μέσου

5 παρέθηκε υὴ ΔΙ', ὥστε πάντας ἀνακραγεῖν.

B. πῶς δὲ δυνατὸν τοῦτ' ἐστι; A. θήλειαν λαβὼν
γογγυλίδα ταύτην ἔτεμε λεπτὰ <καὶ μακρὰ>

25   τὴν ὄψιν αὐτῆς τῆς ἀφύης μιμούμενος,
ἀποξέσας, ἔλαιον ἐπιχέας, ἄλας

1 ὁδὸν αὐθις ἐπ' Suid   5 Ἀριστοξένειος Cas   10 ἐν
Πάρθοις Suid s. v. ὅστρεα   12 Απίκιος ὁ ὀψοφάγος Suid
ὅστρα CE: corr. Suid   13. 14 τῷ Βιθυνῷ τῷ βασιλεῖ CE: corr.
Said s. v. ἀφύα   16 gloss. del. K   22 παρέθηκεν ἡδεῖας
CE: corr. Mein   24 καὶ μακρά add. Pors et Elmsl ex Suida
(ἔτεμεν εἰς μακρὰ καὶ λεπτά)   25 αὐτοῦ C

10 δοὺς μουσικῶς, μήκωνος ἐπιπάσας ἄνω
κόκκους μελαίνης τετταφάκοντα τὸν ἀριθμόν,
περὶ τὴν Σκυθίαν ἔπαινε τὴν ἐπιδυμίαν.

f καὶ Νικομήδης γογγυλίδα μασώμενος
ἀφύης τοτ' ἔλεγε τοῖς φίλοις ἐγκάμιον. 5

15 οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει·
ὁ νοῦς γάρ ἔστιν ἐκατέρῳ τούτων τέχνη.

14. ὅτι περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος ποιητὴς (fr. 78 B) ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια Μυκονίων δίκην. δοκοῦσι δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν ἐπὶ 8 γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι· τὸν γοῦν γλισχρὸν Ἰσχόμαχον Κρατῖνος Μυκόνιου καλεῖ (I 109 K).
‘πᾶς ἄν <σύγ>’ Ἰσχομάχου γεγονὼς <τοῦ> Μυκονίου φιλόδωρος [ἄν] εἶης;

15 ἀγαθὸς πρὸς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἔστιασόμενος ἦκον· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.

.... πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίφρητον μέθυ,
οὕτε τίμον εἰσενέγκας <οὕτε ...>,
οὐδὲ μὲν κληθεὶς .... ἥλθες, οἴα δὴ φίλος. 20

b ἀλλά σ' η γαστὴρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν εἰς ἀναιδείην,

Ἀρχίλοχος φησίν (fr. 718 B⁴).

Εὖβουλος δὲ κωμικός φησί πον (II 206 K).

2 τὸν ἀριθμὸν ἢ (β C) CE: corr. Pors 3 ἔλυσε CE:
corr. Pors 4 μασσώμενος CE 6 τοῦ ποιητοῦ τοῦ CE ἀντιφέρει E, sed statim corr 10 δίκα E 11 νοῦσον E
14 σύγ' add. K, τις Cob (postea εἶη) τοῦ add. Bergk 15 ἄν del. Mein 16. 17 haec ex prosa Athenaei oratione excerpta,
minime poetae verba 18 μέθυ Cas: μεθύων CE 19 εἰσήνεγκας CE: corr. Schw, fort. εἰσενείκας, nec praestat εἰσένεικας
21 σ' η Pors: εἰν CE, sed in C εν in ras νών τε E

εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο
ἐπὶ δεῖπνον ἄμαχοι, Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης.
ἔνα γὰρ ἐκεῖνον ὅντα δύο λογίζομαι,
μεγάλους . . . μᾶλλον δὲ τρεῖς.

5   5 ὅν φασί ποτε κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρός τυνος,
εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου, δικηνίκ' ἀν
εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ἥ,
ῆκειν, ἔωθεν αὐτὸν εὐθὺς ἡλίουν
μετρεῖν ἀνέχοντες, μακροτέρας δ' οὕσης ἔτι

10   10 πλεῖν ἥ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς.
ἔπειτα φάναι μικρὸν ὁψιαίτερον
δι' ἀσχολίαν ἤκειν, παρόνθ' ἄμ' ἡμέρᾳ. —
ἀσυμβόλου δεῖπνον γὰρ ὅστις ὑστερεῖ,
τοῦτον ταχέως νόμιξε καν τάξιν λιπεῖν,

15 "Αμφις φησὶν ὁ κωμικός (Π 248 Κ). Χρύσιππος δέ
φησιν·

ἀσύμβολον κώθωνα μὴ παραλίμπανε.

κώθων δ' οὐ παραλειπτὸς ἀσύμβολος, ἀλλὰ διωκτός. d

'Αντιφάνης δέ φησι (Π 117 Κ).

20   βίος θεῶν γάρ ἐστιν, ὅταν ἔχῃς ποθὲν
τάλλοτρια δειπνεῖν, μὴ προσέχων λογίσμασι.
καὶ πάλιν·

μακάριος ὁ βίος, φέδει μ' ἀεὶ καινὸν πόρον
εὑρίσκειν, ὃς μάσημα ταῖς γνάθοις ἔχω.

1 velut εἰσὶν γὰρ ἡμῖν   2 καὶ Φιλοκράτης C E: corr.
Turnebus   5 ποτε Schw: ποι C E πρός (sic iam Mus) τυνος
Porsoni incerta conjectura: ὃς φίλον αὐτοῦ τυνος C ὃς φίλον
καὶ τῶν τυνος E, in quibus videtur Φιλοκράτης glossema latere
6 τῶν φίλων Pors   10 πλεῖον C   11 φάναι C E: φάναι δ'
ἔπειτα Pors   12 ἤκειν παρόνθ' Herm: παρόνθ' ἤκειν C E:
14 καν Mein: καὶ C E   15 Χρύσιππον C   23 φίλος C E:
corr. Mus, reliqua corrupta: [φ] δεῖ μ' ἀεὶ κ. π. εὑρεῖν ὅπως
Mein

ταῦτα οἶκοθεν ἔχων εἰς τὸ συμπόσιον ἥλθον καὶ προμελετήσας, ἵνα κάγὼ τὸ στεγανόμιον κομίζων παραγένωμαι.

ε ἀκαπνα γὰρ αἰὲν ἀοιδοὶ θύμομεν.

ὅτι τὸ μονοφαγεῖν ἐστιν ἐν χρήσει τοῖς παλαιοῖς. 5

Αντιφάνης (Π 128 Κ).

.. μονοφαγεῖς, ἥδη τι καὶ βλάπτεις ἐμέ.

Αμειψίας (Ι 677 Κ).

ἔρρ' ἐς κόρακας, μονοφάγε καὶ τοιχωρύχε.

περὶ τοῦ τῶν ἡρώων καθ' Ὁμηρον βίου. 10

15. δτὶς Ὁμηρος ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἴκειοτάτην ἀρετὴν οὖσαν τοῖς νέοις καὶ πρώτην, ἔτι δὲ ἀρμότην τουσαν καὶ πάντων τῶν καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βουλόμενος ἐμφῦσαι πάλιν αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐφεξῆς, 15 ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν ἔηλον ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι καὶ ὅσιν εὔεργετικοὶ καὶ κοινωνικοὶ πρὸς ἄλληλους, εὐτελῆ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίου καὶ αὐτάρκη, λογιζόμενος τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἥδονὰς ἰσχυροτάτας γίνεσθαι <καὶ πρώτας ἔτι τε καὶ ἐμφύτους τὰς> περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν, τοὺς δὲ διαμεμε- 20 νηκότας ἐν εὐτελείᾳ εὐτάκτους καὶ περὶ τὸν ἄλλον βίου γίνεσθαι ἐγκρατεῖς. ἀπλῆν οὖν ἀποδέδωκε τὴν δίαιταν πᾶσι καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσιν ἴδιώταις, νέοις πρεσβύταις, <λέγων·

1—4 Alcidae musici verba esse putat Wilam 4 αἰεὶ Ε
5 τῆς παλ (compend) CE: corr. Mus 7 fort. εἰ μονοφαγεῖς
10. 11 δτὶς Διοσκορίδης ἐν τοῖς παρ' Ὁμήροφ νόμοις φησὶν ὡς ὁ
ποιητὴς ὁρῶν κτλ. Suid s. Ὁμηρος, cf. E. Hiller mus. Rh. 40,
204 sqq 15 ἐν om. C 16 κοινωνικοὶ Kuster: κοινοὶ CE Suid
19. 20 suppl. e Suida, ubi ἐμφύτους οὖσας περὶ: corr. K
20. 21 διαμενηκότας C 24 λέγων — p. 19, 7 ἀρίστους Suid:
ὅπτα παρατιθεὶς πᾶσι κρέα καὶ ταῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βόεια ἐν
τε ἔορταις καὶ γάμοις καὶ ἄλλῃ συνόδῳ CE

παρὰ δὲ ἔστι τὸν ἐτάνυσσε τράπεζαν,
σίτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα (η 174).
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας (α 141),
καὶ τούτων ὅπτῶν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βοεῖων· παρὰ 9
5 δὲ ταῦτα οὕτε ἐν ἕορταῖς οὔτ' ἐν γάμοις οὔτ' ἐν ἄλλῃ
συνόδῳ παρατίθησιν οὐδέν, καίτοι πολλάκις τὸν Ἀγα-
μέμνονα ποιήσας δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους· καὶ οὐ
θρῖα καὶ κάνδυλον καὶ ἄμητας μελίπηκτά τε τοῖς βασι-
λεῦσιν ἔξαιρετα παρατίθησιν Ὄμηρος, ἀλλ' ἀφ' ᾧ
10 εὗ ἔξειν ἔμελλον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. Άλαντα
οὖν μετὰ τὴν μονομαχίαν ‘νάτοισι [βοῶν] γέραιρεν’ δὲ
Ἀγαμέμνων (Η 321)· καὶ Νέστορι δὲ ἥδη ὅντι γηραιῶ
(γ 33) καὶ Φοίνικι [δὲ] (Ι 215) κρέας ὅπτὸν δίδωσι,
ἀφιστῶν ἡμᾶς τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ Ἀλκίνους
15 δὲ ὁ τὸν τρυφερὸν ἥρημένος βίον <τοὺς τρυφερωτά-
τους ἔστι τῶν Φαίακας καὶ τὸν Ὄδυσσεα ἔεινέων, ἐπι-
δεικνύμενος αὐτῷ τὴν τοῦ κήπου κατασκευὴν καὶ τῆς
οἰκίας καὶ τὸν αὐτοῦ βίον, τοιαύτας παρατίθεται τρα-
πέζας>. καὶ Μενέλαος δὲ τοὺς τῶν παίδων γάμους 20
ποιούμενος <καὶ τοῦ Τηλεμάχου πρὸς αὐτὸν παραγε-
νομένου>

νῶτα βοὸς παρέθηκεν
<ὅπτ' ἐν χερσὶν ἐλών>, τά φά οἱ γέρα πάρθεσαν
αὐτῷ (δ 64).

8 ιανθίλην CE: corr. Suid 11 γοῦν Di βοῶν om.
Suid 13 δίδωσι, καὶ Ἀλκίνῳ δὲ τῷ τὸν τρυφερὸν ἥρη-
μένῳ (-μένον C) βίον, ἀφιστῶν CE: corr. et transpos. K
14 σπουδάζων ἡμᾶς ἀποστῆσαι Suid 14. 15 vide ad v. 13
15 τοὺς τρυφερωτάτους — 18. 19 τραπέζας add. e Suida; dupli-
cet vocabuli τρυφερός usum invitum admisi 20 ποιῶν CE:
corr. K e Suida, ubi haec Μενέλαος δὲ τοὺς Ἐρμόνης γά-
μους ποιεῖται καὶ τοῦ νέον καὶ τῆς θυγατρὸς καὶ τοῦ Τηλε-
μάχου 20. 21 καὶ τοῦ — παραγενομένον Suid: Τηλεμάχῳ
CE 23 ὅπτ' — ἐλών add. Suid

καὶ Νέστωρ δὲ βόας θύει Ποσειδῶνι παρὰ τῇ θαλάσσῃ
διὰ τῶν φιλτάτων καὶ οἰκειοτάτων τέκνων, βασιλεὺς
ῶν καὶ πολλοὺς ἔχων ὑπηκόους, *〈τάδε παρακελευό-*
μενος (γ 421).

ἀλλ' ἄγ', ὃ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἵτω 5
καὶ τὰ ἔξης· ὁσιωτέρα γὰρ αὕτη ἡ θυσία θεοῖς καὶ
προσφιλεστέρα ἡ διὰ τῶν οἰκείων καὶ εὔνουστάτων
ἀνθρώπων. καὶ τοὺς μυηστῆρας δὲ ὑβριστὰς ὅντας καὶ
πρὸς ἡδονὰς ἀνειμένους οὗτε ἰχθῦς ἐσθίοντας ποιεῖ 10
οὗτε ὄφριμας οὗτε μελίπηκτα, περιελάνη παντὶ σθένει 15
τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας καὶ τά, ὡς ὁ Μένανδρος
φησιν (IV 206 M), ὑποβινητιῶντα βρώματα καὶ τὸ παρὰ
πολλοῖς λαστανφονάκαβον καλούμενον βρῶμα, ὡς φησι
Χρύσιππος *〈ἐν τῷ περὶ καλοῦ καὶ ἡδονῆς〉*, οὐ ἡ
κατασκευὴ περιεργοτέρα.

16. Πρίαμος δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ ὀνειδίζει τοῖς
υἱοῖς ἀναλίσκουσι τὰ μὴ νενομισμένα (Ω 262).

ἀρνῶν ἡδ' ἐφίψων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

Φιλόχορος δὲ ἴστορεῖ (FHG I 394) καὶ κεκωλῦ-
d σθαι Ἀθήνησιν ἀπέκτουν ἀρνὸς μηδένα γεύεσθαι, ἐπι- 20
λικούσης ποτὲ τῆς τῶν ζῷων τούτων γενέσεως.

Ἐλλήσποντον δὲ Ὄμηρος ἰχθυόντα προσαγορεύων
(I 360) καὶ τοὺς Φαιάκας πλωτικωτάτους ποιῶν καὶ ἐν
τῇ Ἰθάκῃ εἰδὼς λιμένας πλείους καὶ νήσους προσεχεῖς
πολλάς, ἐν αἷς ἰχθύων ἐγίνετο πλῆθος καὶ ἀγρίων 25

1 apud Athenaeum et Neptuni et Minervae sacra memorata
fuisse docui Hermiae vol. 22 p. 381   3 τάδε — 6 ἔξης add. e
Suida   6 ὁσιωτέρα C: ὁσιωτάτη E   8 καὶ τοὺς C: ἡ τοὺς E
quae de procis sunt omnia primitus ante Nestoris sacra nar-
rata fuerunt   12 ὑποβινητιῶντα E   14 suppl. ex Suida s.
v. λαστανφονάκαβον   20. 21 ἐπιλιπούσης Eust. 1348, 60, cf.
IX 375 c: ἐπιλειπούσης CE   24 ἴδω|| E (charta laesa)

όρνίθων, καὶ εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καταριθμῶν τὸ τὴν θάλασσαν ἵχθυς παρέχειν, ὅμως τούτων οὐδὲν οὐδένα ποιεῖ προσφερόμενον· καὶ μὴν οὐδ' ὀπώραν παρατίθησί τινι καὶ περ οὐσαν πολλὴν καὶ ἥδιστα ταύτης εἰ μνημονεύων καὶ πάντα χρόνον παρασκευάζων ἀθάνατον· ‘ὄγχην γάρ, φησίν, ἐπ' ὄγχην’ (η 120) καὶ τὰ ἔξῆς. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ στεφανουμένους οὐδὲ μυρουμένους ποιεῖ ὕσπερ οὐδὲ θυμιῶντας, ἀλλὰ πάντων τούτων ἀπολυομένους τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν 10 καὶ αὐτάρκειαν ἔξαιρεῖται τοὺς πρώτους. καὶ θεοῖς δὲ ἀπλῆν ἀποδίδωσι δίαιταν νέκταρ καὶ ἀμβροσίαν. καὶ τοὺς ἀνθρώπους δὲ ποιεῖ τιμῶντας αὐτοὺς ἀπὸ τῆς διαιτῆς, ἀφελῶν λιθανωτὸν καὶ σμύρναν καὶ στεφάνους καὶ τὴν περὶ ταῦτα τρυφήν. καὶ τῆς ἀπλῆς 15 δὲ ταύτης διαιτῆς οὐκ ἀπλήστως ἀπολαύοντας παρίστησιν, ἀλλ' ὡς οἱ κράτιστοι τῶν ἱατρῶν ἀφαιρεῖ τὰς πλησμονάς,

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρου ἔντο (α 150). καὶ τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσαντες οἱ μὲν ἔξωρμων ἔπι 20 μελέτην ἀθλητικὴν δίσκοισι τερπόμενοι καὶ αἴγανέας (δ 626), τῇ παιδιᾷ τὰ πρὸς σπουδὴν ἐκμελετῶντες· οἱ δὲ κιθαρῳδῶν ἡκροῶντο τὰς ἡρωικὰς πράξεις ἐν μέλεις καὶ δινθρῷ ποιούντων. 17. διὸ οὐδὲν θαυμαστὸν τοὺς οὗτοι τεθραμμένους ἀφλεγμάντους είναι τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχάς. ἐνδεικνύμενος οὖν καὶ τὴν εὐταξίεν ὡς ὑγιεινόν ἔστι καὶ εὐχρηστὸν καὶ κοινὸν τὸν σοφάτατον Νέστορα πεποίηκε (λ 639) Μαχάονι τῷ ἱατρῷ τετρωμένῳ τὸν δεξιὸν ὠμον προσφέροντα οἶνον, ταῖς

7—10 ἀλλὰ μὴν — πρώτους om. E, in marg. add. Cm¹
10 ἔξαιρει καὶ τοὺς Madvig, latet aliud 16 ἀφαιροῦσι C

φλεγμοναῖς ἐναντιώτατον ὅντα, καὶ τοῦτον Πράμνειον,
 b ὃν ἔδιεν παχὺν καὶ πολύτροφον (οὐ διψήσεως ἄκος,
 ἀλλ' ἐμφορῆσεως ἔνεκα· πεπακότι γοῦν παρακελεύεται
 συνεχῶς τοῦτο ποιεῖν· ‘σὺ μέν, φησί (§ 5), <πῖνε>
 καθήμενος’), καὶ ἐπιξύνοντα τυφὸν αἴγειον, ἐπὶ δὲ κρό- 5
 μυον ποτοῦ ὅψον (λ 680), ἵνα πλεῖον πίνῃ, κατὰ
 ἀλλαχοῦ λέγων (Ζ 265) τὸν οἶνον ἐκλύειν τὴν ἴσχὺν
 καὶ ἀπογυμοῦν. περὶ δὲ τοῦ Ἐπτορος Ἐκάβη (Ζ 258)
 οἰομένη μενεῖν αὐτὸν τὸ καταλειπόμενον τῆς ἡμέρας
 παρακαλεῖ πιεῖν σπείσαντα, προτρέπομένη εἰς θυμη- 10
 c διαν· ὁ δ' ὑπερτιθεται πρὸς κφᾶξιν ἕξιών. καὶ ἦ
 μὲν ἀπερισπάστως ἐπαινεῖ τὸν οἶνον, ὁ δὲ μετὰ
 ἄσθματος ἥκουν ἀπωθεῖται· καὶ ἦ μὲν ἀξιοῖ σπείσαντα
 πιεῖν, ὁ δὲ καθημαγμένος ἀσεβὲς ἥγεῖται. οἶδε δὲ ὁ
 Ὄμηρος καὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ σύμμετρον τοῦ οἶνου 15
 <ἐν> οἵ τὸν χανδὸν ἔλκοντα αὐτὸν βλάπτεσθαι φησί
 (φ 294). καὶ κράσεων δὲ γένη διάφορα ἐπίσταται· οὐκ
 ἀν γὰρ Ἀχιλλεὺς τὸ ξωρότερον κεραίρειν διέστειλε
 (Ι 203), μὴ οὖσης τινὸς καθημερινῆς κράσεως. ἵσως
 οὖν οὐκ ἔγίνωσκεν αὐτὸν εὐδιαφόρητον ἄνευ στε- 20
 φεμινίου σιτίου μίγματος, ὁ τοῖς Ιατροῖς διὰ τὴν τέχνην
 d ἐστὶ δῆλον· τοῖς γοῦν καρδιακοῖς μετὰ οἶνου σιτῶδες
 ἀναμιλέγουσί τι πρὸς κατοχὴν τῆς δυνάμεως. ἀλλ'
 ἐκεῖνος τῷ μὲν Μαχάονι μετ' ἀλφίτου καὶ τυφοῦ δέ-
 δωκε τὸν οἶνον, τὸν δ' Ὄδυσσέα ποιεῖ συνάπτοντα 25
 τὴν ἀπὸ τῶν σιτίων καὶ οἶνου ὠφέλειαν (Τ 167).

1 ὅντα i. e. Nestorem   3. 4 παρακελεύεται — ποιεῖν om. E
 4. 5 φησὶ καθησόμενος C E   6 ποτῷ Hom 8 ἀπογυνοῦν C E περὶ¹
 δὲ κτλ': haec contracta   9 μένειν C E: corr. Di   14 ἥγεῖτο C E:
 corr. K   16 ἐν add. K ἔλοντα Aug. Brunk ἐν ὀδυσσείᾳ φησὶ C
 18 διέστειλε Di coll. Eust. 1898, 1: διέστει C διέστε E   19 κρά-
 σεως E: κολάσσεως C   26 σιτίων E: σιτῶν C οἶνων C E: corr. K

ὅς δέ κ' ἀνὴρ οἶνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς.
τῷ δὲ παθωνιζομένῳ θίδωσι τὸν ἡδύποτον, οὗτοι κα-
λέσκεις αὐτόν (β 340).

Ἐν δὲ πλθοι οἶνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο.

6 18. ποιεῖ δὲ Ὁμηρος καὶ τὰς κόρας καὶ τὰς γυνα-
κας λουούσας τοὺς ἔπειρους, ὡς οὕτε φλεγμονὴν οὕτε ε
ἀκρασίαν τῶν εὖ βεβιωκότων καὶ σωφρόνως ἀπομέ-
νας. ἀρχαῖον δὲ τοῦτο ἔθος· λούονται γοῦν καὶ αἱ
Κωκάλου θυγατέρες, ὡς νενομισμένου, τὸν Μίνω
10 παραγενόμενον εἰς Σικελίαν.

τῆς μέθης δὲ κατατρέχων ὁ ποιητὴς τὸν τηλικοῦ-
τον Κύκλωπα ὑπὸ μικροῦ σώματος διὰ ταύτην ἀπολ-
λύμενον παρίστησι καὶ Εύρυτίωνα τὸν Κένταυρον
(φ 295). τούς τε παρὰ Κίρκη λέοντας ποιεῖ καὶ λύκους
15 ταῖς ἥδοναῖς ἐπακολουθήσαντας. τὸν δὲ Ὄδυσσεα σφέει f
τῷ Ἐρμοῦ λόγῳ πεισθέντα· διὸ καὶ ἀπαθῆς γίνεται.
Ἐλπήνορα δὲ πάροινον ὅντα καὶ τρυφερὸν κατακρη-
μνίζει. καὶ Ἀντίνοος θ' ὁ λέγων πρὸς Ὄδυσσεα ‘οἶνός
σε τρώει μελιηδής’ (φ 293) αὐτὸς οὐκ ἀπείχετο τοῦ
20 πώματος· διὸ καὶ τρωθεὶς ἀπώλετο, ἔτι κρατῶν
τὸ ποτήριον. ποιεῖ δὲ καὶ τοὺς Ἑλληνας ἐν τῷ
ἀπόπλῳ μεθύοντας, διὸ καὶ στασιάζοντας· ὅθεν καὶ
ἀπόλλινται. Ιστορεῖ δὲ καὶ τὸν δεινότατον Αἴνειαν 11
τῶν Τρώων ἐν τῷ βουλεύεσθαι διὰ τὴν ἐν τῇ μέθῃ
25 παρρησίαν καὶ τὰς ἀπειλὰς ἃς Τρωσὶν ὑπέσχετο οἰ-
νοποτάξων (Τ 84) ὑπομείναντα τὴν Ἀχιλλέως δόρμην
καὶ μικροῦ παραπολλύμενον. καὶ Ἀγαμέμνων δὲ λέγει
που περὶ αὐτοῦ (Ι 119).

1 οἶνοις C 11 κατὰ τροχάησεν CE (mendo notato):
κατατρέχων Mus, fort. κατὰ πρόφασιν 18 δ' δ K: δὲ CE λέγει E
23. 24 Αἴνειαν aut delendum aut post βουλεύεσθαι transponendum

ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας
 ἢ οἶνῳ μεθύσων, ἢ μὲν ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοῖ,
 εἰς τὴν αὐτὴν τιθεὶς πλάστιγγα τὴν μέθην τῇ μανίᾳ.
 (οὕτω δὲ καὶ τὰ ἐπη ταῦτα προηνέγκατο Διοσκουρό-
 βδῆς ὁ Ἰσοκράτους μαθητῆς). καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς δ' ὀνει- 5
 δίζων τῷ Ἀγαμέμνονί φησιν (Α 225). ‘οἴνοβαφές, κυνὸς
 ὅμματ' ἔχων.’

ταῦτ' εἶπε τὸ Θετταλὸν σόφισμα ἦτοι δὲ οὐ Θεττα-
 λίας σοφιστής· παῖςει δ' ἵσως πρὸς τὴν παροιμίαν δὲ
 Ἀθήναιος.

10

19. ὅτι τροφαῖς ἔχρωντο *<οἱ>* ἥρωες παρ' Ὁμήρῳ
 πρῶτον μὲν τῷ καλούμενῷ ἀκρατίσματι, ὃ λέγει ἄρι-
 στον· οὖν ἀπαξὶ μέμνηται ἐν Ὁδυσσείᾳ (π 2). ‘Οδυσσεὺς
 καὶ δῖος ὑφορβὸς ἐντύνοντ’ ἄριστον κειαμένῳ πῦρ,’
 καὶ ἀπαξὶ ἐν Ἰλιάδι (Ω 124). 15

15

ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντ’ ἄριστον.

λέγει δὲ τὸ πρωτὶν ἔμβρωμα, ὃ ἡμεῖς ἀκρατίσμὸν
 καλοῦμεν διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσίεσθαι
 φωμούς, ὡς Ἀντιφάνης (ΙΙ 126 Κ).

ἄριστον ἐν ὅσῳ . . . ὁ μάγειρος ποιεῖ, 20
 εἰτ' ἐπάγει·

συνακρατίσασθαι πᾶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ;
 καὶ Κάνθαρος (Ι 766 Κ).

οὐκοῦν ἀκρατισώμεθ' αὐτοῦ. Β. μηδαμῶς·

Ίσθμοῖ γὰρ ἀριστήσομεν.

25

Ἄριστομένης (Ι 693 Κ).

1 ἐπεὶ ἀκομειάφρεσὶ Ε ἐπεὶ ἀκοκήν φρεσὶ C 4 καὶ
 om. E 8 significatur Myrtillus, cf. VII 308 b 11 of add.
 K, sed fort. τριεῖν of supplendum, cf. Aristarchus schol. Ω 124
 12 πρῶτον μὲν om. C 13 ὁδυσσεὺς CE 16 ἐσσυμένους C
 πένοντο CE 25 Ίσθμοῖ Cob: ἐν Ίσθμῳ CE

ἀκρατιοῦμαι μικρόν, εἰδ' ἥξω πάλιν,
ἄφετον δὶς ἡ τρὶς ἀποδακών.

Φιλήμων δέ φησιν ὅτι τροφαῖς δ' ἔχοῦντο οἱ πα-
λαιοί, ἀκρατίσματι, ἀφίστῳ, ἐσπερίσματι, δείπνῳ. τὸν
5 μὲν οὖν ἀκρατίσμὸν διανηστισμὸν ἔλεγον, τὸ δ' ἄφι-
στον . . . . διορκηστόν, τὸ δὲ δείπνον ἐπιδιορκίδα.
ἔστι δ' ἡ τάξις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τῶν ὀνομάτων
ἐν οἷς ὁ Παλαμήδης πεποίηται λέγων (fr. 178 N).

καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἐκαποντάρχας
10 ἔταξα. σέτον δ' εἰδέναι διώρισα
ἄριστα, δείπνα, δόρπα δ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

τῆς δὲ τετάρτης τροφῆς οὗτος Ὄμηρος μέμνηται
(ε 599). 'σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας', ὃ καλοῦσί τινες δει-
λινόν, ὃ ἔστι μεταξὺ τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ἀφί-
15 στον καὶ δείπνουν. καὶ ἄριστον μέν ἔστι τὸ ὑπὸ τὴν
ἕω λαμβανόμενον, δείπνον δὲ τὸ μεσημβρινόν, ὃ ἡμεῖς
ἄριστον, δόρπον δὲ τὸ ἐσπερινόν. μήποτε δὲ καὶ συν-
ωνυμεῖ τὸ ἄριστον τῷ δείπνῳ. ἐπὶ γὰρ τῆς πρωινῆς
που τροφῆς ἔφη (Θ 58. 64). 'οὐδ' δ' ἄρα δείπνον ἔλοντο,
20 ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.' μετὰ γὰρ τὴν ἀνατολὴν ἡ
εὐθὺς δειπνοποιησάμενοι προέρχονται εἰς τὴν μάχην.

20. εὐωχοῦνται δὲ παρ' Ὄμήρῳ καθήμενοι. οἴον-
ται δέ τινες καὶ ἐκάστῳ τῶν δαιτυμόνων κατ' ἄνδρα
παρακείσθαι τράπεζαν. τῷ γοῦν Μέντη, φασίν, ἀφικο-
25 μένῳ πρὸς Τηλέμαχον τῶν τραπεζῶν παρακειμένων
ἔεστή παρετέθη τράπεζα (α 188). οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο
ἔμφανῶς τοῦ προκειμένου κατασκευαστικόν· δύναται

6 post ἄριστον hiatum not. K, supplenda fere haec τὸ
δὲ ἄριστον <δείπνον, τὸ δ' ἐσπέρισμα> δορκηστόν, cf. etiam
Bekk. anecd. 23, 15 7 Aeschyli testimonium non suo loco
positum 9 [καὶ στρατάρχας] χάκαποντάρχας στρατῷ Pors
10 εἰδέναι corruptum 13 δειελιασσας C

γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ ἀπὸ τῆς Τηλεμάχου τραπέζης δαίνυσθαι. παρ' ὅλην δὲ τὴν συνουσίαν παρέκειντο αἱ 12 τράπεζαι κλήρεις, ὡς παρὰ πολλοῖς τῶν βαρβάρων ἔτι καὶ νῦν ἔθος ἐστί, παρηρεφέες παντούσιν ἀγαθῶν, κατὰ Ἀνακρέοντα (fr. 121 B⁴). μετὰ δὲ τὴν ἀναχώ- 5 φησιν αἱ δμωαὶ ἀπὸ μὲν σίτου πολὺν ἥρεον καὶ τρά- πεζαν καὶ δέπα (τ 61). ἴδιάξιον δὲ τὸ παρὰ Μενελάῳ εἰσάγει συμπόσιον. δειπνήσαντας γὰρ ποιεῖ ὄμιλοιοῦντας (δ 61). εἰτ' ἀπονιφαρένους ποιεῖ πάλιν δειπνοῦντας καὶ δόρπου ἔξαντις μεμνημένους (δ 215) μετὰ τὸν 10 κλαυθμόν. τῷ δὲ μὴ αἰρεσθαι τὰς τραπέζας ἐναντιοῦσθαι δοκεῖ τὸ ἐν Ἰλιάδι (θ 476).

b Εσθῶν καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
ἀναγνωστέον οὖν οὕτω.

Εσθῶν καὶ πίνων ἔτι, καὶ παρέκειτο τράπεζα, 15
ἡ τὸν καιρὸν αἰτιᾶσθαι τὸν παρόντα δεῖ. πῶς γὰρ
ἥν πρέπον τῷ Ἀχιλλεῖ πενθοῦντι παρακείσθαι τρά-
πεζαν καθάπερ τοῖς εὐωχούμενοις παρ' ὅλην τὴν
συνουσίαν; παρετίθεντο δὲ οἱ μὲν ἄρτοι τὸν τοῖς
κανοῖς, τὰ δὲ δεῖπνα κρέα μόνον ἦν δικτά. ἔωμὸν 20
δὲ οὐκ ἐποίει Ὄμηρος θύτων βοῦς

οὐδὲ ἡψεν πρέα

c οὐδὲ ἐγκέφαλον· ὥπτα δὲ καὶ τὰς κοιλίας.
οὕτω σφόδρ' ἦν ἀρχαῖος,

Ἀντιφάνης φησί (Π 124 Κ).

25

21. καὶ τῶν κρεῶν δὲ ποῖραι ἐνέμοντο· ὅθεν ἔίσας
φησὶ τὰς δαίτας ἀπὸ τῆς ἰσότητος. τὰ γὰρ δεῖπνα
δαίτας ἔλεγον ἀπὸ τοῦ δατεῖσθαι, οὐ μόνον τῶν κρεῶν
διανεμομένων ἀλλὰ καὶ τοῦ οἶνου (θ 98).

1. 2 δαίνυνθαι C δαίνυσθαι E altera v superscr 6. 7. τρα-
πέζας Hom 12 Ιλιάδι a CE: corr. Mus 22 ἡψε CE

ἥδη μὲν δαιτὸς κακορήμεθα θυμὸν ἔισης.

καὶ (I 226).

χαῖρ', Ἀχιλεῦ, δαιτὸς μὲν ἔισης οὐκ ἐπιδενεῖς.

ἐκ τούτων δ' ἐπεισθη Ζηνόδοτος δαῖτα ἔισην τὴν
5 ἀγαθὴν λέγεσθαι. ἐπεὶ γὰρ ἡ τροφὴ τῷ ἀνθρώπῳ d
ἀγαθὸν ἀναγκαῖον ἦν, ἐπεκτείνας, φησίν, εἰρηκεν ἔι-
σην· ἐπεὶ οἱ πρῶτοι ἀνθρώποι, οἵς δὴ οὐ παρῆν
ἄφθονος τροφή, ἀρτὶ φαινομένης ἀθρόον ἐκ' αὐτὴν
ιόντες βίᾳ ἥρπαξον καὶ ἀφηροῦντο τοὺς ἔχοντας, καὶ
10 μετὰ τῆς ἀκοσμίας ἐγίνοντο καὶ φόνοι. ἐξ ὧν εἰκὸς
λεχθῆναι καὶ τὴν ἀτασθαλίαν, διὶ τὸν ταῖς θαλαῖς
τὰ πρῶτα ἐξημάρτανον οἱ ἀνθρώποι εἰς ἀλλήλους.
ώς δὲ παρεγένετο αὐτοῖς πολλὴ ἐκ τῆς Δήμητρος,
διένεμον ἐκάστῳ ἔισην, καὶ οὕτως εἰς αόσμον ἤλθε τοῖς e
15 ἀνθρώποις τὰ δόρπα. διὸ ἄρτον τε ἐπίνοια πέμματός
τε εἰς ἵσον διαμεμοιφαμένου καὶ τοῖς διαπίνουσιν
ἄλεισα· καὶ γὰρ ταῦτα εἰς τὸ ἵσον χωροῦντων
ἐγίνετο. ὥστε ἡ τροφὴ δαῖς ἐπὶ τῷ δαιτεσθαι λέγεται,
οἱ ἔστι διαμοιρᾶσθαι ἐπ' ἔισης· καὶ ὁ τὰ κρέα ὀπτῶν
20 δαιτρός, ἐπεὶ ἔισην ἐκάστῳ μοιραν ἐδίδου. καὶ ἐπὶ
μόνων ἀνθρώπων δαῖτα λέγει ὁ ποιητής, ἐπὶ δὲ θη-
ρῶν οὐκ ἔτι. ἀγνοῶν δὲ ταύτης τῆς φωνῆς τὴν δύ-
ναμιν Ζηνόδοτος ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐκδόσει γράφει f
(A 4).

25   αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσι τε δαῖτα,

1 δαιτὸς ἔισης CE   6 ἀγαθὴ C, sed η in ras ἦν E:
τὴν C   8 ἡ τροφὴ Suid s. v. δαιτὸς ἔισης   9 ἰονες CE:
corr. Mus   10 τῆς om. E ἐγένοντο E   11. 12 deest ἄτης notio,
cf. Et. M. 162, 36   17 τὸ add. K χωροῦντα CE: corr. Wi-
lam   21 δαιτας CE: corr. K   25 δ' ἐλώρια CE

τὴν τῶν γυπῶν καὶ τῶν ἄλλων οἰωνῶν τροφὴν οὗτω
καλῶν, μόνου ἀνθρώπου χωροῦντος <εἰς> τὸ ἵσον ἐκ
13 τῆς πρόσθεν βίᾳς. διὸ καὶ μόνου τούτου ἡ τροφὴ¹
δαις· καὶ μοῖρα τὸ ἐκάστῳ διδόμενον. οὐκ ἔφερον δὲ
οἶκαδε παρ' Ὁμήρῳ οἱ δαιτυμόνες τὰ λειπόμενα, ἀλλὰ 5
κορεσθέντες κατέλιπον παρ' οἷς ἦν ἡ δαις· καὶ ἡ
ταμία λαβοῦσα εἶχεν, ἵνα ἂν τις ἀφίκηται ἔνος,
ἔχοι δοῦναι αὐτῷ.

22. καὶ ἰχθύσι δὲ Ὅμηρος ποιεῖ χρωμένους τοὺς
τότε καὶ ὅρνισι. κατὰ γοῦν τὴν Θρινακίαν οἱ Ὀδυσ- 10
σέως ἑταῖροι θηρεύουσιν (μ 331)

ἰχθύς ὅρνιθάς τε φίλας θ' ὅ τι χεῖρας ἴκοιτο
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν.

οὐ γὰρ ἐν τῇ Θρινακίᾳ ἐκεχάλκευτο τὰ ἀγκιστρα, ἀλλ'
b ἐπεφέροντο ἐν τῷ πλῷ δηλονότι· ὥστε ἦν αὐτοῖς θή- 15
ρας ἰχθύων ἐπιμέλεια καὶ τέχνη. εἰκάζει δὲ καὶ (μ 251)
τοὺς ὑπὸ Σκύλλης ἀρπαξμένους Ὀδυσσέως ἑταίρους
ἰχθύσι προμήκει δάρδῳ ἀλισκομένοις καὶ θύραξε φίπτο-
μένοις. οὗτω καὶ ταύτην τὴν τέχνην ἀκριβοὶ μᾶλλον
τῶν τοιαῦτα προηγουμένως ἐκδεδωκότων ποιήματα ἡ 20
συγγράμματα, Καίκαλον λέγω τὸν Ἀργεῖον καὶ Νου-
μήνιον τὸν Ἡρακλεάτην, Παγκράτην τὸν Ἀρκάδα,
Ποσειδώνιον τὸν Κορίνθιον καὶ τὸν δλίγῳ πρὸ ἡμῶν
c γενόμενον Ὀππιανὸν τὸν Κλίκα· τοσούτοις γὰρ ἐνετύ-
χομεν ἐποκοιοῖς Ἀλιευτικὰ γεγραφόσι. καταλογάδην 25
δὲ τοῖς Σελεύκου τοῦ Ταρσέως καὶ Λεωνίδου τοῦ

1 καὶ τῶν Ε: καὶ τὴν Ζ 2 εἰς add. Κ 7 debebat εἰ τις
ἀφίκοιτο 15 praestat ἐκ τοῦ πλοῦ 18 ἰχθύσι Eust. 1724, 55:
ἰχθῦς C ἰχθύων Ε ἀλισκομένους C ἀλισκομένων (superscr. οὐς) E
18. 19 φίπτομένους C φίπτομένων E 20 ἢ ex καὶ corr. E
21 Καίκαλον Mein, sed nomen incertum: καϊκλον CE πικλιον
Suid s. v 26 τοῖς K: τῷ CE

*Βυξαντίου <καὶ Ἀγαθοκλέους τοῦ Ἀτρακίου>. οὐ μητ-
μονεύει δὲ τοιαύτης ἐδωδῆς ἐπὶ τῶν δείπνων, ὡς οὐκ
οἰκεῖας νομιζομένης τῆς τροφῆς τοῖς ἐν ἀξιώμασιν
ῆρωσι κειμένοις, ὡς οὐδὲ τῆς τῶν νεογνῶν ἰερείων.
5 οὐ μόνον δὲ ἵχθυσιν ἀλλὰ καὶ ὁστρείοις ἔχρωντο,
καίτοι τῆς τούτων ἐδωδῆς οὐ πολὺ ἔχούσης τὸ ὠφέλι-
μον καὶ ἥδυ, ἀλλὰ κάν τῷ βυθῷ κατὰ βάθος κειμέ-
νων. καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ταῦτα ἀλλῃ τινὶ τέχνῃ χρή-
σασθαι ἢ δύντα κατὰ βυθοῦ.*

10   *ἡ μάλ’ ἐλαφρὸς ἀνήρ, ὃς φεῖα κυβιστᾶ (Π 74δ),
δὲν καὶ λέγει πολλοὺς ἂν κορέσαι τήθεα διφῶντα.*

23. ἐκάστῳ δὲ τῶν δαιτυμόνων παρ’ Ὁμήρῳ παρά-
κειται ποτήριον. *<Δημοδόκῳ>* γοῦν (θ 69) παρατίθεται
κάνεον καὶ τράπεξα καὶ δέπας ‘πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώ-
15 γοι.’ ἐπιστέφονται δὲ ποτοῦ οἱ κρητῆρες (A 470), ἦτοι
ὑπερχειλεῖς οἱ κρατῆρες ποιοῦνται, ὥστε διὰ τοῦ ποτοῦ
ἐπιστεφανοῦσθαι, καὶ ταῦτα ἐπρασσον πρὸς οἰωνοῦ ε
τιθέμενοι. κοῦροι δὲ διανέμουσι ‘πᾶσιν ἐπαρξάμενοι
δεπάεσσι’ (A 471). τὸ δὲ πᾶσιν οὐ τοῖς κοτηρίοις, ἀλλὰ
20 τοῖς ἀνδράσιν. *‘Αλκίνους γοῦν τῷ Ποντονόῳ φησί*
(η 179). ‘μέθυ νεῦμον πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον.’ καὶ ἔξῆς
ἐπάγει (183).

νώμησεν δ’ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.

εἰσὶ δὲ καὶ τοῖς ἀρίστοις κατὰ δείπνα τιμαί. Τυ-
25 δείδης γοῦν (Θ 162) καὶ κρέασι καὶ πλείοις δεπάεσσι
τιμᾶται καὶ *Ἄλας* (H 321) νώτοισι διηγείεσσι γεραίρεται, f

1 suppl. e Suida   3 νομιζομένοις CE: corr. Mus.   τῆς ἐν
C   4 ἴρετων CE   7 ἄλλως τε κάν K   8 ὥστε οὐκ Wilam
18 ποτήριον E: πολὺν C Δημοδόκῳ suppl. Schw   14 ποιεῖν
C   14. 15 ἀνώγει CE   15 ἐπιστέφονται et κρατῆρες E
20 τῷ πεντονόῳ Ε   21 μέθυ νεῦμον πᾶσιν: μέθυ δὴ νεῦμεν
π. C μέθυ δὴ πᾶσιν E, in mg. δεπάεσσιν   26 γεραίρει C

καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ τοῖς αὐτοῖς (δ 65). ‘νῶτα βοός, τά
φά οἱ πάρθεσαν αὐτῷ’ [Μενέλαιος δηλονότι]. καὶ
Ίδομενέα δέ [καὶ] Ἀγαμέμνων πλείῳ δέπα τιμᾶ (Δ 282).
καὶ Σαρπηδὼν δὲ παρὰ Λυκίοις τοῖς αὐτοῖς τιμᾶται,
καὶ ἔδρῃ καὶ κρέασιν (Μ 310). 5

ἡν δέ τις αὐτοῖς καὶ διὰ τῆς προπόσεως ἀσπασμός·
οἱ γοῦν θεοὶ ‘χρυσέοις δεπάσσοι δειδέχατ’ ἀλλήλους’,
14 ἦτοι ἐδεξιοῦντο προπίνοντες ἑαυτοῖς ταῖς δεξιαῖς. καὶ
τις δὲ ‘δειδεκτ’ Ἀχιλλέα’ (Ι 224) ἀντὶ τοῦ ἐδεξιοῦντο,
ὅ ἐστι προέκινεν αὐτῷ τῇ δεξιᾳ διδοὺς τὸ ποτήριον. 10
ἐδωροῦντο δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῶν μοίρας οἵς ἐβού-
λοντο, ως Ὄδυσσεὺς (θ 475) νάτου ἀπορροταμῶν οὐ
αὐτῷ παρέθειτο τῷ Δημοδόκῳ.

24. ἔχοντο δ’ ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ κυθαρισμοῖς
καὶ ὁρχησταῖς, ως οἱ μνηστῆρες. καὶ παρὰ Μενελάῳ 15
(δ 17) ‘έμέλκετο θεῖος ἀοιδός’, δύο δὲ κυβιστητῆρες
μολπῆς ἔξαρχοντες ἐδίνευον. μολπῆς δὲ ἀντὶ τοῦ παι-
διᾶς. σῶφρον δέ τι ἡν τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος καὶ
φιλοσόφων διάθεσιν ἐπέχον. Ἀγαμέμνων γοῦν τὸν
ἀοιδὸν καταλείπει τῇ Κλυταιμνήστρᾳ φύλακα καὶ παρ- 20
αινετῆρά τινα· ὃς πρῶτον μὲν ἀρετὴν γυναικῶν
διερχόμενος ἐνέβαλλέ τινα φιλοτιμίαν εἰς καλοκάγα-
θίαν, εἴτα διατριβὴν παρέχων ἡδεῖαν ἀπεπλάνα τὴν
διάνοιαν φαύλων ἐπινοιῶν. διὸ Αἴγισθος οὐ πρότερον
διέφθειρε τὴν γυναικα πόλιν τὸν ἀοιδὸν ἀποκτεῖναι 25
ἐν νήσῳ ἐρήμῃ. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ τοῖς μνη-

2. gloss. del. K   3 καὶ ἀγαμέμνονα CE: corr. K
πλείονι CE, πλείῳ ἀει Schw   6 προπόσεως E: πόσσως C
8 et 10 mira duplex interpretatio   8 ἑαυτοὺς CE: corr. Mus
11 δὲ καὶ E: καὶ C ἀπὸ τῶν αὐτῶν CE: corr Schw 16 κυβι-
στῆρες CE   19 φιλοσόφου τάξιν schol. γ 267 γοῦν Mus:
οὐν CE   21 ἀρετὰς Mus   25 ἀπαγαγών ἐκθεῖναι Wilam

στῆρσιν ἀειδῶν ἀνάγκη, ὃς τοὺς ἐφεδρεύοντας τῇ
Πλημελόπῃ ἐβδελύτετο. κοινῶς δέ που πάντας τοὺς ο
ἀοιδοὺς αἰδοίους τοῖς ἀνθρώποις εἶναι φησι (θ 480).

τοῦνεκ' ἄρα σφέας

5 οἷμας Μοῦσ' ἐθίδαιξ φέλησέ τε φῦλον ἀοιδῶν.
ό δὲ παρὰ Φαιάξι Δημόδοκος ἄδει "Αρεος καὶ Ἀφρο-
δίτης συνουσίαν (θ 267), οὐδὲν διὰ τὸ ἀποδέχεσθαι τὸ
τοιοῦτον πάθος, ἀλλ' ἀκοτρέπων αὐτοὺς παρανόμων
ἔργων, <ἢ> εἰδὼς ἐν τρυφερῷ τινι βίᾳ τεθραμμένους
10 πάντευθεν δόμοιότατα τοῖς τρόποις αὐτῶν τὰ πρὸς
ἀνάπτανσιν προφέρων. καὶ τοῖς μηνστῆρσιν ἔδει πρὸς α
τὴν αὐτὴν βουλὴν ὁ Φήμιος νόστον Ἀχαιῶν (α 326).
καὶ αἱ Σειρῆνες δὲ ἄδουσι τῷ Ὁδυσσεῖ τὰ μάλιστα
αὐτὸν τέρφωντα καὶ τὰ οἰκεῖα τῇ φιλοτιμίᾳ αὐτοῦ καὶ
15 πολυμαθεῖς λέγουσαι. Ἰσμεν γάρ, φασί (μ 189), τά τ'
ἄλλα καὶ ὅσσα γένηται ἐν χθονὶ πολυβοτερηγ?

25. ὁρχήσεις δ' εἰσὶ παρ' Ὁμήρῳ αὖ μέν τινες τῶν
κυβιστηρήρων, αἱ δὲ διὰ τῆς σφαιρᾶς ἡς τὴν εῦρεσιν
Ἀγαλλίς ἡ Κερκυραία γραμματικὴ Ναυσικάᾳ ἀνατέ-
20 θησιν. ὡς πολέτιδι χαριζομένη, Δικαίαρχος δὲ (FHG
II 249) Σικυωνίοις, Ἰππασος δὲ (FHG IV 430) Λακε- ε
δαιμονίοις ταύτην τε καὶ τὰ γυμνάσια πρώτοις. ταύ-
την δὲ μόνην τῶν ἥρωιδων Ὁμηρος παράγει σφαιρέ-
ζουσαν. διαβόητοι δὲ ἐκλι σφαιρικὴ Δημοτέλης ὁ
25 Θεοκρίτον τοῦ Χίου σοφιστοῦ ἀδελφὸς καὶ τις
Χαιρεφάνης· ὃς ἀσελγεῖ τινι νέφῳ παρακολουθῶν

1 ἀνάγκη Ε: ἀνάγήν C 2 κοινοὺς E 6 ἄδει E: ὄν-
δει C 8 fort. ἀποτρέψων 9 ἔργων K: ὁρέων CE ἢ add.
Wilam τεθραμμένον CE: corr. Mus 11 προσφέρων C
12 τὴν αὐτῶν CE: corr. Wilam 14 τέρφωντα CE: corr. Mus
15 φασί K: φησί CE 16 ὅσα C 18 κυβιστηρήρων CE 19 Ἀνα-
γαλλίς Suid s. v 25 Θεοκρίτον Iac: Θεόγνιδος CE

οὐ διελέγετο μέν, ἐκώλυε δὲ πράττειν τὸν νεανίσκον.
εἰπόντος δὲ ὅτι ‘Χαιρέφανες, ἐὰν παύσῃ ἀκολουθῶν,
πάντα σοι ἔσται παρ’ ἡμῶν,’ ‘ἔγὼ δ’ ἂν, ἔφη, σοὶ
ἢ διαλεχθείην;’ ‘τί οὖν, εἶπε, παρακολουθεῖς;’ ‘χαίρω
σε θεωρῶν, ἔφη, τὸ δὲ ἥθος οὐ δοκιμάξω.’ 5

ὅτι τὸ φούλλικλον καλούμενον (ἥν δὲ ὡς ἔοικε
σφαιρίσκιόν τι) εὔρεν Ἀττικὸς Νεαπολίτης παιδοτρό-
βης γυμνασίας ἔνεκα Πομπήιου Μέγανου. τὸ δὲ κα-
λούμενον διὰ τῆς σφαιρᾶς ἀρπαστὸν φαινόνδα ἐκα-
λεῖτο, ὃ ἔγὼ πάντων μάλιστα ἀσπάζομαι. 10

26. πολὺ δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν τῆς περὶ
τὴν σφαιριστικὴν ἀμίλλης τό τε κατὰ τοὺς τραχηλι-
σμοὺς φωμαλέον. Ἀντιφάνης (II 125 K).

οἷμοι κακοδαιμων, τὸν τράχηλον ὡς ἔχω.
διηγεῖται δὲ τὴν φαινόνδα παιδιὰν οὗτως Ἀντιφάνης 15
(Π 114 K).

15

σφαιραν λαβὼν

τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε, τὸν δ’ ἔφενγ’ ἄμα,
τοῦ δ’ ἔξεκρουσε, τὸν δ’ ἀνέστησεν πάλιν,
κλαγκταῖσι φωναῖς 20

5 ‘ἔξω, μακράν, παρ’ αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν, κάτω,
ἄνω, βραχεῖαν, ἀπόδος ἐν καταστροφῇ’

ἐκαλεῖτο δὲ φαινόνδα ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιρι-
ζόντων, ἦ ὅτι εὔρετὴς αὐτοῦ, ὡς φησιν Ἰόβας ὁ

1 οὖν ἐλέγετο Ε   3 σοι ἔσται σοι C E   6 sqq. verba
ὅτι τὸ — Μέγανον om. E, habet C post voc. Σικυωνίοις supra
litt. e: transpos. Schw   6 φονάλικλον C: corr. Pors
13. 14 Ἀντιφάνης — ἔχω om. E   15 διηγεῖτο C   19 ἀνέ-
στησεν suspectum   20 velut χρώμενος τοιαῖσδέ πον   21.
22 om. E   22 ἀπόδος Dobr: ἀπόδοσιν C   ἐγκαταστρέψει C:
corr. K coll. Sid. Apoll. 5, 17   23 sqq. cf. Et. M. 790, 26
24 ἦ δτε E

Μαυρούσιος (FHG III 482), *Φαινέστιος* ὁ παιδοτρίβης.
καὶ Ἀντιφάνης (II 126 K).

φαινόντα παῖςων ἦσις ἐν Φαινεστίου.

ἔφροντικον δὲ εὐρυθμίας οἱ σφαιρίζοντες. Δαμόξε- b
5 νος γοῦν φῆσι (IV 536 M).

νεανίας τις ἐσφαιρίζειν εἶς

ἐπῶν λσως <έκκαλδεκ' ἦ> ἐπτακαλδεκα,

Κῆδος· θεοὺς γὰρ φαίνεθ' ἡ νῆσος φέρειν.

ὅς ἐπει ποτ' ἐμβλέψει τοῖς καθημένοις,

10 5 ἡ λαμβάνων τὴν σφαιραν ἡ διδούς, ἅμα
πάντες ἐβοῶμεν· : . . . . .

ἡ δ' εὐρυθμία, τὸ δ' ἥθος, ἡ τάξις δ' ὅση·

ἐν τῷ τι πράττειν ἡ λέγειν ἐφαίνετο

τέρας τι κάλλους, ἄνδρες· οὗτ' ἀκήκοα

15 10 ἐμπροσθεν οὕθ' ἐόρακα τοιαύτην χάριν. c

κακὸν ἂν τι μεῖζον ἔλαβον, εἰ πλείω χρόνον

ἔμεινα· καὶ νῦν δ' οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκῶ.

ἐσφαιρίζει δ' οὐκ ἀηδῶς καὶ Κτησίβιος <ό> Χαλκιδεὺς
φιλόσοφος· καὶ πολλοὶ διὰ τὴν σφαιρικὴν αὐτῷ συναπ-
20 εδύοντο τῶν Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως φίλων. συνέ-
γραψε δὲ περὶ σφαιριστικῆς Τιμοκράτης ὁ Λάκων.

27. οἱ Φαιάκες δὲ παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἀνευ σφαιρας
δρχοῦνται. καὶ δρχοῦνται πον ἀνὰ μέρος πικνῶς
(τοῦτο γάρ ἐστι τὸ (θ 379) ‘ταρφέ’ ἀμειβόμενοι’),
25 ἄλλων ἐφεστάτων καὶ ἐπικροτούντων τοῖς λιχανοῖς d
δακτύλοις, ὃ φῆσι ληκεῖν. οἴδε δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὴν

1 φαινέτιος C 3 ἦν τις ἐν Mein 5 γοῦν Di: οὖν CE
7 suppl. Mein 12 ἡ δὲ τάξις ὅση CE: corr. K (ἡ τάξις δ'
ὅση Pors) oratione simul aliter ac solet distincta 13 λέγειν
ἡ πράττειν CE: corr. Cas 14 πέρας E τι Pors: ἔτι CE
15 ἐώρακα CE 17 δοκοῦσιν E superscr. ὡ 18 ὁ add. ε
19 πολλὰ C 26 ληκεῖν C: λαβεῖν E, sed in mg. γρ. ληκεῖν

πρὸς ὡδὴν ὅρχησιν· Δημοδόκου γοῦν ἄδοντος (θ 262) κοῦροι πρωθῆβαι ὡρχοῦντο· καὶ ἐν τῇ Ὀπλοποιᾳ δὲ παιδὸς κιθαρίζοντος ἄλλοι ἐναντίοι μολπῆ τε ὁρχηθμῷ τε ἔσκαιφον (Σ 572). ὑποσημαίνεται δὲ ἐν τούτοις ὁ ὑπορχηματικὸς τρόπος, ὃς ἦνθησεν ἐπὶ θενοδήμου καὶ 5 Πινδάρου. καὶ ἐστιν ἡ τοιαύτη ὅρχησις μίμησις τῶν εὑπὸ τῆς λεῖξεως ἐφηγηνευομένων πραγμάτων· ἣν παραστησι γινομένην θενοφῶν δὲ καλὸς ἐν τῇ Ἀναβάσει ἐν τῷ παρὰ Σεύθῃ τῷ Θρᾷκι συμποσίῳ. φησὶ γοῦν (VI 1, 5). ‘ἐπειδὴ σπονδαί τε ἐγένουντο καὶ ἐπαιώνισαν, 10 ἀνέστησαν πρῶτοι Θρᾷκες καὶ πρὸς αὐλὸν ὡρχοῦντο σὺν ὄπλοις καὶ ἥλλοντο ὑψηλά τε καὶ κούφως καὶ ταῖς μαχαίραις ἔχρωντο· τέλος δ’ ὁ ἐτερος τὸν ἐτερον παίει, ὡς πᾶσι δοκεῖν πεπληγέναι τὸν ἄνδρα. ὁ δ’ ἐπεισε τεχνικῶς πως, καὶ πάντες ἀνέκραγον οἱ συνδει- 15 πνοῦντες Παφλαγόνες. καὶ ὁ μὲν σκυλεύσας τὰ ὄπλα f τοῦ ἐτέρου ἔξηει ἄδων Σιτάλκαν, ἄλλοι δὲ τῶν Θρᾳκῶν τον ἐτερον ἔξεφερον ὡς τεθνηκότα· ἣν δὲ οὐδὲν πεπονθώς. μετὰ τοῦτον Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητες ἀνέστησαν, οἱ ὡρχοῦντο τὴν καρπαίαν καλούμενην ἐν 20 τοῖς ὄπλοις. ὁ δὲ τρόπος τῆς ὁρχήσεως ἦν· ὁ μὲν παραθέμενος τὰ ὄπλα σπείρει καὶ ζευγηλατεῖ πυκνὰ μεταστρεφόμενος ὡς φοβούμενος, ληστὴς δὲ προσέρχεται· ὁ δὲ ἐπὰν προΐδηται ἀρπάσας τὰ ὄπλα μάχεται πρὸ τοῦ ζείγους ἐν φυθμῷ πρὸς τὸν αὐλόν· καὶ τέλος 25

1 ὡδὸν E, cf. Hes. s. v. ληκᾶν
τία) K coll. n 412 σκαλφωσιν ἐναντίαι: ἐναντίοισι Schw coll. A 67)
10 σπονδαί τε: σπονδαικὰ C
πεqueunt 17 σιδάλκαν superscr. τ CE
πεα et καπρα

3 ἐναντίοι (sive ἐναντία) C (unde ἐναντίοι
τοι ἄλλοισι Schw coll. A 67) ἐν μαντία E 9 Σεύθῃ εριορ
Athenaei 15. 16 οἱ — Πα-
φλαγόνες supra versum colore rubro C, in marg. E: deleri
20 cf. Hes. s. κάρ-

ό ληστής δήσας τὸν ἄνδρα τὸ ζεῦγος ἀπάγει, ἐνίστε 18
δὲ καὶ ὁ ζευγηλάτης τὸν ληστήν· εἴτα παρὰ τοὺς βοῦς
δήσας ὅπίσω τῷ χείρε δεδεμένον ἔλαύνει. καὶ τις,
φησί, τὸ Περσικὸν ὡρχεῖτο καὶ κροτῶν τὰς πέλτας
5 ὥκλαξε καὶ ἔξανίστατο· καὶ ταῦτα πάντα φυθμῷ πρὸς
τὸν αὐλὸν ἐποίει. καὶ Ἀρκάδες δέ, φησίν, ἀναστάντες
ἔξοπλισάμενοι ἥεσαν ἐν φυθμῷ πρὸς τὸν ἐνόπλιον
φυθμὸν αὐλούμενοι καὶ ἐνωπλίσαντο καὶ ὡρχήσαντο.

28. ἔχοῦντο δὲ καὶ αὐλοῖς καὶ σύριγξιν <οἷς> ἥρωες.

10 ὁ γοῦν Ἀγαμέμνων (Κ 13) ‘αὐλῶν συρίγγων τ’ ἐνο-
πήν’ ἀκούει. εἰς δὲ τὰ συμπόσια οὐ παρήγαγε· πλὴν 19
ἐν τῇ Ὁπλοκοιΐᾳ (Σ 495) γάμων γινομένων αὐλῶν
μυημονεύει. τοῖς δὲ βαρβάροις ἀκοδίδωσι τοὺς αὐ-
λούς· παρὰ Τρωσὶ γοῦν ἦν αὐλῶν συρίγγων τ’ ἐνοπήν.
15 ἔσπενδον δὲ ἀπὸ τῶν δείπνων ἀναλύοντες καὶ τὰς
σπουδὰς ἐποιοῦντο Ἐρμῆ (η 187) καὶ οὐχ ὡς ὕστερον
Διὶ τελείῳ. δοκεῖ γὰρ Ἐρμῆς ὕπνου προστάτης εἶναι.
σπένδουσι δ’ αὐτῷ καὶ ἐπὶ ταῖς γλώσσαις (γ 341) ἐκ
τῶν δείπνων ἀπιόντες. προσνέμονται δ’ αὐτῷ αἱ γλῶσ-
20 σαι διὰ τὴν ἐρμηνείαν.

οἵδε δ’ Ὅμηρος καὶ ποικίλας ἐδωδάσ· λέγει γοῦν
(ξ 76) ‘ἐδωδὴν παντοίην’ καὶ (γ 480) ‘ὅψα οἴα ἐδουσι
διοτρεφέες βασιλῆες.’ οἵδε δὲ καὶ πᾶσαν τὴν νῦν
πολυτέλειαν. οἷκων μὲν οὖν λαμπρότατος ὁ Μενελάον.
25 τοιοῦτον δέ τινα ὑφίσταται τῇ κατασκευῇ καὶ λαμπρό-
τητι <οἶανπερ> Πολύβιος (34, 9, 15 Ην) “Ιβηρός τινος βα-
σιλέως οἰκίαν· ὃν καὶ ἔξηλωκέναι λέγει τὴν τῶν Φαιά-

2. 3 εἴτα — ἔλαύνει om. E   5. 6 πρὸς τὸν φυθμὸν CE
8 φυθμὸν fort. delendum καὶ ἐπαιάνισαν καὶ Xen, fort. καὶ
ἐπαιάνισάν τε καὶ 9 οἷ add. K   10. 11 τ’ ἐνοπλοῖς E
notato mendo 13 cf. schol. V ad K 13   14 Τρωσὶν οὖν
CE: corr. Di   26 οἶανπερ add. K

καν τρυφήν πλὴν τοῦ τοῦς κρατῆρας ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας ἐστάναι πλήρεις οἶνου κριθίνου, ἀργυροῦς ὅντας καὶ χρυσοῦς. Ὄμηρος δὲ τοπογραφῶν καὶ τὴν Καλυψοῦς οἰκίαν ἐκπλήττει τὸν Ἐρμῆν (ε 75).

ἀπολαυστικὸς δέ ἔστι παρ' αὐτῷ καὶ ὁ τῶν Φαιά- 5 κων βίος· ‘αἱεὶ γὰρ ἡμῖν δαίς τε φύλη κίθαρίς τε’ καὶ τὰ ἔξης (θ 248) . . . . ἀ ἔπη (ι 5) Ἐρατοσθένης οὗτος γεγράφθαι φησίν·

οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημι τέλος χαριέστερον εἶναι

ἡ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κακότητος ἀπούσης, 10

δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκονάξωνται ἀοιδοῦ,

ε κακότητος ἀπούσης φάσκων τῆς ἀφροσύνης. ἀδύνατον γὰρ μὴ φρονίμους εἶναι Φαιάκας, οὐ μάλα φύλοι εἰσὶ θεοῖσιν, ὡς ἡ Ναυσικάα φησί (ξ 203).

29. καὶ οἱ μνηστῆρες δὲ παρ' αὐτῷ ‘πεσσοῖσι προ- 15 πάροιδε θυράων’ (α 107) ἐτέροκοντο, οὐ παρὰ τοῦ μεγάλου Διοδώρου [ἢ Θεοδώρου] μαθόντες τὴν πεττείαν οὐδὲ τοῦ Μιτυληναίου Λέοντος τοῦ ἀνέκαθεν Ἀθηναίου, ὃς ἀγήτητος ἦν κατὰ τὴν πεττευτικήν, ὡς φησι Φαινίας (FHG II 294). Ἀπίστων δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς 20 καὶ ἀκηκοέναι φησὶ παρὰ τοῦ Ἰθακησίου Κτήσιων τὴν τῶν μνηστήρων πεττείαν οἴα ἦν. ‘ὄκτὼ γάρ, φησί, καὶ ἑκατὸν ὄντες οἱ μνηστῆρες διετέθεσαν ψήφους ἐναντίας ἀλλήλαις, ἵσας πρὸς ἵσας τὸν ἀριθμόν, ὅσοικερ ἥσαν καὶ αὐτοί. γίνεσθαι οὖν ἑκατέρωθεν δ' 25

1 τροφὴν CE: corr. Mus 7 intercidit praeter vulgatam versuum lectionem Ulixis mentio 8 φασίν E 10 μὲν C: γε E 11 ἀκονάξονται E 13 εἶναι om. C 14 ἡ Ναυσικάα Schw: ὡ ναυσικάτης CE 17 Diodorus videtur is fuisse contra quem scripsit Phaebias (FHG II 300) ἢ Θεοδώρου varia lectio 20 φανίας E φανείας C 21 καὶ om. E παρὰ Mus: περὶ CE 24 πρὸς ἵσας om. E

καὶ πεντήκοντα. τὸ δ' ἀνὰ μέσον τούτων διαλιπεῖν
δὲίγον· ἐν δὲ τῷ μεταιχμίῳ τούτῳ μίαν τιθέναι ψῆ-
φου, ἣν καλεῖν μὲν αὐτοὺς Πηνελόπην, σκοπὸν δὲ 17
ποιεῖσθαι εἰς τις βάλλοι ψῆφῳ ἔτερᾳ· καὶ κληρουμένων
5 τὸν λαχόντα στοχάξεσθαι ταύτης. εἰ δέ τις τύχοι καὶ
ἐκκρούσειε πρόσω τὴν Πηνελόπην, ἀποτίθεσθαι τὴν
ἔαυτοῦ εἰς τὴν τῆς βληθείσης καὶ ἔξωσμένης χώραν,
ἐν ἥ πρότερον ἦν· καὶ πάλιν στάντα τὴν Πηνελόπην
ἐν φ. τὸ δεύτερον ἐγένετο χωρίῳ ἐντεῦθεν βάλλειν
10 τὴν ἔαυτοῦ. εἰ δὲ τύχοι ἄνευ τοῦ μηδεμιᾶς τῶν ἄλλων
ψαῦσαι, νικᾶν καὶ ἐλπίδας ἔχειν πολλὰς γαμήσειν αὐ-
τήν. τὸν δὲ Εὐρύμαχον πλείστας εἰληφέναι ταύτη τῇ b
παιδιᾷ καὶ εὔελπιν εἶναι τῷ γάμῳ.⁴ οὗτο δὲ διὰ τὴν
τρυφὴν τὰς χεῖρας οἱ μνηστῆρες ἔχουσιν ἀπαλὰς ὡς
15 μηδὲ τὸ τόξον ἐντεῖναι δύνασθαι (φ 150). πολυτελεῖς
δ' αὐτοῖς καὶ οἱ διακονούμενοι.

δυνατωτάτη δὲ παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἡ τῶν μύρων
εὑωδία (Ξ 173). οὖς κινυμένου Λιὸς ποτὶ χαλκοβατὲς
δῶμα

- 20 ἔμπης εἰς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀντηρή.
καὶ στρωμνὰς δὲ οἴδε διαπρεπούσας· τοιαύτας οὖν
Ἀρήτη Ὄδυσσεϊ ὑποστρωννύειν κελεύει (η 836), καὶ c
Νέστωρ αὐχεῖ πρὸς Τηλέμαχον πολλῶν τοιούτων εύ-
πορεῖν.
- 25 30. τῶν δ' ἄλλων ποιητῶν ἔνιοι τὰς καθ' αὐτοὺς
πολυτελείας καὶ δραμυμίας ἀνέπεμπον ὡς οὖσας καὶ
κατὰ τα Τρωικά. Αἰσχύλος γοῦν ἀπρεπῶς πον παρά-

4 βάλοι Ε 5 τύχη ΣΕ: corr. Mus 5. 6 καὶ ἐκκρού-
σειε — 10 τύχοι om. E 8 τὴν Πηνελόπην del. Wilam, fort.
στάντα corruptum 10 τύχη C: corr. Mus 23. 24 ἀπορεῖν C
25 ποιητῶν Ε: πάντων C κατ' αὐτοὺς C 27 γοῦν Di: οὖν CE

γει μεθύοντας τοὺς Ἔλληνας, ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλή-
λοις περικαταγγύνναι. λέγει γοῦν (fr. 174 N).

ὅδ' ἔστιν ὃς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
γελωτοποιόν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
ἔρριψεν οὐδ' ἥμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρα
πληγεῖσ' ἐναυάγησεν ὁ στρακονμένη,

5

d 5 χωρὶς μυροφῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοὶ.

καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχαιῶν συνδείπνῳ (fr. 141 N).

ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην
ἔρριψεν οὐδ' ἥμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρα
κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρον πνέον.
ἔδειματούμην δ' οὐ φίλης ὁσμῆς ὅποι.

10

Εὔπολις δὲ τὸν πρῶτον εἰσηγησάμενον τὸ τῆς ἀμι-
δος ὄνυμα ἐπιπλήττει λέγων (I 350 K).

ΑΛΚ. μισῶ λακωνίζειν, ταγηνίζειν δὲ καν πριαίμην. 15

B. πολλὰς δ' οἴμαι νῦν βεβινῆσθαι.

e *ΑΛΚ.* . . . . ὃς δὲ πρῶτος ἔξεῦρεν τὸ πρῶ 'πιπίνειν;

B. πολλήν γε λακοπρωκτίαν ἡμῖν ἐπίστασ' εὑρών.

ΑΛΚ. εἰεν· τίς εἶπεν 'ἀμίδα πᾶτ' πρῶτος μεταξὺ πίνων;

B. Παλαμηδικόν γε τοῦτο τούξεύρημα καὶ σοφόν 20
σου.

παρ' Ὁμήρῳ δὲ οἱ ἀριστεῖς κοσμίως δειπνοῦσιν ἐν
'Αγαμέμνονος. εἰ δ' ἐν Ὁδυσσείᾳ (θ 75) φιλονεικοῦσιν
'Αχιλλεὺς καὶ Ὁδυσσεὺς καὶ Ἀγαμέμνων 'χαῖρε νόφ',
ἀλλ' ὥφελιμοι αἱ φιλοτιμίαι ξητούντων <εἰ> λόγῳ ἦ 25

8 ὅδ' ἔστινος Iac 7 μυροφῶν C 13 δὲ πρῶτος
εἰσηγησάμην E (voluit Eūp. δ' ὁ πρ. εἰσηγησάμενος) 16 ins-
sanabilis 17 τίς δ' ἔστιν ὅστις Mein ἔξεῦρον E πρῶτ'
ἐπιπίνειν CE: corr. Elmsl 18 ἐπίσταθ' ἡμῖν (ἥμῶν C) CE:
corr. Elmsl 19 ἀμίδα πάμπρωτος CE: corr. fort. Pors (cf.
miscell. ed. Kidd p. 390) 25 εἰ add. Eust. 1586, 38, quo
careri fort. potest 25 fort. γ' αἱ 25 sq. δόλῳ ἦ μάχῃ Schw

μάχη αἱρεθῆναι δεῖ τὸ "Ιλιον. ἀλλ' οὐδ' ὅτε μηδετῆ- f
φας εἰσάγει μεθύοντας, οὐδὲ τότε τοιαύτην ἀκοσμίαν
εἰσήγαγεν ὡς Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος πεποιήκασιν,
ἀλλὰ πόδα βόειου ἐπὶ τὸν Ὁδυσσεά φιττούμενον (v 299).

5   31. καθέξονται δ' ἐν τοῖς συνδείπνοις οἱ ἥρωες,
οὐ κατακέκλινται. τοῦτο δὲ καὶ παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ
βασιλεῖ ἐνίστε ἦν, ὡς φησι *Δοῦρις* (FGH II 474).
ἐστιῶν γοῦν ποτε ἡγεμόνας εἰς ἔξακισκιλίους ἐκάθισεν
ἐπὶ δίφρων ἀργυρῶν καὶ κλιντήρων, ἀλουργοῖς περι-
10 στρωσας ἴματοις. Ἡγήσανδρος δέ φησιν (FGH IV 419) 18
οὐδὲ ἔθος εἶναι ἐν Μακεδονίᾳ κατακλίνεσθαι τινα ἐν
δείπνῳ, εἰ μή τις ἔξω λίνων ὕν κεντήσειεν· ἔως δὲ
τότε καθήμενοι ἐδείπνονται. Κάσανδρος οὖν πέντε καὶ
τριάκοντα ὥν ἐτῶν ἐδείπνει παρὰ τῷ πατρὶ καθή-
15 μενος, οὐ δυνάμενος τὸν ἄθλον ἐκτελέσαι καίπερ ἀν-
δρεῖος γεγονὼς καὶ κυνηγὸς ἀγαθός.

ἔσ τὸ πρέπον δὲ Ὅμηρος ἀφορῶν τοὺς ἥρωας οὐ
παρήγαγεν ἄλλο τι δαινυμένους ἢ κρέα καὶ ταῦτα
ἐσαντοῖς σκευαζοντας. οὐ γὰρ ἔχει γέλωτα οὐδὲ
20 νην δψαρεύοντας αὐτοὺς καὶ ἔφοντας δρᾶν. ἐπετὴ- b
δευον γὰρ τὴν αὐτοδιακονίαν καὶ ἐκαλλωπίζοντο, φησὶ
Χρύσιππος, τῇ ἐν τούτοις εὐστροφίᾳ. Ὁδυσσεὺς γοῦν
δαιτρεῦσαι τε καὶ 'πῦρ νηῆσαι' οἷος οὐκ ἄλλος δεξιὸς
εἶναι φησι (o 322). καὶ ἐν *Λιταῖς* δὲ Πάτροκλος καὶ
25 Ἀχιλλεὺς πάντα εὐτρεπίζει (I 202. 209). καὶ Μενελάου
δὲ τελοῦντος γάμους ὁ νυμφίος *Μεγαπένθης* οἰνοχοεῖ

4 διπτόμενον E   8 ἐστιῶν C: ὃ (i. e. numerale) E γοῦν
Di: οὖν CE   9. 10 περιστρώσας om. E, ἐπιστρώσας Mein
15 τὸ ἄθλον CE: corr. Mein   18. 19 ταῦτα αὐτοῖς E, ταῦτ'
αὐτοὺς ἐσαντοῖς Mein   19 σκευαζονται CE: corr. Mus   23 νῆ-
σαι C

(ο 141). νῦν δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπεπτώκαμεν ὡς κατα-
κεῖσθαι δαινύμενοι.

32. προσφάτως δὲ καὶ τὰ βαλανεῖα παρῆκται, τὴν
ἀρχὴν οὐδὲ ἔνδον τῆς πόλεως ἐάντων εἶναι αὐτά, ὡς
c τὸ βλαπτικὸν Ἀντιφάνης δηλοῖ (II 118 K). 5

εἰς μακαρίαν τὸ λουτρόν, ὡς διέδηκε με.

ἔφθὸν κομιδῇ πεποίηκεν ἀποκναΐσειν ἀν-

κᾶν δστισοῦν μου λαβόμενος τοῖ δέρματος.

οὗτο στερεόν <τι> πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ὕδωρ.

Ἐρμιππος (I 248 K).

10

μὰ <τὸν> Δλ', οὐ μέντοι μεθύειν τὸν ἄνδρα κρή
τὸν ἀγαθὸν οὐδὲ θερμολογεῖν, ἂ σὺ ποιεῖς.

ηῦξηται δὲ καὶ ἡ τῶν ὁψοποιῶν περιεργία καὶ ἡ τῶν
μυρεψῶν· ὥστ' 'οὖδ' ἀν κολυμβᾶν εἰς κολυμβήθραν
d μύρου' ἀρκεῖσθαι τις ἀν δύναιτο, φησὶν Ἀλεξις 15
(II 403 K). ἀνθοῦσι δὲ καὶ αἱ τῶν περὶ τὰ πέμματα
δημιουργίαι καὶ αἱ περὶ τὰς συνουσίας περιεργίαι,
ὥστ' ἐπιτεχνᾶσθαι σπόγγους ὑποτίθεσθαι· ἐπακτικὸν
γὰρ εἶναι τὸ τοιοῦτον πρὸς ἀφροδισίαν πλῆθος. Θεό-
φραστος δ' οὗτο φησί (h. pl. IX 18, 9) τινας ὀχευτικὰς 20
δυνάμεις εἶναι ὡς καὶ μέχρι ἐβδομήκοντα συνουσιῶν
ἐπιτελεῖν καὶ τὸ τελευταῖον αὐτοῖς αἷμα ἀποκρίνεσθαι.
Φύλαρχος δὲ Σανδρόκοττόν φησι (FHG I 344) τὸν
e Ἰνδῶν βασιλέα Σελεύκῳ μεθ' ὧν ἐπεμψε δώρων ἀπο-
στεῖλαι τινας δυνάμεις στυπικὰς τοιαύτας ὡς ὑπὸ τοὺς 25
πόδας τιθεμένας τῶν συνουσιαζόντων οἵς μὲν δρμὰς

7 fort. πεποίηκέ μ' ἀποκνίσαιεν C ἀποκναΐσειν E 8 κἄν
Pors: καὶ CE 9 τι add. Cas 11 τὸν add. Erfurdt τὸ με-
θύειν C 13 περιεργεία C 14 κολυμβῶν Dobr 20. 21 ὀχευ-
τικοὺς omisso δυνάμεις C, sed cf. Theophr. l. s 23 σαν-
δρόκοττον C 25 στυπικὰς CE: corr. Cas 26 τιθέμενος
CE: corr. Mus

έμποιεῖν δρυθῶν δίκην, οὓς δὲ καταπαύειν. ηὗξηται δὲ νῦν καὶ ἡ τῆς μουσικῆς διαστροφή, καὶ ἡ περὶ τὰς ἐσθήσεις καὶ ὑποδέσεις ἐπήκμασε πολυτέλεια. 33. Ὁμηρος δὲ τὴν τοῦ μύρου φύσιν εἰδὼς οὐκ εἰσήγαγε μύρους ἀλειφομένους τοὺς ἥρωας πλὴν τὸν Πάριν ἐν οἷς φησὶ (Γ 392) ‘κάλλει στίλβων’, ὡς καὶ Ἀφροδίτη κάλλει τὰ πρόσωπα καθαίρει (σ. 192). ἀλλ’ οὐδὲ στεφανουμένους εἰσάγει, καίτοι τῷ ἐκ τῆς μεταφορᾶς δμοιώματι σημαίνεται ὅτι ἔδει τὸν στεφανον. φησὶ γοῦν (κ 195).

10 νησος, ην πέρι πόντος ἀπειριτος ἐστεφάνωτο.
καλ (N 376).

πάντη γάρ σε **〈περὶ〉** στέφανος πολέμου δέδηε.
παρατηρητέον δὲ καὶ ὅτι ἐν μὲν Ὁδυσσείᾳ ἀπονικο-
μένους τὰς χεῖρας ποιεῖ πόλιν μεταλαβεῖν τροφῆς, ἐν
15 Ἰλιάδι δὲ τοῦτο ποιοῦντας οὐκ ἔστιν εὔρεται. σχολα-
ξόντων γὰρ βίος δὲ ἐν Ὁδυσσείᾳ καὶ διὰ τὴν εἰρήνην
τρυφώντων· διὸ οἱ ἐνταῦθα ἐθεράπευον τὸ σῶμα διὰ
λοιτρῶν καὶ κατανιμάτων. διὰ τοῦτο καὶ ἀστραγα- 19
λίζουσιν ἐν ταύτῃ τῇ πολιτείᾳ καὶ ὁρχοῦνται καὶ
20 σφαιρίζουσιν. Ἡρόδοτος δὲ οὐ καλᾶς εἴρηκεν (I 94)
ἐπὶ "Ατυος διὰ λιμὸν εὔρεθῆναι τὰς παιδιάς· πρεσβεύει
γὰρ τοῖς χρόνοις τὰ ἡρωικά. οἱ δ' ἐν τῇ Ἰλιακῇ πολι-
τείᾳ μονονοὺς βροῦσι (Pind. fr. 78 B⁴)."

25 οὐδὲ μετέπειτα μετέπειτα (Εἰπ. Ι. 102),
καλῦθ' Ἀλαλά, Πολέμου δύγατερ,
ἔγχεων προσίμουν.

34. ὅτι Ἀριστόνικον τὸν Καρύστιον, τὸν Ἀλεξάνδρου σφαιριστήν, Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποιήσαντο διὰ

12 περὶ οὐ. CE πολέμοις CE 13 περιτορητέον E μὲν
οὐ. E 24 καῦσθ' ἀλλά CE: corr. Plut. p. 483 d - 26.
27 Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστὴν Suid. s. v. σφαιρα
et χορείαν, cf. idem s. ὁρκησίς 27 ἐποίησαν C ἐποίησε E:
corr. Coraes

τὴν τέχνην καὶ ἀνδριάντα ἀνέστησαν. τὰς γὰρ βαναύ-
β σους τέχνας Ἐλληνες ὕστερον περὶ πλείστου μᾶλλον
ἐποιοῦντο ἢ τὰς κατὰ παιδείαν γινομένας ἐπινοίας.
Ἐστιαιεῖς γοῦν καὶ Ὡρεῖται Θεοδώρου τοῦ ψηφοκλέ-
πτου ἐν θεάτρῳ χαλκῆν εἰκόνα ἀνέθηκαν ψῆφον κρα- 5
τοῦσαν· ὡς δ' αὐτως Μιλήσιοι Ἀρχελάου τοῦ κιθα-
ριστοῦ. ἐν δὲ Θήβαις Πινδάρου μὲν οὐκ ἔστιν εἰκών,
Κλέωνος δὲ τοῦ φόδου, ἐφ' ἣς ἐπιγέγραπται·

Πυθέα υἱὸς ὅδ' ἔστι λέπτη Κλέων Θηβαῖος ἀοιδός,

· ὃς πλείστους θυητῶν ἀμφέθετο στεφάνους 10
κρατὸς ἐπὶ σφετέρου, καὶ οἱ ωλέος οὐρανόμηκες.

χαῖρε, Κλέων, Θήβας πατρόδ' ἐπευκλεῖσας.

ὑπὸ τούτου τὸν ἀνδριάντα, ὃτε Ἀλεξανδρος τὰς Θήβας
κατασκάπτων . . . . , φησὶ Πολέμων (fr. 25 Pr) φεύγοντά
τινα χρυσίου εἰς τὸ ἱμάτιον κοῖλον ὃν ἐνθέσθαι, καὶ 15
ἀνοικιζομένης τῆς πόλεως ἐπανελθόντα εὑρεῖν τὸ χρυ-
σίου μετὰ ἔτη τριάκοντα. Ἡρόδοτος δὲ ὁ λογόμιμος,
ὡς φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 416), καὶ Ἀρχέλαος
ὁ δορκηστῆς παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ βασιλεῖ μάλιστα ἐτι-
μῶντο τῶν φύλων. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Ἀντίοχος τοὺς 20
Σωστράτου τοῦ αὐλητοῦ υἱεῖς σωματοφύλακας ἐπε-
ποίητο.

35. ἐθαυμάζετο δὲ παρ' Ἐλλησι καὶ Ρωμαίοις Μα-
τρέας ὁ πλάνος ὁ Ἀλεξανδρεύς, ὃς ἐλεγε καὶ θηρίου
τρέφειν ὃ αὐτὸ ἐαυτὸ κατεσθίει· ὡς καὶ ζητεῖσθαι μέχρι 25
νῦν τὸ Ματρέον θηρίου τί ἔστιν. ἐποίησε δ' οὗτος καὶ

1 ἀνέστασαν CE: corr. Schw 1. 2 βαναύσεις E 4 γοῦν
Di: οὖν CE 4. 5 ψηφοποάτον Cas, cf. Artemid. onir. 3, 55
5 ἐν θατέρῳ C 8 περιγέγραπται E 9 πυθία C 13 ὅτι
C 14 hiatum not. K 15 χρυσίου E: χρόνον C 16 συνοι-
κιζομένης CE: corr. Wilam 17 ἐτη εἰκοσιν Cas 23 δὲ om. C
24 θηρίου τι C 26 τὸ Ματρέον E: Ματρέον C

παρὰ τὰς Ἀριστοτέλους ἀπορίας καὶ ἀνεγίνωσκε δημοσίᾳ, διὰ τὸ ὃ ἦλιος δύνει μὲν κολυμβᾶ δ' οὖ, καὶ διὰ τὸ οἱ σπόγγοι συμπίνουσι μὲν συγκαθωνάζονται δ' οὖ, καὶ τὰ τετράδραχμα καταλλάττεται μὲν δρυγίζεται δ' οὖ. Ἀθηναῖοι δὲ Ποθεινῷ τῷ νευροσπάστῃ εἰ τὴν σκηνὴν ἔδωκαν ἀφ' ἣς ἐνεθουσίων οἱ περὶ Εὐφρίπλην. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Εὐρυκλείδην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνέστησαν μετὰ τῶν περὶ Αἰσχύλου. ἐθαυμάζετο δὲ καὶ Ξενοφῶν ὁ θαυματοκοιός, ὃς μαθητὴν κατέλιπε
 10 Κρατισθένη τὸν Φλιάσιον· ὃς πῦρ τε αὐτόματον ἐποίει ἀναφύεσθαι καὶ ἄλλα πολλὰ φάσματα ἐτεχνᾶτο, ἀφ' ὃν ἔξιστα τῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν. τοιοῦτος ἦν τοι
 15 καὶ Νυμφόδωρος ὁ θαυματοκοιός, ὃς προσκρούσας Ρηγίνοις, ὡς φησι Λούρις (FHG II 480), εἰς δειλίαν αὐτοὺς ἔσκαψε πρῶτος. Εὔδικος δὲ ὁ γελωτοκοιὸς ηὔδοκίμει μιμούμενος παλαιστὰς καὶ πύκτας, ὡς φησιν Ἀριστόξενος (FHG II 284). Στράτων δ' ὁ Ταραντῖνος ἐθαυμάζετο τοὺς διιθυράμβους μιμούμενος· τὰς δὲ κιθαρῳδίας οἱ περὶ τὸν ἔξι Ιταλίας Οἰνώναν, ὃς 20
 20 καὶ Κύκλωπα εἰσήγαγε τερετίζοντα καὶ ναναγὸν Ὄδυσσεα σολοικίζοντα, ὁ αὐτός φησι. Διοπελῆδης δὲ ὁ Λοκρός, ὡς φησι Φανόδημος (FHG I 369), παραγενόμενος εἰς Θήβας καὶ ὑποξεννύμενος οἴνου κύστεις μεστὰς καὶ γάλακτος καὶ ταύτας ἀποθλίβων ἀνιμᾶν
 25 ἔλεγεν ἐκ τοῦ στόματος. τοιαῦτα ποιῶν ηὔδοκίμει καὶ Νοήμων ὁ ἥθιολόγος. ἔνδοξοι δ' ἦσαν καὶ παρ' Ἀλεξάνδρῳ θαυματοκοιὸς Σκύμνος ὁ Ταραντῖνος, Φιλι-

1 περὶ τὰς Ε Suid s. v. Ματρέας 6 ἐφ' ἣς Schw 7 Ἀθηναῖοι — 8 Αἰσχύλον om. Ε 8 ἀνέστασαν C 13 προκρουσας E 15 post γελωτοκοιὸς add. ποια E 25 ἐκ om. Ε τοῦ στομάχου Herw 25 τοιαῦτα — 26 ἥθιολόγος om. Ε ἥθιαλόγος C: corr. Bergk (ex vulgata lectione ἥθ. . .)

στίδης ὁ Συρακούσιος, Ἡράκλειτος ὁ Μιτυληναῖος.
γεγόνασι δὲ καὶ πλάνοι ἔνδοξοι, ὡν Κηφισόδωρος καὶ
b Πανταλέων. Φιλίππου δὲ τοῦ γελωτοποιοῦ Θενοφῶν
μνημονεύει (ευτρ. 1).

36. ὅρος οἰκουμένης. δῆμον τὴν Ῥώμην φησί. λέ- 5
γει δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἄν τις σκοποῦ πόρρω τοξεύων λέ-
γοι τὴν Ῥώμην πόλιν ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης· ἐν ᾧ
συνιδεῖν ἔστιν οὕτως πάσας τὰς πόλεις ἰδρυμένας,
καὶ κατ' ἴδιαν δὲ τὰς πολλάς, ως Ἀλεξανδρέων μὲν
τὴν χρυσῆν, Ἀντιοχέων δὲ τὴν καλήν, Νικομηδέων 10
δὲ τὴν περικαλλῆ, προσέτι τε (com. inc. IV 604 M)

τὴν λαμπροτάτην πόλεων πασῶν δπόσας ὁ Ζεὺς
ἀναφαίνει,

c τὰς Ἀθήνας λέγω. ἐπιλείποι δ' ἄν με οὐχ ἡμέρα μία
ἔξαιριθμούμενον τὰς ἐν τῇ Ῥωμαίων οὐρανοπόλει 15
[‘Ῥώμῃ] ἀριθμούμενας πόλεις, ἀλλὰ πᾶσαι αἱ κατὰ
τὸν ἐνιαυτὸν [ἀριθμούμεναι] διὰ τὸ πλῆθος. καὶ γὰρ
ὅλα ἔθνη ἀθρόως αὐτόθι συνῳκισται, ως τὸ Καππα-
δοκῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Ποντίων καὶ ἄλλων πλειό-
νων. οὗτοι οὖν πάντες, ὁ σύμπας δῆμος τῆς οἰκου- 20
μένης, τὸν ἐφ' ἡμῖν, φησί, φιλόσοφον ὁρχηστὴν
Μέμφιν ἐκάλεσαν ἀπαρχαίζοντες τὴν διὰ τοῦ σώματος
αὐτοῦ κίνησιν τῇ τῶν πόλεων ἀρχαιοτάτη καὶ βασιλι-
κωτάτη, περὶ ἣς Βακχυλίδης φησί (fr. 39 B).

d τὴν ἀχείμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακώδεα Νείλον. 25
οὗτος τὴν Πυθαγόρειον φιλοσοφίαν ἐπιδείκνυσιν ἦτις

3 φιλιππίδον E 6, 7 λέγει τὴν C 9 κατ' ἴδιαν μὲν τὰς
E, fort. ως κατ' ἴδιαν τὰς 12 πόλεων E: πόλιν C πᾶσαν
CE: corr. Mus 14 ἐπιλείπη C με Di: γε CE 16 Ῥώμη
del. Bothe ἰδρυμένας Wilam 17 ἀριθμούμεναι del. Bothe
19 ποντικῶν CE: corr. K 23. 24 ἀρχαιοτέρᾳ καὶ βασιλικω-
τέρᾳ CE: corr. Madvig

έστι, μετὰ σιωπῆς πάνθ' ἡμῖν ἐμφανίζων σαφέστερον
ἢ οἱ τὰς τῶν λόγων τέχνας ἐπαγγελλόμενοι διδάσκειν.
37. τῆς δὲ κατὰ τοῦτον ὁρχήσεως τῆς τραγικῆς καλου-
μένης πρῶτος εἰσηγητὴς γέγονε Βάθυλλος ὁ Ἀλεξαν-
δρεύς, ὃν φησι παντομίμους ὁρχήσασθαι Σέλευκος.
τοῦτον τὸν Βάθυλλόν φησιν Ἀριστόνικος καὶ Πυ-
λάδην, οὗ ἔστι καὶ σύγγραμμα περὶ ὁρχήσεως, τὴν ε
Ἴταλικὴν ὁρχησιν συστήσασθαι ἐκ τῆς κωμικῆς, ἢ
ἐκαλεῖτο κόρδαξ, καὶ τῆς τραγικῆς, ἢ ἐκαλεῖτο ἐμμέ-
10 λεια, καὶ τῆς σατυρικῆς, ἢ ἐλέγετο σίκιννις (διὸ καὶ
οἱ σάτυροι σίκιννισται), ἡς εὑρετὴς Σίκιννός τις βάρ-
βαρος. οὐδὲ φασιν ὅτι Κρής ἦν ὁ Σίκιννος. ἦν δὲ
ἡ Πυλάδουν ὁρχησις ὀγκώδης παθητική τε καὶ πολυ-
πρόσωπος, ἡ δὲ Βαθύλλειος ἐλαφωτέρα· καὶ γὰρ ὑπόρ-
15 χημά τι τοῦτον διατίθεσθαι. Σοφοκλῆς δὲ πρὸς τῷ
καλὸς γεγενῆσθαι τὴν ὥραν ἦν καὶ ὁρχηστικὴν δεδι-
δαγμένος καὶ μουσικὴν ἔτι παῖς ὡν παρὰ Λάμπρῳ. f
μετὰ γοῦν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν περὶ τρόπαιον
γυμνὸς ἀλητιμμένος ἔχόρευσε μετὰ λύρας· οὐ δὲ ἐν
20 ἴματίῳ φασί. καὶ τὸν Θάμνῳν διδάσκων αὐτὸς ἐκι-
θάρισεν· ἄκρως δὲ ἐσφαίρισεν, ὅτε τὴν Ναυσικάαν
καθῆκε. τῆς δὲ Μέμφιδος ὁρχήσεως ἦρα καὶ Σωκρά-
της ὁ σοφὸς καὶ πολλάκις καταλαμβανόμενος ὁρχού-
μενος, ὡς φησι Εενοφῶν (symp. 2, 16), ἐλεγε τοῖς
25 γυνωρίμοις παντὸς εἰναι μέλους τὴν ὁρχησιν γυμνά- 21
σιον. ἔταττον γὰρ τὸ ὁρχεῖσθαι ἐπὶ τοῦ κινεῖσθαι
καὶ ἐρεθίζεσθαι. Ἀνακρέων (fr. 69 B⁴). .

1 σαφέστερον Mus: σαφῶς CE 4 ὁ add. E, om. C 5 παν-
τομίμους Herw, qui addit ὁρχήσεις: νομίμως CE 13. 14 πολυ-
πρόσωπος Plut. qu. symp. 711 f: πολύκοπος CE 15 τοῦτο
E 16. 17 δεδιδαγμένην E 20 ἴματίοις C φησί CE: corr.
Cas 22 καθῆκε Cas: ξθηκε CE

καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὥρχήσαντ' ἐλαφρῶς.

"Ιων (p. 575 N).

ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὥρχησεν φρένας.

38. "Ἐρμιππος δέ φησι (FHG III 46) Θεόφραστον παραγίνεσθαι εἰς τὸν περίπατον καθ' ὥραν λαμπρὸν 5 καὶ ἔξησκημένουν, εἴτα καθίσαντα διατίθεσθαι τὸν λόγου οὐδεμιᾶς ἀπεχόμενον κινήσεως οὐδὲ σχήματος ὁ ένος. καὶ ποτε ὄψοφάγον μιμούμενον ἔξείραντα τὴν γλῶσσαν περιλείχειν τὰ χεῖλη.

ἔμελε δὲ αὐτοῖς καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν 10 τὴν ἐσθῆτα καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἔσκωπτον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ (p. 175 e). 'πάντα δυναμένους ὀξέως τε καὶ τοφῶς διακονεῖν, ἀναβάλλεσθαι δ' οὐκ ἐπισταμένους ἐπιδέξει' ἐλευθερίως οὐδὲ ἀρμονίαν λόγων λαβόντας ὁρθῶς ὑμνῆσαι θεῶν τε καὶ ἀνθρώ- 15 πων εὐδαιμόνων βίου.' Σαπφώ περὶ Ἀνδρομέδας σκώπτει (fr. 70 B⁴).

c. τίς δ' ἀγροιῶτις θέλγει νόον

οὐκ ἐπισταμένη τὰ βράκε' ἔλκειν ἐπὶ τῶν σφυρῶν;

Φιλέταιρος (II 235 K).

20

ἀμφιβάλλον σφυροῖς· οὐ καθήσεις, τάλαν,

μηδ' ἀγροίκως ἄντα γόνιατος ἀμφεξει;

"Ἐρμιππος δέ φησι (FHG III 51) Θεόκριτον τὸν Χίον ὡς ἀπαίδεντον μέμφεσθαι τὴν Ἀναξιμένους περιβολήν. Καλλίστρατός τε δ' Ἀριστοφάνειος Ἀρίστραρχον 25 ἐν συγγράμματι κακῶς εἶρηκεν ἐπὶ τῷ μὴ εὐρύθμως

3 ὥρχησαι Mein (ὥρχησε CE), cf. Euphorionis fr. 66 M
 8 ἔξείραντα CE: corr. Kuster 10 ἔμελλε CE: corr. Mus 15 λα-
 βόντα CE: aliter Plato 15 θεῶν — 16 βίον om. E 18 τῆς
 δ' Ε ἀγροιῶτις C ἀγροιῶτατον E, verba corrupta 19 ἔλκων E
 21 ἀμφὶ κάλλοις στέρνων φάρος E ἀμφὶ στέρνοις φάρος C ἀμφὶ-
 βαλλε στέρνοις φάρος Eust. 1164, 36: corr. K καθήσαις C

ἀμπέχεσθαι, φέροντός τι καὶ τοῦ τοιούτου πρὸς παιδείας ἔξετασιν. διὸ καὶ Ἀλεξίς φησιν (II 393 Κ).

Ἐν γὰρ νομίῳ τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων d

εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρύθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς,

5 εὖτὸν καλῶς. οὐ μήτε πράττεται τέλος

μηδεὶς ... ἡμᾶς μήτε τιμὴν δόντα δεῖ

5 έτέρων λαβεῖν, φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις

δόξης τιν' ὅγκον, τοῖς δ' ὄρωσιν ἡδονήν,

κόσμου δὲ τῷ βίῳ — τὸ τοιοῦτον γέρας

10 τις οὐκ ἂν αὐτῷ κτῷτο φάσκων νοῦν ἔχειν;

39. καὶ Αἰσχύλος δὲ οὐ μόνον ἔξευρε τὴν τῆς

στολῆς εὐπρέπειαν καὶ σεμνότητα, ἣν ξηλώσαντες οἱ ε

Ιεροφάνται καὶ δαδοῦχοι ἀμφιέννυνται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ

σχήματα ὀρχηστικὰ αὐτὸς ἔξευρίσκων ἀνεδίδουν τοῖς

15 χορευταῖς. Χαμαιλέων γοῦν πρῶτον αὐτόν φησι

(fr. 21 Κοερκε) σχηματίσαι τοὺς χοροὺς ὀρχηστοδιδα-

σκάλοις οὐ χρησάμενον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χοροῖς

τὰ σχήματα ποιοῦντα τῶν ὀρχήσεων, καὶ δλως πᾶσαν

τὴν τραγῳδίας οἰκουνομίαν εἰς ἑαυτὸν περιστᾶν.

20 ὑπεκρίνετο γοῦν μετὰ τοῦ εἰκότος τὰ δράματα. Ἄρι-

στοφάνης γοῦν (παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἡ περὶ τῶν f

τραγικῶν ἀπόκειται πίστις) ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλου λέ-

γοντα (I 558 Κ).

τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν.

25 καὶ πάλιν·

2 παιδείαν C 4 ἀρνθμως C ἀρθμως E 6 μηδεὶς γὰρ
Suid s. ἀναλαμβάνειν 6. 7 μήτε μὴν δόντας δι' ἔτέρων λα-
βεῖν CE μήτε δι' ἔτέρων λαβεῖν τιμὴν δόντας Suid: δεῖ Cas,
reliqua corr. Dobr, qui praeterea ἔτέρῳ 10 κτῷτο αὐτῷ CE
αὐτῷ κτῷτο Suid: corr. Grot 15 γοῦν Mus: οὖν CE 19 εἰς
αὐτὸν E 21 περὶ καὶ τοῖς κωμ. E 22 ἀπόκειται in marg.
add. E

τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν,
ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἥλθον
τεθνεῶτα,

πολλὰ τοιαντὶ καὶ τοιαντὶ καὶ δεῦρο σχῆματίσαντας.
καὶ Τέλεσις δὲ ἡ Τελέστης ὁ ὀρχηστοδιδάσκαλος πολλὰ 5
ἔξεύρηκε σχῆματα, ἀκριτικά ταῖς χερσὶ τὰ λεγόμενα δει-
κνύς. Φίλλις ὁ Αἴγλιος μουσικὸς (FHG IV 476) τοὺς
ἀρχαίους φησὶ κιθαρῳδοὺς κινήσεις ἀπὸ μὲν τοῦ προσ-
ώπου μικρὰς φέρειν, ἀπὸ ποδῶν δὲ πλείους, ἐμβα-
22 τηρίους καὶ χορευτικάς. Ἀριστοκλῆς οὖν φησιν (FHG 10
IV 332) ὅτι Τελέστης ὁ Αἰσχύλου ὀρχηστῆς οὗτως ἦν
τεχνίτης ὃστε ἐν τῷ ὀρχεῖσθαι τοὺς Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας
φανερὰ ποιῆσαι τὰ πράγματα δι' ὀρχήσεως. φασὶ δὲ
καὶ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί, Θέσπις, Πρατίνας [Κρα-
τῖνος], Φρύνιχος, ὀρχησταὶ ἐκαλοῦντο διὰ τὸ μη μόνον 15
τὰ ἔαυτῶν δράματα ἀναφέρειν εἰς ὄρχησιν τοῦ χοροῦ,
ἀλλὰ καὶ ἔξω τῶν ἰδίων ποιημάτων διδάσκειν τοὺς
βουλομένους ὀρχεῖσθαι.

μεθύσων δὲ ἐποίει τὰς τραγῳδίας Αἰσχύλος, ὡς φησι
Χαμαιλέων (fr. 22 Koerke). Σοφοκλῆς γοῦν ὧνειδιζεν 20
ἢ αὐτῷ ὅτι εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖ, ἀλλ' οὐκ εἰδώς γε.

40. ὀρχήσεις δὲ ἔθνικαὶ αἵδε· Λακωνικαὶ, Τροιεζή-
νιαι, Ἐπιξεφύριοι, | Κρητικαὶ, Ἰωνικαὶ, Μαντινικαὶ,

1 alterius personae verba   2 συλλησόμενοι C   4 καὶ
δεῦρο non intellego, velut πολλὰ τοιαντὶ τηδὶ κάκεῖ καὶ δεῦρο
(vel δευρὶ) σχ. coll. Arist. av. 425   5 τελεστῆς C τελεστῆς E,
fort. non lectio duplex sed duas eiusdem nominis formae
6. 7 δεικνυούσας CE: corr. Mein   7 Φίλλις — 10 χορευτικάς
om. E   7 ὁ δεῖλιος C   9 μικρὰς φέρειν mihi suspecta,
saltem μεταφέρειν   13 φανερὰ C: φάναι E   14 Θέσπις Cas:
θεσπίας CE   14. 15 var. lect. del. Arnoldt   15 ὀρχηστρι-
κοὺς ἔν. E   20 γοῦν Di: οὖν CE   22. 23 Τροιεζηνικαὶ CE:
corr. Wilam   23 μαντινικαὶ CE: corr. Mein

ᾶς προκρίνει Ἀριστόξενος (FHG II 284) διὰ τὴν τῶν χειρῶν κίνησιν. οὗτως δ' ἦν ἐνδοξὸν καὶ σοφὸν ἡ ὄρχησις ὥστε Πίνδαρος τὸν Ἀπόλλωνα ὀρχηστὴν καλεῖ (fr. 148 B⁴).

5   ὄρχηστ' ἀγλαῖας ἀνάσσων,
εὐρυφάρετο² Ἀπολλον,

καὶ Ὁμηρος ἡ τῶν Ὁμηριῶν τις ἐν τῷ εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνῳ φησίν (v. 515).³

Ἀπόλλων

10   φόρμιγγ⁴ ἐν χείρεσσιν ἔχων χάριεν κιθάριξε,
καλὰ καὶ ὑψι βιβάς.

Εῦμηλος δὲ ὁ Κορίνθιος ἢ Ἀρκτῖνος τὸν Άια ὀρχούμενόν που παράγει λέγων (p. 8 Ki).^c

μέσσοισιν δ' ὀρχεῖτο πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
15 Θεόφραστος δὲ (fr. 92 W) πρῶτον φησιν Ἀνδρῶνα τὸν Καταναῖον αὐλητὴν κινήσεις καὶ φυθμοὺς ποιῆσαι τῷ σώματι αὐλοῦντα· ὅθεν σικελίζειν τὸ ὀρχεῖσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς· μεδ' ὅν Κλεόλαν τὸν Θηβαῖον. ὄρχησταλ δὲ ἐνδοξοι Βολβὸς μὲν παρὰ Κρατίνῳ καὶ
20 Καλλία (I 121. 698 K), Ζήνων δὲ ὁ Κρής ὁ πάνυ Ἀρταξέρξῃ προσφιλέστατος παρὰ Κτησίᾳ (fr. 47 M). d
Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φιλόξενον ἐπιστολῇ μεμνηται Θεοδώρου καὶ Χρυσίππου.

41. ὅτι τὸ Μουσεῖον ὁ Φιλιάσιος Τίμων ὁ σιλ-
25 λογφάφος (fr. 60 W) τάλαρόν πού φησιν ἐπισκόπτων τοὺς ἐν αὐτῷ τρεφομένους φιλοσόφους, ὅτι ὥσπερ ἐν

5 ὄρχηστα CE   7 καὶ Ὁμηρος — 11 βιβάς om. E, in mg. col. rubro add. C   12 ἢ Ἀρκτῖνος om. E, in mg. col. rubr. add. C   14 μέσσοισι CE: corr. Mus   15 φησι πρῶτον E   18 μεδ' ὅν E: μεδ' ὅν C   20 fort. ὁ πάντων 24 τὸ μουσεῖον E: τὸ ἀθήνησι τὸ ἐν πρυτανεῖῳ μουσεῖον C, quid scriptum fuerit non assequor

πανάγρῳ τινὶ σιτοῦνται καθάπερ οἱ πολυτιμότατοι ὄρνιθες·

πολλοὶ μὲν βόσκονται ἐν Αἰγύπτῳ πολυφύλῳ
βιβλιακὸν χαρακῆται ἀπειρίτα δηριόωντες
Μουσέων ἐν ταλάρῳ.

5

ε ἔως ἂν τῆς λογοδιαρροίας ἀπαλλαγῶσιν οὗτοι οἱ τραπεζορήτορες, οἱ ὑπὸ γλωσσαλγίας ἐπιλελῆσθαι μοι δοκοῦσι καὶ τοῦ Πυθικοῦ χρησμοῦ, ὃν ἀναγράφει Χαμαιλέων (ομ. Κοερκε).

εἴκοσι τὰς πρὸ κυνὸς καὶ εἴκοσι τὰς μετέπειτα 10
οἶκῳ ἐνὶ σκιερῷ Διονύσῳ χρῆσθαι ἵητρῷ.

καὶ Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος Διόνυσον ἱατρόν φησι τὴν Πυθίαν χρῆσαι τιμᾶν Ἀθηναίοις. φησὶ δὲ καὶ Ἀλκαῖος ὁ Μιτυληναῖος ποιητής (fr. 39 B⁴)·

τέγγε πνεύμονα οὖν· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται· 15

ƒ ἡ δ' ὥρη χαλεπή· πάντα δὲ δίψαισ' ὑπὸ καύματος.

καὶ ἀλλαχοῦ (fr. 40)·

πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

Εὕπολίς τε τὸν Καλλίαν φησὶν ἀναγκάξεσθαι ὑπὸ Πρωταγόρου πίνειν, ἵνα (I 297 Κ). 20

πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμον' ἔκλυτον φορῆ.

ἡμῖν δ' οὐ μόνον ὁ πνεύμων ἀπεξήρανται, κινδυνεύει δὲ καὶ ἡ καρδία. καίτοι Ἀντιφάνης λέγει (II 112 Κ)·

1 Athenaeus scripsérat οἱ πολυτιμότατοι τῶν ὄρνιθων 3 πολυφύλλῳ CE: corr. Mus 4 χαρακῆται C 5 μουσάων CE: corr. Mus; suppl. velut πολυτιμότατοι πετεηνῶν 6 sqq. fort. Cynulci verba 6 ὡς ἄν τις λογ. E 11 χρᾶσθαι CE: χρῆσθαι Euseb. præp. ev. 5, 30 12 δ' ὁ K: δὲ CE, ceterum cf. II 36 b ἱατρὸς C 15 οὖν πνεύμονα τέγγε CE, cf. X 430 b 16 πάντα — καύματος om. E δὲ δίψαισ' p. 430 b: δ' ἐδίψονται C 18 πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ὅμμενομεν; δάκτυλος ἀμέρα ex X 430 d probabiliter A. Brunk 21 ἔκκλυστον Reiske 22 κινδεύει C

23

τὸ δὲ ξῆν, εἰπέ μοι,
τί ἔστι; τὸ πίνειν φήμ' ἐγώ.
δόξας παρὰ φειδούσι χειμάρροις ὅσα
δένδρων ἀεὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν
5   βρέχεται, μέγεθος καὶ κάλλος οἷα γίνεται,
τὰ δ' ἀντιτείνοντ' [οἰονεὶ δίψαν τινὰ
ἢ ξηρασίαν ἔχοντ'] αὐτόπερεμν' ἀπόλλυται.
οὗτοι τούτοις, φησί, κυνολογήσασιν ἐδόθη πιεῖν. εἴρη-
ται δὲ τὸ βρέχειν καὶ ἐπὶ τοῦ πίνειν. Ἀντιφάνης
10 (Π 126 Κ).
δεῖ γαρ φαγόντας δαψιλῶς βρέχειν.
Εὐβουλος (Π 209 Κ).

Σίκων ἐγὼ

βεβφεγμένος ἥκω καὶ κεκωθωνισμένος.
15   B. πέπωνας οὗτος; A. .... πέπωκ' ἐγὼ,
μὰ Δία τὸν Μενδαῖον. b

42. ὅτι τὸ ἀναπίπτειν κυρίως ἐπὶ ψυχῆς ἔστιν,
οἶον ἀθυμεῖν, ὀλιγοδρανεῖν. Θουκυδίδης α' (c. 70).
‘νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι.’ *Κρατήνος*
20 δ' ἐπὶ ἐρετῶν χρῶται τῇ λέξει (I 113 Κ). ‘φοθίαξε κά-
ναπιπτε.’ καὶ Ξενοφῶν ἐν Οἰκονομικῷ (8, 8). ‘διὰ
τι ἄλιποι ἀλλήλοις εἰσὶν οἱ ἐρέται; ἢ ὅτι ἐν τάξει
μὲν κάθηνται, ἐν τάξει δὲ προνεύόντων, ἐν τάξει δὲ
ἀναπίπτουσιν;’ ἀνακεῖσθαι δέ φαμεν ἐπὶ ἀνδριάντος. c
25 ὅθεν τοὺς ἐπὶ κατακειμένων χρωμένους τῇ λέξει διέ-
συρον. *Δίφιλος* (om. Kock).

2 [τὸ] πίνειν Mein, tum recte fort. Kock τὸ δὲ | ξῆν, εἰπέ
μοι, τί ἔστι; πίνειν κτλ' 3—7 cf. Soph: Ant. 712 6 οἰονεὶ —
7 ἔχοντ' del. K 9 *inaccuratius* βρέχεσθαι 11 φαγόντας φά-
γυα Mein, sed δαψιλῶς pertinet ad φαγόντας 15 velut οὐ,
μετρίως πέπωκ' ἐγώ, μὰ τὸν Δία τὸν Μενδαῖον 17 ψυ-
χῆν Ε 18 ὀλιγωρεῖν CE: corr. K 20 φοθίαξε C 23 προ-
νέοντων CE 26 δίφιλλος C

έγὼ δ' ἔως μέν τινος ἀνακείμην.
πρὸς δὲ δυσχεραίνων ὁ ἐταῖρός φησιν· ‘ἀνάκεισο.’
Φιλιππίδης (IV 477 Μ).

5

καὶ δειπνῶν ἀεὶ¹
ἀνακείμενος παρ' αὐτόν.

καὶ ἐπάγει·

πότερον ἀνδριάντας εἰστία;
κατακείσθαι δὲ λέγεται καὶ κατακεκλισθαι, ως ἐν Συμ-
ποσίοις Εενοφῶν καὶ Πλάτων. **”Αλεξις** (II 399 Κ).
10
ώς ἐστι κατακείσθαι πρὸ δειπνου συμφορά·
οὗτε γὰρ ὑπνος δήκουνθεν οὐδέν’ ἂν λάβοι
οῦθ’ ἂν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἂν·
d   δ νοῦς γάρ ἐστι τῆς τραπέζης πλησίον.

Ἐστι δὲ εὐρεῖν καὶ ἐπὶ τῆς ἐννοίας ταύτης σπανίως τὸ
ἀνακείσθαι. σάτυρος παρὰ Σοφοκλεῖ τοῦτο φησιν 15
ἐπικαιόμενος τῷ **‘Ηρακλεῖ** (fr. 685 Ν).
16

ἀνακειμένῳ

μέσον εἰς τὸν αὐχέν’ εἰσαλούμην.
”Αριστοτέλης ἐν **Τυρρηνῶν Νομίμοις** (fr. 556 R). ‘οἱ
δὲ Τυρρηνοὶ δειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακεί- 20
μενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ θυματίῳ.’ **Θεόπομπος** (I 750 Κ).

e   17
18   ἐπίνομεν μετὰ ταῦτα . . . . .
κατακείμενοι μαλακώτατ’ ἐπὶ τρικλινίῳ,
19   Τελαμῶνος οἰμώζοντες ἀλλήλοις μέλη.

Φιλωνίδης (I 256 Κ).
25

1 ἔως τινὸς μὲν **Mein** 7 ἀνδριάντα **CE**: corr. **Mein**, cf.
com. inc. fr. 186 11—13 om. **E** 11 οὗτε γὰρ δειπνος **C**
(notato mendo): corr. **Mus** 12 οὐδ’ ἂν **C**: corr. **Iac** μάθοιμ,
ἄν **C**: corr. **Mus** 14 οὐ σπανίως **Wilam**, καίτοι σπανίως **K**
15 περὶ σοφ. **C**: corr. **Mus** 15. 16 sic distinxit **Nauck**
15 σάτυρος — 17 ἀνακειμένῳ om. **E** 16 fort. ἐπιμανόμενος
19 ἐν τυρρηνοῖς **C**

κατάκειμαι, ὡς ὁρᾶτε, δεκάπαλαι.

Εὐφιπίδης Κύκλωπι (v. 410)·

ἀνέπεσε φάρυγγος αἰθέρ' ἔξανιεις βαρύν.

"Αλεξις (II 402 K).

5 μετὰ ταῦτ' ἀναπεσεῖν
ἐκέλευον αὐτὴν παρ' ἐμέ.

43. ὅτι τὸ πάσασθαι ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι τίθεται. φησὶ γοῦν Φοῖνιξ πρὸς Ἀχιλλέα (I 486)· ‘οὐκ ἂνθελον ἄμ’ ἄλλῳ ἐν μεγάροισι πάσασθαι.’ καὶ ἄλλα-
10 χοῦ (γ 9). ‘εὐθ’ οἱ σπλάγχν’ ἐπάσαντο.’ τῶν γὰρ σπλάγχνων ἀπογεύονται μόνον ὡς ἀν δὲ τοῖς πολὺς δημιοῖς. καὶ δὲ Πρίαμος δὲ πρὸς Ἀχιλλέα φησί (Ω 641).
‘νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην.’ οἰκεῖον γὰρ τοῦ τηνι- 24
κάδε ἀτυχήσαντος ἀπογεύσασθαι μόνον· εἰς κόρον γὰρ
15 ἐλθεῖν οὐκ εἴᾳ τὸ πένθος. διὸ καὶ δὲ τὸ σύνολον οὐ γενεσάμενος τροφῆς ‘κεῖτ’ ἄσιτος, ἀπαστος (δ 788).
ἐπὶ δὲ τῶν ἀποπληρουμένων οὐδέποτε λέγει τὸ πά-
σασθαι, ἀλλ’ ὅπόσα δηλοῖ κόρον· ‘αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου
τάρφθεν’ (ξ 99) καὶ ‘ἔδητύος ἐξ ἔρον ἔντο (δ 68).’ οἱ
20 δὲ νεώτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι τιθέασι τὸ πά-
σασθαι. *Καλλίμαχος* (fr. 261 Sch).

μύθου δὲ πασαίμην

b

ἥδιον.

Ἐρατοσθένης (fr. 35 H)·

25 ὄπταλέα κρέα
ἐκ τέφρης ἐπάσαντο τά τ’ ἀγρώσσοντες ἔλοντο.

1 *velut* ἥδη κατακείμεθ’ 3 ἀνέπενσε E φάρυγγος CE
7 ὅτι τὸ C: τῶ τὸ E 10 ἐπάσσαντο CE 11 μόνων CE:
corr. Cas 13 νῦν δὲ CE 14 γὰρ E: om. C 15 fort.
ἔσθίειν coll. Didymi schol. I 222

44. ‘ποτίκολλον ἄτε ξύλον παρὰ ξύλῳ’ φησὶν ὁ Θηβαῖος μελοποιός (fr. 241 B⁴).

[ἔτι περὶ τοῦ τῶν ἡρώων βίου.]

ὅτι Σέλευκός φησι τὴν παρ’ Ὁμήρῳ δαιτα δάλειαν στοιχείων μεταθέσει διαιταν εἶναι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ δαισασθαι λέγειν βιαιότερον ἔστι.

ὅτι Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἴστορεĩ (FHG IV 859) τὰς Κερκυραίας γυναικας ἔτι καὶ νῦν σφαιριζούσας ἄδειν. σφαιρίζουσι δὲ παρ’ Ὁμήρῳ οὐ μόνον ἄνδρες ἀλλὰ καὶ γυναικες. καὶ δίσκοις δὲ καὶ ἀκοντίοις μετὰ 10 τινος συμμετρίας ἔχρωντο (δ 626).

c δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες.

τὸ γὰρ τερπνὸν τὴν κακοπάθειαν κονφίζει. καὶ ἐπὶ κυνηγέσια δὲ ἔξιασιν οἱ νέοι πρὸς μελέτην τῶν πολεμικῶν κινδύνων καὶ ἐπὶ θήρας παντοίας, ἀφ’ ὧν φω- 15 μαλεώτεροι καὶ ὑγιεινότεροι διετέλουν, [ώς] ὅτε ‘πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύνουσι καὶ ἀντίον ἴσταμενοι ἀκοντίζουσιν’ (M 43). ἵσασι δὲ καὶ λοιτρὰ ἄκη πόνων παντοῖα, κόπον μὲν θαλάττῃ λύοντες, ἢ μάλιστα τοῖς νεύροις ἔστι πρόσφορος, ἀναχαλῶντες δὲ ταῖς ἐμβά- 20 δεσσι τὰς τῶν μυῶν συντάσσεις, εἰτ’ ἐπαλείφουσις λίπα πρὸς τὸ μὴ ξηρανθέντος τοῦ ὕδατος ἀπεσκληρυμμένα γίνεσθαι τὰ σώματα. οἱ γοῦν ἀπὸ τῆς σκοπιῆς ἐπανελθόντες ‘ἴδρῳ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση κυήμας ἥδε λόφον ἀμφὶ τε μηρούς’ (K 572), καὶ οὕτως ἀναψύ- 25

3 ἔτι — βίου om. E, recte opinor 4 ὁμήρου E 7 δτι —
9 ἄδειν om. E 14 κυνηγεσία CE: corr. Cas 16 ὡς del.
Wilam 16. 17 πυργηδὸν C: πυργηδὸν ἐν περιβολῇ (l. παραβολῇ)
δημοτικῇ E 19 λούοντες CE: corr. Eust. 1481, 58 21 λίπος E
22 ξηρανθέντος Cas: δανθέντος CE ἀπεσκληρυμένα E ἀπεσκλη-
ρημένα C 23 σκοπῆς E 25 ἀμφὶ τε (γε E) μακρούς CE

ξαντες ἔς ἀσαμίνθους βάντες ἐνέστας λούσαντο καὶ
ἀλειψάμενοι λίπ' ἐλαίῳ δείπνῳ ἐφιξανέτην.⁸ ἔστι καὶ
τρόπος ἔτερος καμάτων λύσεως ἐκ τῶν κατὰ κεφαλῆς
καταιονήσεων (κ 362).

5   θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὕμων.
αἱ γὰρ ἐμβάσεις περικεχυμένον πανταχόθεν τοῖς πόροις ε
τοῦ ὅδατος φράττουσι τὴν τῶν ἰδρώτων ἔκκρισιν καθ-
άπερ ἄν εἰ τις ἡθμὸς εἰς ὅδωρο βληθείς· διέξεισι γὰρ
οὐθέν, εἰ μή τις αὐτὸν μετεωρίσας τοῖς πόροις ἀναψυ-
10 χὴν καὶ διέξοδον εἰς τὸ ἔξω παράσχῃ, ώς Ἀριστο-
τέλης εἴρηκεν ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασι (fr. 219 B)
ξητῶν, διὰ τί οἱ ἰδροῦντες ἐπὰν ἐλθωσιν εἰς θερμὸν
ἢ ψυχρὸν ὅδωρο οὐκ ἔτι ἰδροῦσιν, ἔως *ἄν* πάλιν
ἐπανέλθωσιν ἀπὸ τῶν ἐμβάσεων.

15   45. παρετίθετο δὲ τοῖς ἥρωσι δειπνοῦσι καὶ λά-
χανα. διτὶ δὲ οἴδασι τὰς λαχανείας δῆλον ἐκ τῶν παρὰ f
νείατον ὅρχον κοσμητῶν πρασιῶν (η 127). ἀλλὰ μὴν
καὶ *τοῖς* κακοχυμοτάτοις κρομύοις ἔχοντο (Λ 630)·
ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτοῦ ὅφον.

. 20 ἐπιμελουμένους δὲ αὐτὸὺς εἰσάγει καὶ τῶν ἀκροδρύων
(η 120). ‘ὅγχη γὰρ ἐπ’ ὅγχη που γηράσκει, σῦκον δ’ 25
ἐπὶ σύκῳ.’ διὸ καὶ τῶν δένδρων τὰ μὲν καρποφόρα
καλὰ προσαγορεύει (η 114). ‘ἐνθα δένδρεα καλὰ πεφύ-
κει, ὅγχαι καὶ φοιαὶ καὶ μηλέαι.’ τὰ δ’ εἰς ἔυλείαν
25 εὗθετα μακρά, τοῖς ἐπιθέτοις τὰς χρήσεις διαστέλλων
(ε 238).

8 βληθῇ Eust. 1481, 61, βληθείη Mus 10 εἰς ἔξω E
12 ἐπὰν om. E 13 ἔως E: ὥσπερ C ἄν add. Mein 15 cf.
p. 25d 17 πρασιῶν E: πρᾶσιν C 18 καὶ ἔγκακοχυμοτά-
τοις C καὶ κακοχυμοτάτοις E: corr. Cas 21 ὅχνη et ὅχνη
CE, tum aut [που] aut *φησί* που γηράσκουσιν E γηρά-
σκων C

ενθα δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 πλήθρη τ' αἰγειρός τ' ἐλάτη τ' ἡν οὐρανομήκης.
 ἀρχαιοτέρα δ' ἡν καὶ τῶν Τρωικῶν ἡ τούτων χρῆσις.
 Τάνταλος γοῦν οὐδὲ θανὼν ἀπαλλάττεται τῆς τούτων
 ἢ επιδυμίας· εἰπερ ὁ κολάξων αὐτὸν θεὸς προσείων 5
 (Plat. Phaedr. p. 280^d), καθάπερ οἱ τὰ ἄλογα τῶν ζῷων
 τοῖς θαλλοῖς ἄγοντες, τοὺς τοιούτους καρποὺς ἀπο-
 κρούεται αὐτὸν τῆς ἀπολαύσεως, ὅτε τῆς ἐλπίδος ἐγ-
 γὺς ἔλθοι. καὶ Λαέρτην δ' Ὁδυσσεὺς ἀναμιμνήσκει
 ὃν ἔδωκεν αὐτῷ παιδὶ ὅντι (ω 340). ‘οἶγχνας μοι δῶ- 10
 κας τρισκαίδεκα’ καὶ τὰ ἔξῆς.

46. ὅτι δὲ καὶ ἵχθυς ἥσθιον Σαρπηδῶν δῆλον
 ποιεῖ (Ε 487), ὁμοιῶν τὴν ἄλωσιν πανάγρου δικτύου
 θήρα. καίτοι Εὑβούλος κατὰ τὴν κωμικὴν χάριν
 φησὶ παιζων (II 207 Κ). 15

c   ἵχθυν δ' Ὄμηρος ἐσθίοντ' εἴρηκε ποῦ
 τίνα τῶν Ἀχαιῶν; ιρέα δὲ μόνον ὥπτων, ἐπεὶ
 ἔψοντά γ' οὐ πεποίηκεν αὐτῶν οὐδένα.

ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἀλλ' ἐταίραν εἶδε τις

5 αὐτῶν, ἑαυτοὺς δ' ἔδειρον ἐνιαυτοὺς δέκα. 20.
 πικρὰν στρατείαν δ' εἶδον, οἵτινες πόλιν
 μίαν λαβόντες εὐρυπρωτότεροι πολὺ¹
 τῆς πόλεος ἀπεχώρησαν ἡς εἶλον τότε.

οὐδὲ τὸν ἀέρα δ' <οἷ> ἥρωες τοῖς ὅρνισιν εἴων ἐλεύ-
 d θερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἐπὶ ταῖς κίχλαις καὶ πε- 25

1 ἔνθεν Ε 4 γοῦν Di: οὖν CE ἀπαλλάττετο E (ἀπηλ-
 λάττετο Mus) 5 προσιών CE: corr. Cas 7 τοῖς τοιούτοις
 καρποῖς CE: corr. Cas 7. 8 ἀποκρύεσθαι E superscr. τ (i. e.
 ἀποκρύεται) ἀποκρύψαι C: corr. Mus 13 ἄλωσιν E: ἄλωσα
 C 16 ἵχθυν δὲ ποῦ ὅμηρος ἐσθ. εἴρηκε CE: corr. Grot
 19 fort. ἀλλ' οὐδ' ἀμίαν, ἀλλ' <οὐδέ> ἐταίραν 20 αὐτὸνς
 δ' CE: corr. Mus 21 στρατείαν E στρατιαν C 22 βίᾳ λα-
 βόντες Dobr 23 πόλεως CE 24 οἱ add. Schw

λειάσιν ίστάντες. ἐγυμνάζοντο δὲ πρὸς ὀρνεοθηρευτικὴν [καὶ] τὴν πελειάδα τῇ μηρίνθῳ κρεμάντες ἀπὸ νηὸς ίστοῦ καὶ τοξεύοντες ἐκηβόλως εἰς αὐτὴν, ὡς ἐν τῷ ἐπιταφίῳ δηλοῦται (Ψ 852). παρέλικε δὲ τὴν χρῆσιν τῶν λαχάνων καὶ ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνίθων διὰ τε τὴν λιχνείαν καὶ προσέτι τὴν ἐν ταῖς σκευασίαις ἀπρέπειαν, ἐλάττω πεκρικῶς ἥρωικῶν καὶ θείων ἔργων. διτὶ δὲ καὶ ἐφθοῖς ἐχρῶντο κρέασιν ἐμφανίζει ἐν οἷς λέγει (Φ 362).

10   ώς δὲ λέβης ζεῖ . . . . .
κνίσσῃ μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο.
καὶ ὁ κατ' Ὁδυσσέως ἀφεθεὶς ποὺς βοὸς (v 299) τούτον
του σημεῖον πόδα γὰρ βρέιον οὐδεὶς ὀπτᾷ. καὶ τὸ
(α 141) ‘κρεῶν δὲ πίνακας παρέθηκεν ἀείρας παν-
15 τοίων’ οὐ μόνον τὴν τῶν κρεῶν ἔξαλλαγὴν δηλοῖ, ὡς
ὅρνίθεια, χοίρεια, ἐρίφεια, βόεια λέγων, ἀλλὰ τὴν
σκευασίαν ὡς ποικίλην ἔχοντα καὶ οὐ μονοειδῆ ἀλλὰ
περιττήν.

ώς ἀνακύπτειν τὰς Σικελικὰς καὶ Συβαριτικὰς [καὶ
20 Ἰταλικὰς] τραπέζας, ἥδη δὲ καὶ Χίας. μαρτυροῦνται δὲ
γὰρ καὶ Χῖοι οὐκ ἐλαττον. τῶν προειρημένων ἐπὶ²
όψαρτυτικῆ. Τιμοκλῆς (Π 466 Κ).

Χῖοι πολὺ

ἄριστ’ ἀνευρήκασιν ὄψαρτυτικήν.

25   κοιμῶνται δὲ μετα γυναικῶν παρ’ Ὄμηρον οὐ μόνον οἱ νέοι, ἀλλὰ καὶ οἱ γέροντες Φοῖνιξ τε καὶ Νέστωρ. μόνῳ Μενελάῳ οὐ συνέζευκται γυνὴ διὸ

2 καὶ del. K   6 λίχναν E   7 ἐλάττων C   11 μελδο-
μένη C   19. 20 glossam del. K, cf. Plat. ep. 7 p. 326 b   20 fort.
τραπέζας ἥδη, ἔτι δὲ καὶ Χίας   22 Τιμοκλῆς — 24 ὄψαρτυ-
τικήν om. E   27 γυνὴ E: om. C

γυναικα γαμετὴν ἡρπασμένην τὴν στρατείαν πεποιη-
μένῳ.

47. ‘παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ’ ὕμνων νεωτέρων’
Πίνδαρος ἐπαινεῖ (οἱ. ΙΧ 48). *Εὐβούλος* δέ φησιν
(Π 209 Κ).⁵

ἄτοπον δὲ τὸν μὲν οἶνον εὔδοκιμεν ἀεὶ⁶
παρὰ ταῖς ἑταῖραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δὲ
μὴ τὸν παλαιόν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

26 τὸ αὐτὸν δὲ καὶ Ἀλεξίς σχεδὸν ἀπαραλλάκτως (Π 400 Κ),
τοῦ σφόδρα μόνου κειμένου ἀντὶ τοῦ ἀεί. δῆτας δὲ 10
ὅ παλαιὸς οἶνος οὐ πρὸς ἥδοιην μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς
ὑγείειαν προσφοράτερος. πέσσει τε γὰρ μᾶλλον τὰ
στέτα καὶ λεπτομερής ὥν εὐανάδοτός ἐστι δύναμίν τε
τοῖς σώμασιν ἐμποιεῖ τὸ αἷμά τε ἐνερευθὲς καὶ εὐανά-
δοτον κατασκευάζει καὶ τοὺς ὑπνους ἀταράχους παρέχει. 15
ἐπαινεῖ δὲ Ὁμηρος τὸν ἐπιδεχόμενον ἴκανην κρᾶσιν,
ἢ ὡς τὸν τοῦ Μάρωνος (ι 197). ἐπιδέχεται δὲ πλείω κρᾶ-
σιν ὁ παλαιὸς οἶνος διὰ τὸ μᾶλλον θερμὸς γίνεσθαι
παλαιούμενος. ἔνιοι δὲ καὶ τὴν Διονύσου φυγὴν (Ζ 135)
εἰς τὴν θάλασσαν οἰνοποιίαν σημαίνειν φασὶ πάλαι 20
γυνωριζομένην. ἥδην γὰρ εἴναι τὸν οἶνον παρεγγεο-
μένης θαλάσσης. ἐπαινῶν δὲ Ὁμηρος τὸν μέλανα
οἶνον πολλάκις αὐτὸν καὶ αἰθοπα καλεῖ. δυναμικώτα-
τος γάρ ἐστι καὶ μένων ἐν ταῖς ἔξεσι τῶν πινόντων
πλείστον χρόνον. Θεόπομπος δέ φησι (FHG I 328) 25
παρὰ Χίοις πρώτοις γενέσθαι τὸν μέλανα οἶνον, καὶ
τὸ φυτεύειν δὲ καὶ θεραπεύειν ἀμπέλους Χίους πρώτους
εις μαθόντας παρ’ Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου, ὃς καὶ συνώ-

10 δῆτας C 12 ὑγείαν C 13 δύναμιν δὲ C 14 fort. τό
τε αἷμα 14. 15 καὶ εὐανάδοτον delendum, nisi fuit εὐδιά-
τον 16 ἐπαινεῖ E: αἰπενεῖ C 27 φυτεύειν τε E 28 συνώ-

κισε τὴν νῆσον, τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεταδοῦναι. ὁ δὲ λευκὸς οἶνος ἀσθενής καὶ λεπτός. ὁ δὲ κιρρὸς πέττει δᾶσον ἔηραντικὸς ὅν.

48. περὶ Ἰταλικῶν οἰνων φησὶν δὲ παρὰ τούτῳ τῷ
 5 σοφιστῇ Γαληνός· ‘ὁ Φαλερίνος οἶνος ἀπὸ ἐτῶν δέκα
 ἐστὶ πότιμος καὶ ἀπὸ πεντεκαίδεκα μέχρι εἴκοσιν· ὁ
 δὲ ὑπὲρ τοῦτον ἐκπίπτων τὸν χρόνον κεφαλαλγῆς καὶ
 τοῦ νευρώδους καθάπτεται. εἰδη δὲ αὐτοῦ δύο, ὁ
 αὐστηρὸς καὶ ὁ γλυκάξων· οὗτος δὲ τοιοῦτος γίνεται
 10 ὅταν ὑπὸ τὸν τρυγητὸν νότοι πνεύσωσι, παρὸ δὲ καὶ δι-
 μελάντερος γίνεται. ὁ δὲ μὴ οὕτω τρυγηθεὶς αὐστη-
 ρός τε καὶ τῷ χρώματι κιρρός. καὶ τοῦ Ἀλβανοῦ δὲ
 οἶνου εἰδη δύο, ὁ μὲν γλυκάξων, ὁ δὲ ὀμφακίας· ἀμ-
 φότεροι δὲ ἀπὸ πεντεκαίδεκα ἐτῶν ἀκμάζουσι. Συρεν-
 15 τίνος δὲ ἀπὸ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν ἄρχεται γίνεσθαι
 πότιμος· ὃν γὰρ ἀλιπῆς καὶ λίαν ψαφαρὸς μόλις πε-
 παίνεται· καὶ παλαιούμενος σχεδὸν μόνοις ἐστὶν ἐπι-
 τήδειος τοῖς χρωμένοις διηνεκῶς. ὁ δὲ Ῥηγίνος τοῦ ε
 Συρεντίνου λιπαρώτερος ὃν χρήσιμος ἀπὸ ἐτῶν πεντε-
 20 καίδεκα. χρήσιμος καὶ ὁ Πριούερνος λεπτομερέστερος
 ὃν τοῦ Ῥηγίνου ἡκιστά τε καθαπτόμενος κεφαλῆς.
 τούτῳ ἐμφερῆς ὁ Φορμιανός, ταχὺ δὲ ἀκμάζει καὶ λιπα-
 ρώτερός ἐστιν αὐτὸν. βράδιον δὲ ἀκμάζει ὁ Τριφολίνος,
 25 ἐστὶ δὲ τοῦ Συρεντίνου γεωδέστερος. ὁ δὲ Στατανὸς
 τῶν πρώτων ἐστὶν οἶνων, ἐμφερῆς τῷ Φαλερίνῳ, κου-

κησε CE: corr. Mus 3 ἔηραντερος E 6 πότιμος, χρησιμώ-
 τερος δὲ ἀπὸ H. Bruns coll. Plin. h. n. 23, 34 7 κεφαλαλγῆς
 E: κεφαλαλγικὸς C 17 μόνος CE: corr. Brunck 18, 19 τοῦ
 συρεντίνου — 21 τοῦ δηγίνου om. E 20 fort. Πριούερνας
 21 καθαπτόμενον C 22 ταχὺ δὲ: itaque Privernas sero pota-
 bile fieri dictum erat 23 βράδιον E: βραδέως C τριφα-
 λίνος C 24 γεόδης (compend) CE: corr. Mus

φότερος <δέ>, οὐ πληκτικός. ὁ Τιβουρτίνος λεπτός,
 εὐδιάπνευστος, ἀκμάξων ἀπὸ ἐτῶν δέκα· κρείττων δὲ
 γένεται παλαιούμενος. ὁ Λαβικανὸς ἡδὺς καὶ λιπαρὸς
 τῇ γεύσει, μεταξὺ Φαλερίνου καὶ Ἀλβανοῦ· ὃ δὲ ἄρχεται
 τῆς πόσεως ἀπὸ ἐτῶν δέκα. ὁ Γαυρανὸς δὲ καὶ ὀλίγος 10
 καὶ κάλλιστος, προσέτι τε εὔτονος καὶ παχύς, Πραι-
 νεστίνου δὲ <καὶ> Τιβουρτίνου λιπαρώτερος. ὁ Μαρ-
 σικὸς δὲ πάνυ αὐστηρός, εὐστόμαχος δέ. γίνεται δὲ
 περὶ τὴν Καμπανίας Κύμην ὁ καλούμενος Οὐλβανός,
 κοῦφος, πότιμος ἀπὸ ἐτῶν πέντε. ὁ Ἀγκωνιτανὸς χρη-
 στίς, λιπαρός, πο . . . . ὁ Βυξεντίνος ἐμφερῶς ἔχει τῷ
 Ἀλβανῷ τῷ ὀμφακίᾳ· ἐστὶ δὲ δυνάμει καὶ εὐστόμαχος.
 ὁ Οὐελίτερνος δὲ ἡδὺς πινόμενος, εὐστόμαχος· ἵδιον
 δ' αὐτοῦ τὸ μὴ δοκεῖν ἀπαρέγγυτος εἶναι· ἐμφαίνει
 γὰρ ὡς ἐμμεμιγμένου αὐτῷ ἐτέρου. ὁ Καληνὸς κοῦφος, 15
 τοῦ Φαλερίνου εὐστομαχώτερος. εὐγενῆς δὲ καὶ ὁ Κα-
 κουβος, πληκτικός, εὔτονος· παλαιοῦται δὲ μετὰ ἰκανὰ
 ἔτη. ὁ Φουνδανὸς εὔτονος, πολύτροφος, κεφαλῆς καὶ
 στομάχου ἅπτεται· διὸ οὐ πολὺς ἐν συμποσίοις πίνεται.
 ὁ πάντων δὲ τούτων ὁ Σαβῖνος κουφότερος, ἀπὸ ἐτῶν 20
 ἑπτὰ ἐπιτήδειος πίνεσθαι μέχρι πεντεκαίδεκα. ὁ δὲ
 Σιγνῖνος μέχρις ἐτῶν ἔξι χρήσιμος, παλαιωθεὶς δὲ πολὺ¹
 χρησιμότερος. ὁ Νουμεντανὸς ἀκμάζει ταχὺ καὶ ἀπὸ

1 δὲ add. K   3 ὁ Λαβικανὸς — 12 εὐστόμαχος ομ. E
 5 ἐτῶν i. ἀγαύρανος C: ἐτῶν δέκα. ὁ Γ. Cas, fort. ἐτῶν ια'.
 Γαυρανὸς δὲ 6 εὐγονος C: corr. Mus 6. 7 πρινεστίνου (mendo
 notato) C: corr. Mus 7 καὶ add. Mus 9 fort. Οὐλκανός
 vel Οὐλκανὸς i. e. *vinum Volcanum* 10 πότιμος κοῦφος C:
 corr. Schw Ἀγκωνιτανὸς Cas: ἀ νιτανός C 11 πό<τι-
 μος ἀπὸ ἐτῶν ..> Di ἐμφερῶς Schw: .. φερῶς C 12 ante
 καὶ intercidit fort. adiectivum velut πολύτροφος 18 οὐέν-
 τερος CE: corr. Schw 16. 17 κέκουβος CE 18 κεφαλῆ
 καὶ στομάχῳ E 22 puto ἀπὸ ἐτῶν ἔξι

έτῶν πέντε πότιμός ἔστιν· ἔστι δ' οὕτε λίαν ἡδὺς οὕτε
λεπτός. ὁ Σπωλητῖνος οἶνος . . . καὶ πινόμενος ἡδὺς
καὶ τῷ χρώματι χρυσίζει. Αἰκουνανὸς κατὰ πολλὰ τῷ
Συρεντίνῳ παρεμφερής. ὁ Βαρῖνος λίαν αὐστηρὸς καὶ
δ' ἀεὶ ἐαυτοῦ χρείττων γίνεται. εὐγενῆς καὶ ὁ Καυκῖνος ^c
καὶ τῷ Φαλερίνῳ ἐμφερής. ὁ Βενεφρανὸς εὐστόμαχος
καὶ κοῦφος. ὁ ἐν Νεαπόλει Τρεβιλλικὸς εὔκρατος τῇ
δυνάμει εὐστόμαχος, εῦστομος. ὁ "Ἐρβουλος ἐν ἀρχῇ
μέν ἔστι μέλας, μετ' οὐ πολλὰ δὲ ἔτη λευκὸς γίνεται·
10 ἔστι δὲ λίαν κοῦφος καὶ τρυφερός. ὁ Μασσαλιήτης
καλός· ὀλίγος δὲ γίνεται, παχύς, σαρκώδης. Ταραντῖ-
νος δὲ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ κλίματος τούτου πάντες ἀπαλοί,
οὐ πλῆξιν, οὐ τόνον ἔχοντες, ἡδεῖς, εὐστόμαχοι. ὁ δὲ ^d
Μαμερτῖνος ἔξω μὲν τῆς Ἰταλίας γίνεται· καὶ γινόμε-
15 νος ἐν Σικελίᾳ καλεῖται Ἰωτάλινος. ἡδὺς δ' ἔστι, κοῦ-
φος, εῦτονος.

ὅτι παρ' Ἰνδοῖς τιμᾶται δαίμων, ὡς φησι Χάρης
ὁ Μιτυληναῖος (fr. 13 M), ὃς καλεῖται Σοροάδειος· ἐρμη-
νεύεται δὲ Ἐλλάδι φωνῇ οἰνοποιός.

20 49. ὅτι Ἀντιφάνης που ὁ χαρίεις τὰ ἔξ ἐκάστης
πόλεως ἴδιώματα οὕτω καταλέγει (Π 115 K).

2 ὁ σπολητῖνος δὲ καὶ πινόμενος οἶνος ἡδὺς E, unde δὲ
recepit Mus, praeterea οἶνος delendum puto et adiectivum
(velut κοῦφος) ante καὶ supplendum 3 ἀκουνανὸς CE: corr.
Hermol. Barbarus, Καπνανός Mus 4 ἐμφερής E sed corr.
in mg Βαρῖνος K: βαρῖνος CE 7. 8 saltem εὔκρατος,
τῇ δὲ δυνάμει, sed videntur plura periisse 8 intellegunt
helvolas uvas (Plin. h. n. 14, 29), potius Τρεβουλανὸς 10 vinum
Massiliense medium inter Italica etiam apud Plin. 14, 68, ubi
item sequitur Tarentinum 15 ἐν Ἰταλίᾳ Wilam Ἰωτάλινος CE,
nomen item corruptum apud Plinium 14, 6, 8, ubi vina Potulana
ab auctore dicta: Πωταλῖνος Cas, Πωτιτιανός falso Detlefsen
17 Ἰνδῶν E χάρις CE: corr. Mus 18 Σοραδεύνας Lagarde
20 χαρῆς CE 21 οὕτω καταλέγει C: λέγει E

ἔξ "Ηλιδος μάγειρος, ἔξ "Αργους λέβης,
Φλιάσιος οἶνος, ἐκ Κορίνθου στρώματα,
ἰχθῦς Σικυῶνος, Αἴγιον δ' αὐλητρίδες,
τυρὸς Σικελικός, — — — — —

5 μύρον ἔξ Ἀθηνᾶν, ἐγχέλεις Βοιωτιαι.

"Ἐρμιππος δ' οὔτως (I 243 Κ).

ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὄλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ἔξ οὖν ναυκληροῖς Διόνυσος ἐπ' οἶνοπα πόντον,
δοσσ' ἀγάθ' ἀνθρώποις δεῦφ' ἥγαγε νηὶ μελαίνη.
ἐκ μὲν Κυρήνης κανύλον καὶ δέρμα βόειον.

5 10 ἐκ δ' Ἐλλησπόντου σκόμβρους καὶ πάντα ταρίχη·
ἐκ δ' αὖ Θετταλίας χόνδρους καὶ πλευρὰ βόεια·
καὶ παρὰ Σιτάλκου ψώραν Λακεδαιμονίοισι·
καὶ παρὰ Περδίκκου ψεύδη ναυσὸν πάνυ πολλαῖς.

f 15 αἱ δὲ Συράκουσαι σῦς καὶ τυρὸν παρέχουσι.

10 καὶ Κερκυραῖοις δὲ Ποσειδῶν ἔξολέσειε
ναυσὸν ἐπὶ γλαφυραῖς, ὅτιὴ δίχα θυμὸν ἔχουσι.
ταῦτα μὲν ἐντεῦθεν· ἐκ δ' Αἴγυπτου τὰ κρεμαστὰ
ἰστία καὶ βίβλους· ἀπὸ δ' αὖ Συρίας λιβανωτόν·
ἡ δὲ καλὴ Κρήτη κυπάριστον τοῖσι θεοῖσιν,

20 15 ἡ Λιβύη δὲ ἐλέφαντα πολὺν παρέχει κατὰ πρᾶσιν·
ἡ 'Ρόδος ἀστυφίδας <τε> καὶ ἵσχάδας ἡδυονείρους.
αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίας ἀπίους καὶ ἵψια μῆλα·
ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας, ἀπὸ δὲ Αρκαδίας ἐπικούρους.

2 Φλιάσιος Kockio suspectum, exspectes vinum Thasium, velut
οἶνος δὲ Θάσιος 3 σικυῶνιος CE: corr. Mus 5 ἐγχέλνες
CE: corr. Di 9 ἐν ἀνθρώποις CE: corr. Mus 12 Θεττα-
λίας Kock: ἴταλλας CE 13 ψώρας E λακεδαιμονίοις CE:
corr. Mus 15 συράκουσαι C στον καὶ τυρὸν Eust. 261, 10
παρέχουσαι CE: corr. Eust 15 post 19 transponi vult Wilam
17 ὅτιὴ Di: δτι CE 18 ἐντεῦθεν μὲν ταῦτ' Herw 21 κατά-
πριστον Kock (saltem κατακριστόν) 22 τε add. Mus 23 εὐ-
βοίης C ἵψια μῆλα dixit παρ' ὑπόνοιαν, non oves sed mala

αἱ Παγασαὶ δούλους καὶ στιγματίας παρέχουσι.

20 τὰς δὲ Λιὸς βαλάνους καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα 28
Παφλαγόνες παρέχουσι· τὰ γάρ <τ’> ἀναθήματα
δαιτός·

5 Φοινίκη δ' αὖ καρπὸν φοίνικος καὶ σεμίδαιν·
Καρχηδὼν δάπιδας καὶ ποικίλα προσκεφάλαια.

50. *Πινδαρος δ' εν τῃ εις Ἰέρωνα Πυθικῇ φέδῃ*
(fr. 106 B⁴).

ἀπὸ Ταῦγέτοιο μὲν Λάκαιναν

¹⁰ ἐπὶ θηροῖς κύνα τρέχειν πυκινώτατον ἔρπετόν.

Σκύριαι δ' ἐσ ἄμελέιν γάλακτος

αἴγες ἔξογώταται.

ὅπλα δ' ἀπ' Ἀργεος, ἄρμα Θηβαῖον, <ἀλλ'> ἀπὸ τῆς ἀγλαοκάρπου

¹⁵ Σικελίας ὅχημα δαιδάλεον ματεύειν.

b

Koιτίας δὲ οὐτως (fr. 1 B).

κότταβος ἐκ Σικελῆς <ἐστι> γθονὸς ἐκπρεπὲς ἔογον,

δὲ σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα.

είτα δ' ὅγος Σικελὸς κάλλει δαπάνη τε κράτιστος.

20 [View](#) [Edit](#) [Delete](#) [Details](#) [Print](#) [Email](#)

**5 Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος, γυίων τρυφερωτάτη ἔδρα.
εὐναίον δὲ λέγους κάλλος ἔχει**

3 τ' add. Mus 5 Φοῖνιξ δ' αὐ^τ Mein, δ' αὐ^τ del. Iac,
latet sine dubio glossema; Κύπρος δ' αὐ^τ Wilam 6 δάπεδας
CE 7 Πυθικῆ φῶ^{τη} videtur error subesse 10 τρέφειν error
Eustathii 1822, 5 11 γλάγονος Eust. 1569, 44 13 ἀλλ' add.
schol. Arist. Pac. 73 ἀγλαοκάροντος C 15 σικελίζειν δχημα E
17 σικελικῆς E ἔστι om. CE: add. p. 666 b ἔργον p. 666:
εἰς ἔργον C εἰς ἔργον E 18 λατάμων E 19 σικελικὸς CE:
corr. Mus καλλει — κράτιστος om. E καλλι C: corr. Cas
20 suppl. Sitzler (ex p. 432 e) ἄγγεα Λυδὴ χειρ εὐρ' Ἀσια-
τογενῆς 21 γνίων Mus: γνω CE 22 ἔξοχα κάλλος ἔχει
Mus

Μίλητός τε Χίος τ' ἔναλος πόλις Οἰνοπίσιος.

Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυκος φιάλη

c *καὶ πᾶς χαλκὸς ὅτις κοσμεῖ δόμουν ἐν τινι κρείᾳ.*

10 *Φοίνικες δ' εῦφορον γράμματα ἀλεξίλογα.*

Θήβη δ' ἀρματόεντα δίφρον σινεπήξατο πρώτη. 5

φορτηγοὺς δ' ἀκάτους Κᾶφες ἀλὸς ταμιαῖ.

τὸν δὲ τροχὸν γαλας τε καμίνου τ' ἔκγονου εὔρε,

κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οίκονόμον,

15 *ἡ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.*

καὶ ἐπαινεῖται ὅντως ὁ Ἀττικὸς κέραμος. Εῦβοιος 10

δέ φησι (Π 211 Κ) 'Κυλδια κεράμια, Σικελικὰ βατάνια,

d *δ Μεγαρικὰ πιθάνια.' Ἀντιφάνης δέ (Π 171 Κ)·*

<καὶ> νᾶπιν Κύπριον καὶ σκαμωνίας ὅπὸν

<καὶ> κάρδαμον Μιλήσιον <καὶ> κρόμμιον

Σαμοθράκιον <καὶ> κανλὸν ἐκ Καρχηδόνος 15

καὶ σίλφιον θύμον <τε τῶν> 'Τυηττίων

δ ὀργανόν <τε> Τενέδιον.

51. ὅτι ὁ Περσῶν βασιλεὺς τὸν Χαλυβώνιον μόνον
οἶνον ἔπινεν· ὃν φησι Ποσειδώνιος (FHG III 276) καὶ
Δαμασκῷ τῆς Συρίας γίνεσθαι, Περσῶν αὐτόδι κατα- 20
φυτευσάντων τὰς ἀμπέλους. ἐν δὲ "Ισσῃ τῇ κατὰ τὸν
'Αδρίαν υήσῳ 'Αγαθαρχίδης φησὶν (FHG III 194) οἶνον
γίνεσθαι ὃν πᾶσι συγκρινόμενον καλλίω εὑρίσκεσθαι.
Χίου δὲ οἶνον καὶ Θάσιον μέμνηται Επίλυκος (I804 Κ).
e 'Χίος καὶ Θάσιος ἡθημένος.' καὶ Ἀντίδοτος δέ (Π 411 Κ). 25

3 ὅτις Mus: δστις CE 4 δεξιλογα Dobr, λεξιλογα Schw,
ἀεξιλογα Mein 7 τροχοῦ Cas, non recte γαίης E τὲ γόνον
CE: corr. Mus 9 μαραθῶνος C 11 κεράμεια CE βατάνια
CE: corr. Mus 12 Εῦβοιος δὲ et v. 10 Ἀντιφάνης δέ Di
13 sqq. Eubuli ex Glaucō fabula versus sunt, quos supplevi ex
Poll. VI 67 14 κρόμμιον CE 16 θύμον 'Τυηττίων CE τε
add. Pors 23 fort. πάντων καλλίω 25 καὶ Ἀντίδοτος —
p. 65, 4 κατέβρεξε om. E 25 καὶ ἀντίδοτον δὲ C: corr. Kidd

Θάσιον ἔγχει . . .
ὅ γὰρ λαβών μου καταφάγη τὴν καρδίαν,
ὅταν πίω τοῦδ', εὐθὺς ἴγιης γίνεται·
'Ασκληπιὸς κατέβοεξε . . .

5 οἶνος Λέσβιος,
ὅν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων, μοι δοκῶ,
φησὶ Κλέαρχος (IV 564 M).

Λεσβίου . . . πάματος
οὐκ ἔστιν ἄλλος οἶνος ἡδίων πιεῖν,
10 φησὶν "Αλεξις" (II 398 Κ).

*Θασίοις καὶ Λεσβίοις οἰναρίοις
τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος
καὶ νωγαλίζει.*

οὐτός (ibid.).

15 ήδυς ὁ Βρόμιος τὴν ἀτέλειαν Λεσβίου
ποιῶν τὸν οἶνον εἰσάγοντιν ἐνθάδε·
ὅς ἂν εἴς ἐτέραν ληφθῇ δ' ἀποστέλλων πόλιν
κἄν κώαθον, λεράν ἐγγράφων τὴν οὐσίαν.

"Εφιππος (II 264 K).

φιλῶ γε πράμνιον οἶνον Λέσβιον . . .
πολλὴ δὲ Λεσβία σταγῶν ἐκπίνεται
ἄγαν.

'Αντιφάνης (II 117 K).

ἔστιν ὄψον χρηστόν, ἐπαγωγὸν πάνυ

1 *velut ἔγχει, παιδὸν*   2 *καταφᾶ* i. e. *καταφάγει* vel
καταφαγεῖν C: corr. Iac, ab initio δὲ γὰρ ἀν (fort. δὲ τὸν) δάκ-
 νον μον Kock   3 *τοῦδ'* Kock: *τοῦτ'* C   4 *deus ipse nova*
me salute perfudit   5. 6 fort. Clearichi peripatetici verba
 8 *πόματος* CE   11 sqq Alexidis versus corrupti cf. II 47 d
 15 *velut ἡδύς γ' ὁ Βρόμος* (*γ'* add. Pors): *χρῆν ἀτέλειαν Λεσ-*
βίοις (hoc Cas) *ποιεῖν* et v. 18 *ἔγγράφειν*   17 δὲ δὲ εἰς
 ἔτ. *Ιηρωθῆ ἀπ.* CE: corr. Pors   18 *ἔγγράφω* C   20 et 21
 fort. ne eiusdem quidem poetae   20 *φιλῶ γέροντα* Kock
 22 *ἄγαν* del. Mein   24 *πάρεστιν* Iac

οἶνός τε Θάσιος καὶ μύρον καὶ στέμματα.
ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς
πράσσουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς.

Εῦβοιος (II 209 K).

Θάσιον ἡ Χῖον λαβὼν

5

ἡ Λέσβιον γέροντα νεκταροσταγῆ.

μέμνηται δὲ οὗτος καὶ ψιθίου οἴνου (ib. 212).

οἴνον γάρ με ψίθιον γεύσας

ἡδὺν ἄκρατον, διψῶντα λαβὼν

δέξει παίει πρὸς τὰ στήθη.

10

καὶ Ἀναξανδρίδης (II 163 K). ‘χοῦς κεκραμένος | ψιθίου?’

29 52. ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσσας ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ ὁ κωμικὸς μέμνηται Πεπαρηθίου οἴνου (I 473 K).

15

οἴνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω πράμνιον,

οὐ Χῖον, οὐχὶ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον,

οὐδὲ ἄλλον ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον.

Εῦβοιος (II 210 K).

ὁ Λευκάδιος πάρεστι καὶ μελίττιος

20

οἰνίσκος οὗτος πότιμος.

Αρχεστράτου τοῦ δειπνολόγου (fr. 59 Ri).

b εἰδ' ὁπόταν πλήρωμα Διὸς σωτῆρος ἔλησθε,
ἥδη χρὴ γεραόν, πολιὸν σφόδρα κρᾶτα φοροῦντα
οἴνον, ὑγρὰν χαίταν λευκῷ πεπυκασμένον ἄνθει 25
πίνειν, ἐκ Λέσβου περικύμονος ἐκγεγαῶτα.

2. 8 cf. Eurip. fr. 887 N   7. 8. 11 ψυθίου et ψύθιον E
10 πρὸς τὰ στήθη mihi obscura   17 οὐχὶ Di: οὐδὲ Schw: 18 ἐπεγερεῖ CE: corr. Brunck   20 μιλίττιος CE:
corr. Schw   21 οὐκω Cas, sed ne sic quidem res plana
24 κρατοφοροῦντα CE: corr. Cas   25. 26 om. E   25 ὑγρᾶ
τα C: corr. Brunck

5 τόν τ' ἀπὸ Φοινίκης ἵερᾶς τὸν Βύβλινον αἰνῶ·
οὐ μέντοι κείνῳ γε παρεξισῶ αὐτόν. ἐὰν γὰρ
ἔξαιφνης αὐτοῦ γεύσῃ μὴ πρόσθεν ἔθισθείς,
εὐώδης μέν σοι δόξει τοῦ Λεσβίου εἶναι
μᾶλλον· ἔχει γὰρ τοῦτο χρόνου διὰ μῆκος ἀπλατον· c

10 πινόμενος δ' ἥσσων πολλῷ. κείνος δὲ δοκήσει
οὐκ οὖν σοι ἔχειν ὅμοιον γέρας, ἀμβροσίᾳ δέ.
εἰ δέ τινες σκώπτουσιν ἀλαζονοχαννοφλύαροι,
ὡς ἄδιστος ἔφυ πάντων Φοινίκιος οἶνος,
οὐ προσέχω τὸν νοῦν αὐτοῖς . . . .

15 ἐστὶ δὲ καὶ Θάσιος πίνειν γενναῖος, ἐὰν ἦ
πολλαῖς πρεσβεύσιν <έτεων> περικαλλέσιν ὥραις.
οἴδα δὲ κάξ ἄλλων πόλεων βιτρυοσταγῇ ἔρνη
εἰπεῖν αἰνῆσαι τε καὶ οὗ με λέληθ' ὀνομῆναι·
ἄλλ' οὐθὲν τἄλλ' ἐστὶν ἀπλῶς πρὸς Λέσβιον οἶνον.

20 ἀλλά τινες χαίρουσιν ἐπαινοῦντες τὰ παρ' αὐτοῖς. d

53. φοινικίνου δὲ οἶνον μέμνηται καὶ Ἔφιππος
(Π 263 Κ).
κάρδνα, φοίας, φοίνικας, ἔτερα νώγαλα,
20 σταμνάριά τ' οἶνον <μικρὰ> τοῦ φοινικίνου.
καὶ πάλιν (p. 255, 8).
φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεψήγνυτο.
μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ξενοφῶν Ἀναβάσει (Π 3, 14).
Μενδαίου δὲ Κρατίνος (Ι 69 Κ).

1 τὸν δ' E βύβλιον CE: corr. Mus 2 ἀν γὰρ CE
7 οὗτι οἶνῳ Eust. 1633, 52 ὅμοιον ἔχειν Mein 8 εἰ δέ τι E
9 ἄδιστος citantur eius poetae (Philoxeni, ut putat Ribbeck)
quem impugnat ipsa verba 12 πρεσβεύσιν ἔτερον οἶνον CE:
glossam del. et hiatum expl. Pors περικαλέσιν C 13 πόλεων
E: πολῶν C 15 τἄλλ' E: τάλλος C 17 φοινικοῦ CE:
corr. Mein 19 νωγαλίσματα CE, cf. II p. 47 d 20 suppl.
p. 57 e φοινικοῦ E φοινίκου C: corr. Mein 23 μνημο-
νεύει — ἀναβάσει om. E: add. in mg col. rubr. C

νῦν δ' ἂν ἵδη Μενδαῖον ἡβῶντ' ἀρτίως
οἰνίσκον, ἔπειται κάκολουθεῖ καὶ λέγει·
‘οἴμ’ ὡς ἀπαλὸς καὶ λευκός· ἀρ' οἶσει τρία;
εἼηριππος δέ που ποιεῖ τὸν Διόνυσον πλειόνων μεμνη-
μένου (I 249 K).
5

Μενδαῖφ . . . μὲν καὶ ἐνουροῦσιν θεοὶ αὐτοὶ
στρώμασιν ἐν μαλακοῖς. Μάγνητα δὲ μειλιχόδωρον
καὶ Θάσιον, τῷ δὴ μήλων ἐπιδέδρομεν ὁδμή,
τοῦτον ἔγῳ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον
5 τῶν ἄλλων οἴνων μετ' ἀμύμονα Χίον ἄλυκον. 10
ἔστι δέ τις οἶνος, τὸν δὴ σαπρίαν καλέουσι,
οὗ καὶ ἀπὸ στόματος στάμνων ὑπανοιγομενάων
δέξει λιων, δέξει δὲ φόδων, δέξει δὲ ὑακίνθουν.
f δόμη θεσπεσία πατὰ πᾶν δὲ ἔχει ὑψερεφὲς δῶ,
10 ἀμβροσία καὶ νέκταρ ὁμοῦ. τοῦτ' ἔστι τὸ νέκταρ, 15
τούτου χρὴ παρέχειν πίνειν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
τοῖσιν ἐμοῖσι φίλοις, τοῖς δὲ ἔχθροῖς ἐκ Πεπαρήδον-
φησὶ δὲ Φαινίας δὲ Ἐρέσιος (FHG II 301) Μενδαίους
τοὺς βότρους ἐπὶ τῇ ἀμπέλῳ δαίνειν τῷ ἐλατηρίῳ· διὸ
γίνεσθαι τὸν οἶνον μαλακόν.
20

54. ὅτι Θεμιστοκλῆς ὑπὸ βασιλέως ἔλαβε δωρεὰν
τὴν Λάμψακον εἰς οἶνον, Μαγνησίαν δὲ εἰς ἄρτον,
Μυοῦντα δὲ ὄψον, Περικλῆν δὲ καὶ τὴν Παλαι-
στηψιν εἰς στρωμνὴν καὶ ἱματισμόν. ἐκέλευσε δὲ τούτῳ
στολὴν φορεῖν βαρβαρικήν, ὡς καὶ Δημαράτῳ, δοὺς 25

2 ὀρνίσκον E 6 <τοῦ>, μὲν Herm καὶ ἐνορ. Herm:
ἐνουροῦσι καὶ CE 7 μειλιχόνειρον K cf. p. 27 f, μειλιχόδω-
ρον Wilam 11 τὸν Di: δὸν CE 12 ἀνοιγομένων CE: corr.
Cas 13 δὲ δόδων C: δὲ καὶ δόδων E 16 παρέχειν Mus:
παρέχειν ἀεὶ CE ἐν δαιτὶ Di: ἐν τῇ CE 18 φαινίας C:
φαινίας E 21 παρὰ βασιλέως K 23 μάνοῦντα C μένοῦντα
E (fuit igitur μνοῦντα), cf. Plut. Them. 29 et schol. Arist.
84 25 δομαράτῳ C

τὰ πρότερον ὑπάρχοντα καὶ *⟨εἰς⟩* στολὴν Γάμβρειον 30 προσθεὶς ἐφ' ὃ τε μηκέτι Ἑλληνικὸν ἴματιον περιβάληται. καὶ Κῦρος δὲ ὁ μέγας Πυθαρχῷ τῷ Κυζικηνῷ φίλῳ ὅντι ἔχαριστο ἐπτὰ πόλεις, ὡς φησιν ὁ Βαβυλώνιος Ἀγα- 5 θοκλῆς (FHG IV 289), Πήδασον, Ὄλύμπιον, Ἀκαμάν- τιον, *⟨Τίον⟩*, Σκῆπτρα, Ἀρτύψον, Τορτύφην. ὃ δ' εἰς ὕβριν, φησί, καὶ ἄνοιαν προελθὼν τυφαννεῖν ἐπεχεί- ρησε τῆς πατρίδος στρατιὰν σιναγαγών. καὶ οἱ Κυζι- κηνοὶ ἔξοφμήσαντες ἐπ' αὐτὸν ἐβοηδόμουν, πρόκροσ- 10 σοι φερόμενοι ἐπὶ τὸν κίνδυνον? — τιμᾶται δὲ παρὰ Λαμψακηνοῖς ὁ Πρίηπος ὁ αὐτὸς ὃν τῷ Διονύσῳ, ἐξ ἡ ἐπιθέτου καλούμενος οὗτως, ὡς Θρίαμβος καὶ Διθύ- ραμβος.

ὅτι Μιτυληναῖοι τὸν παρ' αὐτοῖς γλυκὺν οἶνον πρό- 15 δρομον καλοῦσι, ἄλλοι δὲ πρότροπον [*ἢ πρόδρομον*].

55. θαυμάζεται δὲ καὶ ὁ Ἰκάριος οἶνος, ὡς Ἀμφις
(II 248 Κ).

ἐν Θουρίοις τοῦλαιον, ἐν Γέλᾳ φακοί,
Ἰκάριος οἶνος, ἵσχάδες Κιμάλιαι.

20 γίνεται δὲ ἐν Ἰκάρῳ, φησὶν Ἐπαρχίδης (FHG IV 404),
ὁ πράμνιος. ἐστὶ δὲ οὗτος γένος τι οἴνου. καὶ ἐστιν
οὗτος οὕτε γλυκὺς οὕτε παχύς, ἀλλ' αὐτηρὸς καὶ σ-
σκληρὸς καὶ δύναμιν ἔχων διαφέρουσαν· οὗτος Ἀριστο-
φάνης οὐχ ἥδεσθαι Ἀθηναίους φησί (fr. 579 Κ) λέγων
25 τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὕτε ποιηταῖς ἥδεσθαι σκληροῖς

1 γάμβριον CE γάμβριον Suid. s. v: corr. Soterius, qui etiam εἰς addidit 2 ἐφ' ὃ τε — περιβάλληται om. E fort. περιβαλέσθαι 4 sqq. septem urbes ex Iliadis imitatione 5. 6 καμάντιον CE: corr. Cas 6 Τίον suppl. Cas, tum Σκῆψιν, Στυνφα, Γέργυιθα Wilam 7 φησί K: φασί CE 11 πρίηπος C: πρίαμος (*μ* in *π* corr.) E 15 glossam del. Cas 18 ιού- λαιον E 21 πράμνειος CE 22 fort. [οὗτος] οὕτε — οὕτε C: οὕτω — οὕτω (superscr. ε bis) E 25 ποιηταῖς E: ποιητὴν C

καὶ ἀστεμφέσιν οὕτε πραμνίοις [σκληροῖσιν] οἶνοις συνάγουσι τὰς ὁφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλ᾽ ἀνθο-
σμίᾳ καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ. εἶναι γὰρ ἐν Ἰκάρῳ φησὶ Σῆμος (FHG IV 493) Πράμνιον πέτραν καὶ παρ'
αὐτῇ ὅφος μέγα, ἀφ' οὗ τὸν Πράμνιον οἶνον, δὲν καὶ 5
d φαρμακίτην τινὰς καλεῖν. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Ἰκαρός πρό-
τερον Ἰχθυόεσσα διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τῶν ἰχθύων πλῆθος,
ώς καὶ Ἐχινάδες ἀπὸ τῶν ἔχινων καὶ Σηπιὰς ἄκρα
ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὴν σηπιῶν καὶ λαγοῦσσαι νῆσοι ἀπὸ
τῶν ἐν αὐταῖς λαγωῶν καὶ ἔτεραι Φυκοῦσσαι καὶ λοπα- 10
δοῦσσαι ἀπὸ τῶν παραπλησίων. προσαγορεύεται δέ,
φησὶν Ἐπαρχίδης (l. s.), ἡ ἀμπέλος ἡ τὸν Ἰκάριον
πράμνιον φέρουσα ὑπὸ τῶν ἔνων μὲν ἵερά, ὑπὸ δὲ
τῶν Οἰνοαίων Διονυσίας. Οἰνόη δὲ πόλις ἐν τῇ νήσῳ
ἐστί. Λίδυμος δὲ (p. 77 Schm) πράμνιον φησιν οἶνον 15
ἀπὸ πραμνίας ἀμπέλου οὗτω καλούμενης, οἱ δὲ ἰδίως
ε τὸν μέλινα, ἔνιοι δὲ ἐν τῷ καθόλου τὸν πρὸς παρα-
μονὴν ἐπιτήδειον οἰονελ παραμόνιον ὅντα· οἱ δὲ τὸν
πραύνοντα τὸ μένος, ἐπεὶ οἱ πιόντες προσηνεξές.

56. ἐπαινεῖται Ἀμφις καὶ τὸν ἐξ Ἀκάνθου πόλεως οἶνον 20
λέγων (II 247 Ε). ποδαπὸς εἰ; φράσον.

B. Ἀκάνθιος. A. εἴτα πρὸς θεῶν
οἶνον πολίτης ὃν κρατίστου στρυφνὸς εἰ
καὶ τοῦνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις
5 ἔχεις, τὰ δ' ἥδη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις; 25

1 glossam del. Herw 2.-3 ἀνθοσμίᾳ Mus: ὀσμίᾳ CE
4 Πράμνον Suid. s. v. πράγματα Phot, Πράμνην schol. A 689
5 δὲ om. C 10. 11 λεπαδοῦσσαι C λιπαδοῦσσαι E: corr. Schw
14 τῶν οἰνοίων CE (sed οἱ in ras. C): corr. Cas, Οἰναῖοι in titulis
οἰνοεὺς δὲ E 17 ἐν τῇ καθόλου Herodianum intellegens coni.
et del. Wilam 18 οἰονελ E: οἰον δὲ C παραμένιον CE itemque
Et. M. 686, 38, cf. Suid. Phot 19 πίοντες E πίονες C 22
B. <όποδαπός εἰμι';> Ἀκάνθιος Mein ἀκάνθια C

Κορινθίου οἶνον "Αλεξίς μυημονεύει ὡς σκληροῦ f (II 401 K).

οἶνος ἔσνικὸς παρῆν· ὁ γὰρ Κορίνθιος
βασανισμός ἐστι.

5 καὶ Εὐβοικοῦ δέ (p. 403)· 'πολὺν πιὼν Εὐβοικὸν οἶνον.'
'Αρχίλοχος τὸν Νάξιον τῷ νέκταρι παραβάλλει (fr. 151
B⁴)· ὅς καὶ πού φησιν (fr. 2)·

ἐν δορὶ μέν <μοι> μᾶξα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
'Ισμαρικός πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

10 Στράτις δὲ τὸν Σκιάθιον ἐπαινεῖ (I 729 K)·

οἶνος κοκχύζει τοῖς ὄδοιπόροις πιεῖν
μέλιας Σκιάθιος, ἵσον ἵσφ κεκραμένος.

'Αχαιὸς δὲ τὸν Βίβλινον (p. 586 N)· 'ἔδεξιοῦτο Βι- 31
βλίνου μέθης ἐκπώματι.' ἐκαλεῖτο δ' οὗτως ἀπό τινος
15 χωρίου οὕτω προσαγορευομένου. φησὶ δὲ Φιλύλλιος
(I 787 K) ὅτι

παρέξω Λέσβιον, Χῖον σαπρόν,

Θάσιον, Βίβλινον, Μενδαῖον, ὥστε μηδένα κραιπαλᾶν.

'Ἐπίχαρμος δὲ ἀπό τινων δρῶν Βιβλίνων φησὶν αὐ-
20 τὸν ὄνομάσθαι. 'Αρμενίδας δὲ τὴς Θράκης φησὶν
εἶναι χώραν τὴν Βιβλίαν, ἥν 'Αντισάρην καὶ Οἰσύμην
προσαγορευθῆναι. ἐπιεικῶς δὲ ἡ Θράκη ἐθαυμάζετο ὡς
ἡδύοινος, καὶ συνόλως τὰ ἀπὸ πλησίον αὐτῆς χωρία· b

3 ὁ γὰρ Κορίνθια Ε τὸ γὰρ Κορίνθια C; corr. Mus, fort.
τὰ γὰρ Κορίνθια, ut non solum vinum intellegas 5 πιὼν
Mus: ποιῶν CE 8 μοι add. Mus 9 κεκλιμένω E 11 κοκ-
κύζει Ε κοκκύζει C: corr. Cas 13 ἀχαιοὶ E 13. 14 Βιβλίνου
Cas: βιβλίον CE 14 μέθης (mendo notato) CE, velut μεθεὶς
χερὸς | ἔκπωμα καλεῖτο C (o in ras) καλεῖται E: corr. Di
15 φιλυάνος CE: corr. Ruhnken 18 μηδὲν E, μηδένα μηδὲν
Mein 19 sqq. haec ex Steph. B. s. Βιβλίνη et ex Et. M. 197, 38
supplenda, cf. Geffcken de Steph. B. p. 16 21 Ἀντισάρην
Cas: αὐθις τισάρην CE 23 fort. πολυοινος τὰ ἀπλησίον E,
πάντα τὰ πλησίον Wilam

νῆσος δ' ἐκ Λήμνου παρέστασαν οίνον ἄγουσαι (H 467). "Ιππυς δ' ὁ Ρηγένος τὴν εἰλεὸν καλουμένην ἄμπελον βιβλίαν φησὶ καλεῖσθαι, ἦν Πόλλιν τὸν Ἀργείον, ὃς ἐβασίλευσε Συρακουσίων, πρῶτον εἰς Συρακούσας κομίσαι ἐξ Ἰταλίας. εἶη ἀν οὖν ὁ παρὰ Σικελιώταις 5 γλυκὺς καλούμενος Πόλλιος ὁ Βίβλινος οἶνος.

χρησμός. ἐν τῷ χρησμῷ, φησίν, ὁ θεὸς ηύτομάτισε.

πῖν' οίνον τρυγίαν, ἐπει λούτονται ναίεις
οὐδ' ιερὰν Τπέραν, ὅθι γ' ἄτρηγον οίνον ἔπινες. 10
ἀνομάζετο δὲ παρὰ Τροικηνίοις, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ αὐτῶν πολιτείᾳ (fr. 546 R), ἄμπελος Ἀνθηδονιάς καὶ Τπερειάς ἀπὸ Ἀνθοῦ τινὸς καὶ Τπέρου,
ώς καὶ Ἀλθηφιάς ἀπὸ Ἀλθηφίου τινός, ἐνὸς τῶν Ἀλφειοῦ ἀπογόνων.

15

57. Ἀλκμὰν δέ που ἀπυρον οίνον καὶ ἀνθεος
ὅσδοντά φησι (fr. 117 B⁴) τὸν ἐκ Πέντε λόφων, ὃς ἐστι τόπος Σπάρτης ἀπέχων στάδια ἑπτά· καὶ τὸν ἐκ Δευθιάδων, ἐρύματός τινος, καὶ τὸν ἐξ Οἰνοῦντος καὶ τὸν δ ἐξ Ὄνογλων καὶ Σταθμῶν. χωρία δὲ ταῦτα τὰ καὶ 20 πλησίον Πιτάνης. φησὶν οὖν οίνον δ' Οἰνοῦντιάδαν ἢ Δευθινὴν ἢ Καρύστιον ἢ Ὄνογλιν ἢ Σταθμίταν· καὶ τὸν ἐκ Καρύστου, ὃς ἐστι πλησίον Ἀρκαδίας. ἀπυρον

2 Ιππυς Vossius: ἵππιας CE πλει Hes. s. v 7. 8 ἐν τῷ — ηύτομάτισε in mg col. rubr. C, om. E 11 παρὰ Τροικηνίοις — 12 πολιτείᾳ om. E, add. C in mg 13 ὑπεριάς CE: corr. Mein ἀπὸ Ἀνθηδόνος Suid. l. s. et s. v Ἀνθηδόνος, cf. Aristot. apud Plut. qu. gr. 19 18 ἐπιτά: ξΕξC 18 καὶ τὸν ἐκ Δευθ. — 22 Σταθμίταν om. E 20. 21 fort. ταῦτα πάντα πλησίον 21 οἰνοῦντιάδα C: corr. Bergk 22 ὄνιγλιν Hes. s. v 22. 23 verba καὶ τὸν ἐκ Καρύστου — Ἀρκαδίας post ἐρύματός τινος (v. 19) transpos. Pors; quomodo turbaverit epitomator nescio

δὲ εἶπε τὸν οὐχ ἡψημένον· ἔχρωντο γὰρ ἐφθοῖς οἶνοις.
 Πολύβιος δὲ (34, 11, 1) διάφορον οἶνον ἐν Καπύῃ
 φησὶ γίνεσθαι τὸν ἀναδευδρότην καλούμενον, φῶ μηδένα
 συγκρίνεσθαι. Ἀλιτρῷων δ' ὁ Μαιάνδριος περὶ τὴν
 5 Ἐφεσίαν φησὶν εἶναι δρείαν κώμην τὴν πρότερον μὲν
 καλουμένην Δητοῦς, νῦν δὲ Λατώρειαν ἀπὸ Λατω-
 ρείας Ἀμαζόνος· ἐν ᾧ γίνεσθαι τὸν πράμνιον οἶνον.
 Τιμαχίδας δὲ ὁ Ρόδιος ὑπόχυτόν τινα οἶνον ἐν Ρόδῳ ε
 καλεῖ παραπλήσιον τῷ γλεύκει. καὶ γλύξις δ' οἶνος
 10 καλεῖται ὁ τὸ ἔψημα ἔχων. Πολύξηλος δὲ (I 790 Κ)
 αὐτίτην καλεῖ οἶνον. Πλάτων δ' ὁ κωμικὸς (I 664 Κ)
 κακιάν κάλλιστος δ' οὗτος γίνεται ἐν Βενεβέντῳ
 πόλει Ἰταλίᾳς. ἀμφίας δ' οἶνος ὁ φαῦλος καλεῖται
 παρὰ Σωσικράτει. ἔχρωντο δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ πόματί
 15 τινι ἐξ ἀρωμάτων κατασκευαζομένῳ, ὃ ἐκάλονν τοίμα.
 Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ περὶ φυτῶν ἰστορίᾳ φησὶν (9,
 18, 10) ἐν Ἡραίῃ τῆς Ἀρκαδίας γίνεσθαι οἶνον ὃς τοὺς φ
 μὲν ἄνδρας πινόμενος ἐξίστησι, τὰς δὲ γυναῖκας τεκ-
 νούσσας ποιεῖ. περὶ δὲ Κεφυνίαν τῆς Ἀχαίας ἀμπέλου
 20 τι γένος εἶναι, ἀφ' ἧς τὸν οἶνον ἐξαμβλοῦν ποιεῖν τὰς
 γυναῖκας τὰς ἐγκύμονας· καν τῶν βοτρύων δέ, φησι,
 φάγωσιν, ἐξαμβλοῦσιν. ὁ δὲ Τροιζήνιος οἶνος ἀγόνους,

3 ἀναδρότην CE: corr. Mus ὡν μηδὲν E 6 Λητοῦς
 Eust. 871, 25: λητοῦ CE νῦν δὲ E: om. C 9 τῷ γλυκεῖ C
 τῷ γλυκῦ E (v in ras): corr. K 10 ἔψημα CE, cf. Hes. s. v.
 γλύξις 11 ἀντίτην CE, cf. Erot. 64, 15 οἶνον C: οἶνον ἐν φόδῳ

E 12 βενιβενδεῖ C 18 ἀμφίος CE, cf. Suid. et Hes. s. v.
 18. 14 ex pleniore Athenaeo fort. Suidas ἀμφίας· μέτριος οἶνος.
 Νικόστρατος Ολυοποιῶ καὶ Σωσικράτης 15 κατασκευαζόμενον
 C 17 ἐν Ἡρακλείᾳ Theophr 18. 19 τεκνούσας CE ἀτέκνον
 Theophr: corr. Brunck, cf. Ael. v. h. 13, 6 et Plin. h. n. 14, 116
 21 καν τῶν κτλ': haec de canibus Theophr, sed Athenaeus
 non ipsum Theophrastum adhibuit, cf. Plin. l. s.

φησί, ποιεῖ τοὺς πίνοντας. ἐν Θάσῳ δὲ λέγει ὡς αὐτὸι ποιοῦσιν οἰνόν τινα ὑπνωτικὸν καὶ ἔτερον ἀγρυπνεῖν ποιοῦντα τοὺς πίνοντας.

58. περὶ δὲ τῆς τοῦ ἀνθοσμίου οἶνου σκευασίας
Φαινόμενος δὲ Ἐρέσιός φησι τάδε (FHG II 301). ‘γλεύκει 5
παραχεῖται παρὰ χοῦς πεντήκοντα εἴς θαλάσσης καὶ
γίνεται ἀνθοσμίας.’ καὶ πάλιν. ‘ἀνθοσμίας γίνεται ἐκ
νέων ἀμπέλων ἴσχυρότερος ἢ ἐκ παλαιῶν.’ ἔξης τέ
φησι. ‘τὰς ὁμφακώδεις συμπατήσαντες ἀπέθεντο καὶ
ἀνθοσμίας ἐγένετο.’ Θεόφραστος δὲ ἐν Θάσῳ φησὶ 10
(de odor. 51) τὸν ἐν τῷ πρωτανείῳ διδόμενον θαυμαστὸν
εἶναι τὴν ἡδονήν· ἡρτυμένος γάρ ἐστιν. ‘ἔμβαλλουσι
γὰρ εἰς τὸ κεράμιον σταῖς μέλιτι φυράσαντες, ὥστε τὴν
όσμὴν ἀπ’ αὐτοῦ, τὴν δὲ γλυκύτητα ἀπὸ τοῦ σταυτὸς
λαμβάνειν τὸν οἶνον.’ καὶ ἔξης δέ φησιν. ‘Ἐάν τις 15
κεράση σκληρὸν καὶ εὔσμον μαλακῷ καὶ ἀόσμῳ, καθ-
άπερ τὸν Ἡρακλεότην καὶ τὸν Ἐρυθραῖον, τοῦ μὲν
τὴν μαλακότητα, τοῦ δὲ τὴν εὐόσμιαν παρεχομένου.’
μυρίνης δὲ οἶνος κεῖται παρὰ Ποσειδίππῳ (IV
526 M).
20

διψηρὸς ἄτοπος δὲ μυοίνης δὲ τίμιος.

καὶ Ἐομῆς δὲ εἰδος πόσεως παρὰ Στράτιδι (I 717, 22 K)

Χαιρέας δὲ ἐν Βαβυλῶνι οἰνόν φησι γίνεσθαι τὸν καλούμενον νέκταρ.

ἢν ἄροις ἔποις τόδ' ἀληθέσι, οὐ μόνον ὑδατος αἰσθαν, 25

5 φανίας E: φανίας C 6 παρεγγέλται Mus περὶ τὸν
CE: παρὰ Cas, χοῦς Pors (χόας Turnebus) 9 fort. τὸν i. e.
βότρης 13 εἰς τὸν κεράμους C 16 εὐόσμω (pro ἀόσμῳ)
CE 18 εὐόσμιαν Theophr: εύστομαχίαν CE 19 μυρτ-
ιῆς δὲ Di: μυρτίης δὲ ἡ μυρούνης CE 21 fort. — διψη-
φοῖσιν ἄποκος μυρούνης CE 25 ἡν ἄρ' Pors: ἡ γὰρ CE
δὲ οὐ CE

ἀλλά τι καὶ χλεύης οἶνος ἔχειν ἐθέλει. —
οὐδὲν ἀπόβλητον Διονύσιον, οὐδὲ γλυαρτον,
ὁ Κεῖος φησι ποιητής (fr. 88 B⁴).

59. τῶν οἰνων ὁ μὲν λευκός, ὁ δὲ κιρρός, ὁ δὲ
5 μέλας. καὶ ὁ μὲν λευκὸς λεπτότατος τῇ φύσει, οὐρη-
τικός, θεομὸς πεπτικός τε ὃν τὴν κεφαλὴν ποιεῖ διά-
πυρον· ἀνωφερῆς γὰρ ὁ οἶνος. ὁ δὲ μέλας, ὁ μὴ γλυ-
κάξων, τροφιμώτατος, στυπτικός· ὁ δὲ γλυκάξων καὶ
τῶν λευκῶν καὶ τῶν κιρρῶν τροφιμώτατος. λεαίνει
10 γὰρ κατὰ τὴν πάροδον καὶ παχύνων τὰ ὑγρὰ μᾶλ-
λον κεφαλὴν ἥττον παρενοχλεῖ. ὅντας γὰρ ἡ τοῦ
γλυκέος οἴνου φύσις ἐγχροιζει περὶ τὰ ὑποχόνδρια
καὶ πτυέλου ἐστὶν ἀναγωγός, ως Διοκλῆς καὶ Πρα-
ξιαγόρας ἴστοροῦσι. Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος φη-
15 σιν· ‘ὅ μέλας οἶνός ἐστι θρεπτικώτατος, ὁ δὲ λευκὸς
οὐρητικώτατος καὶ λεπτότατος, ὁ δὲ κιρρὸς ἔηρὸς καὶ
τῶν σιτίων πεπτικώτερος.’ οἱ δ' ἐπιμελέστερον τεθαλατ-
τωμένοι οἶνοι ἀκρατπαλοί τέ εἰσι καὶ κοιλίας λύουσιν
ἐπιδάκνουσι τε τὸν στόμαχον ἐμφυσήσεις τε ἐνεργά-
20 ξονται καὶ συγκατεργάζονται τὴν τροφήν. τοιοῦτος
δ' ἐστὶν ὁ τε Μύνδιος καὶ ὁ ἀπὸ Ἀλικαρνασσοῦ. ὁ
γοῦν κυνικὸς Μένιππος ἀλμοπότιν τὴν Μύνδον φησίν.
Ικανῶς δὲ καὶ ὁ Κῷος τεθαλάττωται. καὶ ὁ Ρόδιος δὲ
ἐλάττονος μὲν κεκοινώνηκε θαλάσσης, ὁ δὲ πολὺς αὐ-
25 τοῦ ἀχρεός ἐστιν. ὁ δὲ νησιώτης εἰς τε τοὺς πότους
ἐστὶν εὖ πεφυκὼς καὶ πρὸς τὴν καθημερινὴν χρῆσιν
οὐκ ἀνοίκειος. ὁ δὲ Κυνίδιος αἷματος γεννητικός,

1 χλεύης Bergk: λεύχης CE; distichon non esse Simonidis
vidit Schw 2 οὐδὲν Schw: οὐδὲ γὰρ CE, nisi forte γὰρ
Athenaei est 6 πεπτικός C 17 σίτων E 18 τέ εἰσι E:
εἰσι C 24 κεκοινώνηκε C supra vers: τετύχηκε CE

τρόφιμος, κοιλίαν εῦλυτον κατασκευάζων· πλείων δὲ πινόμενος ἐκλύει τὸν στόμαχον. ὁ δὲ Λέσβιος στῦψιν μικροτέραν ἔχει καὶ μᾶλλον οὐρεῖται. χαριέστατος δ' ἐστὶν ὁ Χῖος καὶ τοῦ Χίου ὁ καλούμενος Ἀριούσιος. διαφορὰλ δὲ αὐτοῦ εἰσὶ τρεῖς· ὁ μὲν γὰρ αὐτὸς στηρός ἐστιν, ὁ δὲ γλυκάζων, ὁ δὲ μέσος τούτων τῇ γεύσει αὐτόκρατος καλεῖται. ὁ μὲν οὖν αὐστηρὸς εὔστομός ἐστι καὶ τρόφιμος καὶ μᾶλλον οὐρεῖται, ὁ δὲ γλυκάζων τρόφιμος, πλήσμιος, κοιλίας μαλακτικός, ὁ δὲ αὐτόκρατος τῇ χρείᾳ μέσος ἐστι. κοινῶς δ' ὁ Χῖος 10 πεπτικός, τρόφιμος, αἷματος χρηστοῦ γεννητικός, προσηνέστατος, πλήσμιος διὰ τὸ παχὺς εἶναι τῇ δυνάμει.

τῶν δ' οὖν τρεῖς χαριέστατος ὁ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Ἀλβανὸς καὶ ὁ Φαλερούντης. ὁ δὲ τούτων πεπαλαιωμένος καὶ κεχρουνικῶς φαρμακώδης ὥν καροτὶ λίαν τα- 15 χέωσ. ὁ δὲ Ἀδριανὸς καλούμενος εὔπνους, εὐανάδοτος, ἄλυπος τὸ σύνολον. οἰνοποιητέον δὲ αὐτοὺς πρό τινος χρόνου καὶ εἰς ἀναπεπταμένον τόπον θετέον εἰς τὸ διαπνεῦσαι τὸ παχὺ τῆς δυνάμεως αὐτῶν. χαριέστατος δ' οἶνος εἰς παλαιώσιν ὁ Κερκυραῖος. ὁ δὲ Ζα- 20 κύνθιος καὶ ὁ Λευκάδιος διὰ τὸ γύψον λαβεῖν καὶ κεφαλὴν ἀδικοῦσιν. ὁ δὲ ἀπὸ Κιλικίας Ἀβάτης καλούμενος κοιλίας μόνον ἐστὶ μαλακτικός. Κέφρῳ δὲ καὶ Μυνδίῳ καὶ Ἀλικαρνασσῷ καὶ παντὶ τῷ ἴκανῷ τεθαλαττωμένῳ συνάδει τὰ σκληρὰ τῶν ὑδάτων οἶνον 25

3 χαριέστερος CE: corr. K, cf. Poll. VI 16   4. 5 ἀρυνό-
σιος CE, cf. Poll. I. s. 7. 8. fort. εὐστόμαχός ἐστι 12 παχὺς
Schw: πολὺς C πολὺ E 13. 14 fort. τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν
ὁ Ἀλβανὸς 14 καὶ ὁ E: ὁ καὶ C 16 fort. ὁ δὲ Πραιτον-
τιανὸς καλούμενος Ἀδριανός, cf. Diosc. 5, 10 et Plin. 14, 67
et 75; similia H. Bruns praeiyit 18 melius ἀποθετέον 19
παχὺ C: πολὺ E, cf. Hor. sat. II 4, 52 19. 20 fort. χεησιμώ-
τατος δ' οἶνος 24 ἀλικαρνασσῷ CE

κρηναῖα καὶ ὅμβρια, ἐὰν ἡ διυλισμένα καὶ πλείονα
χρόνον καθεσταμένα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν οὗτοι Ἀθῆ-
νησι καὶ Σικυῶνι· ἐν ταύταις γὰρ σκληρὰ τὰ ὄδατα. ε
τοῖς δ' ἀθαλάσσοις τῶν οὖνων καὶ τοῖς παρέχουσιν
δικανωτέραν στύψιν, ἔτι δὲ τῷ Χίῳ καὶ Λεσβίῳ τὰ
ἀποιότατα τῶν ὄδατων εὐθετεῖ.

60. ὁ γλῶσσα, συγήσασα τὸν πολὺν χρόνον,
πᾶς δῆτα τλήσῃ πρᾶγμ' ὑπεξελθεῖν τόδε;
ἡ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον,
10   ὑφ' ἥσ τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνακτόρων,

φησὶ Σοφοκλῆς (fr. 686 N).

αὐτὸς ἐμαντοῦ Ἰόλεώς τε καὶ Ἀλκειδῆς γενήσομαι.

ὅτι δι Μαρεώτης οἶνος δι Ἀλεξανδρεωτικὸς τὴν μὲν δ
προσηγορίαν ἔχει ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λίμνης Μα-
15 ρείας καὶ τῆς παρ' αὐτὴν πόλεως ὁμωνύμου, ἡ πρό-
τερον μὲν ἦν μεγίστη, νῦν δὲ κάμης περιεληφε μέ-
γεθος, τὴν προσηγορίαν λαβοῦσα ἀπὸ Μάρωνος ἐνδε
τῶν μετὰ Διονύσου τὰς στρατείας πεποιημένων. πολλὴ
δὲ ἡ περὶ τὴν γῆν ταύτην ἄμπελος, ἥσ καὶ ἡ σταφυλὴ
20 πάνυ βρωθῆναι εὔστομος καὶ δι γινόμενος οἶνος κάλ-
λιστος· λευκός τε γὰρ καὶ ἡδύς, εῦπνους, εὐανάδοτος,
λεπτός, κεφαλῆς οὐ καθικνούμενος, διουρητικός. τούτοις δὲ
τοινὶ μεταλλίων δι Ταινιωτικὸς καλούμενος. ταινία δ'
ἐστὶν ἐπιμήκης περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους, ἀφ' ἥσ οἱ
25 γινόμενοι οἶνοι εἰσὶ μὲν ἡρέμα ὑπόχλωροι, ἐμφαίνον-

.3 σκληρὰ om. E 4 δ' ἀθαλάσσοις Schw: δὲ θὰλασσοῖς
CE 8 ἐπεξελθεῖν Brunck non recte 10 ἀνάκτορον CE:
corr. Welcker 12 αὐτὸς — γενήσομαι om. E, in mg C,
ut nescias quo inserenda sint. Alcidam musicum loqui vidit
Wilam, illique responderi inde ab Philemonis versu litt. f
14 λίμνης Mein: κρήνης CE 16 μὲν E: om. C 18 διονυσίου
E 20 βρωθῆναι πάνυ E 23 et p. 78, 3 Ταινιωτικός saltem
24 fort. περὶ τούτους τοὺς τόπους

τέσ τι ἐν αὐτοῖς λιπαρόν, ὃ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος
κρᾶσιν ἀναλύεται κατὰ βραχύ, ὡς καὶ τὸ μέλι τὸ Ἀτ-
τικὸν ἀνακινηθὲν. οὗτος δὲ Ταινιωτικὸς πρὸς τῷ
ἡδὺς εἶναι ἔχει τι καὶ ἀρωματῶδες ἡρέμα ἐπιστῆφον.
ἡ δὲ περὶ τὸν Νεῖλον ἄμπελος πλείστη μὲν αὐτῇ, δῆσος 5
καὶ ὁ ποταμός. καὶ πολλαὶ τῶν οἰνων αἱ ἴδιότητες
κατά τε τὰ χρώματα καὶ τὴν προσφοράν. τούτους δὲ
ὑπερβάλλει ὁ κατὰ Ἀντυλλαν πόλιν οὐ μακρὰν οὖσαν
Ἀλεξανδρείας, ἵνα τοὺς φόρους οἱ τότε βασιλεῖς Αι-
γύπτιοι τε καὶ Πέρσαι ταῖς γαμεταῖς ἐδίδοσαν εἰς 10
ξώνας. δὲ κατὰ τὴν Θηβαΐδα καὶ μάλιστα ὁ κατὰ
τὴν Κόπτον πόλιν οὕτως ἐστὶ λεπτὸς καὶ εὐανάδοτος
καὶ ταχέως πεπτικὸς ὡς καὶ τοῖς πυρεταίνουσι διδό-
μενος μὴ βλάπτειν.

σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας, γύναι (Philem. 15
34 fr. 190 K). ἦν δὲ τραγικὸς ποιητὴς ὁ Ἀστυδάμας.

61. ὅτι [δέ] Θεόπομπος ὁ Χῖος τὴν ἄμπελον ἴστορεῖ
(FHG I 328) ἐνρεθῆναι ἐν Ὄλυμπίᾳ παρὰ τὸν Ἀλφειόν·
καὶ ὅτι τῆς Ἡλείας τόπος ἐστὶν ἀπέχων ὀκτὼ στάδια,
ἐν φῷ οἱ ἔγχωροι κατακλείοντες τοῖς Διονυσίοις χαλ- 20
κοῦς λέβητας τρεῖς κενοὺς παρόντων τῶν ἐπιδημούν-
των ἀποσφραγίζονται καὶ ὑστερον ἀνοίγοντες εὐρί-
σκουσιν οἶνον πεπληρωμένους. Ἑλλάνικος δέ φησιν
(FHG I 67) ἐν τῇ Πλινθίνῃ πόλει Αἰγύπτου πρώτη
τοῦ εὐρεθῆναι τὴν ἄμπελον. διὸ καὶ Δίων δὲ ἔξι Ἀκαδη- 25
μίας φιλοίνους καὶ φιλοπότας τοὺς Αἴγυπτίους γενέ-

3 πρὸς τὸ E   5 μὲν οὐτῇ om. E, nec sana verba
8 ὃ om. C   12 post εὐανάδοτος iterum καὶ λεπτὸς CE
14 βλάπτει E   19 ἀπέχων: τῆς πόλεως add. Paus. VI 26, 1
21 καινοὺς CE: corr. e Paus   24 πλιθίνη E πρῶτον Eust.
1635, 17

σθαι· εὐρεθῆναι τε βοήθημα παρ' αὐτοῖς ὥστε τοὺς διὰ πενίαν ἀποροῦντας οἶνου τὸν ἐκ τῶν κριθῶν γενόμενον πίνειν· καὶ οὕτως ἡδεσθαι τοὺς τοῦτον προσφέρομένους ὡς καὶ ἄρδειν καὶ ὀρχεῖσθαι καὶ πάντα 5 ποιεῖν ὅσα τοὺς ἔξοινους γινομένους. Ἀριστοτέλης δέ φησιν (p. 118 R) ὅτι οἱ μὲν ὑπὸ οἴνου μεθυσθέντες ἐπὶ πρόσωπον φέρονται, οἱ δὲ τὸν κρίθινον πεπωκότες ἔχνπτιάζονται τὴν κεφαλήν· ὁ μὲν γὰρ οἶνος καρηβαρικός, ὁ δὲ κρίθινος καρωτικός.

10   62. ὅτι δὲ φίλοινοι Αἰγύπτιοι, σημεῖον καὶ τὸ παρὰ 5 μόνοις αὐτοῖς ὡς νόμιμον ἐν τοῖς δείπνοις πρὸ πάντων ἐδεσμάτων κράμβας [ἔσθειν] ἐφθάσις μέχρι τοῦ δεῦρο παρασκευάζεσθαι. καὶ πολλοὶ εἰς τὰς κατασκευαζομένας ἀμεθύστους προσλαμβάνουσι τὸ τῆς 15 κράμβης σπέρμα. καὶ ἐν ᾧ δ' ἂν ἀμπελῶνι κράμβαι φύωνται, ἀμαυρίτερος ὁ οἶνος γίνεται. διὸ καὶ Συβαρῖται, φησὶ Τίτοιος (FHG I 206), πρὸ τοῦ πίνειν κράμβας ἡσθιον. "Αλεξις (II 401 K).

ἐχθρὸς ὑπέπινες, εἰτα νυνὶ κραιπαλᾶς.

20   κατανύστασον· παύσῃ γάρ. εἰτά σοι δότω φάφανόν τις ἐφθήν. d

Εῦβοινος δέ πού φησι (II 209 K).

γύναι,

φάφανόν με νομίσασ' εἰς ἐμέ σου τὴν κραιπάλην 25 μέλλεις ἀφεῖναι πᾶσαν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖς.
ὅτι δὲ τὴν κράμβην φάφανον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ 'Απολλόδωρος δηλοῖ ὁ Καρύστιος (IV 449 M).

1 δὲ in τε corr. E παρ' αὐτοῖς βοήθημα E 6 ἀπ' οἶνον CE: corr. K coll. X 447b 9 καρωτερος (κ in β corr) E 12 ἔσθειν dittographiam del. K 15 ἀμπελῶν E: ἀμπέλῳ C 24 σον Dобр: σν CE

εὶ δ' ὅτι καλοῦμεν φάφανον, ὑμεῖς δ' οἱ ξένοι
κράμβην, γνναιξὶ διαφέρειν οἶνται.

'Αναξανδρίδης (Π 160 Κ).

ἐὰν λούσησθε νῦν

e φάφανόν τε πολλὴν ἐντράγητε, παύσεται
τὸ βάρος διασκεδᾶτε τὸ προσὸν νῦν νέφος
ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Νικοχάρης (Ι 773 Κ).

εἰσαύριον .. ἀντὶ φαφάνων ἐψήσομεν
βαλάνιον, ἵνα νῦν ἔξαγῃ τὴν κραιπάλην.

"Αμφις (Π 247 Κ).

οὐκ ἔστιν, ὡς ἔοικε, φάρμακον μέθης
οὐδὲν τοιοῦτον ὡς τὸ προσπεσεῖν ἄφνω
λύκην τιν'. οὕτως ἔξελαύνει γὰρ σφόδρα
λῆρον ὥστε τὰς φαφάνους οὕτω δοκεῖν.
περὶ δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἦν ἡ κράμβη ποιεῖ
ἴστορεῖ καὶ Θεόφραστος (h. pl. 4, 16, 6) φεύγειν φάσ-
κων καὶ ξῶσαν τὴν ἄμπελον τῆς φαφάνους τὴν ὁδμήν.

ΕΚ ΤΟΤ Β

35 Τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας προσεπιμετρεῖ τῷ ὕπνῳ.
οὐκ εἴων με οἱ λόγοι, οὓς ἀπεμνημόνευσας, ὅντες
ποικίλοι ὕπνῳ διδόναι σχολήν.
οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τοξεύειν.

1 non εἰ corruptum, sed ὅτι ἡμεῖς δ' CE: corr. Dalec
2 οἶνται E οἵει τι B om. C: οἵει δέ τι Cas, οἵει σύ γε K
5 ἐντράγητε CE: corr. Mus 6 διασκεδᾶτε CE: corr. Bernhardy
10 ἵνῶν CE: corr. Cas 15 velut τὸν
οἶνον ὥστε τὰς φαφάνους λῆρον δοκεῖν 19 Ἀθηναίον ἐκ τοῦ
δευτέρου βιβλίου C 23 οὐκ — τοξεύειν om. E, add. in mg
C: similiter I v. 20b σκοποῦ πόρρω τοξεύων

ὅτι τὸν οἶνον ὁ Κολοφώνιος Νίκανδρος ὀνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Οἰνέως (fr. 86 Sch).

Οἰνεὺς δ' ἐν κοίλοισιν ἀποθλίψας δεπάεσσιν
οἶνον ἔκλησε.

5 φησὶ δὲ καὶ Μελανιππίδης ὁ Μήλιος (III 591 B⁴).
ἐπώνυμον, δέσποτ', οἶνον Οἰνέως.

'Εκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος τὴν ἄμπελον ἐν Αἴτωλίᾳ
λέγων εὐρεθῆναι φησὶ καὶ τάδε (FHG I 26). 'Ορεσθεὺς δὲ
δὲ Δευκαλίωνος ἥλθεν εἰς Αἴτωλίαν ἐπὶ βασιλείᾳ, καὶ
10 κύων αὐτοῦ στέλεχος ἔτεκε· καὶ ὃς ἐκέλευσεν αὐτὸν
κατορυχθῆναι, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐφυ ἄμπελος πολυστά-
φυλος, διὸ καὶ τὸν αὐτοῦ παῖδα Φύτιον ἐκάλεσε. τού-
του δ' Οἰνεὺς ἐγένετο κληθεὶς ἀπὸ τῶν ἄμπελων.' οἱ
γὰρ παλαιοί, φησίν, "Ἐλληνες οἶνας ἐκάλουν τὰς ἀμ-
15 πέλους. 'Οἰνέως δ' ἐγένετο Αἴτωλός.' Πλάτων δ' ἐν
Κρατύλῳ (p. 406 c) ἐτυμολογῶν τὸν οἶνον οἰόνουν αὐ-
τὸν φησιν εἶναι διὰ τὸ οἰήσεως ἡμῶν τὸν νοῦν ἐμπι-
πλᾶν. ἢ τάχα ἀπὸ τῆς ὀνήσεως κέκληται· παρετυμολο-
γῶν γὰρ Όμηρος τὴν φωνὴν ὅδε πώς φησιν (Z 260).
20 ἔπειτα δὲ καντὸς ὀνήσεαι, αἵ τε πλησθα.
καὶ γὰρ τὰ βρώματα ὄνειτα καλεῖν εἴωθεν ἀπὸ τοῦ
ὄνισκειν ἡμᾶς.

2. οἰνόν τοι, Μενέλαε, θεοὶ ποίησαν ἄριστον
θυητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας.

25 δὲ τῶν Κυπρίων τοῦτό φησι ποιητής (fr. 10 Ki), ὅστις
ἄν εἴη. Δίφιλος δ' ὁ κωμικός φησιν (II 569 K).

3 κοῦλοις Ε 5 ὁ μιλήσιος CE, cf. XIV 651 f 8 λέ-
γων C: λέγει Ε 10 αὐτὸν C: αὐτῷ in αὐτοῦ corr. E
αὐτὸν Brunck: αὐτὸν CE 11 ἐφυ — 12 τὸν αὐτοῦ om. E
13 δ' οἶνος E 14 φησίν E: om. C; sunt Pamphili verba
coll. Hes. s. οἶνη 25 ὁ τῶν — 26 ἄν εἴη om. E, add.
in mg C 25 δὲ Κύπριος ποιητής φησιν Suidas s. v. οἶνος,

- a ὡς πᾶσι τοῖς φρονοῦσι προσφιλέστατε
Διόνυσε καὶ σοφώτατ¹, ὡς ἡδύς τις εἰ.
ὅς τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖς μόνος,
τὸν τὰς ὁφρῦς αἰροντα συμπείθεις γελᾶν
` 5 τὸν τ' ἀσθενῆ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασύν . . . 5
δὸς δὲ Κυθήριος Φιλόξενος λέγει (fr. 16 B⁴). ‘εὐρείτας
οἶνος πάμφωνος.’ Χαιρήμων δὲ ἐ τραγῳδὸς (p. 611 N)
παρασκευάζειν φησὶ τὸν οἶνον τοῖς χρωμένοις
γέλωτα, σοφίαν, ἀμαθίαν, εὐβουλίαν.
”Ιων δ’ ὁ Χῖός φησιν (II 255 B⁴). 10
- e παῖδα τανφωπόν, νέον οὐ νέον, ἥδιστον πρόπολον
βαρυγδούπων ἐρώτων, οἶνον ἀερσίνοον,
— ἀνθρώπων πρύτανιν. —
- 36 <δ> Μνησίθεος δ’ ἔφη τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς 15
θυητοῖς καταδεῖξαι τοῖς μὲν ὄρθῶς χρωμένοις
ἀγαθὸν μέγιστον, τοῖς δ’ ἀτάκτως τοῦμπαλιν,
(τροφήν τε γὰρ διδωσι τοῖσι χρωμένοις
5 ίσχύν τε ταῖς ψυχαῖσι καὶ τοῖς σώμασιν)
εἰς τὴν ἱατρικήν τε χρησιμώτατον· 20
καὶ τοῖς ποτοῖς γὰρ φαρμάκοις κεράννυνται
καὶ τοῖσιν ἐλκωθεῖσιν ὠφελίαν ἔχει.
ἐν ταῖς συνουσίαις τε ταῖς καθ’ ἡμέραν
10 τοῖς μὲν μέτριον πίνουσι καὶ κεκραμένον

Athenaeus igitur eodem modo Cyprium nominavit poetam quo VIII 334b 1 προσφιλέστατος C 3 δὸς τὸν — ποιεῖς Lennep: ὅταν — ποιῆς CE 9 εὐμαθίαν CE: corr. Nauck 11 ἄδαμον CE: corr. Cas 12 τανφῶπα (ut videtur) E 13 τῶν βαρυγδ. Wilam ἀερσίνοον CE: corr. Cas 14 hiatum not. K (suppl. fort. οἶνον), ἀθανάτων πρύτανιν Wilam 15 sqq. Alexidis esse putat Schw 15 ὁ add. Pors 16 γρ. θυητῶν E in mg 18 τοῖσι Mus: τοῖς CE, τοῖς εὐ Mein 21 fort. καὶ τοῖς πυρετοῖς γὰρ φάρμακον 22 ὠφέλειαν CE: corr. Di

εὐθυμίαν· ἐὰν δ' ὑπερβάλῃς, ὕβριν·
ἐὰν δ' ἵσον ἵσῳ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ·
ἐὰν δ' ἄκρατον, παράλυσιν τῶν σωμάτων.
διὸ καὶ καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον πανταχοῦ

b

5 15 ἀτρόν.

ἡ δὲ Πυθία εἰρηκέ τισι Διόνυσον ὑγιάτην καλεῖν.

3. Εὕβουλος δὲ ποιεῖ τὸν Διόνυσον λέγοντα (Π 196 Κ)·

τρεῖς γὰρ μόνους κρατήρας ἐγκεφαννύω
τοῖς εὖ φρονοῦσι· τὸν μὲν ὑγιείας ἔνα,

10 ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι· τὸν δὲ δεύτερον
ἔρωτος ἡδονῆς τε· τὸν τρίτον δ' ὕπνου,

5 5 ὃν ἐκπιόντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι
οἶκαδε βαδίζουσ'. ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι
ἡμέτερος ἐστ', ἀλλ' ὕβρεος· ὁ δὲ πέμπτος βοῆς·

15 ἕκτος δὲ κώμων· ἔβδομος δ' ὑπωπίων·

⟨ὁ δ'⟩ ὅγδοος κλητῆρος· ὁ δ' ἔνατος χολῆς·

10 δέκατος δὲ μανίας, ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ.

πολὺς γὰρ εἰς ἐν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεὶς
ὑποσκελίζει φᾶστα τὸν πεπωκότας.

20 Ἐπίχαρμος δέ φησιν (p. 271 L)·

ἐκ μὲν θυσίας θοίνα . . . ,

ἐκ δὲ θοίνας πόσις ἐγένετο. B. χάριεν, ὡς γ' ἐμοὶ d
⟨δοκεῖ⟩.

1 εὐθυμίαν φέρει· ἐὰν CE: corr. Pors ὑπερβάλῃς εἰς ὕβριν
C ὑπερβαλεῖς (superscr. η) εἰς ὕβριν E: corr. Mus 2 προσ-
φέρει superscr. η E 2 ἐὰν δ' ἄκρατον προσφέρῃ et 3 ἐὰν
δ' ἵσον ἵσῳ, παράλυσιν Nauck 3 ἐν δ' ἄκρατον CE 6 cf.
p. 22e 8 γὰρ E: γίνεσθαι C 9 ὑγείας CE 12 εἰσπιόν-
τες E 13. 14 οὐκέθ' ἀμέτερος CE: corr. Suid s. v. οἴνος
14 ὕβρεως CE 16 ὁ δ' add. Cas κλήτορος CE: corr. Florens
Christ ἔννατος CE 20 δέ φησιν E: δ' ἔφη C 21 ἐκ μὲν
θυσίας θοίνη post ἐγένετο (v. 22) E 21 θοίνη, 22 θοίνης
CE 22 ἐμὶ Mein 23 δοκεῖ suppl. Di

A. ἐκ δὲ πόσιος μῶκος, ἐκ μώκου δ' ἐγένετο ὑανία·
 ἐκ δ' ὑανίας δίκα <..., ἐκ δίκας δὲ καταδίκα>,
 5 δὲ ἐκ καταδίκας πέδαι τε καὶ σφαλὸς καὶ ζαμία.
 Πανύασις δ' ὁ ἐποποιὸς τὴν μὲν πρώτην πόσιν
 ἀπονέμει Χάρισιν, "Ωραις καὶ Διονύσῳ, τὴν δὲ δευ- 5
 τέραν Ἀφροδίτην καὶ πάλιν Διονύσῳ, "Τβρει δὲ καὶ
 "Ατη τὴν τρίτην. Πανύασίς φησι (fr. 13 Ki).
 πρῶται μὲν Χάριτές τ' ἔλαχον καὶ ἐύφρονες Ὡραι
 μοῖραν καὶ Διόνυσος ἐρίθρομος, οἵπερ ἔτενέαν.
 τοῖς δ' ἐπι Κυπρογένεια θεὰ λάχε καὶ Διόνυσος. 10
 ἐνθα τε κάλλιστος πότος ἀνδράσι γίνεται οἶνον·
 δεὶ τις <τόν> γε πίοι καὶ ἀπότροπος οἶκαδ' ἀπέλθοι
 δαιτὸς ἀπὸ γλυκερῆς, οὐκ ἄν ποτε πήματι κύρσαι·
 ἀλλ' ὅτε τις μοίρης τριτάτης πρὸς μέτρον ἐλαύνοι
 πίνων ἀβλεμέως, τότε δ' Ἄριος αἴσα καὶ Ἀτης 15
 γίνεται ἀργαλέα, κακὰ δ' ἀνθρώποισιν ὀπάξει.
 10 ἀλλὰ πέπον, μέτρον γὰρ ἔχεις γλυκεροῦ ποτοῦ,
 στεῖχε παρα μνηστὴν ἄλοχον, κοίμιζε δ' ἐταίρους·
 δείδια γὰρ τριτάτης μοίρης μελιηδέος οἶνου
 πινομένης, μή σ' Ἄριος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἀέρσῃ, 20
 ἐσθλοῖς δὲ ἔνιοισι κακὴν ἐπιθῆσι τελευτὴν.
 15 ἀλλὰ πιθοῦ καὶ πᾶν πολὺν πότον.

1 κῶμος, ἐκ κῶμον CE: corr. Mein coll. Arist. gener. anim. 724a 28 ἐγένετο θυνανία CE: corr. Cas et Dobr 2 ἐκ δὲ θυνα-
 νίας CE δίκη CE δίκα τάχ' Ahrens, reliqua suppl. H. Stephanus 3 σφαλὸς Bochart: σφάνελλος CE ξημία CE 7 Πα-
 νύασις — p. 85, 2 ὀπηδεῖ om. CE Suid, habet post librum XIII C, post l. XV E, ut non certum sit ab Athenaeo hic posita fuisse
 8 πρώτην Hoeschel, at cf. τοῖς δ' ἐπι (v. 10) 10 της (super-
 scr. οἱ) δ' ἐπι CE 11 γίγνεται C 12 τόν γε Koechly:
 γε Ε με C ὑπότροπος Peppmueller 15 ζαβλεμέως Bergk
 16 ἀργαλέης Wilam 21 δὲ Mein: ἐν CE ἐπιθῆσεις CE:
 — Mein 22 ἀλλ' ἀπιθι καὶ CE: corr. Mein

καὶ ἔξῆς περὶ ἀμέτρου οἶνον (fr. 14, 6 Ki).

ἐκ γάρ οἱ "Ατης τε καὶ "Τβριος αῖσ' <ἄμ> ὄπηδεῖ.
κατὰ γὰρ τὸν Εὐριπίδην (Cycl. 534).

πληγὰς δὲ κῶμος λοίδορον θ' ὑβριν φέρει.

5 ὅθεν τινὲς τὴν Διονύσου γένεσιν καὶ τὴν τῆς Τβρεως
κατὰ ταῦτα γενέσθαι φασίν.

4. "Αλεξις δέ πού φησιν (II 313 K) ὡς

δυοιότατος ἄνθρωπος οἶνῳ τὴν φύσιν
τρόπον τιν' ἔστι. τὸν γὰρ οἶνον τὸν νέον
10 πολλή 'στ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρον ἀποξέσαι
πρώτιστον ἀφυβρίσαι τ', ἀπανθήσαντα δὲ

5 σκληρὸν γενέσθαι, παρακμάσαντα δ' ὥν λέγω
τούτων ἀπάντων, ἀπαρυθέντα τὴν ἄνω
ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσαν, τότε
15 πότιμον γενέσθαι καὶ καταστῆναι πάλιν
ἡδύν θ' ἀπασι τούπιλοιπον διατελεῖν.

κατὰ δὲ τὸν Κυρηναῖον ποιητὴν (Eratosth. fr. 34 Hi).

οἶνός θ' ὃς πνῷ ἵσον ἔχει μένος, εὗτ' ἀν ἐσ ἄνδρας f
εἴλθη· κυμαίνει δ' οἴα Λίρυσσαν ἄλα

20 βιορρῆς ἡὲ νότος· τὰ δὲ <καὶ> κεκρυμμένα φαίνει
βυσσόθεν· ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόσον.

ἀλλαχοῦ δὲ τούναντίον φησὶν "Αλεξις (II 399 K).

οὐδέν... ἔοικ' ἄνθρωπος οἶνῳ τὴν φύσιν.

ὅ μὲν γὰρ ἀπογηράς ἀηδῆς γίνεται,

2 ἄμ' add. Naekius   5 ὅθεν — 6 φασίν om. E   10 'στ'
E: τ' C   11 ἀπανθῆ(ι)σαι πάλιν CE   ἀποιησαντα δὲ Stob.
fl. 115, 7: corr. Valcken   14 ποτὲ CE: corr. Boissonade
18 οἶνός θ' ὃς Clem. Al. paed. p. 188 P: δὲ οἶνος CE, rectius
οἶνός τοι Stob. fl. 18, 3 et Hes. s. v. ναρθηκοπλήρωτον, sed
Athenaeus eadem editione usus est qua Clemens εἰς ἄνδρας
CE   20 βιορῆς CE   καὶ om. CE Clem: add. Stob, fort. recte
24 ἀπογηράσκων CE: corr. Elmsl, δὲ μὲν ἀπογηράσκων Mein

οίνον δὲ τὸν παλαιότατον σπουδάξομεν.

ὅ μὲν δάκνει γάρ, ὁ δὲ ἵλαροὺς ἡμᾶς ποιεῖ.

Πανύασις δὲ λέγει (fr. 12, 12 Ki).

- 37   οἶνος <γάρ> πυρὶ ἴσον ἐπιχθονίοισιν ὅνειαρ,
      ἐσθλόν, ἀλεξίακον, πάσῃ συνοπηδὸν ἀνήγ.   5
      ἐν μὲν γάρ θαλίης ἐφατὸν μέρος ἀγλαίης τε,
      ἐν δὲ χοροιτυπίης, ἐν δὲ ἵμερτῆς φιλότητος.
      τῷ σε χρὴ παρὰ δαιτὶ δεδεγμένον εὔφρονι θυμῷ
      πίνειν, μηδὲ βιρῆς κεκοφημένον ἡύτε παῖδα
      ἡσθαι πλημμύροντα, λελησμένον εὐφροσυνάων.   10
καὶ πάλιν (fr. 14):

- .. οἶνος θυητοῖσι θεῶν πάρα δῶρον ἄφιστον,
b   ἀγλαός· ὡς πᾶσαι μὲν ἐφαρμόζουσιν ἀοιδαί,
      πάντες δὲ ὁρχησμοί, πᾶσαι δὲ ἐφαταὶ φιλότητες.
      πᾶσας δὲ ἐκ κραδίας ἀνίας ἀνδρῶν ἀλαπάζει   15
      πινόμενος κατὰ μέτρον· ὑπὲρ μέτρον δὲ χερείων.

5. *Τίμαιος* δὲ ὁ *Ταυρομενίτης* (FHG I 221) ἐν
'Ακράγαντι οἰκίαν τινά φησι καλεῖσθαι τριήρη ἔξ αι-
τίας τοιαύτης. νεανίσκους τινὰς ἐν αὐτῇ μεθυσκομέ-
νους ἐς τοσοῦτον ἐλθεῖν μανίας ἐκθερμανθέντας ὑπὸ 20
τῆς μέθης ὡς νομίζειν μὲν ἐπὶ τριήρους πλεῖν, χειμά-
ζεσθαι δὲ χαλεπῶς κατὰ τὴν θάλασσαν· καὶ τοσοῦτον
ἐκφρονας γενέσθαι ὡς τὰ ἀπὸ τῆς οἰκίας πάντα σκεύη
καὶ στρώματα φίπτειν ὡς εἰς τὴν θάλασσαν, την ναῦν
διὰ τὸν χειμῶνα ἀποφορτίζεσθαι δόξαν αὐτοῖς λέγειν 25

- 4 γάρ add. Suid   5 πάσης συνοπ. ἀοιδῆς Stob. fl. 18, 22,
unde ἀοιδῆ pro ἀνήγ Valck   7 χοροιτυπίης CE   8 τῷ δὲ
E, fort. τοῦ σε δεδεμένον CE: corr. Stob   12 ὡς οἶνος
Clem Al. strom. VI p. 742 P, οἶνος δὲ coni. Mus   13 ἐφαρ-
μόζουσι E   15 πάντας δὲ E   καρδίας C, leg. κραδίης
16 κατὰ μέτρα C   17 δὲ om. C   ταυρομενείτης CE   18 φησι
Mus: φασι CE   20. 21 ἀπὸ τῆς CE: corr. Schw   23 ὡς
τὰ C: ὡς E   24 εἰς Mein: ἐπὶ CE

τον κυβερνήτην. συναθροιζομένων οὖν πολλῶν καὶ τὰ διπτόμενα διαρπαζόντων οὐδ' ὡς παύεσθαι τῆς μανίας τοὺς νεανίσκους. καὶ τῇ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν παραγενομένων τῶν στρατηγῶν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἔγκλη-
5 θέντες οἱ νεανίσκοι ἔτι ναυτιῶντες ἀπεκρίναντο πυν- d
θανομένων τῶν ἀρχόντων ὑπὸ χειμῶνος ἐνοχλούμενοι
ἡναγκάσθαι ἀποφορτίσασθαι [τῇ θαλάσσῃ] τὰ περιττὰ
τῶν φορτίων. θαυμαζόντων δὲ τῶν στρατηγῶν τὴν
ἐκπληξιν τῶν ἀνδρῶν εἰς τῶν νεανίσκων, καίτοι δο-
10 κῶν τῶν ἄλλων πρεσβεύειν κατὰ τὴν ήλικίαν, ‘ἔγῳ
δ’, ἔφη, ἄνδρες Τρίτωνες, ὑπὸ τοῦ δέους καταβαλὼν
ἔμαυτὸν ὑπὸ τοὺς θαλάμους ὡς ἔνι μάλιστα κατω-
τάτω ἐκείμην.’ συγγνόντες οὖν τῇ αὐτῷ ἐκστάσει
ἐπιτιμήσαντες μὴ πλείονος οἶνον ἐμφορεῖσθαι ἀφῆκαν.
15 καὶ οἱ χάριν ἔχειν ὁμοιογήσαντες . . . ‘ἄν λιμένος, ε-
ἴφη, τύχωμεν ἀπαλλαγέντες τοσούτου κλύδωνος, Σω-
τῆρας ὑμᾶς ἐπιφανεῖς μετὰ τῶν θαλασσῶν δαιμόνων
ἐν τῇ πατρίδι ἰδρυσόμεθα ὡς αἰσίως ἡμῖν ἐπιφανέν-
τας.’ ἐντεῦθεν ἡ οἰκία τριήρης ἐκλήθη.
20 6. Φιλόχορος δέ φησιν (FHG I 387) ὅτι οἱ πίνον-
τες οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐμφανίζουσιν οἵτινές εἰσιν, ἀλλὰ
καὶ τῶν ἄλλων ἔκαστον ἀνακαλύπτουσι παρρησίαν
ἄγοντες. ὅθεν ‘οἶνος καὶ ἀλήθεια’ (Alcaei fr. 57) λέγεται
καὶ ‘ἀνδρὸς δ’ <οἶνος> ἔδειξε νόον’ (Theogn. 500) καὶ τὸ f
25 νικητήριον ἐν Διονύσου τρίποντος. καὶ γὰρ ἐκ τρίπο-
δος λέγειν φαμὲν τοὺς ἀληθεύοντας· δεῖ δὲ νοεῖν τρί-
ποδα τὸν Διονύσου τὸν κρατῆρα. ἥν γὰρ τὸ ἀρχαῖον

4 ἐπὶ τὴν — 8 στρατηγῶν om. E 4. 5 ἔγκληθέντες C:
corr. Schw 7 τῇ θαλάσσῃ del. Mein 9 fort. ἐκπληξιν
αὐτῷ 13 αὐτῶν del. Wilam 16 ἔφησαν Schw, sed idem lo-
quitur qui antea; contraxit haec epitomator 17 ἐπιφανῶς CE:
corr. Mein 23 ἔχοντες superscr. ἔγοντες E 24 οἶνος om. CE

δύο γένη τριπόδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαινεν ἀμφοτέρους· ἐμπυριβήτης δὲ καὶ λοετροχόος. Αἰσχύλος (fr. 1 N).

τὸν μὲν τρίπους ἐδεξατ' οἰκεῖος λέβης
αἱεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν.

5

38. δὲ δὲ τερος κρατήρα καλούμενος. Ὁμηρος (I 122). ‘ἔπτ’ ἀπύρους τρίποδας.’ ἐν τούτοις δὲ τὸν οἶνον ἐκίρνων· καὶ οὗτός ἐστιν δὲ τῆς ἀληθείας [οἰκεῖος] τρίπους. διὸ Ἀπόλλωνος μὲν οἰκεῖος διὰ τὴν ἐκ μαντικῆς ἀλήθειαν, Διονύσου δὲ διὰ τὴν ἐν μέθῃ. Σῆμος δὲ δὲ Δήλιος 10 φησι (FHG IV 495). ‘τρίπους χαλκοῦς, οὐχ δὲ Πυθικός, ἀλλ’ ὃν νῦν λέβητα καλοῦσιν. οὗτοι δὲ ἡσαν οὖν μὲν ἄπυροι, εἰς οὓς τὸν οἶνον εἰσεκεράννυνον, οὖν δὲ λοετροχόοι, ἐν οὓς τὸ ὕδωρ ἐθέρμανον, καὶ ἐμπυριβῆται.

ἢ καὶ τούτων ἔνιοι ὥτωεντες, τρίποδα δὲ τὴν ὑπόβασιν 15 ἔχοντες τρίποδες ὀνομάζοντο.’

φησί που Ἐφιππος (II 263 K).

οἴνου σε πλῆθος πόλλ’ ἀναγκάζει λαλεῖν.

B. οὐκοῦν μεθύοντάς φασι τάληθη λέγειν.

Αντιφάνης (II 114 K).

20

κρύψαι, Φειδία,

ἄπαντα τάλλα τις δύναιτ’ ἀν πλὴν δυοῖν,

οἰνόν τε πίνων εἰς ἔρωτά τ’ ἐμπεσών.

ἀμφότερα μηνύει γὰρ ἀπὸ τῶν βλεμμάτων

καὶ τῶν λόγων ταῦθ’· ὅστε τοὺς ἀφνουμένους, 25 μάλιστα τούτους . . . παταφανεῖς ποιεῖ.

4 τρίπουν C οἶκος C 6 κρατήρα Eust. 740, 12: δὲ
κρατήρα CE 8 et 9 οἰκείως C 8 οἰκεῖος del. Brunck 10 διο-
νύσιον E σίμος CE: corr. Cas 12 δὲ E: δὲ C 13 ἔξ-
εκεράννυνον CE: corr. K 22 πάντα CE: corr. Mus 23 πλ-
νεῖν E 24 τῶν om. C 26 τούτους si verum est, supplendum
ταῦτα

7. Φιλόχορος δέ φησιν (FHG I 387) Ἀμφικτύονα τὸν Ἀθηναίων βασιλέα μαθόντα παρὰ Διονύσου τὴν τοῦ οἰνου κρᾶσιν πρῶτον κεράσαι. διὸ καὶ ὁρθοὺς γενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους οὗτω πίνοντας, πρότερον δὲ υπὸ τοῦ ἀκράτου καμπτομένους· καὶ διὰ τοῦτο ἰδρύσασθαι βωμὸν ὁρθοῦ Διονύσου ἐν τῷ τῶν Θρῶν ἱερῷ· αὗται γὰρ καὶ τὸν τῆς ἀμπέλου καρπὸν ἐκτρέφουσι. πλησίον δ' αὐτοῦ καὶ ταῖς Νύμφαις βωμὸν ἔδειμεν, ὑπόμνημα τοῖς χρωμένοις τῆς κράσεως ποιούμενος· διὸ καὶ γὰρ Διονύσου τροφοὶ αἱ Νύμφαι λέγονται. καὶ θέσμιον ἔθετο προσφέρεσθαι μετὰ τὰ σιτία ἀκράτου μόνον ὅσον γεύσασθαι, δεῖγμα τῆς δυνάμεως τοῦ ἀγαθοῦ θεοῦ, τὸ δὲ λοιπὸν ἡδη κεκραμένον, ὅπόσον ἔκαστος βούλεται· προσεπιλέγειν δὲ τούτῳ τὸ τοῦ Διὸς σωτῆρος ὄνομα διδαχῆς καὶ μνήμης ἔνεκα τῶν πινόντων, ὅτι οὗτω πίνοντες ἀσφαλῶς σωθήσονται. Πλάτων δὲ ἐν δευτέρῳ Νόμῳ (674b) τὴν τοῦ οἰνου χρῆσίν φησιν ὑγιείας ἔνεκα ὑπάρχειν.

ἀπὸ τοῦ κατὰ μέθην δὲ καταστήματος καὶ ταῦρῳ επιπλέοντας τὸν Διόνυσον καὶ παρδάλει διὰ τὸ πρὸς βίαν τρέπεσθαι τοὺς ἔξοινωθέντας. Ἀλκαῖος (fr. 47 B⁴)·

ἄλλοτε μὲν μελιαδέος, ἄλλοτε δὲ
ὅξυτέρου τριβόλων ἀρνητημένοι.

εἰσὶ δὲ οἱ καὶ θυμικοὶ γίνονται· τοιοῦτος δὲ ὁ ταῦρος.
25 Εὐριπίδης (Bacch. 743)·

ταῦροι δὲ ὑβρισταὶ κείσ κέρας θυμούμενοι.

6 τῶν ἱερῶν ἱερῷ Ε 7 αὗται Mus: οὗτοι CE ἐκφέρονται
Κ 9 ποιούμενης E 10 Νύμφαι Schw coll. XV 693d:
μοῦσαι CE 11 θέσμιον p. 693: θεσμὸν CE σιτία p. 693:
σιτα CE 11. 12 fort. ἀκράτου μὲν ὅσον εχ p. 693 15 διαχῆς
CE: corr. Levinius 18 ὑγιείας C ὑγίας E 23 ἀρητυμένοι
CE: corr. Bergk 26 καὶ εἰς κέρας C: καὶ ἐκ κέρας E

£ διὰ δὲ τὸ μάχιμον καὶ θηριώδεις ἔνιοι γίνονται· ὅθεν καὶ τὸ παρδαλῶδες.

8. καλῶς οὖν Ἀρίστων ὁ Κεῖός φησιν ἥδιστον ποτὸν εἶναι τὸν ἄμα μὲν γλυκύτητος, ἄμα δὲ εὐθωδίας κοινωνοῦντα. διὸ καὶ τὸ καλούμενον νέκταρ κατα- 5 σκευάζειν τινὰς περὶ τὸν Λυδίας Ὄλυμπον οἶνον καὶ κηρία συγκιρνάντας εἰς ταύτα καὶ τὰ τῶν ἀνθῶν εὐ- 39 ώδη. οἶδα δὲ ὅτι Ἀναξανδρίδης τὸ νέκταρ οὐ πο- τόν, ἀλλὰ τροφὴν εἶναι λέγει θεῶν (II 160 Κ).

τὸ νέκταρ ἐσθίω πάνυ

10

μάττων διαπίνω τ' ἀμβροσίαν καὶ τῷ Διὶ

διακονῶ καὶ σεμνός εἴμ' ἐκάστοτε

"Ἡρα λαλῶν καὶ Κύπριδι παρακαθήμενος.

καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι (fr. 100 B⁴) 'τὸ νέκταρ ἔδμεναι'
αὐτούς. καὶ Σαπφὼ δέ φησιν (fr. 51). 15

ἀμβροσίας μὲν

κρατήρο ἐκένρωτο,

'Ἐρμᾶς δὲ ἐλεν ὅλπιν

θεοῖς οἰνοχοῆσαι.

β δὲ Ὁμηρος θεῶν πόμα τὸ νέκταρ οἶδεν. "Ιβυκος 20
δέ φησι (fr. 33) τὴν ἀμβροσίαν τοῦ μέλιτος κατ' ἐπί-
τασιν ἐννεαπλασίαν ἔχειν γλυκύτητα, τὸ μέλι λέγων
ἔνατον εἶναι μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἥδουνήν.

9. οὐδεὶς φιλοπότης ἔστιν ἄνθρωπος κακός.

ό γὰρ διμάτωρ Βρόμιος οὐ χαίρει συνὼν

ἀνδράσι πονηροῖς οὐδὲ ἀπαιδεύτω βίῳ,

φησὶν "Αλεξις (II 400 Κ), καὶ ὅτι οἶνος

25

3 κύος CE 4 γλυκυτάτω CE: corr. Mus εὐθωδίας CE: corr. Vil-
lebrun 7 καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ Wilam 10. 11 πάνυ μάττων ἐσθίω
CE: corr. Cas 18. 19 ἐλών ἔρπιν — ὠνογόνησεν CE: cf. X 425 d
20 οὐδὲ Ὁμηρος E 22 ἐνναπλασίαν CE, δεκαπλασίαν Mein
23 ἐννατον CE, δέκατον Mein 24 ἄνθρωπός ἔστι CE: corr. Cas

φιλολόγους πάντας ποιεῖ τοὺς πλείονα
πίνοντας αὐτόν.

ὅ δὲ ποιήσας τὸ εἰς Κρατῆνον ἐπίγραμμά φησιν c .
(AP XIII 29).

- 5 ‘οἰνός τοι χαρίεντι πέλει μέγας ἵππος ἀοιδῶ,
ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἄν τέκουις.’
ταῦτ’ ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἐνὸς ἀσκοῦ
Κρατῆνος, ἀλλὰ παντὸς ὡδῶδει πίθου.
5 τοιγάρ οἱ στεφάνων δόμοις ἔβρυεν, εἶχε δὲ κιττῷ
10 μέτωπον οἴα καὶ σὺ κεκροκωμένον.

Πολέμων φησὶν (fr. 40 Pr) ἐν Μουνυχίᾳ ἥρωα Ἀκρα-
τοπότην τιμᾶσθαι, παρὰ δὲ Σπαρτιάταις Μάττωνα
καὶ Κεράσωνα ἥρωας ὑπό τινων μαγείρων ἰδρυσθαι
ἐν τοῖς φειδιτίοις. τιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀχαΐᾳ Δειπνεὺς d
15 ἀπὸ τῶν δείπνων σχὼν τὴν προσηγορίαν.

ἐκ τροφῆς ἔηρᾶς ‘οὗτ’ ἄν σκώμματα γένοιτο, οὕτ’
αὐτοσχέδια ποιήματα,’ ἀλλὰ μὴν οὐδὲ κόμπος οὐδὲ
ψυχῆς ἀλαζούνεια. καλῶς φῦν ἐν τῷ (Θ 229) ‘πῆ ἔβαν
εὐχωλαὶ ἃς ἐν Λήμνῳ ἥγοράασθε, ἔσθοντες κρέα πολλὰ
20 καὶ πίνοντες οἶνον κρατῆρας ἐπιστεφέας’ ἐπεσημήνατο
ὅ γραμματικὸς Ἀρίσταρχος περιγράφων τὸν στίχον,
ὅς ἀπὸ κρεωφαγίας αὐχεῖν ποιεῖ τοὺς Ἑλληνας. οὐ e
γὰρ ἀπὸ πάσης εὐθυμίας καὶ πληρώσεως τὸ καυχᾶ-
σθαι καὶ σκώπτειν καὶ γελοιάζειν, ἀπὸ δὲ τῆς ἀλλοι-

1 φιλοπότας πάντας E πλεῖον CE: corr. Mein, qui versus
distinxit 5 οἰνός τι χαρίεν CE 7 διόνυσος CE 8 ὡδῶδει
CE 9 οὖν στεφάνων CE ὑπὸ στεφάνοις Anth: corr. Wilam
9. 10 κιττῷ παρὰ μέτωπον E κιττωτὰ μέτωπον C 11 μουνυχίῳ C
12 Δαίτωνα pro Μάττωνα IV 178 f 13 κέρδωνα CE: corr.
p. 178 16. 17 οὗτ’ ἄν σκ. | γένοιτ’ ἄν — ποιήματα poetae
verba agnovit Mein 21 περιγράφειν E 22 ὑπὲρ κρεω-
φαγίας CE: corr. Eust. 1198, 15, fort. περὶ κρεωφαγίαν coll.
schol. T 84 24 γελάζειν E

ούσης τὴν γνώμην καὶ πρὸς τὸ ψευδὲς τρεπούσης, ἡ γίνεται κατὰ τὴν μέθην. 10. διὸ Βακχυλίδης φησί (fr. 27):

γλυκεῖ ἀνάγκα

σενομένα κυλίκων θάλπησι θυμόν·

5

Κύπριδος δ' ἐλπὶς διαιθύσσει φρένας

ἀμμιγνυμένα Διουνυσίοισι δώροις.

f 5 ἀνδράσι δ' ὑψοτάτῳ πέμπει μεφίμνας·
αὐτίκα μὲν πόλεων κρήδεμνα λύει,
πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσειν δοκεῖ.

10

χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε μαρμαίρουνσιν οἶκοι·
πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλήντα . . .

10 νῆες ἄγουσιν ἀπ' Αἴγυπτου μέγιστον
πλοῦτον· ὡς πίνοντος ὁρμαίνει κέαρ.

40 Σοφοκλῆς δέ φησι (fr. 687 N).

15

... τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον.

οἱ δ' ἄλλοι ποιηταί φασι τὸν 'οἶνον ἐύφρονα καρπὸν
ἀρούρης (Γ 246).'¹ καὶ δὲ τῶν ποιητῶν δὲ βασιλεὺς
τὸν 'Οδυσσέα παράγει λέγοντα (Τ 167).² 'ὅς δέ κ' ἀνὴρ
οἶνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς πανημέριος πολεμίζῃ,
θαρσαλέον νύ οἱ ἥτορ'³ καὶ τὰ ἔξης.

11. ὅτι Σιμωνίδης (fr. 221) τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τί-
θησιν οἶνον καὶ μονσικῆς. ἀπὸ μέθης καὶ ἡ τῆς κω-
μῳδίας καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας εῦρεσις ἐν Ἰκαρίῳ τῆς
b Ἀττικῆς εὑρέθη, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τῆς τρύγης καὶ-
25

1 τῇ γνώμῃ E   5 γενομένα E   6 οὐπριδος ἐλπὶς δ'
αἰδύσσει (δ' ἐνθύσσει E) CE: corr. Erfurdt   7 ἀναμιγνυ-
μένα CE: corr. Di   9 αὐτίκα Bergk: αὐτὴ C αὐτὰς E κρή-
δεμνον CE: corr. Erfurdt   12 καρπὸν suppl. Bergk, πόντον
Erfurdt   13 ἀπ' Mus: ἐπ' CE   16 κακον τὸ μεθύειν Cob
22 ὅτι — 23 μονσικῆς om. E, habet in mg C   24 ἐν Ἰκα-
ρίᾳ Cas   25 εὐρέθη non tango; turbavit epitomator

ρόν· ἀφ' οὗ δὴ καὶ τρυγωδία τὸ πρῶτον ἐκλήθη ἡ κωμῳδία.

τὴν πανσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.

οἶνον δὲ μηκέτ' ὅντος οὐκ ἔστιν Κύπρις

5 οὐδὲ ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι,

Ἐύριπίδης ἐν Βάκχαις φησί (771). καὶ Ἀστυδάμας δέ φησι (p. 605 N).

θυητοῖσι τὴν ἀκεσφόφον

λύπης ἔφηνεν οἰνομήτορ' ἄμπελον. —

10 συνεχῶς μὲν γὰρ ἐμπιπλάμενος ἀμελῆς γίνεται ε
ἄνθρωπος, ὑποκίνων δὲ πάνυ φροντιστικός,

Ἀντιφάνης φησίν (Π 123 Κ).

οὐ μεθύω τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον μόνον,

τὸ διορίζεσθαι βεβαίως τῷ στόματι τὰ γράμματα,

15 φησὶν Ἀλεξίς (Π 403 Κ).

Σέλευκος δέ φησι τὸ παλαιὸν οὐκ εἶναι ἔθος οὕτ' οἶνον ἐπὶ πλεῖον οὕτ' ἄλλην ἡδυπάθειαν προσφέρεσθαι, μὴ θεῶν ἔνεκα τοῦτο δρῶντας. διὸ καὶ θοίνας καὶ θαλείας [καὶ μέθας] ἀνόμαξον· τὰς μὲν 20 διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι δεῖν ὑπελάμβανον, τὰς δ' διὰ θεῶν χάριν ἥλιξοντο καὶ συνήεσαν. τοῦτο γάρ εστι τὸ 'δαῖτα θάλειαν.' τὸ δὲ μεθύειν φησὶν Ἀριστοτέλης (fr. 89 R) τὸ μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι.

12. θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη,

25 τῶν βουθυτούντων ὄντας εὔσεβεστέρους,

1 δὴ om. E 10 non μὲν sed γὰρ delendum i. e. Atheneo tribendum 10. 11 ἄνθρωπος ἀμελῆς γίνεται CE: corr. Mein 13 οὐ μεθύω γὰρ simil τὸ τοσοῦτον Cas 18 μηδὲ θεῶν E 19 θαλλας E glossam del. K, cf. Hes. s. θαλλείας 20 διὰ θεοὺς E et Suid s. v. μέθη: διαθετικάς C δεῖν om. Suid 21 ἥλιξοντο Suid: ὑλίξοντο E ηὐλίξοντο C

Εύριπίδης φησί (fr. 329 N). καὶ σημαίνει ὡδε τὸ τέλος τὴν θυσίαν. καὶ Ὅμηρος (ι 5)·

οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φῆμι τέλος χαριέστερον εἶναι

ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἄπαντα.

5 τελετάς τε καλοῦμεν τὰς ἔτι μείζους καὶ μετά τινος μυστικῆς παραδόσεως ἑορτὰς τῶν εἰς αὐτὰς δαπανηθεῖς μάτων ἔνεκα. τελεῖν γὰρ τὸ δαπανᾶν καὶ πολυτελεῖς οἱ πολλὰ ἀναλίσκοντες καὶ εὐτελεῖς οἱ ὀλίγα. φησὶν
"Αλεξις" (II 394 K).

10 τοὺς εὐτυχοῦντας ἐπιφανῶς

δεῖ ξῆν φανεράν τε τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ

ποιεῖν· ὁ γὰρ <θεὸς> δεδωκὼς τάγαθὰ

ῶν μὲν πεποίηκεν οἴεται χάριν τινὰ

5 δέχειν ἑαυτῷ· τοὺς ἀποκρυπτομένους δὲ καὶ

15 πράττειν μετρίως φάσκοντας ἀχαρίστους δρῶν
ἀνελευθέρως τε ξῶντας ἐπὶ καιροῦ τινος
λαβὼν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκὼς ἦν πάλαι.

13. τοσαῦτα οἰνολογήσαντος ἦτοι περὶ οἴνων ελπόντος· λαφύσσοντος οἴνων ὄνόματα.

20 οὐ χαίρει τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἐθισθεὶς ἀνατροφῆς ὑδροποτεῖν.

ἡδὺ .. ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυνῇ

τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς κορέσσωνται,

"Ησίοδος ἐν τῇ Μελαμποδίᾳ φησίν (fr. 192 Rz).

4 εὐφροσύνην C   5 τελεστάς C   6 μυστικῆς C: μυστηρίον E   12 θεὸς add. Herm   13 τῶν μὲν ὡν C τον μὲν ὡν E: corr. Herm, fort. δν εὐ πεποίηκεν   14 ξειν Mein αὐτῷ CE: corr. Mus   15 μετρίως πράττειν CE: corr. Cas ἀχρήστους CE: corr. Elmsl   16 ἀνελευθέρους C: corr. E ἐπὶ Mus: καὶ ἐπὶ CE   17 πάλιν Mein   18 τοσαῦτα — 19 ὄνόματα om. E, habet in mg C   22 ἐστιν CE: ἥδιστον δ' Mein, μὲν suppl. Peppmueller τεθαλείῃ CE   23 μύθοις CE: corr. Mus

οῦ τινι ὑμῶν ἐπῆλθε περὶ ὕδατος εἰπεῖν τι . . . .
 ἀφ' ᾧ καὶ ὁ οἶνος ἀφύεται, καίτοι Πινδάρου τοῦ
 μεγαλοφωνοτάτου ἄριστον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ φή-
 σαντος (οἱ. 1, 1). Ὁμηρος μὲν οὖν ὁ θειότατος καὶ 41
 5 τροφιμώτατον αὐτὸ οἶδεν ἐν οἷς (φ 208) ‘αἴγειρων
 ὕδατοτρεφέων’ ἄλσος λέγει. ἐπαινεῖ δὲ καὶ τὸ διαυγὴς
 αὐτοῦ (ε 70). ‘κρῆναι πίσυρες φέον ὕδατι λευκῷ.’ τὸ
 δὲ δὴ κοῦφον καὶ πλείονος τιμῆς ἄξιον ἴμερτὸν καλεῖ·
 ἴμερτὸν οὖν φησι τὸν Τιταφήσιον, ὃς τῷ ‘Πηνειῷ
 10 συμμίσγεται (Β 753).’ καὶ τοῦ φυπτικοῦ δὲ ὕδατος μέ-
 μνηται· ὃ ἀποδεχόμενος καὶ Πραξιαγόρας ὁ Κῆρος
 . . . καλὸν εἶναι λέγει (ξ 87).

καλὸν ὑπεκπρορέει μάλα περὶ φυπόωντα καθῆραι.
 διαστέλλει δὲ καὶ γλυκὺ ὕδωρ ἀπὸ πλατέος, τὸν μὲν 9
 15 Ἑλλήσποντον εἶναι λέγων πλατύν (Η 26), ὑπὲρ δὲ
 θατέρου φράξων (μ 305) ‘στήσαμεν νῆας ἀγχοῦ ὕδατος
 γλυκεροῦ.’ 14. οἶδε δὲ καὶ τὴν <τοῦ> χλιαροῦ φύσιν
 πρὸς τὰ τραύματα. τὸν γοῦν Εὐρύπυλον (Λ 830) τρω-
 θέντα ἐκ τούτου καταιονᾶ· καίτοι εἰ ἐπισχεῖν ἔδει τὴν
 20 αἰμορραγίαν, τὸ ψυχρὸν ἐπιτήδειον ἦν συστρέφον καὶ
 συσφίγγον. εἰς δὲ τὸ παρηγορῆσαι τὰς ὁδύνας τῷ
 θερμῷ ἐπαιονᾶ θέλγειν δυναμένῳ. ἐστὶ δὲ παρ' αὐτῷ ε
 τὸ λιαρὸν θερμόν. ἐναργῶς δὲ τοῦτο δείκνυσιν ἐν
 τῷ περὶ τῶν Σκαμάνδρου πηγῶν (Χ 149).
 25   ἡ μὲν γάρ, φησίν, ὕδατι λιαρῷ φέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 γίνεται ἐξ αὐτῆς ὥσει πυρὸς αἰθομένοιο.

1 ὕδάτων Ε   2 οὐ φύεται Ε   verba ἀφ' ᾧ —
 ἀφύεται recte fort. aliunde advecta esse putat Di; fuerunt talia
 πίθοι ἀφ' ᾧ καὶ ὁ οἶνος ἀφύσεται vel ἀρνεται, cf. Od. ψ 305
 6 ὕδατοτρεφέων CE   7 πίσυρες CE   9 πιταφήσιον CE
 12 hiatum not. K   14. 15 cf. Hes. s. v. πλατὺ ὕδωρ   17 τοῦ adit.
 Brunck   19 καταιονᾶ (superscr. εῖ) C καταιονεῖ (superscr. ἄ) F

ἀρά γε τοῦτο λιαρόν ἐστιν ἀφ' οὗ πυρὸς ἀτμὶς καὶ
καπνὸς ἔμπυρος ἀναφέρεται; περὶ δὲ τῆς ἑτέρας πηγῆς
λέγει ὡς θέρους

φέει εἰκυῖα χαλάξῃ

ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.

5

αἱ εἰωθῶσι δὲ λέγειν καὶ τοὺς νεοτρώτους θερμῷ περιφ-
ρεῖσθαι αἷματι ἐπὶ μὲν Ἀγαμέμνονός φησιν (*A* 266).

ὅφρα οἱ αἷμα <ἔτι> θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὥτειλῆς.
ἐπὶ δὲ τοῦ φεύγοντος μετὰ τὸ βληθῆναι ἐλάφου μετα-
φράξων φησίν (*A* 477).
10

ὅφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὁρώρη.

Ἀθηναῖοι δὲ μετάκερας καλοῦσι τὸ χλιαρόν, ὡς Ἐρα-
τοσθένης φησίν.

ὑδαρῆ φησὶ καὶ μετάκερας.

15. τῶν δ' ἄλλων ὑδάτων τὰ μὲν ἐκ πετρῶν φερό-
μενα δυνοφερὰ καλεῖ (*I* 15) ὡς ἀχρεῖα δηλονότι· τὰ δὲ
ε κρηναῖα καὶ διὰ πλείονος γῆς καὶ εὐκάρπου φερόμενα
τῶν ἄλλων προκρίνει, ὡς καὶ Ἡσίοδος (opp. 595).
κρήνης ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἢ τ' ἀθόλωτος.

καὶ Πίνδαρος (fr. 198 B⁴).
20

μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ

Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικρήνου.

κρήνη δ' ἐν Βοιωτίᾳ ἡ Τιλφώσσα· ἀφ' ἧς Ἀριστο-
φάνης φησὶ (om. FHG) Τειρεσίαν πιόντα διὰ γῆφας
οὐχ ὑπομείναντα τὴν ψυχρότητα ἀποθανεῖν. Θεόφρα-
στος δέ φησιν ἐν τῷ περὶ ὑδάτων (fr. 159 W) τὸ Νελ-
λον ὕδωρ πολυγονώτατον καὶ γλυκύτατον· διὸ καὶ

1 ἀρά γε K: ἀρα δὲ CE 8 ἔτι om. CE ἀνήνηθεν E
19 ἀενάου CE 23 Aristophanes scilicet Boeotus 26. 27 τοῦ
νεῖλον E

λύειν τὰς κοιλίας τῶν πινόντων μῆξιν ἔχον λιτρώδη. ἐν δὲ τῷ περὶ φυτῶν (IX 18, 10) ἐνιαχοῦ φησιν ὕδωρ γίνεσθαι παιδογόνον ώς ἐν Θεσπιαῖς, ἐν Πύρρᾳ δὲ ἄγονον. καὶ τῶν γλυκέων δέ φησιν (fr. 159) ὑδάτων δ ἐνια ἄγονα ἥ οὐ πολύγονα, ὡς τὸ ἐν Φέτᾳ καὶ τὸ ἐν Πύρρᾳ. αὐχμῶν δέ ποτε γενομένων περὶ τὸν Νεἴλον 42 ἐρρύῃ τὸ ὕδωρ ἵδεις καὶ πολλοὶ τῶν Αἰγυπτίων ἀπώλοντο. μεταβάλλειν τέ φησιν οὐ μόνον τὰ πικρὰ τῶν ὑδάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀλυκὸν καὶ ὅλους ποταμούς, 10 καθὰ τὸν ἐν Καρίᾳ, παρ' ᾧ Ζηνοποσειδῶνος ἱερόν ἐστιν. αἴτιον δὲ τὸ πολλοὺς κεφαννούς πίπτειν περὶ τὸν τόπον. 16. ἄλλα δὲ τῶν ὑδάτων καὶ σωματώδη ἐστὶ καὶ ἔχει ὥσπερ τι βάρος ἐν ἑαυτοῖς, ὡς τὸ ἐν Τροιζῆνι· τοῦτο γὰρ καὶ τῶν γενομένων εὐθὺς ποιεῖ 15 πλῆρες τὸ στόμα. τὰ δὲ πρὸς τοῖς περὶ Πάγγαιον ^ν μετάλλοις τοῦ μὲν χειμῶνος τὴν κοτύλην ἄγουσσαν ἔχει ἐνενήκοντα ἔξ., θέρους δὲ τεσσαράκοντα ἔξ. συστέλλει δὲ αὐτὸν καὶ πικνοὶ μᾶλλον τὸ ψῦχος. διὸ καὶ ἐν τοῖς γνώμοσι φέον οὐκ ἀναδίδωσι τὰς ὥρας ἐν τῷ χειμῶνι, 20 ἀλλὰ περιπτεύει βραδυτέρας οὖσης τῆς ἐκροῆς διὰ τὸ πάχος. καὶ ταῦτα περὶ Αἰγύπτου φησίν, ὅπου μαλακώτερος ὁ ἀήρ. τὸ δὲ ἀλυκὸν ὕδωρ γεωδέστερόν ἐστι καὶ πλείονος δεῖται κατεργασίας, ὡς [καὶ] τὸ θαλάσσιον, θερμοτέραν ἔχον τὴν φύσιν καὶ μη δύοις πά- 25 σχον. μόνον δ' ἀτέραμνον τῶν ἀλυκῶν τὸ τῆς Ἀρε-

1 ἔχον Eust. 1499, 61: ἔχοντα CE, fort. ἔχον τινὰ νιτρώδη
 Mus 3 παιδογόνιον Ε παιδογονίας C 5 ἐν Φεραῖς νει
 Ἀφέταις Cas 8 τὰ μικρὰ K 10 ζηνὸς ποσειδῶνος CE:
 corr. Pors 11 περὶ E: ἐπὶ superscr. περὶ C 13 ἐστὶ Di:
 εἰσὶ CE 15 παγγαῖ C πάγαῖ E sed in mg. παγγαῖ; in re
 ipsa erratum esse patet 18 αὐτὸς E 19 fort. κατὰ τὰς
 ὥρας 21 αἴγυπτον E 23 καὶ del. K, cf. Aristot. fr. 200 R
 24 δύοις E 25 τῶν γλυκέων K

θούσης. χείρω δ' ἐστὶ τὰ βαρυσταθμότερα καὶ τὰ σκληρότερα καὶ τὰ ψυχρότερα διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· δυσκατεργαστότερα γάρ ἐστι τὰ μὲν τῷ πολὺ τὸ γεώδες ἔχειν, τὰ δὲ ψυχρότητος ὑπερβολῆ. τὰ δὲ ταχὺ θερμαινόμενα κοῦφα καὶ ὑγιεινά. ἐν Κραννῶνι δ' ἐστὶν 5 ὄνδροι ἡσυχῇ θερμόν, ὃ διατηρεῖ κραδέντα τὸν οἶνον ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας. τὰ δ' ἐπίφρυτα καὶ ἔξ ὀχετοῦ ὡς ἐπίπαν βελτίω τῶν στασίμων, κοπτόμενά τε μαλακώτερα γίνεται. διὰ τοῦτο καὶ *(τὰ)* ἀπὸ τῆς 10 χιόνος δοκεῖ χρηστὰ εἶναι· καὶ γὰρ ἀνάγεται τὸ ποτιμώτερον καὶ τοῦτο κεκομμένον ἐστὶ τῷ ἀέρι· διὸ καὶ τῶν ὄμβριῶν βελτίω· καὶ τὰ ἐκ κρυστάλλου δὲ διὰ τὸ κουφότερα εἶναι· σημεῖον δ' ὅτι καὶ ὁ κρύσταλλος αὐτὸς κουφότερος τοῦ ἄλλου ὄντας. τὰ δὲ ψυχρὰ σκληρά, διότι γεωδέστερα. τὸ δὲ σωματῶδες καὶ θερμανθὲν θερμότερον καὶ ψυχθὲν ψυχρότερόν ἐστι. κατὰ τὴν αὐτὴν δ' αἰτίαν καὶ τὰ ἐν τοῖς ὄρεσι ποτιμώτερα τῶν ἐν τοῖς πεδίοις· ἥττον γὰρ μέμικται τῷ γεώδει. 15 ποιεῖ δὲ τὸ γεώδες καὶ τὰς ἐπιχρόας τῶν ὄνδρων. τὸ γοῦν τῆς ἐν Βαβυλῶνι λίμνης ἐρυθρὸν γίνεται ἐπὶ 20 τινας ἡμέρας· τὸ δὲ τοῦ Βορυσθένους κατά τινας χρόνους ἰοβαφὲς καίπερ ὄντος καθ' ὑπερβολὴν λεπτοῦ· σημεῖον δέ· τοῦ Τράνιος ἐπάνω γίνεται διὰ κουφότητα τοῖς βορείοις. 17. πολλαχοῦ δ' εἰσὶ κρῆναι αἱ μὲν ποτιμώτεραι καὶ οἰνωδέστεραι, ὡς ἡ περὶ Παφλα- 25 γονίαν, πρὸς ἣν φασι τοὺς ἐγχωρίους ὑποπίνειν προσ-

6 δ *(θερμὸν)* διατηρεῖ Cas, cf. Plin. h. n. 31, 20; tum fort.
 ἐγκραθέντα 8 τε *(τῷ ἀέρι)* K 9 γίνονται CE: corr. K
 τὰ add. Mus 16 ψυχθὲν C: ψυχρὸν E 20 aestate rubras
 habet diebus undecim Plin. 31, 55 26 ex quo etiam sine vino
 potantes fiunt temulenti Vitr. 8, 3

ιόντας, ἀλμώδεις δ' ἄμα τῷ ὁξεῖ ἐν Σικανοῖς τῆς Σικελίας. ἐν τῇ Καρχηδονίων δὲ ἐπικρατείᾳ κρήνη ἔστιν ἥ τὸ ἐφιστάμενον ἐλαῖφ ἔστιν ὅμοιον, μελάν-^f τερον <δὲ> τὴν χρόαν· ὃ ἀποσφαιροῦντες χρῶνται
5 πρὸς τὰ πρόβατα καὶ τὰ κτήνη. καὶ παρ' ἄλλοις δ'
εἰσὶ λίποις ἔχουσαι τοιοῦτον, ως ἡ ἐν Ἀσίᾳ, ὑπὲρ ἣς
Ἀλέξανδρος ἐπέστειλεν ως ἐλαίουν κρήνην εὔρηκά.
καὶ τῶν θερμῶν δ' ἐκ φύσεως ὑδάτων ἔνια γλυκέα
ἔστιν, ως τὰ ἐν Αιγαῖς <τῆς> Κιλικίας καὶ περὶ Πα-⁴³
10 γαστὰς τά τ' ἐν τῇ Τρωικῇ Λαρίσῃ καὶ περὶ Μαγνη-
σίαν καὶ ἐν Μήλῳ καὶ Λιπάρᾳ· ἐν δὲ Προύσῃ τῇ
πρὸς τὸν Μύσιον Ὄλυμπον τὰ βασιλικὰ καλούμενα.
τὰ δ' ἐν Ἀσίᾳ περὶ Τράλλεις καὶ τὸν Χαρακωμήτην
ποταμόν, ἔτι δὲ Νῦσαν πόλιν οὗτως ἔστι λιπαρὰ ως
15 μὴ δεῖσθαι τοὺς ἐναπολουμένους ἐλαίουν. τοιαῦτα καὶ
τὰ ἐν Δασκύλου κάρμη. τὰ δ' ἐν Καρούροις κατάξηρα
καὶ σφόδρα θερμά· τὰ δὲ περὶ Μηνὸς κάρμην, ἡ ἔστι
Φρυγίας, τραχύτερά ἔστι καὶ λιτρωδέστερα, ως καὶ
<τὰ> ἐν τῇ καλούμενῃ Λέοντος κάρμη τῆς Φρυγίας.
20 τὰ δὲ περὶ Δοφύλαιου καὶ πινόμενά ἔστιν ἥδιστα· τὰ
γὰρ περὶ Βαίας ἡ Βαίου λιμένα τῆς Ἰταλίας παντελῶς
ἀποτα.

18. σταθμήσας τὸ ἀπὸ τῆς ἐν Κορίνθῳ Πειρήνης
καλούμενης ὕδωρ κονφότερον πάντων εὑρον τῶν κατὰ

1 fort. ἀλμώδης, cf. Antig. mir. 149   4 δὲ add. K   5 i. e. contra morbos armentarios Solin. c. 5   8. 9 fort. ἀλυκά ἔστιν cf. Plin. 31, 61 et 76   9 τῆς add. Mus, ἐν Αιγέστῃ τῆς Σικελίας Schw coll. Plin. 31, 61   9. 10 παγαστὰς C τραγάσ super-
scr. σας E   10 τά τ' ἐν Cas: τὰς ἐν CE   11 ἐν δὲ Προύσῃ κτλ' haec mutila   13 ἐν Λυδίᾳ Schw, potius ἐν Καρίᾳ
13 fluvii nomen suspectum   14 νύσσαν CE   16 fort. κατάσκηνος
19 τὰ add. Mus   20 δονύλαιον CE: corr. Cas   23 — p. 100,
16 haec ab Athenaeo ipso interposita   24 καλούμενον E

τὴν Ἑλλάδα. οὐ γὰρ Ἀντιφάνει τῷ κωμικῷ πεπίστευκα λέγοντι κατὰ πολλὰ τὴν Ἀττικὴν διαφέρουσαν τῶν ἄλλων καὶ ὕδωρ κάλλιστον ἔχειν. φησὶ γάρ (Π 84 Κ)·

οἶα δ' ἡ χώρα φέρει

διαφέροντα πάσης, Ἰππόνικε, τῆς οἰκουμένης, 5

τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα. Β. σῦκα μέν, νὴ τὸν Δία,

πάνυ φέρει. Α. βοσκήματ', ἔρια, μύρτα, θύμα, πυρούς, ὕδωρ,

ῶστε καὶ γνοίην ἂν εὐθὺς Ἀττικὸν πίνων ὕδωρ. 10

τὸ ὕδωρ ποταμοῦ σῶμα φησί που Εὔβοιος δὲ κωμῳδιοποιὸς (Π 214 Κ) εἰρηκέναι Χαιρήμονα τὸν τραγικόν (ρ. 611 Ν)·

ἔπει δὲ σηκῶν περιβολὰς ἡμεῖψαμεν

ὕδωρ τε ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν.

15

καὶ ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις ἐξ ὕδάτων ἀρδεται.

ἐν Τήνῳ αρήνη ἐστὶν ἡς τῷ ὕδατι οἶνος οὐ μίγνυται. Ἡρόδοτος δὲ ἐν τετάρτῃ (c. 52) τὸν Ἄπανίν φησιν ἀπὸ μὲν τῶν πηγῶν φερόμενον ἐπὶ πέντε ἡμέρας δι βραχὺν εἶναι καὶ γλυκύν, μετὰ δὲ ἄλλων τεσσάρων 20 ἡμερῶν πλόου πικρὸν γίνεσθαι ἐκδιδούσης εἰς αὐτὸν αρήνης τινὸς πικρᾶς. Θεόπομπος (FGH I 316) δέ φησι περὶ τὸν Ἔριγῶνα ποταμὸν ὅξὺ εἶναι ὕδωρ καὶ τοὺς πίνοντας αὐτὸ μεθύσκεσθαι παθὰ καὶ τοὺς τὸν οἶνον.

19. Ἀριστόβοιος δ' ὁ Κασανδρεύς φησιν (fr. 3 M) ἐν 25

2 ἀλητικὴν in mg. γρ. ἀττικὴν Ε ἀλυκὴν superscr. ἀττικὴν C 5 cf. III 74 d τῆς ἀπάσης, Ἰππόνικ, οἰκουμένης Pors 8 θύμα Dobr: θύματα CE 9 ὕδωρ Dobr: ὕδωρ διαφέρον C 9 διαφέρον — 10 πίνων ὕδωρ om. E 11. 12 ὁ κωμικὸς C 16 καὶ ἡμῶν — ἀρδεται Eubuli versum esse putat Di, ἐξ del. Schw 18 ἐν δ' C ἐν δῃ E 20 rectius μετὰ δὲ τοῦτο, cf. Herod 21 πλόου Herod: πλέον CE 23 ἐριμῶνα C ἐριγαν superscr. ω E: corr. Brunck 24 fort. τοὺς οἶνον

*Μιλήτῳ κρήνην εἶναι Ἀχέλλειον καλουμένην, ἡς τὸ μὲν
φεῦμα εἶναι γλυκύτατον, τὸ δ' ἐφεστηκὸς ἀλμυρόν·
ἀφ' ἣς οἱ Μιλήσιοι περιφράνασθαι φασι τὸν ἥρωα,
ὅτε ἀπέκτεινε Τράμβηλον τὸν τῶν Λελέγων βασιλέα.*

5 φασὶ δὲ καὶ ὅτι τὸ περὶ Καππαδοκίαν ὑδωρ πολύ τε ε
ὖν καὶ κάλλιστον οὐ σήπεται ἀπόρρησιν οὐκ ἔχον,
πλὴν εἰ μὴ ὑπὸ γῆν φέοι. Πτολεμαῖος δὲ ὁ βασι-
λεὺς ἐν ἐβδόμῳ ὑπομνημάτων (FHG III 187) ἐπὶ Κορίν-
θου προάγουσι, φησίν, ἡμῖν διὰ τῆς Κοντοπορείας
10 καλουμένης κατὰ τὴν ἀκρώρειαν προσβαίνουσιν' εἶναι
κρήνην νᾶμα ἀνιεῖσαν χιόνος ψυχρότερον· ἐξ ἣς πολ-
λοὺς μὴ πίνειν ἀποκαγήσεσθαι προσδοκῶντας, αὐτὸς
δὲ λέγει πεπωκέναι. Φύλαρχος δέ φησιν (FHG I 354) f
ἐν Κλείτορι εἶναι κρήνην ἀφ' ἣς τοὺς πιόντας οὐκ
15 ἀνέχεσθαι τὴν τοῖς οἴνοις ὁδμήν. Κλέαρχός φησι
(FHG II 327) τὸ μὲν ὑδωρ ὥσπερ καὶ τὶ γάλα λευκὸν.
λέγεσθαι, οἴνον δὲ καθάπερ καὶ τὸ νέκταρ ἐρυθρόν,
μέλι δὲ καὶ ἔλαιον χλωρόν, τὸ δ' ἐκ τῶν μόρων θλι-
βόμενον μέλαν.

20 *Εὗροντος εὑρετικούς φησι τὸ ὑδωρ ποιεῖν τοὺς
πίνοντας αὐτὸ μόνον* (II 211 K),

τον δ' οἰνον ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν.

τὰ αὐτὰ δ' ἵαμβεῖα καὶ Ὡφελίων φησί (II 294 K).

20. τοιαῦτα ὥσπερ οἱ φίγτορες πρὸς ὑδωρ εἰπὼν
25 καὶ βραχὺ ἀναπαυσάμενος αὐθίς ἔφη· "Αμφις δ κω- 44
μικός πού φησιν (II 248 K)."

2 ὑφεστηκὸς Schw 4 στράμβηλον CE, cf. Mein anal.
Alex. p. 57 5 καππαδοκίην E 6 ἀπόρρησιν C ἀπόρρησιν
E: corr. Schw 8 ξω C: ξέ E 9 κοντοπορείας C 14 κλίτοις
C κλείτηρι E 18 μόρων Coraes: μύρων CE 20 εὑρετικούς
E: εὑρετής C 22 ἐπισκοπεῖν C 23 fort. Ὡφελίων, φησί
(i. e. Athenaeus) 24 εἶπον E

ἐνην ἄρ', ὡς ἔοικε, κάν οἶνῳ λόγος·
ἔνιοι δ' ὑδωρ πίνοντές εἰσ' ἀβέλτεροι.

Αντιφάνης δέ (II 129 K).

οἶνῳ . . . τὸν οἶνον ἔξελαύνειν,

σάλπιγγι τὴν σάλπιγγα, τῷ κήρυκι τὸν βοῶντα, 5
κόπῳ κόπου, ψόφῳ ψόφου, τριαβόλῳ δὲ πόρνην,
αὐθαδίαν αὐθαδίᾳ, Καλλίστρατον μαγείρῳ,

5 στάσιν στάσει, μάχῃ μάχην, ὑπωπίοις δὲ πίντην,
b πόνῳ πόνου, δίκην δίκη, γυναικὶ τὴν γυναικα.

ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὑδατος ἔταττον οἱ παλαιοὶ τὸ ἄκρα- 10
τον. Σώφρων (fr. 22 Bo). ‘ὑδωρ ἄκρατον εἰς τὰν
κύλικα.’

21. ὅτι Φύλαρχός φησι (FHG I 337) Θεόδωρον τὸν
Λαρισσαῖον ὑδροπότην γενέσθαι, τὸν ἀλλοτρίως ἀεὶ 15
ποτε πρὸς Αντίγονον ἐσκηκότα τὸν βασιλέα. φησὶ δὲ
καὶ <ἐν τῇ ζ> τοὺς "Ιβηρας πάντας ὑδροποτεῖν καίτοι
πλουσιωτάτους ἀνθρώπων ὄντας, μονοσιτεῖν τε αὐτοὺς
ἀεὶ λέγει διὰ μικρολογίαν, ἐσθῆτας δὲ φορεῖν πολυτε-
c λεστάτας. 'Αριστοτέλης δ' (p. 562 R) ἡ Θεόφραστος
Φιλίνον τινα ἴστορει μήτε ποτῷ χρήσασθαι ποτε μήτε 20
ἐδέσματι ἄλλῳ ἡ μόνῳ γάλακτι πάντα τὸν βίον. Πύθ-
ερμος δὲ (FHG IV 488) ἐν τοῖς Πειραιῶς τυραννεύ-
ουσι καταγράφει καὶ Γλαύκωνα ὑδροπότην. 'Ηγήσαν-
δρος δ' ὁ Δελφὸς Αγχίμολον καὶ Μόσχον φησὶ (FHG
IV 418) τοὺς ἐν "Ηλιδὶ σοφιστεύσαντας ὑδροποτῆσαι 25

4 οἶνῳ δὲ δεῖ Elmsl 5. 6 κόπῳ κόπου σάλπιγγι CE: trans-
pos. Elmsl 6 τριβόλῳ C 7 αὐθαδεῖαν αὐθαδεῖᾳ E 8 μά-
χην μάχῃ CE: corr. Elmsl 9 δίκη δίκην Elmsl γυναικὸς τῇν C
11 εἰς τῇν CE 16 ἐν τῇ ζ add. ex Const. Porph. de ad-
min. imp. 28 18 τε φορεῖν CE: corr. Mus 20 extr μήτε
Eust. 916, 43: ἡ CE, cf. Plut. qu. symp. p. 660e 24 Ἀγχί-
πυλος vocatur apud Diog. L 2, 126

πάντα τὸν βίον καὶ μόνα σῦνα προσφερομένους οὐδενὸς ἡττον διαινεῖσθαι σώμασιν ἐρρωμενεστέρους· τὸν δ' ἰδρῶτα [αὐτῶν] δυσάδη οὕτως ἔχειν ως πάντας αὐτοὺς ἐκκλίνειν ἐν τοῖς βαλανείοις. Μάτρις δ' ὁ 5 Θηβαῖος ὃν ἐβίω χρόνον οὐδὲν ἐσιτεῖτο ἢ μυροίνης ὁ ὀλίγον, οἶνον δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀπείχετο πλὴν ὕδατος. ὑδροπότης δ' ἦν καὶ Λάμπρος ὁ μουσικός, περὶ οὗ Φρύνιχός φησι (I 388 Κ).

〈καὶ νιγ〉λάρους θρηνεῖν, ἐν οἷσι Λάμπρος ἐν-
10 απέδνησκεν,

ἄνθρωπος 〈ῶν〉 ὑδατοπότης, μινυρὸς ὑπερσοφιστής,

Μουσῶν σκελετός, ἀηδόνων ἥπιαλος, ὕμνος Ἀιδου.

Μάχων δ' ὁ κωμικὸς ὑδροπότου Μοσχίωνος μέμνηται
(VI 246 b). 22. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μεθῆς

15 φησὶν (fr. 90 R) ὅτι ἀλμυράς τινες προσφερόμενοι τροφὰς ἄδιψοι διέμειναν· ὡν ἦν Ἀρχωνίδης ὁ Ἀργεῖος. Μάγων ε-
δὲ ὁ Καρχηδόνιος τοὶς τὴν ἄνυδρον διῆλθεν ἄλφιτα
ξηρὰ σιτούμενος καὶ μὴ πίνων. Πολέμων δ' ὁ Ἀκαδημαι-
κὸς ἀφεάμενος ἀπὸ τριάκοντα ἑτῶν ὑδροπότησε μέχρι

20 θανάτου, ως ἔφη Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος (p. 66 Wil).

Διοκλῆ τε τὸν Πεπαρήθιόν φησι Δημήτριος ὁ Σκή-
ψιος (fr. 72 Gaede) μέχρι τέλους ψυχρὸν ὕδωρ πεπωκέναι.

αὐτὸς δὲ περὶ αὐτοῦ μάρτυς ἀξιόχρεως Δημοσθένης ο
φήτωρ (6, 30) φάσκων χρόνον τινὰ ὕδωρ μόνον πεπω-

25 κέναι. καὶ Πυθέας γοῦν φησιν (fr. 4 Tur). ἀλλὰ τοὺς f

2 haec et mutila et corrupta   3 αὐτῶν del. K   5 Θη-
βαῖος Toup cf. Ptol. Heph. in Phot. bibl. 148 b 1: Ἀθηναῖος CE
όσσον ἐβίω Cas   6 fort. 〈ποτῶν〉 πάντων   9 suppl. Bergk
11 ὧν add. Erfurdt   16 Ἀνδρῶν ὁ Ἀργεῖος Diog. L 9, 81 et
Apollonius mir. 25   18 μὴ πίνειν E   21 διοκλῆς CE: corr.
Cas   φησι Mus: φασι CE   22 ὕδωρ om. C   24 φάσκων
om. E   25 πυθέας E   γοῦν vitiosum, fort. δέ

νῦν δημαγωγοὺς ὁρᾶτε [Δημοσθένη καὶ Δημάδην] ὡς
ἐναυτίως τοῖς βίοις διάκεινται. ὃ μὲν γὰρ ὑδροποτῶν
καὶ μεριμνῶν τὰς νύκτας, ὡς φασιν, ὃ δὲ πορνοβο-
σκῶν καὶ μεθυσκόμενος κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην προ-
γάστωρ ἡμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀνακαλεῖ.⁷ Εὐφορίων 5
δὲ ὁ Χαλκιδεὺς οὗτος που γράφει (p. 139 M). ⁸ Λασύρ-
τας <ό> Λασιώνιος οὐδὲν προσεδεῖτο ποτοῦ καθάπερ
οἱ ἄλλοι, οὐδον δὲ προίετο καθάπερ πάντες ἀνθρώποι.
45 καὶ πολλοὶ διὰ φιλοτιμίαν ἐπεχείρησαν παρατηρῆσαι
καὶ ἀπέστησαν πρὸ τοῦ εὑρεῖν τὸ πραττόμενον. θέρους 10
γὰρ ἄρα καὶ τριακονθήμερον προσεδρεύοντες καὶ οὐ-
δενὸς μὲν ὁρῶντες ἀπεχόμενον ἀλυρφοῦ, τὴν κύστιν
δ' αὐτοῦ ἔχοντα συνηπείσθησαν ἀληθεύειν. ἔχοντο δὲ
καὶ τῷ ποτῷ, ἀλλ' οὐδὲν ἥττον οὐ προσεδεῖτο τούτου.⁹

. . μεταλλάξαι διάφορα βρώματα
ἔσθ' ἡδύ,

φησὶν Ἀντιφάνης (II 118 K),

καὶ τῶν πολλάκις θρυλούμενων
διάμεστον ὅντα τὸ παραγεύσασθαι τινος
καινοῦ παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονήν.

15

20

23. ὁ Περσῶν βασιλεύς, ὡς φησιν ἐν τῇ α' Ἡρό-
β δοτος (c. 188), ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Χοάσπεω πιεῖν ἔγεται
τοῦ παρὰ Σοῦσα φέοντος· τοῦ μόνου πίνει ὁ βασιλεύς.
τοῦ δὲ τοιούτου ὕδατος ἀπεψημένου πολλαὶ κάρτα
ἄμαξαι τετράκιλοι ἡμίόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγείοις 25

1 glossam del. K, nisi forte addidit Athenaeus
νύκτας πάσας 5 ἀνακυλεῖται Mus
Herw: οὐδὲ CE 13 δ' αὐτὸν εὐ ἔχοντα Cramer, δ' εὐλυτον
ἔχ. Wilam 15 βρώματα (βρώματος C) διάφορα CE: corr. Cas,
qui ab initio τὸ γὰρ suppl 18 θρυλούμενων CE 20 διπλα-
σίαν παρέσχε CE: corr. Cas 21 ἐν τῇ δ' CE: corr. ed. Basil
22 χοάσπεος C χοάσπον E πιεῖν om. Herod, videtur delen-
dum 23 τοῦ δὲ μόνον E

- ἀργυρέοισιν ἔπονταί οἱ.³ Κτησίας δὲ ὁ Κνίδιος καὶ
Ιστορεῖ (fr. 49 M) ὅπως ἔψεται τὸ βασιλικὸν τοῦτο ὕδωρ
καὶ ὅπως ἐναποτιθέμενον τοῖς ἀγγείοις φέρεται τῷ βα-
σιλεῖ, λέγων αὐτὸν καὶ ἐλαφρότατον καὶ ἥδιστον εἶναι.
 5 καὶ ὁ τῆς Αἰγύπτου δὲ βασιλεὺς δεύτερος ὁ Φιλάδελ- ε
φος ἐπίκλητος ἐκδους τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Βερενίκην
'Αντιόχῳ τῷ Συρίας βασιλεῖ ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε πέμπειν
αὐτῇ τὸ ἄπο τοῦ Νείλου ὕδωρ, ἵνα μόνον τούτου [τοῦ
ποταμοῦ] ἡ παῖς πίνῃ, Ιστορεῖ Πολύβιος (fr. 154 Hu).
 10 Ἡλιόδωρος δέ φησι (FHG IV 425) τὸν Ἐπιφανῆ Ἀν-
τίοχον, ὃν διὰ τὰς πράξεις Πολύβιος Ἐπιφανῆ καλεῖ,
τὴν κρήνην τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ κεράσαι οἶνῳ· καθάπερ
καὶ τὸν Φρύγα Μίδαν φησὶ Θεόπομπος (FHG I 289),
ὅτε ἐλεῖν τὸν Σιληνὸν ὑπὸ μέθης ἥμέλησεν. ἐστὶ δὲ
 15 ἡ κρήνη, ὡς φησι Βίων (FHG II 19), μέση Μαιδῶν
καὶ Παιόνων Ἰννα καλούμενη. Στάφυλος δέ φησι
(FHG IV 506) τὴν τοῦ οἴνου πρὸς τὸ ὕδωρ κρᾶσιν Με- d
λάμποδα πρῶτον εὑρεῖν. φησὶ δὲ καὶ πεπτικώτερον
τοῦ οἴνου τὸ ὕδωρ Πλειστόνικος.
- 20   24. ὅτι τοῖς προπίνουσιν ἐπιτεταμένως οὐκ οἰκείως
διατίθεται ὁ στόμαχος, ἀλλὰ μᾶλλον κακοῦται καὶ πολ-
λάκις φθορὰν τῶν ληφθέντων παρασκευάζει. δεῖ οὖν
τὸν ὑγιείας ἀντιποιούμενον καὶ συμμέτροις γυμνασίοις
χρᾶσθαι διὰ τοὺς πολλοὺς ἰδρῶτας καὶ λοντροῖς, ὡς
 25 διᾶναί τε τὸ σῶμα καὶ μαλαχθῆναι· μετὰ δὲ ταῦτα
προπίνειν ὕδωρ ὡς χρηστότατον, ἐν μὲν χειμῶνι καὶ
ἔαρι θερμὸν ὡς μάλιστα, ἐν δὲ τῷ θέρει ψυχρόν, ὡς ε

3 συμφέρεται Valcken del. K 5 δεύτερος δ C 8. 9 glossam non Polybium, sed Phylarchum haec dixisse coni. Wilam 15 μῆδων C E: corr. Cas 17 πρὸς τὸ ὕδωρ om. E 22 φθορὰς E fort. recte, cf. p. 53 c 23 ὑγείας C 25 fort. διανθῆναι τε 26 προσπίνειν E

μὴ προεκλύειν τὸν στόμαχον· προκίνειν δὲ σύμμετρον τῷ πλήθει χάριν τοῦ προαναληφθῆναι τοῦτο εἰς τὴν ἔξιν καὶ μὴ ἀκέραιον ἀναδίδοσθαι τὴν ἀπὸ τοῦ οἶνου δίναμιν μηδὲ τοῖς πέρασι τῶν ἀγγείων προσπίπτουσαν ἐπιδάκνειν. ἐὰν δέ τις ἡμῶν τοῦτο δυσκόλως ποιῇ, 5 γλυκὺν ὑδαρῆ θερμὸν προλαμβανέτω, μάλιστα δὲ τὸν καλούμενον πρότροπον [τὸν γλυκὺν Λέσβιον] διητα εὐ-
στόμαχον. καὶ ὁ γλυκάξων δ' οἶνος οὐ βαρύνει τὴν κεφαλήν, ὡς Ἰπποκράτης ἐν τῷ περὶ διαιτης φησὶν
f (II 832 Litt), ὃ τινες μὲν ἐπιγράφουσι περὶ ὁξέων [νόσων], 10 οἱ δὲ περὶ πτισάνης, ἄλλοι δὲ πρὸς τὰς Κνιδίας γνώ-
μας. λέγει δέ· ‘ὅ γλυκὺς ἡσσόν ἐστι καρηβαρικὸς τοῦ οἰνώδεος καὶ ἡσσον φρενῶν ἀπτόμενος καὶ διαχωρητι-
κάτερος τοῦ ἐτέρου κατ’ ἔντερον.’ οἱ δεῖ δὲ προπίνειν καθὰ τοὺς Καρμανούς φησι Ποσειδώνιος (FHG III 15
275). τούτους γὰρ φιλοφρονούμενους ἐν τοῖς συμπο-
σίοις λύειν τὰς ἐπὶ τῷ προσώπῳ φλέβας καὶ τὸ καταρ-
ρέον αἷμα μιγνύντας τῷ πόματι προσφέρεσθαι, τέλος
46 φιλίας νομίζοντας τὸ γεύεσθαι τοῦ ἀλλήλων αἷματος.
μετὰ δὲ τὴν προσφορὰν ταύτην συγχρίεσθαι τὴν κε- 20 φαλὴν μύρῳ, μάλιστα μὲν φοδίνῳ, εἰ δὲ μή, μηλίνῳ,
εἰς τὸ ἀποκρούεσθαι τι ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ μὴ βλάπ-
τεσθαι ἀπὸ τῆς τῶν οἰνων ἀναθυμιάσεως· εἰ δὲ μή,
ἰρίνῳ ἢ ναφδίνῳ. οὐ κακᾶς οὖν”Αλεξίς φησιν (II 368 K).

1 προσεκλύειν CE: corr. Schw   2 τῷ πλήθει scil. τῆς βρώμης, ut ait Hippocr. II 328 Littre   3 ἀνακέραιον E, vinum συναναφέρει ἔαυτῷ καὶ τοὺς παχεῖς χυμούς Galen. XV 634
4. 5 μηδὲ — ἐπιδάκνειν male haec pendent ab χάριν τοῦ 5 ἡμῶν C: οἷμαι E, melius ἐὰν δέ τις διψῶν cf. Hippocr. l. s 6 γλυκὺν ὑδαρῆ Schw: γλυκὺν (γλυκὴ E) ὑδαρῆ η CE 7 glossam del. Wilam   10 νόσων del. K   15 καρμανούς CE: corr. Mus 17 μετώπῳ Wilam   21 fort. μηλίνῳ ἢ ιρίνῳ ἢ ναφδίνῳ εχ v. 28. 24   22 τὰ ἀπὸ τοῦ πότου Wilam

ἐναλείφεται τὰς φίνας· ὑγιείας μέρος
μέγιστον ὁσμὰς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιεῖν.

25. ἐκκλίνειν δὲ δεῖ τὰ πάχη τῶν μύρων ὕδωρ τε
πίνειν τὸ κατὰ πρόσοψιν λεπτὸν καὶ διαυγές, ὃ δὴ
5 καὶ κατὰ τὸν σταθμόν ἔστι κοῦφον καὶ οὐδὲν ἐν αὐτῷ
γεῶδες ἔχει. τὸ δὲ συμμέτρως θερμαινόμενον καὶ
ψυχόμενον ὕδωρ χρηστόν ἔστι καὶ εἰς χάλκεον ἢ ἀρ-
γύρεον ἄγγος ἐγκεόμενον οὐ ποιεῖ τὸ ίῶδες. φησὶ δὲ
καὶ Ἰπποκράτης (IV 542, 26. V 88, 11 Litt.)· ‘ὕδωρ τὸ
10 ταχέως θερμαινόμενον καὶ ψυχόμενον ἀεὶ κονφότερον.’
μοχθηρὰ δ’ ἔστι τὰ βραδέως τὰ ὄσπρια τήκοντα. τοι-
αῦτα δὲ τὰ νιτρώδη καὶ ἀλμυρά. ἐν δὲ τῷ περὶ ὕδά-
των Ἰπποκράτης (VI 118 Litt?) καλεῖ τὸ χρηστὸν ὕδωρ
πότιμον. τὰ δὲ τῶν ὕδάτων στάσιμα χαλεπά, ὡς τὰ
15 λιμναῖα καὶ τὰ ἐλώδη. ἔστι δὲ καὶ τῶν ιρηναίων τὰ
πλεῖστα σκληρότερα. Ἐρασίστρατος δέ φησιν ὡς εἰ-
‘δοκιμάζουσί τινες τὰ ὕδατα σταθμῷ ἀνεξετάστως. Ιδοὺ
γὰρ τοῦ ἐξ Ἀμφιαράου ὕδατος καὶ <τοῦ> ἐξ Ἐρετρίας
συμβαλλομένων, τοῦ μὲν φαύλου τοῦ δὲ χρηστοῦ
20 ὅντος, οὐδὲν’ ἥτις ἔστι διαφορὰ κατὰ τὸν σταθμόν.’
‘Ιπποκράτης δ’ ἐν τῷ περὶ τόπων (II 80 Litt) ἄριστά
φησιν εἶναι τῶν ὕδάτων ὅσα ἐκ μετεώρων χωρίων φει-
καὶ ἐκ λόφων γεηρῶν. ταῦτα γὰρ λευκὰ καὶ γλυκέα
καὶ τὸν οἶνον δλίγον φέρειν οἴλα τέ ἔστι, τόν τε χει-
25 μῶνα θερμαίνεται καὶ τὸ θέρος ψυχρά ἔστιν. ἐπαινεῖ δὲ
δὲ μάλιστα ὡν τὰ φεύματα πρὸς ἀνατολὴν ἥλιον

1 μύροις | ὑπαλείφεται Clem. Al. paed. p. 209 P 2 ποιῶν
CE, sed E in mg. γρ. ποιεῖν 4 λευκὸν καὶ Coraes 7 fort.
καὶ δε εἰς 8 ἔγχος E τοῦτο ίῶδες Coraes 9 καὶ δ E
18. 14 ὕδωρ ποίητιμον CE: corr. Cas, sed Hippocrates ποτόν
dixit, non πότιμον 18 τοῦ add. Mus 20 οὐ δή τις CE:
corr. Cas 22 ἐν μετεώρῳ χωρίῳ C 23 λόφων ἔηρῶν CE

ἔρρωγε καὶ μάλιστα πρὸς τὰς θερινάς. ἀνάγκη γὰρ λαμπρὰ εἶναι καὶ εὐώδη καὶ κοῦφα. Διοκλῆς δέ φησι τὸ ὄδωρ πεπτικὸν εἶναι καὶ ἄφυσον ψυκτικόν τε μετρίως ὁξυδερκές τε καὶ ἥκιστα καρηβαρικὸν κινητικόν τε ψυχῆς καὶ σώματος. Πραξιαγόρας τε ταῦτα φησι· 5 ἐπαινεῖ δὲ τὸ ὅμβριον, Εὐήνωρ δὲ τὰ λακκαῖα· χρηστότερον τε εἶναι φάσκει τὸ ἔξι' Ἀμφιαράου συμβαλλόμενον τῷ ἐν Ἐφεσῷ. 26. ὅτι δὲ τὸ ὄδωρ ὁμολογουμένως εἴστι τρόφιμον δῆλον ἐκ τοῦ τρέφεσθαι τινα ἐξ αὐτοῦ μόνου τῶν ξώων, ὥσπερ τοὺς τέττιγας. πολλὰ δὲ καὶ 10 τῶν ἄλλων ὑγρῶν ἐστι τρόφιμα, οἷον γάλα, πτισάνη, οἶνος. τὰ γοῦν ὑποτίθαι γάλακτι διαφείται. καὶ πολλὰ δὲ ἔθνη γαλακτοποτοῦντα ξῆ. Δημόκριτον δὲ τὸν Ἀβδηρίην λόγος ἔχει διὰ γῆρας ἐξάξαι αὐτὸν διεγνωκότα τοῦ ξῆν καὶ ὑφαιροῦντα τῆς τροφῆς καθ' 15 ἐκάστην ἡμέραν, ἐπεὶ αἱ τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραι ἐνέστησαν, δεηθεισῶν τῶν οἰκείων γυναικῶν μὴ ἀποθανεῖν κατὰ τὴν πανήγυριν, ὅπως ἑορτάσωσι, πεισθῆναι κελεύσαντα μέλιτος ἀγγεῖον αὐτῷ πλησίου παρατεθῆναι, καὶ διαξῆσαι ἡμέρας ἵκανὰς τὸν ἄνδρα, 20 τῇ ἀπὸ τοῦ μέλιτος ἀναφορᾷ μόνη χρώμενον, καὶ μετὰ τὰς ἡμέρας βασταχθέντος τοῦ μέλιτος ἀποθανεῖν. ἔχαιρε δὲ ὁ Δημόκριτος ἀεὶ τῷ μέλιτι· καὶ πρὸς τὸν πυθόμενον πᾶς ἀν ὑγιῶς τις διάγοι ἔφη, εἰ τὰ μὲν ἐντὸς μέλιτι βρέχοι, τὰ δὲ ἔκτὸς ἐλαίω. καὶ τῶν Πυθαγορι· 25 47 κῶν δὲ τροφὴ ἦν ἄρτος μετὰ μέλιτος, ὡς φησιν Ἀρι-

5 ταῦτα E: ταῦτα C 6 ἐπαινεῖ E: ἐπικινεῖ C 6. 7 χρηστότερον K: χρηστόν CE 11 ὄδαρῶν E, in ὥσπερ ὑγειῶν 12 οἶνος om. E διακεῖται C διοικεῖται E: corr. Wilam 14 αὐδηρίην CE 15 ὑφεροῦντα C 17. 18 ἀποθανήσκειν (sic E) 19 αὐτῷ superscr. οὐ E 23 ἀεὶ om. C 24 διάγει C διάγει superscr. η E: corr. Mus 25 βρέχει CE: corr. Mus

στόξενος (FHG II 273), τοὺς προσφερομένους αὐτὰ
ἀεὶ ἐπ' ἀρίστῳ λέγων ἀνόσους διατελεῖν. Λύκος δὲ
πολυχρονίους φησὶν (FHG II 873) εἶναι τοὺς Κυρνίους
(οἰκοῦσι δ' οὗτοι περὶ Σαρδόνα) διὰ τὸ μέλιτι ἀεὶ^b
τὸ χρῆσθαι· πλεῖστον δὲ τοῦτο γίνεται παρ' αὐτοῖς.

27. ὅρα τὸ 'ἀνατιθεμένων πάντων τὴν ξήτησιν'
ἥτοι ἀναβαλλομένων.

ὅτι τὸ ἄνηστις ἡ νῆστις πλεονασμῷ τοῦ ἀ, ὡς
στάχυς ἄσταχυς, παρὰ Κρατίνῳ κεῖται (I 26 K).

10 οὐ γάρ τοι σύ γε πρῶτος <ἄκλητος> φοιτᾶς ἐπὶ^c
δεῖπνον ἄνηστις.

τὸ δὲ ὁξύπεινος παρὰ Διφίλῳ (II 572 K).
τέρπομαι γυμνοὺς ὁρῶν

τοὺς ὁξύπεινους καὶ πρὸ τῶν καιρῶν ἀεὶ^b
15 πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας.

καὶ Ἀντιφάνης (II 124 K).
Ἐν νόσημα τοῦτ' ἔχει.

ἀεὶ γὰρ ὁξύπεινός ἐστι. Β. Θετταλὸν
λέγει κομιδῇ τὸν ἄνδρα.

20 καὶ Εὔβοιος (II 167 K).
Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' ἀγνὸν ἐς Θήβης πέδον

οἰκεῖν κελεύει· καὶ γὰρ ἀξιωτέρους
πωλοῦσιν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἄρτους ἐκεῖ.

ὅ δ' ὁξύπεινος. τὸν δὲ μουσικώτατον
κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερδᾶν Ἀμφίονα.

25 οὖν φᾶστ' ἀεὶ πεινῶσι Κενροπιδῶν κόροι
κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σιτούμενοι.

1 fort. ταῦτα 2 ἀνόσως E 8 πολυχρονιωτάτους et Κυρναῖους apud Steph. B. p. 397 M 8 ἡ νῆστις etiam Bekk. anecd.
402, 32 et Suid. s. v. ἄνηστις, ἀντὶ τοῦ νῆστις recte Hes. 10
ἄκλητος add. Bekk. anecd. et Suid. l. s. 13 fort. τέρπομαι γ' ὑμᾶς
ὁρῶν 17 νόσημον E 19 λέγετε Mus 21 ἐλθεῖν CE: corr.
Iac 24 ὁ δ' Grot: σὺ δ' CE 27 σιτώμενοι CE: corr. Mus

28. ὁ δὲ μονοσιτῶν κεῖται παρ' Ἀλέξιθι (Π 396 Κ).
 ἐπὰν ἰδιώτην ἄνδρα μονοσιτοῦντ' ἰδης
 ἦ μὴ ποδοῦντ' ὡδὰς ποιητὴν καὶ μέλη,
 τὸν μὲν ἰδιώτην τοῦ βίου τὸν ἥμισυ
 ἀπολωλεκέναι υόμιξε, τὸν δὲ τῆς τέχνης
 5   5 τὴν ἥμισειαν· ξῶσι δ' ἀμφότεροι μόλις.

δ *Πλάτων* (Ι 658 Κ). ‘οὐ μονοσιτῶν ἑκάστοτε ἀλλὰ κἀ-
 νίστε δειπνῶν δἰς τῆς ἥμέρας.’
 ὅτι νωγαλεύματα ἑκάλουν τὰ ἥδεα βρώματα.
Ἀραράς (Π 217 Κ).
 10   10 τὰ κομψὰ μὲν *(δὴ)* ταῦτα νωγαλεύματα.
Ἀλεξίς (Π 398 Κ).

Θασίοις οίναρίοις
 τῆς ἥμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος
 καὶ νωγαλίζει.

15

Αντιφάνης (Π 38 Κ).

βότρυς, φοίνις, φοίνικας, ἔτερα νώγαλα.

ε ἀπόσιτον δ' εἰρηκε *Φιλωνίδης* (Ι 255 Κ), αὐτόσιτον
 δὲ *Κρόβυλος* (ΙV 565 Μ). ‘παράσιτον αὐτόσιτον.’ ἀνα-
 φίστητον δ' εἰρηκεν *Εὔπολις* (Ι 273 Κ). ἀναγκόσιτον 20
 δὲ *Κράτης* (Ι 143 Κ). καὶ *Νικόστρατος* δέ (Π 228 Κ).
 μειράκιον .. κατὰ τύχην

ὑποσκαφιόναρτόν τι κεχλαμυδωμένον
 κατάγεις ἀναγκόσιτον.

ἀριστόδειπνον δ' εἶπεν *Ἀλεξίς* (Π 402).
 25

3 ποιοῦντ' Mein vix recte ποιητὰς CE: corr. Cas
 7 *Πλάτων* — 8 ἥμέρας om. E, habet in mg C 11 μὲν δὴ
 om. E δὴ om. C, cf. III p. 86 d 13 οίναροις E 14. 15
 ὑποβρέχων μέρος ἐνωγαλίζει (sic) C, cf. I p. 28 ε 17 νωγα-
 λεύματα E 23 τι Pors: τι καὶ CE 24 κατὰ γῆς ἀναγκο-
 σιῶ CE: corr. Pors 25 δ' om. E

ἀφ' ὧν γένοιτ' ἂν ἡμῖν σύντομον
ἀριστόδεῖπνον.

29. μετὰ ταῦτα ἀναστάντες κατεκλίνθημεν ὡς ἔκα-
στος ἥθελε, οὐ περιμείναντες ὀνομακλήτορα τὸν τῶν
δείπνων ταξίαρχον.

ὅτι καὶ τρίκλινοι οἶκοι καὶ τετράκλινοι καὶ ἐπτά- f
κλινοι καὶ ἐννεάκλινοι καὶ κατὰ τοὺς ἔξης ἀριθμοὺς
ἥσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἀντιφάνης (II 129 K).
συναγαγὼν

10 τρεῖς ὄντας εἰς τρίκλινον ὑμᾶς.

Φρύνιχος (I 387 K).

ἐπτάκλινος οἶκος ἦν καλός,
εἴτ' ἐννεάκλινος ἐτερος οἶκος.

Εὔβουλος (Π 208 K).

15 θὲς ἐπτάκλινον. B. ἐπτάκλινος οὗτοσι.

A. καὶ πέντε κλίνας Σικελικάς. B. λέγ' ἄλλο τι.

A. Σικελικὰ προσκεφάλαια πέντε.

"Αμφις (Π 249 K).

οὐχ ὑποστρώσεις ποτὲ

48

20 τρίκλινον;

'Αναξανδρίδης (Π 162 K).

τρίκλινον δ' εὐθέως συνήγετο

καὶ συναυλίαι γερόντων. —

ἄλλὰ ἔνωνας οἶγε καὶ φᾶνον δόμους

25 στρώννυν τε κοίτας καὶ πυρὸς φλέξον μένος

κρατῆρά τ' αἰρον καὶ τὸν ἥδιστον κέρα (IV 605 M).

30. 'νῦν δὲ τὴν τῶν στρωμάτων σύνθεσιν περι-
βολῇ χωρίζουσι καὶ ὑποβολῇ,' φησὶ Πλάτων ὁ φιλό-

7 καὶ ἐννεάκλινοι om. E 13 οἶκος del. Herw 25 στρώννυ
Mus: στρωμάτς C στρῶ E, vix potest aliud fuisse 26 τ' ἄρ-
γον CE: corr. Cas

σοφος (Polit. p. 280 b). ὁ δ' ὁμώνυμος αὐτῷ ποιητής φησι (I 658 K).

- b   *κατά' ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσιν καὶ στρώμασι πορφυροβάπτοις*
καὶ φοινικίσι Σαρδιακαῖσιν κοσμησάμενοι κατά- 5
κεινται.

ῆκμασε δ' ἡ τῶν ποικίλων ὑφή, μάλιστα ἐντέχνων περὶ αὐτὰ γενομένων Ἀκεσᾶ καὶ Ἐλικῶνος τῶν Κυπρίων. ὑφάνται δ' ἡσαν ἐνδοξοι· καὶ ἡν Ἐλικῶν υἱὸς Ἀκεσᾶ, ὃς φησιν Ἰερώνυμος (fr. 32 Hi). ἐν Πυθοῖ γοῦν ἐπὶ 10 τινος ἔργου ἐπιγέγραπται·

τεῦξ Ἐλικῶν Ἀκεσᾶ Σαλαμίνιος, φέντε χερσὶ⁵
 πότνια θεσπεσίην Παλλὰς ἔπνευσε χάριν.
 τοιοῦτος ἦν καὶ Παθυμίας ὁ Αἰγύπτιος. —

ώς ἐγὼ σκιρτῶ πάλαι

15

- c   *ὅπου φοδόπνοα στρώματ' ἔστι, [καὶ] λούμενος*
μίροις ψακαστοῖς,

φησὶν Ἔφιππος (II 263 K). Ἀριστοφάνης (I 561 K).
 ὅστις ἐν ἡδυόσμοις

στρώμασι παννυχίων

20

τὴν δέσποιναν ἐρείδεις.

Σώφρων δὲ (fr. 26 Bo) ‘στρουθωτὰ ἐλίγματά φησιν ἐντειμημένα.’ Ὁμηρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν στρωμάτων τὰ μὲν κατάτερα λίτα εἶναι φάσκει (α 180) ἥτοι λευκὰ καὶ μὴ βεβαμμένα ἢ πεποικιλμένα, τὰ δὲ 25 περιστρώματα (κ 352) ‘φήγεα καλά, πορφύρεα.’

5 σαρδιανικαῖσιν (-σι Ε) CE: corr. Mein, fort. καντοὶ (vel αὐτοὶ) φοινικίσι Σαρδιακαῖς κοσμησάμενος Ε 10 πυσοὶ Ε 18 ἔπνευσε K: ἔτενες CE 16. 17 καὶ λούμενος (λούομαι Ε) μύροις CE: corr. Wilam, sed dubito 18 Ἀριστοφάνης supra vers. add. CE 23 ἐντειμένα Ε, fort. ἐντειγμένα, ἐντειμημένα Wilam

31. πρῶτοι δὲ Πέρσαι, ὡς φησιν Ἡρακλείδης (FHG II 97), καὶ τοὺς λεγομένους στρώτας ἐφεῦρον, διὰ κόσμου ἔχη ἡ στρῶσις καὶ εὐάφειαν. τὸν οὖν [Κρῆτα] Τιμαγόραν ἢ τὸν ἐκ Γόρτυνος, ὡς φησι Φαιδροῖς ὁ περιπατητικός (FHG II 296), "Ἐντιμον, ὃς ξήλω Θεμιστοκλέους ἀνέβη ὡς βασιλέα, τιμῶν Ἀρταξέρξης σκηνὴν τε ἐδωκεν αὐτῷ διαφέρουσαν τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κλίνην ἀργυρόποδα, ἐπεμψε δὲ καὶ στρῶματα πολυτελῆ καὶ τὸν ὑποστρώσοντα, φάσκων 10 οὐκ ἐπίστασθαι τοὺς Ἑλληνας ὑποστρωνυμένιν. καὶ ἐπὶ τὸ συγγενικὸν ἄριστον ἐκαλεῖτο ὁ Κρῆς οὗτος, τὸν βασιλέα ψυχαγωγήσας· διότι οὐδενὶ πρότερον τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο, ἀλλ' οὐδέ τυπερον. αὕτη γὰρ ἡ τιμὴ τοῖς συγγενεσίι διεφυλάττετο. Τιμαγόρα μὲν γὰρ τῷ 15 Ἀθηναϊῷ τῷ προσκυνήσαντι βασιλέα καὶ μάλιστα τιμηθέντι τούτῳ οὐχ ὑπῆρξε· τῶν δὲ παρατιθεμένων βασιλεῖ τούτῳ τινὰ ἀπὸ τῆς τραπέζης ἀπέστελλε. Ἀνταλκίδα δὲ τῷ Λάκωνι τὸν αὐτοῦ στέφανον εἰς μύρου βάψας ἐπεμψε. τῷ δὲ Ἐντίμῳ τοιαῦτα πολλὰ ἐποίει 20 καὶ ἐπὶ τὸ συγγενικὸν ἄριστον ἐκάλει. ἐφ' ᾧ οἱ Πέρσαι χαλεπῶς ἐφερον ὡς τῆς τε τιμῆς δημευομένης καὶ στρατείας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάλιν ἐσομένης. ἐπεμψε δὲ καὶ κλίνην αὐτῷ ἀργυρόποδα καὶ στρῶμαν καὶ σκηνὴν οὐρανοφόρον ἀνθινὴν καὶ θρόνον ἀργυροῦν καὶ ἐπί- 25 χρυσον σκιάδειον καὶ φιάλας λιθοκολλήτους χρυσᾶς εἰκοσι, ἀργυρᾶς δὲ μεγάλας ἐκατὸν καὶ κρατῆρας ἀργυροῦς καὶ παιδίσκας ἐκατὸν καὶ παῖδας ἐκατὸν χρυ-

3. 4 τὸν οὖν Τιμ. ἢ τὸν ἐκ Γόρτυνος Κρῆτα Voisin 4. 5 φαινόμενος Σ: φηνόμενος Ε (in mg φαινόμενος) 5. 6 ξήλω μετὰ Θεμ. Ε 6 ὡς βασιλεὺς Σ 17 τούτῳ Cas: τούτων CE, reliqua non temptanda 20 ἐφ' ὅν Ε 26 εἰκοσι (i. e. ί) K: καὶ CE 26. 27 fort. ἀργυροῦς ἐκατὸν (quod ubique ḥ scriptum in CE)

49 σοῦς τε ἔξακισχιλίους χωρὶς τῶν εἰς τὰ ἐπιτήδεια καθ' ἡμέραν διδομένων.

32. τράπεζαι ἐλεφαντόποδες τῶν ἐπιδημάτων ἐκ τῆς καλουμένης σφενδάμνου πεκοιημένων. Κρατήνος (I 100 K).
5

γανριῶσαι δ' ἀναμένουσιν ὡδ' ἐπηγλαιισμέναι
μείρακες φαιδραὶ τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδάμνιναι.

εἰπόντος τινὸς κυνικοῦ τρίποδα τὴν τράπεζαν
δυσχεραίνει ὁ παρὰ τῷ σοφιστῇ Οὐλπιανὸς καὶ λέγει·
‘τήμερον ἐγὼ ‘πράγματα ἔξι ἐξ ἀπραξίας.’ πόθεν γὰρ 10
τούτῳ ὁ τρίποντος; εἰ μὴ τὴν Διογένους βακτηρίαν σὺν
καὶ τῷ πόδε ἀριθμῶν οὗτος τρίποδα προσηγόρευσε,
ἢ πάντων τραπέζας καλούντων τὰς παραθέσεις ταύτας.’

ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήϊκος γάμῳ (fr. 177 Rz) — κἄν
γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ ποιητοῦ τὰ 15
ἔπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι. — τρίποδας
τὰς τραπέζας φησί. καὶ Ξενοφῶν δ' ὁ μουσικώτατος ἐν ξ' Ἀναβάσεως γράφει (c. 3, 21). ‘τρίποδες εἰσηγούμενοι πᾶσιν· οὗτοι δὲ ὅσον εἴκοσι κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων.’ καὶ ἐπάγει· ‘μάλιστα δ' αἱ τράπεζαι 20
κατὰ τοὺς ἔνεινος ἀεὶ ἐτίθεντο.’ Ἀντιφάνης (II 127 K).

c   ἐπεὶ δ' ὁ τρίποντος ἥρθη κατὰ χειρῶν τ' εἰχομεν.

Εῦβοιος (II 208 K)

τρίποδες οὗτοι πέντε σοι
καὶ πέντε — B. πεντηκοστολόγος γενήσομαι.

25

3. 4 ἐν τοῖς καλουμένοις C   6 γανριῶσαι — 7 μείρακες ομ.
E, habet C f. 183' post librum XIII   6 ὡς Madvig   7 μείραξ
C: corr. Valcken   8 cynicus est Cynulcus   10 poetae
verba esse ἔξι πράγματα' ἔξι ἀπραξίας vidi Mein (similiter
Cas); etiam quae secuntur de Diogenis baculo aliunde sumpta
puto   12 προσηγόρευσεν <ἔαντον> Wilam   14 respondet
Cynulcus   22 ἔχειμεν Eust. 740, 17, ἔχειμεν Kock

'Επίχαρμος (p. 262 L).

τι δὲ τόδ' ἔστι; *B.* δηλαδὴ τρίπους. *A.* τι μὰν
ἔχει πόδας

τέτορας; οὐκ ἔστιν τρίπους, ἀλλ' *〈ἔστιν〉* οἷμαι
τετράπους.

B. ἔστι δ' ὅνομ' αὐτῷ τρίπους, τέτοράς γε μὰν
ἔχει πόδας.

A. Οἰδίπους τούννυ ποτ' ἦν, αἰνιγμά τοι νοεῖς.

Ἀριστοφάνης (I 526 Κ).

10 d τράπεζαν ἡμῖν *〈εἰσ〉φερε*
τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέσσαρας δὲ μὴ χέτω.

B. καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήφομαι;

33. ὅτι ἔθος ἦν ἐν τοῖς δείπνοις τῷ ἔστιάτοις
κατακλιθέντι προδίδοσθαι γραμματείδιόν τι περιέχον
15 ἀναγραφὴν τῶν παρεσκευασμένων, ἐφ' ὃ εἰδέναι δ τι
μέλλει ὄψον φέρειν ὁ μάγειρος.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΑ. Δαμασκοῦ τῆς πόλεως ἐνδόξου οὕ-
σης καὶ μεγάλης πολλοὶ τῶν ἀρχαίων μέμνηται.
ἐπεὶ δὲ πλεῖστοι ἐν τῇ τῶν Δαμασκηνῶν ἔστι χώρᾳ
20 τὶ κοκκύμηλον καλούμενον καὶ κάλλιστα γεωργεῖται, ε
ἰδίως καλεῖται τὸ ἀκρόδρυον Δαμασκηνὸν ὡς διάφο-
ρον τῶν κατὰ τὰς ἄλλας χώρας γινομένων. κοκκύ-
μηλα οὖν ἔστι ταῦτα· ὃν ἄλλος τε μέμνηται καὶ Ἰπ-
πῶνας (fr. 81 B⁴).

25 στέφανον εἰχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης.

2 τόδ' Blaydes: τάδ' CE τι μὰν Eust. 1398, 19: τίμανον
CE, τι μάν; οὐ πόδας ἔχει Mein 4 τέτορας Grot: τέτταρας
CE ἔστιν suppl. Di 6 τέτταρας C τέτταρας E 8 αἰνίγματος⁵
Οἰδίκουν νοεῖς Grotef 10 φέρε CE: corr. Pors 13 τῷ
ἔστιάτοις i. e. Larensio 14 γραμματείδιον CE 16 μέλλει E:
με superscr. 1 C 19. 20 cf. Etym. M. 211, 10 et Suid. s.
βράβηλα 23 ἄλλοι τε μέμνηται Cas, videtur epitomator
alterum testem omissum significare 25 καὶ στέφανον Gaisford

Αλεξις (II 397 Κ).

καὶ μὴν ἐνύπνιον οἰομαί <γ’> ἑορακέναι
νικητικόν. *B.* λέγ’ αὐτό. *A.* τὸν νοῦν πρόσεχε δῆ·
ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις
ἔδοκει στεφανοῦν γυμνὸς προσελθὼν . . .

5

f στεφάνῳ κυλιστῷ κοκκυμήλων — *B.* Ἡράκλεις.

A. πεπόνων . . .

πάλιν (ib. p. 398).

έόρακας <ηδη> πώποτ’ ἐσκενασμένον
ἥνυστρον ἡ σπλῆν’ ὀπτὸν ὠνθυλευμένον
ἡ κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων;
τοιοῦτ’ ἔχει τὸ μέτωπον.

10

Nίκανδρος (fr. 87 Schn.).

μῆλον ὁ κόκκυγος καλέουσι.

Κλέαρχος δ’ ὁ περιπατητικός φησι (FHG II 327) ‘*Po-* 15
δίους καὶ *Σικελιώτας* βραβύλα καλεῖν τὰ κοκκύμηλα,
ὡς καὶ *Θεόκριτος* ὁ *Συρακούσιος* (7, 146).’

50 ὄρπηκες βραβίλοισι καταβρέθοντες ἔραξε.

καὶ πάλιν (12, 3).

ὅσον μῆλον βραβίλοιο

20

ἥδιον.

ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀκρόδρυον μικρότερον μὲν τῇ περι-
φορᾷ τῶν κοκκυμήλων, τῇ δὲ ἔδωδῃ τὸ αὐτό, πλὴν
ἐλίγον δριμύτερον. *Σέλευκος* δὲ ἐν *Γλώσσαις* βρά-
βιλά φησιν ἥλα κοκκύμηλα μάδρα τὰ αὐτὰ εἶναι· τὰ 25

2 ἐνύπνιον	E:	ἐν ὑπνοῖς	C	γ’ add.	Di	ἑωρακέναι	C
ἀρακέναι	E	3 προσέχειν	δῆ	C	5 fort.	γυμνῷ προσελθὼν	
γυμνὸς ὡν		6 κυλιστῇ	CE:	corr. Cas	7 del.	Dobr	9 ἑώ- ρακας
CE:	ηδη	add.	Dobr	9.	10 ἥνυστρον	ἐσκενασμένον	
CE:	corr.	Dobr	10 μεμονθυλευμένον	CE:	corr.	Dobr	11
extr.	ηλα	add.	Dobr	12 τοιοῦτον	CE:	corr.	Mein
							18
καταπληθοντες	CE	20 βραβίλοισι	CE		24.	25 βράβιλα	
superscr.	v E						

μὲν μάδρα αἰονικαλόδρυνα, τὰ δὲ βράβυντα ὅτι εὐκοίλια καὶ τὴν βιοφάνειαν ἐκβάλλοντα, ἥλα δὲ οἰον μῆλα, ὡς Δημήτριος ὁ Ἱξιων λέγει ἐν Ἐπιμολογίᾳ. Θεόφραστος δὲ λέγει (h. pl. 3, 6, 4)· ‘κοκκυμηλέα καὶ σποδιάς· ^β τοῦτο δ’ ἔστιν ὕσπερ ἀγρία κοκκυμηλέα.’ Άρα φώς δὲ κοκκύμηλον καλεῖ (II 219 K) τὸ δένδρον, κοκκύμηλον δὲ τὸ ἀκρόδρυνον. Αἴφιλος δὲ ὁ Σίφνιος μέσως φησὶν εἶναι ταῦτα εὔχυλα, εὔφθαρτα, εὐέκκριτα, δλιγότροφα.

- 10   34. ΚΕΡΑΣΙΑ. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν (h. pl. 3, 18, 1)· ‘ἴδιον δὲ τῇ φύσει δένδρον ὁ κέρασός ἔστι καὶ μεγέθει μέγα· καὶ γὰρ εἰς εἶκοσι καὶ τέσσαρας πήχεις αὐξεται. φύλλον δὲ ὅμοιον ἔχει τῷ τῆς μεσπίλης, σκληρὸν δὲ καὶ πλατύτερον, φλοιὸν δ’ ὅμοιον φιλύρα, ἄνθος δὲ λευκόν, ἀπίστημι μεσπίλη ὅμοιον, ^ε ἐκ μικρῶν ἀνθῶν συγκείμενον, κηριῶδες. ὁ δὲ καρπὸς ἐρυθρός, ὅμοιος διοσπύρῳ τὸ σχῆμα, τὸ δὲ μέγεθος ἡλίκον κύαμος, πλὴν τοῦ διοσπύρου μὲν ὁ πυρὴν σκληρός, τοῦ δὲ κεράσου μαλακός.’ καὶ πάλιν (ib. 3, 15, 6)· ‘κράταιγος· οὐδὲ κραταίγονον καλοῦσιν. ἔχει δὲ τὸ μὲν φύλλον τεταμένον ὅμοιον μεσπίλῃ· πλὴν μείζον ἐκείνου καὶ πλατύτερον ἢ προμηκέστερον· τὸν δὲ καραγμὸν οὐκ ἔχει ὕσπερ ἐκεῖνο. γίνεται δὲ τὸ δένδρον οὕτε μέγα λίαν οὕτε παχύ· τὸ δὲ ἔγγιλον ποικίλον, ^δ 25 ξανθόν, ἵσχυρόν. φλοιὸν δ’ ἔχει λεῖον ὅμοιον μεσπίλῃ·

4 κοκκύμηλα καὶ σπονδίας CE   5 αὐτῇ δ’ Theophr
ἄγρια κοκκύμηλα CE   6 κοκκυμήλον (sic) E κοκκυμηλίαν C,
quid turbatum sit docet Poll. 1, 232   7. 8 μέσως E: μεσ-
perscr. τῷ (μετρίως?) C   13 πῆχη E   τῷ om. E   14 σκλη-
ρὸν δὲ σφόδρα Theophr παγντερον CE   17 διοσπόρῳ E
20 κραταίγονον Di: κράταιγον CE, κραταιγόνα Theophr   21
τετανὸν Theophr   22 ἐκεῖνον Theophr: ἐκεῖνος CE

μονόφιξον εἰς βάθος ώς ἐπὶ πολύ. καρπὸν δ' ἔχει στρογγύλουν ἡλίκον ὁ κότινος· πεκαινόμενος δὲ ἔσανθός τέ ἔστι καὶ ἐπιμελαίνεται· ἔχει δὲ τὴν γεῦσιν καὶ τὸν χυλὸν μεσπίλου· διόπερ ἀγρία μεσπίλη δόξειε <ἄν> μᾶλλον εἶναι.² ἐκ τούτων μοι δοκεῖ, φησίν, ὁ φιλό-⁵ σοφος τὸ νῦν κεράσιον καλούμενον ἐμφανίζειν.

35. Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς χαμαικέρασόν τινα καλῶν δένδρον ἔφη οὕτως· ‘ἐν τῇ Βιθυνῶν γῆ γίνεται ἡ χαμαικέρασος, ἡς ἡ μὲν φίξα ἔστιν οὐ με-¹⁰ γάλη, ἀλλ’ οὐδὲ τὸ δένδρον, ἀλλὰ τῇ φοδῷ ἵσον, ὁ δὲ καρπὸς τὰ μὲν ἄλλα πάντα <κεράσφ> ὅμοιος, τοὺς δὲ πλείους χρησαμένους καθότι οίνος βαρύνει τε καὶ ἀλ-γεῖν τὴν κεφαλὴν τιθησι.³ ταῦτα ὁ Ἀσκληπιάδης, φησί, μοι δοκεῖ λέγειν περὶ τῶν μιμαίκυλων. τό τε γάρ φέρον αὐτὰ δένδρον τοιοῦτον καὶ ὁ πλέον τῶν ¹⁵ ἑπτὰ τοῦ καρποῦ φαγὼν κεφαλαλγής γίνεται. Ἀριστο-
φάνης (I 559 Κ).

ἐν τοῖς ὅρεσιν <δ> αὐτομάτοισιν τὰ μιμαίκυλ’
ἔφύετο πολλά.

Θεόπομπος (I 751 Κ). 20

τρώγοντι μύρτα καὶ πέπονα μιμαίκυλα.

Κράτης (I 142 Κ).

πάνυ γάρ ἔστιν ὀφικώτατα
f τὰ τιτθέντα μῆλον ἡ μιμαίκυλον.

2. 3 ἔσανθύνεται καὶ Theophr. 4 χυλὸν μεσπίλης E ἄν add. Theophr. 7 χαμαικέρασον E 9 χαμαικέρασος CE 11 suppl. Lehrs 12. 13 καὶ ἀλγεῖν post κεφαλὴν E 15 φέρει αὐτὰ δένδρα E τοιοῦτον spatio relicto om. C 15. 16 τῶν ἑπτὰ spatio relicto om. C 18 δ' add. Dobr. αὐτόματ' αὐτοῖς Mein μιμαίκυλα φύεται CE: corr. Di 23 ὀφικωτάτη CE: corr. s, ὀφικά Dobr. 24 μιμᾶται CE incertum μιμαίκυλα an μιμαίκυλον, μῆλα καὶ μιμαίκυλα Kock

Αμφις (II 247 K)·

ο συκάμινος συκάμιν', δρᾶς, φέρει,
ο πρῖνος ἀκύλους, ο κόμαρος μιμαίκυλα.

Θεόφραστος (b. pl. 3, 16, 4)· 'η κόμαρος ή τὸ μιμα-
τικυλον φέρουσα τὸ ἐδώδιμον.'

ὅτι Ἀγῆνα σατυρικόν τι δρᾶμα ἀμφιβάλλεται εἴτε
Πύθων ἐποίησεν ο Καταναῖος η Βυζάντιος η καὶ αὐτὸς
ο βασιλεὺς Ἀλεξανδρος.

φησὶν ο παρὰ τῷ φήτορι Λαρήνσιος· 'πολλὰ ὑμεῖς
10 οἱ Γραιικοὶ ἔξιδιοποιεῖσθε ώς αὐτοὶ η ὄνομάσαντες η
πρῶτοι εὑρόντες· ἀγνοεῖτε δὲ ὅτι Λευκόλλος ο 'Ρω-
μαίων στρατηγός, ο τὸν Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην 51
καταγωνισάμενος, πρῶτος διεκόμισεν εἰς Ἰταλίαν τὸ
φυτὸν τοῦτο ἀπὸ Κερασοῦντος Ποντικῆς πόλεως. καὶ
15 οὗτός εστιν ο καὶ τὸν καρπὸν καλέσας κέρασον διμω-
νύμως τῇ πόλει, ώς ἰστοροῦσιν οἱ ἡμέτεροι συγγρα-
φεῖς.' πρὸς δὲν Δάφνος τίς φησιν· 'ἄλλὰ μὴν παμπόλ-
λοις χρόνοις πρεσβύτερος Λευκόλλου ἀνὴρ ἐλλόγιμος
Διφιλος ο Σίφνιος, γεγονὼς κατὰ Λυσίμαχον τὸν
20 βασιλέα — εἰς δὲ οὗτος τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων —
μνημονεύει τῶν κερασίων λέγων· 'τὰ κεράσια εὔστό-
μαχα, εὔχυλα, ὀλιγότροφα, ἐκ ψυχροῦ δὲ λαμβανόμενα 25
εὔστόμαχα. καλλίω δὲ τὰ ἐρυθρότερα καὶ τὰ Μιλήσια·
εἰσὶ γὰρ διουρητικά.'

26   36. ΣΥΚΑΜΙΝΑ. ὅτι πάντων ἀπλῶς οὕτω κα-
λούντων αὐτὰ Ἀλεξανδρεῖς μόνοι μόρα ὄνομάζουσι.

2 συκάμιν' Cas: συκαμίνους CE   15 κεράσιον E   17.

18 παμπόλλοις χρόνοις coni. Schw: παμπόλλοις . . . . C, παμπολ-
λῆς   E, quod non expedio; possis etiam ἔτεσιν (non γε-
νεαῖς)   21. 22 fort. εὔστομα, εὔχυλα   22 ἐκ ψυχρῶν δὲ λαβό-
μενα E   23 fort. ως τὰ Μιλήσια

συκάμινα δὲ οὐ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας συκῆς, ἐπειδὴ τινες συκόμορφα λέγουσιν. ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι ἐπὶ βραχὺ κνίσαντες σιδηρίῳ ἔωσιν ἐπὶ τοῦ φυτοῦ· καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου κινούμενα ἐντὸς ἡμερῶν τριῶν οὕτω πέπονα καὶ εὔώδη γίνονται, μάλιστα δὲ ξεφύρων πνευσάντων, καὶ ἐδώδιμα ὡς *(διὰ)* τὸ ἐν αὐτοῖς ἡρέμα ψυχρὸν καὶ τοῖς πυρεταίνουσι μετὰ δοδίνου ἐλαίου καταπλαττόμενα ἐπὶ τοῦ στομάχου ἐπιτίθεσθαι καὶ οὐκ ὀλίγα παρηγορεῖσθαι τοὺς νοσοῦντας. φέρει δὲ τὸν καρπὸν τοῦτον ἡ Αἰγυπτία συκάμινος ἀπὸ τοῦ ἔύλου 10 καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ἐπικαρπίων. μόρφα δὲ τὰ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυξὶν ἐπὶ τοῦ Ἐκτορος (fr. 257 N.).

ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρφων.

ἐν δὲ Κρήσσαις καὶ κατὰ τῆς βάτου (fr. 111). 15

d λευκοῖς τε γάρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις
καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται ταῦτον χρόνου.

Σοφοκλῆς (fr. 362).

πρῶτον μὲν ὅψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν,
ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλον μόρον. 20

καὶ Νίκανδρος δὲ ἐν Γεωργικοῖς (fr. 75 Schn) ἐμφανίζει καὶ ὅτι πρότερον τῶν ἀλλων ἀκροδρύων φαίνεται μορέην τε καλεῖ τὸ δένδρον ἀεί, ὡς καὶ οἱ Ἀλεξανδρεῖς.

καὶ μορέης, ἣ παισὶ πέλει μείλιγμα νέοισι, 25

e πρῶτον ἀπαγγέλλουσα βροτοῖς ἡδεῖαν ὀπώρην.

2 sqq. cf. Theophr. h. pl. 4, 2, 1   6 διὰ add. Schw
 7. 8 καταπλαττόμενον C E: corr. Schw   11 ἐπικάρπων E
 15 fort. [καὶ] τὰ ἐκ τῆς βάτου, quae verba v. 11 post τὰ συκάμινα transposuerim, cf. Poll. VI 46   17 μιλτοπρέποις C E:
 corr. Mus   23 καλῶν E   26 ἀπαγγέλουσα C

37. Φαινίας δ' <ό> Ἐρέσιος δὲ Ἀριστοτέλους μαθητῆς τὸν τῆς ἀγρίας συκαμίνου καρπὸν μόρον καλεῖ, ὅντα καὶ αὐτὸν γλυκύτατον καὶ ἥδιστον ὅτε πεπανθείη. γράφει δὲ οὕτως (FHG II 301). ‘τὸ μόρον τὸ βατῶδες ἔηρανθείσης τῆς σφαιρᾶς τῆς συκαμινώδους σπερματικὰς ἔχει τὰς συκαμινώδεις διαγονάς, καθάπερ ὑφάλους καὶ διαφυὰς ἔχει ϕαθυφὰς καὶ εὔχύμους.’
 Παρθένιος δὲ ἄβρυνά φησι συκάμινα, ἢ καλοῦσιν ἐνιοι ^f
 μόρα. Σαλαμίνιοι δὲ τὰ αὐτὰ ταῦτα βάτια. Δημήτριος
 10 δὲ δὲ Ἡξίων τὰ αὐτὰ συκάμινα καὶ μόρα οἶνον αἰμόροα
 καὶ σύκων ἀμείνω. Δίφιλος δὲ ὁ Σίφνιος ἵατρὸς
 γράφει οὕτως· ‘τὰ δὲ συκάμινα, ἢ καὶ μόρα λέγεται,
 εὔχυλα μέν ἔστιν, δλιγότροφα δὲ καὶ εὐστόμαχα
 καὶ εὐέκκριτα. Ἰδίως δὲ τούτων τὰ ἔνωμα ἔλμινθας
 15 ἔκτινάσσει.’ Πύθερμος δὲ ἴστορεῖ, ὡς φησιν ‘Ηγή-
 σανδρος (om. FHG IV), καθ' αὐτὸν τὰς συκαμίνους
 οὐκ ἐνεγκεῖν καρπὸν ἐτῶν εἴκοσι καὶ γενέσθαι ἐπιδη-
 μίαν ποδαγρικὴν τοσαύτην ὥστε μὴ μόνον ἄνδρας τῷ
 πάθει ἐνσχεδῆναι, ἀλλὰ καὶ παῖδας καὶ κόρας καὶ
 20 εὐνούχους, ἔτι δὲ γυναικας. περιπεσεῖν δὲ οὕτω τὸ
 δεινὸν καὶ αἰπολιθ ὡς τὰ δύο μέρη τῶν προβάτων
 ἐνσχεδῆναι τῷ αὐτῷ πάθει.

38. ΚΑΡΥΑ. οἱ Ἀττικοὶ καὶ οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς
 κοινῶς πάντα τὰ ἀκρόδρυα κάρνα λέγουσιν. Ἐπί-

• 25 χαρμος δὲ κατ' ἔξοχὴν (p 280 L) ὡς ἡμεῖς.

1 δ add. Di   6 ἔχει τὰς [συκαμινώδεις] γονὰς Schneider,
 fort. τὰς διατομάς   7 ὑφάλους C ὑφάνοντος E, ὑποφαινούσας
 Schneider διαφυὰς C (ubi quod superscriptum est oqās del. m¹):
 διαφορὰς E ἀχύμους Schneid, ego haec parum intellego
 9 σαλμώνιοι C σαλμώνιος E: corr. Di coll. Bekk. anecd. 224, 18
 13 ἔστιν C: εἰσιν E   14 ἔστι μέσως B (teste Schw)   16 κατ' αὐτὸν CE: corr. Di
 18 ποδαγρικῶν E   22 fort. τῷ πάθει

β κακυρὰ τρώγων κάρυ', ἀμυγδάλας.

Φιλύλλιος (I 788 K).

φά', κάρυ', ἀμυγδάλαι.

'Ηρακλέων δέ φησιν δὲ Ἐφέσιος· 'κάρυα ἐκάλουν καὶ τὰς ἀμυγδάλας καὶ τὰ νῦν καστάνεια.' τὸ δὲ δένδρον διαρύα παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 688 N).

καρύαι μελίαι τε.

Εῦβοιλος (II 212 K). 'φηγούς, κάρυα Καρύστια.' καλεῖται δέ τινα καὶ μόστηνα κάρυα.

39. ΑΜΥΓΔΑΛΑΙ. ὅτι αἱ Νάξιαι ἀμυγδάλαι διὰ 10 μνήμης ἥσαν τοὺς παλαιοὺς καὶ γίνονται ὄντως ἐν Νάξῳ τῇ νήσῳ διάφοροι, ὡς ἐμαυτόν, φησί, πελθω.

ε **Φρύνιχος** (I 887 K).

τοὺς δὲ γομφίους
ἀπαντας ἔξεκοψεν, ὥστ'
οὐκ ἂν δυναίμην Ναξίαν
ἀμυγδάλην κατᾶξαι.

15

διάφοροι δ' ἀμυγδάλαι γίνονται κάν Κύπρῳ τῇ νήσῳ.
παρὰ γὰρ τὰς ἀλλαχόθεν καὶ ἐπιμήκεις εἰσὶ καὶ κατὰ τὸ ἄκρον ἐπικαμπεῖς. Λάκωνας δὲ Σέλευκος ἐν Γλώσ- 20 σαις φησὶ καλεῖν τὰ μαλακὰ κάρυα μυκήρους, Τηνίους δὲ τὰ γλυκέα κάρυα. Ἀμερίας δέ φησι μύκηρον τὴν ἀμυγδάλην καλεῖσθαι. ἐπακτικώτατα δὲ πρὸς πότον τὰ ἀμύγδαλα προεσθιόμενα. **Εῦπολις** (I 327 K).

δίδου μασάσθαι Ναξίας ἀμυγδάλας
οἰνόν τε πίνειν Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων.

25

1 κακυροτρώγων (vel -τρώγειν, comprehend) C E: corr. Di 9 μόστηνα videtur corruptum, Πραινεστῖνα Salmas, cf. ad p. 54 d 11 τοὺς πολλοὺς C E: corr. Mus 18 διάφοραι C E, in E mendo notato: corr. Mus 21 μαλακὰ C: μεγάλα E, cf. Hes. s. μύκηρος 24 Eupolidis verba aut ante aut post Phrynichi locum (v. 18) videntur transponenda

ἥν δέ τις ἄμπελος Ναξία καλουμένη. Πλούταρχος δὲ ὁ Χαιρωνεύς φησι (qu. sympr. p. 624c) παρὰ Δρούσφ τῷ Τιβερίου Καίσαρος υἱῷ ἵστρόν τινα ὑπερβάντα πάντας ἐν τῷ πίνειν φωραθῆναι πρὸ τοῦ πότου κρο-
δεσθίοντα πικρὰς ἀμυγδάλας πέντε ἥ ἔξ· ἀσπερ καλυ-
θεὶς προσενέγκασθαι οὐδὲ πρὸς τὸ μικρότατον ἀντέσχε ε
τοῦ πότου. αἴτιος οὖν ἦν ἡ τῆς πικρότητος δύναμις,
ξηραντικὴ καὶ δάπανος ὑγρῶν οὖσα. κληθῆναι δὲ ἀμυγ-
δάλην φησὶν Ἡρωδιανὸς δὲ Ἀλεξανδρεὺς (I 821, 21 L)
10 παρὰ τὸ ἐν τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν ὕσπερεὶ ἀμυγδάλης ἔχειν
πολλάς.

ὅνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων,
φησί που Φιλήμων (II 580 K).

φηγοὶ Πανὸς ἄγαλμα,

15 φησὶ Νίκανδρος ἐν β' Γεωργικῶν (fr. 69 Schn).

ὅτι καὶ οὐδετέρως ἀμύγδαλα λέγεται. Δίφιλος
(II 567 K).

τράγημα, μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα.

40. ὅτι περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ τόνου τῆς ἀμυγδά-
20 λης Πάμφιλος μὲν ἀξιοῖ ἐπὶ τοῦ καρποῦ βαρύνειν
δύοις τῷ ἀμυγδάλῳ· τὸ μέντοι δένδρον θέλει περι-
σπᾶν, ἀμυγδαλῆ καὶ φοδῆ. καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 29 B⁴).
φοδῆς τε καλὸν ἄνθος.

Ἀρίσταρχος δὲ καὶ τὸν καρπὸν καὶ τὸ δένδρον 53

1 Plutarchi itemque Herodiani quod sequitur testimonium recte opinor ab Athenaeo aliena putat Wilam 5 ἄπερ CE:
corr. Mus 7 fort. οὖν ἀν εἴη ἡ 8. 9 ἀμυγδάλη C ἀμυγδάλας
E: corr. K coll. Et. M. 87, 19 14 φηγίνεον E in mg
16 ἀμύγδαλα om. E 18 τράγημα XIV p. 640d: τρωγάλια CE
19 παρὰ τοῖς προφοροῖς E, sed corr. in mg 21 δύοις E,
fort. δύοις τῷ <φόδῳ> ἀμύγδαλον 22 καὶ φοδῆ C: δὲ φοδῆ
E, fort. ὡς νέλ ως καὶ φοδῆ ἀντίλοχος E

ὅμοιως προφέρεται κατ' ὁξεῖαν τάσιν. Φιλόξενος δ'
ἀμφότερον περισπᾶ. Εῦπολις (I 274 K)·

... ἀκολεῖς με, ναὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλῆν.

Ἀριστοφάνης (I 542 K)·

ἄγε νυν τὰς ἀμυγδαλᾶς λαβὼν
τασδὶ κατάξον τῇ κεφαλῇ σαντοῦ [λίθῳ].

Φρύνιχος (I 386 K)·

ἀμυγδαλῆ τῆς βηχὸς ἀγαθὸν φάρμακον.

ἄλλοι δὲ ἀμυγδαλᾶς ώς καλάς. Τρύφων δὲ ἐν Ἀτ-
τικῇ προσφοδίᾳ (fr. 18 V) ἀμυγδάλην μὲν τὸν καρπὸν 10
βαρέως, ὃν ἡμεῖς οὐδετέρως ἀμύγδαλον λέγομεν, ἀμυ-
δαλᾶς δὲ τὰ δένδρα, κτητικοῦ παρὰ τὸν καρπὸν ὄντος
τοῦ χαρακτῆρος καὶ διὰ τοῦτο περισπωμένου.

ὅτι Πάμφιλος ἐν Γλώσσαις μουκήροβαγόν φησι
καλεῖσθαι τὸν καρυκιατάκτην ὑπὸ τῶν Λακώνων ἀντὶ 15
τοῦ ἀμυγδαλοκατάκτην· μουκήρους γὰρ Λάκωνες κα-
λοῦσι τὰ ἀμύγδαλα.

41. ὅτι Ποντικῶν καλουμένων καρύων, ἢ λόπιμά
τινες δύομάξουσι, μυημονεύει Νίκανδρος (cf. p. 54d).
c Ερμῶναξ δὲ καὶ Τιμαχίδας ἐν Γλώσσαις Διὸς βά- 20
λανόν φησι καλεῖσθαι τὸ Ποντικὸν κάρυον.

Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ταραντῖνος ἔγρει πότερον προ-
παρατίθεσθαι δεῖ τὰ τραγήματα, καθάπερ ἐν τισι τό-
ποις τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα γίνεται
ἢ οὕ, ἀλλὰ μετὰ τὸ δεῖπνον. ἐάν μὲν οὖν μετὰ τὸ 25
δεῖπνον, συμβαίνει πλείονος τροφῆς κειμένης ἐν τῇ

6 τῇ κεφαλῇ CE: corr. Dobr Μθω del. K 9 δὲ ἐν E:
ἐν C 11. 12 ἀμυγδαλᾶς Schw: ἀμυγδᾶ CE 14 μουκήρο-
βατον CE: corr. M. Schmidt, cf. Hes. s. v 18 sq. videntur
turbata, cf. p. 54d 24 τῶν κατὰ — p. 125, 2. 3 σιτίοις om. E
26 κειμένης K: ἔκεινοις C (παρ' ἔκεινης B teste Schw), παρεν-
·ένης temeraria Musuri coniectura

κοιλίᾳ καὶ τοῖς ἐντέροις τὰ ἐπεισφερόμενα κάρυα,
χάριν τῆς πρὸς τὸ πίνειν δομῆς ἐμπλεκόμενα τοῖς σι-
τίοις, ἐμπνευματώσεις καὶ φθορὰς τῆς τροφῆς παρα-
σκευάζειν διὰ τὸ παρακολουθοῦν αὐτοῖς ἐπιπολαστικὸν
ἢ φύσει καὶ δυσκατέργαστον· ἐξ ὧν ἀπεψίαι γίνονται
καὶ κοιλίας καταφοραῖ.

42. ‘τὰ δὲ ἀμύγδαλα, φησὶ Διοκλῆς, τρόφιμα
μέν εἰστι καὶ εὐκοίλια, θερμαντικὰ δὲ διὰ τὸ ἔχειν
κεγχρῶδες τι. λυπεῖ δ’ ἡττον τὰ χλωρὰ τῶν ἔηρῶν
10 καὶ τὰ βεβρεγμένα τῶν ἀβρόχων καὶ τὰ πεφρυγμένα
τῶν ὠμῶν. τὰ δὲ Ἡρακλεωτικά, καλούμενα δὲ Διὸς
βάλανοι, τρέφει μὲν οὐχ δύοις τοῖς ἀμυγδάλοις, ἔχει ε
δέ τι κεγχρῶδες καὶ ἐπιπολαστικόν· πλείω δὲ βρω-
θέντα βαρύνει τὴν κεφαλήν. ἡττον δ’ ἐνοχλεῖ καὶ
15 τούτων τὰ χλωρὰ τῶν ἔηρῶν. τὰ δὲ Περσικὰ κεφαλ-
αλγικὰ μέν εἰστιν οὐχ ἡττον τῶν Διὸς βαλάνων,
τρέφει δὲ μᾶλλον· φάρνυγγα τραχύνει καὶ στόμα. ὀπτη-
θέντα δὲ ἀλυπότερα γίνεται· διαχωρεῖ δὲ μάλιστα τῶν
καρύων ἐσθιόμενα μετὰ μέλιτος. τὰ δὲ πλατέα φυσω-
20 δέστερά εἰστιν, ἀλυπότερα δὲ τὰ ἑφθά τῶν ὠμῶν καὶ
πεφρυγμένων, τὰ δὲ πεφρυγμένα τῶν ὠμῶν. Φυλό-
τιμος δὲ ἐν τοῖς περὶ τροφῆς φησι· ‘τὸ πλατὺ καὶ
τὸ καλούμενον Σαρδιανὸν δυσκατέργαστά εἰστιν ὠμὰ
πάντα καὶ δυσδιάλυτα, κατεχόμενα ὑπὸ τοῦ φλέγμα-
25 τος ἐν τῇ κοιλίᾳ, καὶ στροφνότητα ἔχοντα. τὸ δὲ
Ποντικὸν λιπαρὸν καὶ δυσκατέργαστον. τὸ δὲ ἀμύγ-
δαλον ἡττον δυσκατέργαστον· φαγόντες οὖν πλείονα

2 ἐμπλεκόμενος C: corr. Mus   3. 4 παρασκευάζει E
4 παρακολουθεῖν CE: corr. Cas   11 δὲ Διὸς C: καὶ Διὸς E
21. 22 φιλότιμος E   23. 24 ὠμὰ ὄντα καὶ K   27 fort. καὶ
πλείονα

οὐκ ἐνοχλούμεθα· λιπαρώτερά τε φαίνεται καὶ ἀναδί-
δωσι χυμὸν γλυκὺν καὶ λιπαρόν.¹ Δίφιλος δ' ὁ
 54 Σίφνιος τὰ κάρυα, φησί, τὰ βασιλικὰ κεφαλαλγῆ ἔστι
καὶ ἐπικολαστικά. τούτων δὲ τὰ ἀπαλὰ ἔστι καὶ λελευ-
κασμένα εὐχυλότερα καὶ κρείττονα ὑπάρχει, τὰ δ' ἐν 5
τοῖς ἴπνοις φρυγόμενα ὀλιγότροφα. τὰ δὲ ἀμύγδαλά
ἔστιν οὐρητικὰ καὶ λεπτυντικὰ καὶ καθαρικὰ καὶ ὀλι-
γότροφα. τῶν μέντοι χλωρῶν κακοχύλων ὄντων καὶ
ἀτροφωτέρων πολὺ μᾶλλον φυσιδέστερα καὶ ἐπικολα-
στικώτερά ἔστι τὰ ἔηρά. τὰ δὲ ἀπαλὰ καὶ πλήρη καὶ 10
 b λελευκασμένα γαλακτώδη ὄντα εὐχυλότερά ἔστι. τῶν
δὲ ἔηρῶν τὰ Θάσια καὶ Κύπρια ἀπαλὰ ὄντα εὐεκκρι-
τώτερά ἔστι. τὰ δὲ Ποντικὰ κάρυα κεφαλαλγῆ, ἥττον
δ' ἐπικολαστικὰ τῶν βασιλικῶν.² 43. Μνησίθεος δ'
 δ' Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν τῶν Εὐβοικῶν, φησί, 15
καρύων ἡ καστάνων (ἀμφοτέρως γὰρ καλεῖται) δύσ-
πεπτος μὲν ἡ κατεργασία τῇ κοιλίᾳ καὶ φυσώδης ἡ
πέψις γίνεται, παχύνει δὲ τὰς ἔξεις, ἐάν τις αὐτῶν
κρατήσῃ. τὰ δὲ ἀμύγδαλα καὶ τὰ Ἡρακλεωτικὰ καὶ
τὰ Περσικὰ κάρυα καὶ τἄλλα τὰ τοιαῦτα χείρω ἔστιν 20
 c τούτων. χρὴ δὲ μηδὲν ὅλως τῆς τοιαύτης ἰδέας ἄπν-
ρον ἐσθίειν ἔξω τῶν χλωρῶν ἀμυγδάλων, ἀλλὰ τὰ
μὲν ἔψειν, τὰ δὲ φρύγειν. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἔστι
λιπαρὰ τῇ φύσει, καθάπερ ἀμυγδάλαι τε αἱ ἔηραι καὶ
Διὸς βάλανοι, τὰ δὲ σκληρὰ καὶ στρυφνά, καθάπερ 25
αἱ τε φηγοὶ καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον γένος. τῶν οὖν λι-
παρῶν ἀφαιρεῖται τὸ λίπος ἡ κύρωσις. ἔστι γὰρ τοῦτο
<τὸ> χείριστον· τὰ δὲ σκληρὰ καὶ στρυφνὰ πεπαίνεται,

¹ φαίνεται suspectum, fort. φύσει ἔστι, cf. v. 24   ⁵ εὐχυ-
λώτερα CE   ⁶ ὑπνοις C   24 αἱ ἀμυγδάλαι E   25 τὰ δὲ
ἔηρα CE: corr. Schw   28 τὸ add. Drob

ἔάν τις ὀλίγῳ καὶ μαλακῷ πυρὶ χρῆται.⁹ ὁ δὲ Αἴφιλος τὰ κάστανα καὶ Σαρδιανὰς βαλάνους καλεῖ, εἶναι λέγων αὐτὰς καὶ πολυτρόφους καὶ εὐχύλους, δυσοιδηνομήτους δὲ διὰ τὸ ἐπιμένειν τῷ στομάχῳ τὰς δὲ φρυγείσας ἀτροφωτέρας μὲν γίγεσθαι, εὔοικονομήτους δέ τὰς δὲ ἐψομένας ἐμπνευματοῦν μὲν ἡττον, τρέφειν δὲ τούτων μᾶλλον.

λόπιμον κάρυνόν τε

Εὐβοίες, βάλανον δὲ μετεξέτεροι καλέσαντο,
 10 *Νίκανδρος φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν Γεωργικοῖς* (fr. 76 Schn.). *Ἄγέλοχος δὲ ἄμωτα καλεῖ τὰ καστάνεια· ὅπου δὲ γίνεται τὰ κάρυα τὰ Σινωπικά, ταῦτα δένδρα ἔκαλον ἄμωτα.*

44. ΕΡΕΒΙΝΘΟΙ. Κρώβυλος (IV 569 M).

ε

15 *χλωρὸν ἐρέβινθόν τινα*
ἐκοττάβιξον κενὸν ὄλως. τράγημα δέ
ἐστιν πιθήκου τοῦτο δήπου δυστυχοῦς.

Ομηρος (N 589).

Θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι.

20 *Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐν παρθέναις* (p. 189 W).
πὰρ πυρὶ χρὴ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ
ἐν κλίνῃ μαλακῇ κατακείμενον, ἐμπλεον ὅντα,
πίνοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποτρώγοντ' ἐρεβίνθους.

2 σαρδιανὰ C σαρδιανὸν E: corr. Schw, cf. Plin. 15, 93
 9 καλέσαντες C 10 ἐν γεωργικῶν E, ut fortasse libri numerale interciderit 11 ἄγέλοχος C (superscr. ḥ) E (in mg ἡγέλοχος), Ἀμφέλοχος Mein, cf. Plin. h. n. 18, 16 ἄμωτα CE: μότα Dioscor. I p. 137; fortasse eadem quae supra p. 52b μόστηνα dicuntur 12. 13 fort. τούτων τὰ δένδρα 16 B. καινὸν ὄλως Dobr, non recte τραγήματα δ' CE: corr. Di 17 δυστυχῆ E 20 παρθέναις (sic) CE: corr. Menagius 22 κλίνῃ ἐν Mein coll. Od. χ 196

‘τίς πόθεν εῖς ἀνδρῶν, πόσα τοι ἔτη ἔστι, φέριστε;
δ πηλίκος ἥσθ’ ὅθ’ ὁ Μῆδος ἀφίκετο;’

f Σαπφώ (fr. 36 B⁴)

χρύσειοι ἐρέβινθοι ἐπ’ ἀιόνων ἐφύουντο.

Θεόφραστος δ’ ἐν φυτικοῖς (8, 5, 1) τῶν ἐρεβίνθων δινὰς καλεῖ κριούς. καὶ Σάφιλος (II 447 Κ)·

ὅ πατὴρ ὁ ταύτης πολὺ μέγιστός ἔστι
κριὸς ἐρέβινθος.

Φαινίας δ’ ἐν τοῖς περὶ φυτῶν φησι (FHG II 300).
‘τραγήματος ἔχει χώραν ἀπαλὰ μὲν ὠχρος, κύαμος, 10
ἐρεβίνθος, ἔηρα δὲ ἐφθά καὶ φρυκτὰ σχεδὸν τὰ πλεῖστα.’ “Αλεξίς (II 356 Κ)·

ἔστιν ἀνήρ μοι πτωχὸς κάγῳ
5 γραῦς καὶ θυγάτηρ καὶ παῖς νήὸς
χῆδ’ ἡ χρηστή, πένθ’ οἱ πάντες.
τούτων οἱ τρεῖς δειπνοῦμεν,
δ δύο δ’ αὐτοῖς συγκοινωνοῦμεν
μάξης μικρᾶς. φθόγγους δ’ ἀλύρους
θρηνοῦμεν, ἐπὰν μηδὲν ἔχωμεν.
χρῶμα δ’ ἀσίτων ἡμῶν ὄντων
γίνεται ὠχρόν. τὰ μέρη δ’ ἡμῶν
10 χῆ σύνταξις τοῦ βίου ἔστιν
κύαμος, θέρμος, λάχανον, ...
γογγυλίς, ὠχρος, λάθυρος, φηγός,
βολβός, τέττιξ, ἐρέβινθος, ἄχρας,
τό τε θειοφανὲς μητρῷον ἐμοὶ

4 χρύσειοι δ’ Herm 5 ἐν φυτῶν E 6 κρείους CE σόφιλος CE 7 ὁ ταῦτα E ἔστι τις Dobr 8 κρείος CE 11 ξηρὰ δὴ E 16 μὲν δειπνοῦσιν Schw, fort. δειπνοῦσιν μέν 18 μάξης μιᾶς E 21 δ’ ἡβῶν C 23 λάχανον del. Elmsl 25 τέττιξ (sic consulto) Eust. 948, 41, πέξιξ Mein 26 θειοπαγὲς CE, cf. III p. 75a

15 μελέδημ' ἵσχας,
Φρυγίας εὐρήματα συκῆς.

Φερεκράτης (I 169 K).

τακεροὺς ποιήσεις τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθεν.

5 πάλιν (ib. p. 195):

τρώγων ἐρεβίνθους ἀπεπνίγη πεφρυγμένους.

Διφιλος δέ φησιν· 'οι ἐρέβινθοι δύσπεπτοι, σμηκτικοί, οὐρητικοί, πνευματικοί' κατὰ δὲ Διοκλέα ζυμωτικοὶ τῆς σαρκός· κρείττους δ' οἱ λεικοὶ τῶν μελάνων
10 καὶ πυξοειδεῖς καὶ οἱ Μιλήσιοι τῶν λεγομένων κριῶν οἵ τε χλωροὶ τῶν ξηρῶν καὶ οἱ βεβρεγμένοι τῶν ἀβρόχων.

ὅτι Ποσειδῶνος εῦρημα οἱ ἐρέβινθοι.

45. ΘΕΡΜΟΙ.

15 μὴ ὥραισι

μετὰ τῶν κακῶν ἕκοιδ' ὁ τοὺς θέρμους φαγών,
ἐν τῷ προθύρῳ τὰ λέμματα διτή κατέλιπε,
ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγών. μάλιστα δὲ . . .

B. Κλεαίνετος μὲν οὐκ ἐδήδοκ' οἴδ' ὅτι

20 ὁ τραγικὸς αὐτούς· οὐδενὸς γὰρ πώποτε
ἀπέβαλεν . . . ὀσπρίου λέπος·

οὗτος ἐκεῖνός ἐστιν εὐχερῆς ἀνήρ (Alex. fr. 266 K).

Λυκόφρων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν σατυρικῷ δράματι, ὃ
ἐπὶ καταμωκήσει ἔγραψεν εἰς Μενέδημον τὸν φιλόσο-

c

2 εῦρημα CE: corr. Schw. fort. εῦρημ' ἀπὸ συκῆς, dicta fucus, ut recte notat Wilamowitz, ab Attico vico τὰ Φρύγια (Thuc. II 22, 2) 4 αὐτόθεν Schw: εὐθέως CE, cf. IX 366 d 7. 8 μηκτικοὶ CE: corr. Cas 10 καὶ (οἱ add. Schw) πυξοειδεῖς non intellego κρείττων CE 11 οἱ ἀποβεβρεγμένοι C 13 εὔρεμα C 15 ὥραισι CE: corr. Herm 16 μετὰ τῶν κακῶν glossema 17 ἐπὶ τῶν προθύρων Poll. 6, 45 18 μάλιστα δὲ | πρώτιστος ἔξολοιτο πολὺ Κλεαίνετος tale quid suppl. Dobr, qui personae notam v. 19 add 21 οὗτος οὐδ' ἂν suppl. Koel-

b

φον, ἀφ' οὗ ἡ τῶν Ἐρετρικῶν ὠνομάσθη αἴρεσις,
διασκώπτων τῶν φιλοσόφων τὰ δεῖπνα φῆσι (p. 636 N).

καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευσε δαψιλῆς
θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

Δίφιλος (II 570 K).
5

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τεχνίον ἔξωλέστερον
τοῦ πορνοβοσκοῦ.

κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν βούλομαι
φόδα, φαφανίδας, θερμοκυάμους, στέμφυλα,
άπλως ἄπαντα μᾶλλον ἢ ταύτας τρέφειν.
10

καὶ σημειωτέον, φῆσι, τὸ θερμοκυάμους, ἐπεὶ καὶ νῦν
οὗτῳ λέγεται. Πολέμων δέ φῆσι (fr. 91 Pr) τοὺς Λα-
κεδαιμονίους τοὺς θέρμους λυσιλαίδας καλεῖν. Θεό-
φραστος δὲ ἴστορεĩ ἐν αἰτίοις φυτικοῖς (4, 2, 2) ὅτι
‘θέρμος καὶ ὄφοβος καὶ ἐρέβινθος μόνα οὐκ εὑρεῖται 15
τῶν χεδροπῶν διὰ τὴν δριμύτητα καὶ πικρότητα. ὁ
δ’ ἐρέβινθος, φῆσι, μέλας γίνεται διαφθειρόμενος.’
γίνεσθαι δὲ λέγει κάμπας ἐν τοῖς ἐρεβίνθοις ὁ αὐτὸς
f ἐν τῷ τρίτῳ τῆς αὐτῆς πραγματείας (22, 3). *Δίφιλος*
δ’ ὁ Σίφνιος τοὺς θέρμους φῆσιν εἶναι σμηκτικοὺς 20
καὶ πολυτρόφους, μάλιστα δὲ τοὺς ἐπὶ πλεῖστην ἀπεγλυ-
κασμένους. διὸ καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς, σκληρὸς ὥν
καὶ πάνυ θυμικὸς πρὸς τοὺς γνωρίμους, ἐπὶ πλεῖστην
τοῦ οἴνου σπάσας ἡδὺς ἐγίνετο καὶ μείλιχος. πρὸς
τοὺς πυνθανομένους οὖν τοῦ τρόπου τὴν διαφορὰν 25
ἔλεγε τὸ αὐτὸ τοῖς θέρμοις πάσχειν· καὶ γὰρ ἐκείνους

2 διασκώπτει CE: corr. Mus   3 καὶ δημόκριτος CE:
corr. Cas   4 cf. X p. 420 b   7 del. Iac   10 ἀπλῶς Iac:
ἄλλως CE   14 αἰτίοις E αἰτοῖς C φυτικοῖς E   16 χιδρο-
πῶν C χεδροπῶν superscr. i E   17 μέγας CE   19 τῷ δῷ C
τῷ δ’ E: emendandum esse docent priora   23 πρὸς om. C

πρὸν διαβραχῆναι πικροτάτους εἶναι, ποτισθέντας δὲ γλυκεῖς καὶ προσηγεστάτους.

56

46. ΦΑΣΗΛΟΙ. Λακεδαιμόνιοι ἐν τοῖς δείπνοις τοῖς καλουμένοις κοπίσι διδόασι τραγήματα σῦκά τε δέξηρὰ καὶ κυάμους καὶ φασήλους χλωρούς· ἴστορεῖ Πολέμων (fr. 86 Pr). Ἐπίχαρμος (p. 280 L).

. . φασήλους φῶγε θᾶσσον, αλ̄ χ' ὁ Διόνυσος φιλῆ.

Δημήτριος (I 796 K).

ἢ σῦκον ἢ φάσηλον ἢ τοιοῦτό τι.

10 47. ΕΛΑΑΙ. Εὔπολις (I 342 K). ‘σηπίαι δρυπεπεῖς τ' ἔλααι.’ ταύτας ‘Ρωμαῖοι δρύππας λέγονται. Δίφιλος δέ φησιν ὁ Σίφνιος τὰς ἔλαας ὀλιγοτρόπους εἶναι καὶ κεφαλαλγεῖς, τὰς δὲ μελαίνας καὶ κακοστομαχωτέρας καὶ βαρύνειν τὴν κεφαλήν, τὰς δὲ 15 κολυμβάδας καλουμένας εὐστομαχωτέρας εἶναι καὶ κοιλίας στατικάς, τὰς δὲ θλαστὰς μελαίνας εὐστομαχωτέρας εἶναι. μνημονεύει τῶν θλαστῶν ἔλαιων Ἀριστοφάνης (I 493 K). ‘θλαστὰς ποιεῖν ἔλαιας.’ πάλιν· οὐ ταύτον ἔστιν ἀλμάδες καὶ στέμφυλα.

20 καὶ μετ' ὀλίγα·

θλαστὰς γὰρ εἶναι κρεῖσσόν ἔστιν ἀλμάδος.

c

Ἀρχέστροφος ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ (fr. 6 Ri).

ὅνσαὶ <καὶ> δρυπεπεῖς παρακείσθωσάν σοι ἔλααι. —

ώστε Μαραθῶνος τὸ λοιπὸν ἐπ' ἀγαθῷ μεμνημένοι 25 πάντες ἐμβάλλουσιν ἀεὶ μάραθον ἐσ τὰς ἀλμάδας, φησὶν Ἐρμιππος (I 249 K). Φιλήμων φησίν· ‘πιτυφίδες καλοῦνται αἱ φαυλίαι ἔλααι, στέμφυλίδες δὲ

4 σῦκα τὰ CE, cf. IV p. 139 a
Bergk 11 cf. Plin. 15, 6 15. 18 καὶ κοιλίας — 17 εἶναι
om. E 21 corruptus 23 καὶ add. Mus 27 φαῦλαι CE
cf. Hes. s. v

αὶ μέλαιναι,’ *Καλλίμαχος δ’ ἐν τῇ Ἐκάλῃ γένη
ἔλαῶν καταλέγει* (fr. 50 Schn.)

*γεργέριμον πίτυρόν τε *καὶ* ἦν ἀπεθήκατο λεικὴν
εἰν ἄλι *νήχεσθαι φθινοπωρίδα*.*

ἢ ἔλεγον δὲ τὰς δρυπεπεῖς ἔλαῖς καὶ ἴσχάδας καὶ γερ- 5
γερίμους, ὡς φησι *Δίδυμος* (p. 75 Schm). καὶ χωρὶς δὲ
τοῦ φάσκειν ἔλαῖς αὐτὸς καθ’ ἑαυτὸν ἔλεγον μόνον δρυ-
πεπεῖς. *Τηλεκλείδης* (I 218 K).

... ἔνγγενέσθαι διὰ χρόνου λιπαρεῖτο με
δρυπεπέσι, μάξις καὶ διασκανδικίσαι.

10

’Αθηναῖοι δὲ τὰς τετριμμένας ἔλαῖας στέμφυλα ἔκά-
λονν, βρύτεα δὲ τὰ ὑφ’ ἡμῶν στέμφυλα, τὰ ἔκπιέ-
σματα τῆς σταφυλῆς. παρὰ δὲ τοὺς βότρους γέγονεν
ἡ φωνὴ.

48. *ΡΑΦΑΝΙΔΕΣ*. αὗται κέκληνται διὰ τὸ φαδίως 15
ε φαίνεσθαι. καὶ ἐκτεταμένως δὲ καὶ κατὰ συστολὴν
λέγεται παρὰ *Ἀττικοῖς*. *Κρατῖνος* (I 104 K).

ταῖς φαφανῖσι δοκεῖ, τοῖς δ’ ἄλλοις οὐ λαχάνοισιν.
Εὔπολις (I 342 K).

φαφανίδες ἀπλυτοι, σηπίαι.

20

ὅτι δὲ τὸ ἀπλυτοι ἐπὶ τῶν φαφανίδων ἀκούειν δεῖ,
οὐκ ἐπὶ τῶν σηπιῶν, δηλοῖ *Ἀντιφάνης* γράφων
(Π 124 K).

νήττας, σχαδόνας, κάρυ’ ἐντραγεῖν, φῶ’, ἔγκριδας,
φαφανίδας ἀπλύτους, γογγυλίδας, χόνδρον, μέλι. 25

3. 4 Callimachi verba auxi e Suida s. v. γεργέριμον; nam
sine dubio plus duo genera Athenaeus a poeta enumerata legit
6 καὶ χωρὸν C 9 μ ἐλιπάρει Pors, fort. παρεῖτο με 10 cor-
ruptus 12 βρύτεα CE, cf. Suid s. v. Et. M. 216, 20, Hes.
s. βρύττα, schol. Ar. nub. 45 15 αὗται C: αὐτὰς E 18 λα-
χάνοις CE: corr. Di 24 ἐντράγειν CE: corr. Schw

ιδίως δ' οὗτως ἐκαλοῦντο ἄπλυτοι φαφανίδες, ἃς καὶ
Θασίας ὀνόμαξον. Φερεκράτης (I 198 K). f

φαφανίς τ' ἄπλυτος ὑπάρχει

καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ ταφίχη πυικτὰ καὶ κάρυα.

5 ὑποκοριστικῶς δ' εἰρηκε Πλάτων ἐν Τπερβόλῳ (I 645 K).

'φύλλιον ἡ φαφανίδιον.' Θεόφραστος δ' ἐν τοῖς περὶ φυτῶν (7, 4, 2) γένη φαφανίδων φησὶν εἶναι πέντε,

Κορινθίαν, Λειοθασίαν, Κλεσναίαν, Ἀμωρέαν, Βοιωτίαν.

καλεῖσθαι δὲ ὑπό τινων τὴν Λειοθασίαν Θρακίαν· γλυκυτάτην δ' εἶναι τὴν Βοιωτίαν καὶ τῷ σχήματι στρογγύλην. ἄπλως δέ, φησίν, ὅν ἔστι λεῖα τὰ φύλλα, γλυκύτεραι εἰσι.⁴ Καλλίας δ' (I 698 K) ἐπὶ 57 τῆς φαφανίδος εἰρηκε τὴν φάφανον. περὶ γοῦν τῆς ἀρχαιότητος τῆς κωμῳδίας διεξιών φησιν·

15 . . . ἔτυος, πῦρ, γογγυλίδες, φάφανοι, δρυπεπεῖς,
έλατηρες.

ὅτι δ' οὗτοι τὰς φαφανίδας εἰρηκε δῆλον Ἀριστοφάνης ποιεῖ περὶ τῆς τοιαύτης ἀρχαιότητος ἐν Δαναίσι γράφων καὶ αὐτὸς καὶ λέγων (I 456 K).

20 ὁ χορὸς δ' ὥρχειτ⁵ ἀν ἐναφάμενος δάπιδας καὶ
στρωματόδεσμα,
διαμασχαλίσας αὐτὸν σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ
φαφανίσιν.

εὐτελὲς δὲ σφόδρα ἔδεσμα ἡ φαφανίς. Ἀμφις (II 243 K). b

25 ὅστις ἀγοράζων ὅψον . . . . .

ἔξὸν ἀπολαύειν ἵχθυντον ἀληθινῶν

φαφανίδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι, μαίνεται.

4 κάρυα corruptum; pretiosa vilia iuxta enumerantur: 'quatuor thermae adsint, tamen rapae illotae'⁶ 6 φυλλεῖον
ἡ φαφανίδον Dобр 12 γλυκύταται E 13 init τῆς om. E
22 σχελίσι C σχετλίσι E 25 ἀγοράζειν et 26 ἔξὸν ἀπολλον et
27 μαίνησον C E: corr. VII 277c

49. ΚΩΝΟΙ. *Μνησίθεος* ὁ Ἀθηναῖος ἵατρὸς ἐν τῷ περὶ ἔδεστῶν δόστρακίδας καλεῖ τῶν κώνων τοὺς πυρῆνας, ἔτι δὲ κώνους. *Διοκλῆς* δ' ὁ Καρύστιος πιτύινα κάρνα. ὁ δὲ *Μύνδιος* Ἀλέξανδρος πιτύινους κώνους. Θεόφραστος δὲ τὸ μὲν δένδρον πεύκην ὀνομάζει, τὸν δὲ δὲ καρπὸν κώνον. *Ιπποκράτης* δὲ ἐν τῷ περὶ πτισάνης (II 456 Littre), ὃ ἐκ τοῦ ἡμίσους μὲν νοθεύεται, ὑπ' ἐνίσων δὲ καὶ ὅλον, κοκκάλους· οἱ πολλοὶ δὲ πυρῆνας, ώς καὶ Ἡρόδοτος ὅταν περὶ τοῦ Ποντικοῦ καρύου λέγῃ. φησὶ γάρ (IV 23). ‘πυρῆνα δ' ἔχει τοῦτο 10 ἐπὰν γένηται πέπον.’ *Διφιλος* δ' ὁ Σίφνιός φησιν· οἱ στρόβιλοι πολύτροφοι μέν εἰσι, λεαντικοὶ δὲ ἀρτηρίας καὶ θώρακος καθαρτικοὶ διὰ τὸ ἔχειν παρεμπεπλεγμένον τὸ δητινῶδες.’ *Μνησίθεος* δέ φησι πιανειν αὐτοὺς τὸ σῶμα καὶ πρὸς εὐπεψίαν ἀλύπους εἰ- 15 d ναι, ὑπάρχειν δὲ καὶ οὐρητικοὺς καὶ οὐκ ἐφεκτικοὺς κοιλίας.

50. ΩΙΑ. *Ἀναξαγόρας* ἐν τοῖς Φυσικοῖς (cf. p. 183 Schaubach) τὸ καλούμενόν φησιν ὄρνιθος γάλα τὸ ἐν τοῖς φώτεροις εἶναι λευκόν. *Ἀριστοφάνης* (av. 695). ‘τίκτει 20 πρῶτον ὑπηνέμιον φόνον Νύξ.’ *Σαπφώ* δ' αὐτὸ τρισυλλάβως καλεῖ (fr. 56 B⁴).

φασὶ δή ποτε *Λήδαν* ὕιουν εύρειν.
καὶ πάλιν (fr. 112).

ώιου πολὺ λευκότερον.
ώεα δ' ἔφη *Ἐπίχαρμος* (p. 280 L). 25
ώεα κανὸς κάλειτορίδων πετεηνῶν.

7 δὲ ἐκ C: τὰ ἐν E, sed mendo notato utrubiique 10 aliter
Herodotus 12 λεαντικὰς C 13 θώρακες C 16 οὐκ
ἐκτικοὺς C 19 ὄρνιθα E 21 ὑπηνέμιων CE: corr. E
in mg

Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ ιάμβων (fr. 11 B⁴)·

οἶόν τε χηνὸς ὕσεον *Μαιανδρίου*.

διὰ τεσσάρων δ' αὐτὰ προενήνεκται *'Αναξανδρίδης εώραια εἰπών* (Π 163 Κ). καὶ *"Εφιππος"*

5 σταμνάριά τ' οὖν μικρὰ τοῦ *Φοινικίνου*,
φάρια, τοιαῦθ' ἔτερα πολλὰ παίγνια.

"Αλεξις δὲ ἡμίτομά που φῶν λέγει (Π 392 fr. 261, 10 Κ). φάλλον δὲ οὐ μόνον ἀνεμιαῖα ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ ὑπηρέμια. ἐκάλουν δὲ καὶ τὰ νῦν τῶν οἰκιῶν παρ' ἡμῖν 10 καλούμενα ὑπερφά φάλλον, φησὶ *Κλέαρχος* ἐν *'Ερωτικοῖς* (FHG Π 316), τὴν *'Ελένην* φάσκων ἐν τοιούτοις οἰκήμασι τρεφομένην δόξαν ἀπενέγκασθαι παρὰ πολλοῖς ὡς ἔξ φοῦ εἴη γεγεννημένη. οὐκ εὖ δὲ *Νεοκλῆς* δὲ *Κροτωνιάτης* ἔφη ἀπὸ τῆς σελήνης πεσεῖν τὸ φῶν 15 ἔξ οὗ τὴν *'Ελένην* γεννηθῆναι· τὰς γὰρ σεληνίτιδας γυναῖκας φότοκεῖν καὶ τοὺς ἐκεῖ γεννωμένους πεντεκαιδεκαπλασίονας ἡμῶν είναι, ὡς *'Ηρόδωρος* δὲ *'Ηρακλεώτης* ἴστορει (FHG Π 35). *"Ιβυκος* δὲ ἐν πέμπτῳ μελῶν περὶ *Μολιονιδῶν* φησι (fr. 16 B⁴)·

20 τούς τε λευκίππους κόρους
τέκνα *Μολιόνας* κτάνον,
ἄλικας, *Ισοκεφάλους*, *ένιγνίους*,
ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὁέφ
ἀργυρέφ.

25 *"Εφιππος* (Π 255 fr. 8, 3 Κ)·

ἴτοια, τραγήματα . . ., πνοαμοῦς, ἄμης,
φῶν ἐκατόμβη πάντα ταῦτ' ἔχναύομεν.

φῶν δὲ φοιφτῶν μνημονεύει *Νικόμαχος* (IV 587 Μ)·

58

5 φοινικικοῦ CE: corr. Mein 13 γεγενημένη E 19 μονιονιδῶν CE 20 κούρους CE: corr. Di 22 ίσοπάλους Mein, latet aliud 26 ἡκε suppl. XIV 642e ex Porsoni emendat

οὐσίδιον [γάρ] μοι καταλιπόντος τοῦ πατρός,
οὗτω συνεστρόγγυλα καξεκόκκισα
ἐν μησὶν ὀλίγοις ὥσπερ φόν τις φοφᾶν.
χηνείων δ' φῶν "Ἐριφος" (II 430 Κ).

b φὰ λευκά γε 5
καὶ μεγάλα· B. χήνει' ἐστίν, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ·
οὗτος δέ φησι ταῦτα τὴν Λήδαν τεκεῖν.
'Επαίνετος δὲ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Συρακούσιος ἐν
'Οψαρτυτικῷ τῶν φῶν φασὶ πρωτεύειν τὰ τῶν ταῶν·
μεθ' ἂ εἶναι τὰ χηναλωπέκεια· τρίτα καταλέγοντες τὰ 10
δρυίθεια.

51. ΠΡΟΤΤΟΜΑ. τούτου, φησί, περιενεχθέντος ὁ
τῶν δείπνων ταμίας Οὐλπιανὸς ἔφη, εἰ κεῖται παρά
τινι τὸ πρόπομα οὗτω καλούμενον ὡς νῦν ἡμεῖς φα-
μεν. καὶ ζητούντων πάντων 'αὐτός, ἔφη, ἐγὼ ἔρω. 15
c Φύλαρχος ὁ Ἀθηναῖος ἡ Ναυκρατίης ἐν οἷς ὁ λό-
γος ἐστὶν αὐτῷ περὶ Ζηλᾶ τοῦ Βιθυνῶν βασιλέως,
ὅς ἐπὶ ξένια καλέσας τὸν Γαλατῶν ἡγεμόνας ἐπι-
βουλεύσας αὐτοῖς καὶ αὐτὸς διεφθάρη, φησὶν οὗτως,
εἰ μνήμης εὐτυχῶ (FHG I 341). 'πρόπομά τι πρὸ τοῦ 20
δείπνου περιεφέρετο, καθὼς εἰώθει τὸ πρῶτον.' καὶ
ταῦτ' εἰπὼν ὁ Οὐλπιανὸς ἦτει πιεῖν [ἐν] ψυκτῆρι,
ἀρέσκειν ἑαυτὸν φάσκων διὰ τὸ ἐτοίμως ἀπεμνημο-
νευκέναι. ἦν δὲ τῶν ἐν τοῖς προπόμασι, φησί, παρα-
σκευαζομένων ἄλλα τε καὶ δὴ καὶ ταῦτα. 25

d 52. ΜΑΛΑΧΑΙ. 'Ησίοδος (opp. 41)·

οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὅνειαρ.

1 γάρ del. Cob καταλιπόντος μοι CE: transpos. Cob
2 συνεστρογγύλικα CE: corr. Mein 9 φησὶ CE: corr. Brunek
10 καταλέγει Ε 15 αὐτὰ ἔφη C 18 ἐπὶ ξενίᾳ CE: corr.
Mein 19 καὶ fort. delendum 22 ἐν del. K, ἦτει πιεῖν
ψυκτῆρι fort. poetae verba 24. 25 παρασκευαζόμενα C

τοῦτο Ἀττικόν. ἐγὼ δέ, φησίν, ἐν πολλοῖς ἀντιγρά-
φοις εὗρον τοῦ Ἀντιφάνους Μίνωος διὰ τοῦ ὃ γε-
γραμμένον (II 75 K).

τρώγοντες μολόχης φίξαν.

5 καὶ Ἐπίχαρμος (p. 275 L).

... πραύτερος ἔγωγε μολόχας.

Φαινίας δ' ἐν τοῖς Φυτικοῖς φησι (FHG II 300). τῆς
ἡμέρου μαλάχης ὁ σπερματικὸς τύπος καλεῖται πλα-
κοῦς, ἐμφερῆς ὥν αὐτῷ τὸ μὲν γάρ κτενῶδες ἀνά-
10 λογον καθάπερ ἡ τοῦ πλακοῦντος κρηπίς, κατὰ μέσον
δὲ τοῦ πλακουντικοῦ ὅγκου τὸ κέντρον ὅμφαλικόν.
καὶ περιληφθείσης τῆς κρηπῖδος ὅμοιον γίνεται τοῖς
θαλαττίοις περιγεγραμμένοις ἔχίνοις.¹² ὁ δὲ Σίφνιος
Δίφιλος ἴστορε ὡς ἡ μαλάχη ἔστιν εὔχυλος, λεαν-
15 τικὴ ἀρτηρίας, τὰς ἐπιπολαίους ἀποκρίνοντα δριμύτη-
τας. ἐπιτήδειόν τε εἶναι φησιν αὐτὴν τοῖς τῶν νε-
φρῶν καὶ τῆς κύστεως ἐρεθισμοῖς εὐέκκριτόν τε εἶναι
μετρίως καὶ τρόφιμον, κρείττω δὲ τὴν ἀγρίαν τῆς f
κηπευομένης. "Ἐρμιππος δ' ὁ Καλλιμάχειος (FHG
20 III 40) καὶ εἰς τὴν καλουμένην φησὶν ἄλιμον προσέτι
τε ἄδιψον ἐμβάλλεσθαι τὴν μαλάχην οὖσαν χρησιμω-
τάτην.

53. ΚΟΛΟΚΥΝΤΑΙ. *Eύθύδημος* <δ> Ἀθηναῖος ἐν
τῷ περὶ λαχάνων σικύαν Ἰνδικὴν καλεῖ τὴν κολοκύν-
25 την διὰ τὸ κεκομίσθαι τὸ σπέρμα ἐκ τῆς Ἰνδικῆς.
Μεγαλοπολῖται δ' αὐτὴν σικυωνίαν ὀνομάζουσι. Θεό-
φραστος δὲ τῶν κολοκυντῶν φησιν (h. pl. 7, 4, 6) οὐκ
εἶναι ἐν μέρει ἰδέας, ἀλλ' εἶναι τὰς μὲν βελτίους, τὰς

12 περιλεφθείσης Egger   18 περιτετραμμένοις Four-
nieri   15 ἀποκρίνοντα superscr. κατὰ CE   17 ἐρεθιαγοῖς E
20 cf. Psellus parad. 1   23 ὁ add. K   26 σικυωνέα Hes

59 δὲ χείρους. Μηνόδωρος δ' ὁ Ἐρασιστράτειος, Ἰκε-
σίου φίλος τῶν κολοκυντῶν, φησίν, ἡ μὲν Ἰνδική,
ἡ καὶ αὐτὴ καὶ σικύα, ἡ δὲ κολοκύντη. καὶ ἡ μὲν
Ἰνδικὴ κατὰ τὸ πλεῖστον ἔφεται, ἡ δὲ κολοκύντη καὶ
ὅπτᾶται.³ ἄχρι δὲ τοῦ νῦν λέγεσθαι παρὰ Κυιδίοις 5
τὰς κολοκύντας Ἰνδικάς. Ἐλλησπόντιοι δὲ σικύας μὲν
τὰς μαρκὰς καλοῦσι, κολοκύντας δὲ τὰς περιφερεῖς.
Διοκλῆς δὲ κολοκύντας μὲν καλλίστας γίνεσθαι περὶ⁴
Μαγνησίαν, προσέτι τε γογγύλην ὑπερμεγέθη γλυ-
κεῖαν καὶ εὐστόμαχον, ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ σικύόν, ἐν δὲ 10
Σμύρνῃ καὶ Γαλατίᾳ θρίδακα, πήγανον δ' ἐν Μύ-
ρῳ φοιτ. Δίφιλος δέ φησιν· ἡ δὲ κολοκύντη ὀλιγότρο-
φός ἐστι καὶ εὐφθαρτος καὶ ὑγραντικὴ τῆς ἔξεως καὶ
εὐέκκριτος, εὔχυλος. εὐστομαχωτέρα δ' ἐστὶν ἡ δι'
>NNδατος καὶ ὅξους λαμβανομένη, εὔχυλοτέρα δὲ ἡ ἀρ- 15
τυτή. λεπτυντικωτέρα δ' ἐστὶν ἡ μετὰ νάπυος, εὐ-
πεπτοτέρα δὲ καὶ εὐεκκριτωτέρα ἡ κάθεψθος.⁵ Μνη-
σίθεος δέ φησιν· ὅσα εὐφυῶς διάκειται πρὸς τὴν
τοῦ πυρὸς κατεργασίαν, οἷον ὃ τε σικυός καὶ ἡ κολο-
κύντη καὶ μῆλα Κυδώνια καὶ στρουθία καὶ εἰ τι τοι- 20
οῦτον, ταῦθ' ὅταν προσενεχθῇ πυρωθέντα, δίδωσι τῷ
σώματι τροφὴν οὐ πολλὴν μέν, ἄλιπον δὲ καὶ μᾶλλον
εὐγράν. ἐστὶ δὲ καὶ ταῦτα τῆς κοιλίας ἐφεκτικὰ πάντα.⁶
δεῖ δὲ αὐτὰ λαμβάνειν ἐφθὰ μᾶλλον.⁷ Αττικὸν δὲ μό-
νις καλοῦσιν αὐτὴν κολοκύντην. Ἐρμιππος (I 248 K).⁸ 25
τὴν κεφαλὴν ὅσην ἔχει.
ὅσην κολοκύντην.

3 ἡ δ' αὐτὴ καὶ σικύα Coraes probabiliter 7 τὰς μα-
κρὰς E: τὰς μερικὰς superscr. μαρκὰς C δὲ τὰς E: τὰς C
11 γαλατείᾳ CE, videtur corruptum 18 διάκειται CE:
corr. Cas 20. 21 τοιοῦτο E fort. recte

Φρύνιχος ὑποκοριστικῶς (I 386 K).

ἢ μαξίου τι μικρὸν ἢ κολοκυντίου.

Ἐπίχαρμος (p. 275 L).

ὑγιώτερόν θήν ἔστι κολοκύντας πολύ.

5 54. Ἐπικράτης ὁ κρυψιδιοποιός (II 287 K).

τί Πλάτων

d

καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος;

πρὸς τίσι νῦν διατρίβουσιν;

ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος

10 5 διερευνᾶται παρὰ τούτοισιν;

τάδε μοι πινυτῶς, εἰ τι κατειδὼς

ῆκεις, λέξον, πρὸς Γᾶς . . . .

B. ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς.

Παναθηναίοις γὰρ ἵδων ἀγέλην

15 10 μειρακίων . . . . .

ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημείας

ῆκουσα λόγων ἀφάτων, ἀτόπων.

περὶ γὰρ φύσεως ἀφοριζόμενοι

διεχώριξον ξώσων τε βίουν

20 15 δένδρων τε φύσιν λαχάνων τε γένη.

κατ' ἐν τούτοις τὴν κολοκύντην

ἔξηταξον τίνος ἔστι γένους.

A. καὶ τί ποτ' ἄρ' ὠρίσαντο καὶ τίνος γένους

εἶναι τὸ φυτόν; δῆλωσον, εἰ κάτοισθά τι.

25 20 B. πρώτιστα μὲν <οὖν> πάντες ἄναυδοι

e

4 ὑγιώτερον K coll. Sophr. apud Et. M. 774, 42: ὑγιωστερον
superscr. ε E ὑγιέστερον C θήν Mein: τ' ἡν CE ἔστι Grot:
Ἒτι CE 7 μενέθυμος CE: corr. Mus 8 νῦν Erfurdt: νῦν
CE 10 παρὰ τοῖσιν CE: corr. Di 12 λέξων E πρὸς
Ἀθηνᾶς Cob, fort. πρὸς Γᾶς καὶ θεῶν 15 'iunenum qui
convenerant' 16 ἀκαδημίας CE 19 ξώσων τε βίουν E:
ξώσων τε καὶ C 25 οὖν add. Scal ἄναυδοι K: ἄναυδεῖς CE

τότ' ἐπέστησαν καὶ κύψαντες
χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιξον.
καὶ τὸν ἔξαιρυντης, ἔτι κυπτόντων
καὶ ξητούντων τῶν μειρακίων,

25 **λάχανόν** τις ἔφη στρογγύλον εἶναι,

f πολαν δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἔτερος.
ταῦτα δ' ἀκούων λατρός τις

Σικελᾶς ἀπὸ γῆς

? κατέπαρδ' αὐτῶν ὡς ληρούντων. *μικρός κεανός*

? 30 **Ἄ.** ἡ ποὺ δεινῶς ωργίσθησαν χλενάζοντας τ' 10
εβόησαν; *ποιεῖται*

τὸ γὰρ ἐν λέσχαις [ταῖσδε] τοιαῦτα ποιεῖν ἀπρε-
ποιεῖται πές. *μικρός κεανός*.

B. οὐδ' ἐμέλησεν τοῖς μειρακίοις.

35 ὁ **Πλάτων** δὲ παρὼν καὶ μάλα πράως, *μικρός κεανός* 15
οὐδὲν ὄφινθεις, επεταξ αὐτοῖς

πάλιν <ἔξ αρχῆς τὴν κολοκύντην>

ἀφορίζεσθαι τίνος ἐστὶ γένους.

οἱ δὲ διῆρον.

55. "Αλεξις ὁ χαρίεις πρόπομα ὅλον παρατίθησι 20
τοῖς διακρίνειν δυναμένοις (II 392 K)."

60 ἔλαθον γενόμενος οὐ τὸ πρᾶγμα ἥβούλετο.

κατὰ χειρὸς ἐδόθη τὴν τράπεζαν ἦκ' ἔχων,

ἔφ' ἡς ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς οὐδὲ ἔλαθων γένη

οὐδὲ παρέχουσαι κνίσαν ἡμῖν πλείονα

5 παροψίδες καὶ λῆρος, ἀλλὰ παρετέθη

3 καλέσαιφνης CE: corr. Erfurdt 9 κατεπέρθετ' CE:

corr. Schw 12 λέσχαις E: λέσχες C 10 τοῖδε E τοῖδε super-
scr. αἰσ C, del. Wilam (fuerit τοιάδε) 12. 18 εὐπρεπές CE:

corr. Cas, nisi forte <οὐκ> εὐπρεπές 15—19 om. E 17 ἔξ
ἀρχῆς add. Pors, τὴν κολοκύντην Mein 24 ἔλων Di 25 παρέ-
χουσι C κνίσσαν CE πίονα Mein

ὑπερηφάνως ὅξουσα τῶν Ὡρῶν λοπάς,
τὸ τοῦ πόλου τοῦ παντὸς ἡμισφαίριον.
ἄπαντ' ἐνῆν τὰκεὶ γὰρ ἐν ταύτῃ καλά,
ἰχθῦς, ἔριφοι, διέτρεχε τούτων σκορπίος,

- 5   10 ὑπέφαινεν φῶν ἡμίτομα τοὺς ἀστέρας.
ἐπεβάλομεν τὰς χεῖρας. ὅ μὲν ἐμοὶ λαλῶν
ἄμα καὶ διανεύων ἡσχολεῖθ· ὁ πᾶς δ' ἀγὼν
ἐπ' ἐμὲ κατήντα. τὸ πέρας σύνκ αὐτῷ ἔως
τὴν λοπάδ' ὀρύττων ἀποδέδειχα κόσκινον.

- 10   56. ΜΥΚΑΙ. Ἀριστίας (p. 563 N).
μύκαισι δ' ὀρέχθει τὸ λάινον πέδον.

Πολίοχος (IV 590 M).

μεμαγμένην

- μικρὰν μελαγχοῇ μᾶξαν ἥχυρωμένην
15   ἐκάτερος ἡμῶν εἶχε δὶς τῆς ἡμέρας
καὶ σῦνα βαιά· καὶ μύκης τις ἐνίστ' ἂν
5   ὠπτάτο καὶ κοχλίας γενομένου ψακαδίου
ἡγρεύετ' ἄν καὶ λάχανα τῶν αὐτοχθόνων
θλαστή τ' ἐλατα, καὶ πιεῖν οἰνάριον ἦν
20   ἀμφίβολον.

Ἀντιφάνης (II 111 K).

- τὸ δεῖπνον ἔστι μᾶξα κεχαρακωμένη
ἀχύροις, πρὸς εὐτέλειαν ἔξωπλισμένη,
καὶ βολβὸς εἴς <τις> καὶ παροψίδες τινές,
25   σόγχος τις ἡ μύκης τις ἡ τοιαῦθ' ἢ δὴ
5   δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλίοις.
τοιοῦτος ὁ βίος, ἀπύρετος, φλέγμ' οὐκ ἔχων.

c

d

1 ὑπερήφανος CE: corr. Iac 7 ἡσχολεῖτο πᾶς δ' (πᾶν δ' E) CE: corr. Herw 11 μυκαῖσι Schneidewin, erravit Atheneus, ὀρέχθει CE: corr. Cas 17 κοχλίου C 18 αὐτῷ γρεύετ' ἄν CE: corr. Brunck 24 τις add. Grot

οὐδεὶς κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον,
οὐδ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορέειν.

καὶ προελθών·

τις γὰρ οἶδ' ἡμῶν τὸ μέλλον ὃ τι παθεῖν
10 πέπρωθ' ἐκάστῳ τῶν φίλων; ταχὺ δὴ λαβὼν   5
δπτα μύκητας πρινίνους τουσδὶ δύο.

ὅτι Κηφισόδωρος ὁ Ἰσοκράτους μαθητὴς ἐν τοῖς
εκατὰ Ἀριστοτέλους (τέσσαρα δὲ ἐστὶ ταῦτα βιβλία)
ἐπιτιμᾷ τῷ φιλοσόφῳ ὃς οὐ ποιήσαντι λόγου ἄξιον
τὸ παροιμίας ἀθροῖσαι, Ἀντιφάνους δλον ποιήσαν- 10
τος δρᾶμα τὸ ἐπιγραφόμενον Παροιμίαι· ἐξ οὗ καὶ
παρατίθεται τάδε (II 88 K).

ἔγὼ γὰρ εἰ τῶν ὑμετέρων φάγοιμι τι,
μύκητας ὥμοις ἀν φαγεῖν <έμοι> δοκῶ
καὶ στρυφνὰ μῆλα κελ τι πνίγει βρῶμά τι.   15

57. φύονται δὲ οἱ μύκητες γηγενεῖς καὶ εἰσιν αὐτῶν
ἐδώδιμοι δλίγοι· οἱ γὰρ πολλοὶ ἀποπνίγουσιν. διὸ
καὶ Ἐπίχαρμος παῖςων ἔφη (p. 275 L).

f οἶον αἱ μύκαι ἄρ δέ πεσκληκότες πνιξεῖσθε.

Νίκανδρος δὲ ἐν Γεωργικοῖς καταλέγει καὶ τίνες 20
αὐτῶν εἰσιν οἱ θανάσιμοι, λέγων (fr. 78 Schn.)

ἔχθρα δὲ ἐλαίης
φοιῆς τε πρίνου τε δρυός τ' ἄπο πήματα κείται,
οἰδαλέων σύγκολλα βάρη πνιγόεντα μυκήτων.
φησὶ δὲ καὶ ὅτι

4 κάτοιδ' Mein   7 κηφισόδοτος CE: corr. Ionsius 13 εἰ
τῶν υμ. φάγοιμι τι Cas et Pors: ἀν τι (ἀντὶ C) τῶν ὑμ. φά-
γοιμι CE   14 ἔμοι add. Cas   15 καὶ εἴτι E: καὶ ἔτη C
βρωμάτων Mein   19 οἶον αἱ Naekē μύκαι γὰρ ἔξεσκληκότ'
(hoc iam Naekius) ἀποπνιξεῖσθε με Bergk   πνιξεῖσθαι C
24 οἰδαλέων K: οἰδαλέα CE   σύκολλα CE: corr. Cas post v. 24
sequebatur fungorum catalogus, quem amputavit epitomator

61

συκέης ὁπότε στέλεχος βαθὺ κόπρῳ
καικρύψας ὑδάτεσσιν ἀειναέεσσι νοτίζοις,
φύσονται πυθμέσσιν ἀκήριοι· ὡν σὺ μύκητα
θρεπτὸν μή τι χαμηλὸν ἀπὸ φίξης προτάμοιο.

5 [τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἦν ἀναγνῶναι]

καὶ τε μύκητας ἀμανίτας τότ' ἐφεύσεις,
φησὶν ὁ αὐτὸς Νίκανδρος ἐν τῷ αὐτῷ. "Ἐφιππος
(II 263 Κ).

ἴν' ὥσπερ οἱ μύκητες ἀποκνίξαιμί σε.

10 Ἐπαρχίδης Εὐφιπίδην φησὶ (FHG IV 404) τὸν ποιη-
τὴν ἐπιδημῆσαι τῇ Ἰκάρῳ καὶ γνωνακός τινος μετὰ τοῦ
τέκνων κατὰ τοὺς ἀγρούς, δύο μὲν ἀρρένων τελείων,
μιᾶς δὲ παρθένου, φαγούσης θανασίμους μύκητας καὶ
ἀποκνιγείσης μετὰ τῶν τέκνων ποιῆσαι τοντὶ τὸ ἐπί-
15 γραμμα (fr. 2 B⁴)."

ὡς τὸν ἀγήρατον πόλον αἰθέρος, "Ηλιε, τέμνων,
ἄρ' εἰδες τοιόνδ' ὅμματι πρόσθε πάθος;
μητέρα παρθενικήν τε κόρην δισσούς τε συναίμους
ἐν ταύτῳ φέγγει μοιραδίῳ φθιμένους.

20 Διοκλῆς ὁ Καρύστιος ἐν α' 'Τγιεινῶν φησιν· 'ἄγρια ε
ἔψήματα τεῦτλον, μαλάχη, λάπαθον, ἀκαλήφη, ἀνδρά-
φαξυς, βολβοί, ὕδνα, μύκαι.' —

58. ΣΙΑ. *Σπεύσιππος* ἐν β' 'Ομοίων φησὶ ἐν
ὑδατι γίνεσθαι, σελίνῳ ἐλείῳ το φύλλον ἔοικός. διὸ
25 καὶ Πτολεμαῖος ὁ δεύτερος Εὐεργέτης Αἰγύπτου βασι-
λεύσας παρ' 'Ομήρῳ ἀξιοῖ γράφειν (ε 72).'

5 epitomatoris verba
21. 22 ἀνδράφαξις C
23 ὄμοιον C

19 μοιραδίῳ Mus fort. recte
23 sqq haec nescio quo modo con-
tinuae de fungis disputationi interposita, fortasse loco alieno
Schw

ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ σίου ἡδὲ σελίνου.
σία γὰρ μετὰ σελίνου φύεσθαι, ἀλλὰ μὴ τα. —

59. Αἴφιλός φησι τοὺς μύκητας εἶναι εὔστόμους,
καὶ κοιλίας διαχωρητικούς, θρεπτικούς, δυσπέπτους δὲ καὶ
φυσώδεις. τοιούτους δὲ εἶναι τοὺς ἐκ Κέω τῆς νήσου. 5
‘πολλοὶ μέντοι καὶ κτείνουσι. δοκοῦσι δὲ οἰκεῖοι εἶ-
ναι οἱ λεπτότατοι καὶ ἀπαλοὶ καὶ εὔθρυπτοι οἱ ἐπὶ
πτελέαις καὶ πεύκαις γινόμενοι· ἀνοίκειοι δὲ οἱ με-
λανες καὶ πελιοὶ καὶ σκληροὶ καὶ οἱ μετὰ τὸ ἐψηθῆναι
καὶ τεθῆναι πησόμενοι, οἵτινες λαμβανόμενοι κτελ- 10
νουσι. βιοηθοῦνται δ' ἀπὸ ὑδρομέλιτος πόσεως καὶ
όξυμελιτος, νιτρου καὶ ὅξους. μετὰ τὴν πόσιν δὲ
ε ἐμεῖν δεῖ. διόπερ καὶ δεῖ μάλιστα σκευάζειν αὐτὸὺς
μετὰ ἕξους καὶ ὄξυμελιτος ἢ μέλιτος ἢ ἀλᾶν· οὕτω
γὰρ αὐτῶν τὸ πνιγῶδες ἀφαιρεῖται.’ Θεόφραστος 15
δὲ ἐν τῷ περὶ φυτῶν Ιστορίας γράφει (fr. 168 W).
‘ὑπόγεια δὲ τὰ τοιαῦτα ἔστι καὶ ἐπίγεια, καθάπερ
οὓς καλοῦσι τινες πέξιας, ἂμα τοῖς μύκησι γινομένους.
ἄριξοι γὰρ καὶ αὐτοὶ τυγχάνουσιν. ὁ δὲ μύκης ἔχει
προσφύσεως ἀρχὴν τὸν καυλὸν εἰς μῆκος, καὶ ἀποτελ- 20
νουσιν ἀπ' αὐτοῦ φίξαι.’ φησὶ δὲ καὶ (h. pl. 4, 7, 2) ὅτι
Ἐν τῇ περὶ Ἡρακλέους στήλᾳς θαλάσσῃ ὅταν ὕδατα πλείω
γένηται, μύκητες φύονται πρὸς τῇ θαλάσσῃ, οὓς καὶ
ἀπολιθοῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἥλιου φησί. καὶ Φαινίας δὲ
ἐν α' περὶ φυτῶν (FHG II 300). ‘τὰ δὲ οὐδὲ φύει τὴν 25

2 φύσεως E   3 εὐστομάχους E   10 καὶ τεθῆναι del.
Mein, καὶ ἀρτυθῆναι Bernardus, cf. Plin. 22, 99   12 νήρου
CE: corr. ed. Basil   17 sqq fort. non sunt ipsius Theophrasti,
qui nec caules nec radices fungos habere docet   18 πέξιας
(sic) superscr. ας CE   20 fort. προσφύσεως δίκην τὸν καυλὸν
21 φίξαι Schw: φίψαι C (mendo notato) E de fungis maris
rubri loquitur Theophr; erravit non epitomator, sed Athenaeus
eiusve auctor   22 πλείω ὕδατα E

ἀνθήλην οὐδὲ τῆς σπερματικῆς ἵχνος κορυνήσεως οὐδὲ σπερματώσεως, οἶνον μύκης, ὅδου, πτέρις, ἔλιξ.¹ ὁ αὐτός φησι· ‘πτέρις, ἣν ἔνιοι βλάχον καλοῦσι.’ Θεόφραστος ἐν Φυτικοῖς (1, 6, 5)· ‘λειόφλοια, καθάπερ ὅδουν, μύκης, πέξις, γεράνειον.’

- 60. ΥΔΝΑ. γίνεται καὶ ταῦτα αὐτόματα ἀπὸ γῆς ⁶² μάλιστα περὶ τοὺς ἀμμώδεις τόπους. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Θεόφραστος (1, 6, 9)· ‘τὸ ὅδον (ὅ καλοῦσι τινες γεράνειον) καὶ εἰ τι ἄλλο ὑπόγειον.’ καὶ πάλιν 10 (fr. 167 W). ‘καὶ ἡ τῶν ἐγγειοτόκων τούτων γένεσις ἄμα καὶ φύσις, οἶνον τοῦ τε ὅδου καὶ τοῦ φυομένου περὶ Κυρήνην ὅ καλοῦσι μίσυ. δοκεῖ δ’ ἡδὺ σφόδρα τοῦτ’ εἶναι καὶ τὴν ὀσμὴν ἔχειν κρεώδη, καὶ τὸ ἐν τῇ Θράκῃ δὲ γενόμενον οἰτόν. περὶ δὲ τούτων ἰδιόν 15 τι λέγεται· φασὶ γάρ, δταν ὕδατα μετοπωρινὰ καὶ βρονταλ γίνωνται σκληραὶ, τότε γίνεσθαι, καὶ μᾶλλον δταν αἱ βρονταλ, ὡς ταύτης αἰτιωτέρας οὖσης. οὐ διετίζειν δέ, ἀλλ’ ἐπέτειον εἶναι· τὴν δὲ χρείαν καὶ τὴν ἀκμὴν ἔχειν τοῦ ἥρος. οὐ μὴν ἀλλ’ ἔνιοι γε ὡς σπερ- 20 ματικῆς οὖσης τῆς ἀρχῆς ὑπολαμβάνουσιν. ἐν γοῦν τῷ αἴγιαλῷ τῶν Μιτυληναίων ὅ τι φασὶ πρότερον εἶναι πρὸν ἡ γενομένης ἐπομβρίας τὸ σπέρμα κατενεχθῆ ἀπὸ Τιαρῶν· τοῦτο δ’ ἔστι χωρίον ἐν φυλλὰ γίνεται. γίνεται δὲ ἐν τε τοῖς αἴγιαλοῖς μάλιστα καὶ ὅπου

1 ἀνθήλην Cas: ἀνθίνην CE κορυνήσεως C κορυήσεως
 E utrubiique superscr. ω 3 βλαχόν Hes. s. v. 4. 5 non
 levi haec cortice esse, sed radicibus carere ait Theophr.
 8. 9 quae uncinis notavi desunt apud Theophr, habet Plin.
 19, 36 10 sqq. non sunt Theophrasti, qui tamen l. s.
 memorat τὰ ἐγγειότοκα, cf. Plin. 19, 36. 37 14 οἰτόν K:
 ἔτον C ἔτον E, cf. Hes. s. v. οὐτόν 16 γίνωνται CE: corr.
 Mus γίνωνται, σκληρὰ Schneider, sed cf. Plin. l. s. 17 fort.
 [αἱ] βροντή 19 ἔχει E

ε χώρα ὑπαμμος· καὶ γὰρ αἱ Τιάραι τοιαῦται. φύεται δὲ καὶ περὶ λάμψακον ἐν τῇ Ἀβαρνίδῃ καὶ ἐν Ἀλωπεκοννήσῳ καὶ τῇ Ἡλείων.¹ Λυγκεὺς δὲ Σάμιός φησιν· ‘ἀκαλήφην ἡ θάλασσα ἀνίησιν, ἡ δὲ γῆ ὕδνα.’ καὶ Μάτρων ὁ παρῳδὸς ἐν τῷ Δείπνῳ.⁵

ὅστρεά τ’ ἡνεικεν, Θέτιδος Νηρηΐδος ὕδνα.

Διφιλος δὲ δύσπεπτά φησιν εἶναι τὰ ὕδνα, εὔχυλα δὲ καὶ παραλεαντικά, προσέτι δὲ διαχωρητικά, καὶ ἔνια αὐτῶν διοίως τοῖς μύκαις πνιγώδη εἶναι. ‘Ηγήδ σανδρος δ’ ὁ Δελφὸς ἐν ‘Ελλησπόντῳ φησὶν (FHG 10 IV 420) οὗτε ὕδνον γίνεσθαι οὕτε γλαυκίσκουν οὕτε θύμον· διὸ Ναυσικλείδην εἰρηκέναι μήτε ἔαρ μήτε φίλους. ὕδνόφυλλον δέ φησι Πάμφιλος ἐν Γλώσσαις τὴν φυομένην τῶν ὕδνων ὕπερθε πόσαν, ἀφ’ ἧς τὸ ὕδνον γινώσκεσθαι.

15

61. ΑΚΑΛΗΦΗ. λέγεται καρὰ τοῖς Ἀττικοῖς οὕτως καὶ τὸ βοτανῶδες καὶ *(τὸ)* κυνησμοῦ αἴτιον. Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις (Ι 584 Κ). ‘πρῶτον πάντων ἴψια φῦναι, εἴθ’ ἔξῆς τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.’

62. ΑΣΤΠΑΡΑΓΟΙ. οὗτοι καὶ ἔλειοι καὶ ὅρειοι καὶ λοῦνται. ὃν οἱ κάλλιστοι οὐ σπείρονται, πάντων ὄντες τῶν ἐντὸς θεραπευτικοί. οἱ δὲ σπαρτοὶ καὶ σφόδρα ὑπερομεγέθεις γίνονται. ἐν Λιβύῃ δέ φασιν ἐν Γατουλίᾳ γίνεσθαι πάχος μὲν Κυπρίου καλάμου, μῆκος δὲ ποδῶν δώδεκα· ἐν δὲ τῇ ὁρεινῇ καὶ παρωκεανήτιδι²⁰ 25

1 αἱ Τιάραι Schw: αἱ τι addito compendio quod ως vel ων significat CE 2 ἀκαρνίδῃ CE: corr. Schneider 8 ἥλεια superscr. ων C ἥλειάων E, Ἡλέιων Wilam, sed cf. Plin. 1. s 6 ἡνεγκε E νηρηΐδος CE 12 θύμον CE: *thymnum* Natalis Comes 17 τὸ add. K, tum fort. κυνησμοῦ, cf. schol. Ar. Vesp. 884 τὸ δηκτικόν 18. 19 de Aristophanis verbis cf. Suid s. ἀκαλήφη et Bekk. an. 370, 20 23. 24 γετουλίᾳ CE

πάχος μὲν μεγάλων ναρθήκων, μῆκος δὲ περὶ τοὺς εἶκοσι πήχεις. Κρατῖνος δὲ (fr. 325 K) διὰ τοῦ φάσφαραγον ὀνομάζει. καὶ Θεόπουμπος (I 751 K).

κάπειτ' ίδῶν ἀσφάραγον ἐν θάμνῳ τινὶ.

5 Άμειψίας (I 677 K). f

οὐ σχῖνος οὐδὲ ἀσφάραγος, οὐ δάφνης κλάδοι.

Αἴφιλος δέ φησιν ὡς ὁ τῆς κράμβης ἀσφάραγος λεγόμενος ίδιως ὄρμενος εὐστομαχώτερός ἐστι καὶ εὐεκκριτώτερος, ὅφεων δὲ βλαπτικός. ἐστι δὲ δριμὺς καὶ 10 οὐφητικὸς καὶ ἀδικεῖ νεφροὺς καὶ κύστιν. Αἰτικὸν δὲ εἰσὶν οἱ λέγοντες ὄρμενον τὸν ἀπὸ τῆς κράμβης ἔξηνθηκότα. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς (fr. 294 N).

κάξιορμενίζει κούκλη πισχολάζεται

βλάστη.

15 παρὰ τὸ ἔξιορούειν καὶ βλαστάνειν. Αντιφάνης δὲ 63 διὰ τοῦ περιστοφῶν τὸν ἀσπάραγον (II 130 K).

ἀσπάραγος ἥγλαίξεν, ωχρος ἔξήνθηκε τις.

Άριστοφῶν (II 282 K). ‘κάππαριν, βληχώ, θύμον, ἀσπάραγον, πίτταν, φάμνον, σφακόν, πήγανον.’

20 63. ΚΟΧΛΙΑΣ. Φιλύλλιος (I 787 K).

οὐκ εἴμι τέττιξ οὐδὲ κοχλίας, ὡς γύναι.

καὶ πάλιν (p. 788).

μαινίδες . . . . . , σκόμβροι, κοχλίαι, κορακῖνοι.

Ησιόδος δὲ (op. 569) τὸν κοχλίαν φερέοικον καλεῖ.

25 καὶ Αναξίλας δέ (II 274 K).

ἀπιστότερος εἰ τῶν κοχλιῶν πολλῷ πάνυ,

οὐ περιφέρουσ’ ὑπὲρ ἀπιστίας τὰς οἰκίας.

6 οὐκ ἀσφ. Mein 8. 9 εὐεκκριτικώτερος CE: corr. Cas
11 ἀπὸ τοῦ E 13 κούκλης εἰ τι σχ. Mein 17 ἐπηγλαζεῖτ' Pors
19 γήτιον Schw (pro πίτταν) φάφανον Bodaeus σφάκελον
CE: corr. Schw πήγανον Schw: τύμπανον CE, cf. IV p. 170 b
28 μαινίδες, ὁρφώ Mein

Αχαιός (p. 587 N).

ἢ τοσούσδ' Αἴτνη τρέφει

κοχλίας κεράστας.

προβάλλεται δὲ κάν-τοῖς συμποσίοις γρίφου τάξιν ἔχον
περὶ τῶν κοχλιῶν οῦτως.

5

ἴλογενής, ἀνάκανθος, ἀναίματος, ὑγροκέλευθος.

Αριστοτέλης δὲ ἐν εἰ περὶ ζῷων μορίων φησίν (h. a. V p. 544 a 23). ‘οἱ κοχλίαι φαίνονται κύοντες ἐν τῷ μετοπώρῳ καὶ τοῦ ἕαφος· μόνοι τε (gen. an. III p. 762 a 32) οὗτοι τῶν ὀστρακοδέρμων συνδυαζόμενοι ὄφθη- 10
ε σαν.’ Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ φωλευόντων (fr. 176 W) ‘οἱ κοχλίαι, φησί, φωλεύοντι μὲν καὶ τοῦ χειμῶνος, μᾶλλον δὲ τοῦ θέρους. διὸ καὶ πλείστοι φαίνονται τοῖς μετοπωρινοῖς ὄντασιν. ἡ δὲ φωλεὰ τοῦ θέρους καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων.’ 15
λέγονται δέ τινες τῶν κοχλιῶν καὶ σέσιλοι. *Ἐπι-χαρμος* (p. 281 L).

τούτων ἀπάντων ἀκρίδας ἀνταλλάσσομαι,

κόγχων δὲ τὸν σέσιλον. *B.* ἄπαγ’ ἐς τὸν φθόρον.

Ἀπολλᾶς δὲ Λακεδαιμονίους φησὶ σέμελον τὸν 20
κοχλίαν λέγειν. *Ἀπολλόδωρος* δὲ ἐν β' ἐτυμολογιῶν τῶν κοχλιῶν φησὶ τινας καλεῖσθαι κωλυσιδείπνους.

64. ΒΟΛΒΟΙ. τούτων Ἡρακλῆς ἐσθίειν παραιτεῖ-
ται ἐν Ἀμαλθείᾳ Εὐβούλον λέγων (II 166 K).

θερμότερον ἢ κραυρότερον ἢ μέσως ἔχον, 25
τοῦτ' ἐσθ' ἐκάστη μεῖζον ἢ Τροίαν ἐλεῖν.

4 ἔχων mendo notato C 4 fort. γρίφου τι τάξιν 6 pro
ἀνάκανθος Cicero divin. 2, 64 φερέοικος legisse videtur (*domi-
portam*) 7 μορίων del. Mus 16 σέσηλοι (*σισῆλοι cod*) Hes
18, 19 non Epicharmi esse, sed Attici poetae vidit Jacobs
18 ἀνταλλάσσονται CE: corr. Erfurdt 20 ἀπελλᾶς CE, cf. IX
p. 369 a 22 cf. Plut. qu. symp. p. 726 a 26 κραυρότερον
superscr. φανερ E 26 Eur. Andr. 369

κάγω γὰρ οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ σιλφίῳ
οὐδ' ἵεροσύλοις καὶ πικραῖς παροψίσι
5   5 βολβοῖς τ' ἐμαντὸν χορτάσων ἐλήλυθα.

ἀ δ' εἰς τ' ἐδωδὴν πρῶτα καὶ φόμης ἀκμὴν
καὶ πρὸς ὑγείειαν, πάντα ταῦτ' ἐδαινύμην,
κρέας βόειον ἐφθὸν ἀσόλοικον μέγα,
ἀκροκάλιόν τε γεννικόν, ὅπτὰ δέλφακος

10 ἀλέπαστα τρία.

"Αλεξίς ἐμφανίζων τὴν τῶν βολβῶν πρὸς τὰ ἀφρο-
10 δίσια δύναμίν φησι (Π 399 Κ)."

πίννας, κάραβον,
βολβούς, κοχλίας, κήρυκας, φ', ἀκροκάλια,
τοσαῦτα· τούτων ἂν τις εὑρῃ φάρμακα
ἔρῶν ἐταίφας ἔτερα χρησιμώτερα . . .

15 Ξέναρχος *(Ἐν Βουκολίωνι)* (Π 467 Κ).

φθίνει δόμος

ἀσυντάτοισι δεσποτῶν κεχρημένος
τύχαις, ἀλάστρῳ τ' εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν.
ἀστυτος οίκος κούδε βισαύχην θεᾶς

20   5 Δηοῦς σύνοικος, γηγενῆς βολβός, φίλοις
ἐφθὸς βοηθῶν δυνατός ἐστ' ἐπαρκέσαι·
μάτην δὲ πόντου κυανέαις δίναις τραφεῖς
φλεβὸς τροπωτὴρ πουλύπους, ἀλοὺς βρόχων
πλεκταῖς ἀνάγκαις, τῆς τροχηλάτου κόρης

25   10 πίμπλησι λοπάδος στερροσώματον κύτος.

2 καὶ μιαραῖς Dobr 6 ἀσολοίκως Wilam 7 δελφάκι²
CE: corr. Mein 14 ἔρῶν Iac: ἔρῶντι CE 15 suppl. Cas
e Suida s. Ξέναρχος 17 ἀσυντάτοισι C: ἀστύτοισι E, in mg
γρ. ἀσυντάτοισι 18 Πελοπιδῶν Cas: καὶ πελοπιδῶν CE
19 καὶ οὕτε CE: corr. Kock βισσαύχην CE: corr. Mus
20 δηοῦν (mendo notato) C δροῦν E: corr. Schw σιφλοῖς
Iac 24 τροχηλάτης C 25 στερροσώματον CE: corr. Lobeck

Αρχέστρατος (fr. 5 Ri).

βολβῶν καὶ παντῶν χαίρειν λέγω ὁ ἔυθάφοισι
ταῖς τ' ἄλλαις πάσησι παροφίσι.

65. *Ἡρακλείδης* ὁ *Ταφαντίνος* ἐν *Συμποσίῳ*. ‘βολ-
βὸς καὶ κοχλίας καὶ φόνιν καὶ τὰ ὅμοια δοκεῖ σπέρμα-
τος εἶναι ποιητικά, οὐ διὰ τὸ πολύτροφα εἶναι, ἀλλὰ
διὰ τὸ δμοειδῆς ἔχειν τὰς πρώτας φύσεις αὐτὰς τὰς
ἢ δυνάμεις τῷ σπέρματι.’ *Δίφιλος*. ‘οἱ βολβοὶ δύσπε-
πτοι μέν εἰσι, πολύτροφοι δὲ καὶ εὔστόμαχοι, ἕτι δὲ
σμηκτικοὶ καὶ ἀμβλυντικοὶ ὅψεως, διεγερτικοὶ δὲ ἀφρο- 10
δισίων.’ ἡ δὲ παροιμία φησίν.

οὐδέν σ' δυνήσει βολβός, ἂν μὴ νεῦρον ἔχῃς.

διεγείρουσι δὲ ὄντως αὐτῶν πρὸς ἀφροδίσια οἱ βασι-
λικοὶ λεγόμενοι, οἱ καὶ κρείσσονες τῶν ἄλλων εἰσὶ·
μεδ' οὓς οἱ πυρροί. οἱ δὲ λευκοὶ καὶ *Λιβυκοὶ* σκλη- 15
λώδεις· χείροινες δὲ πάντων οἱ *Αλγύπτιοι*. 66. αἱ δὲ
βολβῖναι καλούμεναι εὐχυλότεραι μέν εἰσι τῶν βολ-
βῶν, οὐ μὴν οὕτως εὔστόμαχοι διὰ τὸ γλυκάζον ἔχειν
c. *<τι>*· παχυντικαὶ τε ἴκανῶς εἰσι διὰ τὴν πολλὴν σκλη-
ρότητα καὶ εὐέκκριτοι. μνημονεύει δὲ βολβίνης *Μά-* 20
τρων ἐν παροδίαις.

•σόγκους δὲ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδὲ δυομήνω

(B 488),

μυελόεν βλάστημα, καρηκομόωντας ἀκάνθαῖς (B 323),
βολβίνας δέ, αἱ *Ζῆνος Όλυμπίου* εἰσὶν ἀοιδοὶ 25

(hymn. 16, 2),

ἄς ἐν χέρσῳ θρέψε *Διὸς* παῖς ἄσπετος ὄμβρος,

6 πολύτροφα — 7 διὰ τὸ ομ. E 7. 8 αὐτῶν τὰς δυνά-
μεις Wilam 10 δὲ Wilam: τ' CE 12 ἐὰν CE ἔχεις E
14 οἱ δὲ κρείσσονες E 18. 19 ἔχειν παχύ τι· καὶ γε CE:
corr. Madv, nisi quod τε pro γε corr. K 25 ἀοιδοὶ vix verum,
requiro γενέθλη vel νεοσσοί, ἐδωδή Wilam

ἢ λευκοτέρας χιόνος, ἵδεειν ἀμύλοισιν δμοίας (Κ 437).
τάων φυομένων ἡράσσατο πότνια γαστήρ (Τ 223).

67. ὅτι *Nίκαιανδρος* (fr. 88 Schn) ‘Μεγαρῆας βολβοὺς’ d
ἐπαινεῖ. Θεόφραστος δ’ ἐν ζ Φυτικῶν (7, 18, 8) ‘ἐνια-
ς χοῦ, φησίν, οὗτο γλυκεῖς εἰσιν οἱ βολβοὶ ὥστε καὶ
ἀμοὺς ἐσθίεσθαι, ὥσπερ ἐν τῇ Ταυρικῇ Χερρονήσῳ.’
τὰ αὐτὰ *Ιστορεῖ* καὶ *Φαινίας* (FHG II 300). ἔστι δὲ
καὶ γένος, φησί, βολβῶν, Θεόφραστος (ibid), ἐφι-
φόρων, ὃ φύεται ἐν αἴγιαλοῖς. ἔχει δὲ τὸ ἔφιον ὑπὸ¹⁰
τοὺς πρώτους χιτῶνας, ὥστε ἀνὰ μέσον εἶναι τοῦ
ἔδωδίμου τοῦ ἐντὸς καὶ τοῦ ἔξω. ὑφαίνεται δ’ ἐξ
αὐτοῦ καὶ πόδεια καὶ ἄλλα ἴματα,² ὡς καὶ *Φαινίας*
φησί, ‘τὸ δὲ ἐν Ἰνδοῖς τριχῶδες ἔστι.’ περὶ δὲ τῆς ε-
τῶν βολβῶν σκευασίας *Φιλήμων* φησί (II 516 Κ).

15 τὸν βολβόν, εἰ βούλει, σκόπει

ὅσα δακανήσας εὐδοκιμεῖ, τυρόν, μέλι,
σήσαμον, ἔλαιον, κρόμυον, δέξιος, σίλφιον.

αὐτὸς δ’ ἐφ’ αὐτοῦ στιν κονηρὸς καὶ πικρός.

‘*Ηρακλείδης* δ’ ὁ *Ταραντῖνος* τοῦ συμποσίου περι-²⁰
γράφων τοὺς βολβούς φησι. ‘περιγράφειν δεῖ τὴν
πολλὴν βρῶσιν καὶ μάλιστα τῶν ἐχόντων ὅλκιμόν τι
καὶ γλίσχον, οἷον φάσην, βολβῶν, ἀκροκωλίων, κοχλιῶν
καὶ τῶν δόμοιων. ἐπιμένει γὰρ τῇ κοιλίᾳ πλείουνας f
χρόνους καὶ ἐμπλεκόμενα παρακατέχει τὰ ὑγρά.’

25 68. *ΚΙΧΛΑΙ*. καὶ τούτων ἡσαν καὶ ἄλλων ὀρνι-
θῶν ἀγέλαι εἰν τοῖς προκόμασι. *Τηλεκλείδης* (I 209
ν. 12 Κ).

1 ἰδεῖν CE: corr. Brunck, ἀμύλοισι δ’ Eust. 1053, 11
12 πόδεια καὶ E: ποδειακὰ C 17 κρόμυον Schw., κρόμμυον
Bernhardi 19 ἐκ τοῦ συμποσίου K 23. 24 fort. πλείουνα
χρόνον

δόπται δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγγά
εἰσεπέτοντο.

Συρακούσιοι δὲ τὰς κίχλας κιχήλας λέγουσιν. Ἐπί-
χαρμος (p. 281 L).⁵

τάς τ' ἐλαιοφιλοφάγους κιχήλας.

μέμνηται τούτων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις
(v. 389). τρία δὲ γένη κιχλῶν Ἀριστοτέλης εἶναι
65 ἴστορεῖ (h. a. IX p. 617 a 18), ὡν τὴν πρώτην καὶ με-
γίστην κίσσην πάρισον εἶναι, ἥν καὶ καλεῖσθαι ἔξοφά-
γον, ἐπειδὴ ἔξον ἐσθίει· τὴν δὲ τῷ κοσσύφῳ ἴσην, 10
ἥν ὀνομάζεσθαι τριχάδα· τὴν δὲ τρίτην ἐλαχίστην
τῶν προειρημένων οὖσαν ἄλλαδα ὀνομάζεσθαι. οὐ δὲ
τυλάδα λέγουσιν, ως Ἀλέξανδρος ἴστορεῖ ὁ Μύν-
διος· ἥν καὶ συναγελαστικὴν εἶναι καὶ νεοττεύειν ως
καὶ τὰς χελιδόνας.

5

15

20

ὅτι τὸ εἰς Ὄμηρον ἀναφερόμενον ἐπύλλιον, ἐπι-
β γραφόμενον δὲ Ἐπικιχλίδες, ἔτυχε ταύτης τῆς προση-
γορίας διὰ τὸ τὸν Ὄμηρον ἄδοντα αὐτὸ τοῖς παισὶ²⁰
κίχλας δῶρον λαμβάνειν, ἴστορεῖ Μέναικμος ἐν τῷ
περὶ τεχνιτῶν (fr. 8 M).

69. ΣΥΚΑΛΙΔΕΣ. Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἴστο-
ρεῖ· ἄτερος τῶν αἰγιθαλῶν ὑφ' ὧν μὲν ἐλαιον κα-
λεῖται, ὑπὸ δέ τινων πυρρίας συκαλίς δ', ὅταν ἀκ-
μάξῃ τα σῦκα· δύο δ' εἶναι γένη αὐτοῦ συκαλίδα
καὶ μελαγκόρυφον. Ἐπίχαρμος (p. 237 L). ἀγλαὰς 25
συκαλίδας· καὶ πάλιν (p. 240).²⁵

1 φάρυγγά CE 9 πάρισον E: παρία C 12 τῶν προ-
ειρημένων CE: τούτων Arist ἄλιάδα Arist, cf. Hes. s. ἄλιάς
22 αἰγιθηλῶν superscr. α CE ἐλαιον CE, fort. ἐπιλαῖς coll.
Arist. h. a. VIII p. 592 b 22, quamquam longe aliter is de his
avibus exponit 23 πυρρίας Salmasius: πυρία C πυρία notato
mendo E συκαλίδες δ' E 26 συκαλίδας CE

ἥν δ' ἐρωδιοί <τε πολλοί> μακροκαμπυλαύχενες
τέτρακές τε σπερματολόγοι κάγλαστη συκαλλίδες.
ἀλίσκονται δ' αὖται τῷ τῶν σύκων καιρῷ. διὸ βέλτιον ο
δύνομάξοιτ' ἀν δι' ἐνὸς λ· διὰ δὲ τὸ μέτρον Ἐπίχαρ-
5 μος διὰ δυεῖν εἰρηκεν.

70. ΣΤΠΙΝΟΙ. *Εῦβοιος* (II 214 Κ).

'Αμφιδρομίων δύτων, ἐν οἷς νομίζεται
όπταν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμον
ἔψειν τ' ἔλαιώ φάφανον ἡγλαισμένην
10 πνήγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια
5 τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις
ὁμοῦ τε χναύειν μαινίσιν σηπίδια
πιλοῦν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς
πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐξωρεστέρας.

15 71. ΚΟΥΙΧΟΙ. *Νικόστροατος* ἢ *Φιλέταιρος* (II
221 Κ).

τι οὖν ἀγοράσω; φράξε γάρ.

B. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως· δασύποδα,
ἐὰν περιτύχῃς, ἀγόρασον καὶ νηττία
20 δόποσα σὺ βούλει καὶ κίχλας καὶ κοψίχους,
5 ὄφυιθάριά τε τῶν ἀγρίων τούτων συχνά·
χάριεν γάρ.

'Αντιφάνης δὲ καὶ ΨΑΡΑΣ ἐν τοῖς βρώμασι κατα- ε
λέγει (II 130 Κ).

1 suppl. IX p. 398 e   2 συκαλλίδες CE   6 σπίνοι C
πίνοι E, sed in mg. σπίνοι   7 sqq Ephippi versus sunt IX
p. 370 d; potest Eubuli testimonium intercidisse   8 χερρο-
νησίτου CE   10 πνήγειν E: πνήγων C   13 ἐπιστρέφειν C
14 εὐξωρεστέρονς CE: corr. p. 370 d   17 ἀγοράξω CE: corr.
Dobr   22 χάριεν Cas: χαίρειν CE   γὰρ om. E   23 καὶ
ὅφάρας E

μέλι, πέρδικες,
φάτται, νῆτται, χῆνες, ψᾶρες,
κίττα, κολοιός, κόψιχος, ὅρτυξ,
ὅρνις θήλεια.

πάντων ἡμᾶς λόγον ἀπαιτεῖς καὶ οὐδὲ διτοῦν ἔξε- 5
στιν εἰπεῖν ἀνυπεύθυνον.

ὅτι τὸ ΣΤΡΟΥΘΑΡΙΟΝ παρ' ἄλλοις τε καὶ δὴ καὶ
παρ' Εὐβούλῳ (II 208 K).

περδίκια

λαβὲ τέτταρ' ἥ καὶ πέντε, δασύποδας <δὲ> τρεῖς, 10
στρουθάριά θ' οἶν ἐντραγεῖν, ἀκανθυλλίδας,
<καὶ> βιτάκους, σπινίδια, κερχυῆδας
τά τ' ἄλλ' ἀττ' ἀν ἐπιτύχης.

f 72. ΕΓΚΕΦΑΛΟΙ ΧΟΙΡΕΙΟΙ. τούτων ἡμᾶς ἐσθίειν
οὐκ εἰσιν οἱ φιλόσοφοι φάσκοντες [τοὺς αὐτῶν μετα- 15
λαμβάνοντας] ‘ἴσον καὶ κυάμων τρώγειν κεφαλῶν
τε’ οὐ ‘τοκήων’ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων βεβή-
λων. οὐδένα γοῦν τῶν ἀρχαίων βεβρωκέναι διὰ τὸ
τὰς αἰσθήσεις ἀπάσας σχεδὸν ἐν αὐτῷ εἶναι. ’Απολ-
λόδωρος δ’ ὁ Ἀδηνατὸς οὐδὲ ὀνομάζειν τινὰ τῶν 20
παλαιῶν φησιν ἐγκέφαλον· καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν
Τραχινίαις ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα φιπτοῦντα τὸν
• Λίχαν ἐς θάλασσαν οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ
λευκὸν μυελόν, ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον (781).

1 μελιπέρδικες Mein 5 haec ad Ulpianum ἡμῶν E, sed
corr. in mg 10 λάβετε τέταρ' C ἥ καὶ E: ἥ C δὲ add.
Kock 11 θ' ὅσον Dalec (ὅσον ἐπεντραγεῖν Kock) ἀκαν-
θίδας Kock 12 καὶ add. Mein σπινία CE: corr. Kock, qui
pergit κερχυῆδας τε καὶ | τάλλ' ἀττ' ἀν ἐπιτύχης 15. 16 glos-
sam del. Wilam 16. 17 Pythagoreorum praeceptum ίσον τοι
κυάμους τε φαγεῖν κεφαλάς τε τοκήων agnovit Cas, cf. Eust.
757, 42 sqq 17. 18 ἀβεβήλων puto 21 intellege ‘nam et
Sophocles — et (p. 155, 3) Euripiades’

κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσον
κρατὸς διασπαρέντος αἴματός θ' ὅμοῦ,
καίτοι τᾶλλα διαφρήδην ὀνομάσαντα. καὶ Εὐριπί-
δης δὲ τὴν Εκάβην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυ-
5 ἀνακτα ὑπὸ τῶν Ἐλλήνων διφέντα φησί (Τρ. 1173).
δύστηνε, κρατὸς ὡς σ' ἔκειρεν ἀθλίως
τείχη πατρῷα, Λοξίου πυργώματα,
1175 ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκοῦσα βόστρυχον
φιλήμασίν τ' ἔδωκεν· ἐνθεν ἐκγελᾶ
10 ὁστέων φαρέντων φόνος, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.
ἔχει δὲ ἐπιστασιν ἡ τῶν ποιημάτων τούτων ἐκδοχή.
καὶ γὰρ Φιλοκλῆς τε ἐγκέφαλον φησιν (p. 589 N).
οὐδ' ἂν ἐγκέφαλον ἐσθων λίποι,
καὶ Ἀριστοφάνης (ταп. 184).
15 ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκέφαλον θρίῳ δύο,
καὶ ἄλλοι. λευκὸν οὖν ἂν εἴη μυελὸν εἰρηκὼς Σο-
φοκλῆς ποιητικῶς, Εὐριπίδης δὲ τὸ τῆς προσόψεως
εἰδεχθὲς καὶ αἰσχρὸν οὐχ αἰρούμενος ἐναργῶς ἐμφα-
νίσαι ἐδήλωσεν ὡς ἐβούλετο. ὅτι δ' ἵερὸν ἐνόμιζον
20 τὴν κεφαλὴν δῆλον ἐκ τοῦ καὶ κατ' αὐτῆς ὀμνύειν καὶ
τοὺς γινομένους ἀπ' αὐτῆς πταφούς προσκυνεῖν ὡς ἐ-
ρούς. ἄλλὰ μὴν καὶ τὰς συγκαταθέσεις βεβαιοῦμεν τῇ
ταύτης ἐπινεύσει, ὡς καὶ ὁ Ὁμηρικὸς Ζεύς φησιν (Α 524).
εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῆ ἐπινεύσομαι.
25 73. ὅτι εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο,
πέπερι, φυλλίς, σμύρνα, κύπειρον, μύρον Αἴγυπτιον.
Ἀντιφάνης (Π 125 K). d

1. 2 versus antiquitus corrupti
 σ' E: ὡς C 10 φαρέντων CE 11 ἐπιστασίαν C 12 de
 Philoclis nomine dubitat Wilam 15 ἀπολέσσο μ' C 17 δὲ
 K: τε CE 21 ποταμοὺς E, sed corr. in mg

ἄν μὲν ἄρα πέπερι πριάμενός τις εἰσφέρῃ,
στρεβλοῦν γράφουσι τοῦτον ὡς κατάσκοπον.
πάλιν (*ibid.*)

νῦν δεὶ περιόντα πέπερι καὶ καρπὸν βλίτον
ξητεῖν.

Εὐβούλος (Π 210 Κ).

κόκκου λαβοῦσα κνίδιον ἢ τοῦ πεπέριδος
τρίψασ' ὁμοῦ σμύρνη διάπαττε τὴν ὁδόν.

Ωφελίων (Π 294 Κ).

Λιβυκὸν πέπερι θυμίαμα καὶ βιβλίον

Πλάτωνος ἐμβρόντητον.

5

10

15

ε Νίκανδρος Θηριακοῖς (875).

ἢ καὶ λεπτοθρόιο πολύχνοα φύλλα κονύξης,
πολλάκι δ' ἢ πέπερι κόψας νέσον ἢ ἀπὸ Μήδων
κάρδαμον.

Θεόφραστος ἐν φυτῶν ἴστορίᾳ (θ, 20, 1). ‘τὸ πέπερι
καρπὸς μέν ἔστι, διττὸν δὲ αὐτοῦ τὸ γένος· τὸ μὲν
στρογγύλον ὥσπερ ὄφοβος, κέλυφος <ἔχον> ὑπέρυ-
θρον, τὸ δὲ πρόμηκες, μέλαν, σπερμάτια μηκανικὰ
ἔχον. Ἰσχυρότερον δὲ πολὺ τοῦτο θατέρον, θερμα- 20
τικὰ δὲ ἄμφω· διὸ καὶ πρὸς τὸ κώνειον βοηθεῖ ταῦτα.’
f ἐν δὲ τῷ περὶ πνιγμοῦ γράφει (fr. 166). ‘ἡ δὲ τούτων
ἀνάκτησις ὅξους ἐγχύσει καὶ πεπέριδος ἢ κνίδης καρκῶ
τριφθείσης.’ τοῦτο δ' ἡμᾶς τηρῆσαι δεῖ ὅτι οὐδέτερον
ὄνομα οὐδέν εἴστι παρὰ τοῖς Ἑλλησιν εἰς τὸ λῆγον, εἰ 25

1 τις φέρη πριάμενος CE: τις εἰσφέρῃ Dobr, transpos.
Wilam 2 γράφουσι Mus: γράψει C γράψει E 4 περιόντα
CE: corr. Di 7 κνίδειον CE πεπέριος superscr. idem CE,
cf. Cramer an. Ox. IV 338, 10 8 τὴν ὁδόν corruptum
10 πέπερι καὶ θυμίαμα Toup; fort. ‘quid sit piperatum idem
atque odoratum rogas?’ cui alter respondet: βιβλίον | Πλάτωνος,
ἐμβρόντητε 12 Nicandri verba citarat Ulpianus, cf. III 126 b
18 ὄφοβον CE ἔχον add. Theophr

*μὴ μόνον τὸ μέλι. τὸ γὰρ πέπερι καὶ κόμμι καὶ κοῖφι
ξενικά.*

74. ΕΛΑΙΟΝ. *Σαμιακοῦ ἔλαίου μυημονεύει Ἀντιφάνης ἡ Ἀλεξίς* (Π 134 Κ).

ούτοσὶ δέ σοι
τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου Σαμιακοῦ
ἔστιν μετρητής.

Καρικοῦ δὲ Ὁφελίων (II 294 K).

68

ኤልაዎ ክፍርክዎ

10 ἀλείφεται.

Αμύντας ἐν σταθμοῖς Περσικοῖς φησι (fr. 3 M). ‘φέρει
τὰ ὅρη τέρματα καὶ σχένον καὶ κάρυα τὰ Περσικά,
ἀφ’ ὧν ποιοῦσι τῷ βασιλεῖ ἔλαιον πολύ.’ Κτησίας
δ’ ἐν Καρμανίᾳ φησί (fr. 96 M) γίνεσθαι ἔλαιον ἀκάν-
15 θινον, φῶ χρῆσθαι βασιλέα· ὃς καὶ καταλέγων ἐν τῷ
περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν φόρων τούτῳ βιβλίῳ πάντα
τὰ τῷ βασιλεῖ παρασκευαζόμενα ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὕτε
πεπέρεως μέμνηται οὕτε ὅξους, ‘ὅ μόνον ἄφιστόν ἐστι
τῶν ἡδυσμάτων.’ ἀλλὰ μὴν οὐδὲ Δείνων ἐν τῇ
20 Περσικῇ πραγματείᾳ (FHG II 92). ὃς γέ φησι καὶ ἄλλας b
Ἀμμωνιακὸν ἀπ’ Αἴγυπτον ἀναπέμπεσθαι βασιλεῖ καὶ
ῦδωρ ἐκ τοῦ Νείλου. ἔλαιον δὲ τοῦ ὁμοτριβοῦς κα-
λούμένου μέμνηται Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ ὁδμῶν
φάσκων (c. 4, 14. 15) αὐτὸς γίνεσθαι ἐκ τῶν φαυλιῶν
25 ἔλαιῶν καὶ ἔξ ἀμυγδάλων. τοῦ δὲ ἐν Θουρίοις γινομέ-
νου ἔλαιον ὡς διαφόρου μηνημονεύει “Αμφις (II 248 K).
ἐν Θουρίοις τοῦ λαον, ἐν Γέλα φακῆ.

3 et 6 σαμικοῦ E 16 τούτῳ del. Di, τῷτε βιβλίῳ Mus
 18. 19 poetae versum agnovit Dobr 21 Ἀμμωνιακὸν Eust.
 1500, 2: ἀμμωνιακὸς CE 23 μέρμηται E: μημονεύει C ἐν
 τῷ E: ἐν τῇ C 24 τῶν φαυλῶν CE: corr. Cas

75. ΓΑΡΟΣ. *Κρατῖνος* (I 95 K).

c δὸς τάλαρος ὑμῶν διάπλεως ἔσται γάρον.

Φερεκράτης (I 197 K).

ἀνεμολύνθη τὴν ὑπήνην τῷ γάρῳ.

Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ (fr. 545 N). 5

τοῦ ταριχηροῦ γάρου.

Πλάτων (I 656 K).

ἐν σαπρῷ γάρῳ

βάπτοντες ἀποκνίζουσί με.

ὅτι δὲ ἀρσενικόν ἔστι τοῦνομα *Αἰσχύλος* δηλοῖ εἰ- 10
πών (fr. 55 N).

καὶ τὸν ἴχθυσιν γάρον.

76. ΟΞΟΣ. τοῦτο μόνον *Ἀττικὸν* τῶν ἡδυσμάτων
ἡδος καλοῦσι. κάλλιστον δὲ ὅξος εἶναι φησι *Χρύσ-*
ιππος δὲ φιλόσοφος τό τε *Αἰγύπτιον* καὶ τὸ *Κυδιον*. 15
Ἀριστοφάνης δὲ ἐν *Πλούτῳ* φησίν (720).

d ὅξει διέμενος *Σφῆττιώ*.

Δίδυμος δὲ ἔξηγούμενος τὸ *Ιαμβεῖόν* φησιν· ‘ἴσως
διότι οἱ *Σφῆττιοι* ὅξεις’ μνημονεύει δέ που καὶ τοῖς
ἐκ *Κλεωνῶν* ὅξους ὡς διαφόρου (I 561 K). 20

ἐν δὲ *Κλεωναῖς* ὅξιδες εἰσί.

καὶ *Δίφιλος* (II 572 K).

δειπνεῖ τε καταδύς, πᾶς δοκεῖς, *Λακωνικῶς*,

ὅξους δὲ κοτύλην — *B. πάξ. A. τί πάξ;* ὅξις μέτρον
χωρεῖ τοσοῦτο τῶν *Κλεωναίων*. 25

Φιλωνίδης (I 256 K).

τὰ καταχύσματα

αὐτοῖσιν ὅξος οὐκ ἔχει.

2 ὑμῖν Poll. 6, 65 8 ἐν del. Schw, trimeter ut esset
10 ἀρσικόν ἔστι C 14 εἶδος CE: corr. Cas 16 ἐν πλού-
τον E 21 ὁξειδες E ὁξέτιδες C: corr. Cas 26 φιλον-
δης CE 27 τὸ δὲ κατάχυσμ' Schw, unus ut versus esset

ὅ δὲ Ταραντῖνος Ἡρακλείδης ἐν τῷ Συμποσίῳ φησί·
‘το ὅξος τινὰ τῶν ἐκτὸς συνιστάνει, παραπλησίως δὲ ο
καὶ τὰ ἐν κοιλίᾳ, τὰ <δέ> ἐν τῷ ὅγκῳ διαλύει, διὰ
τὸ δηλονότι διαφόρους ἐν ἡμῖν μήγανυσθαι χυμούς.’
5 ἐθαυμάζετο δὲ καὶ τὸ Δεκελεικὸν ὅξος. *Ἀλεξις* (II 400 K).

κοτύλας τέτταρας

ἀναγκάσσεις με μεστάς αὐτοῦ σπάσαι
ὅξοντος Δεκελεικοῦ δι’ ἀγορᾶς μέσης ἄγεις.

λεκτέον δὲ ὁξύγαρον διὰ τοῦ ὑ καὶ τὸ δεχόμενον αὐτὸ
10 ἄγγελον ὁξύβαφον· ἐπεὶ καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεο- f
πόμπου αἰκίας εἴρηκεν (fr. 111 Tur). ‘ἔγὼ δέ’ ὁξύμελι
πίνω.’ οὗτως οὖν ἐφοῦμεν καὶ ὁξυφόδινον.

77. ὅτι ἀρτύματα εὑρηται παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 609 N).
καὶ βιορᾶς ἀρτύματα.

15 καὶ παρ’ Αἰσχύλῳ (fr. 299).

διαβρέχεις τάρτυματα.

καὶ Θεόπομπος δέ φησι (FHG I 298 fr. 125). ‘πολλοὶ
μὲν ἀρτυμάτων μέδιμνοι, πολλοὶ δὲ σάκνοι καὶ θύλα-
κοι βιβλίων καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν χρησίμων
20 πρὸς τὸν βίον.’ τὸ δὲ φῆμα κείται παρὰ Σοφοκλεῖ 68
(fr. 1014 N).

ἔγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς.

Κρατῖνος (I 101 K).

γλαῦκον οὐ πρὸς παντὸς <ἀνδρός> ἔστιν ἀρτῦσαι
καλῶς.

25

3 δ’ add. Dalec   5 δεκελικὸν E   6 τέτταρας κοτύλας
CE: corr. Brunck   7 μεστάς corruptum, videtur μ' ἐστῶτα ..
fuisse αὐτίτον Kock   8 δεκελικοῦ CE: corr. Mus   ἄγεις
E: ἄγειν C   9 ὁξύγαρον Levinius: ὁξὺ γὰρ E ὅτι γὰρ C
10. 11 θεοπόμπῳ C   12 οὗτος E   17 πολλὰ CE: corr. E
superscr.   18 ἀρτύματα superscr. os E, cf. de sublim. c. 48
18. 19 θύλακες C notato mendo   20 παρὰ Σωφρίλῳ ἐν Ἀν-
δροκλεῖ Valck   24 ἀνδρὸς add. Cas

Εσπολις (I 347 K).

ὅψῳ πονηρῷ πολυτελῶς ἡρτυμένῳ.

ὅτι ἀρτύματα ταῦτα καταλέγει που Ἀντιφάνης
(II 69 K).

ἀστάφιδος, ἀλῶν, σιραίου, σιλφίου, τυροῦ, θύμου, 5
σησάμου, νίτρου, κυμίνου, *⟨*φοῦ, μέλιτος*⟩*, δριγάνου,
βοτανίων, ὅξους, ἐλαῶν, εἰς ἀβυρτάκην χλόης,
καππάριδος, φῶν, ταρίχους, καρδάμων, θρίων, ὅποῦ.

b ὅτι οἴδασιν οἱ παλαιοὶ τὸ Αἰθιοπικὸν καλούμενον
κύμινον (cf. Plin. 19, 161. 20, 161). 10

ὅτι εἰρηται ἀρσενικῶς ὁ θύμος καὶ ὁ δρίγανος.
Ἀναξανδρίδης (II 157 K).

ἀσφάραγον σχῖνόν τε τεμὼν καὶ δρίγανον, ὃς δὴ
σεμνύνει τὸ τάφιχον ὅμοῦ μιχθεὶς κοριάννῳ.

Ἔιων (fr. 5 B⁴). 15

αὐτὰρ ὁ γ' ἔμμαπέως τὸν δρίγανον ἐν χερὶ κεύθει.
θηλυκῶς δὲ Πλάτων ἢ Κάνθαρος (I 641 K).

η ἦ 'ξ Ἀρκαδίας οὕτω δριμυτάτην δρίγανον.
οὐδετέρως δ' Ἐπίχαρμος καὶ Ἀμειψίας (I 678 K).
c τὸν δὲ θύμον ἀρσενικῶς Νίκανδρος ἐν Μελισσονρ- 20
γικοῖς (fr. 92 Schn.).

78. ὅτι τοὺς πέπονας Κρατῖνος μὲν ΣΙΚΥΟΥΣ
σπερματίας κέκληκεν ἐν Ὁδυσσεῦσι (I 56 K).

ποῦ ποτ' εἶδες μοι τὸν ἄνδρα, παῖδα Λαέρτα
φίλον; 25

B. ἐν Πάρῳ σικυὸν μέγιστον σπερματίαν ὥνού-
μενον.

6 suppl. ex Poll. 6, 66 7 βατανίον Poll, βαλανίων Kock
8 ταργάκων E 13 τέμνων CE: corr. Cas 14 μιχθεὶς E:
μιχθὲν C 16 χειρὶ CE: corr. Mus 18 τοι (pro οὕτω) Pors
19 δ' om. E 20. 21 μελισσονργικῆ C 24 ποῦ ποτ' Runkel:
πάποτε CE παῖδα Erfurdt: παι CE

Πλάτων Λαίφ (I 618 K).

οὐχ ὁρᾶς ὅτι
ὅ μὲν Λέαγρος, Γλαύκωνος ὃν μεγάλου γένους,
<ἀβελτερο>κόκκυξ ἡλίθιος περιέρχεται
5 σικυοῦ πέπονος εὔνουνχίου κνήμας ἔχων.

'Αναξίλας (II 274 K).

τὰ δὲ σφύρ' φέδει μᾶλλον ἢ σικυὸς πέπων.

Θεόπομπος (I 752 K).

μαλθακωτέρα

10 πέπονος σικυοῦ μοι γέγονε.

· *Φαινίας* (FHG II 300): 'βρωτὰ μὲν ἀπαλὰ τῷ περικαρπίῳ σικυὸς καὶ πέπων ἄνευ τοῦ σπέρματος, πεττόμενον δὲ τὸ περικάρπιον μόνον. κολοκύντη δὲ ὡμὴ μὲν ἄβρωτος, ἐφθῆ δὲ καὶ διπή βρωτῆ.' *Διοκλῆς* 15 δ' ὁ *Καρύστιος* ἐν πρώτῳ 'Τγιεινῶν φησιν ἐψανὰ ἄγρια εἶναι θρίδανα (ταύτης κρατίστην τὴν μέλαιναν), κάρδαμον, κορίαννον, σίναπν, κρόμμιον (τούτου εἰδος ἀσκαλάνιον καὶ γύτειον), σκόρδον, φύσιγγες, σικυός, πέπων, μήκων. καὶ μετ' ὀλίγα· 'ι πέπων δ' ἔστιν εὐκαρδιώτερος καὶ εὐπεπτότερος. ἐφθὸς δ' ὁ σικυὸς ἀπαλὸς ἄλυπος, οὐρητικός. ὁ δὲ πέπων ἐψηθεὶς ἐν τοῖς Ὄμοιοις τὸν πέπονα καλεῖ σικύαν. *Διοκλῆς* δὲ πέπονα ὀνομάσας οὐκ ἔτι καλεῖ σικύαν· καὶ 20 δὲ *Σπεύσιππος* δὲ σικύαν εἰπὼν πέπονα οὐκ ὀνομάζει. *Διφιλος* δέ φησιν· 'ὁ πέπων εὐχυλότερός ἔστι f

3 ὁ μελέαγρος CE: corr. Mein 4 suppl. Bergk περιέρχεται C περιέρχετο E 9 μαλακωτέρα E 11. 12 τῷ περικαρπίῳ CE: corr. Cas, <ἄμα> τῷ περικαρπίῳ Villebrun, sed videntur plura intercidisse, velut δῆλα σὺν τῷ περικ. requiro 16 εἶναι C: εἶησι E, Athenaeus Dioclis verba oratione recta tradiderat 17 κορίαννον Cas: ἀδριανόν CE

καὶ ἐπικρατητικὸς . . . κακοχυλότερος δέ, ὀλιγότροφος
δὲ καὶ εὐφθαρτος καὶ εὐεκκριτώτερος.¹

79. ΘΡΙΔΑΞ. ταύτην Ἀττικὸν θριδακίνην καλοῦ-
σιν. Ἐπίχαρμος (p. 281 L).

θριδακος ἀπολελειμμένας τὸν καυλόν.

5

69 θριδακινίδας δ' εἰρηκε Στράττις (I 730 Κ).

πρασοκουρίδες, αἱ καταφύλλους
ἀνὰ κήπους πεντήκοντα ποδῶν
ἴχνεσι βαίνετ', ἐφαπτόμεναι
ποδοῖν σατυριδίων

10

5 μακροκέρκων, χοροὺς
ἔλίσσουσαι παρ' ὠκίμων
πέταλα καὶ θριδακινίδων
εὐόδμων τε σελίνων.

Θεόφραστος δέ φησι (h. pl. 7, 4, 5). ‘τῆς θριδακίνης 15
ἡ λευκὴ γλυκυτέρα καὶ ἀπαλωτέρα. γένη δ' αὐτῆς
τρία, το πλατύκαυλον καὶ στρογγυλόκαυλον καὶ τρί-
τον τὸ Λακωνικόν. αὗτη δ' ἔχει τὸ μὲν φύλλον σκο-
λυμῶδες, δρόπη δὲ καὶ εὐαυξήσ *(καὶ)* ἀπαράβλαστός
ἐστιν ἐκ τοῦ καυλοῦ. τῶν δὲ πλατειῶν οὗτω τινὲς 20
6 γίνονται πλατύκαυλοι ὥστ' ἐνίους καὶ θύραις χρῆ-
σθαι κηπουρικαῖς.’ τῶν δὲ καυλῶν φησι (7, 2, 4) κο-
λουσθέντων ἡδίους τοὺς παλιμβλαστεῖς εἶναι.

80. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν β' Γλωσ-
σῶν (fr. 120 Schn) βρένθιν λέγεσθαι φησι παρὰ Κυ- 25
πρίοις θριδακα, οὐ δὲ Ἄδωνις καταφυγῶν ὑπὸ τοῦ

1 lacunam not. Di 5 ἀπολελειμμένου C 7 κατ' εὐ-
φύλλους CE: corr. Valck 8 fort. πεντήκοντα ποδῶν ἀνὰ
κήπους 10 fort. πόδεσσοι 12 fort. ἀν' ὠκίμων 19 καὶ
add. ex Theophr. ἀπαράβλητος CE 20 πλατέων CE
23 πάλαι βλαστεῖς CE 25 βρένθην C, βρένθικ Hes

κάπρου διεφθάρη. "Αμφις τε ἐν Ἰαλέμῳ φησίν
(Π 241 Κ).

ἐν ταῖς θριδακίναις ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις,
ἄς εἰ φάγοι τις ἐντὸς ἔξήκοντ' ἐτῶν,

5 δόποτε γυναικὸς λαμβάνοι κοινωνίαν,
στρέφοιδ' ὅλην τὴν νύκτ' ἀν οὐδὲ ἐν πλέον
5 ὡν βούλεται δρῶν, ἀντὶ τῆς υπουργίας
τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην.

καὶ Καλλίμαχος δέ φησιν (fr. 371 Schn.) ὅτι ἡ Ἀφρο-
10 δίτη τὸν Ἀδωνιν ἐν θριδακίνῃ κρύψειεν, ἀλληγο-
ρούντων τῶν ποιητῶν ὅτι ἀσθενεῖς εἰσι πρὸς ἀφρο-
δίσια οἱ συνεχῶς χρώμενοι θριδακεῖ. καὶ Εὔβουλος
δ' ἐν Ἀστύτοις φησί (Π 169 Κ).

μὴ παρατίθει <σύ> μοι θριδακίνας, ω γύναι,

15 ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἢ σεαντὴν αἴτιω.
ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ γάρ, ως λόγος, ποτὲ
τὸν Ἀδωνιν ἀποθανόντα προῦθηκεν Κύπρις.

5 ὥστ' ἔστι οὐεκύων βρῶμα.

Κρατῆνος δέ φησι (Ι 110 Κ) Φάσινος ἐρασθεῖσαν τὴν
20 Ἀφροδίτην ἐν ‘καλαῖς θριδακίναις’ αὐτὸν ἀποκρύψαι,
Μαρσύας δ' ὁ νεώτερος (scr. Al. M. p. 46) ἐν χλόῃ
κριθῶν. Ἰππάνακτα δὲ (fr. 135) τετρακίνην τὴν θρί-
δακα καλεῖν Πάμφιλος ἐν Γλώσσαις φησί, Κλεί-
ταρχος δὲ Φρύγας οὗτον καλεῖν. Λύκος δ' ὁ Πυ-
25 θαγόρειος τὴν ἐκ γενέσεώς φησι θριδακα πλατύφυλλον
τετανὴν ἄκαυλον ὑπὸ μὲν τῶν Πυθαγορείων λέγεσθαι

5 λαμβάνει C 6 τὴν νύκτα μηδὲν πλέον CE: corr. Mein
8 φύσιν Mein 14 σύ add. Kock 16 ως δ λόγος E 22,
23 τὴν ἀγρίαν θριδακα Hes 24 Λύκος Valck (i. q. Λύκων X
p. 418e): ἵβυκος CE 25 τὴν ἐκ γενέσεως non intellego
φασι C

εύνοιχον, ὑπὸ δὲ τῶν γυναικῶν ἀστύτιδα· διουρητικοὺς γὰρ παρασκευάζει καὶ ἐκλύτους πρὸς τὰ ἀφροδίσια· ἔστι δὲ κρατίστη ἐσθίεσθαι. 81. Λίφιλος δέ φησιν ὡς ὁ τῆς θρίδακος καυλὸς πολύτροφός ἔστι καὶ δυσέκαριτος μᾶλλον τῶν φύλλων· ταῦτα δὲ πνευματικώτερα· 5 κοινῶς μέντοι ἡ θρίδαξ εὐστόμαχος, ψυκτική, εὔκολος, ὑπνωτική, εὔχυλος, ἐφεκτικὴ τῆς πρὸς τὰ ἀφροδίσια δόμητς. ἡ δὲ τρυφερωτέρα θρίδαξ εὐστομαχωτέρα καὶ μᾶλλον ὕπνου ποιοῦσα. ἡ δὲ σκληροτέρα 10 καὶ ψαθυρὰ ἥπτον ἔστι καὶ εὐστόμαχος καὶ εὔκολιος, ὕπνου τε ποιεῖ. ἡ δὲ μέλαινα θρίδαξ ψύχει μᾶλλον εὔκολιός τέ ἔστι. καὶ αἱ μὲν θεριναὶ εὐχυλότεραι καὶ τροφιμώτεραι, αἱ δὲ φθινοπωριναὶ ἄτροφοι καὶ ἀχυλότεραι. ὁ δὲ καυλὸς τῆς θρίδακος ἀδιψος εἶναι 15 δοκεῖ. θρίδαξ δ' ἐψομένη ὅμοιώς τῷ ἀπὸ κράμβης ἀσπαράγῳ ἐν λοπάδι, ὡς Γλαυκίας ἴστορεῖ, κρείτων τῶν τῶν ἄλλων ἐψητῶν λαχάνων. ἐν ἄλλοις δὲ Θεοφραστος ἐπίσκορά φησι (h. pl. 7, 12) καλεῖσθαι τευτλίον, θριδακίνην, εὔξωμον, νᾶκυ, λάπαθον, κοφίαννον, 20 ἄνηδον, κάρδαμον. Λίφιλος δὲ κοινῶς φησιν εἶναι πάντα τὰ λάχανα ἄτροφα καὶ λεπτιντικὰ καὶ κακόχυλα ἔτι τε ἐπικολαστικὰ καὶ δυσοικονόμητα. θερινῶν δὲ λαχάνων Ἐπίχαρμος μέμνηται (p. 281 L).

82. KINAPA. ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι (fr. 322 N) 25 κυνάραν καλεῖ, ἐν δὲ Φοίνικι (fr. 646)·

κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύει γύην.

1 εύνουσχεῖον Plin. 19, 127 1. 2 fort. διορρωτικοὺς, cf.
ind. Aristot. Berol 5. 6 πνευστικάτερα C, neutrum verum
videtur 12 ὕπνον τε ἥπτον ποιεῖ Wilam 18 ἐψετῶν CE
25 κοχλίσι CE

‘Εκαταῖος δ’ ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας περιηγήσει, εἰ γυήσιον τοῦ συγγραφέως τὸ βιβλίον· Καλλίμαχος δὲ γὰρ Νησιώτου αὐτὸν ἀναγράφει (fr. 100 d 10). δῖστις οὖν ἔστιν ὁ ποιήσας, λέγει οὕτως (FHG I 12). ‘περὶ τὴν 5 Τρκανίην θάλασσαν καλεομένην οὕρεα ὑψηλὰ καὶ δασέα ὄλησιν, ἐπὶ δὲ τοῖσιν οὕρεσιν ἄκανθα κυνάρα.’ καὶ ἔξῆς· ‘Πάρθων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Χοράσμιοι οἰκοῦσι γῆν, ἔχοντες καὶ πεδία καὶ οὕρεα· ἐν δὲ τοῖσιν οὕρεσι δένδρεα ἔνι ἄγρια, ἄκανθα κυνάρα, ἵτεα, 10 μυρίκη.’ καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δέ φησι ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν. καὶ Σκύλαξ δὲ ἡ Πολέμων γράφει (fr. 92 Pr). ‘εἶναι δὲ τὴν γῆν ὑδροφλὴν κρήνησι καὶ δύετοῖσιν, ἐν δὲ τοῖς οὕρεσι πέφυκε κυνάρα καὶ 15 βοτάνη ἄλλη.’ καὶ ἐν τοῖς ἔξῆς· ‘ἐντεῦθεν δὲ ὅρος παρέτεινε τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὑψηλόν τε καὶ δασὺ ἀγρίη ὄλη καὶ ἀκάνθη κυνάρα.’ Ιδυμοις δ’ ὁ γραμματικὸς ἔξηγούμενος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὸ κύναρος ἄκανθα ‘μήποτε, φησί, τὴν κυνόσβατον λέγει διὰ τὸ ἄκανθῶδες καὶ τραχὺ· εἶναι 20 τὸ φυτόν. καὶ γὰρ ἡ Πυθία ἔντινην κύνα αὐτὸν εἶπεν, καὶ ὁ Λοκρὸς χρησμὸν λαβὼν ἔκει πόλιν οἰκίζειν ὅπου δὲ ἀν ὑπὸ ἔντινης κύνος δηχθῆ, καταμυχθεὶς τὴν κυνήμην ὑπὸ κυνοσβάτον ἔκτισε τὴν πόλιν.’ ‘ἔστι δὲ ὁ κυνόσβατος μεταξὺ θάμνου καὶ δένδρου’, ὡς φησι Θεό- 25 φραστος (h. pl. 3, 18, 4), ‘καὶ τὸν καρπὸν ἔχει ἐρυθρόν, παραπλήσιον τῇ φοιτῇ. ἔχει δὲ καὶ τὸ φύλλον ἀγνῶδες.’

83. Φαινίας δ’ ἐν εἴ περ φυτῶν ΚΑΚΤΟΝ Σικελικήν τινα καλεῖ (FHG II 300), ἄκανθῶδες φυτόν, ὡς

5 καλονμένην E   15 τοῦ Ἰνδοῦ om. E, sed add. in mg, addidit fort. Athenaeus   21 χρησμὸν C: χρημὸς E, in mg. χρησμὸς (sic)   23 i. e. Κύνον urbem, ut monuit Wilar

καὶ Θεόφραστος ἐν ἔκτῳ περὶ φυτῶν (c. 4, 10). ὃς δὲ κάκτος καλουμένη περὶ Σικελίαν μόνον, ἐν τῇ Ἑλλάδι δ' οὐκ ἔστι. ἀφίησι δ' εὐθὺς ἀπὸ τῆς φίξης καυλοὺς ἐπιγείους· τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ καὶ ἀκανθῶδες· ε καυλοὺς δὲ τοὺς καλουμένους κάκτους. ἐδώδιμοι δ' 5 εἰσὶ περιλεπόμενοι καὶ μικρὸν ὑπόπικροι, καὶ ἀποθησαυρίζουσιν αὐτοὺς ἐν ἄλμῃ. ἕτερον δὲ καυλὸν ὁρθὸν ἀφίησιν, ὃν καλοῦσι πτέρνικα, καὶ τοῦτον ἐδώδιμον. τὸ δὲ περικάρπιον ἀφαιρεθέντων τῶν παππωδῶν ἐμφερὲς τῷ τοῦ φοίνικος ἐγκεφάλῳ, ἐδώδιμον καὶ τοῦτο· 10 καλοῦσι δ' αὐτὸν ἀσκάληρον.² τίς δὲ τούτοις οὐχὶ πειθόμενος θαρρῶν ἀν εἶποι τὴν κάκτον εἶναι ταύτην τὴν ὑπὸ Ρωμαίων μὲν καλουμένην κάρδον, οὐ μακρὰν f ὅντων τῆς Σικελίας, περιφανῶς δ' ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κινάραν δινομαζομένην; ἀλλαγῇ γὰρ δύο γραμμάτων 15 κάρδος καὶ κάκτος ταύτον ἀν εἶη. σαφῶς δ' ἡμᾶς διδάσκει καὶ Ἐπίχαρμος μετὰ τῶν ἐδωδίμων λαχάνων καὶ τὴν κάκτον καταλέγων οὕτως (p. 281 L).

· · · · · . . . μήκων . . .
μάραθα τραχέες τε κάκτοι τοῖς ἄλλοις μὲν φαγεῖν 20
ἐντὶ λαχάνοις . . .
εἴτα προιών·

αἱ κά τις ἐκτρίψας καλῶς
παρατιθῇ νιν, ἀδύς ἔστ· αὐτὸς δ' ἐφ' αὐτοῦ χαιρέτω.

2 καλούμενος E   3 ἀπὸ Theophr: πρὸ CE   5 voluit καυλοὺς δὲ τούτοις καλοῦσι κάκτους   6 ἐπίπικροι Theophr   8 πέρνικα CE   9 περικάρπιον CE   11 σκαλίαν Theophr, ascaliari codd. Plin. 21, 97, unde non audeo ἀσκαλίαν restituere   13 δώμης E   19 sqq sic dispositus Di 20 μάραθοι CE: corr. Di   20. 21 τοὶ σὸν ἄλλοις μὲν φαγεῖν | ἐντὶ λαχάνοις <ἀδέες> Di   22 εἴτα προιών K: εἰς τοπιον (mendo notato) CE   23 ἐντρίψας Cas   24 ἔστιν CE   ἐπ' αὐτοῦ CE: corr. Di

καὶ πάλιν (p. 282 L).

θρίδανας, ἐλάταν, σχῖνον, ... φαφανίδας, κάκτους ... 71
καὶ πάλιν.

5   ὃ δέ τις ἀγρόθεν ἔοικε μάραθα καὶ κάκτους φέρειν,
ἴφνουν, λάπαθον, ὀτόστυλλον, σκόλιον, σερίδ', ἀτράκ-
τυλον.

πτέριν, κάκτου, δύνοπορδον.

καὶ Φιλητᾶς ὁ Κῶος (fr. 16 Bach).

γηρύσαυτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ψυχῆν ὀλέσασα,
10   ὁξείης κάκτου τύμμα φυλαξαμένη.

84. ἄλλὰ μὴν καὶ κινάραι ὀνόμασε παραπλησίας
ἡμῖν Σώπατρος ὁ Πάφιος γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατ'
Ἀλεξανδρον τὸν Φιλίππου, ἐπιβιοὺς δὲ καὶ ἕως τοῦ b
δευτέρου τῆς Αἰγύπτου βασιλέως, ὡς αὐτὸς ἐμφανίζει
15   ἐν τινι τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. Πτολεμαῖος δ'
ὁ Εὐεργέτης βασιλεὺς Αἰγύπτου, εἰς ὃν τῶν Ἀριστάρ-
χου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν, ἐν δευτέρῳ ὑπομνη-
μάτων γράφει οὕτως (FHG III 186). ‘περὶ Βερενίκην
τῆς Λιβύης Λήθων ποταμίου, ἐν φ' γίνεται ἰχθυς λά-
20   βραξ καὶ χρύσοφρον καὶ ἐγχέλεων πλῆθος [καὶ] τῶν
καλούμενων βασιλικῶν, αἷς τῶν τε ἐκ Μακεδονίας καὶ
τῆς Κωπαΐδος λίμνης τὸ μέγεθός εἰσιν ἡμιόλιαι, πᾶν c
τε τὸ φεῖθρον αὐτοῦ ἰχθύων ποικίλων ἐστὶ πλῆρες.
πολλῆς δ' ἐν τοῖς τόποις κινάρας φυομένης οὖ τε
25   συνακολουθοῦντες ἡμῖν στρατιῶται πάντες δρεπόμενοι

4 corruptus vel mutilus
μον Mein   5 δρόψυλον Ahrens, σκόλυ-
5. 6 σερίδα δράκτυλον CE: corr. K   7 περδί-
κιον, κάκτον K   9 νεκρὸς CE: corr. ex Antig. mir. 8 ὀλέ-
σασα Antig: ὄλεσσα E ὄλεσσα C   18 βερενίκης E   19 ληθων
C, sed η littera cum mendi nota, Λάθων Strabo p. 836 πο-
ταμίων C ποταμός E: corr. K   20 καὶ del. Wilam, praestat
fortasse ἐγχέλεων <ἄλλων τε>

Digitized by Google

συνεχόντο καὶ ἡμῖν προσέφερον ψιλοῦντες τῶν ἀκανθῶν.¹ οἶδα δὲ καὶ Κίναρον καλούμενην υῆσον, ἡς μνημονεύει Σῆμος (FHG IV 495).

85. ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΦΟΙΝΙΚΟΣ. Θεόφραστος περὶ φοίνικος τοῦ φυτοῦ εἰπὼν ἐπιφέρει (h. pl. 2, 6, 2). ‘ἡ μὲν οὖν 5 ἀπὸ τῶν καρπῶν φυτεία τοιαύτη τις· ἡ δ' ἀπ' αὐτοῦ, ὅταν ἀφέλωσι τὸ ἄνω ἐν φύπερ ὁ ἐγκέφαλος.’ καὶ d Ξενοφῶν ἐν δευτέρῳ Ἀναβάσεως γράφει τάδε (8, 16). ‘ἐνταῦθα καὶ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ φοίνικος πρῶτον 10 ἔφαγον οἱ στρατιῶται· καὶ οἱ πολλοὶ ἐθαύμαζον τό τε εἶδος καὶ τὴν ἴδιότητα τῆς ἡδονῆς· ἥν δὲ σφόδρα καὶ τοῦτο κεφαλαλγέσ. ὁ δὲ φοῖνιξ, ὅταν ἔξαιρεθῇ ὁ ἐγκέφαλος, ὅλος ἔξαναίνεται.’ Νίκανδρος Γεωργικοῖς (fr. 80 Schn.)

σὺν καὶ φοίνικος παραφυάδας ἐκκόπτοντες 15

ἐγκέφαλον φορέουσι νέοις ἀσπαστὸν ἔδεσμα.

ε Αἴφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἰστορεῖ· ‘οἱ τῶν φοινίκων ἐγκέφαλοι πλήσμιοι καὶ πολύτροφοι, ἔτι δὲ βαρεῖς καὶ δυσοικούμητοι διψώδεις τε καὶ στατικοὶ κοιλίας.’

‘ἡμεῖς δέ, φησὶν οὗτος, ἐταῖρε Τιμόκρατες, δόξο- 20 μεν ἐγκέφαλον ἔχειν μέχρι τοῦ τέλους, εἰ καταπαύσομεν ἐνταῦθα καὶ τήνδε τὴν συναγωγήν.’ —

86. ἔργον <ἔστιν> εἰς τρίκλινον συγγενείας εἰσπεσεῖν·
οὐ λαβὼν τὴν κύλικα πρῶτος ἄρχεται λόγου πατήρ,
καὶ παραινέσας πέπαικεν, εἴτα μήτηρ δευτέρα, 25
εἴτα τηθὶς παραλαλεῖ τις, εἴτα βαρύφωνος γέρων,

1 συνεχόντο suspectum, fort. συχνῆ ἐχρῶντο 12 ὅθεν
ἔξαιρεθείη Xen. 13 ἔξηναίνεται CE 15 παραφυάδα CE: corr.
Mus. 23 caput 86 inscriptum ἐν τοῦ β' βιβλίον post librum XIII
in C (fol. 183'), post l. XV in E (f. 399') legitur ἔστιν add. Mein
25 παραινέσις πέπαικεν CE: corr. Mein 26 τηθὴ CE: corr. Mein

δ τηθίδος πατήρ, ἔπειτα γραῦς καλοῦσα φίλτατον·
οὐ δ' ἐπινεύει πᾶσι τούτοις,
φησὶ Μένανδρος (IV 237 M). πάλιν (p. 243)·

τῆς σκιᾶς τὴν πορφύραν
5 πρῶτον ἐνυφαίνονος, εἰτα μετὰ τὴν πορφύραν
τοῦτ' ἔστιν, οὕτε λευκὸν οὕτε πορφύρα,
ἀλλ' ὥσπερ αὐγὴ τῆς ϕόκης κεκραμένη.

Αντιφάνης (II 119 K).

τί φῆς; ἐνθάδ' οἶσεις τι καταφαγεῖν
10 ἐπὶ τὴν θύραν; εἰδ' ὥσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαὶ¹
ἐνθάδ' ἔδομαι . . . καὶ τις ὄψεται.
δι αὐτός (ibid).

εὐτρέπιζε <δὴ>
ψυκτῆρα, λεκάνην, τριπόδιον, ποτήριον,
15 χύτραν, θυίαν, κάκκαβον, ζωμήρυσιν.

ΕΚ ΤΟΤ Γ

Ότι Καλλίμαχος ὁ γραμματικὸς τὸ μέγα βιβλίον 72
ίσον ἔλεγεν εἶναι τῷ μεγάλῳ κακῷ (fr. 359).

ΚΙΒΩΡΙΑ. Νίκανδρος ἐν Γεωργικοῖς (fr. 81 Schn).
20 σπείρειας κνάμων Αἴγυπτιον, ὅφρα θερετῆς
ἀνθέων μὲν στεφάνους ἀνύσης, τὰ δὲ πεπτηῶτα
ἀκμαίους καρποῖο κιβώρια δαινυμένοισιν
εἰς χέρας ἥιθεοισι πάλαι ποθέονσιν ὀρεξῆς. b
5 δίξας δ' ἐν θοίνησιν ἀφεψήσας προτίθημι.

4 sqq pertinent ad p. 48c   4 τῇ σκιάδι K   7 τῇ κρόκῳ
Mein   7 post Menandri verba sequitur in CE Cratini fragmentum (supra p. 49a), tum Antiphaneum   9 mutilus   11 ἔδομαι γάρ Mein, tum fort. καὶ τις ὄψεται; vel B. καὶ τις ὄψεται; 13—15 pertinent ad p. 49c   13 δὴ add. Koppiers   14 ποτήριον recte CE   15 θυίαν CE   20 κνάμων CE: corr. Mein C 21 ἀνύσης CE: corr. Mein   23 χεῖρας CE: corr. Mus ὀρέξεις C

φίξας δὲ λέγει Νίκανδρος τὰ ὑπ' Ἀλεξανδρέων κολοκάσια καλούμενα· ὡς ὁ αὐτός (fr. 82).

κυάμου λέψας κολοκάσιον ἐντυμήξας τε.

ἔστι δ' ἐν Σικυῶνι Κολοκασταῖς Ἀθηνᾶς λερόν.

ἔστι δὲ καὶ κιβώτιον εἶδος ποτηρίου (XII 477e). 5

c 2. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ φυτῶν οὕτῳ γράφει (h. pl. 4, 8, 7)· ὁ κύαμος ἐν Αἰγυπτῷ φύεται μὲν ἐν ἔλεσι καὶ λίμναις. καυλὸς δ' αὐτοῦ μῆκος μὲν ὁ μακρότατος εἰς δ' πήχεις, πάχος δὲ δακτυλιαῖος, δμοιος καλάμῳ μαλακῷ ἀγονάτῳ· διαφύσεις δ' ἔνδοθεν ἔχει 10 δι' ὅλου διειλημμένας δμοίας τοῖς ἄκηροις. ἐπὶ τούτῳ δ' ἡ κωδύα καὶ τὸ ἄνθος διπλάσιον ἢ μήκωνος· χρῶμα δ' δμοιον φόδρῳ κατακορέει. παραφύεται δὲ δ φύλλα μεγάλα· ἡ δὲ φίξα παχυτέρα καλάμου τοῖς παχυτάτον καὶ διαφύσεις δμοίας ἔχουσα τῷ καυλῷ. 15 ἐσθίουσι δ' αὐτὴν καὶ ἐφθῆν καὶ ὥμην καὶ ὀπτήν, καὶ οἱ περὶ τὰ ἔλη τούτῳ σίτῳ χρῶνται. γίνεται δὲ καὶ ἐν Συρίᾳ καὶ *κατὰ* Κιλικίαν, ἀλλ' οὐκ ἐκπέττουσιν αἱ χῶραι· καὶ περὶ Τορώνην τῆς Χαλκιδικῆς ἐν λίμνῃ τινὶ μετρίᾳ τῷ μεγέθει, καὶ αὗτη πέττεται καὶ 20 73 τελεοκαρπεῖ.¹ Αἴφιλος δὲ ὁ Σίφνιος φησιν· ἡ τοῦ κυάμου τοῦ Αἰγυπτίου φίξα, ἦτις λέγεται κολοκάσιον, εὔστομός τε ἔστι καὶ τρόφιμος, δυσέκκριτος *δὲ* διὰ τὸ παραστύφειν· κρεεῖττον δ' ἔστι τὸ ἥκιστα ἐριῶδες. οἱ δὲ γινόμενοι, φησί, κύαμοι ἐκ τῶν κιβωτίων χλωροὶ 25

1 δὲ om. E 3 κυάμους CE: corr. Cas 9 δακτυλιαῖος
CE 10 μαλακῷ Theophr, coll. Plin. 18, 122: μακρῷ CE
11 δμοίως C fort. recte 15 δμοίως Theophr 18 κατά add.
Theophr 19 χαλδικῆς C χαλκικῆς superscr. δ E 20 αὐτῇ
CE Theophr: corr. Schw πέττεται Theophr: πέττει CE
21 δὲ om. C 22. 23 εὔστομον C 23 τρόφιμον C δὲ
add. Schw 24 ἐτριῶδες E, sed corr. in mg.

μέν εἰσι δύσπεπτοι, ὀλιγότροφοι, διαχωρητικοί, πνευματικώτατοι, ἔηρανθέντες δὲ ἡττον πνευματοῦσι.^a γίνεται δὲ ὅντως ἐκ τῶν κιβωφίων καὶ ἄνθος στεφανωτικόν. καλοῦσι δ' Αἴγυπτοι μὲν αὐτὸς λατόν,
5 Ναυκρατῖται δὲ οἱ ἔμοι, λέγει οὗτος ὁ Ἀθήναιος, μελλώτον· ἀφ' οὗ καὶ μελιλάτινοι στέφανοι πάνυ εὐώδεις καὶ καύσωνος ὥρᾳ ψυκτικώτατοι.

3. Φύλαρχος δέ φησιν (FHG I 350). ‘οὐδέποτε πρότερον ἐν οὐδενὶ τόπῳ κυάμων Αἴγυπτίων οὕτε σπαρέντων οὕτε’ εἰ σπείρειε τις τικτομένων εἰ μὴ κατὰ Αἴγυπτου, ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου τοῦ Πύρρου παρὰ τὸν Θύαμιν ποταμὸν τῆς ἐν Ἡπείρῳ Θεσπρωτίας ἐν ἔλει τινὶ συνέβη φυῆναι. δύο μὲν οὖν ἥνεγκε πως ἔτη καρπὸν ἔκτενῶς καὶ ηὔξησε· τοῦ δ' Ἀλεξάνδρου φυλακὴν
15 ἐπιστήσαντος καὶ κωλύοντος οὐχ ὅτι λαμβάνειν τὸν βουλόμενον, ἀλλὰ μηδὲ προσέρχεσθαι πρὸς τὸν τόπον, ἀνεξηράνθη τὸ ἔλος καὶ τὸ λοιπὸν οὐχ ὅτι τὸν προειρημένον ἥνεγκε καρπόν, ἀλλ' οὐδὲ ὕδωρ εἰ ποτε ἔσχε φαίνεται. τὸ παραπλήσιον ἔγενετο καὶ ἐν Αἴ-
20 δηψῷ. χωρὶς γὰρ τῶν ἄλλων ὕδατων ναμάτιόν τι ἐφάνη ψυχρὸν ὕδωρ προιέμενον οὐ πόρρω τῆς θαλάσσης. τούτον πίνοντες οἱ ἀρρωστοῦντες τὰ μέγιστα ὠφελοῦντο· διὸ πολλοὶ παρεγίνοντο καὶ μακρόθεν τῷ
25 ὕδατι χρησόμενοι. οἱ οὖν τοῦ βασιλέως Ἀντιγόνου στρατηγοὶ βουλόμενοι οἰκονομικώτεροι εἶναι διάφορόν d τι ἔταξαν διδόναι τοῖς πίνοντις, καὶ ἐκ τούτου ἀπεξηράνθη τὸ νᾶμα. καὶ ἐν Τρφάδι δὲ ἔξουσίαν εἶχον οἱ βουλόμενοι τὸν πρὸ τοῦ χρόνου τὸν Τραγασαῖον ἀλλα λαμβάνειν. Λυσιμάχου δὲ τέλος ἐπιβαλόντος ἥφαντ-

σθη. θαυμάσαντος δὲ καὶ ἀφέντος τὸν τόπον ἀτελῆ πάλιν ηὔξηθη?

4. ΣΙΚΥΟΣ. παροιμία.

σικυὸν τρώγοντα, γύναι, τὴν χλαιναν ὕφαινε.

Μάτρων ἐν παρῳδίαις (cf. 1 576). 5

e καὶ σικυὸν εἰδον, γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
κείμενον ἐν λαχάνοις· ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο τρα-
πέζας.

καὶ λευχῆς·

ώς δ' ὅτ' ἀέξηται σικυὸς δροσερῷ ἐνὶ χώρῳ.

10

Ἀττικὸν μὲν οὖν ἀεὶ τρισυλλάβως, Ἀλκαῖος δὲ (fr. 151B)
‘δάκη, φησί, τῶν σικύων’ ἀπὸ εὐθείας τῆς σίκυς, ὡς
στάχυς στάχυος.

74

Γ

στελεόν, φαφανίδας . . . . , σικυὸνς τέτταρας. 15
σικύδιον δ' ὑποκοριστικῶς εἴρηκε Φρύνιχος ἐν Μο-
νιτρόπῳ (I 877 K).

κάντραγεῖν σικύδιον.

5. Θεόφραστος δέ φησι (h. pl. 7, 4, 6) σικυῶν τρία
εἶναι γένη, Λακωνικόν, Σκυταλίαν, Βοιωτίου. καὶ τού- 20
των τὸν μὲν Λακωνικὸν ὑδρευόμενον βελτίω γίνεσθαι,
τοὺς δ' ἄλλους ἀνύδρους. ‘γίνονται δέ, φησί, καὶ εὐ-
χυλότεροι οἱ σικυοί, ἐὰν τὸ σπέρμα ἐν γάλακτι βραχέν
σπαρῇ ἢ ἐν μελικράτῳ.’ Ἰστορεῖ δὲ ταῦτα ἐν φυτικοῖς

2 αὐξήθη C 4 τὸν σικυὸν ed. Bas 5 παρῳδαῖς E
παρῳδαῖς superscr. δ C 9 καὶ λευχῆς (cum mendi nota) C καὶ
λέυχης E: Διεύχης cf. p. 5a) vel etiam Λέσχης coni. K 18 post
στάχυος CE: Φρύνιχος δ' ἐντραγεῖν φησι σικύδιον ὑποκορι-
στικῶς, cf. p. 74a 15 incipit cod. A στέλλ//ρω φαφα-
νίδας A: corr. K, cf. Anaxippi imitatio IV p. 169b, v. 8;
Hesychii glossa στειλέαν τὴν μακρὰν δάφανον Ἀντιφάνης ἐν
Κιθαρωδῷ, quam adhibuit Porson, non huc pertinet 22 ἀνύ-
δρους E: ἀνύδρους AC 23 et 24 ἐν utrubique om. CE

αἰτίοις (2, 14, 3). Θᾶττον (h. pl. 7, 1, 6) αὐξεσθαι, καν̄ ἐν ὕδατι καν̄ ἐν γάλακτι πρότερον ἢ εἰς τὴν γῆν κατατεθῆναι βραχῆ. Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ λαχάνων εἶδος σικυῶν εἶναι τοὺς προσαγορευομένους
 5 δρακοντίας. ὡνομάσθαι δὲ σικυούς φησι Λημήτριος ὁ Ἰξίων ἐν πρώτῃ Ἐτυμολογουμένων ἀπὸ τοῦ σεύεσθαι καὶ κλειν· ὀφρητικὸν γὰρ ὑπάρχειν. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ταραντῖνος ἐν τῷ Συμποσίῳ ἡδύγαιον καλεῖ τὸν σικυόν. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύστιος τὸν σικυόν
 10 φησι μετὰ σίων ἐν πρώτοις λαμβανόμενον ἐνοχλεῖν· φέρεσθαι γὰρ ἄνω καθάπερ τὴν φάσανον· τελευταῖον δὲ λαμβανόμενον ἀλυπότερον εἶναι καὶ εὐπεπτότερον· ἔφθὸν δὲ καὶ διουρητικὸν μετρίως ὑπάρχειν. Λίφιλος δὲ φησιν· ὃ σικυὸς ψυκτικὸς ὑπάρχων δυσοικούμοιτός ἐστι καὶ δυσυποβίβαστος, ἔτι δὲ φρικοποιὸς καὶ γεννητικὸς χολῆς ἀφροδισίων τε ἐφεκτικός.⁸ αὔξουνται δ' ἐν τοῖς κήποις οἱ σικυοὶ κατὰ τὰς πανσελήνους καὶ φανερὰν ἵσχουσι τὴν ἐπίδοσιν, καθάπερ καὶ οἱ θαλάττιοι ἔχεινοι.

20   6. ΣΥΚΑ. ἡ συκῆ, φησὶν δὲ Μάγνος· οὐδενὶ γὰρ τῶν περὶ σύκων λόγων παραχωρήσαμι <ἄν>, καν̄ ἀπὸ κράδης ἀποκρέμασθαι δέῃ· φιλόσυκος γάρ εἰμι δαιμονίως· λέξω τά μοι προσπίπτοντα — ἡ συκῆ, ἄνδρες φίλοι, ἡγεμὼν τοῦ καθαρείου βίου τοῖς ἀνθρώποις ἐγένετο. δῆλον δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ καλεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἱερὰν μὲν συκῆν τὸν τόπον ἐν ᾧ πρῶτον εὑρέθη, τὸν δ' ἀπ' αὐτῆς καρπὸν ἡγητηρίαν διὰ τὸ πρῶτον εὑρεθῆναι τῆς ἡμέρου τροφῆς. τῶν δὲ σύκων

8 ἡδύγεων Mein, cf. Hes. s. v
 Wilam 21 ἄν add. Di 24 καθαρίον A: corr. CE 27 ἡγητορίαν CE, cf. Hes. s. v

ἐστὶ γένη πλείονα. Ἀττικὸν μέν, οὗ μυημονεύει Ἀντιφάνης ἐν Ὁμωνύμοις ἐπαινῶν δὲ τὴν χώραν τὴν Ἀττικὴν τάδε λέγει (II 84 K).

οἶλα δ' ἡ χώρα φέρει

- e διαφέροντα πάσης, Ἰππόνικε, τῆς οἰκουμένης, 5 τὸ μέλι, τὸν ἄρτους, τὰ σῦκα. B. σῦκα μέν, νὴ τὸν Δία, πάνυ φέρει.

"Ιστρος δ' ἐν τοῖς Ἀττικοῖς (FHG I 428) οὐδ' ἔξαγε-
σθαί φησι τῆς Ἀττικῆς τὰς ἀπ' αὐτῶν γινομένας ἴσχά-
δας, ἵνα μόνοι ἀπολαύοιεν οἱ κατοικοῦντες· καὶ ἐπεὶ 10
πολλοὶ ἐνεφανίζοντο διακλέπτοντες, οἱ τούτους μηνύ-
οντες τοῖς δικασταῖς ἐκλήθησαν τότε πρῶτον συκο-
φάνται. "Αλεξις δ' ἐν Ποιητῇ φησιν (II 365 K)."

ο συκοφάντης οὐ δικαίως τοῦνομα

- f ἐν τοῖσι μοχθηροῖσίν ἐστι κείμενον. 15
ἔδει γὰρ δῆτις χρηστὸς ἦν ἥδυς τ' ἀνήρ,
τὰ σῦκα προστεθέντα δηλοῦν τὸν τρόπον·

b νυνὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἥδι προστεθὲν
ἀπορεῖν πεποίηκε διὰ τὸ τοῦθ' οὔτεις ἔχει.

Φιλόμυηστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμιν- 20
θείων φησίν (FHG IV 477). ἐπεὶ καὶ ὁ συκοφάντης
ἐντεῦθεν προσηγορεύθη, διὰ τὸ εἶναι τότε τὰ ἐπιξήμια
καὶ τὰς εἰσφορὰς σῦκα καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον, ἀφ' ὧν
75 τὰ κοινὰ διφόκουν, καὶ τὸν ταῦτα εἰσπράττοντας καὶ
φαίνοντας ἐνάλουν, ὡς ἔοικε, συκοφάντας, αἰρούμενοι 25
τοὺς ἀξιοπιστοτάτους τῶν πολιτῶν."

7. *Λακωνικοῦ δὲ σύκου μυημονεύει ἐν Γεωργοῖς*
Ἀριστοφάνης ταδὶ λέγων (I 419 K).

1 πλείω CE 4 sq v. ad II p. 43b 24. 25 πράττοντας
καὶ εἰσφαίνοντας ACE: corr. K 28 ταδὶ λέγων Aristophanis
verba esse putat Blaydes

συκᾶς φυτεύω πάντα πλὴν Λακωνικῆς·
τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἔχθρον ἐστι καὶ τυραννικόν.
οὐ γὰρ ἦν ἄν μικρόν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα.
μικρὸν δὲ αὐτὸς εἶπε διὰ τὸ μὴ μέγα εἶναι φυτόν.
5 *Αλεξις* δ' ἐν Ὁλυνθίῳ Φρυγίων σύκων μνημονεύων *εἰ*
φησί (*Π 356 Κ*).

**τό τε θειοφανὲς μητρῶον ἐμοὶ^ν
μελέδημ' ἵσχάς,
Φρυγίας εὐφρήματα συκῆς.**

10 τῶν δὲ καλουμένων φιβάλεων σύκων πολλοὶ μὲν μέ-
μνηνται τῶν κωμῳδιοποιῶν, ἀτὰρ καὶ Φερεκράτης
ἐν Κρατατάλλοις (Ι 167 Κ).

ῳ δαιμόνιε, πύρεττε μηδὲν φροντίσας
καὶ τῶν φιβάλεων τρῶγε σύκων τοῦ θέρους
κάμπιμπλάμενος κάθευδε τῆς μεσημβρίας·
κάτα σφακέλιξε καὶ πέπρησο καὶ βόα.

Τηλεκλείδης δ' ἐν Ἀμφικτύοσι (I 211 K).
ώς καλοὶ καὶ φιβάλεω.

καὶ τὰς μυρούνας δὲ φιβαλέας λέγουσιν, ὡς Ἀπολλο-
20 φάνης ἐν Κοησί (I 798 Κ).

πρώτιστα δὲ
τῶν μυρρινῶν ἐπὶ τὴν τράπεζαν βούλομαι,
ἄς διαμασθμ' ὅταν τι βουλεύειν δέῃ,
τὰς φιβάλεως δὲ πάνυ καλὰς στεφανωτρόιδας . . .

1 *καὶ γένη* συκῆς Blaydes 4 τὸ φυτὸν Ε 7 θειοφαγὴς ΣΕ, cf. II p. 55a 8 ἰσχάδας ACE: corr. p. 55 9 εὑρεμα ACE, cf. p. 55 14 σύκων τρῶγς ACE: corr. Mus 15 κάμπικλάμενος ΣΕ, κάμπιλήμενος Nauck τὰς μεσ. ACE: corr. Schw 16 κατασφρακέλιζε A: corr. CE fort. κάμπιπρησσο 18 φιβαλέοι ACE: corr. Schw 19. 20 ὡς ἀντιφάνης ACE: corr. Pors 24 τὰς δὲ φιβαλεως A: corr. Mein

χελιδονείων δὲ σύκων μυημονεύει Ἐπιγένης ἐν Βακχίῳ (Π 417 Κ).

εἰτ' ἔρχεται

d χελιδονείων μετ' ὀλίγον σκληρῶν ἀδρὸς
πινακίσκος.

5

Ἄνδροι τῶν δὲ ἡ Φίλιππος ἡ Ἡγήμων ἐν τῷ Γεωργικῷ γένη συκῶν τάδε ἀναγράφει οὕτως· ἐν μὲν οὖν τῷ πεδίῳ φυτεύειν καὶ κελιδόνεων, ἐρινεών, λευκερινεών, φιβάλεων· ὄπωροβασιλίδας δὲ πανταχοῦ. ἔχει γάρ τι κρήσιμον ἔκαστον τὸ γένος. ἐπὶ δὲ τὸ 10 πλεῖστον αἱ κόλυροι καὶ φορμύνιοι καὶ δίφοροι καὶ Μεγαρικαὶ καὶ Λακωνικαὶ συμφέρουσιν, ἐὰν ἔχωσιν ὕδωρ.

e 8. τῶν δὲ ἐν Ρόδῳ γινομένων σύκων μυημονεύει Λυγκεὺς ἐν ἐπιστολαῖς σύγκρισιν ποιούμενος τῶν 15 Ἀθήνησι γινομένων καλλίστων πρὸς τὰ Ροδιακά. γράφει δὲ οὕτως. τὰ δὲ ἐρινεὰ τοῖς Λακωνικοῖς ὥστε συκάμινα σύκοις δοκεῖν ἐρίζειν. καὶ ταῦτ' οὐκ ἀπὸ δείπνου καθάπερ ἔκει διεστραμμένης ἥδη διὰ τὴν πλησμονὴν τῆς γεύσεως, ἀλλ' ἀθίκτον τῆς ἐπιθυμίας οὕσης πρὸ 20 δείπνου παρατέθεινα. τῶν δ' ἐν τῇ καλῇ Ρώμῃ καλλιστρούσθιων καλούμενων σύκων εἰ ὁ Λυγκεὺς ἐγεύσατο ὥσπερ ἔγω, δέξιωπέστερος ἀν ἐγεγόνει παρὰ πολὺ f τοῦ δύμωνύμου· τοσαύτην ὑπεροχὴν ἔχει ταῦτα τὰ σύκα πρὸς τὰ ἐν τῇ πάσῃ οἰκουμένῃ γινόμενα. ἐπαινεῖται 25 δὲ καὶ ἄλλα σύκων γένη κατὰ τὴν Ρώμην γινομένων,

1 et 4 χελιδονίων ACE 1. 2 βραχχίωι A: corr. K
7 σύκων A: corr. Schw 8. 9 ἐρινεών λευκερινεών φιβαλέων A:
corr. Schw, fort. ἐρινέόν 11 κόλυνθροι K coll. p. 76f φορμύνιοι
vix sanum 15 λυγγεὺς CE, cf. III 109d et VII 285e 17 ὁς
(pro ὥστε) CE 18 δοκεῖ Schw 26 aut <τῶν> κατὰ aut
γινόμενα scribendum

τά τε καλούμενα Χία καὶ τὰ Λιβιανά, ἔτι δὲ καὶ τὰ
Χαλκιδικὰ ὄνομαξόμενα καὶ τὰ Ἀφρικανά, ώς καὶ
Ἡρόδοτος ὁ Λύκιος μαρτυρεῖ ἐν τῷ περὶ σύκων
συγγράμματι.

5   9. *Παραμένων δέ ὁ Βυζάντιος ἐν τοῖς λάμβοις τὰ
ἀπὸ Κανῶν τῆς Αἰολικῆς πόλεως ὡς διάφορα ἐπαινῶν
φησιν* (anth. l. B. p. 220).

ἡλθον μακρὴν θάλασσαν οὐκ ἄγων σῦκα

76

Καναᾶα φόρτον.

10 ὅτι δὲ καὶ τὰ ἀπὸ Καύνου τῆς Καρίας ἐπαινεῖται
κοινόν. ὁξαλείων δὲ σύκων οὕτως καλούμενων μη-
μονεύει Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος καὶ Νίκανδρος ὁ
Θυατειρηνὸς παρατιθέμενοι Ἀπολλοδώρον τοῦ Κα-
ρυστίου ἐκ δράματος *Προικιζομένης Ἰματιοπώλιδος* τάδε
15 (IV 448 M).

πλὴν τό <γ'> οἰνάριον πάνυ

ἥν ὁξὺ καὶ πονηρόν, ὥστ' ἥσχυνόμην.

τὰ λοιπὰ μὲν γὰρ ὁξαλείους χωρία

συκᾶς φέρει, τούμὸν δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους.

b

20 τῶν δ' ἐν Πάρῳ τῇ νήσῳ — διάφορα γὰρ κάνταῦθα
γίνεται σῦκα τὰ καλούμενα παρὰ τοῖς Παρίοις αἰμώ-
νια, ταῦτα ὅντα τοῖς Λυδίοις καλούμενοις, ἅπερ διὰ
τὸ ἔρυθρῶδες καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἔτυχεν —
'Αρχίλοχος μημονεύει λέγων οὕτως

(fr. 51 B⁴).
25   εἴα Πάρον καὶ σῦκα κεῖνα καὶ θαλάσσιον βίον.
τὰ δὲ σῦκα ταῦτα τοσαύτην ἔχει παραλλαγὴν πρὸς τὰ

6 καύνων A: corr. Palmerius, nisi forte alia nominis forma
fuit Καΐναι, cf. Mein. ad St. B. p. 352   8 πλέων μακρὴν
Mein   9 καίνεα A: corr. Palmer, cf. ad v. 6   φόρτον A:
corr. Cas   11 τοξαλίων ACE: corr. Grot   13 θυατειρηνὸς A
14 ἦ Ἰματιοπώλιδος Mein   16 γ' add. Di   18 τοξαλίους
ACE: corr. Grot   19 συκᾶς ἀς A: corr. Mus

ε ἀλλαχοῦ γινόμενα ως τὸ τοῦ ἀγρίου συὸς ορέας πρὸς
τὰ ἄλλα [τὰ μὴ τῶν ἀγρίων χοίρων ορέα].

10. λευκερινεὼς δέ τι εἰδός ἐστι συκῆς, καὶ ἵσως
αὕτη ἐστὶν ἡ τὰ λευκὰ σύκα φέρουσα. μνημονεύει δ'
αὐτῆς Ἐρμιππος ἐν Ἰάμβοις οὗτως (I 246 K). 5

τὰς λευκερινεὼς δὲ χωρὶς ἴσχαδας.

τῶν δ' ἔρινῶν σύκων Εὐριπίδης ἐν Σκύρωνι (fr. 680 N).

ἢ προσπηγνύνται

οράδαις ἔριναῖς.

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Σφιγγί (p. 252 L). 10

ἄλλ' οὐχ ὅμοιά γ' ἔρινοις οὐδαμῶς.

Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἐλένης Γάμῳ τροπικῶς τῷ τοῦ δέν-
δρου δύνοματι τὸν καρπὸν ἐκάλεσεν εἶπών (fr. 188 N).

πέπων ἔρινὸς . . . ἀχρεῖος ὥν

ἐς βρῶσιν ἄλλους ἔξερινάζεις λόγῳ. 15

πέπων δ' ἔρινὸς εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ πέπον ἔρινόν. καὶ
Ἄλεξις ἐν Λέβητι (II 343 K).

καὶ τί δεῖ

λέγειν ἔθ' ἡμᾶς τοὺς τὰ σῦχ' ἐκάστοτε
ἐν τοῖς συφίχοις πωλοῦντας; οἱ κάτωθε μὲν
τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σύκων ἀεὶ^e
5 τιθέασιν, ἐπιπολῆς δὲ πέπονα καὶ καλά.

ε εἴθ' ἐ μὲν ἔδωκεν ως τοιαῦτ' ὠνούμενος
τιμήν, ὃ δ' ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον
ἔριν' ἀπέδοτο σύκα πωλεῖν ὁμούων. 25

τὸ δὲ δένδρον ἡ ἀγρία συκῆ, ἐξ ἣς τὰ ἔρινά, ἔρινὸς
κατὰ τὸ ἄρρεν λέγεται. Στράττις Τρωίλῳ (I 723 K).

1 πολλαχοῦ ACE: corr. Coraes 1. 2 πρὸς τὰ τῶν μὴ
ἀγρίων CE 2 χοιρέων A, inclusa del. Mein 3 λευκαι-
ρινεὼς A itemque v. 6 11 fort. ὅμοια τάδε γ' (ὅμοια ταῦτα
Bergk) 14 πέπων CE: πέπον A 15 εἰς CE 16 πέπον δ'
A 20 κάτωθεν A 21 καὶ τὰ μοχθηρὰ A: corr. Mus

έρινὸν οὖν τιν' αὐτῆς πλησίον
νενόηκας ὅντα;

καὶ Ὁμηρος (μ 103).

τῷ δ' ἐν ἔρινεός ἐστι μέγας φύλλοισι τεθηλώς.

5 Ἀμερίας δ' ἔρινάδας καλεῖσθαι τοὺς ὀλόνθους.

11. Ἐρυῶναξ δ' ἐν Γλώτταις Κρητικαῖς σύκων γένη ἀναγράφει ἀμάδεα καὶ νικύλεα. Φιλήμων δ' 5 ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι καλεῖσθαι φησί τινα σῦκα βασίλεια, ἀφ' ᾧν καλεῖσθαι καὶ τὰς βασιλίδας ἴσχαδας, 10 προσιστορῶν ὅτι κόλυνθρα καλεῖται τὰ πέπονα σῦκα. Σέλευκος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις καὶ γλυκυνισίδην τινὰ καλεῖσθαι φησί σύκῳ τὴν μορφὴν μάλιστα ἐοικυῖαν φυλάσσεσθαι δὲ τὰς γυναικας ἐσθίειν διὰ τὸ ποιεῖν ματαισμούς, ὡς καὶ Πλάτων ὁ κωμῳδιοποιός φησιν 15 ἐν Κλεοφῶντι (Ι 617 Κ). τὰ δὲ χειμερινὰ σῦκα Πάμ- 77 φιλος καλεῖσθαι φησιν κοδάνεα ὑπὸ Ἀχαιῶν, τοῦτο λέγων Ἀριστοφάνην εἰρηκέναι ἐν Λακωνικαῖς Γλώσσαις (p. 188 N). κοράκεων δὲ σύκων εἶδος Ἐρμιππος ἐν Σιρατιώταις παραδίδωσι διὰ τούτων (Ι 239 Κ).

20 τῶν φιβάλεων μάλιστ' ἢν ἢ τῶν κοράκεων.

Θεόφραστος δ' ἐν δευτέρῳ φυτῶν ἴστορίας συκῶν φησι γένος τοιοῦτον τι εἶναι οἷον ἢ [χαρίτιος] Ἀράτειος καλούμενη. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ (17, 5) περὶ τὴν Τρωικήν φησιν "Ιδην γίνεσθαι συκῆν θαμνώδη, φύλλον ὄμοιον ἔχουσαν τῷ τῆς φιλύρας· φέρειν δὲ σῦκα ἐρυθρὰ ἡλίκα ἐλαία τὸ μέγεθος, στρογγυλώτερα <δέ>,

5 ἔρινακας Α ἔρινακας CE: corr. Schw coll. Hes. s. v 7 fort. αἴμαδεια, corruptum etiam νικύλεα 12 ἐοικός Α: corr. CE, sed dubito coll. Hes 16 κωδωναῖα ACE, cf. Hes. s. v 20 ἢ τῶν φιβάλεων Α: corr. Mus 21 non sunt fort. Theophrasti σύκων Α: corr. Schw 22 glossam del. Di, cf. Plin. 15, 70 26 fort. ἐλαίας δέ add. K: πλὴν στρογγυλώτερα Theophr

είναι δὲ τὴν γεῦσιν μεσπιλώδη. περὶ δὲ τῆς ἐν Κρήτῃ καλούμενης Κυπρίας συκῆς ὁ αὐτὸς Θεόφραστος ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς φυτικῆς ἰστορίας τάδε γράφει (2, 3). ‘ἡ ἐν Κρήτῃ καλούμενη Κυπρία συκῆ φέρει τὸν καρπὸν ἐκ τοῦ στελέχους καὶ τῶν παχυτάτων ἀκρεμόνων, 5 βλαστὸν δέ τινα ἀφίσι μικρὸν ἄφυλλον ὥσπερ φίξιον, πρὸς ὃ ὁ καρπός. τὸ δὲ στέλεχος μέγα καὶ παρόμοιον ε τῇ λεύκῃ, φύλλον δὲ τῇ πετελέᾳ. πεπαίνει δὲ τέτταρας καρπούς, ὅσαι περ αὐτοῦ καὶ αἱ βλαστήσεις. ἡ δὲ γλυκύτης προσεμφερῆς τῷ σύκῳ καὶ <τὰ> ἔσωθεν τοῖς 10 ἐρινοῖς· μέγεθος δὲ ἡλίκον ποκκύμηλον.’

12. τῶν δὲ προδρόμων καλούμενων σύκων ὁ αὐτὸς Θεόφραστος μνημονεύει ἐν ε' φυτικῶν αἰτίων οὕτως (1, 4). ‘τῇ συκῇ ὅταν ἀὴρ ἐπιγένηται μαλακὸς καὶ ὑγρὸς καὶ θερμός, ἐξεκαλέσατο τὴν βλάστησιν· ὅθεν καὶ οἱ 15 πρόδρομοι.’ καὶ προειλθὼν τάδε λέγει (1, 8). ‘πάλιν δὲ τὸν προδρόμον αὐτὸν μὲν φέρουσιν, ἢ τε Λακωνικὴ καὶ ἡ λευκομφάλιος καὶ ἔτεραι πλείους, αὐτὸν δὲ οὐ φέρουσι.’ Σέλευκος δ' ἐν Γλώσσαις πρωτερικήν φησι καλεῖσθαι γένος τι συκῆς, ἣτις φέρει πρώτον τὸν καρπόν. διφόρου δὲ συκῆς μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἐκκλησιαζούσαις (707).

ὑμᾶς δὲ τέως θρῆα λαβόντας
διφόρου συκῆς.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Σκληρίαις (Π 96 Κ). 25

ἔστι γὰρ παρ' αὐτὴν τὴν δίφορον συκῆν κάτω. ὁ Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ πεντηκοστῇ τετάρτῃ τῶν ἰστοριῶν (FHG I 324) κατὰ τὴν Φιλίππου φησὶν ἀρχὴν περὶ

2 Κυπρίας CE Theophr: ἀγρίας A 10 τὰ add. e Theophr
12 ὁ αὐτὸς CE: αὐτὸς A 18 ἐν γ̄ A 15 contraxit com-
pilator 23 δέ γε ὡς A 26 ἔστιν A, latet fort. mendum

τὴν Βισαλτίαν καὶ Ἀμφίπολιν καὶ Γραστωνίαν τῆς ε
Μακεδονίας ἔαρος μεσοῦντος τὰς μὲν συκᾶς σῦκα, τὰς
δ' ἀμπέλους βότρυνς, τὰς δ' ἐλαῖας ἐν φῷ χρόνῳ βρύειν
εἰκὸς ἦν αὐτὰς ἐλαῖας ἐνεγκεῖν, καὶ εὐτυχῆσαι πάντα
5 Φίλιππον. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ φυτῶν ὁ Θεό-
φραστος καὶ τὸν ἐρινεὸν εἶναι φῆσι διφορον· οὐδὲ
καὶ τρίφορον, ὥσπερ ἐν Κέω. 13. λέγει δὲ καὶ (h. pl.
2, 5, 5) τὴν συκῆν ἐὰν ἐν σκίλλῃ φυτευθῆ θάττον παρα-
γίνεσθαι καὶ ὑπὸ σκωλήνων μὴ διαφθείρεσθαι· καὶ
10 πάντα δὲ τὰ ἐν σκίλλῃ φυτευθέντα καὶ θάττον αὐξά-
νεσθαι καὶ εὐβλαστῇ γίγνεσθαι. πάλιν δὲ ὁ Θεό- f
φραστος ἐν τῷ β' τῶν αἰτίων (10, 2) ἡ Ἰνδική, φῆσε,
συκῆ καλούμενη θαυμαστὴ οὖσα τῷ μεγέθει μικρὸν
ἔχει τὸν καρπὸν καὶ ὀλγον, ὡς ἂν εἰς τὴν βλάστησιν
15 ἔξαναλίσκουσα ἅπασαν τὴν τροφήν.¹ ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ
τῆς φυτικῆς ἴστορίας δὲ φιλόσοφος φῆσιν· ἔστι καὶ
ἄλλο γένος συκῆς ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ περὶ Κιλικίαν
καὶ Κύπρου ὀλονθοφόρον, δὲ τὸ μὲν σύκον ἐμπροσθε
φέρει τοῦ θρίου, τὸν δὲ ὄλονθον ἔξοπισθεν. αὐτὸν
20 δὲ τοῦ ἔνου βλαστοῦ καὶ οὐκ ἐκ τοῦ νέουν. πρᾶ-
τον δὲ τοῦτο τῶν σύκων πέπονά τε καὶ γλυκὺν ᔁχει
καὶ οὐχ ὥσπερ τὸν παρ' ἡμῖν. γίνεται δὲ καὶ μείζων
οὗτος πολὺ τῶν σύκων· ἡ δ' ὥρα μετὰ τὴν βλάστησιν 78
οὐ πολὺ.²

25 οἴδα δὲ καὶ ἄλλα σύκων ὄνόματα λεγόμενα· βαστ-

1 γραιστωνίαν A, cf. Steph. B corr. Cob 6. 7 non habet haec Theophrastus, sed habuit ille cuius copiis ε Theophrasto maxime compilatis Athenaeus et Plinius (16, 114) usi sunt 8 σκιάλη ACE 10 σκιάλη ACE 16 ὁ φιλόσοφος non est Theophrastus, sed communis Athenaei et Plinii (16, 113) auctor 19 τοῦ θρίου Mein coll. Theophr. caus. 5, 1, 8: τοῦ φυτοῦ A τοῦ καρποῦ CE sub folio Plin 19. 20 ὁ δὲ ὄλονθος ἐκ Wilam 21 τοῦτον Wilam

λεια, συκοβασίλεια, κιρροκοιλάδια [καὶ ὑλάδια], σαρκελάφεια, καπύρια, πικρίδια, δρακόντια, λευκόφαια, μελανόφαια, κρήνεια, μυλαικά, ἀσκαλάνια.

14. περὶ δὲ τῆς προσηγορίας τῶν σύκων λέγων Τρύφων ἐν δευτέρῳ φυτῶν ἴστορίᾳ (fr. 119 V) Ἀν- 5 δροτίωνά φησιν ἐν Γεωργικῷ ἴστορειν Συκέα ἔνα τινὰ τῶν Τιτάνων διωκόμενον ὑπὸ Διὸς τὴν μητέρα b Γῆν ὑποδέξασθαι καὶ ἀνεῖναι τὸ φυτὸν εἰς διατριβὴν τῷ παιδὶ, ἀφ' οὗ καὶ Συκέαν πόλιν εἶναι ἐν Κιλικίᾳ. Φερένικος δ' ὁ ἐποποιός, Ἡρακλεάτης δὲ γένος, ἀπὸ 10 Συκῆς τῆς Ὁξύλου θυγατρὸς προσαγορευθῆναι· Ὁξύλου γὰρ τὸν Ὁρείου Ἀμαδρυάδι τῇ ἀδελφῇ μιγέντα μετ' ἄλλων γεννηθσαι Καρύαν, Βάλανον, Κράνειαν, Μορέαν, Αἴγειρον, Πτελέαν, Ἀμπελον, Συκῆν· καὶ ταύτας Ἀμαδρυάδας νύμφας καλεῖσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν 15 πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ τὸν Ἰππώνακτα φάναι (fr. 34).

c συκῆν μέλαιναν ἀμπέλον κασιγνήτην.

Σωσίβιος δ' ὁ Λάκων (FHG II 628) ἀποδεικνὺς εῦρημα Διονύσου τὴν συκῆν διὰ τοῦτο φησι καὶ Λακεδαιμονίους 20 Συκέτην Διόνυσον τιμᾶν. Νάξιοι δέ, ὡς Ἀνδρίσκος, ἔτι δ' Ἀγλαοσθένης ἴστοροῦσι (FHG IV 304), Μειλίχιον καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον διὰ τὴν τοῦ συκίνου καρποῦ παράδοσιν. διὸ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ παρὰ τοῖς Νάξιοις τὸ μὲν τοῦ Βακχέως Διονύσου καλούμενον 25

1 dittographema del. Mein 2 καπύρια CE // απυρια A (prima littera non fuit λ) 2. 3 λευκόφαια, μελανόφαια ACE: corr. Cas, reliqua integra reliqui 5. 6 Ἀνδροτίωνα K: δωρίωνα ACE 6 Συκέα Steph. B. s. Συκαλ: συκέαν ACE 6. 7 ἔνα τῶν St. B, fort. ἔνα δύντα τῶν 12 δρόσον ACE: corr. Mein Δρυάδι Wilam 13.14 κράνειον ὄρέαν ACE: corr. Mein 14 Πτελέαν Mus: πεταλίαν ACE 18 ἀμπέλους A: corr. CE 21 Συκεάτης (συκεατίς cod) Hes. s. v 22 ἀγασθένης A: corr. Schw

εἶναι ἀμπέλινον, τὸ δὲ τοῦ Μειλιχίου σύκινον. τὰ γὰρ
σῦκα μελίχα καλεῖσθαι.

15. ὅτι δὲ πάντων τῶν καλούμενων ξυλίνων καφ-
πῶν ὥφελιμώτερά ἐστι τοῖς ἀνθρώποις τὰ σῦκα ἵκανῶς
5 Ἡρόδοτος δὲ Λύκιος διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν ἐν τῷ
περὶ σύκων συγγράμματι, εὐτραφῆ [τε] λέγων γίνεσθαι
τὰ νεογνὰ τῶν παιδίων, ἐν τῷ χυλῷ τῶν σύκων εἰ
διατρέφοιτο. Φερεκράτης δὲ ἦ δὲ οἱ πεποιηκάς τοὺς
Πέρσας φησίν (I 184 K).

10   ἦν δὲ ἡμῶν σῦκόν τις ἵδη διὰ χρόνου νέον ποτέ,
τῷφθαλμῷ τούτῳ περιμάττομεν <τῷ> τῶν παιδίων,
ώς καὶ λάματος οὐ τοῦ τυχόντος τῶν σύκων ὑπαρχόν-
των. δὲ θαυμασιώτατος καὶ μελίγηρος Ἡρόδοτος ε
ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἴστοριῶν καὶ μέγα ἀγαθόν φησιν
15 εἶναι τὰ σῦκα οὐτωσὶ λέγων (c. 71). ‘βασιλεῦ, σὺ δὲ ἐπ’
ἄνδρας τοιούτους παρασκευάζει στρατεύεσθαι, οὐδὲ σκυ-
τίνας μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα
φορέουσι, σιτέονταί τ’ οὐχ ὅσα ἐθέλουσιν, ἀλλ’ ὅσα
ἔχουσι, χώρην ἔχοντες τρηχείην.’ πρὸς δὲ οὐκ οὖν
20 διαχρέονται, ἀλλ’ ὑδροποτέονται· οὐδὲ σῦκα ἔχουσι τρώ-
γειν, οὐκ ἄλλο οὐθὲν ἀγαθόν.’ Πολύβιος δὲ οἱ Μεγα-
λοπολίτης ἐν τῇ ισ’ τῶν ἴστοριῶν (c. 24, 9 Hu) ‘Φίλιππος,
φησίν, οἱ Περσέως πατήρ ὅτε τὴν Ἀσίαν κατέτρεχεν τ
ἀπορῶν τροφῶν τοῖς στρατιώταις παρὰ Μαγνήτων,
25 ἐπειδὴν οὐκ εἶχον, σῦκα ἔλαβε. διὸ καὶ Μυοῦντος
κυριεύσας τοῖς Μάγνησιν ἔχαρισατο τὸ χωρίον ἀντὶ τῶν
σύκων.’ καὶ Ἀνάνιος δὲ οἱ λαμβοποιὸς ἔφη (fr. 3).

4 ὥφελιμώτατα K   6 τε om. CE et lemma A   7 ἐν om.
CE, ut solent   8 καὶ Φερεκράτης δὲ CE   11 τῷφθαλμῷ
περιμάττομεν τοῦτο ACE: corr. Herm   τῷ add. Erfurdt
16 παρασκευάζει A   19. 20 οὖν φ νὴ δια χρέονται A

εῖ τις καθείρξαι χρυσὸν ἐν δόμοις πολλὸν
καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δύ' ἡ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνωίη χ' ὅσφι τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.¹

79   16. τοσαῦτα τοῦ Μάγνου συκολογήσαντος Δάφνος
δὲ ιατρὸς ἔφη· 'Ψυλότιμος ἐν γ' πεφι τροφῆς τὰ ἀπαλά, 5
φησί, σῦκα διαφορὰς μὲν ἔχει πλείους πρὸς ἄλληλα
καὶ τοῖς γένεσι καὶ τοῖς χρόνοις ἐν οἷς ἔκαστα γίγνεται
καὶ ταῖς δυνάμεσιν, οὐ μὴν ἄλλὰ καθόλου εἰπεῖν τὰ
τε ὑγρὰ τὰ πεπεμένα καὶ μάλιστα αὐτῶν διαλύεται
ταχέως καὶ κατεργάζεται μᾶλλον τῆς ἄλλης ὀπώρας 10
καὶ τὴν λοιπὴν τροφὴν οὐ κωλύει κατεργάζεσθαι.
δυνάμεις δ' ἔχει τῶν ὑγρῶν κολλώδεις τε καὶ γλυκείας
ἢ ὑπονιτρώδεις τε, καὶ τὴν διαχώρησιν ἀθροουστέραν καὶ
διακεχυμένην καὶ θάττω καὶ λίαν ἄλικον παρασκευάζει.
χυλὸν δ' ἄλικὸν δριμύτητα ἔχοντα ἀναδίδωσι μεθ' 15
ἄλιων καταπινόμενα. διαλύεται μὲν οὖν ταχέως, διότι
πολλῶν καὶ μεγάλων ὅγκων εἰσενεχθέντων μετὰ μικρὸν
χρόνον λαγαφὸν γινόμεθα καθ' ὑπερβολήν. ἀδύνατον
δ' ἦν τοῦτο συμβαίνειν διαμενόντων καὶ μὴ ταχὺ δια-
λυομένων τῶν σωμάτων. κατεργάζεται δὲ μᾶλλον τῆς 20
ἄλλης οὐ μόνον ὅτι πολλαπλασίονα λαμβάνοντες αὐτὴν
εἰσιν τροφὴν λοιπὴν λαμβάνοντες τούτων προχειρί-
σθέντων οὐδὲν ἐνοχλούμεθα. δῆλον οὖν ὡς εἰ κρα-
τοῦμεν ἀμφοτέρων, ταῦτά τε πέττεται μᾶλλον καὶ τὴν 25
λοιπὴν οὐ κωλύει κατεργάζεσθαι τροφὴν. τὰς δὲ δυ-
νάμεις ἔχει τὰς λεγομένας· τὴν μὲν κολλώδη τε καὶ

1 πολὺν Α: corr. Mus 9 fort. πάντα τὰ ὑγρὰ καὶ μά-
λιστα αὐτῶν τὰ πεπεμένα 16 ἐπιπινόμενος Α ἐπιπινόμενα
CE: corr. Pursanus 18 γεινόμεθα Α 20 τῶν σωμάτων Α:
τῶν σύκων CE, fort. delendum 21 πολλαπλάσιον ΑCE:
corr. K

τὴν ἀλυκὴν ἐκ τοῦ κολλᾶν τε καὶ φύπτειν τὰς χεῖρας,
τὴν δὲ γλυκεῖαν ἐν τῷ στόματι γινομένην δρῶμεν. οὐδὲ
τὴν δὲ διαχώρησιν ἄνευ στρόφων τε καὶ ταραχῆς καὶ
πλείω καὶ θάττω καὶ μαλακωτέραν ὅτι παρασκευάζει,
5 λόγου προσδεῖν οὐθὲν νομίζομεν. ἀλλοιοῦται δ' οὐ
λίαν, οὐδὲ διὰ τὸ δύσπεπτον αὔτῶν, ἀλλ' ὅτι καταπίνο-
μέν τε ταχέως οὐ λεάναντες καὶ τὴν διέξοδον διότι
ταχεῖαν ποιεῖται. χυμὸν δ' ἀλυκὸν ἀναδίδωσι, διότι
τὸ μὲν νιτρῶδες ἀπεδείχθη τὰ σῦκα ἔχοντα, ἀλυκώ-
10 τερον δὲ ποιήσει ἡ δριμύν, ἐκ τῶν ἐπιπινομένων. οἱ
μὲν γὰρ ἄλες τὸν ἀλυκόν, τὸ δ' ὄξος καὶ τὸ θύμον ε
τὸν δριμὺν αὔξει χυμόν.'

17. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ταραντῖνος ἐν τῷ Συμποσίῳ
ζητεῖ πότερον ἐπιλαμβάνειν δεῖ μετὰ τὴν τῶν σύκων
15 προσφορὰν θερμὸν ὕδωρ ἢ ψυχρόν. καὶ τοὺς μὲν
λέγοντας θερμὸν δεῖν ἐπιλαμβάνειν προορῶντας τὸ
τοιοῦτο παρακελεύεσθαι, διότι καὶ τὰς χεῖρας ταχέως
τὸ θερμὸν φύπτει· διὸ πιθανὸν εἶναι καὶ ἐν κοιλίᾳ
συντόμως αὐτὰ τῷ θερμῷ διαλύεσθαι. καὶ ἐπὶ τῶν §
20 ἑκτὸς δὲ *τῶν* σύκων τὸ θερμὸν διαλύει τὴν συνέχειαν
αὐτῶν καὶ εἰς λεπτομερεῖς τόμους ἄγει, τὸ δὲ ψυχρὸν
συνίστησιν. οἱ δὲ ψυχρὸν λέγοντες προσφέρεσθαι ἢ
τοῦ ψυχροῦ, φασί, πόματος λῆψις τὰ ἐπὶ τοῦ στομάχου
καθήμενα τῷ βάρει καταφέρει· τὰ γὰρ σῦκα οὐκ ἀστείως
25 διατίθησι τὸν στόμαχον, κανσώδη καὶ ἀτονώτερον
αὐτὸν ποιοῦντα· διόπερ τινὲς καὶ τὸν ἄκρατον συνεχῶς
προσφέρονται. μετὰ δὲ ταῦτα ἐτοίμασι καὶ τὰ ἐν τῇ

4 θάττον ACE: corr. Di 9. 10 h. e. *utrum salsum magis an acidum edant humorem, hoc pendet ex eis quae accedunt, sive acetum est sive thymum* 10 ἐπιγινομένων ACE: corr. Cas 20 τῶν add. K 21 τόπους Α τόπον CE: corr. Dalec

80 κοιλίᾳ προωθεῖ.⁵ δεῖ δὲ πλέονι καὶ ἀθρουστέρῳ χρῆσθαι τῷ πόματι μετὰ τὴν τῶν σύκων προσφορὰν ἔνεκα τοῦ μὴ υπομένειν αὐτὰ ἐν κοιλίᾳ, φέρεσθαι δὲ εἰς τὰ κάτω μέρη τῶν ἐντέρων.

18. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι μὴ δεῖ σῦκα προσφέρεσθαι⁵ μεσημβρίας· νοσώδη γὰρ εἶναι τότε, ὡς καὶ Φερεκράτης ἐν Κρατατάλλοις εἰρηκεν (I 167 Κ). Ἀριστοφάνης δ' ἐν Προαγάνῳ (I 511 Κ).

κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἴδων ποτε ἔτρωγ⁶, ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας. 10

καὶ Εῦβοιλος ἐν Σφιγγοκαρίωνι (II 211 Κ)·

b νη τὸν Αἰ̄, ἡσθένουν γάρ, ὃ βέλτιστε σύ,
φαγοῦσα πρόην σῦκα τῆς μεσημβρίας.

Νικοφῶν δ' ἐν Σειρῆσιν (I 777 Κ)·

ἐὰν δέ γ' ἡμῶν σῦκά τις μεσημβρίας
τραγῶν καθεύδῃ χλωφά, πυρετὸς εὐθέως
ῆκει τρέχων οὐκ ἄξιος τριωβόλου·
κόδ' οὗτος ἐπιπεσῶν ἐμεῖν ποιεῖ χολήν. 15

19. Λίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι τῶν σύκων εἶναι τὰ μὲν ἀπαλὰ ὀλιγότροφα καὶ κακόχυλα, εὐέκκριτα δὲ 20
c καὶ ἐπιπολαστικὰ εὔοικονομητότερά τε τῶν ἔηρῶν. τὰ δὲ πρὸς τῷ χειμῶνι γινόμενα βίᾳ πεπαινόμενδι χείρονα τυγχάνει· τὰ δ' ἐν τῇ ἀκμῇ τῶν ὥρῶν κρείττονα ὡς ἀν κατὰ φύσιν πεπαινόμενα. τὰ δὲ πολὺν ὅπὸν ἔχοντα, καὶ τὰ σπάνυδρα δ' εὐστομώτερα μέν, βαρύτερα δέ. 25
τὰ δὲ Τραλλιανὰ ἀναλογεῖ τοῖς Ροδίοις, τὰ δὲ Χία καὶ τᾶλλα πάντα τούτων εἶναι κακοχυλότερα. Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν φησιν·

5 φησιν Α: corr. CE 14 σίρησι Α 16 τράγων ΑΕ
τρόγων C: corr. Mein 22 χείρω CE 25 εὐστομαχώτερα
ΑCE: corr. K 26 ἀναλογεῖν Wilam

‘ὅσα δὲ ὡμὰ προσφέρεται τῶν τοιούτων, οἷον ἄπιοι
καὶ σῦκα καὶ μῆλα Δελφικὰ καὶ τὰ τοιαῦτα, δεῖ παρα-
φυλάττειν τὸν καιρὸν ἐν φέτος χυλοὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς
μήτε ἀπέπτους μήτε σαπροὺς μήτε κατεξηραμμένους λίαν
5 ὑπὸ τῆς ὥρας ἔξει.’ Άημήτριος δ’ ὁ Σκήψιος ἐν τῷ ιε’
τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου (fr. 9 Gaedē) εὐφάνους φησὶ γίνε-
σθαι τοὺς μὴ σύκων ἐσθίοντας. ‘Ηγησιάνακτα γοῦν τὸν
Ἀλεξανδρέα τὸν τὰς ἴστορίας γράψαντα κατ’ ἀρχὰς ὅντα
πένητα καὶ τραγῳδόν φησι γενέσθαι καὶ ὑποκριτικὸν
10 καὶ εὔηχον, ὀκτωκαΐδενα ἔτη σύκων μὴ γενσάμενον.
καὶ παροιμίας δὲ οἶδα περὶ σύκων λεγομένας τοιάσδε· ε
σῦκον μετ’ ἵχθυν, ὅσπρεον μετὰ κρέα.

σῦκα φίλ’ ὀρνίθεσσι, φυτεύειν δ’ οὐκ ἐθέλουσι.

20. ΜΗΛΑ. ταῦτα *Mnησίθεος* ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ
15 περὶ ἐδεστῶν μῆλα Δελφικὰ καλεῖ (cf. litt. cd). Δίφιλος
δέ φησι τῶν μήλων τὰ χλωρὰ καὶ μηδέπω πέπονα
κακόχυλα εἶναι καὶ κακοστόμαχα ἐπιπολαστικά τε καὶ
χολῆς γεννητικὰ νοσοποιά τε καὶ φρίκης παραίτια. τῶν
δὲ πεπόνων εὐχυλότερα μὲν εἶναι τὰ γλυκέα καὶ εὐεκ-
20 κριτώτερα διὰ τὸ στῦψιν μὴ ἔχειν, κακοχυλότερα δὲ ε
εἶναι τὰ ὀξέα καὶ στατικώτερα. τὰ δὲ τῆς γλυκύτητος
ὑφειμένα, προσλαμβάνοντα δ’ εὐστομεῖν διὰ τὴν
ποσῆν στῦψιν εὐστομαχώτερα. εἶναι δὲ αὐτῶν τὰ μὲν
θερινὰ κακοχυλότερα, τὰ δὲ φθινοπωρινὰ εὐχυλότερα.
25 τὰ δὲ καλούμενα ὀρβικλᾶτα μετὰ στύψεως ἥδειας ἔχοντα
καὶ γλυκύτητα εὐστόμαχα εἶναι. τὰ δὲ σητάνια λεγό-

2. 3 παραφυλάττειν CE: φυλάττειν A 9 καὶ τραχύφω-
νόν φησι Wilam, non sufficit 9 ὑποκριτὴν CE 10 ἔτη
σύκων Mein: ἔτῶν σύκων ACE, sed in A sup. σύκων (voluit sup.
ἔτῶν) superscr. η 12 ὅσπριον CE ορέας Mein 13 ὀρνίθεσι
A: corr. CE 21 sqq non intellego, fort. προσλαμβανόμενα δ’
εὐστομα, εἶναι 25 ὀρβικᾶτα ACE: corr. s; hoc nomine Di-
philus uti non potuit, cf. simile quid VII 294 ε f

μενα, προσέτι δὲ *<τὰ>* πλατάνια εῦχυλα μὲν καὶ εὐέκχριτα, οὐκ εὔστόμαχα δέ. τὰ δὲ Μορδιανὰ καλούμενα γίνεται μὲν κάλλιστα ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Μορδίῳ ληγομένῃ, ἀναλογεῖ δὲ τοῖς ὄφεικλάτοις. τὰ δὲ κυδώνια, ὃν ἔνια καὶ στρουθία λέγεται, κοινῶς ἀπάντων ἔστι τῶν 5 μήλων εὔστομαχάτατα καὶ μάλιστα τὰ πέπονα. Γλαυκίδης δέ φησιν ἄριστα τῶν ἀκροδρύων είναι μῆλα κυδώνια, φαύλια, στρουθία. Φυλότιμος δ' ἐν γ' 10 καὶ ι' περὶ τροφῆς 'τὰ μῆλα, φησί, τὰ μὲν ἔαρινὰ δυσπεπτότερα πολὺ τῶν ἀπίων καὶ τὰ ώμὰ τῶν ώμῶν 15 καὶ τὰ πέπονα τῶν πεπόνων. τὰς δὲ δυνάμεις ἔχει τῶν ὑγρῶν τὰ μὲν ὀξεῖα καὶ μήπω πέπονα στρυφιοτέρας καὶ ποσθς ὀξείας χυμόν τε ἀναδίδωσιν εἰς τὸ σῶμα τὸν καλούμενον ἔντονον. καθόλου τε τὰ μῆλα τῶν ἀπίων δυσπεπτότερα είναι, διότι τὰ μὲν ἐλάττω 20 φαγόντες ἥττον, τὰς δὲ πλείους προσαράμενοι μᾶλλον ε πέπτομεν. ἔντονος δὲ γίνεται χυμός ἐξ αὐτῶν ὁ λεγόμενος ὑπὸ Πραξιαγόρου *<ὑαλώδης>*, διότι τὰ μὴ κατεργαζόμενα παχυτέρους ἔξει τοὺς χυμούς· ἀπεδείχθη δὲ καθόλου τὰ μῆλα δυσκατεργαστότερα [τε] τῶν ἀπίων, 25 καὶ ὅτι τὰ στρυφιὰ μᾶλλον ἔτι παχυτέρους παρασκενάζειν εἰσῶθεν αὐτούς. τὰ δὲ χειμερινὰ τῶν μήλων τὰ μὲν κυδώνια στρυφιοτέρους, τὰ δὲ στρουθία τοὺς χυμοὺς ἐλάττους ἀναδίδωσι καὶ στρυφιοτέρους ἥττον πέπτεσθαι τε μᾶλλον δύναται.

25

Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς τὰ κυδώνια μῆλα
δ *στρουθία φησὶ καλεῖσθαι ἀγνοῶν. Γλαυκίδης γὰρ*

1 τὰ add. K 4 ἀναλογεῖται τοῖς A: corr. Cas ὄφεικλάτοις
A: corr. 5 6 εὔστομαχάτερα ACE: corr. K 13 ποσθς CE:
πόσεως A 14 fort. δὲ τὰ 17 πέπτομεν A: corr. CE 18 ὑαλώδης add. Coraes 20 τε del. Mus, ὅτα K coll. p. 79 d 28 κυδώνεια A passim 23 et 27 στρουθεῖα A 26 μῆλα Schw: μῆλα τὰ A

ίστορεῖ ἄριστα λέγων τῶν ἀκροδρύων εἶναι μῆλα κυδώνια, φαύλια, στρουθία. 21. κυδωνίων δὲ μῆλων μηνημονεύει Στησίχορος ἐν Ἐλένη οὔτως (fr. 29 B⁴)·

πολλὰ μὲν κυδώνια μᾶλα ποτερρίπτονν ποτὶ δι-

5 φρον ἄνακτι,

πολλὰ δὲ μύρσινα φύλλα

καὶ φοδίνους στεφάνους ἵων τε κορωνίδας οὕλας. καὶ Ἀλκμάν (fr. 143). ἔτι δὲ Κάνθαρος ἐν Τηρεῖ (I 765 K).

10 κυδωνίοις μήλοισιν εἰς τὰ τιτθία.

καὶ Φιλήμων δ' ἐν Ἀγροίκῳ (II 478 K) τὰ κυδώνια μῆλα στρουθία καλεῖ. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ σ' τῶν εἰστοριῶν (FHG I 336) τὰ κυδώνια φησι μῆλα τῇ εὐωδίᾳ καὶ τὰς τῶν θανατόμων φαρμάκων δυνάμεις ἀπαμ-
15 βλύνειν. ‘τὸ γοῦν Φαριακὸν φάρμακον ἐμβληθέν, φησίν, εἰς φίσκον ἔτι δόδαδότα ἀπὸ τῆς τῶν μήλων τούτων συνθέσεως ἔξιτηλον γενέσθαι μὴ τηρῆσαν τὴν ἴδιαν δύναμιν. κερασθὲν γοῦν καὶ δοθὲν πιεῖν τοῖς εἰς τοῦτο ἐνεδρευθεῖσιν ἀπαθεῖς αὐτοὺς διατηρῆσαι.

20 ἐπιγυνωσθῆναι δὲ τοῦτο ὕστερον ἐξ ἀνακρίσεως τοῦ τὸ φάρμακον πωλήσαντος καὶ ἐπιγυνόντος τὸ γενόμενον ἐκ τῆς τῶν μήλων συνθέσεως.’ 22. Ἔρμων δ' ἐν f Κρητικαῖς Γλώσσαις κοδύμαλα καλεῖσθαι φησι τὰ κυδώνια μῆλα. Πολέμων δ' ἐν ε' τῶν πρὸς Τίμαιον 25 (fr. 48 Pr) ἄνθους γένος τὸ κοδύμαλον εἶναι τινας ίστορεῖν. Ἀλκμὰν δὲ τὸ στρουθίον μῆλον, δταν

2 στρουθεῖα A 4 μᾶλα A, sed ἀ in ras, fort. μῆλα ποτέρριπτον Bgk 6 μύρσεινα A 7 φαδίνον A: corr. CE
10 κυδωνίοις A 16 τὰ τιτθία Mein 15 φάρμιον CE,
Φαρικὸν alii 21 fort. [τὸ] γενόμενον 22 i. e. Ἐρυἄναξ
23 κοδύμαλλα A κοδύμαλα CE, cf. Hes. s. v 25 κοδύμαλ-
λον A

λέγη (fr. 90). ‘μεῖον ἡ κοδύμαλον.’ Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ Σωσίβιος τὸ κυδώνιον μῆλον ἀκούουσιν. ὅτι δὲ διαφέρει τὸ κυδώνιον μῆλον τοῦ στρουθίου σαφῶς 82 εἰρηκε Θεόφραστος ἐν β' τῆς ἴστορίας (2, 5).

διάφορα δὲ μῆλα γίνεται ἐν Σιδοῦντι, κάμη δ' 5 ἔστιν αὕτη Κορίνθου, ὡς Εὐφρόσιον ἡ Ἀρχύτας ἐν Γεράνῳ φησίν (p. 44 M).

ῶριον οἶά τε μῆλον, ὃ τ' ἀργιλώδεσιν ὅχθαις πορφύρεον ἐλαχείῃ ἐνιτρέφεται Σιδόεντι. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Νίκανδρος ἐν Ἐτεροιον- 10 μένοις οὖτως (fr. 50 Schn.)

αὐτέχ' ὃ γ' ἡ Σιδόεντος ἡὲ Πλείστου ἀπὸ κήπων μῆλα ταμών χνοάοντα τύπους ἐνεμάσσετο Κάδμουν. b ὅτι δ' ἡ Σιδοῦς τῆς Κορίνθου ἔστιν κάμη ¹³ Ριανὸς εἰρηκεν ἐν α' Ἡρακλείᾳ (p. 178 M) καὶ Ἀπολλόδωρος 15 δ' Ἀθηναῖος ἐν ε' περὶ νεῶν καταλόγον. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Ἀντιπάτρῳ φησίν (p. 170 Wil.).

ἥξι μοι ὥραιῶν πολὺ φίλτερος ἡ δ' ἀριμήλων πορφυρέων, Ἐφύρη τά τ' ἀεξεται ἡνεμοέσση.

23. φαυλίων δὲ μήλων μνημονεύει Τηλεκλείδης-20 ἐν Ἀμφικτύοσιν οὖτως (I 211 K.).

ὡς τὰ μὲν κομψοί, τὰ δὲ φαυλότεροι φαυλίων μήλων.

c καὶ Θεόπομπος ἐν Θησεῖ (I 738 K.). Ἀνδροτίων δ' ἐν τῷ Γεωργικῷ τὰς δὲ μηλέας, φησί, φαυλίας καὶ στρου- 25

1 καδύμαλλον A 8 ὁ δ' A: corr. Mein 9 fort. Ἐφυρεῖη
 13 νεμέσσατο A: corr. Di, ἐνεμάξατο Mein 14 Ριανὸς Cas:
 ἀρειανὸς A 15 καὶ Mus: δὲ A, legebatur καὶ δὲ 18 conieci
 ὥραιῶν πολὺ φίλτερον εἴσαι (hoc Dobr) μῆλον πορφύρεον, Ἐφύρη
 τό τ', nam verna sunt Siduntia mala 25 μῆλας A: corr.
 Schw, qui praeterea τὰς μὲν μηλέας, sed τὰς μὲν φθινοπωρι-
 νὰς dictum oportuisse monuit Wilam

θίας· οὐ γὰρ ἀπορρεῖ τὸ μῆλον ἀπὸ τοῦ μίσχου τῶν στρουθιῶν· τὰς δὲ ἡρινὰς ἢ Λακωνικὰς ἢ Σιδουντίας ἢ χνοῳδίας.² ἐγὼ δ', ἂνδρες φίλοι, πάντων μάλιστα τεθαύμακα τὰ <κατὰ> τὴν Ῥώμην πιπρασκόμενα μῆλα δ τὰ Ματιανὰ καλούμενα, ἅπερ κομίζεσθαι λέγεται ἀπό τυνος αώμης ἰδρυμένης ἐπὶ τῶν πρὸς Ἀκυληίᾳ³ Αλπεων. τούτων δ' οὐ πολὺ ἀπολείπεται τὰ ἐν Γάγγροις πόλει Παφλαγονικῇ. διτὶ δὲ καὶ τῶν μήλων εὑρετής ἐστι διόνυσος μαρτυρεῖ Θεόντος δ Συρακόσιος οὐτωσί 10 πως λέγων (2, 120).*

μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων,
κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος.

Νεοπτόλεμος δ' δ Παριανὸς ἐν τῇ Διονυσιάδι καὶ αὐτὸς ἴστορεῖ ὡς ὑπὸ Διονύσου εὑρεθέντων τῶν μή-
15 λων, καθάπερ καὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων. ἐπιμηλὶς δὲ καλεῖται, φησὶ Πάμφιλος, τῶν ἀπίστων τι γένος.⁴
Ἐσπεριδῶν δὲ μῆλα οὐτῶς καλεῖσθαι τινά φησι Τιμα-
χίδας ἐν δ' Δείπνων. καὶ ἐν Λακεδαίμονι δὲ παρα-
τίθεσθαι τοῖς θεοῖς φησὶ Πάμφιλος ταῦτα· εὗοσμα
20 δὲ εἰναι καὶ ἄβρωτα, καλεῖσθαι δ' Ἐσπεριδῶν μῆλα.
Ἀριστοκράτης γοῦν ἐν δ' Λακωνικῶν (FHG IV 332).
‘ἔτι δὲ μῆλα καὶ <μηλέας> τὰς λεγομένας ἐσπεριδας.’

24. ΠΕΡΣΙΚΑ. Θεόφραστος ἐν δευτέρῳ περὶ φυ-
τῶν ἴστορίας λέγων περὶ ὧν δὲ καρπὸς οὐ φανερός,
25 γράφει καὶ τάδε· ‘ἐπει τῶν γε μειζόνων φανερὰ πάν-
των ἡ ἀρχή, καθάπερ ἀμυγδάλης, καρύου, βαλάνου,

2 στρουθίων ACE: corr. Schw 3 potius χνοῳδεις 4
κατὰ add. Cas 5 ματτιανὰ A βαττιανὰ C βατιανὰ E, cf.
Plin. 15, 49 11 διονύσοιο φέρουσα A 17 μῆλα CE: μῆλων
A, cf. Hes. s. v 18 ἐν δ' εἰπών A: corr. Dalec (ἐν δ' Δείπνων
Schw) 22 μηλέας add. Mein 22 Ἐσπεριδῶν Wilam 24
non habet Theophr

ἡ τῶν ἄλλων ὅσα τοιαῦτα πλὴν τοῦ Περσικοῦ, τούτου
δ' ἡκιστα· καὶ πάλιν φόας, ἀπίου, μηλέας.² Αἴφιλος
δ' ὁ Σίφνιος ἐν τῷ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς
νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσίν φησι· ‘τὰ δὲ Περσικὰ
λεγόμενα μῆλα, ὑπὸ τινῶν δὲ Περσικὰ κοκκύμηλα, ⁵
μέσως ἔστιν εὐχυλα, θρεπτικώτερα δὲ τῶν μήλων.’
Φυλότιμος δ' ἐν τῷ τρίτῳ περὶ τροφῆς τὸ Περσικόν
φησι λικαρφώτερον καὶ κεγχρῶδες εἰναι, χανότερον
83 δ' ὑπάρχειν καὶ πιεζόμενον πλεῖστον ἔλαιον ἀνιέναι.
Ἄριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν Λακωνικαῖς Γλώσ- 10
σαις (p. 188 N) τὰ κοκκύμηλά φησι τοὺς Λάκωνας καλεῖν
όξυμαλα Περσικά, ἢ τινες ἄδρυα.

25. ΚΙΤΡΙΟΝ. περὶ τούτου πολλὴ ξήτησις ἐνέπεσε
τοῖς δειπνοσοφισταῖς, εἰ τίς ἔστιν αὐτοῦ μνήμη παρὰ
τοῖς παλαιοῖς. Μυρτίλος μὲν γὰρ ἔφασκεν, ὥσπερ 15
εἰς αἶγας ἡμᾶς ἀγρίας ἀποκέμπων τοὺς ξητοῦντας,
‘Ηγήσανδρον τὸν Δελφὸν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν αὐ-
τοῦ μνημονεύειν, τῆς <δὲ> λέξεως τὰ νῦν οὐ μεμνῆ-
σθαι. πρὸς δὲν ἀντιλέγων ὁ Πλούταρχος ἀλλὰ μὴν
6 ἔγωγε, φησί, διορίζομαι μηδ’ ὅλως τὸν Ἡγήσανδρον 20
τοῦτο εἰρηκέναι, δι’ αὐτὸ τοῦτ’ ἔξαναγνοὺς αὐτοῦ πάντα
τὰ ὑπομνήματα, ἐπεὶ καὶ ἄλλος τις τῶν ἐταίρων τοῦτ’
ἔχειν οὕτω διεβεβαιοῦτο, δόρμαμενος ἐκ τινῶν σχολι-
κῶν ὑπομνημάτων ἀνδρὸς οὐκ ἀδόξου· ὥστε ὥρα σοι,
φίλε Μυρτίλε, ἄλλον ξητεῖν μάρτυρα.’ Αἴμιλιανὸς 25
δὲ ἔλεγεν Ἰόβαν τὸν Μαυρούσιων βασιλέα, ἀνδρα πο-
λυμαθέστατον, ἐν τοῖς περὶ Λιβύης συγγράμμασι (F H G
III 472) μνημονεύοντα τοῦ κιτρίου καλεῖσθαι φάσκειν

2 μηλέας Schneid: Θηλείας A 4 φησὶ τάδε A: corr. Schw
9 πιεζόμενον ACE: corr. Mus 12 τινες i. e. Siculi, cf.
Hes. a. v. 18 δὲ add. Schw 20 δισχυρίζομαι Valcken

αὐτὸ παρὰ τοῖς Λιβυσι μῆλον Ἐσπερικόν, ἀφ' ὧν καὶ σ
 Ἡρακλέα κομίσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ χρύσεα διὰ τὴν ἰδέαν
 λεγόμενα μῆλα. τὰ δὲ τῶν Ἐσπερίδων λεγόμενα μῆλα
 ὅτι ἐς τοὺς Διὸς καὶ Ἡρας λεγομένους γάμους ἀνῆκεν
 δὴ γῆ Ἀσκληπιάδης εἰρηκεν ἐν ἔξηκοστῷ Αἰγυπτιακῶν
 (FHG III 306). πρὸς τούτους ἀποβλέψας δὲ Δημόκριτος
 ἔφη· ‘εἰ μέν τι τούτων Ἰόβας ἵστορε, χαιρέτω Λιβυ-
 καῖσι βίβλοις ἔτι τε ταῖς Ἀννωνος πλάναις. ἐγὼ δὲ
 τὸ μὲν ὄνομα οὖ φημι κεῖσθαι [τοῦ κιτφίου] παρὰ τοῖς
 10 παλαιοῖς τοῦτο, τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπὸ τοῦ Ἐρεσίου Θεο-
 φράστον οὕτως λεγόμενον ἐν τῇ περὶ φυτῶν ἴστορίᾳ δ
 ἀναγκάζει με ἐπὶ τῶν κιτφίων ἀκούειν τὰ σημαντόμενα.
 26. φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς περὶ⁴
 φυτῶν ἴστορίας οὕτως (4, 2). ‘ἡ δὲ Μηδία χώρα καὶ ἡ
 15 Περσὶς ἄλλα τε ἔχει πλείω καὶ τὸ μῆλον τὸ Περσικὸν
 ἡ Μηδικὸν καλούμενον. ἔχει δὲ τὸ δένδρον τοῦτο
 φύλλον μὲν ὅμοιον καὶ σχεδὸν ἵσον τῷ τῆς [δάφνης]
 ἀνδράχλης καὶ καρύας, ἀκάνθας δ' οἵας ἄπιος ἡ ὀξυά-
 κανθος, λειας δὲ καὶ ὀξείας σφόδρα καὶ ἴσχυράς. τὸ
 20 δὲ μῆλον οὐκ ἔσθίεται μέν, εὔοσμον δὲ πάνυ καὶ αὐτὸ
 καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου· κανὸν εἰς ἴματια τεθῆ τὸ ε
 μῆλον, ἄκοπα διατηρεῖ. χρήσιμον δὲ ἐκειδὰν καὶ τύχῃ
 τις πεπωκὼς θανάσιμον φάρμακον (δοθὲν γὰρ ἐν οἴνῳ
 διακόπτει τὴν κοιλίαν καὶ ἔξαγει τὸ φάρμακον) καὶ
 25 πρὸς στόματος εὐωδίαν· ἐὰν γάρ τις ἐψήσῃ ἐν ξωμῷ
 ἡ ἐν ἄλλῳ τινὶ τὸ εῖσω τοῦ μῆλου ἐκπιέσῃ τε εἰς τὸ
 στόμα καὶ καταρροφήσῃ, ποιεῖ τὴν ὀσμὴν ἥδεῖαν.
 σκείρεται δὲ τοῦ ἥρος εἰς πρασιὰς ἔξαιρεθὲν τὸ σπέρμα

4 fort. τελουμένονς   5 fort. ἐν ἐβδόμῳ (ξ' pro ξ')   7. 8
 versus latere vidit Cas   9 glossam del. K   11 ἴστορίαις A
 15 τε CE: om. A   17 ditto graphema om. Theophr   18 καὶ
 καρύας om. Theophr   24. 25 καὶ πρὸ A

διειργασμένας ἐπιμελῶς· εἰτ' ἄρδεται διὰ τετάρτης ἡ
f πέμπτης ἡμέρας. ὅταν δὲ ἀδρὸν ἥ, διαφυτεύεται πάλιν
τοῦ ἔαρος εἰς χωρίον μαλακὸν καὶ ἐψυδρον καὶ οὐ
λίαν λεπτόν. φέρει δὲ τὰ μῆλα πᾶσαν ὕδαν· τὰ μὲν
γὰρ ἀφήρηται, τὰ δ' ἀνθεῖ, τὰ δ' ἐκπέττει. τῶν δ' ἀν- 5
θῶν ὅσα ἔχει καθάπερ ἡλακάτην ἐκ μέσου τινὰ ἔξε-
χουσαν, ταῦτα ἔστι γόνιμα· ὅσα δὲ μή, ἄγονα.¹ καν
τῷ πρώτῳ δὲ τῆς αὐτῆς πραγματείας (13, 4) τὰ περὶ²
τῆς ἡλακάτης καὶ τῶν γονίμων εἶρηκεν. ἐκ τούτων
ἔγω κινούμενος, ὃ ἐταῖροι, ὃν φησιν ὁ Θεόφραστος 10
περὶ χρόας, περὶ ὀδμῆς, περὶ φύλλων τὸ κιτρίον [εἰναι]
λέγεσθαι πεπίστευκα, καὶ μηδεὶς ὑμῶν θαυμαζέτω εἰ
φησιν μὴ ἐσθίεσθαι αὐτό, δόποτε γε καὶ μέχρι τῶν
84 κατὰ τοὺς πάπκους ἡμῶν χρόνων οὐδεὶς ἤσθιεν, ἀλλ'
ὣς τι μέγα κειμήλιον ἀπετίθεντο ἐν ταῖς κιβωτοῖς 15
μετὰ τῶν ἴματίων. 27. ὅτι δ' ὄντως ἐκ τῆς ἄνω χώρας
ἐκείνης κατέβη εἰς τοὺς Ἑλληνας τὸ φυτὸν τοῦτο, ἔστιν
εὑρεῖν λεγόμενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμῳδίας ποιη-
ταῖς, οἱ καὶ περὶ μεγέθους αὐτῶν τι λέγοντες τῶν
κιτριῶν μνημονεύειν φαίνονται. ²Αντιφάνης μὲν ἐν 20
Βοιωτίῳ (Π 35 Κ).

καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἡλίθιον τὸ καὶ λέγειν
ὧσπερ πρὸς ἀπλήστους. ἀλλὰ ταντὶ λάμβανε,

b παρθένε, τὰ μῆλα. B. καλά γε. A. καλὰ δῆτ',
ὣς θεοί·

25

νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένου
δ εἰς τὰς Ἀδήνας ἔστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.

1 διειργασμένον A 5 ἐκπέττει A: corr. CE 6. 7 τινὰ
ἔχουσαν A, ἀνέχουσαν CE 11 εἰναι om. CE 14 χρόνονς
A: corr. CE 15 εἰσθιεν A: corr. CE 22 ὄψου ἡλίθιοντο
καὶ A: corr. Mus

*B. παρ' Ἐσπερίδων φῆμην γε, νὴ τὴν Φωσφόρον,
φησὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι· τρία
μόνον ἔστιν. A. ὀλίγον τὸ καλόν ἔστι πανταχοῦ
καὶ τίμιον.*

5 *"Ἐριφος δ' ἐν Μελιβοίᾳ αὐτὰ ταῦτα τὰ λαμβεῖα προ-
θεὶς ὡς ἥδια [τὰ τοῦ Ἀντιφάνους] ἐπιφέρει (II 429 Ε).*

*B. παρ' Ἐσπερίδων φῆμην γε, νὴ τὴν Ἀρτεμιν,
φησὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι; τρία
μόνον ἔστιν. A. ὀλίγον τὸ καλόν ἔστι πανταχοῦ
καὶ τίμιον. B. τούτων μὲν ὀβολόν, εἰ πολύ,
10 5 τίθημι· λογιοῦμαι γάρ. A. αὖται δὲ φόαι.*

*B. ὡς εὐγενεῖς. A. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐν Κύπρῳ
δένδρον φυτεῦσαι τοῦτό φασιν ἐν μόνου.*

*B. βερβεαὶ πολυτίμητε· κατὰ τρεῖς μόνας
15 καὶ τάσδ' ἐκόμισας; A. οὐ γὰρ εἶχον πλείονας.*

28. *τούτοις εἴ τις ἀντιλέγειν δᾷχει ὅτι μὴ τὸ νῦν κιτρίνον
λεγόμενον σημαίνεται, σαφέστερα μαρτύρια παρατι-
θέσθω· καίτοι καὶ Φαινίου τοῦ Ἐρεσίου ἐννοιαν ἡμῖν d
διδόντος μήποτε ἀπὸ τῆς κέδρου τὸ κεδρίον ὄνόμα-
20 σται· καὶ γὰρ τὴν κέδρου φησὶν ἐν πέμπτῳ περὶ φυτῶν
(FHG II 300) ἀκάνθας ἔχειν περὶ τὰ φύλλα. ὅτι δὲ τὸ
αὐτὸ τοῦτο καὶ περὶ τὸ κιτρίνον ἔστι παντὶ δῆλον.*

*ὅτι δὲ καὶ προλαμβανόμενον τὸ κιτρίνον πάσης τρο-
φῆς ἔηρᾶς τε καὶ ὑγρᾶς ἀντιφάρμακόν ἔστι παντὸς
25 δηλητηρίου εὖ οἶδα, μαθὼν παρὰ πολίτου ἐμοῦ πιστευ-
θέντος τὴν τῆς Αἰγύπτου ἀρχῆν. οὗτος κατεδίκασέ*

1. 2 φῆμην σε — φῆσειν (φησὶ A) K hoc sensu: credebam
Hesperidum mala esse dicturum te, nam tria sunt 2 ταντὶ²
εἶναι A: corr. Mus 3 ἔστι τὸ καλὸν A: corr. Mus 6 glos-
sam del. K 7. 8 vide ad v. 1. 2 11. 12 φόαι γ' ὡς A
φόαις ὡς CE: corr. 5 (γ' i. e. τρεῖς), fort. αὖται δ' αἱ φόαι —
14 latet deae deive nomen 15 τασδε κομίσας A: corr. ¹⁵

ε τινας γενέσθαι θηρίων βορὰν κακούργους εύφεθέντας,
καὶ ἔδει αὐτοὺς ἀποστοις ἔρωις παραβληθῆναι. εἰσι-
οῦσι δὲ αὐτοῖς εἰς τὸ τοῖς λησταῖς εἰς τιμωρίαν ἀπο-
δεδειγμένον θέατρον κατὰ τὴν ὁδὸν κάπηλες τις γυνὶ,
κατ' ἔλεον ἔδωκεν οὖ μετὰ χεῖρας εἶχεν ἐσθίουσα 5
κιτρίου, καὶ λαβόντες ἔφαγον καὶ μετ' οὐ πολὺ παρα-
βληθέντες πελωρίοις καὶ ἀγριωτάτοις ἔρωις ταῖς ἀσπίσ-
δηχθέντες οὐδὲν ἔπαθον. ἀπορίᾳ δὲ κατέσχε τὸν ἄρ-
χοντα. καὶ τὸ τελευταῖον ἀνακρίνων τὸν αὐτοὺς φυ-
λάττοντα στρατιώτην εἰ τι ἔφαγον η̄ ἔπιον, ὡς ἔμαθε 10
[κατὰ τὸ αὐτὸν ἐξ ἀκεραίου] τὸ κιτρίον δεδομένον, τῇ
ἔπιονθη τῶν ἡμερῶν τῷ μὲν πάλιν ἐκέλευσε δοθῆναι
κιτρίου, τῷ δ' οὐ· καὶ ὁ μὲν φαγὼν δηχθεὶς οὐδὲν
ἔπαθεν, ὁ δὲ παραντίκα πληγεὶς ἀπέθανε. δοκιμα-
σθέντος οὖν διὰ πολλῶν τοῦ τοιούτου εύφεθη τὸ κιτρίον 15
85 ἀντιφάρμακον <ὸν> παντὸς δηλητηρίου φαρμάκου. ἐὰν
δέ τις ἐν μέλιτι Ἀττικῷ ὅλον κιτρίον ὡς ἔχει φύσεως
συνεψήσῃ μετὰ τοῦ σπέρματος, διαλύεται μὲν ἐν τῷ
μέλιτι, καὶ ὁ ἀπ' αὐτοῦ λαμβάνων ἔωθεν δύο η̄
τρεῖς δακτύλους οὐδ' ὅτιον ὑπὸ φαρμάκου πείσεται. 20
29. τούτοις εἰ τις ἀπιστεῖ, μαθέτω καὶ καρὰ Θεο-
πόμπου τοῦ Χίου, ἀνδρὸς φιλαλήθους καὶ πολλὰ χρή-
ματα καταναλώσαντος εἰς τὴν περὶ τῆς ἴστορίας ἔξετασιν
ἀκριβῆ. φησὶ γὰρ οὗτος ἐν τῇ ὄγδοῃ καὶ τριακοστῇ
b τῶν ἴστοριῶν (FHG I 811) περὶ Κλεάρχου διηγούμενος 25
τοῦ Ἡρακλεώτῶν τῶν ἐν τῷ Πόντῳ τυράννου, ὡς

2 ἄπασι τοῖς ἔρωις Α: corr. Valcken 7 ταῖς ἀσπίσι fort.
delendum 11 quae inclusi transponenda videntur hunc in
modum τῇ ἔπιονθη τῶν ἡμερῶν κατὰ ταύτὸν ἐξ ἀκεραίου εἰσι-
οῦσιν εἰς τὸ θέατρον sim 16 ὃν add. K φαρμάκου fort. de-
lendum coll. p. 84 d 17 fort. ἐν delendum ὅλος τὸ κιτρίον
CE 20 οὐδὲ Hertlein: οὐδὲν A 26 ἡρακλεώτου Α: corr. Cas

βιαίως ἀνήρει πολλοὺς καὶ ὡς τοῖς πλείστοις ἐδίδου
ἀκόνιτον πιεῖν· ἐπειδὴ οὖν, φησί, πάντες ἔγνωσαν τὴν
τοῦ φαρμάκου ταύτην φιλοτησίαν, οὐ προήσαν τῶν
οἰκιῶν πολὺν φαγεῖν πήγανον· τοῦτο γὰρ τὸν προ-
5 φαγόντας μηδὲν πάθειν πίνοντας τὸ ἀκόνιτον· ὃ καὶ
κληθῆναι φησι διὰ τὸ φύεσθαι ἐν τόπῳ Ἀκόνιτος κα-
λούμενῳ ὅντι περὶ τὴν Ἡράκλειαν.

ταῦτ' εἰπόντος τοῦ Λημοκρίτου θαυμάσαντες οἱ σ-
πολλοὶ τὴν τοῦ κιτρίου δύναμιν ἀπήσθιον ὡς μὴ πρό-
10 τεφον φαγόντες ἢ πιόντες τι. Πάμφιλος δ' ἐν ταῖς
Γλώσσαις Ῥωμαίους φησὶν αὐτὸν κιτρον καλεῖν.

30. ἐξῆς δὲ τοῖς προειρημένοις κατ' ἰδίαν ἐπεισενε-
χθέντων ἡμῖν πολλῶν ὀστρέων καὶ τῶν ἄλλων ὀστρα-
κοδέρμων σχεδὸν τὰ πλεῖστα αὐτῶν μνήμης ἡξιωμένα
15 παρ' Ἐπιχάρῳ μῷ ἐν Ἡβας Γάμῳ εὑρίσκω διὰ τούτων
(p. 230 L).

ἄγει δὲ παντοδαπὰ κογχύλια,
λεπάδας, ἀσπέδους, κραβύζους, κηκιβάλους, τηθυ-
νάκια,

20 . . . βαλάνους, πορφύρας, ὀστρεια συμμεμυκότα, d
τὰ διελεῖν μέν ἐστι χαλεπά, καταφαγῆμεν δ'
εὐμαρέα.

5 μύας ἀναρίτας τε κάρυκάς τε καὶ σκιφύδρια,

2 κάρνιον (κάνειον C) ACE: corr. Wilam οὖν del. Ben-
seler 3 φαρμάκον τούτον CE 5 ἀκόνιτον corr. ex ἀκό-
νητον A 10. 11 haec suo loco mota 11 κρίτον ACE:
corr. Mus 15 εὐρίσκω i. e. is quem de ostreis disserentem
induxerat Athenaeus; nomen epitomatoris culpa omissum 18
corrupta ἀσπέδους et fortasse κραβύζους κηκιβάλους A: corr.
K, cf. Heb. s. κικοβαντίδες 18. 19 τηθύνια Mein 20 κτένια
suppl. Ahrens δστρεα A 21 καταφαγεῖν δ' A: corr. Mein
23 ἀναρίτας A: corr. ed. Bas

τὰ γλυκέα μέν ἐντ' ἐπέσθειν, ἐμπαγῆμεν δ' ὁξέα,
τούς τε μακρογογγύλους σωλῆνας· ἀ μέλαινά τε
κόγχος, ἅπερ κογχοθηρᾶν παισίν ἔστ' ἵσωνία·
θάτεραι δὲ γάιαι κόγχοι τε κάμαθίτιδες,

e 10 ταὶ κακοδόκιμοι τε κήρυνοι, τὰς ἀνδροφυκτίδας 5
πάντες ἄνθρωποι καλέονται, ἀμὲς δὲ λεύκας τοὺς θεούς.

31. ἐν δὲ Μούσαις γράφεται (p. 238 L) ἀντὶ τοῦ
<κόγχος, ἅπερ κογχοθηρᾶν παισίν ἔστ' ἵσωνία>
κόγχος, ἀν τέλλιν καλέομες· ἔστι δ' ἄδιστον κρέας.

τὴν τελλίναν δὲ λεγομένην ἴσως δηλοῖ, ἢν Ῥωμαῖοι 10
μιτλον ὄνομάζουσι. μνημονεύων δ' αὐτῆς Ἀφιστο-
φάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς ἀχνυμένης σκυ-
τάλης συγγράμματι (p. 274 N) δύοιας φησὶν εἶναι τὰς
ι λεπάδας ταῖς καλουμέναις τελλίναις. Καλλίας δ' ὁ
Μιτυληναῖος ἐν τῷ περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίῳ λεπάδος 15
παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ φησὶν εἶναι ωδὴν ἡς ἡ ἀρχή
(fr. 51 B⁴).

πέτρας καὶ πολιᾶς θαλάσσας τέκνου,
ἥς ἐπὶ τέλει γεγράφθαι·

ἐκ δὲ παιδῶν χαύνοις φρένας ἀ θαλασσίᾳ λεπάς. 20
δ' Ἀφιστοφάνης γράφει ἀντὶ τοῦ λεπάς χέλυς καὶ
φησιν οὐκ εὖ Δικαίαρχον ἐκδεξάμενον λέγειν τὰς λε-
πάδας· τὰ παιδάρια δὲ ἡνίκ' ἀν εἰς τὸ στόμα λάβωσιν,
αὐλεῖν ἐν ταύταις καὶ παίξειν, καθάπερ καὶ παρ' ἡμῖν

1 ἔντι A ἐνπάγημεν A: corr. Valck 8 κογχοθηρᾶν
πᾶσιν A: corr. Bergk ἐστρισώνια A: corr. K 4 δὲ γαίαι
Ahrens: δέται A κάμαθίτιδες Ahr: αἱ ἀμαθίτιδες A 5 ταὶ
Ahr: τε A κακοδόκιμοστε A: corr. Mus κηγύονοι A: corr.
Ahr 6 καλέοντι A 8 fragmenti superioris versum octa-
vum supplevit Bergk 9 ἀντέλλειν A: corr. Cas (ἀν τέλλην)
et Di 18 πόλιας A 20 ἐκ δὲ παιδῶν Ahrens: ἐκ λεπάδων
A i. e. inflas puerorum animos 22 ἐκλεξάμενον A: corr.
Valck 22. 23 λεπίδας A: corr. Mus

τὰ σπερμολόγα τῶν παιδαρίων ταῖς καλουμέναις τελ-
λίναις, ὡς καὶ Σώπατρός φησιν ὁ φλυακογράφος ἐν 86
τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι *Εὐβουλοθεομβρότῳ*.

ἀλλ' ἵσχε· τελλίνης γὰρ ἔξαιφνης μέ τις

5 ἀκοὰς μελῳδὸς ἥχος εἰς ἐμὰς ἔβη.

πάλιν δ' ὁ Ἐπίχαρμος ἐν *Πύρρᾳ* καὶ *Προμαθεῖ* φησι
(p. 250 L).

κἄν τις ἐλλήνων τὸν ἀναρίταν, θᾶσαι δὴ καὶ λε-
πὰς ὅσσα.

10 παρὰ Σώφρονι δὲ κόγχοι μελαινίδες λέγονται (fr. 65
Bο). ‘μελαινίδες γάρ τοι νισοῦντι ἐμὲν ἐκ τοῦ μικροῦ
λιμένος.’ ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ ‘Ωλιεὺς τὸν ἀγροιώ-
ταν (fr. 55) χηράμβας ὄνομάξει. καὶ Ἀρχίλοχος δὲ 15
τῆς χηράμβης μέμνηται (fr. 198 B), τοῦ δ' ἀναρίτου
15 Ἰβυκος (fr. 22). καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάρτας.
κοχλιῶδες δὲ δὲν τὸ ὅστρεον προσέχεται ταῖς πέτραις
ῶσπερ αἱ λεπάδες. ‘Ηρώνδας δ' ἐν *Συνεργαζομέναις*
(fr. 2 B).

προσφὺς δκως τις χοιράδων ἀναρίτης.

20 Αἰσχύλος δ' ἐν *Πέρσαις* τις ἀνηρει τοὺς ‘νήσους
νηριτορόφους’ εἴρηκεν. ‘Ομηρος δὲ τῶν τηθέων
μέμνηται (Π 747).

32. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς ‘Τγιεινοῖς
κράτιστά φησιν εἶναι τῶν κογχυλίων πρὸς διαχώρησιν

2 φλοιακογράφος ACE 4 μέγας (pro μέ τις) CE fort.
recte 8 τελλίνας (potius τέλλις) voc. latere vidit Cas ἀνδρι
τάγνθασαι A: corr. Cas 10 δ' οἱ κόγχοι A: corr. K 11 νη-
σοῦντι A: corr. Mein 16 κογχῶδες A: corr. Schw coll. Hes.
8. ἀναρίτης 19 δκως CE 20 ἐν *Περραιβίσιγ* Hecker, tum
velut ἀντὶ τοῦ ἀνηριτορόφους ‘νήσους νηριτορόφους’ εἴρηκεν
21 τὸν τηθέων A: corr. Mus 24 κογχύλων CE

ε καὶ οὕρησιν μύας, ὅστρεα, κτένας, χήμας. *Ἄρχιππος*
δ' ἐν Ἰχθύσι (I 683 K).

λεπάσιν, ἔχινοις, ἐσχάραις, βελόναις τε τοῖς οὔτεσίν τε·
φωμαλεώτερα δὲ τῶν κογχυλίων φησὶν εἶναι ὁ Διοκλῆς
κόγχας, πορφύρας, κήρυκας. περὶ δὲ τῶν ηγρύκων ὁ 5
Ἄρχιππος τάδε λέγει (*ibid.*)·

κῆρυξ θαλάσσης τρόφιμος, υἱὸς πορφύρας.

Σπεύσιππος δ' ἐν β' Ὁμοίων παραπλήσια εἶναι κή-
ρυκας, πορφύρας, στραβήλους, κόγχους. τῶν στραβήλων
μνημονεύει καὶ *Σοφοκλῆς* ἐν Καμικοῖς οὕτως (fr. 302). 10

d ἄλλας στραβήλου τῆσδε, τέκνον, εἰ τινα
δυναίμεθ' εὑρεῖν. . .

ἔτι ὁ Σπεύσιππος ἔξῆς πάλιν ἰδίᾳ καταριθμεῖται
κόγχους, κτένας, μῆς, πίννας, σωλῆνας, καὶ ἐν ἄλλῳ
μέρει ὅστρεα, λεπάδας. *Ἄραράς* δὲ Καμπυλίωνι φη- 15
σιν (II 217 K).

τὰ κομψὰ <μὲν> δὴ ταῦτα νωγαλεύματα,
κόγχαι τε καὶ σωλῆνες αὖτε καμπύλαι
καριδες ἔξηλλοντο δελφίνων δίκην.

e Σώφρων δ' ἐν Μίμοις (fr. 38 Bo). ‘τίνες δέ ἐντί ποκα, 20
φίλα, τοιδέ τοι μακρὰν κόγχαι; B. σωλῆνές θην τοῦ-
τοι γα, γλυκύκρεον κογχύλιον, χηρᾶν γυναικῶν λίχ-
νευμα.’ τῶν δὲ πιννῶν μνημονεύει Κρατῖνος ἐν
Ἀρχιλόχοις (I 14 K).

ἢ μὲν δὴ πίννησι καὶ ὀστρείοισιν δμοίη.

25

3 ἐσχάραις Schw βάτοις (pro τε τοῖς) Kock, βελόναισι
τε οὔτεσίν τε Wilam οὔτεσίν τε III 90 f: οὔτενεσί τε A 4
φωμαλέα CE fort. recte, φωμαλεώτατα Mein 12 εὐόρειν διείρειεν
διείρειεν λίνον suppl. Nauck 17 μὲν add. ex II p. 47 d
21 ταῖδε ταὶ Blomfield, fort. τοῖδε τοὶ μακρογόγγυλοι coll.
Epich. p. 85 d v. 7 σωληνοθην A, cf. Dem. π. ἐρμ. 151 22
γλυκύκρεον CE κογχύλιον CE Dem: κογχύλεαν A 25 δὴ
πίννησι Mein ex p. 92 e: σηπέησι A

Φιλύλλιος δ' ἢ Εῦνικος ἢ Ἀριστοφάνης ἐν Πόλεσι
(I 785 K).

πουλυπόδειον σηπιδάριον, κάραβον, ἀστακόν,
ὅστρειον,

5 κήμας, λεπάδας, σωλῆνας, μῆς, πίννας, κτένας
ἐκ Μιτυλήνης.

αἴρετ' ἀνθρακίδας, τρίγλη, σαργός, κεστρεύς,
πέρκη, κορακῖνοι.

'Αγίας δὲ καὶ Δερκύλος ἐν Ἀργολικοῖς (FHG 386. f
10 292) τοὺς στραβήλους ἀστραβήλους ὄνομάζουσι, μνημο-
νεύοντες αὐτῶν ὡς ἐπιτηδείων ὅντων εἰς τὸ σαλπίζειν.
33. τὰς δὲ κόγχας ἔστιν εὐρεῖν λεγομένας καὶ θηλυκῶς
καὶ ἀρσενικῶς. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις (I 409 K).
ἀνέχασκον εἶς ἔκαστος ἐμφερέστατα

15 ὄπτωμένας κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων. 87

Τηλεκλείδης δ' ἐν Ἡσιόδοις (I 214 K) κόγχη φησὶ¹
διελεῖν. καὶ Σώφρων γνωμείοις (fr. 33 Bo). 'αἱ γα
μὰν κόγχαι, ωσπερ αἱ κ' ἔξ ἐνὸς κελεύματος, κεχά-
ναντι ἀμῖν πᾶσαι, τὸ δὲ κοῆς ἔκάστας ἔξέχει.' ἀρσενι-
20 κῶς δ' Αἰσχύλος ἐν Ποντίῳ Γλαύκῳ (fr. 32 N).
κόγχοι μύες κῶστρεια.

'Αριστώνυμος Θησεῖ (I 668 K).

κόγχος ἦν βάπτων ἄλλων ὅμοίως.

παραπλησίως δ' εἶρηκε καὶ Φρύνιχος Σατύροις (I 883 K). b

25 'Ικέσιος δὲ ὁ Ἐρασιτράτειος τῶν χημῶν φησι τὰς
μὲν τραχείας λέγεσθαι, τὰς δὲ <λείας> βασιλικάς. καὶ
τὰς μὲν τραχείας [καὶ] κακοχύλους εἶναι, ὀλιγοτρόφους,

1 Εῦνικος Schw: δύνικος A 3 πουλυπόδιον A 4 ὅστρεον
A: corr. Mein 7 πάρα τ' ἀνθρακίδες Di 16 κόγχην Cas
cf. Epich. supra p. 85 d 19 ἔκαστος A: corr. CE 21 κ'
ὅστρεια A ὅστρεα CE 23 βαπτῶν ἄλλων [ὅμοίως] Pors 25
Ἐρασιτράτιος A 26 λείας add. Wilam 27 καὶ del. K

εὐεκκρίτους, χρῆσθαι δὲ αὐταῖς καὶ δελέασι τοὺς πορ-
φυρευομένους τῶν δὲ λείων κατὰ τὰ μεγέθη καὶ τὰς
διαφορὰς εἶναι κρατίστας. Ἡγήσανδρος δ' ἐν ὑπο-
μνήμασι (FGH IV 420) τὰς τραχείας φησὶ κόγχας ὑπὸ μὲν
Μακεδόνων καρφύκους καλεῖσθαι, ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων 5
c κριούς. 34. τὰς δὲ λεπάδας ὁ Ἰκέσιος τῶν προειρημέ-
νων εὐεκκρίτους μᾶλλον εἶναι, τὰ δ' ὅστρεα ἀτροφώ-
τερά τε τούτων καὶ πλήσμια εὐεκκριτώτερά τε τούτων.
οἱ δὲ κτένες τροφιμώτεροι μέν εἰσι, κακοχυλότεροι δὲ καὶ
δυσεκκριτώτεροι. τῶν δὲ μυῶν οἱ μὲν Ἐφέσιοι καὶ οἱ 10
τούτοις ὄμοιοι τῇ εὐχυλίᾳ τῶν μὲν κτενῶν βελτίουνες,
τῶν δὲ χημῶν λειπόμενοι· οὐρητικώτεροι δὲ μᾶλλον
ἢ ἐπὶ τὴν κοιλίαν φερόμενοι. εἰσὶ δ' αὐτῶν ἔνιοι καὶ
σκιλλώδεις κακόχυλοι τε καὶ πρὸς τὴν γεῦσιν ἀπειθεῖς.
d οἱ δ' ἐλάσσονες τούτων καὶ δασεῖς ἔξωθεν οὐρητικώ- 15
τεροι μέν εἰσι καὶ εὐχυλότεροι τῶν σκιλλωδῶν, ἀτρο-
φώτεροι δέ, διά τε τὸ μέγεθος καὶ τῷ γένει ὄντες
τοιοῦτοι. οἱ δὲ τῶν κηφύκων τράχηλοι εὐστόμαχοί τέ
εἰσι καὶ ἀτροφώτεροι μυῶν τε καὶ χημῶν καὶ κτενῶν·
τοῖς δ' ἀσθενῇ τὸν στόμαχον ἔχοντι καὶ μὴ φαδίως 20
ἀποδιωθοῦσι τὴν τροφὴν εἰς τὸ κύτος τῆς κοιλίας
χρήσιμοι, δύσφραγτοι τε ὄντες. τὰ γὰρ διολογουμέ-
νως εὕπεπτα κατὰ τούναντίον ἀλλότρια τῆς διαθέσεως
e ταύτης ἔστιν, εὐχερῶς διαφθειρόμενα διὰ τὸ ἀπαλὰ
καὶ εὐδιάλυτα εἶναι. ὅθεν αἱ μήκωνες αὐτῶν πρὸς 25
μὲν τὰς τῶν στομάχων εύτονίας οὐκ εὐθετοῦσι, πρὸς
δὲ τὴν κοιλίας ἀσθένειαν χρήσιμοι. τροφιμώτεραι

6 κρείους A, cf. Hes. s. v 8 alterum utrum τούτων delen-
dum τε AC: δὲ E fort. recte 11 ὄμοοι Mein 15 ἐλασ-
σούμενοι τούτων CE 18. 19 exspecto εὐστόμαχοι μέν εἰσιν,
ἀτροφώτεροι δὲ 22 τε del. Schw, nisi fort. exciderunt quaedam

δὲ τούτων εἰσὶ καὶ ἀπολαυστικάτεραι αἱ τῆς πορφύρας
μήκωνες, πλὴν σκιλλωδέστεραι ὑπάρχουσι· καὶ γὰρ
ὅλον τὸ κογχύλιον τοιοῦτόν ἐστιν. ἕδιον δὲ καὶ ταύ-
ταις καὶ τοῖς σωλῆσι παρέπεται τὸ ἐψομέναις παχὺν
5 ποιεῖν τὸν ξωμόν. ἐψόμενοι δὲ τὸ καθ' ἔκυτοὺς καὶ
οἱ τράχηλοι τῶν πορφυρῶν εὐθετοῦσι πρὸς τὰς τῶν ^f
στομάχων διαθέσεις.⁴ μνημονεύει δ' αὐτῶν Ποσεί-
διππος ἐν Λοκρίσιν (IV 517 M) οὕτως·

ἄρα περαίνειν· ἐγχέλεια, καράβονς,

10 κόγχας, ἔχινους προσφάτους, μηκώνια,
πίνας, τραχήλους, μύας.

35. αἱ βάλανοι δ' εἰ μεῖζονες, εὐέκκριτοι καὶ εὔστο-
μοι. τὰ δ' ὡτάρια — γίνεται δὲ ταῦτα κάν τη κατὰ
τὴν Ἀλεξάνδρειαν λεγομένη Φάρω νήσῳ — τροφιμώ-
15 τερα τῶν προειρημένων ἀπάντων, οὐκ εὐέκκριτα δέ.

'Αντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως (p. 174 88
Wil) τὸ ὄστρεον τοῦτο ὑπὸ Αἰολέων καλεῖσθαι οὖς
'Αφροδίτης. αἱ δὲ φωλάδες πολυτροφώτεραι, βρομώ-
δεις δέ. τὰ δὲ τήθη παραπλήσια τοῖς προειρημένοις
20 καὶ πολυτροφώτερα. γίνεται δέ τινα καὶ ἄγρια λεγό-
μενα ὄστρεα· πολύτροφα δ' ἐστὶν καὶ βρομάδη προσ-
έτι τε εὐτελῆ κατὰ τὴν γεῦσιν. 'Αριστοτέλης δ'
ἐν τῷ περὶ ξύλων (p. 299 R) ὄστρεα, φησίν, πίνη, ^b
ὄστρεον, μῆς, κτείς, σωλήν, κόγχη, λεπάς, τῆθος, βά-
25 λανος. πορευτικὰ δὲ κηφυξ, πορφύρα, ἡδυπορφύρα,
ἔχινος, στράβηλος. ἐστὶ δ' ὁ μὲν κτείς τραχύστρακος,
φαβδωτός, τὸ δὲ τῆθος ἀράβδωτον, λειόστρακον, ἡ δὲ

4 ἐψομένοις CE 7. 8 ποσείδιππος A 9 sic distinxit K
ἐγχέλια A 12 μεῖζονες CE 12. 13 εὐστόμαχοι CE 18 πολυ-
τροφωτέροις C (non E, ubi πολυτροφωτερα// in ras) 20 fort.
καὶ αὐτὰ πολυτροφώτερα

πίνη λεπτόστομον, τὸ δὲ ὅστρεον παχύστομον, διθυ-
ρον δὲ καὶ λειόστρακον, λεπάς δὲ μονόθυρον καὶ
λειόστρακον, συμφυὲς δὲ μῆς, μονοφυὲς δὲ καὶ λειό-
στρακον σωλὴν καὶ βάλανος, κοινὸν δ' ἔξ αἱμφοῖν
κόγχη.¹ τὸ δ' ἐντὸς τῆς πίνης Ἐπαίνετος ἐν Ὁψαφ- 5
τυτικῷ καλεῖσθαι φησι μήκωνα. ἐν δὲ πέμπτῳ ζῷων
μορίων ὁ Ἀριστοτέλης (b. a. V p. 544 a 15) γίνονται,
φησὶν, αἱ μὲν πορφύραι περὶ τὸ ἔαρ, οἱ δὲ κήρυκες
λήγοντος τοῦ χειμῶνος. ὄλως δέ, φησί, τὰ δόστρακό-
δερμα ἐν τῷ ἔαρι φαίνεται ἔχοντα τὰ καλούμενα φά, 10
καὶ τῷ μετοπώρῳ δὲ πλὴν τῶν ἔχινων τῶν ἔδωδίμων.
οὗτοι δὲ μάλιστα μὲν ἐν ταύταις ταῖς ὥραις αἰεὶ τε
ἰσχύουσι καὶ τὸ πλέον ἐν ταῖς πανσελήνοις καὶ ταῖς
ἀλεειναῖς ἡμέραις πλὴν τῶν ἐν τῷ Εὐρίπῳ τῶν Πυρ-
ραίων· ἔκεινοι δ' ἀμείνονες τοῦ χειμῶνος καὶ εἰσι 15
μικροί, πλήρεις δὲ φῶν. κύοντες δὲ φαίνονται καὶ οἱ
κοχλίαι πάντες ὁμοίως τὴν αὐτὴν ὥραν.² 36. προελ-
θὼν δὲ πάλιν φησὶν ὁ φιλόσοφος (p. 546 b 18). αἱ μὲν
οὖν πορφύραι τοῦ ἔαρος συναδροῖζόμεναι εἰς τὸ αὐτὸ-
ποιοῦσι τὴν καλουμένην μελίκηραν· <τοῦτο δ' ἐστὶν 20
οἶον κηρίον>, ἀλλ' οὐχ οὕτως γλαφυρόν, ὥσπερ ἂν
εἴ ἐκ λεπύρων ἐφεβίνθων λευκῶν πολλὰ συμπαγέη.
ἔχει δὲ ἀνεῳγμένον οὐδὲν τούτων, οὐδὲ γίνονται ἐκ
ε τούτων αἱ πορφύραι, ἀλλὰ φύονται αὐταὶ καὶ τὰ ἄλλα 25
δόστρακόδερμα ἔξ ἵλυρος καὶ σήψεως. τοῦτο δὲ συμ-
βαίνει ὥσπερ ἀποκάθαρμα καὶ ταύταις καὶ τοῖς κή-
ρυξι· κηριάζονται γὰρ καὶ οὗτοι. ἀφιᾶσι δ' ἀρχόμεναι

1. 2 δίθυρον Gesner: μονόθυρον A 2 μονόθυρον Gesner:
δίθυρον A b. 6 ἐν ἀρτυτικῷ A: corr. Di 8 περὶ ἔαρ CE
12. 18 ὥραις, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀεὶ ἔχονται Arist 14. 15 πνο-
φέων ACE: corr. Mus 17 ὥραν Arist: ὅ in fine versus A
20. 21 suppl. ex Arist

αηριάξειν γλισχρότητα μυξώδη, ἐξ ὧν τὰ λεπυρώδη συνίσταται. ταῦτα μὲν οὖν ἀπαντα διαχεῖται, ἀφιᾶσι δ' ἵχωρα εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ γίνεται ἐν τῇ γῇ συστάντα πορφύρια μικρά, ἢ ἔχουσαι ἄλιτρον σκονταὶ αἱ πορφύραι. ἐὰν δὲ ποὺν ἐκτεκεῖν ἀλῶσιν, ^f ἐνίστεται ἐν ταῖς φορμίσιν, εἰς δὲ ταῦτὸ συνιοῦσαι ἐκτίκτουσι, καὶ γίνεται οἶονεὶ βότρυς. ἐστὶ δὲ τῶν πορφυρῶν γένη πλείονα· καὶ ἔνιαι μὲν μεγάλαι, οἷον αἱ περὶ τὸ Σάγειον καὶ τὸ Δεκτόν, αἱ δὲ μικραί, οἷον ἐν 10 τῷ Εὐρίπῳ καὶ περὶ Καρίαν. καὶ αἱ μὲν ἐν τοῖς κόλποις μεγάλαι καὶ τραχεῖαι, καὶ τὸ ἄνθος αἱ μὲν ⁸⁹ πλεῖσται μέλαν ἔχουσιν, ἔνιαι δ' ἐρυθρὸν μικρόν. γίνονται δ' ἔνιαι τῶν μεγάλων καὶ μυαῖαι. αἱ δὲ ἐν τοῖς αλγιαλοῖς καὶ περὶ τὰς ἀκτὰς τὸ μὲν μέγεθός 15 εἰσι μικραί, τὸ δὲ ἄνθος ἐρυθρὸν ἔχουσιν. ἔτι δὲ ἐν μὲν τοῖς προσβόρροις μέλαιναι, ἐν δὲ τοῖς νοτίοις ἐρυθραὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.² 37. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σάφειον προθεὶς τὰ ‘λιχνοτέρα τὰν προφυρᾶν’ (fr. 60 Bo) φησὶν διὰ παροιμίαν καὶ λέγει, ὡς μέν τινες, ἀπὸ τοῦ βάμματος· οὗ γὰρ ἀν προσφαύσῃ ἐλκει ἐφ' ἑαυτὸ καὶ τοῖς προσβόρροις μέλαιναις ἐμποιεῖ χρώματος αὐγήν· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ζῷου. ἄλισκονται δέ, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης (h. a. V p. 547a 13), τοῦ δαρος, ὑπὸ κύνα δὲ οὐχ ἀλισκονται· οὐ γὰρ νέμονται, ἀλλὰ κρύπτουσιν ἑαυτὰς καὶ φωλεύουσι. τὸ δὲ ἄνθος ἔχουσιν ἀνὰ μέσον τῆς μήκωνος καὶ τοῦ τραχήλου. δῆκει δὲ (ib. p. 547 b 3)

2 ἀφίησι A et Arist: corr. Dobr
 12 μικρὸν vel καὶ μικρόν Arist. codd: μικρῷ A 15. 16 ἐν
 μὲν ταῖς A 16 πρὸς βορροῦς A 18 προθεὶς τὸ Mus fort.
 recte coll. VII p. 281e 20 fort. λέγεται 22 ἐμποι A: ex
 CE 23 ἀπὸ τοῦ CE: ἐπὶ τοῦ A 27 τοῦ μηκῶνος A

καὶ αὐτὴ καὶ ὁ κῆρυξ τὰ ἐπικαλύμματα κατὰ τὰ αὐτὰ
καὶ τὰ ἄλλα τὰ στρομβώδη ἐκ γενετῆς πάντα. νέ-
μονται δ' ἔξειροντα τὴν καλουμένην γλῶτταν ὑπὸ τὸ
κάλυμμα. τὸ δὲ μέγεθος τῆς γλώσσης ἔχει ἡ πορφύρα
μεῖζον δακτύλου, ὥστε οὐ μέμεται καὶ διατρυπᾷ καὶ τὰ κογ-
χύλια καὶ τὸ ἑαυτῆς ὄστρακον. μακρόβια δ' ἔστιν καὶ
ἡ πορφύρα καὶ ὁ κῆρυξ καὶ οὗ περὶ ἐτη ἔξ. φανερὰ
δὲ ἡ αὔξησις ἐκ τῆς ἐν τῷ ὄστρακῳ ἐλικος. αἱ δὲ
κόγχαι καὶ χῆμαι καὶ σωλῆνες καὶ κτένες ἐν τοῖς ἀμ-
μώδεσι λαμβάνουσι τὴν σύστασιν. 38. αἱ δὲ πίναι 10
δρῦαι φύονται ἐκ τοῦ βυθοῦ ἔχουσί τε ἐν αὐταῖς τὸν
πινοφύλακα αἱ μὲν καρίδιον, αἱ δὲ καρκίνιον· οὖν
στερόμεναι θάττον διαφθείρονται.¹⁰ τοῦτο δὲ Πάμ-
φιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων συμπε-
φυκέναι φησὶν αὐταῖς. Χρύσιππος δ' ὁ Σολεὺς ἐκ 15
τοῦ εἴ περ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς· ἡ πίνη,
φησίν, καὶ ὁ πιννοτήρης συνεργὰ ἄλλήλοις, κατ' ἴδιαν
οὐδὲν ἀμενα συμμένειν. ἡ μὲν οὖν πίνη ὄστρεόν
ἔστιν, ἡ δὲ πιννοτήρης καρκίνος μικρός. καὶ ἡ πίνη
διαστήσασα τὸ ὄστρακον ἡσυχάζει τηροῦσα τὰ ἐπεισ-
20 ιόντα ἰχθύδια, ὁ δὲ πιννοτήρης παρεστὼς ὅταν
εἰσέλθῃ τι δάκνει αὐτὴν ὕσπερ σημαίνων, ἡ δὲ
δηγθεῖσα συμμένει. καὶ οὕτως τὸ ἀποληφθὲν ἔνδον
κατεσθίουσι κοινῇ.¹¹ φασὶ δέ τινες καὶ συγγεννᾶσθαι
αὐτὰ αὐτοῖς καὶ ὡς ἂν ἔξ ἐνὸς σπέρματος γίνεσθαι. 25
πάλιν δὲ ὁ Ἀριστοτέλης φησί (ibid. b 18). πάντα δὲ
τὰ ὄστρακάδη γίνεται καὶ ἐν τῇ Ἰλίᾳ, ἐν μὲν τῇ βιορ-
βιοράδει τὰ ὄστρεα, ἐν δὲ τῇ ἀμμώδει κόγχαι καὶ τὰ
φηράντα, περὶ δὲ τὰς σήραγγας τῶν πετρῶν τήθεα

10 πίναι Α, sed in πινναι corr 15. 16 ἐν τῷ ε' Mus 18
μένειν Coraes 25 αὐτὸν αὐτῇ CE 27 καὶ αὐτόματα Arist

καὶ βάλανοι καὶ τὰ ἐπιπολάξοντα, οἷον λεπάδες καὶ
νηροῖται.’ — 39. ‘τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον (ib. p. 548 a 22) f
γίνεται τοῖς ὀστρακοδέρμοις καὶ τὰ μὴ ἔχοντα ὄστρακα,
καθάπερ αἱ τε κνίδαι καὶ οἱ σπόγγοι ἐν ταῖς σήραγξι
5 τῶν πετρῶν. ἐστὶ δὲ τῶν κνιδῶν δύο γένη· αἱ μὲτ
γὰρ ἐν τοῖς κοίλοις οὐκ ἀπολύονται τῶν πετρῶν, αἱ
δ’ ἐν τοῖς λείοις καὶ πλαταμώδεσιν ἀπολυόμεναι μετα-
χωροῦσι.’ τὰς δὲ κνίδας ὁ Εὔπολις ἐν Αὐτολίῳ
(I 272 K) ἀκαλήφας ὀνομάζει ἔτι τε Ἀριστοφάνης ἐν 90

10 **Φοινίσσαις οὕτως** (ib. p. 534).

ἔχε τὸν πρῶτον πάντων

ἴφνα φῦναι

εἰδ’ ἔξῆς τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

καὶ ἐν Σφηξί (884). **Φερεκράτης** δ’ ἐν Αὐτομόλοις

15 (I 152 K).

κανὸν ἀκαλήφαις τὸν ἵσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι.

Διφιλος δ’ ὁ Σίφνιος **Ιατρὸς** ‘ἵ δὲ ἀκαλήφη, φη-
σίν, ἐστὶν εὔκολλος, οὐρφητική, εὐστόμαχος· κυνησμὸν
δὲ ποιεῖ τοῖς συνάγουσιν, ἐπειδὰν μὴ προαλείψωνται.’

20 **ὅντως** γὰρ ἀνιψὶ τοὺς θηρεύοντας αὐτήν· ὑφ’ ὧν
κατὰ παραφθορὰν υῦν ἀκαλήφη ὀνομάζεται· τάχα δὲ b

ἵσως διὰ ταύτην καὶ ἡ βοτάνη. κατ’ εὐφημισμὸν γὰρ
τῆς ἀντιφράσεως ώνόμασται· οὐ γὰρ πραεῖά ἐστιν καὶ
ἀκαλὴ τῇ ἀφῇ, τραχεῖα δὲ καὶ ἀηδής. τῆς μέντοι θα-

25 λασσίας ἀκαλήφης μνημονεύει καὶ **Φιλιππίδης** ἐν
’Αμφιαράῳ οὕτως (IV 468 M).

ὄστρε’, ἀκαλήφας, λεπάδας .. παρέθηκε μοι.

τὸ δ’ ἐν **Λυσιστράτῃ** Ἀριστοφάνους πέπαικται (549).

3 ὄστρακα CE Arist: ὄστρακον A 4 κνίδαι CE: κνί-
δοι A 7 λείοισι A μείζοις codd. duo Arist, fort. λειώδεσι
11 ἔχε τὸν A: εἰκὸς δήκον Bekk. aneed. 870, 20, cf. II p. 62 d
24 ἀπαλὴ A: corr. K, cf. Et. M. 44, 20 27 καὶ λεπάδας Di

ἀλλ' ὥ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν.
 ἐπεὶ τήθεα τὰ ὄστρεα. μέμικται γὰρ κωμῳδικῶς πρὸς
 c τὴν τήθην καὶ μητέρα. 40. καὶ περὶ τῶν ἄλλων
 ὄστρεών ὁ Δίφιλος τάδε φησί· ‘χημῶν δὲ τῶν τρα-
 ζειῶν αἱ μικραὶ καὶ λεπτὴν ἔχουσαι τὴν σάρκα ὄστρεα b
 λέγονται καὶ εὐστόμαχοί εἰσι καὶ εὐέκκριτοι· αἱ δὲ
 λεῖαι, βασιλικαὶ δὲ πρός τιναν καλούμεναι πελώριαι
 τε λεγόμεναι, τρόφιμοι, δυσέκκριτοι, εὔχυλοι, εὐστό-
 μαχοί, καὶ μάλιστα αἱ μείζους. τελεῖναι γίνονται μὲν
 ἐν Κανάβῳ πολλαὶ καὶ ὑπὸ τὴν τοῦ Νείλου ἀνάβασιν 10
 πληθύουσιν. ὡν λεπτότεραι μέν εἰσιν αἱ βασιλικαὶ
 d διαχωρητικαὶ τε καὶ κοῦφαι, ἔτι δὲ καὶ τρόφιμοι, αἱ
 δὲ ποτάμιαι γλυκύτεραι. οἱ δὲ μύες μέσως εἰσὶ τρό-
 φιμοι, διαχωρητικοὶ, οὐρητικοὶ· κράτιστοι δὲ οἱ Ἐφέ-
 σιοι καὶ τούτων οἱ φθινοπωρινοί. αἱ δὲ μυίσκαι τῶν 15
 μυῶν οὖσαι μικρότεραι γλυκεῖαι τε καὶ εὔχυλοί εἰσι
 προσέτι τε καὶ τρόφιμοι. οἱ δὲ σωλῆνες μὲν πρός
 τιναν καλούμενοι, πρός τιναν δὲ αὐλοὶ καὶ δόνακες
 καὶ ὄνυχες, πολύχυλοι καὶ κακόχυλοι, πολλώδεις. καὶ
 οἱ μὲν ἄρρενες αὐτῶν φαβδωτοί εἰσι καὶ οὐ μονοχρώ- 20
 ματοι· εἰσὶ δὲ τοῖς λιθιῶσι καὶ ἄλλοις δυσουροῦσιν
 e εὐθετοι. οἱ δὲ θήλεις μονοχρώματοι τέ εἰσι καὶ γλυ-
 κύτεροι. λαμβάνονται δὲ ἐφθοὶ καὶ τηγανιστοί· κρείτ-
 τονες δ' εἰσὶν οἱ μέχρι τοῦ χανεῖν ἐπ' ἀνθράκων
 ὄπτάμενοι.’ — ‘σωληνισταὶ δ' ἐκαλοῦντο οἱ συνάγον- 25
 τες τὰ ὄστρεα ταῦτα, ὡς ἴστορεῖ Φαινίας ὁ Ἐρέσιος

2 ὄστρεια CE πέπαικται Mein, potius <τὰ> πρὸς, interpretatio mutila, cf. schol. Arist 3 τήθην A: τροφὸν C τροφὴν E 4. 5 παχεῖῶν ACE: corr. Cas 7 λεῖαι Schneid: παχεῖαι ACE πελωρίδες p. 92 f 15 μυίσκαι Schneid: μύες καὶ ACE 18 καὶ αὐλοὶ CE, ceterum cf. Plin. 32, 151 21 καὶ ἄλλως Mein 23. 24 κρείττονς CE

ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τυράννων ἀναίρεσις ἐκ τιμω-
ρίας γράφων οὗτως· ‘Φιλόξενος δὲ καλούμενος σωλη-
νιστὴς ἐκ δημαγωγοῦ τύραννος ἀνεφάνη, ζῶν τὸ μὲν
ἔξι ἀρχῆς ἀλιευόμενος καὶ σωληνοθήρας ὥν· ἀφορμῆς ^f
5 δὲ λαβόμενος καὶ ἐμπορευσάμενος βίου ἐκτήσατο.’ —
‘τῶν δὲ κτενῶν ἀπαλώτεροι μέν εἰσιν οἱ λευκοί· ἄβρο-
μοι γὰρ καὶ εὔκολοι. τῶν δὲ μελάνων καὶ πυρρῶν
οἱ μείζονες καὶ εὔσαρκοι εὔστομοι. κοινᾶς δὲ πάντες
εὐστόμαχοι, εὔπεπτοι, εὔκολοι λαμβανόμενοι μετὰ
10 κυμάνου καὶ πεπέρεως.’ — μνημονεύει δ’ αὐτῶν καὶ
“Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι (I 683 Κ).”

λεπάσιν, ἔχενοις, ἐσχάραις, βελόναις τε τοῖς κτεσίν τε.
— ‘αἱ δὲ βάλανοι καλούμεναι ἀπὸ τῆς πρὸς τὰς δρυί-
νας ὁμοιότητος διαφέρουσι παρὰ τοὺς τόπους. αἱ
15 μὲν γὰρ Αἰγύπτιαι γλυκεῖαι, ἀπαλαί, εὔστομοι, θρε-
πτικαί, πολύχυλοι, οὐρητικαί, εὔκολοι, αἱ δὲ ἄλλαι
ἀλινκώτεραι. τὰ δὲ ὡτία δύσπεπτα, τρόφιμα δὲ μᾶλ-
λον τηγανιζόμενα. αἱ δὲ φωλάδες εὔστομοι, βρομώ-
δεις δὲ καὶ κακόχυλοι. 41. ἔχενοι δὲ ἀπαλοὶ μέν,
20 εὔχυλοι, βρομώδεις, πλήσμιοι, εὔφθαρτοι, μετὰ δὲ
ὅξυμέλιτος λαμβανόμενοι καὶ σελίνου καὶ ἡδυόσμου
εὐστόμαχοι, γλυκεῖς τε καὶ εὔχυλοι. προσηγένετεροι δὲ
αὐτῶν οἱ ἔρυθροι καὶ οἱ μήλινοι καὶ οἱ παχύτεροι
καὶ οἱ ἐν τῷ ἔνεσθαι τὴν σάρκα γαλακτῶδες ἀνιέντες.
25 οἱ δὲ περὶ τὴν Κεφαλληνίαν γινόμενοι καὶ περὶ τὴν
Ίκαροιν καὶ τὸν Ἀδρίαν . . . τινὲς αὐτῶν καὶ ὑπόπι-

6 interiecto Phaeniae loco pergit Diphilus   8 μείζονες
CE   εὔσαρκοι Dobr: ἐνεάροι A, om. CE   κοινῆ CE
12 cf. ad p. 86c   13 pergit Diphilus   14 fort. κατὰ τοὺς
τόπους, cf. VII 317 f   19 οἱ ἔχενοι CE   22 καὶ εὔκολοι
Mein vix recte   23 παχύτατοι A: corr. CE   25. 26 περὶ^e
τὴν ‘Τηροῖν Mein, fort. περὶ τὴν Ἰστροῖν   26 hiatum not. Me^e

κροί εἰσιν· οἱ δ' ἐπὶ τοῦ σκοπέλου τῆς Σικελίας κοιλίας λυτικοί.¹ Ἀριστοτέλης δέ φησι (h. a. IV p. 530a 34) τῶν ἔχινων πλείω γένη εἶναι· ἐν μὲν τὸ ἐσθιόμενον, ἐν φέτα καλούμενά ἐστιν φάρα, ἄλλα δὲ δύο τό τε τῶν σπατάγγων καὶ τὸ τῶν καλουμένων βρυσῶν. μηνημονεύει τῶν σπατάγγων καὶ Σώφρων (fr. 69 Bo) καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν οὕτως (I 497 K).

c δαρδάπτοντα, μιστύλλοντα, διαλείχοντά μου τὸν κάτω σπατάγγην.

καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Ἡβαῖς γάμῳ περὶ τῶν ἔχινων φησί (p. 231 L):

καφίνοι δ' ἵκοντ' ἔχινοι δ', οἱ καθ' ἀλμυρὰν ἄλλα νεῖν μὲν οὐκ ἴσαντι, πεξᾶ δ' ἐμπορεύονται μόνοι. Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν ἔκτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου (fr. 15 Gaede) Λάκωνά φησί τινα 15 κληθέντα ἐπὶ θοῖναν παρατεθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν θαλαττίων ἔχινων ἐπιλαβέσθαι ἐνός, οὐκ εἰδότα τὴν δ χρῆσιν τοῦ ἐδέσματος, ἄλλ' οὐδὲ προσέχοντα τοῖς συνδεικνοῦσι πῶς ἀναλίσκουσιν· ἐνθέντα δὲ εἰς τὸ στόμα σὺν τῷ κελύφῳ βρύκειν τοῖς ὄδοις τὸν ἔχινον. δυσ- 20 χρηστούμενον οὖν τῇ βρώσει καὶ οὐ συνιέντα τὴν ἀντιτυπίαν τῆς τραχύτητος εἰπεῖν· ‘ὦ φάγημα μιαρόν, οὕτε μὴ νῦν σε ἀφέω μαλακασθεὶς οὗτ' αὗτις ἔτι <κα> λάβοιμι.’ ὅτι δὲ οἱ ἔχινοι, λέγω δὲ καὶ τοὺς χερσαίους καὶ τοὺς θαλαττίους, καὶ ἑαυτῶν εἰσι φυ- 25 λακτικοὶ πρὸς τοὺς θηρῶντας, προβαλλόμενοι τὰς

1 σκοπέλου corruptum, fort. Ἐκνόμον expectes σπατάγγῶν τε τοι Α: corr. Toup 8 δάπτοντα Pors 13 πεξᾶ δ' Α: corr. Bergk, μόνον Ahr 16 θοῖναν Α θοίνην CE 23 ἀφέως εξ ἀφέω corr. C ἀφέως εξ ἀφῆσω corr. E 24 κα add. K

5 σπατάνων CE, 12 θικοντι ἔχινοι 12 θικοντι ἔχινοι μόγις 23 ἀφέω Α: corr. Toup 24 κα

ἀκάνθας ὥσπερ τι χαράκωμα, "Ιων ὁ Χῖος μαρτυρεῖ
ἐν Φοίνικι ἡ Καινεῖ λέγων οὐτῶς (p. 573 N)."

ἀλλ' ἔν τε χέρσῳ τὰς λέοντος ἥνεσα

ἢ τὰς ἔχινου μᾶλλον οἰξυρὰς τέχνας.

δ οἵς εὗτ' ἂν ἄλλων κρεισσόνων δρμὴν μάθῃ,
στρόβιλος ἀμφάκανθον εἰλίξας δέμας

ἢ κεῖται δακεῖν τε καὶ θιγεῖν ἀμήχανος.

42. τῶν δὲ λεπάδων, φησὶν ὁ Δίφιλος, τινὲς
μέν εἰσι μικραί, τινὲς δὲ καὶ ὀστρέοις ἐοικυῖαι. εἰσὶ^e
10 δὲ σκληραὶ καὶ ὀλιγόχυλοι καὶ οὐκ ἄγαν δριμεῖαι, εῦ-
στομοι δὲ καὶ εὔκατέργαστοι, ἐφθαλὶ δὲ ποσῶς εὔστο-
μοι. αἱ δὲ πίνναι οὐροφτικαί, τρόφιμοι, δύσκεπτοι,
δυσανάδοτοι. ἐοίκασι δ' αὐταῖς καὶ οἱ κήρυκες· ὡν
οἱ μὲν τράχηλοι εὔστόμαχοι, δυσκατέργαστοι δέ· διὸ ^f
15 τοῖς ἀσθενοῦσι τὸν στόμαχον οἰκεῖοι· δυσέκριτοί τε
καὶ μέσως τρόφιμοι. τούτων δὲ αἱ μήκωνες λεγόμεναι
πρὸς τοῖς πυθμέσιν ἀπαλαῖ, εὔφθαρτοι. διὸ τοῖς τὴν
γαστέρα ἀσθενοῦσιν οἰκεῖαι. αἱ δὲ πορφύραι μεταξὺ^g
πίννης εἰσὶ καὶ [τοῦ] κήρυκος· ὡν οἱ μὲν τράχηλοι
20 πολύχυλοι, εὔστομοι, τὸ δὲ λαικὸν αὐτῶν ἀλυκὸν καὶ
γλυκὺν καὶ εὐανάδοτον εἰς ἐπίκρασίν τ' ἐπιτήδειον. τὰ
δὲ ὄστρεα γεννυᾶται μὲν καὶ ἐν ποταμοῖς καὶ ἐν λί· 92
μναις καὶ ἐν θαλάσσῃ. κράτιστα δὲ τὰ θαλάττια,
ὅταν λίμνη ἢ ποταμὸς παρακένται. γίνεται γὰρ εὔ-
25 χυλαὶ καὶ μείζονα καὶ γλυκύτερα. τὰ δὲ πρὸς ἥσοις
καὶ πέτραις ἵλυος καὶ γλυκέος ὕδατος ἀμιγῆ μικρά,

2 φοινίκηι καινη A: corr. Dalec 5 ὅσ' A: corr. CE
6 ἀμφ' ἄκανθαν (ἄκανθας E) ACE: corr. Salm 7 θίγειν ACE
10. 11 εὔστομοι τε καὶ δυσκατέργαστοι, ἐφθαλὶ δὲ ποσῶς εὔστό-
μαχοι Coraes coll. Xenocr. de alim. apud Oribas. I 145 Darenb
14 εὔστομοι Mein, sed cf. p. 87 d 17 fort. *⟨αἱ⟩ πρὸς* 19 το-
om. CE 25 μείζω CE 26 γλυκέος add. K coll. Plin. 32,

σκληρά, δηκτικά. τὰ δὲ ἑαρινὰ ὅστρεα καὶ τὰ κατὰ τὴν τοῦ θέρους ἀρχὴν κρείσσονα, πλήρη, θαλασσίζοντα μετὰ γλυκύτητος, εὐστόμαχα, εὐέκκριτα. τὰ δὲ συνεψόμενα μαλάχη ἡ λαπάθῳ ἡ ἰχθύσιν ἡ καθ' αὐτὰ ἢ τρόφιμα καὶ εὔκολια.⁵ 43. *Μνησίθεος* δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν φησιν· Ὅστρεα καὶ κόγχαι καὶ μύες καὶ τὰ ὅμοια τὴν μὲν σάρκα δυσκατέργαστά ἔστι διὰ τὴν ὑγρότητα τὴν ἐν αὐτοῖς ἀλυκῆν. διόπερ ὡμὰ μὲν ἐσθιόμενα κοιλίας ἔστιν ὑπακτικὰ διὰ τὴν ἀλυκότητα, τὰ δὲ ἐψόμενα ἀφίησιν ἥτοι πᾶσαν ἡ τὴν πλείστην ἄλμην εἰς τὴν συνέψουσαν αὐτὴν ὑγρότητα. διόπερ αἱ μὲν ὑγρότητες, ἐν αἷς ἂν ἐψηθῇ τι τῶν ὅστρεών, ταρακτικαὶ καὶ ὑπακτικαὶ κοιλίας εἰσίν, αἱ δὲ σάρκες τῶν ἐψομένων διάστρεψαν ψόφους ποιοῦσιν ἐστερημέναι τῶν ὑγρῶν. τὰ δὲ ὄπτα τῶν ὅστρεών, ¹⁵ ἔάν τις αὐταὶ καλῶς ὀπτήσῃ, ἀλυκοτάτην ἔχει διάθεσιν· πεπύρωται γάρ. διὸ οὐχ ὁμοίως τοῖς ὡμοῖς ἔστι δύσπεπτα καὶ τὰς ὑγρότητας ἐν αὐτοῖς ἔχει κατεξηραμμένας, δι' ᾧ ἔκλυτος ἡ κοιλία γίνεται. τροφήν τε δίδωσιν ὑγράν τε καὶ δύσπεπτον ἄπαν ὅστρεον καὶ πρὸς τὰς οὐρήσεις ἔστιν οὐκ εῦοδα. ἀκαλήφη δὲ καὶ ἔχίνων φάλα καὶ τὰ τοιαῦτα τροφὴν μὲν δίδωσιν ὑγρὰν καὶ μικράν, τῆς δὲ κοιλίας ἔστιν λυτικὰ καὶ οὐρήσεως κινητικά.⁶

44. *Νίκανδρος* δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν *Γεωργικοῖς* ²⁵ τάδε τῶν ὅστρεών καταλέγει (fr. 83 Schn).
d   ἡὲ καὶ ὅστρεα τόσσα βινθοὺς ἀτε βόσκεται ἄλμης,

2 κρείσσω CE   4 <μᾶλλον> ἡ καθ' αὐτὰ K   18.
19 κατεξηραμμένας A: corr. CE   19. 20 fort. τροφὴν δὲ
27 βινθοὺς κάτα Mein

υηρῖται στρόμβοι τε πελωφιάδες τε μύες τε,
γλίσχραι τ' ἄλλα σύνες τε καὶ αὐτῆς φωλεὰ πίνης.
καὶ Ἀρχέστρατος δ' ἐν Γαστρονομίᾳ φησί (fr. 50 R).
τοὺς μῆς Αἶνος ἔχει μεγάλους, ὅστρεια δ' Ἀβυδος,
5 τὰς ἄρκτους Πάριουν, τοὺς δὲ κτένας ἡ Μιτυλήνη·
πλείστους δ' Ἀμβρακία παρέχει καὶ ἄπλατα μετ'
αὐτῶν . . .

Μεσσήνη δὲ πελωφιάδας στενοπορθμίδι κόγχας
5 καὶ Ἐφέσῳ λήψει τὰς λείας οὕ τι πονηράς.
10 τήθεα Καλχηδών, τοὺς κήρυκας δ' ἐπιτρίψαι ε
ὁ Ζεύς, τούς τε θαλασσογενεῖς καὶ τοὺς ἀγοραίους,
πλὴν ἐνὸς ἀνθρώπου κεῖνος δέ μοι ἐστιν ἑταῖρος.
Λέσβον ἐριστάφυλον ναίων, Ἀγάθων δὲ καλεῖται.
καὶ Φιλύλλιος δὲ ἡ ὁστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὰς Πό-
15 λεις φησί (I 785 K).
κήμας, λεπάδας, σωλῆνας, μῆς, πίννας, κτένας ἐκ
Μηδύμηνης.

ὅστρεια δὲ μόνως οῦτος ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Κρατή-
νος Ἀρχιλόχοις (I 14 K). f

20 πίνηησι καὶ ὁστρείοισιν ὁμοίη.
καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 230 v. 3 L).
ὅστρεια συμπεφυκότα.

ὅστρεον δὲ ὡς ὅρνεον Πλάτων ἐν Φαιδρῷ (p. 250 c).
‘ὅστρεον τρόπον, φησί, δεδεμενμένοι,’ καὶ ἐν Τιμαίῳ

1 πελωφίδες A: corr. Mus 2 γλίσχρ' Ἀλοσύδηνης τέκνα
καὶ Bothæ 4 μύσθ' ἡ αἰνος A μῆς ἡ αἴνος CE: corr. Mus,
fort. μύας 5 ὁστρεα ACE: corr. Mus 5 τοὺς ἄρκτους CE
(in E ex ἄρτους corr) 6 πλείστους omnino verum, recte hia-
tum not. Di 8 πελωφιάδαις A superscr. ε: corr. Mus στε-
νοπορθμίδαι A: corr. Mus 8. 9 κόγχαι i. q. κήμαι (cf. Phot.
v. κόγχη), chemae laeves Plin. 32, 147 9 post πονηράς fort.
lacuna 16. 17 cf. p. 86 e 18 ὁστρεα ACE: corr. M
21 γάμοις A

(p. 92b). 'τὸ τῶν ὄστρεών γένος συμπάντων,' ἐν δὲ τῷ τῆς Πολιτείας δεκάτῳ ὄστρεια εἰπε (p. 611d). 'προσπεφυκέναι ὄστρειά τε καὶ φυκία' αἱ δὲ πελαθόδες ὀνομάσθησαν παρὰ τὸ πελάθιον. μεῖζον γάρ ἔστι 93 χήμης καὶ παρηλλαγμένον. 'Αριστοτέλης δέ φησι 5 καὶ ἐν ἄμμῳ αὐτὰς γίνεσθαι. τῶν δὲ χημᾶν μνημονεύει "Ιων ὁ Χῖος ἐν Ἐπιδημίαις (FHG II 47). καὶ ἴσως οὕτως ὀνόμασται τὰ κουχύλια παρὰ τὸ κεχηνέναι.

45. περὶ δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γινομένων 10 ὄστρεάν — οὐ γὰρ ἄκαιδον καὶ τούτων μνησθῆναι διὰ τὴν τῶν μαργαριτῶν χρῆσιν — Θεόφραστος μὲν ἐν τῷ περὶ λίθων γράφει οὕτως (c. 36). 'τῶν θαυμαξομένων δὲ λίθων ἔστιν καὶ ὁ μαργαρίτης καλούμενος, διαφανῆς μὲν τῇ φύσει ποιοῦσι δ' ἔξ αὐτοῦ τοὺς πολυτελεῖς ὅρμους. γίνεται δὲ ἐν ὄστρεώ 15 τινὶ παραπλησίῳ ταῖς πίνναις, πλὴν ἐλάττονι. μέγεθος δὲ ἡλίκον ἰχθύος ὀφθαλμὸς εὐμεγέθης.' Ἀνδροσθένης δ' ἐν τῷ τῆς Ἰνδικῆς Παράπλω (fr. 1 M) γράφει οὕτως. 'τῶν δὲ στρόμβων καὶ χοιρίνων καὶ τῶν 20 λοιπῶν κουχυλίων ποικίλαι αἱ ἴδεαι καὶ πολὺ διάφοροι τῶν παρὸν ἡμῖν· γίνονται δὲ πορφύραι τε καὶ ὄστρεάν πολὺ πλῆθος τῶν λοιπῶν. ἐν δὲ ἴδιον ὁ καλοῦσιν ἐκεῖνοι βέρβεροι, ἔξ οὗ ἡ μαργαρῖτις λίθος γίνεται. αὗτη δ' ἔστι πολυτελὴς κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ πωλεῖται περὶ Πέρος 25 σας τε καὶ τοὺς ἄνω τόπους πρὸς χρυσίον. ἔστι δ'

2 et 3 ὄστρεα A: corr. Di 2. 3 συμπεφυκέναι A 4 τὸ πέλιωρον Et. M. 659, 55, ubi haec pleniora μεῖζον γάρ τι CE 8. 9 χῆμαι δέ, φησί, παρὰ τὸ κεχηνέναι ἴσως CE, et fort. Atheneaeus dixerat et χήμη et κουχύλια ab κεχηνέναι verbo ducta esse 21 αἱ ποικίλαι ἡδεῖαι ACE: corr. Coraes (variae species iam Dalec) 22 πορφύρα A: corr. 5 25. 26 παρὰ Πέρσας CE

ἡ μὲν τοῦ ὁστρέου ὄψις παραπλησία τῷ κτενὶ, οὐ διέγλυκται δὲ ἀλλὰ λεῖν τὸ ὁστρακον ἔχει καὶ δασύ, εἰς οὐδὲ ὡτα ἔχει δύο ὥσπερ ὁ κτενὶς ἀλλὰ ἕν. ἡ δὲ λίθος γίνεται ἐν τῇ σαρκὶ τοῦ ὁστρέου, ὥσπερ ἐν τοῖς δισείσις ἡ χάλαξα, καὶ ἐστιν ἡ μὲν χρυσοειδῆς σφόδρα, ὥστε μὴ φαδίως διαγνῶναι ὅταν παρατεθῇ παρὰ τὸ χρυσίον, ἡ δὲ ἀργυροειδῆς, ἡ δὲ τελέως λευκή, δμοία τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἰχθύων.² Χάρης δ' ὁ Μιτυληναῖος ἐν ἑβδόμῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἴστορι¹² φησι (fr. 12 M). ‘Θηρεύεται δὲ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν, ὥσπερ τοις δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀρμενίαν καὶ Περσικὴν καὶ Σουηανὴν καὶ Βαβυλωνίαν, παρόδιοι τοις ὁστρέων· τὸ δὲ ἐστὶν ἀδρὸν καὶ πρόμηκες, ἔχον ἐν αὐτῷ σάρκα καὶ μεράλην καὶ λευκήν, εὐώδη σφόδρα. ἔξων ἔξαιροῦντες δοτᾶ λευκὰ προσαγορεύοντι μὲν μαργαρίτας, κατασκευάζοντι δὲ ἔξωντῶν ὁρμίσκους τε καὶ ψέλια περὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· περὶ ἂν σπουδάζοντις Πέρσαι καὶ Μῆδοι καὶ πάντες Ἀσιανοὶ πολὺ μᾶλλον τῶν ἐκ χρυσίου γεγενημένων.’²

46. Ισίδωρος δὲ ὁ Χαρακηνὸς ἐν τῷ τῆς Παρθίας Περιηγητικῷ κατὰ τὸ Περσικὸν πέλαγος νῆσόν φησιν εἶναι τινα, ἐνθα πλείστην μαργαρῖτιν εὑρίσκεσθαι. διόπερ σχεδίας καλαμίνας πέριξ εἶναι τῆς νήσου, ἔξων καθαλλομένους εἰς τὴν θάλασσαν ἐπ' ὀργυιὰς εἰκοσιν ἀναφέρειν διπλοῦς κόγχους. φασὶ δὲ ὅταν βρονταὶ συνεχεῖς ὥσι καὶ ὅμβρων ἐκχύσεις, τότε μᾶλλον τὴν πλευραν κύειν, καὶ πλείστην γίγνεσθαι μαργαρῖτιν καὶ εὔμεγέθη. τοῦ δὲ χειμῶνος εἰς τὰς ἐμβούθιον θαλάμας δύνειν εἰσέθασιν αἱ πένναι· θέρους δὲ τὰς

5 συνεις Α ὑεισις CE 16 μαργαρέτην Α: corr. C-
25 διπλοῦς suspectum 26 aliter Plin. 9, 108

μὲν νύκτας κεχήνασι διαυηχόμεναι, ἡμέρας δὲ μύου-
σιν. ὅσαι δ' ἂν πέτραις ἡ σπιλάσι προσφυῶσι, φίξο-
βολοῦσι κάνταῦθα μένουσαι τὴν μαργαρῖτιν γεννῶσι.
ξφογονοῦνται δὲ καὶ τρέφονται διὰ τοῦ προσπεφυκό-
τος τῇ σαρκὶ μέρους. τοῦτο δὲ συμπέφυκε τῷ τοῦ 5
κόγχου στόματι χηλὰς ἔχον καὶ νομὴν εἰσφέρον. ὃ
δή ἐστιν ἑοικὸς καρκίνῳ μικρῷ καλούμενον πινοφύ-
λαξ. διήκει δ' ἐκ τούτου ἡ σὰρξ μέχρι μέσου τοῦ
κόγχου οἰονεὶ φίλα, παρ' ἣν ἡ μαργαρῖτις γεννωμένη
αὔξεται διὰ τοῦ στερεοῦ τῆς κόγχης καὶ τρέφεται ὅσου 10
94 ἄν ἥ προσπεφυκία χρόνον. ἐπειδὴν δὲ παρὰ τὴν
ἔκφυσιν ὑποδυνομένη ἡ σὰρξ καὶ μαλακῶς ἐντέμνουσα
χωρίσῃ τὴν μαργαρῖτιν ἀπὸ τοῦ κόγχου, ἀμπέχουσα
μὲν οὐκέτι τρέφει, λειοτέραν δ' αὐτὴν καὶ διαγεστέ-
ραν ποιεῖ καὶ καθαρωτέραν. ἡ μὲν οὖν ἐμβύθιος 15
πίννα διαγεστάτην [ποιεῖ] καὶ καθαρωτάτην καὶ με-
γάλην γεννᾶ μαργαρῖτιν, ἡ δὲ ἐπικολάξουσα καὶ ἀνω-
φερῆς διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτινοβολεῖσθαι δύσκορους
καὶ ἥσσων. κινδυνεύουσι δ' οἱ θηρῶντες τοὺς μαρ-
95 γαρίτας, ὅταν εἰς κεχηνότα κόγχον κατ' εὐθὺν ἐκτεί-
νωσι τὴν χεῖρα· μύει γαρ τότε, καὶ πολλάκις οἱ δά-
κτυλοι αὐτῶν ἀποκρίονται· ἔνιοι δὲ καὶ καραχρῆμα
ἀποθνήσκουσιν. ὅσοι δ' ἄν ἐκ πλαγίου ὑποθέντες τὴν
χεῖρα τύχωσι, φαδίως τοὺς κόγχους ἀπὸ τοῦ λίθου
ἀποσπῶσιν· μαράγδων δὲ μνημονεύει Μένανδρος 25
ἐν Παιδίῳ (IV 181 Μ.).

3 μένουσαι K: ἐνοῦσαι ACE 7. 8 debebat τῷ καλούμένῳ
πινοφύλακι, turbavit epitomator; ego haec omnia parum intel-
lego 13 ἀμπέχουσα (om. CE) obscurum, ἀμπίσχουσα Wilam
16 ποιεῖ del. K, nisi forte verba ποιεῖ καὶ καθαρωτέραν (sic
ACE: corr. σ) omnia ex v. 15 iterata delenda 25 ἀνασπῶ-
σιν CE 26 πεδίωι A: corr. Cas

μάραγδον εἶναι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια.

ἄνευ δὲ τοῦ σὸν λεκτέον· παρὰ γὰρ τὸ μαρμαίρειν ὥνδι-
μασται τῷ διαυγῆς ὑπάρχειν.

47. μετὰ ταῦτα περιηνέχθησαν πίνακες ἔχοντες ε
5 ΤΩΝ ΕΞ ΥΔΑΤΟΣ ΚΡΕΩΝ πολλά, πόδας καὶ κεφαλὰς
καὶ ὡτία καὶ σιαγόνας, ἔτι δὲ καὶ χορδὰς καὶ κοιλίας
καὶ γλώσσας, ὥσπερ ἔθος ἐστὶν ἐν τοῖς κατὰ τὴν
Ἀλεξάνδρειαν λεγομένοις ἐφθοπωλίοις. ‘εἰρηται γάρ,
Οὐλπιανέ, καὶ τὸ ἐφθοπωλίον παρὰ Ποσειδίππῳ
10 ἐν Παιδίῳ (IV 519 M).’ καὶ πάλιν ξητούντων τοὺς
ὄνομάσαντάς τι τούτων ὃ μέν τις ἔλεγε· ‘τῶν ἐδω-
δίμων κοιλιῶν μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσι
(300). ‘φήσω σε ἀδεκατεύτους κοιλίας πωλεῖν.’ καὶ δ
ἔξῆς (160).

15 τί μ’, ὥγάθ’, οὐ πλύνειν ἔᾶς τὰς κοιλίας
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλάντας, ἀλλὰ καταγελᾶς;
καὶ πάλιν (356).

ἐγὼ δέ <γ’> ἦνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταβροχθίσας κατ’ ἐκπιὰν τὸν ἵωμὸν ἀναπόνιπτος

20 λαρυγγιῶ τοὺς φήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.
καὶ πάλιν (1178).

ἡ δ’ Ὁρφιμοπάτρα γ’ ἐφθὸν ἐκ ἵωμοῦ κρέας ε
καὶ χόλικος ἦνυστρον τε καὶ γαστρὸς τόμον.

σιαγόνος δὲ Κρατῖνος Πλούτοις (I 63 K).

25 περὶ σιαγόνος βοείας μαχόμενος.

καὶ Σοφοκλῆς Ἀμύκῳ (fr. 109 N).

σιαγόνας τε δὴ μαλθακὰς τίθησι.

2 cf. Et. M. 720, 55 8 nomen eius qui loquitur (Cyn-
alci, ut putat Wilam) sustulit epitomator 9 ποσιδίππωι
A 15 ὁ ἄγαθέ A 18 δὲ ἦνυστραν et ὑπῆρη A 19 ἀπό-
νιπτος A

Πλάτων δ' ἐν Τιμαίῳ γράφει (p. 75 d). ‘καὶ τὰς σιαγόνας ἄκρας αὐτοῖς συνέδησεν ὑπὸ τὴν φύσιν τοῦ προσώπου.’ καὶ *Ξενοφῶν* ἐν τῷ περὶ Ἰππικῆς (1, 8).
ἢ ‘σιαγόνα μικρὰν συνεσταλμένην.’ οἱ δὲ διὰ τοῦ ὑ στοιχείου ἐκφέροντες κατ’ ἀναλογίαν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ὑός. χορδῶν τε μέμνηται *Ἐπίχαρμος*, ἃς ὁρύας ὀνομάζει, ἐπιγράψας τι καὶ τῶν δραμάτων *Ορύαν* (p. 248 L). *Ἀριστοφάνης* ἐν *Νεφέλαις* (455).

ἐκ μου χορδῆν

τοῖς φροντισταῖς παραδέντων.

10

Κρατήνος ἐν *Πυτίνῃ* (I 72 K).

ώς λεπτός, ἥ δ' ὅς, ἔσθ' ὁ τῆς χορδῆς τόμος.
καὶ *Εὔπολις* ἐν *Αἰξίνῃ* (ib. 264). *Ἄλεξις* δ' ἐν *Λευκαδίᾳ* ἥ *Δραπέταις* (II 344 K).

95 χορδαρίου τόμος ἦκεν καὶ περικομμάτιον.

15

Ἀντιφάνης ἐν *Γάμοις* (ib. 40).

ἐκτεμών χορδῆς μεσαῖον.

48. ποδῶν δὲ καὶ ὠτίων, ἔτι δὲ φύγχους *Ἄλεξις* ἐν *Κρατείᾳ* ἥ *Φαρμακοπώλῃ*. τὸ δὲ μαρτύριον ὀλίγον ὕστερον ἐκθήσομαι (p. 107 b), πολλὰ ἔχον τῶν ζητουμέ- 20 νων ὀνομάτων. *Θεόφιλος Παγκρατιστῇ* (II 476 K).

ἔφθῶν μὲν σχεδὸν

τρεῖς μνᾶς, *B.* λέγ' ἄλλο. *A.* φύγχίουν, κωλῆν, πόδας

b τέτταρας ὑείους, *B.* Ἡράκλεις. *A.* βοὸς δὲ τρεῖς.

Ἀναξίλας Μαγείροις (II 269 K).

25

τῶν *Αἰσχύλου* πολὺ μᾶλλον εἴναι μοι δοκεῖ

ἰχθύδι' ὄπταν. *B.* τί σὺ λέγεις; ιχθύδια;

6 πuto σνός 15 περικομμάτιον *A:* corr. Mein 18 πο-
δῶν τε *A* (*verba cum Antiphonis versu coniuncta*): corr. Cas
ἄλεξις δὲ *A:* corr. Cas 19 κρατεῖ *A* 25 Anaxilae nomen
suspectum Meinekio propter p. 219 v. 3, sed fort. alia interoi-
derunt 26 sqq haec omnia obscura

συσσίτιον μέλλεις νοσηλεύειν. ὅσον
ἀκροκώλι' ἔφειν ... φύγχη, πόδας.

'Αναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ (ib. 267).

δεινὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὑὸς
5 φύγχος, ὃ φίλε *Κινησία*.

καὶ ἐν *Καλυψοῖ* (ib. 268).

φύγχος φορῶν ὕειον ἥσθόμην τότε.

ἀτάρια δ' ἀνόμασε καὶ *'Αναξίανδρίδης* ἐν *Σατυρόᾳ*
(ib. 155). *'Αξιόνικος* δὲ ἐν *Χαλκιδικῷ* φησιν (ib. 416).

10

ξωμὸν ποιῶ

θερμὸν ἰχθὺν ἐπαναπλάττων, ἡμίβρωτα λειψανα
συντιθεῖς, οὖν φ διαινων, ἐντερό' ἀλλὶ καὶ σιλφίῳ
σφενδονῶν, ἀλλᾶντα τέμνων, παραφέρων χορδῆς
τόμουν,

15 5 φύγχος εἰς ἔξος πιέζων, ὡστε πάντας ὁμολογεῖν
τῶν γάμων πρείττω γεγονέναι τὴν ἔωλον ἡμέραν.

'Αριστοφάνης Προαγῶνι (I 510 K).

ἐγενσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων.

πῶς ἐσίδω φύγχος περικεκαυμένον;

20 *Φερεκράτης Αήροις* (ib. 173).

ώς οὐχὶ τούτῃ φύγχος ἀτεχνῶς ἐσθ' ὑός.

καὶ τόπος δέ τις οὕτω καλεῖται *'Ρύγχος περὶ Στρά-*
τον τῆς Αἰτωλίας, ὡς φησι *Πολύβιος* ἐν σ' *Ιστοριῶν*
(c. 59 Hu). *Στηγίχοδός* τέ φησιν ἐν *Συοθήραις* (fr. 14 B).

25

κρύψαι δὲ φύγχος

ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν.

5 ὃ φίλε, κνησιᾶν Mein 9 χαλκιδί A: corr. Hemsterh
10 ξωμοποιῶ ACE: corr. Cas 12 οὖν φ διαινων Emperius:
οιονταιανω A ἐτεράλικα σιλφίωι A: corr. Seidler 13 τέμνω
παραφέρω ACE: corr. Koch 15 πιέζω ACE: corr. Di
28 ἐν σ' corruptum putabat Schw, ἐν δ' Wilam 25 κρύψ-
δε Di

ὅτι δὲ κυρίως λέγεται φύγχος ἐπὶ τῶν συῶν προείρη-
ται. ὅτι δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων ξώσων Ἀρχιππος Ἀμφι-
τρύωνι δευτέρῳ (I 679 K) κατὰ παιδιὰν εἰρηκε καὶ ἐπὶ
τοῦ προσώπου οὔτως·

καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ φύγχος οὐτωσὶ μακρόν. 5
καὶ Ἀραρὼς Ἀδώνιδι (II 215 K)·

οὐ γάρ θεὸς τὸ φύγχος ὡς ἡμᾶς στρέψει.

49. ἀκροκαλίων δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης Αἴο-
λοσίκωνι (II 393 K)·

καὶ μὴν τὸ δεῖν', ἀκροκάλια δή σοι τέτταρα 10

f ἥψησα τακερά.

καὶ ἐν Γηρυντάδῃ (ib. 430)·

ἀκροκάλι', ἄρτοι, κάραβοι.

Αντιφάνης Κορινθία (I 61 K)·

ἔπειτα κάκροκαλιον 15

ῦειον Ἀφροδίτη; γελοῖον. Β. ἀγνοεῖς.

ἐν τῇ Κύπρῳ δ' οὕτω φιληδεῖ ταῖς ὑσίν,

⟨ώ⟩ δέσποοθ', ὥστε σκατοφαγεῖν ἀπειρξε

5 τὸ ξῶον, τοὺς δὲ βοῦς ἡνάγκασεν.

ὅτι δ' ὄντως Ἀφροδίτη ὃς θύεται μαρτυρεῖ. Καλλί- 20

96 μαχος (fr. 100 h 1 Schn) ἡ Ζηνόδοτος ἐν ἴστορικοΐς ὑπο-
μνήμασι γράψων ἀδεῖ. Ἀργεῖοι Ἀφροδίτη ὃν θύουσι,
καὶ ἡ ἕօρτὴ καλεῖται Τστήρια. Φερεκράτης δ' ἐν
Μεταλλεῦσι (I 175, 13 K)·

σχελίδες δ' ὀλόκνημοι πλησίον τακερώταται 25

ἐπὶ πινακίσκοις καὶ διεφθ' ἀκροκάλια.

1. 2 προείρηται: videtur de hac re fusiū dictū fuisse
p. 95 b c, cf. schol. Ar. av. 348 3 cf. Bekk. an. 113, 9
10 δὴ Bergk: δέ A 17 ὑεσίν A: corr. Schw 18 ὁ add.
Schw ἀπειδίσει Kock 18. 19 ἀπειρξε μὲν | τὸ ξῶον αὐτοῦ,
τοὺς Herw 23 ὑστηρᾶ A: corr. CE

"Αλεξις Κυβευταῖς (II 339 K).

ἥριστηκότων

σχεδόν τι δ' ἡμῶν ἐξ ἀκροκαλίου τινός.
καν Παννυχίδι <ἢ> Ἐρίθοισιν (ib. 363).

χοιρίων

σκέλη καπύο'. B. ἀστεῖόν γε, νὴ τὴν Ἐστιαν,

20 ἄριστον. *A.* ἐφθὸς τυρὸς ἐπεδόνει πολύς. c

'Εκφαντίδης δ' ἐν Σατύροις (Ι 9 Κ).

πόδας ἐπεὶ δέοι πριάμενον καταφαγεῖν ἐφθοὺς νόσ.

γλώσσης δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνι-
σταῖς διὰ τούτων (I 522 K).

25 ἄλις ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ
κάπτων.

3 vix integer, οὐδὲ Mein non recte 4 ἡ add. Mus 4.
 5 Ἐρθοις. οὐδὲ μέλοντα Di 10 ὄπως (πῶς οὖν Wilam, malo
 καὶ πῶς) παρασκ. Bergk τὸ δεῖπνον εἰπαδ' ήμεν Elmsl
 11. 12 ἔγχειλον A 12. 13 ἀρντον A 14. 15 ὄρνιθια A 18 γο-
 ρέων A: corr. Schw 22 ἐπεὶ Mein (τ' ἐπεὶ Di): τε εἰ-
 25 παρατέταγμαι A: corr. schol. Ar. Ach. 640

ἀλλὰ φέρετατ' ἀπόβασιν ἡπάτιον ἢ καπριδίου νέου
κόλλοπά τιν· εἰ δὲ μή, πλευρὸν ἢ γλῶτταν ἢ
σπληνὸς ἢ υῆστιν ἢ δέλφακος ὄπωρινῆς
5 ἡτριαίαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων
χλιαρῶν.

5

d 50. τοσούτων λεχθέντων καὶ περὶ τούτων οὐδὲ τῶν ἱατρῶν οἱ παρόντες ἀσύμβολοι μετειλήφασιν. ἔφη γὰρ ὁ Διονυσοκλῆς· ‘Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἑδεστῶν ἔφη· ‘κεφαλὴ καὶ πόδες ὑὸς οὐ πολὺ τὸ τρόφιμον καὶ λιπαρὸν ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσι.’ 10 καὶ ὁ Λεωνίδης· ‘Δήμων ἐν δ’ Ἀτθίδος (FHG I 378) ‘Αφειδαντα, φησί, βασιλεύοντα Ἀθηνῶν Θυμοίτης ὁ νεώτερος ἀδελφὸς νόθος ὃν ἀποκτένιας αὐτὸς ἐβασίλευσεν. ἐφ’ οὖν Μέλανθος Μεσσήνιος ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος ἐπήρετο τὴν Πυθίαν ὅπου κατοικήσει. ἢ δὲ 15 ἔφη, ἐνθα ἂν ἔνεισις πρῶτον τιμηθῇ τοὺς πόδας αὐτῷ καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῷ δείπνῳ παραθέντων. καὶ τοῦτ’ ἐγένετο αὐτῷ ἐν Ἐλευσῖνι· τῶν ἵερειῶν γὰρ τότε πάτριόν τινα ἐօρτὴν ἐπιτελουσθῶν καὶ πάντα τὰ κρέα κατανηλωκυιῶν, τῶν δὲ ποδῶν καὶ τῆς κεφαλῆς 20 ὑπολοίπων ὄντων ταῦτα τῷ Μελάνθῳ ἀπέστειλαν.’

51. ΜΗΤΡΑ ἔξῆς ἐπεισηγένθη, μητρόπολις τις ὡς ἀληθῶς οὖσα καὶ μήτηρ τῶν Ἰπποκράτους υἱῶν, οὓς εἰς ὑωδίαν κωμῳδούμενους οἶδα. εἰς ἦν ἀποβλέψυας ὁ Οὐλπιακὸς ‘ἄγε δή, ἔφη, ἄνδρες φίλοι, παρὰ τίνι 25

1 corruptus, φέρεθ' ἡπάτιον ἢ Di 3 σπληνά γ' ἢ Herm,
σπληνα καὶ Blaydes ὄπωρινῆς IX 374 f: ἢ φινῆς A 4 ἡτρι-
αίαν III 110 f: ἡτριεια A 6 lemma ΤῶΝ ΕΙC Λ ΤΕΛΟC
ΤΟΥΣ Σ ΠΡΧΗ ΤΟΥΣ 6. 7 fort. οὐδὲ <τούτων> τῶν 8 διο-
νυσιεικῆς A: corr. K 12 ἀφιδαντα A 14 ὁ Μεσσήνιος
CE 15 κατεικήση A: corr. CE 17 fort. ἐπὶ δείπνῳ
20 καταναλωκυιῶν A κατηναλωκυιῶν CE

κεῖται ἡ μήτρα; ἵκανῶς γὰρ γεγαστρίσμεθα καὶ και-
φὸς ἥδη στὶ καὶ λέγειν ἡμᾶς. τοῖς δὲ κυνικοῖς τοῦτο
παρακελεύομαι σιωπᾶν κεχορτασμένοις ἀφειδῶς, πλὴν
εἰ μὴ καὶ τῶν σιαγόνων καὶ τῶν κεφαλῶν κατατρῶξαι
ἢ βούλονται καὶ τὰ ὄστα, ω̄ν οὐδεὶς φθόνος αὐτοῖς
ἀπολαύειν ώ̄ς κυσί· τοῦτο γάρ εἰσι καὶ εὔχονται κα-
λεῖσθαι.

νόμος δὲ λείψαν' ἐκβάλλειν κυσίν,

97

ἐν Κρήσσαις ὁ Εὐριπίδης ἔφη (fr. 472 N). πάντα γὰρ
10 ἑσθίειν καὶ πίνειν θέλουσιν, ἐπὶ νοῦν οὐ λαμβάνοντες
ὅπερ ὁ θεῖος Πλάτων ἔφη ἐν Πρωταγόρᾳ (p. 847c).
‘τὸ κερὶ ποιήσεως διαλέγεσθαι ὁμοιότατον εἶναι τοῖς
συμποσίοις τοῖς τῶν φαύλων καὶ ἀγοραίων ἀνθρώ-
πων. καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀλλήλοις δι'
15 αὐτῶν συνεῖναι ἐν τῷ πότῳ μηδὲ διὰ τῆς ἑαυτῶν
φωνῆς καὶ λόγων τῶν ἑαυτῶν ὑπὸ ἀκαιδευσίας τιμίας
ποιοῦσι τὰς αὐλητρίδας, πολλοῦ μισθούμενοι ἀλλο-
τρίαν φωνὴν τὴν τῶν αὐλῶν, καὶ διὰ τῆς ἐκείνων
φωνῆς ἀλλήλοις ἔχοντες. ὅπου δὲ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ^b
20 ἔχουστα καὶ πεκαΐδευμένοι εἰσίν, οὐκ ἀν ἴδοις οὕτε
αὐλητρίδας οὕτε ὀρχηστρίδας οὕτε ψαλτρίας, ἀλλ'
αὐτοὺς ἑαυτοῖς ἵκανοὺς ὄντας συνεῖναι ἀνευ τῶν λή-
ρων τε καὶ παιδιῶν τούτων διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς,
λέγοντάς τε καὶ ἀκούοντας ἐν μέρει ἑαυτῶν κοσμίως,
25 καν πάνυ πολὺν οἴνον πίνωσι.’ τοῦτο δ’ ὑμεῖς ποι-
εῖτε, ω̄ς Κύνουλκε· πίνοντες, μᾶλλον δ’ ἐκπίνοντες
αὐλητρίδων καὶ ὀρχηστρίδων δίκην ἐμποδίζετε τὴν
διὰ τῶν λόγων ἥδονήν, ξῶντες κατὰ τὸν αὐτὸν Πλά-
τωνα, δις ἐν τῷ Φιλήβῳ φησίν (p. 21c), οὐκ ἀνθρώ-

15 συνιέναι A: corr. CE τῶι τόπωι A: corr. CE 20 .”
δοις A: corr. CE 26 δ' ἐμπίνοντες Mein

πον βίου, ἀλλά τινος πλεύμονος ἢ τῶν ὅσα θαλάττια
μετ' ὁστρεῖνων ἔμψυχά ἔστι σωμάτων.² 52. καὶ δὲ
Κύνουσλκος ὁρμισθεὶς ‘γάστρων, ἔφη, καὶ κοιλιόδαι-
μον ἄνθρωπε, οὐδὲν ἄλλο σὺ οἰσθα, οὐ λόγους διεξο-
δικοὺς εἴπεῖν, οὐχ ἴστορίας μνησθῆναι, οὐ τῆς ἐν 5
λόγοις χάριτος ἀπάρξασθαι ποτε, ἀλλὰ τὸν χρόνον
ἄπαντα περὶ ταῦτα κατετρίβης ξητῶν, κεῖται, οὐ κε-
ῖται; εἶρηται, οὐκ εἶρηται; ἔξουνχέεις τε πάντα τὰ
προσπίπτοντα τοῖς συνδιαλεγομένοις τὰς ἀκάνθας συν-
άγων,

10

ώς ἀν' ἔχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὅνωνιν
ἀεὶ διατρίβων, ἀνθέων τῶν ἡδίστων μηδὲν συναθροί-
ξων. ἢ οὐ σὺ εἰ δὲ καὶ τὴν ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμένην
στρήναν κατά τινα πατρίαν παράδοσιν λεγομένην καὶ
διδομένην τοῖς φίλοις ἐπινοιμίδα καλῶν; καὶ εἰ μὲν 15
τὴν Πλάτωνος ξηλώσας, μαθεῖν βουλόμεθα . . . . εἰ
δὲ παρά τινι οὕτως εὑρὼν λεγομένην, ἔμφάνισον τὸν
εἰπόντα. ἐγὼ γάρ οἶδα ἐπινοιμίδα καλουμένην καὶ μέ-
ρος τι τῆς τριήρους, ὡς Ἀπολλώνιος ἐν Τριηρικῷ
ε παρατέθειται. οὐ σὺ εἰ δὲ καὶ τὸν καινὸν καὶ οὐδέπω 20
ἐν χρείᾳ γενόμενον φαινόλην — εἶρηται γάρ, ὃ βέλ-
τιστε, καὶ δὲ φαινόλης — εἰπάν ‘καὶ Λεῦκε, δόσ μοι
τὸν ἄχρηστον φαινόλην.’ εἰς βαλανεῖον δέ ποτε πορευό-
μενος οὐκ ἔφης πρὸς τὸν πυνθανόμενον ‘ποῖ δῆ?’
‘ἀπολούμενος, ἦν δ’ ἐγώ, ἐπείγομαι;’ κάκείνης σοι τῆς 25
ἡμέρας δὲ καλὸς κανυσσένος ὑπὸ λωποδυτῶν ἀνηρπάσθη,
ώς γέλωτα πάμπολυν ἐν τῷ βαλανείῳ γενέσθαι ἀχρή-

2 ὁστρέων ἔμψυχων A: corr. e Plat. 11 τρηχεῖαν A, cf. Plut. rat. aud. p. 44e 12 ἀναθέων A: corr. Mus. 16 hiatus not. K, supplenda talia ‘scire volumus quid strena cum Platonis libro commune habeat’ 19 τῆς om. lemma A fort. recte

στον ξητουμένου φαινόλον. ἄλλοτε δέ, ὡς ἔταῖροι φίλ-
τατοι — πρὸς γὰρ ὑμᾶς εἰρήσεται τάληθῆ — προσέ-
πταισε λίθῳ καὶ τὴν κυήμην ἔλυσε· θεραπευθεὶς οὖν
προήγει καὶ πρὸς τοὺς πυνθανομένους ‘τί τοῦτο, Οὐλ-
5 πιανέ;’ ‘ὑπώπιουν’ ἔλεγε. κἀγὼ — ξυνῆν γὰρ αὐτῷ —
τότε τὸν γέλωτα φέρειν οὐδὲνάμενος παρά τινι τῶν
φίλων ἵατρῷ ὑπαλειψάμενος τὰ ὑπὸ τοὺς ὄφθαλμοὺς
παχεῖ φαρμάκῳ πρὸς τοὺς πυνθανομένους ‘τί δὲ σύ;
‘πρόσκομμα’ ἔφασκον. 53. τῆς δὲ αὐτῆς ταύτης σο-
10 φίας καὶ ἔτερός ἐστι ξηλωτής, Πομπηιανὸς ὁ Φιλαδελ-
φεύς, ἀνδρῶπος οὐκ ἀπάνουργος, δινοματοθήρας δὲ 98
καὶ αὐτός. ὅστις πρὸς τὸν οἰκέτην διαλεγόμενος με-
γάλῃ τῇ φωνῇ καλέσας τοῦνομα ‘Στρομβιχίδη, ἔφη,
κόμιζε μοι ἐπὶ τὸ γυμνάσιον τὰς βλαύτας τὰς ἀφορή-
15 τους καὶ τὴν ἔφεστοιδα τὴν ἀχοηστον. ἐγὼ γὰρ ὑπο-
δησάμενος τὸν πώγωνα προσαγορεύσω τοὺς ἔταῖρους·
ὅπτὸς γάρ ἐστί μοι Λάριχος. κόμιζε δὲ τοῦ ἐλαίου τὴν
λήκυνθον· πρότερον γὰρ συντριβησόμεθον, ἐπειδὴ οὗτως
ἀπολούμεθον.’ ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος σοφιστὴς Φεβρονιαφίω
20 μηνί, ὡς ‘Ρωμαῖοι λέγουσι — τὸν δὲ μῆνα τοῦτον
ακληθῆναι φησιν ὁ Μαυρούσιος Ἰόβας (FHG III 470)
ἀπὸ τῶν κατουδαίων φόβων καὶ ἀναίρεσιν τῶν δει-
μάτων — ἐν ᾧ τοῦ χειμῶνός ἐστι τὸ ἀκμαιότατον, καὶ
ἔθος τότε τοῖς κατοιχομένοις τὰς χοὰς ἐπιφέρειν πολ-
25 λαῖς ἡμέραις, πρός τινα τῶν φίλων ‘οὐκ εἰδέσ με, ἔφη,
πολλῶν ἡμερῶν διὰ τὰ καύματα.’ τῆς δὲ τῶν Πανα-
θηναίων ἕορτῆς ἐπιτελουμένης, δι’ ἣς καὶ τὰ δικαστή-
ρια οὐ συνάγεται, ἔφη ‘γενέθλιός ἐστι τῆς ἀλέκτορος

5 sqq paullo aliter haec Eust. 914, 40 10 ἔτερός τις
ἐστι CE 17 ‘visendus enim mihi Larichus’ recte explicat
Wilam 24 praeter libationes etiam tura incensa vel sim.”
memorata fuerunt, cf. v. 26 27 δι’ ἣν A: corr. CE

Αθηνᾶς καὶ ἄδικος ἡ τῆτες ἡμέρα? ἐκάλεσε δέ ποτε καὶ τὸν ἐκ Δελφῶν ἐπανελθόντα ἡμῶν ἑταῖρον οὐδὲν c αὐτῷ χρήσαντος τοῦ θεοῦ ἄχρηστον. δεῖξιν δέ ποτε λόγων δημοσίᾳ ποιούμενος καὶ ἐγκώμιου διεξερχόμενος τῆς βασιλευούσης πόλεως ἔφη ‘θαύμαστὴ δ’ ἡ Ρωμαίων 5 ἀρχὴ ἡ ἀνυπόστατος.’ 54. τοιούτοι τινές εἰσιν, ὡς ἑταῖροι, οἱ Οὐλπιάνειοι· σοφισταί, οἱ καὶ τὸ μιλιάριον καλούμενον ὑπὸ Ρωμαίων, τὸ εἰς [τοῦ] θερμοῦ ὄντας κατεργασίαν κατασκευαζόμενον, ἵπνοιλέβητα ὀνομάζοντες, πολλῶν ὀνομάτων ποιηταὶ καὶ πολλοῖς παρασάγ- 10 d γαις ὑπερδραμόντες τὸν Σικελιώτην Διονύσιον, ὃς τὴν μὲν παρθένον ἐκάλει μένανδρον, ὅτι μένει τὸν ἄνδρα, καὶ τὸν στῦλον μενεκράτην, ὅτι μένει καὶ κρατεῖ, βαλάντιον δὲ τὸ ἀκόντιον, ὅτι ἐναντίον βάλλεται, καὶ τὰς τῶν μυῶν διεκδύσεις μυστήρια ἐκάλει, ὅτι τοὺς 15 μῆνας τηρεῖ. “Αθανις δ’ ἐν α’ Σικελικῶν (FHG II 82) τὸν αὐτόν φησι Διονύσιον καὶ τὸν βοῦν γαρόταν καλεῖν καὶ τὸν χοῖρον λακχον. τοιούτος ἦν καὶ Ἀλέξαρχος δὲ Κασσάνδρου τοῦ Μακεδονίας βασιλεύσαντος ἀδελφός, εὸ δὲ τὴν Οὐρανόπολιν καλουμένην κτίσας. ἴστορεὶ δὲ περὶ 20 αὐτοῦ Ἡρακλείδης δὲ Λέμβος ἐν τῇ τριακοστῇ ἑβδόμῃ τῶν ἴστοριῶν λέγων οὕτως (FHG III 169).” Ἀλέξαρχος δὲ τὴν Οὐρανόπολιν κτίσας διαλέκτους ἰδίας εἰσήγειν, ὁρθοριθόαν μὲν τὸν ἀλεκτρυόνα καλέων καὶ βροτοκέρτην τὸν κουρέα καὶ τὴν δραχμὴν ἀργυρίδα, τὴν δὲ 25 χοίνικα ἡμεροτροφίδα καὶ τὸν κήρυκα ἀπύτην. καὶ τοῖς Κασσανδρέων δὲ ἄρχοντι τοιαῦτά ποτ’ ἐπέστειλε.

1 Αθηνᾶς fort. glossema. 7 οὐλπιάνιοι A: corr. CE 8
 τοῦ om. CE 10 πολλῶν A: καλῶν C πολλῶν γρ. καινῶν E,
 fort. πολλῶν καινῶν 14 βαλλάντιον A: corr. CE 15 δὲ ἐκ-
 δύσεις A: corr. CE 24 καλῶν CE 27 ἐπέστειλεν CE

‘Αλέξαρχος Ὄμαιμέων πρόμοις γαθεῖν. τοὺς ἡλιοκρεῖς
οἰῶν οἶδα λιπουσαθεωτῶν ἔργων κρατιτοφας μορσίμῳ
τύχῃ κεκυρωμένας θεουπογαις χυτλώσαντες αὐτοὺς καὶ τὸ^f
φύλακας δοιγενεῖς.’ τί δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὗτη δηλοῖ νο-
μίζω γὰρ μηδὲ τὸν Πύθιον διαγνῶναι. κατὰ γὰρ τὸν
Ἀντιφάνους Κλεοφάνη (Π 58 Κ).

τὸ δὲ τυραννεῖν ἔστιν;

ἢ τι ποτε τὸν σπουδαῖον ἀκολουθεῖν ἔρεις
ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν, νὴ Δία

10 λεπτῶν, ἀσίτων, συκίνων, λέγονθ' ὅτι

5 τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἔστιν, εἴπερ γίνεται, 99

οὐδ' ἔστι γάρ πω γινόμενον ὃ γίνεται,

οὐτ' εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὃ γε νῦν γίνεται,

ἔστιν γὰρ οὐκ ὃν οὐδέν ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω,

15 οὐκ ἔστ' ἔωσπερ γέγονε [ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω].

10 ἐκ τοῦ γὰρ εἶναι γέγονεν· εἰ δ' οὐκ ἦν ὅθεν,
πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; οὐχ οἶόν τε γάρ.

εἰ δ' αὖ ποθέν ποι γέγονεν, οὐκ ἔσται

κηποι δεκτοις εἶη, πόθεν γενήσεται

20 τούκ ὃν εἰς οὐκ ὄν· εἰς οὐκ ὃν γὰρ οὐ δυνήσεται.

15 ταντὸν δ' ὃ τι ἔστιν οὐδ' ἂν Ἀπόλλων μάθοι. b

55. οἶδα δ' ὅτι καὶ Σιμωνίδης πον ὁ ποιητὴς ἀρ-
σταρχον εἶπε τὸν Δία (fr. 231) καὶ Αἰσχύλος τὸν

1 Ὄμαιμέων i. e. Κασανδρέων Wilam: ὁ μάρμων A, reliqua non tango 2 ἔργον CE 4 φύλακες C (non E) 4. 5 νο-
μίζω γὰρ A: δοκῶ CE 5 ⟨ἄν⟩ διαγνῶναι Mein, fort. ἄν γνῶναι 7 fort. ἔστ’ ἵσως 8 τὸν K: τὸ A ἔρεις Scal:
ἔρις A 9 σοφιστῶνὴ δία A: corr. XIII p. 565 f 10 fort.
σκυτίνων ex p. 565 12 fort. οὐδ' (vel οὐτ') ἔστι γάρ πω, γι-
νόμενον ὃ γ' ἔστ' ἔτι 15 οὐκ ἔστιν ὥσπερ ACE: corr. Dobr,
reliqua iterata e v. 14 del. K, et aperte hiat ratiocinatio 18
εἰ δ' αὐτόθεν ποι ACE: εἰ δ' αὖ ποθέν, πῶς Herm, ego et
haec et reliqua non intellego 21 ἀπόλλων ACE: corr. Di

"Αιδην ἀγησίλαον (fr. 398 N), Νίκανδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος (tr. 33 Schn.) ἴοχέαιραν τὴν ἀσπίδα τὸ ξῶν. διὰ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ὁ θαυμασιώτατος Πλάτων ἐν τῷ Πολιτικῷ εἰπὼν (p. 264 d) ἔνθροβατικά τινα ξῶα καὶ ἀεροβατικὰ . . . ἄλλα, ἔνθροβοφικόν τε καὶ ὑγροφο- 5 φικόν καὶ ἀερονομικὸν ἐπὶ ξώων χερσαίων καὶ ἐνύγρων καὶ ἐναερίων ἐπιλέγει, ὥσπερ παρακελευόμενος τούτοις τοῖς ὀνοματοποιοῖς φυλάττεσθαι τὴν καὶ νότητα γράφων καὶ κατὰ λέξιν τάδε (p. 261 e). 'κάν διαφυλάξῃς τὸ μὴ σπουδάξειν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι, πλουσιώτερος καὶ 10 εἰς γῆρας ἀναφανήσῃ φρονήσεως.' οἶδα δὲ καὶ Ἡρόδην τὸν Ἀττικὸν φήτορα ὀνομάζοντα τροχοπέδην τὸ διαβαλλόμενον ξύλον διὰ τῶν τροχῶν, ὅτε κατάντεις ὁδοὺς ὀχούμενος ἐπορεύετο, καίτοι Σιμαρίστον ἐν τοῖς Συνωνύμοις ἐποχέα τὸ ξύλον τοῦτο ἐπονομάσαν- 15 τος. καὶ Σοφοκλῆς δέ που ὁ ποιητὴς τὸν φύλακα μοχλὸν φόβου ὠνόμασεν ἐν τούτοις (fr. 689 N)."

θάρσει, μέγας δοι τοῦδ' ἔγω φόβου μοχλός.
κάν ἄλλοις δὲ τὴν ἄγκυραν ἴσχάδα κέκληκεν διὰ τὸ 20
κατέχειν τὴν υαῦν (fr. 690)."

ναῦται δ' ἐμηρύσαντο νηὸς ἴσχάδα.
καὶ Δημάδης δὲ ὁ φύτωρ ἔλεγε (fr. 4 Tur) τὴν μὲν Αἴγιναν εἶναι λήμην τοῦ Πειραιῶς, τὴν δὲ Σάμον ἀπορρῶγα τῆς πόλεως, ἕαρ δὲ τοῦ δήμου τοὺς ἐφήβους, τὸ δὲ τεῖχος ἐσθῆτα τῆς πόλεως, τὸν δὲ σαλπικτὴν κοινὸν 25
Ἀθηναίων ἀλέκτορα. ὁ δ' ὀνοματοθήρας οὗτος σοφι-

3 θαυμάσιος Α: corr. CE 5 ἀεροβατικὰ Α: corr. K, tum addε καὶ ὑγροφατικὰ, quamquam nihil horum apud Platonem 6 ἔνθρονομικὸν ΑCE: corr. Schw 14 ὁδοὺς K: τόπους ACE, cf. glossa ap. Piersonum Moer. p. 467 πορεύοιτο CE fort. recte 15 ἐποχλέα ACE: corr. Coraës 17 φόβου K: πον ACE 23. 24 ἀπώργυγα Α: corr. CE 25 σαλπικτὸν Α σαλπιγκτὴν CE

στὴς καὶ ἀκάθαρτον ἔφη γυναικα ἡς ἐπεσχημένα ἦν ετὰ γυναικεῖα. πόθεν δέ σοι, ὁ Οὐλπιανέ, καὶ κεχορτασμένοι εἰπεῖν (p. 96 f) ἐπῆλθε, δέον τῷ κορεσθῆναι χρήσασθαι;

5 56. πρὸς ταῦτα ὁ Οὐλπιανός πως ἥδεως γελάσας ἄλλὰ μὴ βάνξε, εἶπεν, ὁ ἐταῖρε, μηδὲ ἀγριαίνου τὴν κυνικὴν προβαλλόμενος λύσσαν τῶν ὑπὸ κύνα οὐσῶν ἡμερῶν, δέον αἰκάλλειν μᾶλλον καὶ προσσαίνειν τοῖς συνδείπνοις, μὴ καὶ τινα Κυνοφόντιν ἐօρτὴν ποιησά-
10 μεθα ἀντὶ τῆς παρ' Ἀργείοις ἐπιτελουμένης. χορτα- f σθῆναι εἴρηται, ὁ δαιμόνιε ἀνδρῶν, παρὰ μὲν Κρατίνῳ ἐν Ὁδυσσεῦσιν οὕτως (I 57 K).

ἥσθε πανημέριοι χορταζόμενοι γάλα λευκόν.

καὶ Μένανδρος δὲ ἐν Τροφωνίῳ (IV 207 M) ἔφη χορ-
15 τασθείς. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Γηρυτάδῃ (I 429 K).

θεραπευε καὶ χόρταζε τῶν μουσιῶν.

Σοφοκλῆς τε ἐν Τυροῖ (fr. 600 N).

σίτοισι παγχόρτοισιν ἔξενίζομεν.

Εὔβουλος δ' ἐν Δόλωνι (II 175 K). 100

20 ἐγὼ κεχόρτασμαι μέν, ἄνδρες, οὐ κακῶς,
ἄλλ' εἰμὶ πλήρης, ὅστε καὶ μόλις πάνυ
ὑπεδησάμην ἀπαντα δρῶν τὰς ἐμβάδας.

Σώφιλος δ' ἐν Φυλάρχῳ (II 446 K).

γαστρισμὸς ἔσται δαψιλῆς· τὰ προοίμια
25 δόρ . . . . . χορτασθήσομαι.
νὴ τὸν Διόνυσον, ἄνδρες, ἥδη στρηνιῶ.

καὶ Ἀμφις ἐν Οὐρανῷ (II 244 K).

8. 9 τοὺς συνδείπνους CE fort. recte 13 ἥσθαι A: corr.
Mus 18 οἱ τοῖσι A: corr. Pors πανχόρτοισιν A 23 Φι-
λάρχῳ p. 125 e 25 fort. δρῶ <τὰ δείπνου (hoc Mein). λαμπρὰ>
χορτασθήσομαι

εἰς τὴν ἑσπέραν χορτάξομαι
ἐν ἄπασιν ἀγαθοῖς.

b ταῦτα μὲν οὖν, ὡς Κύνουλκε, εἰπεῖν προχείρως ἔχω
σοι τὰ νῦν, αὐτοιον δὲ ἡ ἐνηφι — τὴν γὰρ εἰς τρίτην
Ἡσίοδος (op. 410) εἰρηκεν οὕτως — πληγαῖς σε χορ- 5
τάσω, ἐάνπερ μὴ εἴπῃς ὁ κοιλιοδαίμων παρὰ τίνι κεῖ-
ται.’ σιωπήσαντος δ’ ἐκείνου ‘ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο
αὐτός σοι, ὡς κύον, ἐρῶ δῆτι Εὔπολις τοὺς κόλακας ἐν
τῷ δύμωνύμῳ δράματι (I 306 K) οὕτω κέκληκε· τὸ δὲ
μαρτύριον ἀναβαλοῦμαι, ἔστ’ ἀν ἀποδῶ σοι τὰς πληγάς.’ 10

57. ἡσθέντων οὖν ἐπὶ τοῖς πεπαιγμένοις ἀπάντων
‘ἀλλὰ μήν, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, καὶ τὸν περὶ τῆς
c ΜΗΤΡΑΣ λόγον ἀποδώσω. ’Αλεξις γὰρ ἐν τῷ Ποντικῷ
ἐπιγραφομένῳ δράματι Καλλιμέδοντα τὸν φήτορα, Κά-
ραβον δὲ ἐπικαλούμενον κωμῳδῶν — ἦν δ’ οὗτος εἰς 15
τῶν κατὰ Δημοσθένη τὸν φήτορα πολιτευομένων —
φησίν (II 368 K).

ὑπὲρ πάτρας μὲν πᾶς τις ἀποθνήσκειν θέλει,
ὑπὲρ δὲ μήτρας Καλλιμέδων ὁ Κάραβος
ἔφθῆς ἵσως προσεῖτ’ ἀν ἀποθανεῖν.

20
ῆν δὲ ὁ Καλλιμέδων καὶ ἐπὶ δύψοφαγίᾳ διαβόητος.
d μνημονεύει τῆς μήτρας καὶ Ἀντιφάνης ἐν Φιλομή-
τορι οὕτως (II 108 K).

ἔμμητρον ἀν ἥ τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει·
μητρόπολις ἐστιν, οὐχὶ πατρόπολις *〈πόλις〉*. 25
μήτραν τινὲς πωλοῦσιν ἥδιστον κρέας·
Μητρᾶς δὲ Χῖδος ἐστι τῷ δήμῳ φίλος.

1. 2 χορταζόμενα πᾶσιν A: corr. Bergk 10 propter hoc
non potuit affiri testimonium 13 τῷ delendi nota addita A
20 πρὸς ἴταλῶν ἀποθανεῖν A: προσεῖτ’ ἀν ἄλλως Schw., προσεῖτ’
ἄν ἀποθανεῖν μόνος (traditum videtur μόνος ἀποθ.) K 24
ἔμμητρον A ἐαν ACE 25 πόλις add. Mein

Εῦφρων δ' ἐν Παραδιδομένη (IV 492 Μ).

οὐμὸς διδάσκαλος δὲ μήτραν σκευάσας
παρέθηκε Καλλιμέδοντι κάσθιονθ' ἄμα
ἐποίησε πηδᾶν, δῆθεν ἐκλήθη Κάραβος.

5 *Διώξιππος δ' ἐν Ἀντιπορνοβοσκῷ (ib. 541).*

οἶων δ' ἐπιθυμεῖ βρωμάτων, ὡς μουσικῶν·
ἥνυστρα, μήτρας, χόλικας.

ἐν δὲ Ἰστοριογράφῳ (ib.)·

τὴν στοὰν διεξέπαιεν Ἀμφικλῆς· μήτρας δύο

10 κρεμαμένας δειξας ἐκεῖνον πέμπε, φησίν, ἀν ἰδης.'

Εῦβοιος δ' ἐν Δευκαλίωνι (II 173 Κ).

ἡπάτια, νῆστις, πλεύμονες, μήτρα.

58. *Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου γνώριμος,*
καὶ τὴν σὺν ὀπῷ χρῆσιν αὐτῆς οἴδεν. ἀναγράφων

15 γοῦν τὸ Πτολεμαίου συμπόσιόν φησιν οὗτως· 'μήτρας f
τινὸς περιφερομένης ἐν ὅξει καὶ ὀπῷ.' τοῦ δὲ ὀποῦ
μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Δυσέρωσι περὶ Κυρήνης τὸν
λόγον ποιούμενος (II 46 Κ).'

ἐκεῖσε δ' οὐ πλέω

20 ὅθεν διεσπάσθημεν, ἐρρῶσθαι λέγων

ἀπασιν, ἵπποις, σιλφίῳ, συνωδίσιν,
καυλῷ, κέλησι, μασπέτοις, πυρετοῖς, ὀπῷ.

τῆς δὲ διαφορᾶς τῆς περὶ τὴν ἔκτομίδα μνημονεύει 101
"Ιππαρχος ὁ τὴν Αἴγυπτιακὴν Ἰλιάδα συνθεὶς ἐν
25 τούτοις".

3 κάσθιων θ' ἄμα A: corr. CE 9 διεξέπαιον A: corr.
Cas 10 fort. δειξας δ' ἐκεῖνων Herw, sed ἐκεῖνον i. e.
Callimedontem πέμπε φησ ἐὰν corr. Cas 13 ὁ λυγκεὺς
A: corr. Schw 19 sq διον πλεωθεν A: διαπλέω ὅθεν Schw,
δ' οὐ πλέω Kock 22 μαστοῖς A: corr. Cas, μαξῖοις Mein,
μαστροποῖς Kock ὀπῷ Toeppel (ὅποις Mus): ὀπίσω A 23
τῆς <ἐκβολάδος> παρὰ τὴν (potius πρὸς τὴν) Cas

ἀλλὰ λοιπάς μ' εὗφραίν' ἢ μήτρης καλὰ πρόσωπα
ἐκβολάδος, δέλφαξ <δέλφαξ> ἐν κλιβάνῳ ἡδέα ὅξων.

Σώπατρος δέ ἐν μὲν Ἰππολύτῳ φησίν·

ἀλλ' οἴα μήτρα καλλίκαρπος ἐκβολὰς
διεφθα λευκανθεῖσα τυροῦται δέμας.

ἐν δὲ Φυσιολόγῳ·

μήτρας ὑείας οὐκ ἀφεψηθεὶς τόμος,

b τὴν δηξέλθυμον ἐντὸς δέξαλμην ἔχων.

ἐν δὲ Σίλφαις·

μήτρας ὑείας ἐφθὸν ὡς φάγης τόμον,

δριμεῖσαν ὀθῶν πηγαντίτιν εἰς χολήν.

10

59. οἱ μέντοι ἀρχαῖοι πάντες πρὸ τοῦ δειπνεῖν οὐ παρέφερον οὕτε μήτρας οὕτε θρίδακας οὕτ' ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ὥσπερ νῦν γίνεται. Ἀρχέστρατος γοῦν δὲ ὄψιδαίδαλος μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς προπόσεις καὶ 15 τὸ μύροις χρήσασθαί φησιν (fr. 62 Ri).

ἀεὶ δὲ στεφάνοισι κάρα παρὰ δαῖτα πυκάξου

c παντοδαποῖς, οἷς ἂν γαίας πέδον ὅλβιον ἀνθῆ,
καὶ στακτοῖσι μύροις ἀγαθοῖς χαίτην θεράπευε
καὶ σμύρναν λίβανόν τε πυρὸς μαλακὴν ἐπὶ τέφραν 20
5 βάλλε πανημέριος, Συρίης εὐώδεα καρπόν.

ἔμπινοντι δέ σοι φερέτω τοιόνδε τράγημα,

γαστέρα καὶ μήτραν ἐφθῆν ὑὸς ἐν τε κυμάνῳ
ἐν τ' ὕξει δριμεῖ καὶ σιλφίῳ ἐμβεβαῶσαν

δρυΐθων τ' ὀπτῶν ἀπαλὸν γένος, ὃν ἂν ὑπάρχῃ 25

d 10 ὥρη. τῶν δὲ Συρακοσίων τούτων ἀμέλησον,

οἱ πίνοντες μόνον βατράχων τρόπον οὐδὲν ἔδοντες.

1 λοιπασυμ' εὐφραίνηι μήτρης A: corr. Dobr 2 δέ add.
Schw 4. 5 non satis intellego 5 λευκανθεῖσα A λευκανθεῖσα CE 19 χαίταν CE 23 κυμάνῳ CE: μίνωι A (initio
versus) 25 ὃν Cas: ὡς A 26 τῶν δὲ συρή (sic) τούτων
CE 27 ἔθοντες CE

ἀλλὰ σὺ μὴ πείθου κείνοις, ἂν δ' ἐγὼ λέγω ἔσθε
βρωτά. τὰ δ' ἄλλα γ' ἐκεῖνα τραγήματα πάντα
πέφυκε .

πτωχείας παφάδειγμα κακῆς, ἐφθοί τ' ἐρέβινθοι
5 15 καὶ κύαμοι καὶ μῆλα καὶ ισχάδες. ἀλλὰ πλακοῦντα
αἰνεῖ Ἀθήνησιν γεγενημένον· εἰ δὲ μή, ἂν που ε
αὐτὸν ἔχῃς ἐτέρωθι, μέλι ζήτησον ἀπελθὼν
Ἀττικόν, ως τοῦτ' ἐστὶν ὃ ποιεῖ κείνον ὑβριστήν.
οὕτω τοι δεῖ ξῆν τὸν ἐλεύθερον ἢ κατὰ τῆς γῆς
10 20 καὶ κατὰ τοῦ βαράθρου καὶ Ταρτάρου ἐς τὸν ὅλεθρον
ῆκειν καὶ κατορθούχθαι σταδίους ἀναρρίθμους.

Λυγκεὺς δὲ διαγράφων τὸ Λαμίας τῆς αὐλητρίδος
δεῖπνον, ὅτε ὑπεδέχετο Δημήτριον τὸν Πολιορκητήν,
εὐθέως τοὺς εἰσελθόντας ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐσθίοντας
15 ποιεῖ ἰχθῦς παντοίους καὶ κρέα. δόμοις καὶ τὸ Ἀντι-
γόνου τοῦ βασιλέως δεῖπνον διατιθεὶς ἐπιτελοῦντος f
Αφροδίσια καὶ τὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως ἰχθῦς
πρῶτον παρατίθησι καὶ κρέα. 60. Θαυμάζειν δ' ἐστὶν
ἄξιον τοῦ τὰς καλὰς ὑποθήκας παραδιδόντος ἡμῖν Ἀρ-
20 χεστράτου, ως Ἐπικούρῳ τῷ σοφῷ τῆς ἥδους καθηγε-
μών γενόμενος κατὰ τὸν Ἀσκραίον ποιητὴν γνωμικῶς
καὶ ἡμῖν συμβουλεύει τισὶ μὲν μὴ πείθεσθαι, αὐτῷ δὲ
προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ ἐσθίειν παρακελεύεται τὰ καὶ
τά, οὐδὲν ἀποδέων τοῦ παρὰ Δαμοξένῳ τῷ κωμῳδιο-
25 ποιῶ μαγείρου, ὃς ἐν Συντρόφοις φησιν (IV 580 M). ·

'Ἐπικούρου δέ με

102

ὅρᾶς μαθητὴν ὅντα τοῦ σοφοῦ, παρ' ὥ

1 συμ|πείθον A: corr. CE extr. fort. ἴσθι 2 γε κείνα
CE, fort. τὰ πολλὰ δὲ κείνα ex imitatione epitaphii Sardana-
palli 4 καλῆς A: corr. Schw ἐφθοί τ' Cas: ἐφθῆς A
7 ἐτέρωθεν CE 11 ἀναρρίθμήτους ACE: corr. Mus 20 ως
Wilam: ὃς A 24 κωμικῷ CE

ἐν δύ' ἔτεσιν καὶ μησὶν οὐχ ὅλοις δέκα
τάλαντ' ἐγώ σοι κατεπύκνωσα τέτταρα.

5 B. τοῦτο δὲ τί ἔστιν, εἰπέ μοι. A. καθήγισα.
μάγειρος ἦν κάκεῖνος, οὐκ ἥδει θεοί,

ποῖος μάγειρος. ἡ φύσις πάσης τέχνης
ἀρχέγονόν ἐστ', ἀρχέγονον, ὠλιτήριε.

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πονεῖν σοφώτερον,

10 πᾶν τ' εὐχερές τὸ πρᾶγμα τοῦ λόγου τριβὴν
b ἔχοντι τούτου· πολλὰ γὰρ συμβάλλεται.

διόπερ μάγειρον δταν ἰδης ἀγράμματον
μὴ Δημόκριτόν τε πάντα διανεγνωκότα,

μᾶλλον δὲ κατέχοντα [καταγέλα ώς κενοῦ]

15 καὶ τὸν Ἐπικούρου κανόνα, μινθώσας ἄφες.
ώς ἐκ διατριβῆς τοῦτο δεῖ γὰρ εἰδέναι,

τίν' ἔχει διαφορὰν πρῶτον, ω̄ βέλτιστε σύ,
γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει· πάλιν

c ποῖος περὶ δύσιν Πλειάδος συνειδέναι

20 ἵχθὺς ὑπὸ τροπάς τ' ἐστὶ χρησιμώτατος.

αἱ μεταβολαὶ γὰρ αἱ τε κινήσεις, κακὸν
ἡλίβατον ἀνθρώποισιν, ἀλλοιώματα

ἐν ταῖς τροφαῖς ποιοῦσι, μαυθάνεις; τὸ δὲ
ληφθὲν καθ' ὅραν ἀποδίδωσι τὴν χάριν.

25 τίς παρακολουθεῖ ταῦτα; τοιγαροῦν στρόφοι
καὶ πνευμάτια γινόμενα τὸν κεκλημένον

d ἀσχημονεῖν ποιοῦσι. παρὰ δ' ἐμοὶ τρέψει

5

10

15

20

25

3 καθηγησα A: corr. Herm 4 ω̄ γῆ καὶ θεοί Hirschig,
fort. οὐκ ἥδει δ' ἵσως 7 τούπινοεῖν Reisig, τοῦτ' ἔμοι K
8 πᾶν Reisig: ἦν A 11 Δημοκρίτου ed. Bas fort. recte 12
totum versum delevit Herm, alteram partem K 13 μισθώσα
σαφὲς corr. duce Grotio Herm 15. πρῶτος A: corr. 5 17
συνειδέναι corruptum 19. 20 distinxit K 20 ἀνθρώποισιν
Pors: ἐστ' ἀνθρώποις A ἐν τ' ἀνθρώποις CE 21 τροπαῖς ACE:
corr. Grot

τὸ προσφερόμενον βρῶμα καὶ λεπτύνεται
όρθως τε διαπνεῖ. τοιγαροῦν εἰς τοὺς πόρους
30 ὁ χυμὸς ὀμαλῶς πανταχοῦ συνίσταται.

χυμός, λέγει Λημόκριτος, οὐδὲν πρᾶγμα· τὰ
5 γινόμενα ποιεῖ τὸν φαγόντ' ἀρθριτικόν.

B. καὶ τῆς ἱατρικῆς τι μετέχειν μοι δοκεῖς.

A. καὶ πᾶς ὁ φύσεως ἐντός. ή δ' ἀπειρία

85 τῶν νῦν μαγείρων κατανόει πρὸς τῶν θεῶν
οἷα 'στέν. ἄλμην ὅταν ἰδῃς ἐξ ἵχθυῶν

10 ὑπεναντίων αὐτοῖσι ποιοῦντας μίαν
καὶ σήσαμ' ὑποτρίβοντας εἰς ταύτην, λαβὼν
ἔκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος προσπαρδέτω.

40 B. ᾧς μοι κεχάρισαι. A. τί γὰρ ἂν εὖ γένοιτ' ἔτι
τῆς ἴδιοτητος πρὸς ἐτέρουν μεμιγμένης

15 καὶ συμπλεκομένης οὐχὶ συμφώνους ἀφάς;
τὸ ταῦτα διορᾶν ἐστιν ἐμψύχου τέχνης,
οὐ τὸ διανίζειν λοπάδας οὐδὲ ὅξειν καπνοῦ.

45 ἐγὼ γὰρ εἰς τούπτανιον οὐκ εἰσέρχομαι,
ἄλλα τι θεωρῶ πλησίον καθήμενος,

20 ποιοῦσι δ' ἐτέροισιν λέγω τὰς αἰτίας
καὶ τάποβανον 'δξὺ τὸ περίκομμ' ἄφεσ.'

B. ἀρμονικός, οὐ μάγειρος. A. 'ἐπίτεινον τὸ πῦρ.

50 ὀμαλιζέτω τις τὸ τάχος· η πρώτη λοπὰς
ξεῖ ταῖς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως?' νοεῖς

103

3 ὀμαλῶς ὁ χυμὸς CE 4 λέγεις A: corr. Mein, reliqua
distinxit K 9 οἷα 'στέν Grot: οἶναν τὴν A ἄλμην Mein:
όσμην A 10 ποιούντων A: corr. Schw 13 κέχοησαι A:
corr. Mein et Dobr 15 συμπλεκομένας A: corr. C E 18
τούπτανιον ACE 20 ἐτεροι· σοι δὲ λέγω A ἐτεροι· ἐγὼ δὲ
λέγω CE: corr. Mein 21 ἀνεξ Mein 22 alterius personae
interpellatio aptior foret paullo post 23 ὀμαλιζέτω τοῖς στά-
χεσιν πρώτη A: corr. K (similia ex parte alii) 24 ταῖς Cas-
τοῖς CE τοὺς A

- τὸν τύπον; *B.* Ἀπολλον. *A.* καὶ τι φαίνεται τέχνη;
 εἰτ' οὐδὲν εἰκῆ παρατίθημι, μανθάνεις,
 βρῶμ', ἀλλὰ μιᾶς πάντα κατὰ συμφωνίαν.
- 55 *B.* πῶς; *A.* ἔστιν αὐτοῖς ἂ διὰ τεττάρων ἔχει
 κοινωνίαν, διὰ πέντε, διὰ πασῶν πάλιν. 5
 ταῦτα προσάγω πρὸς αὐτὰ τὰ διαστήματα
 καὶ ταῖς ἐπιφοραῖς εὐθὺς οἰκείως πλέκω.
 ἐντοτε δ' ἐφεστώς παρακελεύομαι 'πόθεν
 60 ἄπτει; τί τούτῳ μιγνύειν μέλλεις; ὅρα·
 διάφωνον ἔλκεις· οὐχ ὑπερβήσῃ; σοφὸν
 'Επίκουρος οὕτω κατεπίκνου τὴν ἡδονὴν·
 ἐμασᾶτ' ἐπιμελῶς. οἶδε τάγαθὸν μόνος
 ἐκεῖνος οἴόν ἔστιν· οἱ δ' ἐν τῇ στοᾷ
 65 ζητοῦσι συνεχῶς, οἴόν ἔστ' οὐκ εἰδότες.
 οὐκοῦν ὅ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ,
 οὐδ' ἀν ἐτέρῳ δοίησαν. *B.* οὕτω συνδοκεῖ·
 ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπά· δῆλα δὴ πάλαι.
61. καὶ *B*άτων δ' ἐν Συνεξαπατῶντι δυσχεραίνοντα
 ποιήσας μειρακίου πατέρα ως διαφθαρέντος κατὰ τὴν
 c δίαιταν ὑπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ φησίν (IV 502 M). 20
 ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβών,
 ἀκάθιδρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν εἰς βίον
 ἀλλότριον αὐτοῦ· καὶ πότους ἐωθινοὺς
 πίνει διὰ σὲ νῦν, πρότερον οὐκ εἰδισμένος.
- 5 *B.* εἰτ' εὶ μεμάθηκε, δέσποτα, ξῆν, ἐγκαλεῖς; 25
A. ξῆν δ' ἔστι τὸ τοιοῦθ'; *B.* ως λέγουσιν οἱ σοφοί.
- 5 συμφωνίαν Herw 8 ἔσθ' ὅτε δ' Mein ἀφεστώς A:
 corr. Herw 10 ὑπερβήσῃ, Σόφων Mein, fort. σοφῶς | 'Επί-
 κουρος 11 οὕτως Ἐπίκουρος CE 12 εἰδε ACE: corr. Cob
 16 σοι δοκεῖ A: corr. Mein 18 πλάτων ACE: corr. Cas 21
 μου τὸ μειράκιον ACE: corr. VII 279 a 24 εἰδισμένον ACE:
 corr. p. 279 25 εὶ τι μεμ. ACE: corr. p. 279 26 τὸ τοι-
 οῦτον ACE: corr. Mus

δοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τάγαθὸν
τὴν ἡδονὴν δήπου θεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
ταύτην ἐτέφωθεν, ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως d

10 ευσωσιαπαντη τυχὸν δώσεις ἐμοὶ.

5 A. ἐόρακας οὖν φιλόσοφον, εἰπέ μοι, τινὰ
μεθύοντ' ἐκ τούτοις θ' οἷς λέγεις αἴλουμενον;

B. ἀπαντας· οἱ γοῦν τὰς ὄφρυς ἐπηροκότες
καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις

15 καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα

10 οὕτως, ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ,
ἴσασιν οὐδεὶς πρῶτον ἄψασθαι τόπον
καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος, e
ώστ' ἐκπεπλῆχθαι πάντας.

62. καὶ παρ' Ἀντιφάνει δ' ἐν Στρατιώτῃ <ἢ> Τύχωνι
15 παραινέσεις εἰσφέρων ἄνθρωπος τοιοῦτος ἔστιν, ὃς
φησιν (Π 98 Κ)'.

ὅστις ἄνθρωπος δὲ φὺς
ἀσφαλέσ τι κτῆμ' ὑπάρχειν τῷ βίῳ λογίζεται,
πλεῖστον ἡμάρτηκεν. ἢ γὰρ εἰσφορά τις ἡρπασεν

20 τάνδοθεν πάντ' ἢ δίκη τις περιπεσὼν ἀπώλετο
5 ἢ στρατηγήσας προσῶφλεν <ἢ> χορηγὸς αἰρεθεὶς f
ἰμάτια χρυσᾶ παρασχὼν τῷ χορῷ φάνος φορεῖ
ἢ τριηραρχῶν ἀπήγξατ' ἢ πλέων ἡλωκέ ποι
ἢ βαδίζων ἢ καθεύδων κατακένοφθ' ὑπ' οἰκετῶν.
25 οὐ βέβαιον οὐδέν ἔστι, πλὴν ὅσ' ἀν καθ' ἡμέραν

3 παγκάλως p. 279: δὴ καλῶς Α καλῶς CE 4 cf. ad
p. 279 b 5 ἐόρακας ACE οὖν p. 279: σὺ Α δὲ σὺ CE
8 ζῶντες Α: corr. p. 279 12 ὥσπερ A: corr. Pors 14 ἀν-
τιφάνη Α: corr. CE ἢ add. Cas 19 ἡρπακεν ACE: cor-
Herw 21 ἢ add. Cas χορηγὸς θ' CE 22 ιμάτια καὶ χρ
ACE: corr. Grot φάνος Α: corr. CE

104 10 εἰς ἔαυτὸν ἡδέως τις εἰσαναλίσκων τύχη,
οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τι· καὶ γὰρ τὴν τράπεζαν ἀρ-
πάσαι

κειμένην ἃν τις προσελθῶν· ἀλλ' ὅταν τὴν ἔνθεσιν
ἔντὸς ἥδη τῶν ὀδόντων τυγχάνης κατεσπακώς, 5
τοῦτ' !ἐν ἀσφαλεῖ νόμιξε τῶν ὑπαρχόντων μόνον.

τὰ αὐτὰ εἰρηκε καὶ ἐν Τδρίᾳ. 63. εἰς ταῦτ' οὖν τις
ἢ ἀποβλέπων, ἄνδρες φέλοι, εἰκότως ἃν ἐπαινέσειεν τὸν
καλὸν Χρύσιππον κατιδόντα ἀκριβῶς τὴν Ἐπικούρου
φύσιν καὶ εἰπόντα μητρόπολιν εἶναι τῆς φιλοσοφίας 10
αὐτοῦ τὴν Ἀρχεστράτου Γαστρολογίαν, ἦν πάντες οἱ
τῶν φιλοσόφων γαστρίμαργοι Θέογνίν τινα αὐτῶν
εἶναι λέγουντι τὴν καλὴν ταύτην ἐποποιίαν. πρὸς οὓς
καὶ Θεόγνητος ἐν Φάσματι ἡ Φιλαργύρῳ φησὶν ἐκ
τούτων (IV 549 Μ). 15

ἄνθρωπ', ἀπολεῖς με. τῶν γὰρ ἐκ τῆς ποικίλης
στοᾶς λογαρίων ἀναπεπλησμένος νοσεῖς·

c 'ἀλλότριόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος ἀνθρώπῳ, πάχνη·
σοφία δ' ἵδιον, κρύσταλλος. οὐδεὶς πώποτε

5 ταύτην λαβὼν ἀπώλεσθε? ὡς τάλας ἐγώ,
οἵω μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνψήσειν.

ἐπαρίστερος ἔμαθες, ὡς πόνηρε, γράμματα·

ἀντέστρφοφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία·

πεφιλοσόφηκας γῇ τε κούρανθ λαλῶν,

10 οἷς οὐθέν εστιν ἐπιμελὲς τῶν λόγων.' 25

1 εἰσαναλίσκειν A ἀναλίσκειν CE: corr. Cas, sed praepo-
sitio suspecta, fort. ἥδονῆς τις ἐνεκ' τύχοι A CE: corr. Pors
2 κούδε Kock 5 τυγχάνῃ A: corr. CE 9 κατειδότα Mein
11 ὅθεν πάντες Wilam 12 θεογονίαν τινα A: corr. Welcker
14. 15 ἐκ τούτων <μὲν οὖν> sim. fort. Theogneto tribuenda
17 νοσεῖς ἔρεις A: ocorr. Grot. 23 ἀνέστρφεν Pors, ἀνατέ-
τρφεν Hirschig 25 τῶν σῶν λόγων Mus

64. ἔτι τοῦ Οὐλπιανοῦ διαλεγομένου παῖδες ἐπεισ-
ῆλθον φέροντες ἐπὶ δίσκων ΚΑΡΑΒΟΥΣ μείζονας Καλ-
λιμέδοντος τοῦ δήτοφος, ὃς διὰ τὸ φιληδεῖν τῷ βρά-
ματι Κάραβος ἐπεκλήθη. "Αλεξις μὲν οὖν αὐτὸν ἐν
5 Διορκίδι ἡ Ποππυζούσῃ φίλιχθυν εἶναι κοινῶς παρα-
δίδωσι, καθάπερ καὶ ἄλλοι τῶν κωμῳδιοποιῶν, λέγων
οὕτως (Π 316 Κ)."

τοῖς ἰχθυοπώλαις ἐστὶν ἐψηφισμένον,

ὦς φασι, χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα

10 στῆσαι Παναθηναίοισιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
ἔχονταν ὅπτὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ,

5 ὡς αὐτὸν ὅντ' αὐτοῖσι τῆς τέχνης μόνον
σωτῆρα, τοὺς ἄλλους δὲ πάντας ξημίαν.

e

περισπούδαστος δὲ ἦν πολλοῖς ἡ τοῦ καράβου βρῶσις,
15 ὡς ἔστι δεῖξαι διὰ πολλῶν τῆς κωμῳδίας μερῶν· ἀρ-
κέσει δὲ τὰ νῦν Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Θεσμοφορια-
ζούσαις οὕτως λέγων (Ι 473 Κ). ·

ἰχθὺς ἑωνηταί τις ἡ σηπίδιον

ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων ἡ πουλύπους

20 ἢ νῆστις ὁπτᾶτ' ἡ γαλεὸς ἡ τευθίδες;

B. μὰ τὸν Δί', οὐ δῆτ'. A. οὐδὲ βατίς; B. οὐ
φῆμ' ἐγώ.

5 A. οὐδὲ χόρι' οὐδὲ πυὸς οὐδ' ἥπαρ κάπρου

f

οὐδὲ σχαδόνες οὐδ' ἡτριαῖον δέλφακος

25 οὐδὲ ἐγκέλειον οὐδὲ κάραβος; μέγ' ἂν
γυναιξὶ κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε.

πλατείας δὲ καρίδας ἂν εἴη λέγων τοὺς ἀστακοὺς κα-
λουμένους, ὃν μνημονεύει Φιλύλλιος ἐν Πόλεσι

18 τις ἑώνηται A: corr. VII 324 b 19 πολύπους A 21
οὐδὲ φῆμ' A: corr. Pors 23 χόριον A: corr. Fritzschē 24
οὐδῆσχαδόνες A: corr. Brunck 25 κάραβος A: corr. Blaydes
μέγα A: corr. Wilam 26 κοπιώσαις A: corr. Brunck

(I 785 fr. 13 K). καὶ Ἀρχέστρατος γὰρ ἐν τῷ διαβοήτῳ ποιήματι οὐδὲ δλως που κάραβον δνομάξων ἀστακὸν προσαγορεύει, ὥσπερ κάν τούτοις (fr. 8 Ri).

105   ἀλλὰ παρεὶς λῆφρον πολὺν ἀστακὸν ὠνοῦ
τὸν τὰς χεῖρας ἔχοντα μακρὰς ἄλλως τε βαρείας, 5
τοὺς δὲ πόδας μικρούς, βραδέως δ' ἐπὶ γαῖαν ὁρούει.
εἰσὶ δὲ πλεῖστοι μὲν πάντων ἀρετῇ τε κράτιστοι
5 ἐν Λιπάραις· πολλοὺς δὲ καὶ Ἐλλήσποντος ἀθροίζει.
καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ τὸν προειρημένον
ἀστακὸν ὑπὸ τοῦ Ἀρχεστράτου δηλοῖ δι τι κάραβός ἐστι 10
λέγων οὕτως (p. 231 L).

b   ἐντὶ δ' ἀστακοὶ κολύβδαιναι τε χῶς τὰ πόδι' ἔχει
μικρά, τὰς χεῖρας δὲ μακράς, κάραβος δὲ τῶνυμα.
65. ίδιον δ' ἐστὶ γένος καράβων [τε] καὶ ἀστακῶν
ἄλλο, ἔτι δὲ καρίδων. τὸν δ' ἀστακὸν οἱ Ἀττικοὶ διὰ 15
τοῦ ὅ δστακὸν λέγουσι, καθάπερ καὶ δσταφίδας. Ἐπί-
χαρμος δὲ ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσᾳ φησίν (p. 223 L).
              καστακοὶ γαμψώνυχοι.

Σπεύσιππος δὲ ἐν β' Ὁμοίων παραπλήσιά φησιν
εἶναι τῶν μαλακοστράκων κάραβον, ἀστακόν, νύμφην, 20
ἄρκτον, καρκίνον, πάγουρον. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύ-
στιός φησι· ‘καρϊδες, καρκίνοι, κάραβοι, ἀστακοὶ εῦ-
ε στομα καὶ διουρητικά.’ κολύβδαιναι δ' εἴρηκεν Ἐπί-
χαρμος ἐν τοῖς προεκκειμένοις (litt. b), ὡς μὲν Νίκαν-
δρός φησι (fr. 139 Schn), τὸ θαλάσσιον αἰδοῖον, ὡς δ' ὁ 25
Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ, τὴν καρϊδα. Ἀριστο-

5 χηλάς τε βαρείας Ribb, praestat adverbium velut ἀφάτως
τε βαρείας 9 ἦβης A 12 κολύγδαιναι C μολύγδαιναι
superscr. κ E τ ἔχοστα A (τε τὰ πόδι' ἔχονται CE): corr.
Pors et Di 13 τοῦνυμα Ahr 14 τε om. CE, del. K 22.
23 contracta haec ab epitomatore

τέλης δ' ἐν *πέμπτῳ* ξών μορίων (h. a. V p. 541 b 19) τῶν μαλακοστράκων ὀχεύονται, φησί, κάραβοι, ἀστακοί, καρδῖδες καὶ τὰ τοιαῦτα, ὥσπερ καὶ τὰ ὀπισθουρητικὰ τῶν τετραπόδων. ὀχεύονται δὲ τοῦ ἔαρος ἀρχοῦ μένου πρὸς τῇ γῇ (ἥδη γὰρ ὁπται ἡ ὀχεία πάντων τῶν τοιούτων), ἐνιαχοῦ δὲ ὅταν τὰ σῦνα ἀρχηται πεπαίνεσθαι. γίνονται δ' οἱ μὲν κάραβοι (ib. p. 549 b 13) ἐν τοῖς τραχέσι καὶ πετρώδεσιν, οἱ δ' ἀστακοὶ ἐν τοῖς διλείοις, ἐν δὲ τοῖς πηλώδεσιν οὐδέτεροι. διὸ καὶ ἐν 10 Ἑλλησπόντῳ μὲν καὶ περὶ Θάσου ἀστακοὶ γίνονται, περὶ δὲ τὸ Σάγειον καὶ τὸν Ἀθω κάραβοι. εἰσὶ δ' οἱ κάραβοι μακρόβιοι πάντες.¹ Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν φωλευόντων (fr. 177 W) τοὺς ἀστακοὺς καὶ καράβους καὶ καρδῖδας ἐκδύεσθαι φησι τὸ γῆρας.

15 66. περὶ δὲ τῶν ΚΑΡΙΔΩΝ, ὅτι καὶ πόλις ἡνὶ Καρδεῖς περὶ Χίου τὴν υῆσον Ἔφιρος ἐν τῇ γ' Ιστορεῖ (FHG I 242), κτίσαι φάσκων αὐτὴν τοὺς διασωθέντας ἐκ τοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος γενομένου κατακλυσμοῦ μετὰ Μάκαρος, καὶ μέχρι νῦν τὸν τόπον καλεῖσθαι Καρδεῖς δας. ὁ δὲ ὄψιδαίδαλος Ἀρχέστρατος παραινεῖ τάδε (fr. 24 Ri):

ἢν δέ ποτ' εἰς Ἰασον Καρῶν πόλιν εἰσαφίκηαι,
καρδῖδ' εὐμεγέθη λήψῃ· σπανίᾳ δὲ πρίασθαι·
ἐν δὲ Μακηδονίᾳ τε καὶ Ἀμβρακίᾳ μάλα πολλαί.

25 ἐκτεταμένως δ' εἰρηκε καρδῖα Ἀραράτος μὲν ἐν Καμπυλίωνι (II 217 K).

1 πέμπτῳ add. ed. Bas, cf. VII p. 319 d: ἐν τῷ περὶ ξών
CE 4 ἀέρος (superscr. ε) ἐρχομένον Α ἔαρος ἐρχόμενα CE
11 σίγιον Α: corr. CE 16 τῇ α Α: corr. Marx, Ephori verba
decurtata videntur 23 fort. καρδῖδ' εὐμεγέθη λήψεις Α:
corr. CE σπανίᾳ CE

104 10 εἰς ἔαυτὸν ἥ
οὐδὲ ταῦτα σ

κειμένην ἃν τ
ἔντὸς ἥδη τὸ
τοῦτ' !ἐν ἀσφ
τὰ αὐτὰ εἴρηκε κ.
ἢ ἀποβλέπων, ἄνδρ
καλὸν Χρύσιππο
φύσιν καὶ εἰπόντ
αὐτοῦ τὴν Ἀρχεσ.
τῶν φιλοσόφων
εἶναι λέγουσι τὴν
καὶ Θεόγνητος
τούτων (IV 549 M

ἄνθρωπ', ἀπ

στοᾶς λογαρ

c 'ἄλλοτριόν ε
σοφία δ' ἵδι

5 ταύτην λαβε
οἴω μ' ὁ δι.
ἐπαρίστερ' ε
ἀντέστροφέν
πεφιλοσόφηγ
10 οἵς οὐθέν ε

- 1 εἰσαναλίσκει:
- sitio suspecta, fort
- 2 κούδε Kock 5
- 11 ὅθεν πάντες W
14. 15 ἐκ τούτων
- 17 νοσεῖς ἐρεῖς A:
τροφεν Hirschig

εἰς τε ~~πανταλόνα~~

~~πανταλόνα~~ δέρη

192 E

~~πανταλόνα~~

144 E

υνεσταλμένως δ' εἰρηκεν Εὔπολις ἐν Αἴξην οὗτως
259 Κ).

πλὴν

ἄπαξ ποτ' ἐν Φαιάκος ἔφαγον καρίδας.

καὶ ἐν Δήμοις (ib. 286).

ἔχων τὸ πρόσωπον καρίδος μασθλητίνης.

37. ὡνομάσθησαν δὲ καρίδες ἀπὸ τοῦ κάρα· τὸ πλεῖστον γὰρ μέρος τοῦ σώματος ἡ κεφαλὴ ἀπηνέγκατο. καρίδες δὲ βραχέως οἱ Ἀττικοὶ ἀναλόγως· παρὰ γὰρ τὸ κάρη γέγονε διὰ τὸ μείζονι κεχρῆσθαι κεφαλῆ. ὡς οὖν παρὰ τὸ γραφὴ γραφίς καὶ βολὴ βολίς, οὗτως ε καὶ παρὰ τὸ κάρη καρίς. ταθείσης δὲ τῆς παρατελευταίς ἐτάθη καὶ τὸ τέλος, καὶ δύοις λέγεται τῷ ψηφίᾳς καὶ κρηπίς [καὶ τευθίς].

68. περὶ δὲ τῶν ὁστρακοδέρμων τούτων Αἴφιλος μὲν ὁ Σίφνιος οὗτος γράφει· ‘τῶν δ’ ὁστρακοδέρμων καρίς, ἀστακός, κάραβος, καρκίνος, λέων τοῦ αὐτοῦ γένους ὅντα διαφέρουσι. μείζων δ’ ἐστὶν ὁ λέων τοῦ ἀστακοῦ. οἱ δὲ κάραβοι καὶ γραψαῖοι λέγονται· τῶν δὲ καρκίνων δ’ εἰσὶν σαρκωδέστεροι. ὁ δὲ καρκίνος βαρὺς καὶ δύσπεπτος.’ Μνησίθεος δ’ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν ‘κάραβοι, φησί, καὶ καρκίνοι καὶ καρίδες καὶ τὰ δύοια δύσπεπτα μὲν πάντα, τῶν δ’ ἄλλων ἰχθύων εὐπεπτότερα πολλῷ. πρέπει δ’ αὐτοῖς ὅπτασθαι μᾶλλον ἢ ἔψευσθαι.’

κουρίδας δὲ τὰς καρίδας εἰρηκε Σώφρων ἐν γυναικείοις οὗτως (fr. 34 Bo). ‘ἴδε καλῶν κουρίδων, ἴδε καμ-

12. 13 παρατελευτῆς superscr. παραληγούσης CE παρατελεύτου Eust. 1220, δι fort. recte 14 καὶ τευθίς del. Wilam, non habet Herod. I 526 19 γραψαῖοι suspectum 23 πάντα Coraes: ταῦτα ACE 27 ἴδεν καλῶν A: corr. Mus, tam fort ἴδε καμμάρων φῦλα

αῖ τε καμπύλαι

καρῆδες ἔξηλλοντο δελφίνων δίκην
f εἰς σχοινόπλεκτον ἄγγος.

καὶ Εῦβοιος ἐν Ὀφθάνῃ (II 192 K).
καρῆδα καθηκατω κάνεσπασ' αὐθις. 5

Αναξανδρίδης Λυκούργῳ (II 144 K).
καὶ συμπαῖει καριδαρίους
μετὰ περικιδίων καὶ θραττιδίων
καὶ ψηταρίους μετὰ καθαρίων
καὶ σκινδαρίους μετὰ καβιδίων. 10

ο δ' αὐτὸς κάνει Πανδάρῳ φησίν (ib. 149).

106 οὐκ ἐπικεκυφώς ὁρθός, ὡς βέλτιστ', ἔση.
αὗτη δὲ καριδοι τὸ σῶμα καμπύλη,
ἄγκυρά τ' ἔστιν ἀντικρυστοῦ σώματος.

ἐν δὲ Κερκίῳ (ib. 143). 15

ἔρυθρότερον καρῆδος ὀπτῆς σ' ἀποφανῶ.
Εῦβοιος Τιτθαῖς (II 204 K).

καρῆδάς τε τῶν

κυφῶν.

καὶ Ωφελίων Καλλαίσχρῳ (ib. 294). 20

κυρταὶ δ' δμοῦ καρῆδες ἐν ἔηρῷ πέδῳ.

καὶ ἐν Ιαλέμῳ (ib. 298).
ώρχοῦντο δ' ὡς καρῆδες ἀνθράκων ἐπι

b πηδῶσι κυρταί.

5 καθῆκα κάτω Mus, tum αὐθις <αὐτήν> Wilam 8 περ-
δικῶν καὶ θριττιδίων A: corr. VII 329 e 9 ψιτταδόις A: corr.
Lobeck καθαρίων Schw: καβιδαρίων A 12 ἐπικεκυφώς
A: corr. Cas, ἀνακεκυφώς Mein 13 adloquitur mulierem,
velut αὗτη δὲ καρὶς εἰς καμπύλη τ' ACE: corr. Mus καρι-
δοῖ τὸ σῶμα καμπυλοῖ τ' Wilam 14 τὸ σχῆμα σον Kock
16 ἔρυθρότερον A: corr. CE ὀπτῆς C ὀπτῶν superscr. ἦς E:
ὅπτῶν A 17 τηθαῖς A 20 ωφελῶν A: corr. Cas 23 ὡς
Mus: ὕσπερ ACE 24 πηδῶσαι CE

συνεσταλμένως δ' εἰρηκεν Εὔπολις ἐν Αἴξιν οὕτως
(I 259 K).

πλήν

ἄπαξ ποτ' ἐν Φαιάκος ἔφαγον καρίδας.

5 καὶ ἐν Δήμοις (ib. 286).

ἔχων τὸ πρόσωπον καρίδος μασθλητίνης.

67. ὡνομάσθησαν δὲ καρῖδες ἀπὸ τοῦ κάρα· τὸ πλεῖστον γὰρ μέρος τοῦ σώματος ἡ κεφαλὴ ἀπηνέγκατο.
καρίδες δὲ βραχέως οἱ Ἀττικοὶ ἀναλόγως· παρὰ γὰρ 10 τὸ κάρη γέγονε· διὰ τὸ μείζονι κεχρῆσθαι κεφαλῆ.
ώς οὖν παρὰ τὸ γραφὴ γραφίς καὶ βολὴ βολίς, οὕτως εὶς καὶ παρὰ τὸ κάρη καρίς. ταθείσης δὲ τῆς παρατελευταίς ἐτάθη καὶ τὸ τέλος, καὶ δύοις λέγεται τῷ ψηφίᾳ καὶ κρηπίᾳ [καὶ τευθίᾳ].

15 68. περὶ δὲ τῶν ὁστρακοδέρμων τούτων Αἴφιλος μὲν ὁ Σίφνιος οὗτος γράφει· ‘τῶν δ’ ὁστρακοδέρμων καρίς, ἀστακός, κάραβος, καρκίνος, λέων τοῦ αὐτοῦ γένους ὅντα διαφέρουσι. μείζων δ’ ἐστὶν ὁ λέων τοῦ ἀστακοῦ. οἱ δὲ κάραβοι καὶ γραψαῖοι λέγονται· τῶν δὲ 20 καρκίνων δ’ εἰσὶν σαρκωδέστεροι. ὁ δὲ καρκίνος βαρὺς καὶ δύσπεπτος.’ Μνησίθεος δ’ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν ‘κάραβοι, φησί, καὶ καρκίνοι καὶ καρῖδες καὶ τὰ δύοια δύσπεπτα μὲν πάντα, τῶν δὲ ἄλλων ἴχθύων εὐπεπτότερα πολλῷ. πρέπει δ’ αὐτοῖς 25 ὀπτᾶσθαι μᾶλλον ἢ ἔψεσθαι.’

κουρδίας δὲ τὰς καρῖδας εἰρηκε Σώφρων ἐν γυναικείοις οὕτως (fr. 34 Bo). ‘ἴδε καλῶν κουρδῶν, ίδε καμ-

12. 13 παρατελευτῆς superscr. παραληγούσης CE παρατελεύτων Eust. 1220, 51 fort. recte 14 καὶ τευθίς del. Wilam, non habet Herod. I 526 19 γραψαῖοι suspectum 23 πάντα Coraes: ταῦτα ACE 27 ίδεν καλῶν A: corr. Mus, tum fort. ίδε καμμάρων φῦλα

ε μάρων, ἵδε φίλα· θᾶσαι μαν ώς ἐρυθραί τ' ἐντὶ καὶ λειο-
τριχιῶσαι.' Ἐπίχαρμος δ' ἐν Γῇ καὶ Θαλάσσᾳ (p. 224 L).
κονρίδες τε φοινίκιαι.

ἐν δὲ Λόγῳ καὶ Λογίννῳ διὰ τοῦ ὥ εἰρηκεν (ib. 244).
ἀφύας τε κωρίδας τε καμπύλας. 5

Σιμωνίδης δέ (fr. 15 B⁴). ·

θύννοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες.

69. ἔξῆς εἰσεκομίσθη ταγηνιστὰ ἥπατα περιειλη-
μένα τῷ καλουμένῳ ΕΠΙΠΛΩΙ, ὃν Φιλέταιρος ἐν
Τηρεῖ ἐπίκλοιον εἰρηκεν (II 235 K). εἰς ἀποβλέψας 10
ὁ Κύνουλκος 'λέγε ἡμῖν, ἔφη, ὡς σοφὲ Οὐλπιανέ,
ἢ εἴ που κεῖται οὕτως τὸ ἥπαρ ἐντευλιγμένον.' καὶ ὅς·
'έὰν πρότερον δεῖξῃς σὺ παρὰ τίνι ὁ ἐπίκλονς εἰρη-
ται ἐπὶ τοῦ λίπους καὶ τοῦ ὑμένος?' ἀντικορυσσομέ-
νων οὖν τούτων ἐν Μυρτίλος ἔφη· 'οὐ μὲν ἐπίκλονς 15
παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Βάκχαις (p. 222 L). ·

107 καὶ τὸν ἀρχὸν ἐπικαλύψας ἐπιπλόω.

καὶ ἐν Θεαροῖς (p. 242). ·

δσφύος τε πέρι κήπιπλόου.

καὶ ὁ Χίος δὲ "Ιων ἐν ταῖς Ἐπιδημίαις (FHG II 47) ἔφη· 20
'τῷ ἐπίκλῳ ἐπικαλύψας.' ἀπέχεις, φίλη κεφαλὴ Οὐλ-
πιανέ, τὸν ἐπίκλονν, οὐ' ἥδη ποτὲ αὐτῷ ἐντυλιχθεὶς
κατακαυθῆς καὶ πάντας ἡμᾶς ξητήσεων ἀπαλλάξης. τὸ
δὲ μαρτύριον τοῦ οὕτως διεσκευασμένου ἥπατος δίκαιος
εἴ σὺ ἀπομνημονεῦσαι, προειρημένον σοι πάλαι (p. 95 a) 25
ὅτε περὶ τῶν ὠτῶν καὶ ποδῶν ἔξητοῦμεν, <ὅτι> "Αλε-
ξις ἐν Κρατείᾳ ἡ Φαρμακοπόλη εἰρηκε. πᾶσα δ' ἡ

3 κονρίδες τε τε Α: corr. CE 4 λογιναι Α: corr. Pors
τοῦ ὥ Κοεν: τούτων Α 10 ἐπίκλον Döbr, cf. Hes 19 καὶ
ἐπίκλον Α: corr. Ahr 23, 24 τὸ δὲ Κ: τό τε Α 24 fort.
οὕτως ἐσκευασμένον 26 ὅτι add. Κ 27 sq haec mutilata

ἐκλογὴ χρησίμη οὖσα εἰς πολλά, ἐπεὶ τὰ νῦν διὰ μνή-
μης οὐ κρατεῖς, αὐτὸς ἐγὼ διεξελεύσομαι. φησὶ δ'
οὗτως ὁ κωμικός (Π 335 Κ).

- πρῶτον μὲν *⟨οὖν⟩* ὅστρεια παρὰ Νηρεῖ τινι
5   ἵδων γέροντι φυκί' ἡμφιεσμένα
      ἔλαβον ἔχινους τ'. ἐστὶ γὰρ προοίμιον
      δείπνου χαριέντως ταῦτα πεπρωτανευμένον.
5   τούτων δ' ἀπολυθεὶς, κειμένων ἰχθυδίων
      μικρῶν, τρεμόντων τῷ δέει τί πείσεται,
10   θαρρεῖν κελεύσας ἔνεκ' ἐμοῦ ταῦτ' οὐδὲ ἐν
      φήσας ἀδικήσειν ἐπριάμην γλαῦκον μέγαν.
      ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος
15   10 ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους
      ἀπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἐν τούτων παθεῖν.
      ἐπὶ τὸ τάγηνον φυκίδας, ψήττας τινάς,
20   καρδῖα, φύκην, καρβιόν, πέρκην, σπάρον,
      ἐποίησά τ' αὐτὸς ποικιλώτερον ταῦ.
15   15 κρεάδι' *⟨ἄττα⟩*, ποδάρια, δύνγη τινά,
      ώτάρι' ὕει', ἥπατιον ἐγκεκαλυμμένον·
20   αἰσχύνεται γὰρ πελιδνὸν ὃν τῷ χρώματι.
      τούτοις μάγειρος οὐ πρόσεισ' οὐδὲ ὄψεται.
      οἰμώξεται γὰρ νὴ Δι'. ἀλλ' ἐγὼ σοφῶς
25   20 ταῦτ' οἰκονομήσω καὶ γλαφυρῶς καὶ ποικίλως
      οὗτω (ποῶ γὰρ τοῦψον αὐτός) ὥστε τους

4 οὖν add. Di   5 φυκίοις A:
corr. Di   6 στρεα A   7 τινα Mein   5 φυκίοις A:
corr. Di   7 ἡμφιεσμένωι A: corr. Coraes   7 πεπρωτανευμένον
A: corr. Mus   10 ταῦτον δὲ ἐν A: corr. CE   13 δεῖ
CE: δὴ A   14 τούτους VII 314d   15 ἐπὶ τὸ τάγηνόν
τε CE, fort. ἐπὶ τε τάγηνον   17 αὐτὸν A: corr. CE
18 ἄττα add. Dobr   19 ὑπεπάτιον A   20 οὐδὲ Naber: οὐδὲ
corr. Di   20 ὃν om. A: add. CE   21 οὐδὲ Naber: οὐδὲ
ACE   ἄψεται Naber (ὅψεται CE)   22 νὴ δία λέγω σαφῶς
A: corr. CE

δειπνοῦντας ἐλές τὰ λοπάδι' ἐμβάλλειν ποῶ
ἐνίστε τοὺς ὁδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

τὰς σκενασίας πάντων δὲ καὶ τὰς συστάσεις

25 τούτων ἔτοιμός είμι δεικνύειν, λέγειν,

e προῖκα προδιδάσκειν, ἀν θέλῃ τις μανθάνειν. 5

70: ὅτι δ' ἔθος τῷ ἐπίπλῳ περικαλύπτεσθαι τὰ ἡπάτια, Ἡγήσανδρος ὁ Δελφὸς ἐν ὑπομνήμασί φησι (FHG IV 419) Μετάνειραν τὴν ἑταίραν ὡς ἐν τοῖς κεκαλυμμένοις ἡπατίοις αὐτὴ πνευμόνιον ἔλαβε καὶ ὡς περιελοῦσα τὸ στέαρ εἶδεν, ἀνέκραγεν· 10

ἀπόλωλα, πέπλων μ' ὥλεσαν περιπτυχαί.

μήποτε δὲ καὶ Κρόβυντος ὁ κωμῳδιοκοὶς αἰσχυνόμενον εἶπε τὸ τοιοῦτο ἡπαρ ὥσπερ καὶ Ἀλεξις, ἐν Φενδυποβολιμαίῳ λέγων οὕτως (IV 567 M).

f καὶ πλεκτάνην στιφρὰν σφόδρο' ἐπὶ τούτοις τέ που 15
αἰσχυνόμενον ἡπαρ καπρίσκουν σκατοφάγουν.

ἡπάτιον δ' εἰρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς (fr. 506, 2 K) καὶ Ἀλκαῖος ἐν Παλαιστρᾳ (I 762 K) Εὔβοιλδος τ' ἐν Δευκαλίωνι (II 173). δασυντέον <δὲ> λέγοντας τὸ ἡπαρ· καὶ γὰρ ἡ συναλοιφή ἐστιν παρ' 20 Ἀρχιλόχῳ διὰ δασέος. φησὶ γάρ (fr. 131 B⁴)·

χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἡπατι.

108έστι δὲ καὶ ἰχθύς τις ἡπατος καλούμενος, ὃν φησιν <ό> αὐτὸς Εὔβοιλος ἐν Λάκωσιν ἡ Λήδα οὐκ ἔχειν χολὴν (II 185 K). 25

1 τὰ λοιπὰ διεμβάλλειν A: corr. Cas, cf. IV 169d 3 συστάσεις K: σκενασίας A 9 fort. ἡπατίοις delendum, cetera turbavit epitomator 10 ἀνέκραγεν ἀστείως CE 12 καὶ φωβοντος A: corr. Mus 13 τοιούτον CE 15 fort. πλεκτάνια στιφρὰ ἐπὶ Mein: ἐν A 16 καὶ πρίσκους καταφάγουν A: corr. Pors 19 δὲ add. Mus 24 ὁ add. Schw ἡ ἡδα Schw: ἡδη δ' A

οὐκ ῥῶν <σύ> με
χολὴν ἔχειν, ὡς δ' ἡπάτῳ μοι διελέγουν;
ἔγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι.

Ἡγῆσανδρος δ' ἐν ὑπομνήμασιν (FHG IV 420) ἐν τῇ
5 κεφαλῇ φησι τὸν ἡπάτον δύο λίθους ἔχειν τῇ μὲν αὐγῇ
καὶ τῷ χρώματι παραπλησίους τοῖς <ἐν τοῖς> ὀστρείοις,
τῷ δὲ σχήματι φοιβοειδεῖς.

71. ΤΑΓΗΝΙΣΤΩΝ δ' ἰχθύων μυημονεύει "Αλεξις
ἐν Δημητρίῳ (II 315 K) καθάπερ κάν τῷ προκειμένῳ
10 δράματι. Εῦβοιλος Ὀρθάννη (II 190 K). b

πᾶσα δ' εὗμορφος γυνὴ
ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνων τε σύντροφα
τριβαλλοπανόθρεπτα μειδακύλλια,
δμοῦ δὲ τευθὶς καὶ Φαληρικὴ κόρη
15 5 σπλάγχνοισιν ἀρνείοισι συμμεμιγμένη
πηδᾶ, χορεύει, πῶλος ὡς ἀπὸ ξυγοῦ.
φιπλὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας
θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου πνοῇ·
δόσμῃ δὲ πρὸς μυκτῆρας ἡρεθισμένη
20 10 ἄσσει· μεμαγμένη δὲ Δήμητρος κόρη
κοίλη φάραγγος δάκτυλον πιέσματι
σύρει τριήρους ἐμβολὰς μιμούμενη,
δείπνου πρόδρομον ἄριστον. c

ἢ σθιον δὲ καὶ ταγηνιστὰς σηκλαῖς. Νικόστρατος ἢ

25 Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ φησίν (II 221 K).

1 σύ add. Pors 4. 5 ταῖς κεφαλαῖς A: corr. CE et lemma A
6 suppl. Wilam 12 ἐρῶσα φοιτᾷ VI 228 f: ἐρεῖ οσ απηδει A,
latet fort. aliud 18 τριβαλλοπανόθρεπτα Cas 14 φαληρεῖς ἡ
κόρη ACE: corr. Dalec 16 ἀπὸ Iac: ὑπὸ ACE, cf. Eur. Or. 4b
18 πηγάνον ACE, sed τ superscr. CE 21 sq fort. κοίλης
φάραγγος δάκτυλον πιέσματι — μιμούμενον hoc sensu *digitum*
τραχὺ *cavernas imprimentem*, *fortissimum caenae praecursorem*
21 πιάσματι ACE: corr. Valck 24 εἰσθιον A: corr. CE

οῦποτ' <ἄν> αὐθις <αὐ>
σηπίαν ἀπὸ τηγάνου
τολμήσαιμι φαγεῖν μόνος.

'Ηγήμων δ' ἐν Φιλίννῃ καὶ γόνον ἐκ ταγήνου ἐσθί-
οντας ποιεῖ ἐν τούτοις (I 700 Κ).
μάλλα ταχέως ἀντῶν πρίω .. πουλύπουν
καὶ δὸς καταφαγεῖν κάπο τηγάνου γόνον.'
d 72. ἐπὶ τούτοις οὐχ ησθεὶς ὁ Οὐλπιανός, ἀνια-
θεὶς δέ, ἀποβλέψας ὡς ἥμᾶς καὶ τὰ ἔξ Ορθάννου
Εύβοιάν λαμβεῖα εἰπών (II 192 Κ).
ώς εὖ νεναυάγηκεν ἐπὶ τοῦ τηγάνου
ὅ θεοῖσιν ἔχθρος

Μυρτίλος· ὅτι γὰρ οὐδὲν τούτων πριάμενός ποτε
ἔφαγεν εὖ οἴδα, τῶν τίνος οἰκετῶν αὐτοῦ εἰπόντος
μοί ποτε τὰ ἐκ Πορνοβοσκοῦ Εύβοιάν λαμβεῖα 15
τάδε (ib. 194).

τρέφει με Θετταλός τις ἄνθρωπος βαρύς,
πλουτῶν, φιλάργυρος δὲ καλιτήριος,

e ὁψοφάγος, ὁψωνῶν δὲ μέχρι τριωβόλου.

ἐπεὶ δὲ πεπαιδευμένος ἦν ὁ νεανίσκος καὶ οὐχὶ παρὰ 20
τῷ Μυρτίλῳ γε, ἀλλὰ παρὰ ἄλλῳ τινὶ, ὡς ἐπυνθανό-
μην αὐτοῦ πῶς εἰς τὸν Μυρτίλον ἐνέπεσεν, ἔφη μοι
τὰ ἐκ Νεοττίδος Ἀντιφάνους τάδε (II 79 Κ).

παῖς ὃν μετ' ἀδελφῆς εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε
ἀφικόμην ἀχθεὶς ὑπό τινος ἐμπόρου,

Σύρος τὸ γένος ὃν. περιτυχὼν δ' ἥμιν ὁδὶ²⁵
κηρυττομένοις ὀβολοστάτης ὃν ἐπράτο,

5 ἄνθρωπος ἀνυπέρβλητος εἰς πονηρίαν,

1 suppl. Pors 4 ἡγεμῶν A: corr. Di 6 μάλλα ταχέως
ἰών πρίω μοι Mein 9. 10 oratio multila 10. 15 λαμβεῖα A
22 ἐνέπεσεν Schw: νέον ἐπεσεν A, fort. τόνδε ἐνέπεσεν

τοιοῦτος οἶος μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν,
μηδ' ὡν δὲ Πυθαγόρας ἐκεῖνος ἥσθιεν
δὲ τρισμακαφέτης, εἰσφέρειν ἔξω θύμου.'

f

73. ἔτι τοῦ Οὐλπιανοῦ τοιαῦτά τινα παίζοντος δὲ
5 Κύνου οὐλκος ἀνέκραγεν· ἄρτου δεῖ καὶ οὐ τοῦ Μεσ-
σαπίων βασιλέως λέγω τοῦ ἐν Ἰαπυγίᾳ, περὶ οὗ καὶ
σύγγραμμά ἔστι Πολέμωνι (fr. 89 Pr). μνημονεύει δὲ
αὐτοῦ καὶ Θουκυδίδης ἐν ζ (c. 33) καὶ Δημήτριος
δὲ κωμῳδιοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Σικελία
10 διὰ τούτων (I 795 K).

κάκεῖθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνέμῳ Νότῳ
διεβάλομεν τὸ πέλαγος εἰς Μεσσαπίους·

109

"Ἄρτος δὲ ἀναλαβὼν ἔξενισεν ἡμᾶς καλῶς.

B. ἔνος γε χαρίεις. A. ἦν ἐκεῖ . . . μέγας

15 καὶ λαμπρός ἦν.

οὐ τούτου οὖν τοῦ "Ἄρτου δὲ νῦν καιρὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν
εὐρημένων ὑπὸ τῆς Σιτοῦς καλουμένης Δήμητρος καὶ
Σιμαλίδος· οὕτως γὰρ ἡ θεὸς παρὰ Συρακοσίοις τι-
μᾶται, ὡς <ὅ> αὐτὸς Πολέμων ἴστορεῖ ἐν τῷ περὶ
20 τοῦ Μορύχου (fr. 74 Pr). ἐν δὲ τῷ α' τῶν πρὸς Τί-
μαιον ἐν Σκάλῳ φησὶ τῷ Βοιωτιακῷ Μεγαλάρτου
καὶ Μεγαλομάξου ἀγάλματα ἴδρυσθαι." ἐπεὶ δὲ ἦδη

2 εἰσθιεν A: corr. CE   6 τῶν ἐν Ἰαπυγίᾳ Schw   7 aut
Πολέμωνος aut πεποιημένον Πολέμωνι   13 ἄρτος lemma A:
αὐτὸς A, Ἄρτας Hes (cf. Thuc. I. 8)   13 ἔξενιζεν A: corr. s
14. 15 ἦν ἐκεῖνος καὶ μέγας Di, quod vix sufficit; fort. talia
fuerunt B. ἔνος γε χαρίεις ἄρτος. A. ἦν ἐκεῖ μέγας καὶ λαμ-
πρός, ἦν δὲ καὶ . . . ἀνήρ, omnia epitheta ita comparata fu-
erunt ut simul pani convenirent   16 ἦν vitiosum, fort. ἀν-
εῖη, nisi praestat delere   18 Ἰμαλίδος Schw   19 δὲ add.
Schw   20 μωρύχου A   22 μεγαλομάξου Δήμητρος CE fort.
recte

ἄρτοι εἰσεκομίζοντο καὶ πλῆθος ἐπ' αὐτοῖς παντοδα-
πῶν βρωμάτων, ἀποβλέψας εἰς αὐτὰ ἔφη·
‘τοῖς ἄρτοις ὅσας

Ιστᾶσι παγίδας οἱ ταλαιπωροὶ βροτοί,
φησὶν Ἀλεξις ἐν τῇ Εἰς τὸ φρέαρ (II 319 Κ). ἡμεῖς 5
οὖν εἰπωμέν τι καὶ περὶ ΑΡΤΩΝ.’

74. προφθάσας δ' αὐτὸν ὁ Ποντιανὸς ἔφη· ‘Τρύ-
φων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς φυτικοῖς ἐπιγραφομένοις
(fr. 117 V) ἄρτων ἐκτίθεται γένη, εἰ τι κάγῳ μέμνημαι,
ξυμίτην, ἄξυμον, σεμιδαλίτην, χονδρίτην, συγκομι- 10
στόν — τοῦτον δ' εἶναι φησι καὶ διαχωρητικώτερον
τοῦ καθαροῦ —, τὸν ἐξ ὀλυφῶν, τὸν ἐκ τιφῶν, τὸν
ἐκ μελινῶν. γίνεται μέν, φησὶν, ἐ χονδρίτης ἐκ τῶν
ξειῶν· ἐκ γὰρ κριθῆς χόνδρον μὴ γίνεσθαι. παρὰ δὲ
τὰς ὀπτήσεις ὀνομάζεσθαι ἵπνίτην, οὗ μνημονεύειν 15
Τιμοκλέα ἐν Ψευδολησταῖς οὕτως (II 465 Κ).’

καταμαθὼν δὲ κειμένην θερμὴν σκάφην;

Θερμῶν ἵπνιτῶν ἥσθιον.
ΕΣΧΑΡΙΤΗΣ. τούτου μνημονεύει Ἀντίδοτος ἐν Πρω-
τοχόρῳ (II 411 Κ). 20

λαβόντα θερμοὺς ἐσχαρίτας, πῶς γὰρ οὗ;
d τούτους ἀνειλίττοντα βάπτειν εἰς γλυκύν.
καὶ Κρώβυλος ἐν Ἀπαγχομένῳ (IV 565 Μ).’

καὶ σκάφην λαβών τινα
τῶν ἐσχαριτῶν τῶν καθαρῶν. 25
Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ

1 τοῖς ἄρτοις non Alexidis sed Cynulci verba esse putat
Kock 11 φησὶ non Trypho grammaticus, sed Diocles medi-
cus a Tryphone (?) citatus, cf. Hes. s. v. συγκομιστὸς ἄρτος
13 γίνεται δὲ CE, sed omisit epitomator reliqua genera
18 θερμὴν delendum, θερμῶν del. Dobr εἰσθιον A 19.
20 πρωτόχρωι A: corr. Schw

συγκρίνων τὰ Ἀθήνησι γινόμενα τῶν ἐδωδίμων πρὸς τὰ ἐν Ῥόδῳ φησίν· ‘Ἐτι δὲ σεμνηνομένων παρ’ ἔκεινοις τῶν ἀγοραίων ἄρτων, ἀρχομένου μὲν τοῦ δείπνου καὶ μεσοῦντος οὐδὲν λειπομένους ἐπιφέρουσιν· ἀπει-

5 ορηκότων δὲ καὶ πεπληρωμένων ἡδίστην ἐπεισάγουσι εἰδιατριβὴν τὸν διάχριστον ἐσχαρίτην καλούμενον, ὃς οὗτω κέκραται τοῖς μειλίγμασι καὶ τῇ μαλακέτῃ καὶ τοιαύτῃ ἐνθρυπτόμενος ἔχει πρὸς τὸν γλυκὺν συναλλαγῆν ὥστε προσβιαζόμενος θαυμαστόν τι συντελεῖ·

10 καθάπερ ἀνανήφειν πολλάκις γίνεται τὸν μεθύοντα, τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἀναπεινῆν γίνεται τὸν ἐσθίοντα.’

ΑΤΑΒΥΡΙΤΗΝ. Σώπατρος ἐν Κυιδίᾳ.

‘Αταβυροίτης δ’ ἄρτος ἦν πλησίγναθος.

15 ΑΧΑΙΝΑΣ. τούτου τοῦ ἄρτου μνημονεύει Σῆμος ἐν η̄ Δηλιάδος (FHG IV 494) λέγων ταῖς θεσμοφόροις γίνεσθαι. εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι, καὶ ἐօρτὴ καλεῖται *f* Μεγαλάρτια ἐπιλεγόντων τῶν φερόντων

ἀχαΐνην στέατος ἔμπλεων τράγου.

20 ΚΡΙΒΑΝΙΤΗΝ. τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ· ποιεῖ δὲ λέγονταν ἀρτόπωλιν διηρπασμένων αὐτῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τὸ γῆρας ἀποβαλλόντων (I 422 K).

4 Ιπομένους Α: corr. CE, tum fort. περιφέρουσιν i. e. Rhodii 6 διάχρειστον Α: corr. Di 9 ὥστε CE, in A dubitabam ὡς an ὥστε scriptum esset προσβιαζόμενος suscep-
ctum, velut πρὸς βίαν τοῖς προσφερομένοις (ὥστε προσβιαζόμενος δαιτυμόσιν οὐδὲν λειπόμενος . . . ἡδίστην ἐπεισάγει διατριβὴν CE) 10 καθάπερ γὰρ CE, videntur haec contracta 18 τα-
βυρίτην Α et 14 ταβυρίτην ACE: corr. Mein; ἀταβυροίτην ac-
cusativus pendet ab ἐκτιθεται (p. 250 n. 9), ut sint haec omnia Tryphonis 15 ἀχαΐνας quartus casus 19 cf. XIV 646 e ξιλφος πλακοῦς — διὰ στατὸς καὶ μέλιτος καὶ σησάμου

τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; Β. θεῷ μούς, ὡς τέκνουν.

Α. ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς; Β. κριβανίτας, ὡς τέκνουν.

Α. τί κριβανίτας; Β. πάνυ δὲ λευκούς, ὡς τέκνουν.

110 ΕΓΚΡΥΦΙΑΝ. τούτου μνημονεύει Νικόστρατος ἐν
Ίεροφάντῃ (II 223 Κ) καὶ ὁ ὄψιδαιόδαλος Ἀρχέστρα-
τος, οὗ κατὰ καιρὸν (p. 111 f) τὸ μαρτύριον παρα-
θήσομαι.

ΔΙΤΤΥΡΟΝ. Εῦβουλος ἐν Γαννυμήδει.

διπύρους τε θεῷ μούς. Β. οἱ δίπυροι δ' εἰσὶν τίνες;

Β. ἄρτοι τρυφῶντες,

10

Ἀλκαῖος Γαννυμήδει (I 757 Κ).

ΛΑΓΑΝΟΝ. τοῦτο ἔλαφρόν τ' ἔστι καὶ ἄτροφον,
καὶ μᾶλλον αὐτοῦ ἔτι ἡ ΕΠΑΝΘΡΑΚΙΣ καλούμενη. μνη-
μονεύει δὲ τοῦ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν Ἐκκλησιαζού-
σαις φάσκων (843).
15

λάγανα πέττεται,

ἢ τῆς δ' ἀπανθρακίδος Διοκλῆς ὁ Καρύστιος ἐν α'
Τγιεινῶν οὔτωσὶ λέγων· ‘ἡ δ' ἀπανθρακίς ἔστι τῶν
λαγάνων ἀπαλωτέρα.’ ἔοικε δὲ καὶ οὕτος ἐπ' ἀνθρά-
κων γίνεσθαι, ὥσπερ καὶ ὁ παρ' Ἀττικοῖς ἐγκρυφίας
ὅν καὶ Ἀλεξανδρεῖς τῷ Κρόνῳ ἀφιεροῦντες προτι-
θέασιν ἐσθίειν τῷ βουλομένῳ ἐν τῷ τοῦ Κρόνου λερῷ.
75. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβῆς γάμῳ καὶ Μούσαις —
τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμα διασκευή ἔστι τοῦ προκειμένου —
ἄρτων ἐκτίθεται γένη (p. 231 L) ΚΡΙΒΑΝΙΤΗΝ, δῦμαρον,
στατίτην, ἐγκρίδα, ἀλειφατίτην, ἡμιάρτιον. ὧν καὶ
25

1 ὠστέκνον Α: corr. Mus 2 ἀλλὴ Α: corr. Brunck 3 sic
A, fort. πάνυ γε λευκούς 9. 10 versus Alcaeis sunt, cf. Poll.
7, 23 17 ἐπανθρακίδος et 18 ἐπανθρακίς CE (altero loco
ἀπ. superscr. ε E), cf. Hes. s. ἀπανθρακίς 19 Dioclis verba
videntur non ultra ἀπαλωτέρα pertinere 25 δῦμαρον CE,
δῦμοντα Hes 26 στατίτην CE rectius ἀλιφατίτην Α:
corr. CE

Σώφρων ἐν γυναικείοις μίμοις μνημονεύει λέγων οὗτως (fr. 11 Bo)· ‘δεῖπνον ταῖς θείαις κριβανίτας καὶ σόμφρονς καὶ ἡμιάρτιον ἐκάστα·’ οἶδα δ’, ἀνδρες φίλοι, διτὶ Ἀττικοὶ μὲν διὰ τοῦ ὃ στοιχείου λέγουσι καὶ δικρίβων καὶ κριβανίτην, ‘Ηρόδοτος δ’ ἐν δευτέρᾳ τῶν ἰστοριῶν ἔφη (c. 92)· ‘κλιβάνῳ διαφανεῖ·’ καὶ ὁ Σώφρων δὲ ἔφη (fr. 10 Bo)· ‘τίς σταυτίτας ἢ κλιβανίτας ἢ ἡμιάρτια πέσσει;’ οὐδὲν δὲ αὐτὸς μνημονεύει καὶ ΠΛΑΚΙΤΑ ΤΙΝΔΟΣ ἄρτου ἐν γυναικείοις (fr. 12)· ‘εἰς νύκτα 10 μ’ ἐστιάσειν ἄρτῳ πλακίτᾳ·’ καὶ ΤΥΡΩΝΤΟΣ δ’ ἄρτου μνημονεύει δὲ Σώφρων ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Πενθερᾷ οὗτως (fr. 32)· ‘συμβουλεύω τ’ ἐμφαγεῖν· ἄρτου δὲ γάρ τις τυρῶντα τοῖς παιδίοις ἵαλε·’ Νίκανδρος δὲ δὲ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις (fr. 184 Schn) τὸν ἄξενον ἄρτου καλεῖ ΔΑΡΑΤΟΝ. Πλάτων δὲ δὲ κωμῳδιοποιὸς ἐν Νυκτὶ μακρῷ τοὺς μεγάλους ἄρτους καὶ φυπαροὺς ΚΙΛΙΚΙΟΥΣ ὀνομάζει διὰ τούτων (I 624 K).

καθ’ ἥκεν ἄρτους πριάμενος

Ἐπειδὴ μὴ τῶν καθαρύλλων, ἀλλὰ μεγάλους Κιλικίους.

20 ἐν δὲ τῷ Μενελάῳ ἐπιγραφομένῳ ΑΓΕΛΑΙΟΥΣ τινὰς ἄρτους καλεῖ (ib. 622). ΑΥΤΟΠΤΥΡΟΥ δὲ ἄρτου μέμνηται “Ἀλεξέις ἐν Κυρρίῳ” (II 340 K).

τὸν δὲ αὐτόπυρον ἄρτον ἀρτίως φαγών.

Φρύνυιχος δὲ ἐν Ποαστρίαις αὐτοπυρότας αὐτοὺς 25 καλῶν φησιν (I 380 K).

αὐτοπυρότασί τ’ ἄρτοις καὶ λιπῶσι στεμφύλοις.

3 ἐκάται A: corr. Mein 8 ἢ om. A: add. CE 10 μ’ ἐστιάσειν Mein (μ’ ἐστιά iam Cas): με αἴτιαι σὺν A, μ’ ἐστιάσειν Botzon 12 τ’ vix Sophronis est; τιν Wilam, δὲ vel ἕταν K ἐνφαγεῖν A 15. 16 δὲ κωμικὸς CE 18 καθ’ CE: κατ’ A ἄρτους ἥκε ACE: corr. Mein 19 i. e. μὴ νόμιξε διτὶ τῶν καθαρύλλων 24 ποαστρείας A

ΟΡΙΝΔΟΥ δ' ἄρτου μέμνηται Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ (fr. 548 N) ὅτοι τοῦ ἐξ ὁφύζης γινομένου ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰθιοπίᾳ γιγνομένου σπέρματος, ἢ ἐστιν ὅμοιον σησάμῳ. ΚΟΛΛΑΒΟΥ δ' ἄρτου Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς (I 520 K).
5

λαμβάνετε κόλλαβον ἔκαστος.
καὶ πάλιν (fr. 506 K).

ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς
ἡτραιάν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων
χλιερῶν.

γίνονται δ' οἱ ἄρτοι οὗτοι ἐκ νέου πυροῦ, ὡς Φιλύλλιος ἐν Αἴγυη παριστησιν (I 782 K).
10

αὐτὸς φέρων πάρειμι πυρῶν ἐκγόνους τριμήνων
γαλακτοχρῶτας κολλάβους θερμούς.

ΜΑΚΩΝΙΔΩΝ δ' ἄρτων μνημονεύει Ἀλκμὰν ἐν τῷ ε' 15
οῦτως (fr. 74 b B⁴).
111

κλῖναι μὲν ἐπτὰ καὶ τόσαι τράπεσδαι
μακανίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι
λίνω τε σασάμω τε κὴν πελίχναις
πεδεσσι χρυσοκόλλα.

20
ἐστὶ <δὲ> βρωμάτιον διὰ μέλιτος καὶ λίνου.
τοῦ δὲ ΚΟΛΛΥΡΑΣ καλούμένου ἄρτου Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ (122).
κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὅψον ἐπ' αὐτῇ.
καὶ ἐν Ὁλκάσι (I 499 K).
25

1 ὁρνίδον ACE: corr. Cas
ACE: corr. K 8 ὀπωρεινῆς A 12 ἐν αὐτῇ A: corr. Cas
15 τῷ ε' Schw: τῷ τε A 18. 19 ἐπιστεφεῖς σελίνῳ CE,
potestne fingi ἐπιστεφεῖσαι? 19. 20 corrupti 21 δὲ add.
K (ἐστὶ extrema pagina 21 codicis) ἐν λινοσπέρμον καὶ μέλιτος Hes. s. χρυσοκόλλα 22 τοῦ δὲ Mein: τῆς δὲ ACE
24 καὶ κολλύραν A

καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν διὰ τοὺν Μαραθῶνι
τρόπαιον.

76. ὁ δὲ ΟΒΕΛΙΑΣ ἄρτος κέκληται ἡτοι ὅτι ὁβολοῦ πι-
κράσκεται, ὡς ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ἢ ὅτι ἐν ὁβελίσκοις
5 ἀπτάτο. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς (I 417 K).

εἰτ' ἄρτον ὀπτῶν τυγχάνει τις ὁβελίαν.

Φερεκράτης Ἐπιλήσμονι (I 160 K).

ώλεν ὁβελίαν σποδιν, ἄρτον δὲ μὴ προτιμᾶν.

ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ὁβελιαφόροι οἱ ἐν ταῖς πομπαῖς
10 παραφέροντες αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ὕμιν. Σωκράτης ἐν
5 σ' Ἐπικλήσεων τὸν ὁβελίαν φησὶν ἄρτον Διόνυσου
εὑρεῖν ἐν ταῖς στρατείαις.

ΕΤΝΙΤΑΣ ἄρτος ὁ προσαγορευόμενος λεκιθίτας, ὡς
φησιν Εὐκράτης. πανὸς ἄρτος· Μεσσάπιοι. καὶ τὴν ε
15 πλησμονὴν πανίαν καὶ πάνια τὰ πλήσματα· Βλαΐσος
ἐν Μεσοτρίβᾳ καὶ Δεινόλοχος ἐν Τηλέφῳ (p. 305 L)
Ρίνθων τε ἐν Ἀμφιτρύωνι. καὶ Ῥωμαῖοι δὲ πᾶνα
τὸν ἄρτον καλοῦσι.

ΝΑΣΤΟΣ ἄρτος ξυμίτης καλεῖται μέγας, ὡς φησι
20 Πολέμαρχος καὶ Ἀρτεμίδωρος, Ἡρακλέων δὲ πλα-
κοῦντος εἶδος. Νικόστρατος δ' ἐν Κλίνῃ (II 223 K).

ναστὸς τὸ μέγεθος τηλικοῦτος, δέσποτα,

λευκός· τὸ πάχος γὰρ ὑπερέκυπτε τοῦ κανοῦ.

ὅσμὴ δέ, τουπίβλημ' ἐπεὶ περιηρέθη,

d

1 τοῖς περῶσι Α, τοῖσι γέρονσιν Bergk, τοῖς πεινῶσιν Wi-
lam 8 non intellego, σποδεῖν Dобр 11 ἐπικλήσεως Α:
corr. Dalec 12 στρατιαῖς ACE: corr. Schw 18 εὐνήτας
ACE: corr. Cas 14 Σωκράτης Mein non recte; Seleucus
eiusdem rei testis infra p. 114b 15 βλέσσος Α: corr. Cas
16 fort. Μεζοτρίβᾳ 16 καὶ ἀρχόλοχος A: corr. Ruhnken 23 γὰρ
πάχος ACE: corr. Pors, δὲ πάχος Hanow

ἄνω ἢ βάδιξε καὶ μέλιτι μεμιγμένη

5 ἀτμίς τις εἰς τὰς φύνας· ἔτι γὰρ θερμὸς ἦν.

ΚΝΗΣΤΟΣ ἄρτος ποιὸς παρὰ Ἰωσὶ, Ἀρτεμίδωρος ὁ
Ἐφέσιός φησιν ἐν Ἰωνικοῖς ὑπομνήμασι.

ΘΡΟΝΟΣ ἄρτου ὅνομα. Νεάνθης ὁ Κυξικηνὸς 5
ἐν β' Ἐλληνικῶν γράφων οὕτως (FHG III 2). ὁ δὲ
Κόδρος τόμον ἄρτου τὸν καλούμενον θρόνον λαμ-
βάνει καὶ κρέας καὶ τῷ πρεσβυτάτῳ νέμουσι.

ΒΑΚΧΥΛΟΣ δ' ἐστὶν ἄρτος σποδίτης παρ' Ἡλείοις
καλούμενος, ὡς Νίκανδρος ἐν β' Γλωσσῶν ἴστορες 10
e (fr. 121 Schn.). μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δίφιλος ἐν
Διαμαρτανούσῃ οὕτως (Π 548 K).

ἄρτους σποδίτας κρητερίτας περιφέρειν.

ἄρτου δ' εἰδός ἐστι καὶ ὁ ΑΠΤΟΠΤΥΡΙΑΣ καλούμενος,
ἐπ' ἀνθράκων δ' ὀπτᾶται. καλεῖται δ' οὗτος ὑπό 15
τινων ξυμίτης. Κρατῆνος Μαλθακοῖς (I 45 K). πρῶ-
τον ἀποπυρίαν ἔχω ξυμηταμιαδον πλεους κνεφαλλον.

77. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ περὶ
ἀλφίτων καὶ ἄρτων οὕτως ἐκτίθεται (fr. 3 Ri).

f πρῶτα μὲν οὖν δώρων μεμνήσομαι ἡγιόμοιο 20
Δήμητρος, φίλε Μόσχε· σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
ἴστι γὰρ οὖν τὰ κράτιστα λαβεῖν βέλτιστά τε πάντων,
εὐκάρπουν κριθῆς καθαρῶς ἡσσημένα πάντα,
5 ἐν Λέσβῳ κλεινῆς Ἐρέσου περικύμονι μαστῷ,
λεικότερον αἰθερίας χιόνος. θεοὶ εἶπερ ἔδουσιν 25
112 ἄλφιτ', ἐκεῖθεν ἵψῃς Ἐρμῆς αὐτοῖς ἀγοράζει.

1 ἐβάδιξ' ἄνω ACE: corr. Mein Cas, etiam quae secuntur corrupta 7 τοῦ καλούμενον θρόνον
16. 17 verba corrupta 22 ἔστιν γὰρ τὰ Mus τὰ μέγιστά τε K,
cf. Matro IV p. 184 e 23 ἡσσημένα A: corr. Mein 24 εἰν
Ἐρέσω κλεινῆς Λέσβου Mein, at Eresus non est περικύμων, nec
placet ποτικύμον, quod coni. Ribbeck

ἐστὶ δὲ κανὸν Θήβαις ταῖς ἐπιταπύλοις ἐπιεικῆ
κανὸν Θάσῳ ἐν τῷ ἄλλαις πόλεσίν τισιν, ἀλλὰ γίγαρτα
10 φαινονται πρὸς ἐκεῖνα· σαφεῖ τάδε ἐπίστασο δόξῃ.
στρογγυλοδίνητος δὲ τετριμμένος εὖ κατὰ χεῖρα
5 κόλλιξ Θεσσαλικός σοι ὑπαρχέτω, ὃν καλέουσι
κεῖνοι κριμνίταν, οἱ δὲ ἄλλοι χόνδρινον ἄρτον. b
εἰτα τὸν ἐκ Τεγέας σεμιδάλεος υἱὸν ἐπανῶ
15 ἔγκρυψθιαν. τὸν δὲ εἰς ἀγορὰν ποιεύμενον ἄρτον
αἱ κλειναὶ παρέχουσι βροτοῖς κάλλιστον Ἀθῆναι.
10 ἐν δὲ φερεσταφύλοις Ἐρυθραῖς ἐκ κλιβάνου ἐλθὼν
λευκὸς ἀβραῖς θάλλων ὥραις τέρψει παρὰ δεῖπνον.
ταῦτ' εἰπὼν ὁ τένθης Ἀρχέστρατος καὶ τὸν τῶν ἄρ-
των ποιητὴν ἔχειν συμβουλεύει Φοίνικα ἢ Λυδόν·
ἡγυνόει γὰρ τοὺς ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας ἄρτοποιοὺς c
15 ἀρίστους ὅντας. λέγει δὲ οὕτως (fr. 4)·

ἔστω δὴ σοι ἀνὴρ Φοῖνιξ ἢ Λυδὸς ἐν οἴκῳ,
ὅστις ἐπιστήμων ἔσται σίτοιο κατ' ἡμαρ
παντοίας ἰδέας τεύχειν, ὡς ἂν σὺ κελεύῃς.

78. τῶν δὲ Ἀττικῶν ἄρτων ὡς διαφόρων μνημονεύει
20 καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὁμφάλῃ οὕτως (II 83 K).

πῶς γὰρ ἂν τις εὐγενὴς γεγώς
δύναιται ἂν ἔξειλθειν ποτὲ ἐκ τῆσδε στέγης,
δρῶν μὲν ἄρτους τούσδε λευκοσωμάτους d
ἰκνὸν κατέχοντας ἐν πυκναῖς διεξόδοις,
25 5 δρῶν δὲ μορφὴν κριβάνοις ἡλλαγμένους,

3 ἐκείνας ἀφεὶς τὰ δὲ ἐπίστασο δόξης A: corr. Cas (δόξη
iam Mus) 6 κριμματίαν ACE: corr. Mein 7 ἐν Τεγέαις
ACE: corr. K, ἐν Τεγέᾳ Mein 10 φέρει σταφύλοις ἐρυθροῖς
ἐκλιβάνον A: corr. Mus 11 αβραὶ A: corr. Mus 16 δὲ
ἢ σοι Ribb 17 σίτοιο Pors: σοι ὁ A 18 τεύχων A: corr.
Ribb 21 γεγονώς A: corr. Mus 22 ποτε δὲ ἐκ τῆς στέ-
γης A: corr. Pors 23 ὄφωμεν A: corr. Mus 24 κατεμπέ-
χοντας A: corr. Mein, possis etiam ἐπέχοντας

μίμημα χειρὸς Ἀττικῆς, οὓς δημόταις
Θεαρίων ἔδειξεν.

οὗτός εστὶ Θεαρίων ὁ ἀρτοποιός, οὗ μνημονεύει Πλά-
των ἐν Γοργίᾳ συγκαταλέγων αὐτῷ καὶ Μίθαικον
οὗτως γράφων (p. 518 b). ¹ .. οἵτινες ἀγαθοὶ γεγόνασιν 5
ἢ εἰσὶ σωμάτων θεραπευταὶ ἔλεγές μοι πάντα σπου-
δάξων, Θεαρίων ὁ ἀρτοκόπος καὶ Μίθαικος ὁ τὴν
θύψοποιίαν συγγεγραφὼς τὴν Σικελικὴν καὶ Σάραμβος
ὅ κάπηλος, διτοι οὗτοι θαυμάσιοι γεγόνασι σωμάτων
θεραπευταί, ὃ μὲν ἄρτους θαυμαστοὺς παρασκευάζων, 10
ὅ δὲ ὅψους, ὃ δὲ οἶνον² καὶ Ἀφιστοφάνης ἐν Γηρυ-
τάδῃ καὶ Αἰολοσίκωνι διὰ τούτων (I 392 K).

ἥκω Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον

λιπών, ἵν' εστὶν κριβάνων ἐδώλια.

Κυπρίων δὲ ἄρτων μνημονεύει Εῦβουλος ὡς δια- 15
φόρων ἐν Ὁρθάννῃ διὰ τούτων (II 192 K).

f δεινὸν μὲν ἴδοντα παριπκεῦσαι
Κυπρίους ἄρτους· Μαγνῆτις γὰρ
λίθος ὡς ἔλκει τοὺς πεινῶντας.

τῶν δὲ ΚΟΛΛΙΚΙΩΝ ἄρτων — οἱ αὐτοὶ δ' εἰσὶ τοῖς 20
κολλάρβοις — "Ἐφιππος ἐν Ἀρτέμιδι μνημονεύει οὗ-
τως (II 250 K).

παρ' Ἀλεξάνδρου δ' ἐκ Θετταλίας
κολλικοφάγου κρίβανος ἄρτων.

'Αφιστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεῦσιν (872). 25
ὡς χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.

113 79. τούτων οὗτω λεχθέντων ἔφη τις τῶν παρόν-
των γραμματικῶν, Ἀφριανὸς ὄνομα· ταῦτα σιτία

1 δημόταις Pors: δηγοναις A 13 cf. Eur. Hec. 1 θεα-
ρίων· δς A: corr. Toup 14 ἐδώδια A: corr. Cas 16 ὄρ-
θάνη A praeter morem 24 κόλλικα φαγὼν A: corr. Koch

Κρονικά ἔστιν, ω̄ ἑταῖροι. ἡμεῖς γὰρ 'οὗτ' ἀλφίτοισι
χαίρομεν (πλήρης γὰρ ἄρτων ἡ πόλις) οὕτε τῷ τῶν
ἄρτων τούτων καταλόγῳ. ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλῳ Χρυσίπ-
πον τοῦ Τυανέως συγγράμματι ἐνέτυχον ἐπιγραφο-
5 μένῳ Ἀρτοποιικῷ καὶ πεῖραν ἕσχον τῶν αὐτόθι ὄνο-
μασθέντων παρὰ πολλοῖς τῶν φίλων, ἔρχομαι καὶ
αὐτὸς λεξῶν τι περὶ ἄρτων. ὁ ΑΡΤΟΠΤΙΚΙΟΣ ἄρτες
καλούμενος κλιβανικίου καὶ φουρνακίου διαφέρει. ἐὰν δὲ
δ' ἐκ σκληρᾶς ξύμης ἐργάζῃ αὐτόν, ἔσται καὶ λαμ-
10 πρὸς καὶ εὑρθρωτος πρὸς ἔηροφαγίαν· εἰ δὲ ἔξ ἀνει-
μένης, ἔσται μὲν ἐλαφρός, οὐ λαμπρὸς δέ. κλιβανίους
δὲ καὶ φουρνάκιος χαίρουσιν ἀπαλωτέρᾳ τῇ ξύμῃ.
παρὰ δὲ τοῖς Ἑλλησι καλεῖται τις ἄρτος ΑΤΤΑΛΟΣ ἀρ-
τυόμενος γάλακτι ὀλίγῳ καὶ ἐλαίῳ καὶ ἀλσίν ἀρκετοῖς.
15 δεῖ δὲ τὴν ματερίαν ἀνειμένην ποιεῖν. οὗτος δὲ ὁ
ἄρτος λέγεται Καππαδόκιος, ἐπειδὴ ἐν Καππαδοκίᾳ
κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπαλὸς ἄρτος γίνεται. τὸν δὲ τοι-
οῦτον ἄρτον οἱ Σύροι λαχμάν προσαγορεύουσι, καὶ
ἔστιν οὗτος ἐν Συρίᾳ χρηστότατος γινόμενος διὰ τὸ
20 θερμότατος τρώγεσθαι καὶ ἔστιν ... ἀνθει παραπλή-
σιος. ὁ δὲ ΒΩΛΗΤΙΝΟΣ καλούμενος ἄρτος πλάττεται μὲν
ώς βωλήτης, καὶ ἀλείφεται ἡ μάκτρα ὑποκασσομένης
μήκωνος, ἐφ' ἣ ἐπιτίθεται ἡ ματερία, καὶ ἐν τῷ ξυ-
μοῦσθαι οὐ κολλᾶται τῇ καρδόπῳ. ἐπειδὴν δὲ ἐμβληθῆ-

1. 2 poetae verba agnovit Di   3 καὶ ἄλλῳ i. e. *praeter libros antea expilatos ego alium novi Chrysippi*   7 ἄρτοπτί-
κινος A ἄρτοπτίνικος CE: corr. Harduin, ἄρτοπτίνειος Mein (artopticei Plin. 18, 106)   8 φουρνικὸν CE, φουρνακεὸν Mein (furnacei Plin)   9 δὲ ἐκ σκληρᾶς Schw: δὲ καὶ σκληρᾶς (σκηρᾶς ποταῦ μένδο CE) ACE   11 καὶ βανίκιος A: corr. CE   12 φουρνίκιος ACE   20 videtur floris nomen inter-
cidisse, nec quae antecedunt integra

εἰς τὸν φοῦρον, ὑποπάσσεται τῷ κεφάμῳ χόνδρος τις καὶ τότ’ ἐπιτίθεται ὁ ἄρτος καὶ ἔλκει χρῶμα κάλλιστον, ὅμοιον τῷ φουμώσῳ τυρῷ. ὁ δὲ ΣΤΡΕΠΤΙΚΙΟΣ ἄρτος συναναλαμβάνεται γάλακτι ὀλίγῳ, καὶ προσβάλλεται πέπερι καὶ ἔλαιον ὀλίγον· εἰ δὲ μή, στέαρ. εἰς 5 δὲ τὸ καλούμενον ΑΡΤΟΛΑΓΑΝΟΝ ἐμβάλλεται οἰνάριον ὀλίγον καὶ πέπερι γάλα τε καὶ ἔλαιον ὀλίγον ἢ στέαρ. εἰς δὲ τὰ ΚΑΤΥΡΙΑ τὰ καλούμενα τράκτα μῖξεις ὥσπερ καὶ εἰς ἄρτον.¹

80. ταῦτ’ ἐκθεμένου τάρχεστράτεια δόγματα τοῦ 10
 ‘Ρωμαίων μεγαλοσοφιστοῦ ὁ Κύνουσικος ἔφη· ‘Δάματερ σοφίας· οὐκ ἐτὸς ἄρα ψαμμακοσίους ἔχει μαθητὰς ε ὁ θαυμάσιος Βλεψίας καὶ πλοῦτον ἀπηνέγκατο τοσοῦτον ἐκ τῆς καλῆς ταύτης σοφίας ὑπὲρ Γοργίαν καὶ Πρωταγόραν. ὅθεν ὀκνῶ μὰ τὰς θεὰς εἰπεῖν πότερον 15 αὐτὸς οὐ βλέπει ἢ οἱ ἑαυτοὺς μαθητὰς αὐτῷ παραδιδόντες πάντες ἔνα ἔχουσιν ὀφθαλμόν, ὡς μόλις διὰ τὸ πλῆθος ὁρᾶν. μακαρίους οὖν αὐτούς, μᾶλλον δὲ μακαρίτας εἶναι φῆμι τοιαύτας δεῖξεις τῶν διδασκάλων ποιουμένων.’ πρὸς δὲν ὁ Μάγυος φιλοτράπεζος ὥν 20 καὶ τὸν γραμματικὸν τοῦτον ὑπερεπαινῶν διὰ τὴν ἐκτένειαν ἔφη·

‘οὗτοι ἀνιπτόποδες, χαμαιευνάδες, ἀερίοικοι,
 κατὰ τὸν καμικὸν Εῦβουλον (Π 212 Κ),

ἀνόσιοι λάρυγγες,

25

ἀλλοτρίων κτεάνων παραδειπνίδες,

1 κεφάμῳ CE: οημωι A, cf. Plin. 18, 106
 malini ligni vel culmi fumo coloratus Colum. 7, 8 extr. 3 caseus
 καπνοφίδια καλούμενα A τὰ καπνοφίδια τὰ καλούμενα CE: corr.
 K (περὶ καπνοφίδων λέμα A καπήρια et καπύρια Suid), tum
 fort. μίξεις ὥσπερ καὶ εἰς ἄρτοις λάγανον (hoc Dalecamp) 10
 τάρχεστράρχεια A: corr. K 13 Βλεψίας cognomen, ut videtur
 Arriani 16 ἑαυτοὺς Dобр: τοὺς A

οὐ χώροπάτωρ ὑμῶν Διογένης πλακοῦντά ποτε
 ἐσθίων ἐν δείπνῳ λάβρως πρὸς τὸν πυνθανόμενον
 ἔλεγεν ἄρτον ἐσθίειν καλῶς πεποιημένου; ὑμεῖς δ' ὡς
 λοπαδάγχαι' κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Εὔθουλον, ‘λευ-
 δ κῶν ὑπογαστριδίων’, ἐτέροις οὐ παραχωροῦντες φθέγ-
 γεσθε καὶ τὰς ἡσυχίας οὐκ ἄγετε, ἔως ἂν τις ὑμῖν ὥσ¹¹⁴
 κυνιδίοις ἄρτων ἢ ὁστέων προσδρίψῃ. πόθεν ὑμῖν εἰδέ-
 ναι ὅτι καὶ ΚΥΒΟΙ, οὐχ οὖς ἀεὶ μεταχειρίζεσθε, ἄρτοι
 εἰσὶ τετράγωνοι, ἡδυσμένοι ἀνυήθω καὶ τυφῷ καὶ
 10 ἐλαίῳ, ὡς φησιν Ἡρακλεΐδης ἐν Ὁφαρτυτικῷ; παρείδε
 δὲ τοῦτον ὁ Βλεψίας, ὕσπερ καὶ τὸν ΘΑΡΓΗΛΟΝ, ὃν
 τινες καλοῦσι θαλύσιον — Κράτης δ' ἐν β' Ἀττικῆς
 διαλέκτου (p. 63 W) θάργηλον καλεῖσθαι τὸν ἐκ τῆς
 συγκομιδῆς πρῶτον γινόμενὸν ἄρτον — καὶ τὸν ΣΗΣΑ-
 15 ΜΙΤΗΝ. οὐχ ἔώρακε δὲ οὐδὲ τὸν ΑΝΑΣΤΑΤΟΝ καλού-
 μενον, ὃς ταῖς ἀρροφόροις γίνεται. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ
 ΠΥΡΑΜΟΥΣ ἄρτος διὰ σησάμων πεττόμενος καὶ τάχα
 ὁ αὐτὸς τῷ σησαμίτῃ ὥν. μηνημονεύει δὲ πάντων τού-
 των Τρύφων ἐν α' φυτικῶν (fr. 116 V), καθάπερ καὶ
 20 τῶν ΘΙΑΓΟΝΩΝ ὀνομαζομένων· οὗτοι δ' εἰσὶν ἄρτοι
 θεοῖς πεττόμενοι ἐν Αἴτωλίᾳ. ΔΡΑΜΙΚΕΣ δὲ καὶ ΑΡΑΞΙΣ
 παρ' Ἀθαμᾶσιν ἄρτοι τινὲς οὕτως καλοῦνται. 81. καὶ
 οἱ γλωσσογράφοι δὲ ἄρτων ὀνόματα καταλέγουσι.
 Σέλευκος μὲν ΔΡΑΜΙΝ ὑπὸ Μακεδόνων οὕτως καλούν
 25 μενον, ΔΑΡΑΤΟΝ δ' ὑπὸ Θεσσαλῶν. ΕΤΝΙΤΑΝ δέ φησι-

1 οὐχ ὁ ACE: corr. Dobr
 5. 6 φθέγγεσθαι A: corr. Cas
 5. 6 φθέγγεσθαι A: corr. Cas
 7 ὁστέων τι Κ fort. ὑμῖν
 ἀν εἶη εἰδέναι 8 μεταχειρίζεσθαι A: corr. Mus
 CE 14. 15 τὸν σαμίτην ACE: corr. s. v 15 ἀνάστατον Pier-
 son: ναστὸν A, cf. Suid. s. v 20. 21 οἱ θεοῖς παρετίθεντο
 Hes. s. v 21 ἀράξεις Schw 22 παρὰ θαμασιν A: corr. Cas
 καλοῦνται Coraes: καὶ δηλοῦνται A 25 δάρατον δ' Cas (n^o
 p. 110 d): δ' ἄρτον A ἐνίταν δέ A: corr. Cas

ἄρτον εἶναι λειπότην, ΕΡΙΚΙΤΑΝ δὲ καλεῖσθαι τὸν ἔξ
ερημηγμένου καὶ ἀσήστου πυροῦ γιγνόμενον καὶ χον-
δρώδους. Ἀμερίας δὲ καλεῖ ΞΗΡΟΤΤΥΡΙΤΑΝ τὸν αὐτό-
πυρον ἄρτον· δύοις δὲ καὶ Τιμαχίδας. Νίκανδρος
δὲ θιαγόνας φησὶν (fr. 136 Schn) ἄρτους ὑπ' Αἰτωλῶν 5
καλεῖσθαι τοὺς τοῖς θεοῖς γινομένους. Αἰγύπτιοι δὲ
τὸν ὑποξίζοντ' ἄρτον ΚΥΛΛΑΣΤΙΝ καλοῦσιν. μνημονεύει
δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης Δαναίσι (I 457 K).

καὶ τὸν κυλλᾶστιν φθέγγου καὶ τὸν Πετόσιφιν.
μνημονεύουσιν αὐτοῦ καὶ Ἐκαταῖος (FHG I 20) καὶ 10
Ἡρόδοτος (II 77) καὶ Φανόδημος ἐν ξ' Ἀτθίδος
(FHG I 367). ὁ δὲ Θυντειρηνὸς Νίκανδρος τὸν ἐκ
τῆς κριθῆς ἄρτον γινόμενον ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων κυλ-
λᾶστιν φησι καλεῖσθαι. τοὺς δὲ φυπαροὺς ἄρτους
φαιοὺς ἀνόμασεν Ἀλεξις ἐν Κυπρίῳ οὕτως (II 340 K). 15

ἔπειτα πῶς ἡλθες; Β. μόλις

όπτωμένους κατέλαβον. Α. ἔξόλοι· ἀτὰρ
πόσους φέρεις; Β. ἐκκαΐδεκ'. Α. οἴσε θεῦρο . . .

Β. λειποὺς μὲν ὀκτώ, τῶν δὲ φαιῶν τοὺς ἵσους.
ΒΛΗΜΑ δέ φησι καλεῖσθαι τὸν ἐντεθρυμμένον ἄρτον 20
καὶ θεομὸν Σέλευκος. Φιλήμων δ' ἐν α' παντο-
δαπῶν χρηστηρίων ΤΤΥΡΝΟΝ φησι καλεῖσθαι τὸν ἐκ
ε πυρῶν ἀσήστων γινόμενον ἄρτον καὶ πάντα ἐν ἑαυτῷ
ἔχοντα, ΒΛΩΜΙΑΙΟΥΣ τε ἄρτους ὀνομάζεσθαι λέγει τοὺς
ἔχοντας ἐντομάς, οὓς Ἀρωματοὶ κοδράτους λέγουσι, 25
ΒΡΑΤΤΙΜΗΝ τε καλεῖσθαι τὸν πιτυρίην ἄρτον, ὃν

1 ἐρρεικήτης C ἐρικήτης superscr. ει E 1. 2 ἔξ ἐριγράφενον
Α ἔξ ἐρηγμένον CE: corr. Schw 3 φηροπυρίτας Hes 12. 13
ἐκ νεριθῶν CE 17. 18 ἀταρρός οὓς A: corr. Cas 18 οἴσο
A: corr. Dobr, sed dubito δή vel μοι suppl. Mein 20 βιλῆθα
Hes 24 βιλωμιλίους A (βωμαῖοι CE): corr. Salmas δὲ
ἄρτους CE 26 βραττίμην corruptum

εῦκονον τευκονον ὀνομάζουσιν Ἀμερίας καὶ Τιμαχίδας. Φιλητᾶς δ' ἐν τοῖς Ἀτάκτοις (fr. 55 Bach) ΣΠΟΛΕΑ καλεῖσθαι τινα ἄρτον, ὃν ὑπὸ τῶν συγγενῶν μόνον καταναλίσκεσθαι.

5   82. καὶ ΜΑΖΑΣ δ' ἔστιν εὐφεῖν ἀναγεγραμμένας παρά τε τῷ Τρύφωνι (fr. 118 V) καὶ παρ' ἄλλοις πλείοσιν. παρ' Ἀθηναίοις μὲν φύστην την μὴ ἄγαν τετριμένην, ἔτι δὲ καρδαμάλην καὶ βήρηκα καὶ τολύπας καὶ Ἀχιλλειον· καὶ ἵσως αὗτη ἔστιν ἡ ἐξ Ἀχιλλείων 10 κριθῶν γινομένη. Θριδακίνας τε καὶ οἰνοῦτταν καὶ μελιτοῦτταν καὶ κρίνον . . . . καλούμενον καὶ σχῆμά τι χορικῆς ὁρχήσεως παρ' Ἀπολλοφάνει (I 797 K) ἐν Δαλίδι. αἱ δὲ παρ' Ἀλκμάνι θριδακίσκαι λεγόμεναι αἱ αὐταὶ εἰσὶ ταῖς Ἀττικαῖς θριδακίναις. λέγει δὲ οὕτως ὁ Ἀλκμάν (fr. 20 B⁴).

Θριδακίσκας τε καὶ κριβανωτός.

Σωσίβιος δ' ἐν γ' περὶ Ἀλκμάνος κριβανά φησι λε-115 γεσθαι πλακοῦντάς τινας τῷ σχήματι μαστοειδεῖς. ὑγίεια δὲ καλεῖται ἡ διδομένη ἐν ταῖς θυσίαις μᾶξα 20 ἵνα ἀπογεύσωνται. καὶ Ἡσίοδος δὲ μᾶξαν τιν' ἀμολγαῖαν καλεῖ (ορ. 590).¹

μᾶξα τ' ἀμολγαίη γάλα τ' αἴγῶν σβεννυμενάων, τὴν ποιμενικὴν λέγων καὶ ἀκμαίαν ἀμολγὸς γὰρ τὸ ἀκμαίότατον. παραιτητέον δὲ καταλέγειν — οὐδὲ γὰρ

1 εῦκονον τευκονον ditto graphema, utrumque corruptum 3 σπολέα suspectum, σποδέα Schw fort. ἐγγενῶν i. e. οἰκογενῶν 8 ἔτι δὲ haec non iam apud Athenienses καρδαμάλην CE 9 ἀχιλλειον ACE ἀχιλλών A: corr. CE 11 Apollphanis testimonium interiectum plane sicuti XI p. 467 f, supplendum fere <ἔτι δὲ οὔτω> καλούμενον 12. 13 ἐν δαλινδει A: corr. Schw ex p. 467, Δαλίδι Cas 16 κριβανωτώς 5 17 κριβάνας XIV p. 646 a et Hes. s. v 23 ποιμανικὴν A: corr. CE καὶ om. A add. CE, rectius fort. η Di

οῦτως ἐντυχῶς μνήμης ἔχω — ἂν ἐξέθετο πόπανα καὶ πέμματα Ἀριστομένης δὲ Ἀθηναῖος ἐν γ' τῶν πρὸς τὰς Ιερουργίας. ἔγνωμεν δὲ καὶ ὑμεῖς τὸν ἄνδρα τοῦτον νεώτεροι πρεσβύτεροι. ὑποκριτὴς δὲ ἦν ἀρχαῖας κωμῳδίας ἀπελεύθερος τοῦ μουσικωτάτου βασιλέως τὸν Ἀδριανοῦ, καλούμενος ὑπὸ αὐτοῦ Ἀττικοπέρδιξ;

καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· ὁ δὲ ἀπελεύθερος παρὰ τίνι κεῖται; εἰπόντος δέ τινος καὶ δρᾶμα ἐπιγράφεσθαι Φρυνίχον Ἀπελευθέρους, Μένανδρον δὲ ἐν Ραπιζομένῃ (IV 200 M) καὶ ἀπελευθέραν εἰρηκέναι καὶ ἐπι- 10 συνάπτοντος . . . πάλιν ἔφη· τίνι δὲ διαφέρει ἐξελευθέρους; ταῦτα μὲν οὖν ἔδοξε κατὰ τὸ παρὸν ἀναβαλέσθαι.

c 83. καὶ ὁ Γαληνὸς μελλόντων ἡμῶν ἐφάπτεσθαι τῶν ἄρτων 'οὐ πρότερον, ἔφη, δειπνήσομεν, ἕως ἂν 15 καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούσητε ὅσα εἰρήκασι περὶ ἄρτων ἢ περιμάτων ἔτι τε ἀλφίτων Ἀσκληπιαδῶν παῖδες. Άιφιλος μὲν ὁ Σίφνιος ἐν τῷ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσιν ἄρτοι, φησίν, οἱ ἐκ πυρῶν κριθίνων εἰσὶ πολυτροφώτεροι καὶ εὔοικονο- 20 μητότεροι καὶ τὸ δόλον κρείττονες, εἰδὸς οἱ σεμιδαλίται, μεθ' οὓς οἱ ἀλευρῖται, εἰδὸς οἱ συγκομιστοὶ ἐξ ἀσήστων ἀλεύρων γινόμενοι. οὗτοι γὰρ πολυτροφώτεροι εἰναι δοκοῦσι. Φιλιστίων δὲ ὁ Λοκρὸς τῶν χονδριτῶν τοὺς σεμιδαλίτας πρὸς ἴσχύν φησι μᾶλλον πεφυκέναι. 25 μεθ' οὓς τοὺς χονδρίτας τίθησιν, εἴτα τοὺς ἀλευρῖτας. οἱ δὲ ἐκ γύρεως ἄρτοι γινόμενοι κακοχυλότεροι τέ εἰσι καὶ ὀλιγοτροφώτεροι. πάντες δὲ οἱ θεφμοὶ ἄρτοι τῶν ἐψυγμένων εὔοικονομητότεροι πολυτροφώτεροί τε καὶ

1 fort. ὅσα ἐξέθετο
(τῶν) κριθίνων Wilam

11 ἄλλα τινὰ suppl. Schw 20

εύχυλότεροι, ἔτι δὲ πνευματικοὶ καὶ εὐανάδοτοι. οἱ δὲ ἐψυγμένοι πλήσμοι, δυσοικονόμητοι. οἱ δὲ τελείως παλαιοὶ καὶ κατεψυγμένοι ἀτροφώτεροι στατικοί τε κοιλίας καὶ κακόχυλοι. ὁ δὲ ἐγκρυψίας ἄρτος βαρὺς ε
5 δυσοικονόμητός τε διὰ τὶ ἀνωμάλως ὀπτάσθαι. ὁ δὲ ἵπνοιτης καὶ καμινίτης δύσπεπτοι καὶ δυσοικονόμητοι. ὁ δὲ ἐσχαρίτης καὶ ἀπὸ τηγάνου διὰ τὴν τοῦ ἑλαίου ἐπίμιξιν εὐεκκριτώτερος, διὰ δὲ τὸ κνισὸν κακοστομα-
χώτερος [γάρ]. ὁ δὲ κλιβανίτης πάσαις ταῖς ἀρεταῖς
10 περιπτεύει· εὔχυλος γὰρ καὶ εὐστόμαχος καὶ εὕπεπτος καὶ πρὸς ἀνάδοσιν φίστος· οὗτε γὰρ ἴστανει κοιλίαν οὗτε παρατείνει. Ἀνδρέας δὲ ὁ ἰατρὸς ἄρτους τινάς φησιν ἐν Συρίᾳ γίνεσθαι ἐκ συκαμίνων, ὃν τοὺς φα-
γόντας τριχορρυνεῖν. Μνησίθεος δέ φησι τὸν ἄρτον f
15 τῆς μάξης εὔπεπτότερον εἶναι καὶ τὸν ἐκ τῆς τίφης μᾶλλον ἴκανῶς τρέφειν· πέττεσθαι γὰρ αὐτοὺς καὶ οὐ μετὰ πολλοῦ πόνου. τὸν δὲ ἐκ τῶν ζειῶν ἄρτον ἄδην φησὶν ἐσθιόμενον βαρὺν εἶναι καὶ δύσπεπτον· διὸ οὐχ ὑγιαίνειν τοὺς αὐτὸν ἐσθίοντας.¹¹⁶ εἰδέναι δὲ ὑμᾶς δεῖ
20 δῆτι τὰ μὴ πυρωθέντα ἡ τριφθέντα σιτία φύσας καὶ βάρη καὶ στρόφους καὶ κεφαλαλγίας ποιεῖ.

84. μετὰ τὰς τοσαύτας διαλέξεις ἔδοξεν ἥδη ποτὲ καὶ δειπνεῖν, καὶ περιενεχθέντος τοῦ καλουμένου ὠραίου ὁ Λεωνίδης ἔφη· ‘Εὐθύδημος ο Ἀθηναῖος,
25 ἄνδρες φίλοι, ἐν τῷ περὶ ταρίχων Ἡσίοδόν φησι περὶ πάντων τῶν ταριχευομένων τάδ’ εἰρηκέναι·

8 ἐπιμιξίαν CE   9 γὰρ om. CE   12 οὗτε ταράττει Coraes   14 τριχορρεύειν ACE: corr. Cas   16 fort. αὐτοὺς <τα-
χέως>, nisi forte καὶ delendum   18 φασὶν ACE: corr. Schw
19—21 haec Galeni potius quam Mnesitheī   20 τρευθέντα CE, fort. aut hoc verum aut θρευθέντα

ἄμφακες [μὲν] πρῶτον στόμα κένοιται αντα καὶ
θιοην,

γναθμὸν <ὄν> ηὐδάξαντο δυσείμουνες ἰχθυβολῆες,

b οἵς ὁ ταριχόπλεως ἄδε Βόσπορος, οἵ δ' ὑπόγαστρα
τμήγοντες τετράγωνα ταρίχια τεκταίνονται. 5

5 ναὶ μὴν οὐκ ἀκλεῖς θνητοῖς γένος δένυρονγχου,
δὲν καὶ δλον καὶ τμητὸν ἄλες τρηχεῖς ἐκόμισσαν.

θύννων δ' ὠραίων Βυζάντιον ἔπλετο μήτηρ

c καὶ σκόμβρων βυθίων τε καὶ εὐχόρτου λικιβάττεω
καὶ Πάριον κολιῶν κυδρὴ τροφὸς ἐσκε πολίχνη. 10

10 Ἰόνιον δ' ἀνὰ κῦμα φέρων Γαδειρόθεν ἄξει

Βρέττιος ἡ Καμπανὸς ἡ ἐκ ξαθέοιο Τάραντος
όφκύνοιο τρέγωνα, τά τ' <ἐν> στάμνοισι τεθέντα
ἀμφαλλὰξ δείπνοισιν ἐνὶ πρώτοισιν ὀπηδεῖ.

d ταῦτα τὰ ἔπη ἐμοὶ μὲν δοκεῖ τινος μαγείρου εἶναι 15
μᾶλλον ἡ τοῦ μουσικωτάτου Ἡσιόδου. ποθεν γὰρ
εἰδέναι δύναται Πάριον ἡ Βυζάντιον, ἔτι δὲ Τάραντα
καὶ Βρεττίους καὶ Καμπανοὺς πολλοῖς ἔτεσι τούτων
πρεσβύτερος ὅν; δοκεῖ οὖν μοι αὐτοῦ τοῦ Ἐνδυνδήμου
εἶναι τὰ ποιήματα.' καὶ διονυσοκλῆς ἔφη· 'ὅτουν 20
μέν ἔστι τὰ ποιήματα, ὡς ἀγαθὴ Λεωνίδη, ύμῶν ἔστι
κρίνειν τῶν δοκιμωτάτων γραμματικῶν' ἀλλ' ἔπει περὶ

1 μὲν del. Bergk κένοιται K: καὶ κριται A, tum frustra
ἀντακαίου formam aptam quae sivi (cf. VII 315 d), nam non
credo ἀν s. ἦν τακεφωδῆ fuisse 3 δν add. K 4 ταριχό-
λεως A: corr. Cas οἱ πνθόγαστρι A: corr. Herm 5 τετρω-
αγωνα A: corr. Mus ταρίχια Coraes: ταχηται A 6 οὐ
κακὰ ἐσθνητοῖς A: corr. Schw δένυρονγχου A: corr. Mein
7 ἄλες τρηχεῖς corruptum 9 κνβίων τε Mein, etiam reliqua
corrupta. 10 κνωιῶν A: corr. CE 11 φέρων K: φενγων
A, φυγῶν Mus γαθείραθεν A: corr. Mein 12 δὲ ἀγαθοῖο
A: corr. K 13 τ' στάμνοισι A: corr. Mus 20 διονυσοκλῆς
A: corr. K

ΤΑΡΙΧΩΝ ἔστιν ὁ λόγος, περὶ ᾧν οἶδα καὶ παροιμίαν
μνήμης ἡξιωμένην ἵπο τοῦ Σολέως Κλεάρχου·

σαπρὸς τάριχος τὴν δρίγανον φιλεῖ,

ἔρχομαι καγὰ λέξων τι περὶ αὐτῶν, τὰ τῆς τέχνης.

5 85. Διοκλῆς μὲν ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς Πυγεινοῖς ἐπι-
γραφομένοις τῶν ταρίχων φησὶ τῶν ἀπιμέλων κράτιστα
εἶναι τὰ ὥραῖα, τῶν δὲ πιόνων τὰ θύννεια. Ἰκέσιος
δ' ἴστορεὶ οὐκ εἶναι εὐεκκρίτους κοιλίας οὕτε πηλαμύ-
δας οὕτε τὰ ὥραῖα, τὰ δὲ νεώτερα τῶν θυννείων τὴν
10 αὐτὴν ἀναλογίαν ἔχειν τοῖς κυβίοις μεγάλην τε εἶναι
διαφορὰν πρὸς πάντα τὰ ὥραῖα λεγόμενα. ὅμοιως δὲ
λέγει καὶ τῶν Βυζαντίων ὥραίων πρὸς τὰ ἀφ' ἑτέρων
τόπων λαμβανόμενα καὶ οὐ μόνον τῶν θυννείων, ἀλλὰ τ
καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀλισκομένων ἐν Βυζαντίῳ. τού-
15 τοις προσέθηκεν ὁ Ἐφέσιος Δάφνος· "Ἄρχέστρατος
μὲν ὁ περιπλεύσας τὴν οἰκουμένην γαστρὸς ἔνεκα καὶ
τῶν ἵπο τὴν γαστέρα φησί (fr. 52 R).

καὶ Σικελοῦ θύννου τέμαχος <φάγε . . . . .>,

τιμηθὲν ὅτ' ἐν βίκοισι ταριχεύεσθαι ἔμελλεν.

20 σαπέρδη δ' ἐνέπω κλαίειν μακρά, Ποντικῷ ὄψι, ¹¹⁷
καὶ τοῖς κείνοντις ἐπαινοῦσιν. παῦφοι γὰρ ἵσασιν
5 ἀνθρώπων ὅτι φαῦλον ἔφυν καὶ ἀκιδνὸν ἔδεσμα.
ἀλλὰ τριταῖον ἔχειν σκόμβρον, πρὶν ἐς ἀλμυρὸν ὕδωρ
ἐλθεῖν, ἀμφορέως ἐντὸς τέον, ἡμιτάριχον.
25 ἀν δ' ἀφίκη κλεινοῦ Βυζαντίου εἰς πόλιν ἀγνήν,
ὥραίου φάγε μοι τέμαχος πάλιν· ἔστι γὰρ ἐσθλὸν τ
10 καὶ μαλακόν.

2 ἡξιωμένης A: corr. Cas 4 <αὐτὰ> τὰ τῆς K, <κατὰ>
τὰ τῆς Wilam 7 θύννια A: corr. CE 9 τὰ ὥραῖα scil.
θύννεια θυννίων A 11 melius διαφορὰν τούτων πρὸς
18 φάγε add. K coll. v. 26 21 γάρ τ' CE 22 ἀκιδνὸν κενεόν
τε ACE: corr. Mus 24 εντονεον A: corr. Cas

παρέλιπεν δ' ὁ τένθης Ἀρχέστρατος συγκαταλέξαι ἡμῖν καὶ τὸ παρὰ Κράτητι τῷ κωμῳδιοποιῷ ἐν Σαμίοις λεγόμενον ἐλεφάντινον τάριχος, περὶ οὗ φησιν (I 139 K).

σκυτίνη ποτ' ἐν χύτρᾳ τάριχος ἐλεφάντινον
ἡψε ποντιὰς χελώνῃ πευκίνοισι καύμασι,
καρκίνοι ποδάνεμοι τε καὶ τανύπτεροι λύκοι
ὑνδοριμαχεῖν ἄνδρες οὐρανοῦ καττύματα.

5

c 5 παῖ ἐκεῖνον, ἄγχ' ἐκεῖνον. ἐν Κέφρῃ τίς ἡμέρα;
ὅτι δὲ διαβόητον ἦν τὸ τοῦ Κράτητος ἐλεφάντινον
τάριχος μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζού· 10
σαὶς διὰ τούτων (I 480 K).

ἢ μέγα τι βρῶμ' ἔστιν ἡ τρυγῳδοποιομουσική,
ἥνικα Κράτητί τε τάριχος ἐλεφάντινον
λαμπρὸν ἐνόμιξεν ἀπόνως παρακεκλημένον
ἄλλα τε τοιαῦθ' ἔτερα μυροῦ ἐκιχλλέστο.

15

d 86. ὡμοτάριχον δέ τινα κέκληκεν "Αλεξις ἐν Ἀπε-
γλαυκωμένῳ (litt. e). ὁ δὲ αὐτὸς ποιητὴς ἐν Πονήρᾳ
περὶ σκευασίας ταρίχων μάγειρόν τινα παράγει λέ-
γοντα τάδε (II 366 K).

δῆμος λογίσασθαι πρὸς ἐμαυτὸν βούλομαι
καθεξόμενος ἐνταῦθα τὴν ὄψινίαν,
δῆμοῦ τε συντάξαι τί πρῶτον οἰστέον
ἡδυντέον τε πῶς ἔκαστόν ἔστι μοι.

20

5 . . . τάριχος πρῶτον ὠραῖον τοδὶ·

διωρβόλου τοῦτ' ἔστι. πλυντέον εὖ μάλα.

25

1 δ' om. A add. CE 4 exodus paeonicus ferri debet
5 ποντία CE κύμασι ACE: corr. Madvig 7 corruptus
8 ἄγχε κεῖνον A: corr. Di ἐγκαυῶ A: corr. Pors 9 πρα-
τῆρος A: corr. Cas 12 ἦν μέγα τι χρῆμ' ἔτι τρογ. Elmsl
13 ἥνικα Elmsl: ηνι A fort. Κράτης ἔτι 16. 17 ἀπενγλαν-
κωμένωι A 20 δῆμος δὲ Di πρός γ' Iac 24 τάριχός
ἔστι Mus vix recte (cf. 23. 25), fort. οἴσω τάριχος 24. 25 τὸ
διοβόλου A τοδὶ ὄβολον CE: corr. Di

εἰτ' εἰς λοπάδιον ὑποκάσας ἡδύσματα
ἐνθεὶς τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας
ἐπισκεδάσας τ' ἔλαιον εἰθ' ἔψων ποῶ

10 μυελὸν ἀφεῖλόν τ' ἐπιγανώσας σιλφίῳ.

5 ἐν δὲ Ἀπεγλαυκωμένῳ συμβολάς τις ἀπαιτούμενός
φησι (ib. 301).

παρ' ἔμοῦ δ', ἐὰν μὴ καθ' ἐν Ἑκαστον πάντα δ' ὡς,
χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἀν ἀπολάβοις.

B. δίκαιος ὁ λόγος. ἀβάκιον, ψῆφον. A. λέγε.

10 B. ἔστ' ὡμοτάριχος πέντε χαλκῶν. A. λέγ' ἔτερον.

5 B. μῆς ἐπτὰ χαλκῶν. A. οὐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω, f
λέγε. B. τῶν ἐχίνων ὀβιολός. A. ἀγνεύεις ἔτι.

B. ἄρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἡ φάφανος, ἦν ἐβοᾶτε;
A. ναῖ·

15 χρηστὴ γὰρ ἦν. B. ἔδωκα ταύτης δύ' ὀβιολούς.
A. τί γὰρ ἐβοῶμεν; B. τὸ κύβιον τριωβόλου.

10 A. οὐεῖν κεχειρῶν γε οὐκ ἐπράξατε' οὐδὲ ἔν. 118
B. οὐκ οἰσθας, ὥ μακάριε, τὴν ἀγοράν, ὅτι
κατεδηδόκασι τὰ λάχαν' <αἱ> τρωξαλλίδες.

20 A. διὰ τοῦτο <τὸ> τάριχος τέθεικας διπλασίου;
B. ὁ ταριχοπώλης ἔστιν· ἐλθὼν πυνθάνουν.

15 γόγγρος δέκ' ὀβιολῶν. A. οὐχὶ πολλοῦ. λέγ' ἔτερον.
B. τὸν ὀπτὸν ἵχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς. A. παπαῖ,
ῶσπερ πυρετὸς ἀνῆκεν, εἰτ' ἐν ἐπιτέλει.

1 εἴ τις A: corr. CE 3 ἐπεικέδασα τοῦλαιον ACE: corr.
Kock 4 ἀφειδῶς Kock σιλφωι A: corr. CE 5 ἀπεν-
γλαυκωμένωι A 7 fort. Ἑκαστον ἀποδίδως (scil. λόγον) 9
ψῆφονς Mein 9. 10 λέγεσθαι ὡμοτ. A: corr. Mus 12 ἔτι
Mus: ὅτι A 13. 14 ἐβοᾶτε εἶναι A: corr. Kidd 16. 17 τριω-
βόλους οὐεῖν A 17 intellege 'leguminis vero nihil comparati-
vistis' (nam ἐπράξατε sanum), velut .. κιχοολων δ' οὐκ 19 αἰ
add. Di 20 τὸ add. Schw 24 εἰτ' ἐπέτεινεν (Schw) αὐ
Dobr, fort. deleto ὕσπερ (sic Mein) scribendum εἰτ' ἐπέτεινεν
αὐ πάλιν vel ὡς ὁ πυρετός μ' ἀνῆκ', εἰτ' ἐπέτεινεν πάλιν

B. πρόσθες τὸν οἶνον, *<ὅν>* μεθύντων προσέλαβον
ὑμῶν, χοᾶς τρεῖς, δέκ' ὄβιοιῶν ὁ χοῦς.

87. 'Ικέσιος δ' ἐν β' περὶ ὑλῆς πηλαμύδας κύβια εἶναι
ἢ φῆσι μεγάλα. κυβίων δὲ μνημονεύει Ποσείδιππος
ἐν Μεταφερομένῳ (IV 519 M). Εὐθύδημος ἐν τῷ περὶ 5
ταρίχων τὸν δελκανόν φησιν ἵχθὺν ὀνομάξεσθαι ἀπὸ¹⁰
Δέλκωνος τοῦ ποταμοῦ, ἀφ' οὗ περ καὶ ἀλίκεσθαι, καὶ
ταριχευόμενον εὐστομάχώτατον εἶναι. Δωρίων δ' ἐν
τῷ περὶ ἵχθύων τὸν [λεπτηρὸν] λεβίαν ὀνομάξων φησὶ¹⁵
λέγειν τινὰς ως *<ὅ>* αὐτός ἐστι τῷ δελκανῷ, τὸν δὲ
κορακίνον ὑπὸ πολλῶν λέγεσθαι σαπέφθη καὶ εἶναι
εκράτιστον τὸν ἐκ τῆς Μαιώτιδος λίμνης. θαυμαστοὺς
δὲ εἶναι λέγει καὶ τοὺς περὶ Ἀβδηρα ἀλισκομένους
κεστρεῖς, μεθ' οὓς τοὺς περὶ Σινώπην, καὶ ταριχευο-
μένους εὐστομάχους ὑπάρχειν. τοὺς δὲ προσαγορευο-²⁰
μένους φησὶ μύλλους ὑπὸ μέν τινων καλεῖσθαι ἀγνω-
τίδια, ὑπὸ δέ τινων πλατιστάκους ὄντας τοὺς αὐτούς,
καθάπερ καὶ τὸν χελλαφίην· καὶ γὰρ τοῦτον ἔνα ὄντα
ἵχθὺν πολλῶν ὀνομασιῶν τετυγηκέναι· καλεῖσθαι γὰρ
καὶ βάκχον καὶ ὄνισκον καὶ χελλαφίην. οἱ μὲν οὖν
μείζονες αὐτῶν ὀνομάζονται πλατιστάκοι, οἱ δὲ μέσην
ἔχοντες ἡλικίαν μύλλοι, οἱ δὲ βαιοὶ τοῖς μεγέθεσιν
ἀγνωτίδια. μνημονεύει δὲ τῶν μύλλων καὶ Ἀριστο-
φάνης ἐν Ὄλκάσι (I 499 K).

σκόμβροι, κολίαι, λεβίαι, μύλλοι, σαπέφδαι, θυν-
νίδες.²

1 δὲ add. Mus   4 ποσείδιππος A   7 Δέλκος Λίμνη Hes,
cf. Haupt op. 8, 363   9 var. lect. del. Di, φ̄ (i. e. delcano)
τὸν αὐτὸν φασιν εἶναι τὸν λεβιανὸν καλούμενον CE   λεβίαν
Cas: λεβιανὸν ACE   10 δὲ add. Cas   δὲ CE: τε A   12
ἄριστον CE   16. 17 γνωτίδια A: corr. CE   18 χελλάρην
ACE: corr. Di, cf. Euthydemus locus VII 315 f^b   25 λεβίαι
^a Poll. 6, 48: λέβιοι A

88. ἐπὶ τούτοις σιωπήσαντος τοῦ Διονυσοκλέους
ὅ γραμματικὸς ἔφη Οὐαρος· ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀντι-
φάνης ὁ ποιητὴς ἐν Δευκαλίωνι ταρίχων τῶνδε μέ-
μνηται (II 43 K).

5   τάριχος ἀντακαῖον εἰς τις βούλετ' ἦ
Γαδειρικόν, Βυξαντίας δὲ θυννίδος
εὐφροσύναις ὀσμαῖσι χαίρει.

καὶ ἐν Παρασίτῳ (ib. 87).

τάριχος ἀντακαῖον ἐν μέσῳ

10   πῖον, δλόλευκον, θερμόν.

Νικόστροατός τε ἦ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ (II 220 K). ε
Βυξάντιόν <τε> τέμαχος ἐπιβακχευσάτω,
Γαδειρικόν δ' ὑπογάστριον παρεισίτω
καὶ προελθών·

15   ἀλλ' ἐποιάμην παρ' ἀνδρός, ὡς γῆ καὶ θεοί,
ταριχοπώλου πάνυ καλοῦ τε κάγαδοι
τιλτὸν μέγιστον, ἄξιον δραχμῆς, δυοῖν
όβιοιν, ὃν οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν
5 τριῶν ἂν ἐσθίοντες οὐδὲ δώδεκα·

20   ὑπερμέγεθες γάρ ἐστιν.

ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἀποβλέψας εἰς τὸν Πλούτον
αρχον ἔφη· ‘μήποτ’ οὗτις ἐν τούτοις, ὡς οὗτος, τοὺς
παρ’ ὑμῖν τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι κατέλεξε Μενδησίους,
ῶν οὐδ’ ἂν μαινόμενος κύων γεύσατο ἂν ποτε, ἦ
25 τῶν καλῶν σου ἡμινήρων ἦ τῶν ταριχηρῶν σιλού-

1 at Daphnus locutus erat, nisi forte hic Dionysoclem ut diceret aliquid rogaverat, ille autem tacuerat; turbavit epitomator 7 εὐφροσύναις om. CE, εὐφραίνετ' ὀσμαῖς Mein, δσφραίσι χαίρει Naber 12 τε add. Schw 13 παρεισίτω A 17 τιλτὸν A: corr. Cas 19 ἂν ἐσθίοντες K: ἥδη κατεσθίουντες A οὐδεδωκά γε A: corr. Di (δώδεκα γε Mus), οὐδὲ τετράρων· | ἀγαν ὑπερμέγεθες Wilam viii recte 22 τοὺς Cas: τοῖς A

119ρων.' καὶ ὁ Πλούταρχος 'ὅ μὲν ἡμίνηρος, ἔφη, τί διαφέρει τοῦ προκαταλελεγμένου ἡμιταρίχου, <οὐ> ὁ καλὸς ὑμῶν Ἀρχέστρατος μέμνηται (p. 117 a); ἀλλ' ὅμως ὥνομασεν ἡμίνηρον ὁ Πάφιος Σώπατρος ἐν Μυστάκου θητίῳ οὕτως.

5

ἔδεξατ' ἀντακαῖον, ὃν τρέφει μέγας

"Ιστρος Σκύθαισιν ἡμίνηρον ἡδονήν.

καὶ τὸν Μενδήσιον οὕτως ὁ αὐτὸς καταλέγει·

Μενδήσιός θ' ὠραῖος ἀκρόπαστος εὖ

ξανθαῖσιν ὄπτος κέφαλος ἀκτίσιν πυρός.

10

ταῦτα δὲ τὰ βράχυματα ὅτι πολλῷ ἥδιον ἔστι τῶν παρὰ
b σοὶ περισπουδάστων κόττα καὶ λέπιδι, οἱ πειραθέντες
ἴσασι. λέγε οὖν ἡμῖν καὶ σὺ εἰ καὶ ἀρσενικῶς ὁ τάρι-
χος λέγεται παρ' Ἀττικοῖς· παρὰ γὰρ Ἐπιχάρμῳ οἰ-
δαμεν.' 89. ὃν ξητοῦντα προφθάσας ὁ Μυρτίλος 15
ἔφη· 'Κρατῆνος μὲν ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ (I 24 K).

ἐν σαργανίσιν ἔξω ταρίχους Ποντικούς.

Πλάτων Διὶ κακούμενῳ (ib. 613).

ῶσθ' ἄττ' ἔχω ταῦτ' ἐς ταρίχους ἀπολέσω.

'Αριστοφάνης Δαιταλεῦσιν (ib. 441).

20

c οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τοντονὶ

πλύνων ἀπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά.

Κράτης Θηρίοις (ib. 135).

καὶ τῶν φαφάνων ἔψειν χρὴ,

ἴχθυς τ' ὄπταν τούς τε ταρίχους,

ἡμῶν δ' ἀπὸ χεῖφας ἔχεσθαι.

25

2 οὗ add. Cas 9 ἀκρόπαστος i. e. leviter salatus 9.
10 εὐξανθεσιν ACE: corr. Mus. fort. ἐν ξανθαῖσιν 12 κότ-
τανα καὶ λέπιδιν (accus.) IX 385a, recte fort. κόττανα, cf. Hes
17 σαργανοῖσιν A: corr. Pors 19 ὡς (pro ὕσθ') Kock
Cob: ἔστι A 22 πλύνων εἰπεῖν ἀπασιν CE

ἰδίως δ' ἐσχημάτισται παρ' Ἐρμίππῳ ἐν Ἀρτοπώλισι
(ib. 228).*

καὶ τάφιχος πίονα.

Σοφοκλῆς τ' ἐν Φινεῖ (fr. 641 N).*

5 νεκρὸς τάφιχος εἰσορᾶν Αἰγύπτιος.

ὑποκοριστικῶς δ' εἰρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ
(563).*

ἀγόραστόν τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταφίχιον. d

καὶ Κηφισόδωρος ἐν Τί (I 802 K).*

10 κρεάδιόν τι φαῦλον ἢ ταφίχιον.

Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις (ib. 151).*

ἡ γυνὴ δ' ἡμῶν ἐκάστῳ λέκιθον ἔψουσ' ἢ φακῆν
ἀναμένει καὶ συικρὸν ὄπτωσ' ὁρφανὸν ταφίχιον.

15 καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἀρσενικῶς εἰρηκεν (p. 282 L) ὃ
τάφιχος. Ἡρόδοτος δ' ἐν θ' οὐτῷς (c. 120). ‘οἱ τάφι-
χοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κείμενοι ἐπάλλοντο καὶ ἥσπαιρον.’

καὶ αἱ παροιμίαι δὲ κατὰ τὸ ἄρρεν λέγουσι· e
τάφιχος ὄπτως εὐθὺς ἂν ἰδῃ τὸ πῦρ.

σαπρὸς τάφιχος τὴν ὀργάνων φιλεῖ.

20 οὐκ ἂν πάθοι τάφιχος ὠνπερ ἄξιος.

Ἄττικοὶ δὲ *καὶ* οὐδετέρως λέγουσι, καὶ γίνεται ἡ
γενικὴ τοῦ ταφίχους. Χιωνίδης Πτωχοῖς (I 5 K).*

ἄρ' ἂν φάγοιτ' ἂν καὶ ταφίχους, ὥς θεοί;

ἡ δὲ δοτικὴ ταφίχει ὡς ξέφει. Μένανδρος Ἐπιτρέ-
25 πουσιν (V 14 M).*

ἐπὶ τῷ ταφίχει τῷδε τοίνυν κόπτετον.

καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς (IV 121 M).*

8 ἐμπολήσαντές τι Aristoph. 18 ὁρφανὸν suspectum
20 πάθοι Mus: πειαθοὶ A 21 καὶ add. Mein 24—27 ἡ
δὲ δοτικὴ — αἰτιατικῆς Bergk duce Schweighaeusero: καὶ ἐπὶ¹⁸
δοτικῆς ἐπὶ τῷ ταφίχει — κόπτετον. ἡ δὲ δοτικὴ ταφίχει ὡς
ξέφει. μένανδρος ἐπιτρέπουσιν A 26 κοπτέον Mus

ἐπέκασα

f ἐπὶ τὸ τάφιχος ἄλας, ἐὰν οὗτω τύχῃ.

ὅτε δὲ ἀρσενικόν ἔστιν, ἡ γενικὴ οὐκέτι ἔξει τὸ σ.

90. τοσαύτην δ' Ἀθηναῖοι σπουδὴν ἐποιοῦντο περὶ τὸ τάφιχος ὡς καὶ πολίτας ἀναγράψαι τοὺς Χαιρεφί- 5 λού τοῦ ταφιχοπάλου υἱούς, ὡς φησιν Ἀλεξις ἐν Ἐπιδαύρῳ οὕτως (II 322 K).

τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς Ἀθηναίους, ὅτι

120 εἰσήγαγεν τάφιχος, οὓς καὶ Τιμοκλῆς

ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων δύο σκόμβρους ἔφη

ἐν τοῖς Σατύροις εἶναι.

10

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἄπερείδης ὁ φήτωρ (fr. 185 Bl).

Εὐθύνουν δὲ τοῦ ταφιχοπάλου μήμνηται Ἀντιφάνης ἐν Κουρίδι οὕτως (II 63 K).

ἔλθων τε πρὸς τὸν τεμαχοπάλην, περίμενε,

παρ' οὖν φέρειν εἴωθας, ἀν οὗτω τύχῃ,

Εὔθυνος . . . ἀπολογίζων αὐτόνι

χρηστόν τι, περίμεινον, κέλευσον μὴ τεμεῖν.

15

b Φειδίππου δὲ — καὶ γὰρ οὗτος ταφιχοπάλης — Ἀλε-

ξις ἐν Ἰππίσκῳ (II 299 K) κάν Σωράκοις (ib. 377).

20

Φειδίππος ἔτερος τις ταφιχηγὸς ξένος.

91. ἐσθιόντων δ' ἡμῶν τὸ τάφιχος καὶ πολλῶν ὁρμὴν ἔχόντων ἐπὶ τὸ πιεῖν ὁ Δάφνιος ἔφη ἀνατείνας τὰ χεῖρες· Ἡρακλείδης ὁ Ταραντῖνος, ἄνδρες φίλοι,

1 ἐπιπάσω Herm 2 ἀν ACE 8 δ' ἐποίησ' Αθ. Mein
9—11 οὓς — εἶναι Athenaei verba putat Schw non recte, v. 11
Satyros Timoclis fabulam agnovit Hirschig 12 ὑπερόθης Α
15 ext. Παρμένων Wilam 16 εἴωθα κάν A: corr. K
17 εὐθοννος Α ἀπολογίζων Fritzsche nescio quo sensu
18 Παρμένων, κέλευσον Kock μοι τεμεῖν Schw 19 φιδίπ-
πον et 21 φίδιππος Α: corr. CE 22 fort. πολλὴν 23 πιεῖν
ς: πιεῖν Α

ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Συμποσίῳ φησί· ‘ληπτέον σύμμετρον τροφὴν πρὸ τοῦ πίνειν καὶ μάλιστα τὰς εἰδισμένας προπαρατίθεσθαι περιφοράς. ἐκ διαστήματος γὰρ εἰσφερομένας ἐναλλάττειν τὰ ἀπὸ τοῦ οἴνου προσκαθέζοντα τῷ στομάχῳ καὶ δηγμῶν αἵτια καθιστάμενα. οἶονται δέ τινες ταῦτ’ εἶναι καὶ κακοστόμαχα — λέγω δὴ λαχάνων καὶ ταρόχων γένη — δηκτικόν τι κεκτημένα, εὐθετεῖν δὲ τὰ κολλώδη καὶ ἐπιστύφοντα βρώματα, ἀγνοοῦντες ὅτι πολλὰ τῶν τὰς 10 ἐκκρίσεις ποιούντων εὐλύτους ἐκ τῶν ἐναντίων εὐστόμαχα καθέστηκεν· ἐν οἷς ἔστι καὶ τὸ σίσαρον καλούμενον (οὗ μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν Ἀγρωστίνῳ (p. 219 L), ἐν Γῆ καὶ Θαλάσσῃ (ib. 224), καὶ Διοκλῆς δὲν α' Τγιεινᾶν), ἀσπάραγος, τεῦτλον τὸ λευκόν (τὸ 15 γὰρ μέλαν καθεκτικόν ἔστιν ἐκκρίσεων), κόργχαι, σωλῆνες, μύες θαλάττιοι, χῆμαι, κτένες, τάριχος τέλειος καὶ μὴ βρομώδης καὶ ἰχθύῶν εὐχύλων γένη. προπαρατίθεσθαι δ’ ἔστιν ὡφέλιμον τὴν λεγομένην φυλλίδα καὶ τευτλίον, ἔτι δὲ τάριχος, εἰς τὰς δόμας εἰς 20 ταῦτα . . . μὴ δύοις τῶν πολυτρόφων ἀπολαύειν. τὰς δὲ ἀθρόους ἐν ἀρχῇ πόσεις ἐκκλιτέον· δύσκλητοι γὰρ εἰς τὴν πλείστην τῶν ὑγρῶν προσφοράν? — ‘Μακεδόνες δ’, ὡς φησιν “Ἐφιππος ὁ Ὄλύνθιος ἐν τῷ περὶ ετῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος ταφῆς (fr. 1 M), οὐκ 25 ἥπισταντο πίνειν εὐτάκτως, ἀλλ’ εὐθέως ἐχρῶντο μεγάλαις προπόσεσιν, ὅστε μεθύειν ἔτι παρακειμένων τῶν πρώτων τραπεζῶν καὶ μὴ δύνασθαι τῶν σιτίων ἀπολαύειν.’ 92. Δίφιλος δ’ ὁ Σίφνιός φησι· ‘τὰ

1 ἐπὶ τῷ Α: corr. ed. Bas
Γῆ Cas 15 ἐκκρίσεως Mus
not. Cas 21 ἀθρόας CE

4 fort. μαλάττειν

13 πάν

20 hiatum et corruptelam

δύσκλητοι corruptum

ταφίχη τὰ ἐκ τῶν θαλασσῶν καὶ λιμναίων καὶ ποταμίων γενόμενά ἔστιν ὀλιγότροφα, ὀλιγόχυλα, καυσώδη, εὐκόλια, ἐρεθιστικὰ ὀρέξεως. οφάτιστα δὲ τῶν μὲν ἀπιόνων κύβια καὶ ὥραῖα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια γένη, 5
 οἱ τῶν δὲ πιόνων τὰ θύννεια καὶ κορδύλεια. τὰ δὲ παλαιὰ κρείσσονα καὶ δριμύτερα καὶ μάλιστα τὰ Βυζάντια. τὸ δὲ θύννειον, φησί, γίνεται ἐκ τῆς μείζους πηλαμύδος, ὃν τὸ μικρὸν ἀναλογεῖ τῷ κυβίῳ, ἐξ οἵ γένους ἔστιν καὶ τὸ ὥραῖον. ἡ δὲ σάρδα προστίθεται τῷ πολίᾳ μεγέθει. ὁ δὲ σκόμβρος κούφως καὶ 10
 ταχέως ἀποχωρῶν τοῦ στομάχου. ὁ πολίας δὲ σκιλλωδέστερος, δηκτικότερος καὶ κακοχυλότερος, τρόφιμος· κρείσσων δὲ ὁ Ἀμυνκλανὸς καὶ Σπανὸς ὁ Σαξιτανὸς λεγόμενος· λεπτότερος γὰρ καὶ γλυκύτερος.
15
Στρατιώτων δ' ἐν γ' Γεωγραφικῶν (p. 156) πρὸς ταῖς Ἡρακλέους φησὶν νήσοις κατὰ Καρχηδόνα τὴν καινὴν πόλιν εἶναι Σεξιτανίαν, ἐξ ἣς καὶ τὰ ταφίχη ἐπιωνύμως λέγεσθαι, καὶ ἄλλην Σκουμβροαρίαν ἀπὸ τῶν ἀλισκομένων σκόμβρων, ἐξ ὃν τὸ ἄριστον σκευάζειν διαιτᾷ γάρον. οἱ δὲ λεγόμενοι μελανδρύαι, ὃν καὶ 20
 Ἐπίχαρμος μυημονεύει ἐν Αὐτομόλῳ Ὁδυσσεῖ οὕτως (p. 247 L).
 ποτιφόριμον τὸ τέμαχος ἡς ὑπομελανδρυῶδες.
 μέλανδρος δὲ τῶν μεγίστων θύννων εἰδός ἔστιν, ὡς

4 ἀπιόντων A: corr. CE   5 θύνναῖα ACE: corr. Di
 κορδύλῃ AC κορδάλῃ E: corr. K   6 κρείττω CE   7 θύννειον A: corr. C E   10 κοῦφος CE fort. recte   11. 12 πολλωσκιλλωδέστερος A: corr. CE   13 sqq Diphili verba aliunde aucta, ut vidit Wilamowitz   13 ἀμυνκλανὸς A: corr. K   17 ἀξιτανίαν CE, ἡ τῶν Ἐξιτανῶν πόλις Strab   18 σκουμβροαρίαν (superscr. γ) E σκουμβρογαρίαν C, Σκουμβροαρίαν Strab   19 τὸν ἄριστον CE   20 οἱ δὲ κτλ' cf. VII 315d, oratio mutilla
 23 fort. πιμελομελανδρυῶδες

Πάμφιλος ἐν τοῖς περὶ ὄνομάτων παρίστησι, καὶ
 ἔστι τὰ τεμάχη αὐτοῦ λιπαρώτερα. 93. τὸ δὲ ὡμο-
 τάριχον, φησὶν δὲ Λίφιλος, κητεμε τινὲς λέγουσι, καὶ
 ἔστι βαρὺ καὶ γλοιῶδες, προσέτι δὲ καὶ δύσπεπτον.
 5 δὲ ποτάμιος κορακένος, ὃν πέλτην τινὲς καλοῦσιν,
 δὲ ἀπὸ τοῦ Νείλου, ὃν οἱ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν
 ἴδιως ἡμίνηρον ὄνομάζουσιν, ὑποπίμελος μὲν ἔστι καὶ σ
 ἥκιστα κακόχυλος, σαρκώδης, τρόφιμος, εὔ-
 ανάδοτος, κατὰ πάντα τοῦ μύλλου κρείσσων. τὰ μέν-
 10 τοι τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ταρίχων φάται πάντα δύσπεπτα,
 δύσφραγτα, μᾶλλον δὲ τὰ τῶν λιπαρωτέρων καὶ μει-
 ξόνων· αιληρότερα γὰρ μένει καὶ ἀδιαιρετα. γίνεται
 δὲ εὔστόμαχα μετὰ ἀλῶν σβεσθέντα καὶ ἐποπτηθέντα.
 πάντας δὲ χρὴ τοὺς ταρίχους πλύνειν, ἅχρι ἂν τὸ
 15 ὕδωρ ἄνοσμον καὶ γλυκὺ γένηται. ὁ δὲ ἐκ θαλάσσης δὲ
 ἐψόμενος τάριχος γλυκύτερος γίνεται, θερμοί τε οἱ
 τάριχοι ἡδίονές εἰσιν.³ Μνησίθεος δὲ ὁ Ἀθηναῖος
 ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν ‘οἱ ἀλυκοί, φησίν, καὶ γλυκεῖς
 χυμοὶ πάντες ὑπάγουντι τὰς κοιλίας, οἱ δὲ ὀδεῖς καὶ
 20 δριμεῖς λύουσι τὴν οὐρητικὸν, λύουσι δὲ αὐτῶν ἔνιοι καὶ τὰς κοι-
 λίας· οἱ δὲ στρυφνοὶ τὰς ἐκφίσεις . . .’ Ξενοφῶν
 δὲ ὁ μουσικῶτας ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἱέρωνι ἡ
 τυραννικῷ διαβάλλων τὰ τοιαῦτα βράματά φησι (1, 22).
 25 ‘τί γάρ, ἔφη ὁ Ἱέρων, τὰ πολλὰ ταῦτα μηχανήματα ε
 κατανευοήκατε ἢ παρατίθεται τοῖς τυράννοις, δξέα
 καὶ δριμέα καὶ στρυφνὰ καὶ τὰ τούτων ἀδελφά; πάνυ

3 μῆτημα *Mus*, potius μῆτειον   6 οἱ ἀπὸ ACE: corr.
 Sehw   13 εὔστομα ACE: corr. K   ἀλῶν CE: ἀλῶν A,
 tum fort. ζεσθέντα   19 τὴν κοιλίαν CE   23 ἵσχουσι suppl.
 Cas (sistere Dalec), στρυφνὰς ποιοῦσι Schw

μὲν οὖν, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, καὶ πάνυ γέ μοι δοκοῦντα παρὰ φύσιν εἰναι ταῦτα ἀνθρώπῳ. ἄλλο τι οἶει, ἔφη ὁ Ιέρων, ταῦτα ἐδέσματα εἰναι η̄ μὴ διὰ κακῆς καὶ ἀσθενούσης ψυχῆς ἐπιθυμήματα; ἐπεὶ οὖ γε ἡδέως ἐσθίουντες καὶ σύ που οἰσθα ὅτι οὐδὲν προσδέονται 5 τούτων τῶν σοφισμάτων;

94. ἐπὶ τούτοις λεχθεῖσιν ὁ Κύνουσλκος πιεῖν ἥτησε δημόκταν, δεῖν λέγων ἀλμυροὺς λόγους γλυ-
f κέσιν ἀποκλύξεσθαι νάμασι. πρὸς δὲν ὁ Οὐλπιανὸς σχετλιάσας καὶ τύφας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἔφη· 10 ‘μέχρι πότε βαρβαρίζοντες οὐ παύσεσθε; η̄ ἔως ἂν καταλιπὼν τὸ συμπόσιον οἰχωμαῖ, πέττειν ὑμῶν τοὺς λόγους οὐ δυνάμενος;’ καὶ ὅς· ‘ἐν Πώμῃ τῇ βασι-
λευούσῃ διατρίβων τὰ νῦν, ὡ̄ λῆστε, ἐπιχωρίω κέχρη-
μαι κατὰ τὴν συνήθειαν φωνῆ. καὶ γὰρ παρὰ τοῖς 15 ἀρχαῖοις ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσι τοῖς σφόδρᾳ ἐλλη-
νίζουσιν ἔστιν εὐρεῖν καὶ Περσικὰ ὄνόματα κείμενα
122διὰ τὴν τῆς χρήσεως συνήθειαν, ὡ̄ς τοὺς παρασάγγας καὶ τοὺς ἀστράνδας η̄ ἀγγ>άρους καὶ τὴν σχοῖνον η̄ τὸν σχοῖνον· μέτρον δὲν ἔστι τοῦτο δόδον μέχρι νῦν 20 οὗτως παρὰ πολλοῖς καλούμενον. μακεδονίζοντάς τ’ οἴδα πολλοὺς τῶν Ἀττικῶν διὰ τὴν ἐπιμιξίαν. βέλ-
τιον δὲν ἦν μοι (Ar. eq. 83)

ἀλμα ταύρειον πιεῖν,

ὅ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος,

25

1 γέ σοι A fort. η̄ ἀηδίᾳ (τρυφῇ Χει post ἀσθενούσης),
antea conieceram η̄ νὴ Δια κακῆς: η̄ μαλακῆς Χει, η̄ ἀμα κα-
κῆς Stob. flor. 49, 34 5 ἔσθοτες A 8 δικόταν A δημόκταν
superscr. i E δημόκταν C, cf. p. 122e 10 τύφαι A: corr.
C E 11 παύεσθε ACE: corr. Mein 14. 15 ἐπιχωρίοις —
φωναῖς CE fort. recte 16 fort. καίτοι σφόδρᾳ 19 τοὺς
ἀστάρονς καὶ ACE: corr. K (τ. ἀστάνδας καὶ τοὺς ἀγγάρονς
Schw) 25 δὲ θάνατος A

ἢ εἰς σὲ ἐμπεσεῖν. οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι Ταύφειον ὑδωρ
πιεῖν, ὅπερ σὺ οὐκ οἶσθα τί ἔστιν· οὐδὲ γὰρ ἐπίστα-
σαι ὅτι καὶ παρὰ τοῖς ἀρίστοις τῶν ποιητῶν καὶ συγ-
γραφέων εἰρηταί τινα καὶ φαῦλα. Κηφισόδωρος b
5 γοῦν ὁ Ἰσοκράτους τοῦ δήτορος μαθητὴς ἐν τῷ τρίτῳ
τῶν πρὸς Ἀριστοτέλην λέγει ὅτι εὗροι τις ἂν ὑπὸ^c
τῶν ἄλλων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἐν ἣ δύο γοῦν
πονηρῶς εἰρημένα, οἷα παρὰ μὲν Ἀρχιλόχῳ (fr. 124 B⁴)
τὸ πάντ' ἄνδρον ἀποσκολύπτειν, Θεοδώρῳ δὲ τὸ κε-
10 λεύειν μὲν πλέον ἔχειν, ἐπαινεῖν δὲ τὸ ἵσον, Εὔρι-
πίδῃ τε τὸ τὴν γλῶτταν ὀμιθμοκέναι φάναι (Hipp. 612)
καὶ Σοφοκλεῖ τὸ ἐν Αἰθίοψιν εἰρημένον (fr. 25 N).

τοιαῦτά τοι σοι πρὸς χάριν τε κού βίᾳ

λέγω, σὺ δ' αὐτὸς ὥσπερ οἱ σοφοὶ τὰ μὲν

15 δίκαιοι ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχον.

καὶ ἄλλαχοῦ δ' ὁ αὐτὸς ἔφη (El. 61) μηδὲν εἶναι δῆμα
σὺν κέρδει κακόν· Ὁμήρῳ δὲ τὸ τὴν Ἡραν ἐπιβου-
λεῦσαι τῷ Διὶ καὶ τὸν Ἀρη μοιχεύειν· ἐφ' οὓς πάντες
κατηγοροῦσιν αὐτῶν. 95. εἰ οὖν κάγω τι ημαρτούν,
20 ὡς καλλίστων ὀνομάτων καὶ δημάτων θηρευτά, μή
χαλέπαινε. κατὰ γὰρ τὸν Μιλήσιον Τιμόθεον τὸν
ποιητὴν (fr. 6 B)

οὐκ ἀείδω τὰ παλαιά· τὰ γὰρ ἀμά κρείσσω. d

νέος δὲ Ζεὺς βασιλεύει· τὸ πάλαι δ' ἦν

25 Κρόνος ἄρχων. ἀπέτω μοῦσα παλαιά.

'Αντιφάνης τ' ἐν Ἀλκήστιδι ἔφη (II 22 K).

1 ταύφιον A: corr. Mus

(in E -λόπτειν superscr. ὕ)

11 εὐριπλῆδην τε A εὐριπλῆδη δὲ CE

καὶ ταγάρ ἄμα A καὶ γὰρ CE

ACE 25 ἀπέτω A: corr. CE

9 ἀποσκολόπτειν A: corr. CE

9. 10 τὸ ἐθέλειν Nauck 10.

23 τὰ γὰρ ἀμά Wilam:

24 πάλαι Mein: παλαιὸν

ἐπὶ τὸ καινούργεῖν φέρου,
οὔτως, ἐκείνως, τοῦτο γινώσκων ὅτι
δὺ καινὸν ἐγχείρημα, καὶν τολμηρὸν οὐ,
πολλῶν παλαιῶν ἔστι χρησιμώτερον.

ε ὅτι δὲ καὶ οἱ ἀρχαῖοι οἰδασι τὸ οὕτω λεγόμενον ὕδωρ, 5
ἴνα μὴ πάλιν ἀγανακτήσῃς δηκόκταν μου λέγοντος,
δεῖξω. κατὰ γὰρ Φερευράτους Ψευδηρακλέα (I 194 K)
εἶποι τις ἂν τῶν πάνυ δοκησιδεξίων . . .
ἔγὼ δ' ἀν ἀντείποιμι 'μὴ πολυπραγμόνει,
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, πρόσεχε τὸν νοῦν κάκφοι.' 10

‘ἀλλὰ μὴ φθονήσῃς, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, δέομαι, μηδὲ
τοῦ Ταυρείου ὕδατος ὁποῖόν ἔστι δηλῶσαι· τῶν γὰρ
τοιούτων [φωνῶν] ἔγὼ διψῶ.’ καὶ ὁ Κύνουλκος
f ‘ἀλλὰ προπίνω σοι, ἔφη, φιλοτησίαν (διψῆς γὰρ
λόγων) παρ’ Ἀλέξιδος λαβὼν ἐκ Πυθαγορικούσης 15
(II 370 K).’

ὕδατος ἀπέφθον κύαθον· ἀν δ' ὀμὸν πίη,
βαρὺ καὶ κοπῶδες.

τὸ δὲ Ταύρειον ὕδωρ ὡνόμασεν, ὡς φίλε, Σοφοκλῆς
Ἀλγεῖ (fr. 20 N) ἀπὸ τοῦ περὶ Τροιεῆνα ποταμοῦ Ταύ- 20
123ρον, παρ’ ᾧ καὶ κρήνη τις ὢσεσσα καλεῖται. 96. ἐπί-
στανται δ' οἱ παλαιοὶ καὶ τὸ πάνυ ψυχρὸν ὕδωρ ἐν
ταῖς προπόσεσιν, ἀλλ' οὐκ ἐρῶ, ἐὰν μὴ καὶ σύ με δι-
δάξῃς εἰ ἔπινον θερμὸν ὕδωρ ἐν ταῖς εὐωχίαις οἱ -
ἀρχαῖοι. εἰ γὰρ οἱ κρατῆρες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος 25
τῆς ὄνομασίας ἔτυχον οὕτοι τε κερασθέντες παρέκειντο

1 κενούργεῖν A: corr. Mus φέρου Di: φέρ' A 2 ἐκεῖ-
νος A: corr. Herm 4 ἔστι παλαιῶν ACE: corr. Mus 8 hia-
tum not. Kock 18 φωνῶν del. K 17 πίνης A: corr.
Mus, πίνης Grot 19. 20 σοφοκλῆς ἔπγαι αὐτὸν A: corr. Schw
(ἐν Αλγεῖ Cas), cf. Hes. s. Ταύρειον πῶμα 26 fort. ol-
νόν τε κερασθέντος, sunt haec misera amplioris quaestio[n]is

πλήρεις, οὐ ξέον το ποτὸν παρεῖχον, λεβήτων τρόπον ὑποκαιόμενοι. δτι γὰρ οἰδασι θεομὸν ὅδωρ Εὔπολις μὲν ἐν Δήμοις παρίστησι (I 286 Κ).

τὸ χαλκίον

5   θέρμαινε θ' ἡμῖν καὶ θύη πέττειν τινὰ κέλευ', ἵνα σκλάγχνοισι συγγενώμεθα.

'Αντιφάνης δ' ἐν Ὀμφάλῃ (II 84 Κ). b

ἐν χύτρᾳ δέ μοι

δπως ὅδωρ ἔψοντα μηδέν' ὄψομαι.

10   οὐ γὰρ κακὸν ἔχω μηδ' ἔχοιμ'. ἐὰν δ' ἄρα στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν,
      5 παρὰ Φερτάτου δακτύλιός ἐστί μοι δραχμῆς.

ἐν δ' Ἀλειπτρίᾳ — φέρεται τὸ δρᾶμα καὶ ὡς Ἀλέξιδος — (ib. 19).

15   ἐὰν δὲ τούργαστήριον ποιῆτε περιβόητον,
      κατασκεδῶ, υὴ τὴν φίλην Δήμητρα, τὴν μεγίστην
      ἀρύταιναν ὑμῶν ἐκ μέσου βάψασα τοῦ λέβητος
      ζέοντος ὅδατος· εἰ δὲ <μή>, μηδέποθ' ὅδωρ πίοιμι
      5 ἐλευθέριον.

20   Πλάτων δ' ἐν δ' Πολιτείᾳ (p. 437 d)· <πλέονος ἂν τι-
      νος> ἐπιθυμία ἐν τῇ ψυχῇ εἶη; οἶνον δίψα ἐστὶ δίψα ἀρά
      γε θεομοῦ ποτοῦ ἢ ψυχροῦ <ἢ πολλοῦ ἢ> ὀλίγου ἢ καὶ
      ἐνὶ λόγῳ ποιοῦ τινος πώματος; ἢ ἐὰν μέν τις θεο-
      μότης τῷ δίψει προσῆῃ, τὴν τοῦ θεομοῦ ἐπιθυμίαν
      25 προσπαρέχοιτ' ἄν, ἐὰν δὲ ψυχρότης, τὴν τοῦ ψυχροῦ,

lacinia, cf. Poll. 9, 67—70	1 <μή> λεβήτων Wilam	4 χαλ-
κεῖον Α: corr. Cas	5 τινὰ πέττειν Α: corr. Cas	κεῖον Α:
φέρεται δὲ 15 ποιῆται Α: corr. Mus	18 μὴ add. Pierson	18 fort.
πίοιμι Mus: ποιμ' Α	20 supplenda fort. etiam plura	22 ἢ
πολλοῦ ἢ om. A	23 ἐνὶ λόγῳ Plat: ἐν ὀλίγῳ Α	μέν τι Α
24 τοῦ ψυχροῦ ἐπιθ. Α	25 προσπαρέχοι ἄν Α	τὴν τοῦ
θεομοῦ Α		θεομοῦ Α

δέ έταν δὲ δια πλήθους παρουσίαν πολλὴ ἡ δίψα ἦ, τὴν τοῦ πολλοῦ παρέξεται, έταν δὲ ὀλύγη, τὴν τοῦ ὀλύγου; αὐτὸ δὲ τὸ διψῆν οὐ μή ποτε ἄλλου γένηται ἐπιθυμία ἡ οὖπερ πέφυκεν, αὐτοῦ πώματος, καὶ αὖ τὸ πεινῆν βρώματος;¹ Σῆμος δὲ ὁ Δήλιος ἐν β' Νησιάδος (FHG 5 IV 493) ἐν Κιμώλῳ τῇ νήσῳ φησὶ ψυχεῖα κατεσκευάσθαι θέρους ὀρυκτά, ἐνθα χλιεροῦ ὕδατος πλήρη κεράμια καταθέντες κομίζονται χιόνος οὐδὲν διάφορον. τὸ δὲ εχλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι μετάκερας καλοῦσιν, ὡς Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ (II 444 K). "Αλεξις δ' ἐν Δοκροῖς 10 (ib. 347)."

αἱ δὲ παιδεῖς παρέχεον

ἢ μὲν τὸ θερμόν, ἢ δ' ἑτέρα <τὸ> μετάκερας.
καὶ Φιλήμων ἐν Κορινθίᾳ (ib. 488). "Αμφις δ' ἐν
Βαλανείῳ (ib. 237)."¹⁵

ἀνεβόησ' ὕδωρ ἐνεγκεῖν θερμόν, ἄλλος μετάκερας.¹⁶

97. μέλλοντος δὲ τοῦ κυνικοῦ τούτοις ἐπιστρεψέντων τινὰ δὲ Ποντιανὸς ἔφη· 'οἶδασιν, ὃ φίλτατοι ἀνδρῶν, οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὴν τοῦ πάνυ ψυχροῦ πόσιν. "Αλεξις γοῦν ἐν Παρασίτῳ φησί' (II 364 K).¹⁷

καὶ γὰρ βούλομαι

ὕδατός σε γεῦσαι· πρᾶγμα δ' ἔστι μοι μέγα

f φρέατος ἔνδον ψυχρότερον Ἀραρότος.
δινομάξει δὲ καὶ Ἐφιππος ἐν Κέρκωψι (I 234 K)
φρεατιαῖον ὕδωρ οὗτος ... δτι δὲ καὶ χιόνα ἐπινον 25
ἐν Μανδραγοριζομένη ἔφη "Αλεξις (II 348 K).¹⁸

1 πολλὴ δίψα· ἡ δτι τὴν Α 4 καὶ αὐτοῦ πεινῆν Α
5 Δηλιάδος Mueller 6 ψυχια Α: corr. CE 8 καταθέντες
ὑδατος κομίζονται Α: corr. CE, nisi forte ὕδωρ pro ὕδατος
διάφορα ACE: corr. K 13 τὸ add. Bentl, ἑτέρα δὲ μετ. Di
17 fort. <ἔτι> ἐπιστρεψέντων 18 ἥδεισαν CE 22 χοῆμα
Bergk μέγα Toup: μετὰ Α 25 interciderunt Hermippi
verba χιόνας ACE: corr. Ohlert

εἰτ' οὐ περίεργόν ἔστιν ἄνθρωπος φυτὸν
ὑπεναντιωτάτοις τε πλείστοις χρώμενον;
ἔρωμεν ἀλλοτρίων, παρορῶμεν συγγενεῖς,
ἔχοντες οὐδὲν εὔποροῦμεν τοῖς πέλας,

124

5 δ ἐράνους φέροντες οὐ φέρομεν ἀλλ' ἡ κακῶς.
τακτῆς τροφῆς δὲ τῆς καθ' ἡμέραν πάλιν
γλιχόμεθα· τὴν μὲν μᾶξαν ἵνα λευκὴ παρῇ,
ξωμὸν δὲ ταύτη μέλανα μηχανώμεθα,
τὸ καλόν τε χρῶμα δευτοποιῶ χρῶζομεν.

10 10 καὶ χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν,
τὸ δ' ὅψον ἀν μὴ θεομὸν ἥ, διασύρομεν.
καὶ τὸν μὲν ὁξὺν οἴνον ἐκπυτίζομεν,
ἐπὶ ταῖς ἀβυρτάκαισι δ' ἐκβακχεύομεν.

οὐκοῦν τὸ πολλοῖς τῶν σοφῶν εἰρημένον,

b

15 15 τὸ μὴ γενέσθαι μὲν ιράτιστόν ἔστ' αἰεί,
ἐπὰν γένηται δ', ως τάχιστ' ἔχειν τέλος.
*Δεξικράτης δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ 'Τῷ' ἐκαντῶν
πλανώμενοι φησιν (IV 571 M).*

εἰ δὲ μεθύω καὶ χιόνα πίνω καὶ μύρον

20 ἐπίσταμ' ὅτι ιράτιστον *Αἴγυπτος ποιεῖ* . . .

Εὐθυκλῆς δ' ἐν Ἀσώτοις ἡ Ἐπιστολῇ (I 805 K)·

πρῶτος μὲν οἶδεν εἰ χιῶν ἔστ' ὧντα·

πρῶτον δ' ἐκεῖνον σχαδόνα δεῖ πάντας φαγεῖν.

οἶδεν δὲ καὶ ὁ καλὸς *Ξενοφῶν* ἐν Ἀπομνημονεύμασι c
25 τὴν διὰ χιόνος πόσιν (2, 1, 30). *Χάρης δ' ὁ Μιτυ-
ληναῖος* ἐν ταῖς περὶ Ἀλέξανδρον ἴστορίαις (fr. 11 M)

7 γλιχόμεθα· τὴν distinxit K τὴν μὲν Mein: μὲν τὴν
ACE, accusativus μᾶξαν pendet ab μηχανώμεθα 9 τε Mein:
δὲ ACE τῶι δευτοποιῶι ACE: corr. Pors 11 τὸ δ' ὅλον
ἔὰν ACE: corr. Cas ('ex membranis' i. e. ex coniectura aliena)
15 ἀεὶ CE 20 ἐπὶ στόματι A: corr. Mein 22 πρῶτον A:
corr. Mus

καὶ ὅπως δεῖ χιόνα διαφυλάσσεσθαι εἴρηκε, διηγούμενος περὶ τῆς πολιορκίας τῆς ἐν Ἰνδοῖς πόλεως Πέτρας, δρύξαι φάσκων τὸν Ἀλέξανδρον [δρύγματα] τριάκοντα ψυχεῖα, ἢ πληρώσαντα χιόνος παφεμβαλεῖν δρυὸς κλάδους. οὕτω γὰρ παραμένειν πλείω χρόνου 5 τὴν χιόνα. 98. ὅτι δὲ καὶ τὸν οἶνον ἔψυχον ὑπὲρ τοῦ ψυχρότερον αὐτὸν πίνειν Στράττις φησὶν ἐν Ψυχασταῖς (I 728 K).

d

οἶνον γὰρ πιεῖν

οὐδ' ἂν εἰς δέξαιτο θερμόν, ἀλλὰ πολὺ τούναντίον 10 ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι <καὶ> χιόνι μεμιγμένον. καὶ ὁ Λύσιππος ἐν Βάκχαις (I 700 K).

"Ἐρμων, τί ἔστι; πῶς ἔχομεν; Β. τί δ' ἄλλο γ' η̄ ὁ πατὴρ ἄνωθεν ἔσ τὸ φρέαρ, ἐμοὶ δοκεῖν, ὥσπερ τὸν οἶνον τοῦ θέρους καθεῖκέ με. 15
Δίφιλος δ' ἐν Μνηματίῳ φησὶν (II 559 K).
ψῦξον τὸν οἶνον, Δῶρι.

Πρωταγορίδης δ' ἐν β' τῶν κωμικῶν ἴστοριῶν e (FHG IV 484) τὸν Ἀντιόχον τοῦ βασιλέως κατὰ τὸν ποταμὸν διηγούμενος πλοῦν λέγει τι καὶ περὶ ἐπι- 20 τεχνήσεως ψυχρῶν ὑδάτων ἐν τούτοις. 'τὴν γὰρ ἥμέ- ραν ἡλιάζοντες αὐτό, [τῆς νυκτὸς] ἀπηθοῦντες τὸ παχύ- τατον τὸ λοιπὸν ἔξαιθριάζουσιν ἐν ὑδρίαις κεραμέαις ἐπὶ τῶν μετεωροτάτων μερῶν τῆς οἰκήσεως, δι' ὅλης

4 τριάκοντα συγχνὰ ACE: corr. et δρύγματα del. K 5 παρα-
μενεῖν ACE: corr. Wilam 10 πᾶν τούναντὸν Mein 11 καὶ
add. Pors 12 ὁ om. CE βάκχοις A: corr. Cas 13 EPM. τι
ἔστι; A. πῶς Kock 14 μοὶ δοκεῖν A μοὶ δοκεῖ CE: corr. Schw
15 καθεικέναι ACE: corr. Dobr, καθείκε νά Toeppel, sed si
utrumque deieciisset neuter poterat in scena adese 17 Λω-
ρίων CE 20 ποταμὸν i. e. Νεῖλον, cf. Haupt op. III 610
ἢ ἀνηλιάζοντες ACE: corr. K 22 τῆς νυκτὸς del. Wilam
ὑδρεῖαις A: corr. CE κεραμέαις ACE: corr. Di

τε τῆς υυκτὸς δύο παῖδες ὕδατι τὰ τεύχη καταρραίνουσιν. ὅφθρον δὲ καθαιροῦντες καὶ τὴν ὑποστάθμην πάλιν ὑποσπῶντες λεπτόν τε ποιοῦντες αὐτὸν καὶ πρὸς ὑγίειαν οἶον ἄριστον ἐν ἀχύροις τιθέασιν τὰς ὑδρίας, ^f εἰθ' οὕτως χρῶνται χιόνος οὐδ' ἡντινοῦν χρείαν ἔχοντες.^g λακκαίου δὲ ὕδατος μνημονεύει Ἀναξίλας ἐν Αὐλητῇ οὕτως (II 264 Κ).

ὕδατός τε λακκαίου παρ' ἐμοῦ τοντί γέ σοι νόμιξ' ὑπάρχειν.

10 καὶ πάλιν.

125

ἴσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλωλ' ἐμόν.

Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῶς καὶ τοῦ λάκκου αὐτοῦ, ὥσπερ ἡμεῖς λέγομεν, μνημονεύει ἐν Ἀπολιπούσῃ οὕτως (IV 488 Μ).

15 ἀγωνιᾶσα τόν τε τοῦ λάκκου κάδον λύσασα καὶ τὸν τοῦ φρέατος εὐτρεπεῖς τὰς ἰμονιὰς πεποίηκας.

99. τούτων ὁ Μυρτίλος ἀκούσας ἔφη· ‘Ἐγὼ δὲ ὃν φιλοτάριχος, ὃ ἐταῖροι, χιόνος πιεῖν βούλομαι 20 κατὰ Σιμωνίδην.’ καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ‘κεῖται μὲν δὲ φιλοτάριχος, ἔφη, παρ' Ἀντιφάνει ἐν Όμφάλῃ οὕτως (II 84 Κ).

οὐ φιλοτάριχος οὐδαμῶς εἰμ', ὃ κόρη.

b

“Αλεξις δὲ ἐν Γυναικορατίᾳ καὶ ζωμοτάριχόν τινα 25 κέκληκεν ἐν τούτοις (ib. 312).

ὁ δὲ Κίλιξ

οὗτος Ἰπποκλῆς, ο ζωμοτάριχος ὑποκριτής.

τὸ δὲ κατὰ Σιμωνίδην τί ἔστιν οὐκ οἶδα.’ ‘οὐ γὰρ

2. 3 haec non capio 4 ὑδρείας A: corr. CE 8 το τι
γε σοι A: corr. Di 11. 12 ἀπόλωλεν. ὁ Ἀπολλόδωρος A: corr. K
13 ἀπολειπούσηι A: corr. Cas 15 fuit fort. nomen Ἀγωνίς

μέλει σοι,’ ἔφη ὁ Μυρτίλος, ‘ἰστορίας, ὡς γάστρων.
 κνισολοιχὸς γάρ τις εἶ *(καὶ)* κατὰ τὸν Σάμιον ποιη-
 ῵ τὴν Ἀσίουν τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον [καὶ] κνισοκόλαξ. Καλ-
 λίστρατος ἐν τῷ Συμμίκτων φησὶν ως ἐστιώμενος
 παρά τισι Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἀραταιοῦ καύματος 5
 ὅρᾳ² καὶ τῶν οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις μισγόντων εἰς τὸ
 ποτὸν χιόνος, αὐτῷ δὲ οὖ, ἀπεσχεδίασε τόδε τὸ ἐπί-
 γραμμα (167 Β⁴).

τήν δά ποτ’ Οὐλύμπιο περὶ πλευρᾶς ἐκάλυψεν
 ὥκὺς ἀπὸ Θρῆκης ὀρνύμενος Βορέης.¹⁰
 ἀνδρῶν δ’ ἀχλαίνων ἔδακεν φρένας, αὐτὰρ ἐκάμφθη
 d ζωὴ Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη.
 5 ἐν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χεέτω μέρος. οὐ γὰρ ἔοικε
 θεομὴν βαστάξειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.²
 πιόντος οὖν αὐτοῦ πάλιν ἐξήτει ὁ Οὐλπιανός· ‘ποῦ 15
 κεῖται ὁ κνισολοιχὸς καὶ τίνα ἐστὶ τὰ τοῦ Ἀσίου ἐπη
 τὰ περὶ τοῦ κνισοκόλακος?’ ‘τὰ μὲν οὖν τοῦ Ἀσίου,³
 ἔφη ὁ Μυρτίλος, ‘ἐπη ταῦτ’ ἐστι (Π 23 Β⁴).
 χωλός, στιγματίης, πολυγήραος, ἴσος ἀλήτῃ
 ἥλθεν κνισοκόλαξ, εὗτε Μέλης ἐγάμει,²⁰
 ἄκλητος, ζωμοῦ κεχρημένος· ἐν δὲ μέσοισιν
 e ἥρως εἰστήκει βιοβόρουν ἔξαναδύς.
 ὁ δὲ κνισολοιχός ἐστι παρὰ μὲν Σωφίλῳ ἐν Φιλάρχῳ
 οὔτως (Π 446 Κ).
 ὀψοφάγος εἶ καὶ κνισολοιχός.²⁵

ἐν δὲ τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχουσι κνισολοιχίαν
 εἴρηκεν ἐν τούτοις (*ibid*).

2 κνισολοιχὸς A ubique καὶ add. Cas 8 καὶ del. Cas
 5 παρά τινι CE 9 πλευρᾶς Schw 10 βιοβένης A: corr. CE
 11 ἐκάμφθη Pors vix recte 13 χεάτω Bergk 22 Ἱρος
 ἔφειστήκει K

ὅ πορνοβοσκὸς γὰρ [μ'] ὑπὸ κνισολοιχίας
χορδὴν τιν' αἴματεῖν αὐτῷ σκευάσαι
ἔκέλευσε ταυτηνί με.

τοῦ κνισολοιχοῦ δὲ καὶ Ἀντιφάνης μνημονεύει ἐν f
5 Βομβυλιῶ (ib. 87). ὅτι δὲ ἔπινον καὶ γλυκὺν οἶνον
μεταξὺ ἐσθίοντες, "Αλεξίς φησιν ἐν Δρωπίδῃ (ib. 317)·

εἰσῆλθεν ἡταίρα φέρουσα τὸν γλυκὺν
ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ, πετάχνῳ τινὶ¹
ἀστειοτάτῳ τὴν ὄψιν, οὕτε τρυβλίῳ

10 οὕτε φιάλῃ· μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν φυθμοῖν.²

100. ἔξῆς ἐπεισηγέρθη πλακοῦς ἐκ γάλακτος ἵτοιων
τε καὶ μέλιτος, ὃν Ρωμαῖοι λίθον καλοῦσι. καὶ ὁ Κύν-126
ουλκος ἔφη· 'έμπιπλασο, Οὐλπιανέ, χθωροδλαφον
πατρίουν, ὃς παρ' οὐδενὶ τῶν παλαιῶν μὰ τὴν Δήμη-
15 τρα γέγραπται πλὴν εἰ μὴ ἄρα παρὰ τοῖς τὰ Φοινι-
κικὰ συγγεγραφόσι Σαγχονιάθωνι καὶ Μώχῳ, τοῖς
σοὶς πολίταις.' καὶ ὁ Οὐλπιανὸς 'ἄλλ' ἔμοι μέν,
ἔφη, ὡς κυνάμυια, μελιπήκτων ἄλις, ἥδεως δ' ἄν χόν-
δον φάγοιμι τῶν ὀστρακίδων ἢ τῶν κοκκάλων ἀφθό-
20 νως ἔχοντος.' καὶ κομισθέντος 'δότε, ἔφη, μυστίλην·
οὐ γὰρ ἀν εἴποιμι μύστρον .... παρ' οὐδενὶ δὲ τῶν
πρὸς ἡμῶν εἰρημένον.' 'ἐπιλήσμων εἰ, ἔφη, ὡς θαυ- b
μάσιε,' ὁ Αἰμιλιανός. 'οὐ σὺ μέντοι τὸν Κολοφώ-
νιον Νίκανδρον ἀεὶ τεθαύμακας τὸν ἐποποιὸν ὡς
25 φιλάρχαιον καὶ πολυμαθῆ; καὶ ὡς τὸ πεπέρι δύομά-

1 μ' del. Schw 3 ταυτην ἐμέ A: corr. Schw 7 ἡ ἡταίρα A
8 πεταχμωι A: corr. Cas, cf. XI 496a 18 barbarum vocabu-
lum etiam corruptum 16 σοννιαίθωνι A: corr. Cas 17 ἔμοι
μὲν — 19 φάγοιμι poetae verba esse vidit Mein coll. Hor. ep.
1, 10, 11 19 καὶ τῶν κοκκ. CE, cf. II p. 57b 21 hiatum
not. K supplendum in hunc modum 'quod nostrae aetatis ho-
mines dicere non verentur' 25 τὸ πεπέριον A: corr. Cf
cf. II p. 66 e, τὸ πεπέρι νέον OSchneider

σαντα παρέθου; οὗτος τοίνυν αὐτὸς ἐν τῷ προτέρῳ
τῶν Γεωργικῶν ἐμφανίζων τὴν τοῦ χόνδρου χρῆσιν
καὶ μύστρον ὠνόμασε διὰ τούτων (fr. 68 Schn.)

ἀλλ' ὅπότ' ἡ ἑρίφοιο νεοσφάγος ἡὲ καὶ ἀρνὸς
ἡὲ κλυτοῦ ὄρνιθος ἐφοπλίζεσθαι ἐδωδήν,
χίδρα μὲν ἐντρίψεις ὑποστρώσας ἐνὶ κοίλοις
ἄγγεσιν, εὐώδει δὲ μιγῇ ἀνάφυρσον ἐλαίῳ.

c 5 ζωμὸν δὲ βρομέοντα καταντλας . . . . .
· · · · · πνῆγε δὲ πῶμα
ἀμφιβαλῶν φωκτὸν γὰρ ἀνοιδαίνει βαρὺ κρῆμνον. 10
ἡρέμα δὲ χλιαρὸν κοίλοις ἐκδαίνυσο μύστροις.

διὰ τούτων, ὡς θαυμασιώτατε, ὑπογράφει ὁ Νίκαν-
δρος τὴν χρείαν τοῦ τε χόνδρου καὶ τῆς ἐπιτιμένης
κριθῆς, ἐπιχεῖν κελεύων ἀρνὸς ἡ ἑρίφοιον ζωμὸν ἡ ὄρ-
δηνθος. τὰ μὲν οὖν χίδρα, φησίν, ἐντριψον μὲν ἐν 15
θυείᾳ, μᾶξας δ' ἐλαιον αὐτοῖς ἀναφύρασον, ἡνίκ' ἀν
ἔψηται. τὸν ἐκ τῆς τοιᾶσδε σκευῆς ἀναβρομοῦντα ζω-
μὸν πυκνότερον τῇ ζωμηρύσει καταμίγνυε, μηδὲν ἐτε-
ρον ἐπεγχέων, ἀλλ' αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ ἀρνόμενος πρὸς
τὸ μηδὲν ὑπερξέσαι τοῦ πιμελεστέρου. διὸ καί φησι, 20
κατάπνιγε τὸ ὑπερξέσον ἐπιθείς πῶμα· τὸ <γὰρ> κρῆ-
μνον οὕτω φωκτὸν γινόμενον ἀνοιδεῖ. τελευταῖον δὲ
πράως χλιαρὸν γενόμενον κοίλοις προσφέρουν τοῖς μύ-

1 τῷ πρώτῳ Mein	4 καὶ IGSchneider: κεν ACE	5 ἡὲ
κλυτοῦ Roehl coll. Hes. s. κλυτὸς ὄρνις: ἡ αὐτοῦ ACE	ἐφο- πλίζεαι CE, ἐφοπλίζηι Di	ἐφοπλίζεις C:
	6 ἐκτρίψεις AE εἰστρίψεις C:	corr. IGSchneider
	7 ὑποστρώσας δ' ἐν ACE: corr. O Schn	8. 9 καταντας ἐπνήγε A:
	corr. CE 11 δὲ CE: δ' ἐν A χλιαρον ACE: corr. Cas	10 καταντας ἐπνήγε A:
	ἐκδαίνυσο K (ἐκδαίνυνο O Schn): ἐκδαίνεο A ἔξαίρεο CE, unde	11 ἐξαίρεσο K
	12 ἐξαίρεσο Bernardus 15 ἐκτρίψομεν ἐν A: ἐκτριψον μὲν ἐν Cas,	12 ἐξαίρεσο K
	cf. supra v. 6 18 fort. συγκαταμίγνυε μηδὲν K: μηδ' A	13 ἐπ' αὐτοῦ Mein 21 γὰρ add. Schw 22 διοιδεῖ A:
		corr. K

στροις. ἀλλὰ μὴν καὶ Ἰππόλοχος ὁ Μακεδῶν ἐν τῇ πρὸς Λιγκέα ἐπιστολῇ, δι' ἣς ἐμφανίζει Μακεδονι- ε κόν τι δεῖπνον πολυτελεῖα τὰ πάντα πανταχοῦ γενό- μενα ὑπερβαλόν, μνημονεύει ὡς ἐκάστῳ τῶν δειπνούν- 5 των διθέντων μύστρων χρυσᾶν. ἐπεὶ δὲ φιλάρχαιος εἶναι θέλεις καὶ οὐδὲν φῆς φθέγξεσθαι ὃ μὴ τῆς Ἀτ- τικῆς ἔστι φωνῆς, ὃ φίλτατε, τι ἔστιν ὃ λέγει Νικο- φῶν ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητὴς ἐν τοῖς Χειρο- γάστορσιν; ἐγὼ γὰρ καὶ τοῦτον εὑρίσκω μνημονεύοντα 10 τῶν μύστρων ὅταν λέγῃ (I 779 Κ).

μεμβραδοπώλαις, ἀνθρακοπώλαις,
ἰσχαδοπώλαις, διφθεροπώλαις,
ἀλφιτοπώλαις, μυστριοπώλαις,
βιβλιοπώλαις, κοσκινοπώλαις,

f

15   5 ἐγκριδοπώλαις, σπερματοπώλαις.

τίνες γὰρ ἂν εἴεντι οἱ μυστριοπῶλαι <ἀλλ> ἢ οἱ τὰ μύστρα πωλοῦντες; μαθὼν οὖν ἐκ τούτων, ὃ καλέ μου Συραττικέ, τὴν τοῦ μύστρου χρῆσιν ἐμφοροῦ τοῦ χόνδρου, ἵνα μὴ λέγῃς ‘ἄκικνος εἰμι κάλιγοδρανέω.’
 20 101. τεθαύμακα δὲ καὶ πῶς οὐκ ἐξήτησας ‘ό δὲ χόνδρος πόθεν; Μεγαρόθεν ἢ Θετταλικός;’ ὅθεν καὶ Μυρτίλος¹²⁷ ἔστιν? καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ‘παύομαι, ἔφη, ἐσθίων, ἔως ἂν με διδάξῃς παρὰ τίσιν εἰρηνηταὶ οὗτοι οἱ χόν- δροι.’ καὶ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· ‘ἀλλ’ οὐ φθονήσω
 25 σοι. δρῶν γὰρ λαμπροτάτην δείπνουν παρασκευὴν βιού- λομαί σε δίκην ἀλεκτρυόνος ἐμφορηθέντα τοῦ χόν- δρου κορύξασθαι καὶ διδάσκειν ἡμᾶς περὶ ὧν μέλλο-

4 ὑπερβαλλὸν (sic) A: corr. Mus   6 φθέγξασθαι A:
corr. K   8. 9 nomen fuit Ἐγγειρογάστορες   11 ἀκρατοπώ-
λαις ACE: corr. Mein   16 ἀλλ’ add. Wilam   19 καὶ ὅλη
γοδρανέω A, poetam agnovit Mein   22 παύσομαι Mein

μεν ἐδεσμάτων μεταλαμβάνειν.⁶ καὶ ὃς δυσχεράνας ἔφη· ‘πόθεν σοι καὶ τὰ ἐδέσματα; μὴ γὰρ ἀναπαύ-
b σασθαι ἔστι ζητοῦντα ἀεί τι πρὸς τοὺς ὄψιμαθεῖς
τούτους σοφιστάς;⁷ ἀλλὰ μήν, ἔφη, καὶ περὶ τούτου
σοι τὸν λόγον, ὁ Αἰμιλιανός, ἀποδώσω. λέξω δὲ 5
πρῶτον περὶ τοῦ χόνδρου Ἀντιφάνους παρατιθέ-
μενος ἐξ Ἀντείας τάδε (II 24 Κ).’

ἐν ταῖς σπυρίσι 6 δὲ τί ποτ’ ἔνεστιν, φίλτατε;

B. ἐν ταῖς τρισὶν μὲν χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικός.

A. οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν εἶναι φασι δέ; 10

B. . . . . τῆς .. Φοινίκης ..

σεμιδάλις, ἐκ πολλῆς σφόδρος⁸ ἐξητημένη.

c τὸ δ’ αὐτὸ τοῦτο δρᾶμα φέρεται καὶ ὡς Ἀλέξιδος ἐν
· δλίγοις σφόδρα διαλλάττον. ἐν δὲ Πονήρᾳ πάλιν ὁ
“Ἀλεξίς” (ib. 368). 15

καὶ χόνδρος ἔνδον ἔστι Θετταλικὸς πολύς.

χόνδρον δὲ εἰρηκε τὸ φόφημα Ἀριστοφάνης ἐν Δαι-
ταλεῦσιν οὗτως (I 442 Κ).

ἢ χόνδρον ἔψων εἴτα μυῖαν ἐμβαλὼν
ἔδίδον φοφεῖν ἄν.

καὶ σεμιδάλεως δὲ μέμνηται, εἰ καὶ μὴ τὰ μαρτύρια
κρατῶ, Στράττις ἐν Ἀνδρωπορέστῃ (I 712 Κ) καὶ
d “Ἀλεξίς” ἐν Ἰσοστασίῳ (II 328 Κ). τὴν γενικὴν δὲ σε-
μιδάλιδος εἰρηκεν ὁ Στράττις ἐν τῷ αὐτῷ δράματι
οὗτω (l. s.). 25

τῶν δὲ διδύμων ἐκγόνων

σεμιδάλιδος . . .

τὰ δὲ ἐδέσματα ὡνόμασεν Ἀντιφάνης ἐν Διδύμοις
οὗτωσί (II 45 Κ).

6 fort. πρότερον 8 ἔνεστιν Mein: ἔστιν A 11. 12 ob-
seuri 21 εἰ καὶ K: καὶ εἰ A

ἀπέλαυσα πολλῶν καὶ καλῶν ἐδεσμάτων
πιῶν τε προπόσεις τρεῖς ἵσως ἢ τέτταρας
ἐστρηγνίων πως, καταβεβρωκὼς σιτία
ἵσως ἐλεφάντων τεττάρων.

5 ἐχέτω τέλος καὶ ἡδε ἡ βίβλος ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῖς περὶ
τῶν ἐδεσμάτων ἔχουσα τὴν καταστροφήν. ἀρχὴν γὰρ ε
τοῦ δείπνου ἀπὸ τῶν ἔξῆς ποιησόμεθα. — οὐ πρότε-
ρον γε, ὃ Ἀθήναιε, πρὶν ἡμῖν διελθεῖν καὶ τὸ τοῦ
Ἴππολόχου τὸ Μακεδονικὸν συμπόσιον. — ἀλλ’ εἰ τοῦτο
10 σοι φίλον, ὃ Τιμόκρατες, οὗτω παρασκευαζώμεθα.

Δ

‘Ιππόλοχος δὲ Μακεδών, ἐταῖρε Τιμόκρατες, τοῖς¹²⁸
15 χρόνοις μὲν γέγονε κατὰ Λυγκέα καὶ Δοῦριν τοὺς
Σαμίους, Θεοφράστου δὲ τοῦ Ἐρεσίου μαθητάς, συν-
θήκας δ’ εἶχε ταύτας πρὸς τὸν Λυγκέα, ὃς ἐκ τῶν
αὐτοῦ μαθεῖν ἔστιν ἐπιστολῶν, πάντως αὐτῷ δηλοῦν
εἴ τινι συμπεριενεχθείη δείπνῳ πολυτελεῖ, τὰ ὅμοια
20 κάκείνουν ἀντιπροπίνοντος αὐτῷ. ἐκατέρων οὖν σφίζον-
ται δειπνητικαὶ τινες ἐπιστολαί, Λυγκέως μὲν τὸ Λα-
μίας τῆς Ἀττικῆς αὐλητροίδος ἐμφανίζοντος δείπνου
‘Αθήνησι γενόμενον Δημητρίῳ τῷ βασιλεῖ, ἐπίκλην δὲ
Πολιορκητῇ (ἔρωμένη δ’ ἦν ἡ Λάμια τοῦ Δημητρίου),
25 τοῦ δ’ Ἴππολόχου τοὺς Καράνου τοῦ Μακεδόνος ἐμ-
φανίζοντος γάμους. καὶ ἄλλαις δὲ περιετύχομεν τοῦ

1 fort. πολλῶν ἀπολαύσας 2 τρεῖς εἰς ἵσως A: corr. CE

11 ΤΩΝ ΕΙC Λ ARΧΗ ΤΟΥ Ζ 16 μαθητής AC: corr.
Coraes, sed fort. talia fuerunt Θεοφράστου δὲ τοῦ Ἐρ. μαθητῆς
ἥν ὁ Λυγκεύς coll. p. 837 d 17. 18 fort. ἐκ τῶν τούτον i. e.
Lyncei 20 fort. ἐκατέρου μὲν οὖν 22 et 25. 26 rectius
ἐμφανίζοντα propter ἄλλαις (v. 26)

Λυγκέως ἐπιστολαῖς πρὸς τὸν αὐτὸν γεγραμμέναις 'Ιππούλοχον, δηλούσαις τό τε Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως δεῖπνου Ἀφροδίσια ἐπιτελοῦντος Ἀθήνησι καὶ τὸ Πτολεμαῖον τοῦ βασιλέως. δώσομεν δέ σοι ἡμεῖς καὶ αὐτὰς τὰς ἐπιστολάς. ἐπεὶ δὲ ἡ τοῦ Ἰππολόχου σπανίως 5 εὑρίσκεται, ἐπιδραμοῦμαί σοι τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα διατριβῆς ἔνεκα νῦν καὶ ψυχαγωγίας.

2. ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς ἔφην (III 126 e), τοῦ Καράνου γάμους ἐστιῶντος οἱ μὲν συγκεκλημένοι ἄνδρες ἥσαν εἶκοσιν· οἵς καὶ κατακλιθεῖσιν εὐθέως ἐδόθησαν φιάλαι 10 ἀργυρᾶι ἑκάστῳ μία δωρεά. προεστεφανώκει δὲ καὶ ἑκαστον πολὺν εἰσελθεῖν στλεγγύλι χρυσῆ· πέντε χρυσῶν ἀ ἑκάστῃ δ' ἦν τὸ τίμημα. ἐπεὶ δ' ἔξεπιον τὰς φιάλας, ἐν χαλκῷ πίνακι τῶν Κορινθίων κατασκευασμάτων ἄρτος ἑκάστῳ ἵσόπλατυς ἐδόθη, ὅρνεις τε καὶ νῆσσαι, 15 προσέτι δὲ καὶ φάτται καὶ χῆν καὶ τοιαύτη τις ἄλλη ἀφθονία σεσωρευμένη, καὶ ἑκαστος λαβὼν [σὺν] αὐτῷ πίνακι τοῖς κατόπιν διεδίδον παισίν. ἄλλα δ' ἐσθίειν περιεφέρετο πολλὰ καὶ ποικίλα, καὶ μετὰ ταῦτα ἀργυροῦς πίνακες ἔτερος, ἐφ' ᾧ πάλιν ἄρτος μέγας καὶ χῆνες 20 καὶ λαγωὸν καὶ ἔριφοι καὶ ἔτεροι ἄρτοι πεπονημένοι καὶ περιστεραὶ καὶ τρυγόνες πέρδικές τε καὶ δσον ἄλλο ε πτηνῶν πλῆθος ἦν. ἐπεδώκαμεν οὖν, φησί, καὶ ταῦτα τοῖς δούλοις καὶ ὡς ἄδην εἰχομεν βρώσεως ἔχερνιψάμεθα. καὶ στέφανοι εἰσηνέχθησαν πολλοὶ παντοδαπῶν 25 ἀνθέων ἐπὶ πᾶσι τε χρυσαῖ στλεγγύλες, ὀλκὴν ἵσαι τῷ πρώτῳ στεφάνῳ.¹⁰ ἐπὶ δὲ τούτοις εἰπὼν ὁ Ἰππόλοχος ὡς Πρωτέας ἀπόγονος ἐκείνου Πρωτέου Λανίκης υἱοῦ,

10 <φ' καὶ> εἴκοσιν Cas 13 fort. ἑκάστῃ 15 fort. ὅρνεις δὲ νῆσσαι 17 σὺν om. C, cf. p. 129 c 18 πᾶσιν A (om. C): corr. Cas ἄμα δ' Wilam 27 puto στεφανώματι 28 λακνικης A: corr. Schw

ἥτις ἐγεγόνει τροφὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως, ἔπινε
 πλεῖστον (ἥν γὰρ πολυπότης ὡς καὶ ὁ πάππος αὐτοῦ
 Πρωτέας ὁ συγγενόμενος Ἀλεξάνδρῳ) καὶ ὅτι πᾶσι
 προῦπιεν, ἔξῆς γράφει καὶ ταῦτα· 3. ἦδη δὲ ἡμῶν
 5 ἥδεως ἀπῆλλοτριωμένων τοῦ σωφρονεῖν ἐπεισβάλλου-
 σιν αὐλητρίδες καὶ μουσουργοὶ καὶ σαμβυκίστραι τινες
 'Ρόδιαι, ἐμοὶ μὲν γυμναὶ δοκῶ, πλὴν ἔλεγόν τινες
 αὐτὰς ἔχειν χιτῶνας, ἀπαρξάμεναι τε ἀπῆλθον. καὶ
 ἐπεισῆλθον ἄλλαι φέρουσαι ληκύθους μύρου ἑκάστη
 10 δύο συνδεδεμένας ἴμάντι χρυσῷ, τὴν μὲν ἀργυρᾶν, τὴν
 δὲ χρυσῆν, κοτυλιαίας, καὶ ἑκάστῳ προσέδωκαν.
 ἐπειτ' εἰσφέρεται πλοῦτος ἀντὶ δείπνου, πίναξ ἀργυ-
 ροῦς ἐπὶ πάχος οὐκ διλγον περίχρουσος, ὅσος [ῶστε]
 15 δέξασθαι μέγεθος χοίρου τινὸς ὄπτον καὶ σφόδρα με-
 γάλου, ὃς ὑπτιος ἐπέκειτο τὴν γαστέρα δεικνὺς ἄνω
 πλήρη οὖσαν πολλῶν ἀγαθῶν· ἥσαν γὰρ ἐν αὐτῷ
 συνωπτημέναι κίχλαι καὶ υῆτται καὶ συκαλλίδων πλῆ-
 θος ἀπειρον καὶ φῶν ἐπικεχυμέναι λέκιθοι καὶ ὄστρεα
 20 καὶ κτένες· καὶ ἑκάστῳ πεπυρωμένα αὐτοῖς πίναξιν
 ἐδόθη. μετὰ δὲ ταῦτα πιόντες ἐλάβομεν ἑκαστος ἕριφον
 25 ζέοντα ἐφ' ἐτέφω πάλιν πίνακι τοιούτῳ σὺν μύστροις
 χρυσοῖς. ὁρῶν οὖν τὴν δυσχωρίαν δὲ Κάρανος κελεύει
 σπυρίδας ἥμεν καὶ ἀρτοφόρα διὰ ἴμάντων ἐλεφαντί-
 νων πεπλεγμένα δοθῆναι, ἐφ' οἷς ἡσθέντες ἀνεκροτα-
 30 λίσαμεν τὸν νυμφίον ὡς καὶ τῶν δοθέντων ἥμεν ἀνα-
 σεσωσμένων. ἐπειτα στέφανοι πάλιν καὶ διλήκυθον
 μύρου χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν ἵσσταθμον τοῖς προ-

d

1 ἔπινε K: ἐπὶ A 2 ὡς καὶ Schw: καὶ ὡς A 4 προν-
 πιεῖν A: corr. Cas 7 δοκῶ (δοκεῖν Mein) γυμναὶ C 11 κο-
 τυλίαις A: corr. C 13 ὕστε om. C 17 καὶ μῆτραι A^c
 corr. Dobr 19 ἂ καὶ ἑκάστῳ Dobr fort. πεπυρωμένα

τέροις. ἡσυχίας δὲ γενομένης ἐπεισβάλλουσιν ἡμῖν οἱ κᾶν τοῖς Χύτροις τοῖς Ἀθήνησι λειτουργήσαντες. μεθ' οὓς εἰσῆλθον ιδύφαλλοι καὶ σκληροπαῖκται καὶ τινες καὶ θαυματουργοὶ γυναῖκες εἰς ἔιφη κυβιστῶσαι καὶ πῦρ ἐκ τοῦ στόματος ἐκριπτέουσαι γυμναῖ. 4. ἐπεὶ δὲ 5 καὶ τούτων ἀπηλλάγημεν, ἐκλαμβάνει πάλιν ἡμᾶς θεομός τις καὶ ζωρότερος πότος, οἶνων ὄντων ἡμῖν Θασίων καὶ Μενδαίων καὶ Λεσβίων, χρυσίδων πάνυ μεγάλων ἐκάστῳ προσενεχθεισῶν. καὶ μετὰ τὸν πότον ὑελοῦς πίναξ δίπτηχύς που τὴν διάμετρον ἐν θήκῃ κατακεί- 10 μενος ἀργυρῷ πλήρης ἰχθύων διπτῶν πάντα γένη συνηθροισμένων, ἅπασί τε προσεδόθη καὶ ἀργυροῦν ἀρτοφόρον ἄρτων Κακπαδοκίων, ὃν τὰ μὲν ἐφάγομεν, τὰ δὲ τοῖς θεράπονσιν ἐπεδώκαμεν. καὶ νιψάμενοι τὰς χεῖρας ἐστεφανούμεθα καὶ πάλιν στλεγγίδας ἐλάβομεν 15 χρυσᾶς, διπλασίους τῶν πρότερον, καὶ ἄλλο διλήκυθον μύρου. ἡσυχίας δὲ γενομένης ἔξαλλόμενος τῆς κλίνης δὲ Πρωτέας αἴτει σκύφον χοαῖον καὶ πληρώσας οἶνον τοῦ Θασίου ὀλίγου τι ἐπιρράνας ὕδατος ἔξεπιεν ἐπειπῶν·

οὐ πλεῖστα πίνων πλεῖστα κεύφρανθήσεται. 20
καὶ οἱ Κάρανος ἔφη· ἐπεὶ πρῶτος ἐπιεις, ἔχε πρῶτος καὶ τὸν σκύφον δῶρον· τοῦτο δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοι ἀν πίωσιν ἔσται γέρας? ἐφ' οἷς λεχθεῖσιν 'οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν' (H 161) ἀρπάζοντες κάλλος ἄλλον φθάνοντες. εἰς δὲ τῶν συνδειπνούντων ἡμῖν ἄθλιος οὐ 25 δυνάμενος πιεῖν ἀνακαθίσας ἐκλαιεν ἄσκυφος γενόμενος, καὶ οἱ Κάρανος αὐτῷ χαρίζεται κενὸν τὸ ἐκπωμα.

2 κᾶν Κ: κάν A 3 σκληροπέκται A: corr. Mus 14 ἐπιδεδώκαμεν A: corr. Di 18 χναῖον A: corr. C 19 τι Wilam: τε A om. CE 22 fort. ταῦτο δὲ 22. 23 ὅσοι ἔὰν A: corr. C 24 oratio mutila 27 καινὸν A: corr. C

επὶ τούτοις χορὸς εἰσῆλθεν ἀνθρώπων ἐκατὸν ἔμμελῶς¹³⁰
 ἀδόντων γαμικὸν ὕμινον, μεθ' οὓς ὁγχηστρίδες διε-
 σκευασμέναι τρόπον Νηρηΐδων, αll δὲ Νυμφῶν. 5. τοῦ
 πότου δὴ προιόντος καὶ τῆς ὥρας ὑποσκιαζούσης ἀνα-
 5 πεταννύουσι τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κύκλῳ ὅθόναις διελληπτο
 πάντα λευκαῖς· καὶ ἀναπετασθεισῶν Ναϊδες ἐφάνησαν
 λάθρᾳ κατὰ μηχανὰς σχασθέντων τῶν φραγμάτων καὶ
 "Ἐρωτες καὶ Ἀρτέμιδες καὶ Πᾶνες καὶ Ἐρυμαῖ καὶ τοιαῦτα
 πολλὰ εἴδωλα ἀργυροῖς δᾶδον χοῦντα λαμπτῆροι. θαυ-
 10 μαξόντων δ' ἡμῶν τὴν τεχνιτείαν Ἐρυμάνθιοι τῷ ὄντι
 σύαργοι κατὰ πινάκων τετραγώνων χρυσομήτρων σιβύ-^b
 ναις ἀργυροῖς διαπεπερούημένοι περιεφέροντο ἐκάστῳ.
 καὶ τὸ θαυμάσιον, ὅτι παρειμένοι καὶ καρηβαροῦντες
 ὑπὸ τῆς μέθης ὅπότε τι τῶν ἀγομένων θεασαίμεθα
 15 πάντες ἔξενήφομεν, δρθοὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀνιστάμενοι
 (Ω 11?). ἐναττον οὖν οἱ παϊδες εἰς τὰς εὐτυχεῖς σπυ-
 ρίδας, ἔως ἐσάλπισε τὸ εἰωθός τοῦ τελευταίου δείπνου
 σημεῖον· οὕτω γὰρ τὸ Μακεδονικὸν οἰσθα ἔθος ἐν
 ταῖς πολυανθρώποις εὐωχίαις γινόμενον. καὶ ὁ Κάρα-^c
 20 νος ἄρεας πότου μικροῖς ἐκπώμασι περισοβεῖν ἐκέλευε
 τοῖς παισίν. ἐπίνομεν οὖν εὔμαρῶς ὥσπερ ἀντίδοτον
 ἐκ τῆς προτέρας ἀκρατοποσίας λαμβάνοντες. ἐν τούτῳ
 δὲ ὁ γελωτοποιὸς εἰσῆλθε Μανδρογένης, ἐκείνου Στρά-
 τωνος τοῦ Ἀττικοῦ, ὡς φασιν, ἀπόγονος καὶ πολλοὺς
 25 κατέρροηκεν ἡμῶν γέλωτας· καὶ μετὰ ταῦτα ὠρχεῖτο
 μετὰ τῆς γυναικὸς ἔτη οὕσης ὑπὲρ τὰ δύρδοντα.
 καὶ τελευταῖαι ἐπεισῆλθον ἐπιδόρπιαι τραγή-
 ματά τ' ἐν πλευτοῖς ἐλεφαντίνοις ἐπεδόθη πᾶσι καὶ

1 fort. ἀνδρῶν 4 δὴ Α: δὲ Σ 6 Ναϊδες Κ: δᾶδες Α Σ
 10 Ἐρυμάνθιοι Α: corr. Σ 22 fort. [ἐκ] ἀκρατοποσία
 solet Α

πλακοῦντες ἔκαστα γένη, Κρητικῶν καὶ τῶν σῶν,
d ἐταῖρε Λυγκεῦ, Σαμιακῶν καὶ Ἀττικῶν αὐταῖς ταῖς
ἰδίαις τῶν πεμμάτων θήκαις. μετὰ δὲ ταῦτα ἔξανα-
στάντες ἀπηλλαττόμεθα νήφουντες νὴ τοὺς θεοὺς διὰ
τὸν φόβον τοῦ πλούτου ὃν ἐλάβομεν. σὺ δὲ μόνον ἐν 5
Ἀθήναις μένων εὑδαιμονίζεις τὰς Θεοφράστου θέσεις
ἀκούων, θύμα καὶ εὗξωμα καὶ τοὺς καλοὺς ἐσθίων
στρεπτούς, Αήναια καὶ Χύτρους θεωρῶν. ἡμεῖς δ' ἐκ
τοῦ Καράνου δείπνου πλούτου ἀντὶ μεριδῶν εὐώχη-
θέντες νῦν ξητοῦμεν οὖ μὲν οἰκίας, οὖ δὲ ἀγρούς, οὖ 10
δὲ ἀνδράποδ' ὥνησασθαι.'

e 6. εἰς ταῦτα, ὡς ἐταῖρε Τιμόκρατες, ἀποβλέπων τίνι
συγκρῖναι ἔχεις τῶν Ἑλληνικῶν δείπνων τὸ προκείμε-
νον τοῦτο συμπόσιον; ὅπότε καὶ Ἀντιφάνης ὁ κωμῳ-
διοποιὸς ἐν Οἰνομάῳ ἡ Πέλοπι διαπαίξων ἔφη (II 81 Κ). 15

τί δ' ἂν Ἑλληνες μικροτράπεζοι,
φυλλοτράπεζοι δράσειαν; ὅπου
τέτταρα λήψῃ ιρέα μίκρος ὀβολοῦ.
παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν ὅλους

f 5 βοῦς ὄπτων, ὃς, ἐλάφους, ἄρνας.
τὸ τελευταῖον δ' ὁ μάγειρος ὅλον
τέρας ὄπτήσας μεγάλῳ βασιλεῖ
θερμὴν παρέθηκε κάμηλον.

ὁ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρινεσὶ καὶ αὐτὸς τῶν βαρ-
βάρων ἐμφανίζων τὴν μεγαλειότητά φησιν (85). 25

ΠΡ. εἰτ' ἔξενιξε παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους

131 20 εἴκοσι βάνου βοῦς. ΔΙΚ. καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.

1 πλακούντων Schw, sed cf. p. 129 e
del. Mein, fort. σὺ μὲν οὖν 20 ὄπτων, ὃς Iacobs: ὄπτᾶσιν A
24 ὃ om. C fort. recte

ΠΡ. καὶ ναὶ μὰ Διὸς ὅρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δὲ ἦν αὐτῷ φέναξ.

'Αναξανδρίδης δὲ ἐν Πρωτειλάῳ διασύρων τὸ τῶν Ἰφικράτους γάμων συμπόσιον, ὅτε ἥγετο τὴν Κότυος 5 τοῦ Θράκων βασιλέως θυγατέρα, φησί (I 151 Κ).

7. καν ταῦτα ποιῆθ', ὕσπερ φράξω,
λαμπροῖς δείπνοις δεξόμεθ' ὑμᾶς,
οὐδὲν δύοιοις τοῖς Ἰφικράτους
τοῖς ἐν Θράκῃ· καίτοι φασὶν
10 5 βουβανκαλόσαυλα γενέσθαι·
κατὰ τὴν ἀγορὰν μὲν ὑπεστρῶσθαι
στρώμαθ' ἀλονργῆ μέχρι τῆς ἄρκτου·
δειπνεῖν δὲ ἄνδρας βουτυροφάγους,
αὐχμηροκόμας μυριοπληθεῖς·

15 10 τοὺς δὲ λέβητας χαλκοῦς εἶναι
μείζους λάκκων δωδεκακλίνων·
αὐτὸν δὲ Κότυν περιεξῶσθαι
ξωμόν τε φέρειν ἐν χοὶ λ χρυσῇ
καὶ γενόμενον τῶν ορατήρων
20 15 πρότερον μεθύειν τῶν πινόντων.
αὐλεῖν δὲ αὐτοῖς Ἀντιγενείδαν,
Ἀργᾶν δὲ ἄδειν καὶ κιθαρίζειν
Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν·
μέλπειν δὲ ὠδαῖς
25 20 τοτὲ μὲν Σπάρτην τὴν εὐρύχορον,

6 ποιῆς A: corr. Kock 7 δέξεθ' A: corr. Wakefield 8
όμοιώς A C: corr. Iacobs 9 καὶ τοῖς φασὶν A: corr. Mus 10
βυβανκαλούς αὐτὰ A: duce Meinekio corr. Haupt 12 στρώματα
μὲν (μὲν om. C) ἀλονργὰ A C: corr. Wakef fort. μέχρι τῆς
potius quam ἄρκτου corruptum 13 βούτυρον φασιν A C:
duce Casaubono corr. Dobr 21 ἀντιγενείδαν A C 25 εὐρύ-
χορον A C

τοτὲ δ' αὖ Θήβας τὰς ἐπτακύλους,
τὰς ἀρμονίας μεταβάλλοντας,
φερνάς τε λαβεῖν δύο μὲν ἔανθῶν
ἴππων ἀγέλας αἰγῶν τ' ἀγέλην

25 χρυσοῦν τε σάκος

..... φιάλην τε λεπαστὴν
χιόνιος τε πρόχον κέρχυνταν τε χύτραν
βιολβῶν τε σιφὸν δωδεκάπηχυν
καὶ πουλυπόδων ἑκατόμβην.

30 ταῦτα μὲν οὕτως φασὶ ποιῆσαι

Κότυν ἐν Θράκῃ, γάμον Ἰφικράτει.
τούτων δ' ἔσται πολὺ σεμνότερον
καὶ λαμπρότερον παρὰ δεσποσύνοις
τοῖς ἡμετέροις. τι γὰρ ἐλείπει

35 δόμος ἡμέτερος, ποίων ἀγαθῶν;

οὐ σμύρνης ἐκ Συρίας ὁδμαὶ
λιβάνου τε πνοαί, τερενοχρῶτες
μαξῶν ὅψεις, ἄρτων, ἀμύλων,
πουλυποδείων, χολίκων, δημοῦ,

• 40 φυσκῶν, ζωμοῦ, τεύτλων, θρίων,

λεκίθου, σκορόδων, ἀφύης, σκόμβρων,
ἐνθρυμματίδων, πτισάνης, ἀθάρης,
κυάμων, λαθύρων, ὕγρων, δολίχων,
μέλιτος, τυροῦ, χορίων, πυῶν,

45 καρύων, χόνδρου,

κάραβοι ὄπτοι, τευθίδες ὄπται,
κεστρεὺς ἐφθός, σηπίαι ἐφθαί,

2 μεταβάλλειν A: corr. Mein 4 ἴππων ἀγέλην A: corr. C
6 φιάλην A: corr. C 7 κέγχρων C 8 δωδεκαπήχεων C fort.
recte 9 πολυπόδων ut solent AC 14 ἐλείπει AC: corr.
Mein 16 ἐκ K: καὶ A om. C 17 πνοαί Schw (πνοαι):
ποῖαι AC 24 πυῶν Schw coll. p. 311 d: πυρῶν A

μύραιν' ἐφθή, κωβιοὶ ἐφθοί,
θυννίδες ὀπταί, φυκίδες ἐφθαί,

e

50 βάτραχοι, πέρκαι,
συνόδοντες, ὅνοι, βατίδες, ψῆτται,
γαλεός, κόκκυξ, θρίσσαι, νάρκαι,
ὅλης τεμάχη, σχαδόνες, βότρυες,
σῦκα, πλακοῦντες, μῆλα, κράνειαι,

55 φόαι, ἔρπυλλος, μήκων, ἀχράδες,
κυῆκος, ἐλᾶαι, στέμφυλ', ἄμητες,
πράσα, γήτειον, κρόμμυα, φυστή,
βολβοί, καυλοί, σύλφιον, ὅξος,
μάραθ', φάά, φακῆ, τέττιγες, ὄποι,
60 κάρδαμα, σήσαμα, κήρυκες, ἄλες,
πίνναι, λεπάδες, μύες, ὅστρεια,

10 κτένες, ὅρκυνες· καὶ πρὸς τούτοις
όρνιθαρίων ἄφατον πλῆθος,
νηττῶν, φαττῶν· χῆνες, στρουθοί,
15 κίχλαι, κόρυδοι, κίτται, κύκνοι,
πελεκάν, κίγκλοι, γέρανος — B. τουδὶ

20 τοῦ χάσκοντος διατειναμένη
διὰ τοῦ πρωκτοῦ καὶ τῶν πλευρῶν
διακόψειεν τὸ μέτωπον.

70 A. οἶνοι δέ σοι, λευκός,
γλυκύς, αὐθιγενής, ἡδύς, καπνίας.

25 8. Λυγκεὺς δ' ἐν Κενταύρῳ διαπαῖξων τὰ Ἀττικὰ
δεῖπνα φησι (IV 433 M).
μάγειρ', δ' θύσων ἔστι δειπνίζων τ' ἐμὲ

2 θυννίδες ἐφθαί C 6 δέλης A 10 γήτεια AC: corr.
Di κρόμμυα AC 12 ὀπτοί AC: corr. Mein 14 ὅστρεια A:
corr. Erfurdt 16 ἄφατον AC: corr. Schw 19 B, add. Kock
τουδὶ Mein: τοντὶ A τοντοὺ C 28 velut οἶνοι δ' εἰσὶν πολ-
λοὶ, λευκός 27 ἔστι Herw: ἔστιν ὁ A

‘Ρόδιος, ἐγὼ δ’ ὁ κεκλημένος Περίνθιος.

οὐδέτερος ἡμῶν ἥδεται τοῖς Ἀττικοῖς

δείπνοις. ἀηδία γάρ ἔστιν Ἀττικὴ

132 5 ὥσπερ ξενική· παρέδηκε πίνακα γὰρ μέγαν
ἔχοντα μικροὺς πέντε πινακίσκους ἄνω·
τούτων ὃ μὲν ἔχει σκόφοδον, ὃ δ’ ἔχίνους δύο,
ὅ δὲ θρυμματίδα γλυκεῖαν, ὃ δὲ κόγχας δέκα,
ὅ δ’ ἀντακαίου μικρόν. ἐν ὅσῳ δ’ ἐσθίω,

10 ἑτερος ἔκειν’, ἐν ὅσῳ δ’ ἔκεινος, τοῦτ’ ἐγὼ
ἡφάνισα. βούλομαι δέ γ’, ὡς βέλτιστε σύ,

κάκεινο καὶ τοῦτ’, ἀλλ’ ἀδύνατα βούλομαι·

b οὕτε στόματα γὰρ οὕτε χεῖρας πέντε ἔχω.

ὄψιν μὲν οὖν ἔχει τὰ τοιαῦτα ποικίλην,
15 ἀλλ’ οὐδέν εστι τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα·

κατέπασσα γὰρ τὸ χεῖλος, οὐκ ἐνέπλησσα δέ.

τί οὖν ἔχεις; B. ὅστρεια πολλά. A. πίνακά μοι
τούτων παραδήσεις αὐτὸν ἐφ’ ἐκυροῦ μέγαν.

ἔχεις ἔχίνους; B. ἑτερος ἔσται σοι πίνακ·

20 αὐτὸς γὰρ αὐτὸν ἐπριάμην ὀκτὼ ὄβολῶν.

A. ὄψαριον αὐτὸ τοῦτο παραδήσεις μόνον,

ἴνα ταύτα πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγώ, τὸ δ’ ἑτερος . . .

c Δρομέας δ’ ὁ παράσιτος ἐρωτήσαντός τινος αὐτόν, ὡς
φησιν ὁ Δελφὸς Ἡγήσανδρος (FHG IV 415), πότερον
ἐν ἄστει γίνεται βελτίω δείπνα ἢ ἐν Χαλκίδι, τὸ προ-
οίμιον εἶπε τῶν ἐν Χαλκίδι δείπνων χαριέστερον εἶναι 25
τῆς ἐν ἄστει παρασκευῆς, τὸ πλῆθος τῶν ὁστρέων [καὶ
τὴν ποικιλίαν] προοίμιον εἰπών δείπνουν. 9. Δίφιλος

4 post ξενική hiat oratio   5 ἄνω Dobr: ἐν ὦι AC 10
δέ γ’, ὡς Schw: δ’ ἐγὼ AC 10. 11 σὺ κάκεινο Schw: συγκα-
μεῖν AC 12 χεῖρας Emperius: χεῖλη A, cf. p. 137 b v. 119
15 κατέπλησσα γὰρ AC: corr. Mein 19 γὰρ Mus: δ’ A 26. 27
inclusa del. Wilam

δ' ἐν Ἀπολειπούσῃ μάγειρόν τινα παράγων ποιεῖ τάδε λέγοντα (Π 545 Κ).

πόσοι τὸ πλῆθός εἰσιν οἱ κεκλημένοι
εἰς τὸν γάμους, βέλτιστε, καὶ πότερος Ἀττικοί d
5 ἅπαντες η̄ κακὸν τούμπορίου τινές; B. τί δαὶ τοῦτο ἔστι πρὸς σὲ τὸν μάγειρον; A. τῆς τέχνης
5 ήγεμονία τις ἔστιν αὕτη σοι, πάτερ,
τὸ τῶν ἐδομένων τὰ στόματα προειδέναι.
οἶνος Ῥοδίους κέκληκας· εἰσιοῦσι δὸς
10 εὐθὺς ἀπὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι,
ἀποξέσας σίλουρον η̄ λεβίαν, ἐφ' φᾶ
10 χαριεῖ πολὺ μᾶλλον η̄ μυρίνην προσεγχέας.
B. ἀστεῖον δὲ σιλουρισμός. A. ἀν Βυζαντίους, e
ἀψινθίῳ σφιν δεῦσον δσα γ' ἀν παρατιθῆς,
15 κάθαλα ποιήσας πάντα κάσκοροδισμένα.
διὰ γὰρ τὸ πλῆθος τῶν παρὸς αὐτοῖς ἰχθύων
15 πάντες βλιχανώδεις εἰσὶ καὶ μεστοὶ λάπης.

Μένανδρος δ' ἐν Τροφωνίᾳ (IV 205 Μ).

ξένου τὸ δεῖπνόν ἔστιν ὑποδοχή. B. τίνος;
20 ποδαποῦ; διαφέρει τῷ μαγείρῳ τοῦτο γάρ.
οἶνος τὰ νησιωτικὰ ταντὶ ἔεινύδρια,
ἐν προσφάτοις ἰχθυδίοις τεθραμμένα
5 καὶ παντοδαποῖς, τοῖς ἀλμίοις μὲν οὐ πάντα f
ἀλίσκετ', ἀλλ' οὕτως παρέργως ἀπτεται·
25 τὰς δ' ὀνθυλεύσεις καὶ τὰ κεναρυκευμένα
μᾶλλον προσεδέξατ'. Ἀρκαδικὸς τούναντίον

1 Ἀπολιπούσῃ 5 5 τοῦ ἐμπορείου A 7 αὐτῆς ὡς πάτερ
A: corr. K 14 σφιν K: σφοιη A om. C δεῦσον C: δεῖξον
A ἀττ' ἀν Cob 15 ποιήσαι A ποίησον C: corr. Mein 19
ὑποδοχῆς A: corr. Dobr 21 τὰ μὲν νησ. A: corr. Grot 26
προσεδέξατ' χεται A: corr. Bentl

ἀθάλασσος ὥν τοῖς λοπαδίοις ἀλίσκεται·

10 Ἰωνικὸς πλούταξ ὑποστάσεις ποιῶν

κάνδαυλον, ὑποβινητιῶντα βρώματα.

10. ἔχρωντο γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τοῖς εἰς ἀναστόμωσιν
138 βρώμασιν ὕσπερ ταῖς ἀλμάσιν ἐλάσις, ἃς κοιλυμβάδας 5
καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Γήρᾳ φησίν (I
426 K).

ώ πρεσβῦτα, πότερα φιλεῖς τὰς δρυπεπεῖς ἐταίρας
ἢ *⟨σὺ⟩* τὰς ὑποπαρθένους ἀλμάδας ως ἐλάσις
στιφράς;

Φιλήμων δ' ἐν Μετιόντι ἢ Ζωμίῳ (II 488 K).

ἴχθυς τί σοι

ἐφαίνεθ' οὐφθός; Β. μικρὸς ἦν, ἀκήκοας;
ἄλμη τε λεικὴ καὶ παχεῖ ὑπερβολῇ,

b κούχλ λοπάδος προσῶξεν οὐδ' ἡδυσμάτων. 15

5 ἔβρων *⟨δ’⟩* ἄπαντες, ως ἀγαθὴν ἄλμην ποιεῖς.
ἥσθιον δὲ καὶ τέττιγας καὶ κερκώπας ἀναστομώσεως
χάριν. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ (I 404 K).

πρὸς θεῶν, ἔραμαι τέττιγα φαγεῖν

καὶ κερκώπην θηρευσαμένη

καλάμῳ λεπτῷ.

ἔστιν δ' ἡ κερκώπη ἔων δμοιον τέττιγι καὶ τιτιγονίῳ,
ώς Σπεύσιππος παρίστησιν ἐν δ' Ὁμοίων. μνημο-
νεύει αὐτῶν Ἐπίλυκος ἐν Κωραλίσκῳ (I 804 K). Ἀλε-
ξίς ἐν Θράσωνι φησι (II 326 K). 25

c σοῦ δ' ἐγὼ λαλιστέραν

1 ὥν Mein: ἐν Α λεπαδίοις Madv 2 πλούταξ· ὅπ.
ποιῶ Coraes 3 κανανίλον ὑποβινητιῶντα A: corr. p. 517 a
8 δρυπεπεῖς C 9 σὺ add. Bgk 12 τισσοι A: corr. s 13
ἐφθός A: corr. Dobr μικρὸς Bentl. 16 δ' add. Mein 17
εἵσθιον A: corr. C 19 ἔρᾶς Α ἔρᾶς C: corr. Pors coll. Eur.
Hipp. 219 22 τρυγονίῳ ΑC: cf. Phot. p. 217 N 26 λαλη-
στέραν A: corr. C

ούπώποτ' εἰδον οὕτε κερκώπην, γύναι,
οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', <οὐ χελιδόνα,>
οὐ τρυγόν', οὐ τέττιγα.

Νικόστρατος δ' ἐν Ἀβρᾳ (II 219 K).

- 5 πίναξ δὲ πρῶτος τῶν μεγάλων ἡγήσεται
ἔχων ἔχενον, ὡμοτάραχιχον, κάππαριν,
θρυμματίδα, τέμαχος, βολβὸν ἐν ὑποτρίμματι.
11. ὅτι δὲ ἥσθιον διὰ [τὴν] ἀναστόμωσιν καὶ τὰς δι'
ὅξους καὶ νάπυος γογγυλίδας σαφῶς παρίστησι *Νίκαν-*
10 *δρος* ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν λέγων οὗτως (fr. 70 Schn). d
γογγυλίδος δισσὴ γὰρ ἵδ' ἐκ δαφάνοιο γενεέθλη
μακρὴ τε στιφρή τε φαείνεται ἐν πρασιῆσι.
καὶ τὰς μέν θ' αῦηνον ἀποπλύνας βιρέησι,
προσφιλέας χειμῶνι καὶ οἰκουρφοῖσιν ἀεργοῖς.
15 5 θερμοῖς δὲ ἵκμανθεῖσαι ἀναξώουσ' ὑδάτεσσι.
τμῆγε δὲ γογγυλίδος φίξας καὶ ἀκαρφέα φλοιὸν
ἡκα καθηράμενος λεπτουργέας, ἡελίῳ δὲ
αὐήνας ἐπὶ τυτθὸν ὅτ' ἐν ζεστῷ ἀποβάπτων
ῦδατι δριμεήη πολέας ἐμβάπτισον ἄλμῃ,
20 10 ἄλλοτε δὲ αὖ λευκὸν γλεῦκος συστάμνισον ὅξει ο
ἴσον ἵσφ, τὰς δὲ ἐντὸς ἐπιστύψας ἀλλ ορύψαις.
πολλάκι δὲ ἀσταφίδας προχέαις τριπτῆρι λεήνας
σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σινήπυος. εἰν ἐνὶ δὲ τρὺξ
ὅξεος ἵκμάζουσα καὶ ὡμοτέρην ἐπὶ κόρσην
25 15 ὕδριον ἄλματην αμυσαι κεχρηόσι δαιτης.

2 suppl. Mein et Cob 5. 6 fort. τῶν μεγάλων — ἔχειν
8 εἶσθιον A: corr. C τὴν om. C 11 ἴδε δ. IG Schn δεφά-
νοιο A: cf. IX p. 369 c 13 ἀποβλύνας A: corr. Bernardus 16
κατακαρφέα O Schn 17 ἡέλιος A: corr. Mus 18 ὅτε ζεστῷ
Wilam 19 δριμόνη A: corr. Bern αλμηνι A: corr. Mus 20
λευκὸν γλυκεῖ A: corr. Mus 22 ἀσταφίδος A: corr. Bern
προχέαις ετ λεήναις A: corr. O Schn 24. 25 ὡμοτέρη έτι κόρση
ετ ανύσαι κεχρηόσι O Schn

τι Δίφιλος δ' ἡ Σώσιππος ἐν Ἀπολειπούσῃ (Π 546 Κ).
ἔστιν ἔνδον ὅξος ὁξύ σοι.

ὑπολαμβάνω, παιδάριον, ὅπὸν εἰλήφαμεν.
ἄριστα τούτοις πάντα πιέσω καὶ πυκνά,
ἡ φυλλὰς ἡ δριμεῖα περιοισθήσεται.

5 τῶν πρεσβυτέρων γὰρ ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων
ἀναστομοῖ τάχιστα τάσθητήρια,
τό τε νωκαρῶδες καὶ κατημβλυωμένον
ἔσκεδασε κάποιησεν ἡδέως φαγεῖν.

13412. "Αλεξις δ' ἐν Ταραντίνοις ἐν τοῖς συμποσίοις φησὶ 10
τοὺς Ἀττικοὺς καὶ ὁρχεῖσθαι ὑποπιόντας (Π 379 Κ).

τοῦτο γὰρ νῦν ἔστι σοι

ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον.

ἀπαντες ὁρχοῦντ' εὐθύς, ἀν οὖν μόνον
δομὴν ἰδωσι· συμφορὰν λέγεις ἄρ' ἀν

5 φαίης ἀν εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω.
καὶ τοῖς μὲν ἀγενείοις ἵσως ἐπεστί τις
χάρις· ἀλλ' ἐπὰν δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον
ἡ τὸν παραμασύντην ἰδω τὸν ἀνόσιον

b βαυκιζόμενον τὰ λευκά τ' ἀναβάλλονθ' ἄμα, 20
10 ἥδιστ' ἀν ἀναπήξαιμ' [ἄν αὐτὸν] ἐπὶ τοῦ ξύλου
λαβάν.

μήποτε δὲ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Καρσὶ κατὰ τὸ Ἀττικὸν
ἔθος [τῆς ὁρχήσεως] κωμῳδεῖ τινα τῶν σοφῶν ὡς παρὰ
δεῖπνον ὁρχούμενον λέγων οὕτως (Π 55 Κ). 25

2 ἔνδοξος A: corr. Pors 2 sqq parum inter se cohaerent
5 ἡ φυλλὰς η A: corr. Scal, sed duplex articulus nihil, fort.
ἡ φυλλὰς εἰ δριμεῖα 14 εὐθέως A: corr. C 15 ἵσχωσι C
(ἰδωσι E ut A) συμφορὰν σέγ' (voluit σύ γ') εἰσορᾶν φαίης
ἄν Cas 18 χάρις C: σοι χάρις A (ex fr. v. 1) 20 τὸν αβάλ-
λονθ' A: corr. Jacobs 21 ἥδιστ' ἀν Dobr: ἥδιστον A ἀν
αὐτὸν del. Dobr 24 τῆς ὁρχήσεως del. K

οὐχ ὁρᾶς ὁρχούμενον
ταῖς χερσὶ τὸν βάκηλον; οὐδὲ αἰσχύνεται
ὅ τὸν Ἡράκλειτον πᾶσιν ἔξηγούμενος,
ὅ τὴν Θεοδέκτον μόνος ἀνευρηκὼς τέχνην,
5   5 ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὔριπίδη.   c
τούτοις οὐδὲ ἀναρμόστως ἀν τις ἐπενέγκαι τὰ Ἑρίφω
τῷ κωμικῷ ἐν Αἰόλῳ εἰρημένα τάδε (Π 428 Κ).
λόγος γάρ ἐστ’ ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων.
οἶνον λέγουσι τοὺς γέροντας, ὡς πάτερ,
10   πείθειν χορεύειν οὐ θέλοντας.
Ἄλεξις δ’ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰσοστάσιόν φησιν
(Π 328 Κ).
ἀπὸ συμβολῶν ἐπινον ὁρχεῖσθαι μόνον
βλέποντες, ἄλλο δ’ οὐδέν, ὅψων δύοματα
15   καὶ σιτίων ἔχοντες, Ὁψων, Κάραβος   d
καὶ Κωβιός, Σεμίδαλις.
13. Ἀττικὸν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίτως διαγράφει
Μάτρων ὁ παρθένος, ὅπερ διὰ τὸ σπάνιον οὐκ ἀν
δικήσαιμι ὑμῖν, ἀνδρες φίλοι,’ ὁ Πλούταρχος ἔφη,
20   ἀπομνημονεῦσαι.
δεῖπνα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροφα καὶ μάλα
πολλά (α 1),
ἄ Ξενοκλῆς φήτωρ ἐν Ἀθήναις δείπνισεν ἡμᾶς·
ἡλθον γὰρ κάκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λιμός (ξ 164). e
25   οῦ δὴ καλλίστους ἄρτους ἤδον ἥδε μεγίστους,
 δ λεικοτέρους χιόνος, ἔσθειν δ’ ἀμύλοισιν ὁμοίους
(K 436. 7) . . .
 τάων καὶ Βορέης ἡράσσατο πεσσομενάων (Τ 223).·

10 οὐκέτι θέλοντας Mein recte opinor   16 καὶ σεμίδαλις
A: corr. Di   17 ἀχαρίστως AC: corr. Mein   26 ἔσθειν
AC: corr. Mus   hiatum not. K, cf. etiam II p. 64c   28 τάων
i. e. fort. μαξῶν   pro Borea fuit hominis nomen

αὐτὸς δὲ πενοκλῆς ἐκεκωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν (Γ 196),
στῇ δ' αρ' ἐκ' οὐδὸν ιών. σχεδόθεν δέ οἱ ἦν παρά-
σιτος (υ 128. 30)

Χαιρεφόων, πεινῶντι λάρῳ ὅρνιθι ἔοικώς (ε 51),

f 10 νήστης, ἀλλοτρίων εὖ εἰδὼς δεικνυσσινάων (ε 250). 5

τῷ δὲ μάγειροι μὲν φόρεον πλῆσάν τε τραπέζας,
οἵσις ἐπιτετράφασται μέγας οὐρανὸς· ὄπτανιάων (Ε 750)
ἡμὲν ἐπισπεῦσαι δείκνουν χρόνον ἥδ' ἀναμεῖναι.

ἔνθ' ἄλλοι πάντες λαχάνοις ἐπὶ χεῖρας ἵαλλον (ι 288),

15 ἄλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἄλλ' ἡσθιον εἰδατα πάντα, 10

135 βολβοὺς ἀσπάραγόν τε καὶ ὅστρεα μυελόεντα (ι 293),
ώμοτάριχον ἔῶν χαίρειν, Φοινίκουν ὄψον.

αὐτὰρ ἐχίνους φίψα καρηκομόωντας ἀκάνθαις·

οἵ δὲ κυλινδόμενοι καναχὴν ἔχον ἐν ποσὶ παίδων

(Π 794) 15

20 ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἡρόνος κλύξεσκε (Ψ 61)·

πολλὰς δ' ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους εἴλκον ἀκάν-

θας (Κ 15).

ἡ δὲ Φαληρικὴ ἥλθ' ἀφύη, Τρίτωνος ἐταίρη,

ἄντα παρειάων σχομένη φυπαρὰ κρήδεμνα (α 334) ... 20

b τοὺς δ' ὁ Κύκλωψ ἐφίλει καὶ ἐν οὐρεσιν ἐξεπεφύκει ...

25 πίνας ἥλθε φέρων καὶ ἄμυλα ἥχήνεντα (δ 72),

ἄς κατὰ φυκότριχος πέτρης λευκὸν τρέφει ὕδωρ ...

ψῆττά τε χονδροφυῆς καὶ τρίγλη μιλτοπάρηος (ι 125).

τῇ δ' ἐγὼ ἐν πρώτοις ἐπέχον πρατερώνυμα χεῖρα 25

(ρ 410?)

10 πειθόμην AC εἶσθιον A 12 χαίρειν μακρά,
Ποντικὸν ὄψον K, cf. Archestratus supra III p. 117 a v. 3, nisi
forte salsa menta Gaditana intellegas 21 versus nec suo
loco traditus nec sine vitio 22 ἄμυλα corruptum, sed κατὰ
pro καὶ certum videtur 23 φυγότριχος AC: corr. Scal
23 post ὕδωρ hiat oratio

οὐδ' ἔφθην τρώσας μιν, ἅασε <δὲ> Φοῖβος Ἀπόλλων.
 30 ὡς <δὲ> ἵδον Στρατοκλῆ, κρατερὸν μήστωρα φό-
 βοιο (M 39),

τρίγλησ ἵπποδάμοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχοντα (Ω 724), c
 5 ἄψ δ' ἐλόμην χάριμη, λαιμὸν δ' ἄπληστον ἄμυξα.
 ἥλθε δὲ Νηρῆος θυγάτηρ, Θέτις ἀργυρόπεξα,
 σηπτὴ εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα (κ 136),
 35 ἦ μόνη ἰχθὺς οὖσα τὸ λευκὸν καὶ μέλαν οἶδε.
 καὶ Τιτυὸν ἔιδον, λίμνης ἐρικυδέα γόγγρου (λ 576)
 10 κείμενον ἐν λοπάδεσσ· ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο τραπέξας.
 τῷ δὲ μετ' ἰχνια βαῖνε θεὰ λευκώλενος ἰχθὺς (γ 30

Α 55)

ἔγχελυς, ἦ Διὸς εῦχετ' ἐν ἀγκούνῃσι μιγῆναι (λ 267), d
 40 ἐκ Κωπῶν, ὅθεν ἔγχέλεων γένος ἀγροτεράων (B 852),
 15 παμμεγέθης, ἦν οὖς κε δύ' ἀνέρες ἀθλητῆρες (M 447),
 οἵοι ἄρ' Ἀστυάναξ τε καὶ Ἀντήνωρ ἐγένοντο,
 δηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδεος ὀχλίσσειαν (M 448).
 τρισπίθαιμοι γὰρ ταὶ γε καὶ ἐννεαπήχεες ἥσαν (λ 310)
 45 εὐδρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυνοι (λ 312).
 20 πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα κατὰ στέγος ἥλθ' ὁ μά-
 γειρος (Ψ 116),
 σείων ὁψοφόρους πίνακας κατὰ δεξιὸν ὠ̄μον (Ε 46).
 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι χύτραι ἐποντο e
 (B 534),
 25 αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίας λοπάδες τόσαι ἐστιχόωντο (B 516).

1 τρώσας (τρώγειν C) ἦνα (om. in lacuna C) εἴασε φοῖ-
 βος AC: corr. Scal 2 δὲ add. Mus 4 nota lectionem
 ἵπποδάμοιο κάρη C: πακῆς A 8 ἐοῦσα AC: corr. 5
 9 εἰδον AC 10 λοπάδι C 14 ἐκ Κωπῶν K (ἐν Κάπαις
 praeivit Wilam): ἐν κοιτῶν' A ἐν κοιτῶν C ἐν κοιτῶν E
 15 fort. τὴν 20 στέγας AC: corr. Cas 25 ἐπ' εὐβοιαν A:
 corr. C, cf. Antiphonis verba p. 169ef

50 Ἰρις δ' ἄγγελος ἥλθε ποδήνεμος, ὡκέα τευθίς (B 786),
 πέρκη τ' ἀνθεσίχρως καὶ ὁ δημοτικὸς μελάνονυρος,
 ὃς καὶ θυητὸς ἐὼν ἔπειτ' ἵχθυσιν ἀθανάτουσιν (Π 154).
 οἱη δ' αὐτὸν θύννου κεφαλὴ θαλαμηάδαο (λ 543. 557)
 νόσφιν ἀφειστήκει, κεχολωμένη οὕνεκα τευχέων
 55 αἰρομένων· τὸ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισι
 (λ 555).

f φίνη δ', ἦν φιλέουσι περισσῶς τέκτονες ἄνδρες (Ζ 315),
 τρηγχεῖτ' ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἡς σαρκὸς δύναμαι γλυκερώτερον ἀλλοὶ ίδεσθαι 10
 (ι 27. 28).

όπταλέος δ' εἰσῆλθε πελώριος ἴππότα κεστρεὺς (B 336)
 60 οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δυώδεκα σαργοὶ ἔποντο (Γ 143).
 κυανόχρως δ' ἀμίας ἐπὶ τοῖς μέγας, ὃς τε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἴδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς (δ 385. 6), 15
 136 οὐρανός θ', αὖ Ζηνὸς Ὄλυμπίου εἰσὶν ἀοιδοί,
 αὐτὴ γήραι κυφαὶ ἔσαν, χρησταὶ δὲ πάσασθαι (β 16).
 65 χρύσοφρον, ὃς κάλλιστος ἐν ἄλλοις ἴσταται ἵχθυς
 (X 318),

κάραβος, ἀστακὸς αὗτε λιλαίετο θωρήσσεσθαι (ν 27) 20
 ἐν μακάρων δείπνοις. τοῖς δαιτυμόνες χέρ' ἐφέντες
 ἐν στόμασίν <τ'> ἔθεσαν καὶ ἀπήγαγον ἄλλυδις ἄλ-
 λον (λ 385).

τῶν δ' ἄροι ἔλοψ ορείων δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν
 (B 645), 25

b 70 οὐ πλήρης περ ἐὼν ορατερῶς παλάμη ἐπορέχθην

4 αὐτὸν θυητούνον A: corr. C 5 εἶνεκα Hom 8 δίγην
 φιλ. A φίνην τὴν φιλ. C: corr. Wilam 9 οὐ C: ἦ A
 12 ὄπτανέος A: corr. C 16 cf. ad II p. 64c 17 αιδὴ^{γαρ} θυητούνον A αὖ δὴ γὰρ ίδειν C: corr. Paessens 22 τ'
 add. Mein

γεύσασθ' ἴμείρων· τὸ δέ γ' ἀμβροσίη μοι ἔδοξεν (κεντ.),
οἶην δαίνυνται μάκαρες θεοὶ αἱὲν ἔόντες (ε 7). ·

μύραιναν δ' ἐπέθηκε φέρων, προκάλυμμα τραπέζης
(φ 333),

5 ξώνην θ', ἥν φορέεσκεν ἀγαλλομένη περὶ δειρήν
(Δ 137),

75 εἰς λέχος ἥνικ' ἔβαινε Δρακοντιάδη μεγαθύμῳ.

σάνδαλα δ' αὖ παρέθηκεν ἀειγενῆ ἀθανατάων,
βούγλωσσόν <θ'>, δις ἔναιεν ἐν ἄλμῃ μορμυρούσῃ

10 κίχλας δ' ἔξείης ἡβήτορας ὑψιπετήεις
(Ζ 396), c

καὶ πέτρας κάτα βοσκομένας, ὑάδας θ' ὑδατινούς.
80 ἐν δ' ἀναμιξ σαργοί τε καὶ ἵππουροι γλάνιες τε,

μόρμυρος ἄντα δ' ἥν, μεγάλη, σπάρος· οὖς δὲ μά-
15 γειρος

σίζοντας παρέθηκε φέρων, κνίσωσε δὲ δῶμα (φ 333).
τῶν ἐλεγεν δαίνυνσθαι· ἐμοὶ δέ γε θηλυτεράων
είναι βρώματ' ἔδοξεν· ἐπεὶ δ' ορμαινον ἐπ' ἄλλα.

85 κεῖτο δέ τις βατάνη, ἦς οὐδεὶς ἥπτετο δειπνῶν,
20 ἐν καθαρῷ ὅθι περ λοπάδων διεφαίνετο χῶρος
(Κ 199) ...

ἔξῆς κόσσυφος ἥλθε μόνος γεύσασθαι ἔτοιμος·
οὐ μὴν οὐδ' ἄρ' ἄθικτος ἦν, πόθεον δὲ καὶ ἄλλοι.

2 οἶην Nauck: εἶναι ἥν Α C δαίνυνται Moser: δαίονται
C δέονται A 3 τὸ κάλυμμα Α C: corr. K 5 δειρήν C:
δῆριν A 8 quidni θεῶν αἰειγενετάων? ἀειγενῆ non verum
9 βούγλωσσων δις A βούγλωσσος C: corr. Mein 11 ὑψιπετεῖς
τε Wilam 12 θυαδας θ' Α C: corr. Schw, simul sunt *Hya-*
des pluviae 14 fort. μόρμυρος ἥν, γαλέη μεγάλη (γαλέη pro
μεγάλη Scalig.) οὖς C: ἦς A 17 τῶν δ' C 18 ἐπὶ δ'
ῶρμαινον C, ἐπειθ' ὕρμαινον Mein 19 βατάνης Α βατίς C:
corr. Schw, sed fort. τῆς δείπνωι A δείπνω superscr. ov C:
corr. Mein 20 hiatum not. Mein

κωλῆν δ' ὡς ἔιδον, ὡς ἔτρεμον (Ξ 294). ἐν δὲ σίναπι
90 κεῖτ' ἀγχοῦ γλυκὺ πλείονα χρυσὸς ὥν ἀπερύκων.
γευσάμενος δ' ἔκλαιον, δτ' αὔριον οὐκ ἔτι ταῦτα

(μ 309)

δψομαι, ἀλλά με τυρῷ δεῖ καὶ μάζη ὄτρηφῃ 5
e νηδὺς δ' οὐχ ὑπέμεινε, βιάζετο γὰρ ἀδέεσσι (Π 102).
δάμνα μιν ξωμός τε μέλας ἀκροκάλιά θ' ἐφθά.
95 παῖς δέ τις ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν τρισκαΐδεκα νήσσας
(B 557),

λίμνης ἔξ ἱερῆς, μάλα πλονας· ἂς ὁ μάγειρος (Ε 710) 10
θῆκε φέρων, ἵν' Ἀθηναίων κατέκειντο φάλαγγες
(B 558) . . . .

Χαιρεφόων δ' ἐνόησεν ἄμα πρόσωπο καὶ ὀπίσσω
(Α 343)

ὅρνιθας γυῶναι καὶ ἐναίσιμα σιτίζεσθαι (β 159). 15
f 100 ἥσθιε δ' ὥστε λέων, παλάμη δ' ἔχε τὸ σκέλος αὐ-
τοῦ (ι 292. α 104),

ὅφρα οἱ οἴκαδ' ἰόντι πάλιν ποτιδόρπιον εἶη (ι 234).
χόνδρος δ' ἥδυπρόσωπος, δὸν Ἡφαιστος κάμεν ἔψων
(B 101), 20

Ἄττικῷ ἐν κεράμῳ πέττων τρισκαΐδεκα μῆνας (Ε 387).
αὐτὰρ ἐπεὶ δόρποιο μελίφρουνος ἔξ ἔρον ἔντο (ω 489),

105 χεῖρας νιψαμένοισιν ἀπ' ὠκεανοῖο φοάων (Τ 1)
ώραῖος παῖς ἥλθε φέρων μύρον ἱρινον ἥδύ,

137 ἄλλος δ' αὖ στεφάνους ἐπὶ δεξιὰ πᾶσιν ἔδωκεν, 25

1 δ' εἰσὶδον πῶς ἔτρεμεν ΑC: corr. Scaliger 2 γλυκὺ^ν
πνεῖον Mein, ego non expedio 5 τυρωδεῖ A: corr. C, prae-
stat δεῖ τυρῷ hiatum not. Scal 6 νηδὺς Paessens: νηλῆς
ΑC δαδέεσσι ΑC: corr. K, pluralem numerum finxit ad si-
militudinem versus Homerici 8 et 21 τρισκαΐδεκα Α: corr. C
12 hiatum not. Mein 19—21 haec non integra, fort. τρισκα-
δεκ' ἄμητας 24 ἥρινον ΑC: corr. Cas

οὶ φόδον ἀμφεπλέκοντο διάνδιχα κοσμηθέντες (ι 157).

κρητὴρ δὲ Βρομίου ἐκεράννυτο, πίνετο δ' οἶνος

110 Λέσβιος, οὗ δὴ πλεῖστον ἀνὴρ ὑπὲρ ἄνδρα πεπώκει.
δεύτεραι αὖτε τράπεζαι ἐφωπλίζοντο γέμουσαι·

5 ἐν δ' αὐταῖσιν ἐπῆν ἄπιοι καὶ πίονα μῆλα (ι 217), b
ὅιοιαί τε σταφυλαί τε, θεοῦ Βρομίοι τιθῆναι,
πρόσφατος ἦν θ' ἀμάμαξιν ἐπίκλησιν καλέουσι (ε 273).

115 τῶν δ' ἔγῳ οὐδενὸς ἡσθον ἀπλῶς, μεστὸς δ' ἀνε-
κείμην.

10 ὥς δὲ ἵδον ξανθόν, γλυκερόν, μέγαν ἔγκυκλον,
ἄνδρες,

Δήμητρος παῖδ' ὁπτὸν ἐπεισελθόντα πλακοῦντα,
πῶς ἀν ἐπειτα πλακοῦντος ἔγῳ θείου ἀπεχοίμην ε
(Κ 243) ...

15 οὐδ' εἰ μοι δέκα μὲν χεῖρες, δέκα δὲ στόματ' εἰεν
(Β 490),

120 γαστὴρ δ' ἄρρητος, χάλκεον δέ μοι ἥτορ ἐνείη.
πόρναι δ' εἰσῆλθον, κοῦφαι δύο θαυματοποιοί,
ἄς Στρατοκλῆς ἥλανε ποδώκεας ὅφνιθας ὡς (Β 764).

20 14. "Αλεξις δ' ἐν Συντρέχουσιν ἐπισκώπτων τὰ
'Αττικὰ δεῖπνά φησιν (Π 375 Κ)."

ἔγωγε δύο λαβεῖν μαγείρους βούλομαι
οὓς ἀν σοφωτάτους δύνωμ' ἐν τῇ πόλει. d

μέλλοντα δειπνίζειν γὰρ ἄνδρα Θετταλὸν

25 οὐκ 'Αττικῆρῶς οὐδ' ἀπηκριθωμένως
5 λιμῷ παρελθεῖν ἢ δεῖ καθ' ἐν

ἐκαστον αὐτοῖς παρατιθέντα ... μεγαλείως δέ ...

1 fort. φόδιν' ἀμφ. 5 πίονα μῆλα cf. Hermippus I p. 27 f

7 πρόσφατοι Heinsius 11. 12 ἀγνῆς | Δημ. Mein 14 hia-
tum not. Mein 18 πόρναι δύο A: corr. C 26. 27 haec
et mutila et corrupta, extremum fuit μεγαλείως δὲ δεῖ

εὐτράπεξοι δ' εἰσὶν ὅντες οἱ Θετταλοί, καθὰ καὶ
"Εριφίς φησιν ἐν Πελταστῇ οὕτως (Π 430 Κ).

τάδ' οὐ Κόρινθος οὐδὲ Λαῖς, ὡς Σύρε,
οὐδέ τραπέζων Θετταλῶν ξένων τροφαί,
ῶν οὐκ ἄμοιρος ἥδε χεὶρ ἔγινετο.

5

εὸ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους Πτωχοὺς
ποιήσας τοὺς Ἀθηναίους φησίν (Ι 5 Κ), ὅταν τοῖς Διοσ-
κούροις ἐν πρυτανείᾳ ἄριστον προτιμῶνται, ἐπὶ τῶν
τραπέζων τιθέναι 'τυρὸν καὶ φυστὴν δρυπεπεῖς τ'
ἔλασ καὶ πράσα', ὑπόμνησιν ποιουμένους τῆς ἀρχαίας 10
ἀγωγῆς. Σόλων δέ τοῖς ἐν πρυτανείῳ σιτουμένοις
μᾶξαν παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἑορταῖς προσ-
παρατιθέναι, μιμούμενος τὸν Ὁμηρον. καὶ γὰρ ἐκεῖ-
νος τοὺς ἀριστεῖς συνάγων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα
f φύρετο δ' ἄλφιτα' φησίν. Χρύσιππός τ' ἐν τε- 15
τάρτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἥδους φησιν· 'ἐν
Ἀθήναις δὲ ἵστοροῦσιν οὐ πάνυ ἀρχαίων δυεῖν γινο-
μένων δείπνων ἐν Λυκείῳ τε καὶ Ἀκαδημείᾳ, τοῦ
μὲν εἰς τὴν Ἀκαδήμειαν εἰσενέγκαντος ὁψοποιοῦ λο-
πάδα πρὸς ἐτέραν τινὰ χρείαν τὸν κέραμον κατάξαι 20
πάντα τοὺς ἱεροποιοὺς ὡς [μακρόθεν] οὐκ ἀστείας
παρεισδύσεως γινομένης, δέοντος ἀπέχεσθαι τούτων
<τῶν> μακρόθεν· τὸν δ' ἐν τῷ Λυκείῳ κρέας [ταρι-
χηρὸν] εἰς τάφιχος διασκευάσαντα μαστιγωθῆναι ὡς
138 παρασοφιζόμενον πονηρῶς.² Πλάτων δ' ἐν β' Πολι- 25

2 Ἔφιππος Reinesius 4 Θετταλῶν χεὶρ ξένων C 4.
5 τροφεων οὐκ A: corr. Mus 12 fort. ἄρτον δ' ἐν 15 φύ-
ρετο δ' ἄλφιτα non sunt Iliadis τ' A: δὲ C 18. 19 ἀκα-
δημίᾳ et ἀκαδημίαν AC: corr. Mein 21 πάντα Mein: πάντας
A C μακρόθεν del. Di 22 puto δέον ἀπέχεσθαι 23 τῶν
add. Schw 23. 24 ταριχηρὸν del. K

τελας οῦτως ἔστια τοὺς αύτοῦ νεοπολίτας, γράφων
(p. 372c). ἄνευ ὅψου, ἔφη, ὡς ἔοικας, ποιεῖς τοὺς ἄν-
δρας ἔστιωμένους. ἀληθῆ, ἦν δ' ἐγώ, λέγεις· ἐπελα-
θόμην ὅτι καὶ ὅψου ἔξουσιν, ἄλας τε δηλονότι καὶ
5 ἔλαίας καὶ τυφὸν καὶ βολβοὺς καὶ λάχανά γε οἵα δὴ
ἐν ἀγροῖς ἐψήματα [τε] ἐψήσονται. καὶ τραγήματά που
παραθήσομεν αὐτοῖς τῶν τε σύκων καὶ ἐφεβίνθων καὶ
κυάμων, καὶ μύρτα καὶ φηγοὺς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ
μετρίως ὑποκίνοντες. καὶ οὗτως διάγοντες τὸν βίον
10 ἐν εἰρήνῃ μετὰ ὑμείας, ὡς εἰκός, γηραιοὶ τελευτῶντες
ἄλλον τοιοῦτον βίον τοῖς ἐκγόνοις παραδώσουσιν?

15. ἔξῆς δὲ λεκτέον καὶ περὶ τῶν Λακωνικῶν συμ-
ποσίων. Ἡρόδοτος μὲν οὖν ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν Ἰστο-
ριῶν περὶ τῆς Μαρδονίου παρασκευῆς λέγων καὶ μη-
15 μο νεύσας Λακωνικῶν συμποσίων φησί (c. 82). Ἐδέξης
φεύγων ἐκ τῆς Ἑλλάδος Μαρδονίῳ τὴν παρασκευὴν
κατέλιπε τὴν αὐτοῦ. Παυσανίαν οὖν ἰδόντα τὴν τοῦ
Μαρδονίου παρασκευὴν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ παρα-
πετάσμασι ποικίλοις κατεσκευασμένην κελεῦσαι τοὺς
20 ἀρτοποιοὺς καὶ ὄψοποιοὺς κατὰ ταῦτα καθὼς Μαρ-
δονίῳ δεῖπνον παρασκευάσαι. ποιησάντων δὲ τούτων
τὰ κελευσθέντα τὸν Παυσανίαν ἰδόντα κλίνας χρυσᾶς
καὶ ἀργυρᾶς ἔστρωμένας καὶ τραπέζας ἀργυρᾶς καὶ
παρασκευὴν μεγαλοπρεπῆ δεῖπνον ἐκπλαγέντα τὰ προ-
25 κείμενα κελεῦσαι ἐπὶ γέλωτι τοῖς ἐαυτοῦ διακόνοις
παρασκευάσαι Λακωνικὸν δεῖπνον. καὶ παρασκευα-
σθέντος γελάσας ὁ Παυσανίας μετεπέμψατο τῶν Ἑλ-
λήνων τοὺς στρατηγοὺς καὶ ἐλθόντων ἐπιδεῖξας ἐκα- d

6 τε om. C et Plat 18 κατασκευὴν Herod, σκηνὴν Schw
20 ταῦτα A: corr. C 22. 23 χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ C 24 ἐκ-
πλαγέντα καὶ τὰ A: fuit καὶ ἐκπλ. τὰ

τέρον τῶν δείπνων τὴν παφασκευὴν εἶπεν· ἄνδρες
Ἐλληνες, συνήγαγον ὑμᾶς βουλόμενος ἐπιδεῖξαι τοῦ
Μήδων ἡγεμόνος τὴν ἀφροσύνην, ὃς τοιαύτην δίαι-
ταν ἔχων ἥλθεν ὡς ἡμᾶς οὗτω ταλαιπωρον ἔχοντας.⁵
φασὶ δέ τινες καὶ ἄνδρα Συβαρίτην ἐπιδημήσαντα τῇ
Σπάρτῃ καὶ συνεστιαθέντα ἐν τοῖς φιδιτίοις εἰπεῖν·
‘εἰκότως ἀνδρειότατοι ἀπάντων εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι·
ἔλοιτο γὰρ <ἄν> τις εὐ φρονῶν μυριάκις ἀποθανεῖν
ἢ οὗτως εὐτελοῦς διαίτης μεταλαβεῖν.’

e 16. Πολέμων δ' (fr. 86 Pr) ἐν τῷ παρὰ Ξενοφῶντι 10
κανάθρῳ (Ages. 8, 7) τοῦ παρὰ Λάκωσι καλούμενου
δείπνου κοπίδος μνημονεύοντα Κρατῖνον ἐν Πλού-
τοις λέγειν (I 63 K).

ἀρ' ἀληθῶς τοῖς ἔνοισιν ἔστιν, ὡς λέγουσ', ἐκεῖ
πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσιν ἐν τῇ κοπίδι θοινᾶσθαι καλῶς,¹⁵
ἐν δὲ ταῖς λέσχαισι φύσκαι προσπεπατταλευμέναι
κατακρέμανται τοῖσι πρεσβύταισιν ἀποδάκνειν ὁδάτε;
καὶ Εἴπολις ἐν Εἴλωσι (I 294 K).

f καὶ γένηται τοῖσδε σάμερον κοπίς.
δεῖπνον δ' ἔστιν ἰδίως ἔχον ἡ κοπίς, καθάπερ καὶ τὸ 20
καλούμενον ἄικλον. ἐπὴν δὲ κοπίζωσι, πρῶτον μὲν
δὴ σκηνὰς ποιοῦνται παρὰ τὸν θεόν, ἐν δὲ ταύταις
στιβάδας ἔξ ὑλῆς, ἐπὶ δὲ τούτων δάπιδας ὑποστρων-
νύονται, ἐφ' αἷς τοὺς κατακλιθέντας εὐωχοῦσιν οὐ
μόνον τοὺς ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἀφικνουμένους, ἀλλὰ 25
καὶ τοὺς ἐπιδημήσαντας τῶν ἔνων. θύουσι δ' ἐν
139ταῖς κοπίσιν αἴγας, ἄλλο δ' οὐδὲν ἱερεῖον· καὶ τῶν

4 ὡς AC: ἐς Herod 8 ἄν add. Di 10.11 ἐν τῷ περὶ τοῦ
π. Ξ. κανάθρου Cas 16 φύσται A: corr. C 21 κοπισ ἔωσι A:
corr. Mus 22 deus fort. Apollo Amyclaeus, cf. p. 140 a 24 fort.
ἔφ' αἷς κατακλιθέντας 25 ἡμεδαπῆς: itaque non loquitur
Polemo, sed unus ex iis qui sunt p. 140 b; oratio non integra

κρεῶν διδόασι μοίρας πᾶσι καὶ τὸν καλούμενον φυσί-
κιλλον, ὃς ἔστιν ἀρτίσκος ἐγκρίδι παραπλήσιος, γογ-
γυλώτερος δὲ τὴν ίδεαν. διδόασι τῶν συνιόντων
έκαστῳ τυφὸν χλωφὸν καὶ [γαστρὸς καὶ] φύσκης τό-
5 μον καὶ τραγήματα σῦνά τε ἔηρὰ καὶ κυάμους καὶ
φασῆλους χλωφούς. κοπίζει δὲ καὶ τῶν ἄλλων Σπαρ-
τιατῶν ὁ βουλόμενος. ἐν δὲ τῇ πόλει κοπίδας ἄγουσι
καὶ τοῖς Τιθηνιδίοις καλούμενοις ὑπὲρ τῶν παίδων·
κομίζουσι γὰρ αἱ τιτθαὶ τὰ ἄρρενα παιδία κατὰ τὸν
10 καιφὸν τοῦτον εἰς ἄγρὸν [καὶ] πρὸς τὴν Κορυνθαλίαν
καλούμενην Ἀρτεμιν, ἡς τὸ ιερὸν παρὰ τὴν καλούμε-
νην Τίασσόν ἔστιν ἐν τοῖς πρὸς τὴν Κλήταν μέρεσι.
〈καὶ ταύτας〉 τὰς κοπίδας παραπλησίως ταῖς λελεγ-
μέναις ἐπιτελοῦσι. θύουσι δὲ καὶ τοὺς γαλαθηνούς
15 ὁρθαγορίσκους καὶ παρατιθέασιν ἐν τῇ θοίνῃ τοὺς
ἰπνίτας ἀρτους. τὸ δὲ ἄικλον ὑπὸ μὲν τῶν ἄλλων
Δωριέων καλεῖται δεῖπνον. Ἐπίχαρμος γοῦν ἐν Ἐλ-
πίδι φησίν (p. 228 L).

ἔκαλεσε γάρ τύ τις

20 ἐπ' αἰκλον ἀένων, τὺ δὲ ἔκὼν φέρει τρέχων.
τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ ἐν Περιάλλῳ. ἐν δὲ τῇ Λακεδαλ-
μονι τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ φιδίτιον μετὰ δεῖπνον τὸ
καλούμενον ἄικλον εἰσφέρουσιν ἀρτους ἐν ἀρριχίδι

1 πᾶσι om. A add. C 3 συνόντων Nauck 4 gloss. del. K
6 κοπίξῃ A 7 ἐν τῇ πόλει i. e. in Lacedaemoniorum agro ur-
banō; opponuntur hae copides illis quae Amyclis celebrantur
10 εἰς ἄγρὸν C καὶ om. C, del. K coll. Hes. s. Κορυνθαλία,
quam ὑπερόφιον θεὸν vocat 12 Τίασσα Hes. s. v, Τίασσα Paus.
3, 18, 6 ἐν τοῖς πρὸς τὴν Κλήταν μέρεσι suspecta, cf. Paus. 1. s
13 suppl. probabiliter Wilam 15 ὁρθαγορίσκους C 16.
17 ὅτι ἄικλον ὑπὸ τῶν Δωριέων καλεῖται τὸ δεῖπνον C, fort.
ἄικλον δὲ — καλεῖται τὸ δεῖπνον 19 τύ Cas: τοι A 20 ἀ-
κων Wilam: ἔκὼν A

καὶ κρέας ἐκάστῳ, καὶ τῷ νέμοντι τὰς μοίρας ἀκόλουθῶν ὁ διάκονος κηρύττει τὸ ἄικλον προστιθεὶς τοῦ πέμψαντος τὴν ὄνομασίαν?

17. ταῦτα μὲν ὁ Πολέμων· πρὸς ὅν ἀντιλέγων Δίδυμος ὁ γραμματικὸς — καλεῖ δὲ τοῦτον Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος βιβλιολάθαν διὰ τὸ πλῆθος ὃν ἐκδέδωκε συγγραμμάτων· ἐστὶ γὰρ τρισχίλια πρὸς τοὺς πεντακοσίους — φησὶ τάδε (om. Schm): ‘Πολυκράτης, φησί, ἐν τοῖς Λακωνικοῖς ἴστορεῖ (FHG IV 480) ὅτι τὴν μὲν τῶν Τάκινθίων θυσίαν οἱ Λάκωνες ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας συντελοῦσι καὶ διὰ τὸ πένθος τὸ γενόμενον περὶ τὸν Τάκινθον οὗτε στεφανοῦνται ἐπὶ τοῖς δείπνοις οὕτε ἄρτον εἰσφέρουσιν <οὗτε> ἄλλα πέμπατα καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα διδόσαι καὶ τὸν εἰς τὸν θεὸν παιᾶνα οὐκ ἄδουσιν οὐδὲ’ ἄλλο τι τοιοῦτον [εἰσάγοντιν] οὐδὲν καθάπερ ἐν ταῖς ἄλλαις θυσίαις ποιοῦσιν, ἄλλὰ μετ’ εὐταξίας πολλῆς δειπνήσαντες ἀπέρχονται. τῇ δὲ μέσῃ τῶν τριῶν ἡμερῶν γίνεται θέα ποικιλῆ ε καὶ πανήγυρις ἀξιόλογος καὶ μεγάλη· παῖδες τε γὰρ κιθαρίζουσιν ἐν χιτῶσιν ἀνεξωσμένοις καὶ πρὸς αὐλὸν ἄδοντες πάσας ἀμα τῷ πλήκτρῳ τὰς χορδὰς ἐπιτρέχοντες ἐν φυθμῷ μὲν ἀναπαίστῳ, μετ’ ὀξέος δὲ τόνου τὸν θεὸν ἄδουσιν· ἄλλοι δ’ ἐφ’ ἵππων κεκοσμημένων τὸ θέατρον διεξέρχονται· χοροί τε νεανίσκων παμπληθεῖς εἰσέρχονται καὶ τῶν ἐπιχωρίων τινὰ ποιημάτων ἄδουσιν, ὀρχησταί τε [ἐν] τούτοις ἀναμεμιγμένοι τὴν κίνησιν ἀρχαικὴν ὑπὸ τὸν αὐλὸν καὶ

13 οὕτε ἄλλα πέμπ. Schw (οὕτε πεμμ. Mein): ἄλλὰ πέμπ. A, fort. ἄλλ’ οὐδὲ πέμπ. 15. 16 glossam del. Wilam 20 ἀνεξωσμένοι AC: corr. K 20. 21 προσόδιον ἄδοντες Wilam 23 ἐφ’ C: ἐφ’ A 23. 24 κεκοσμημένοι C fort. recte 26 ἐν del. K 27 fort. πρὸς τὸν αὐλὸν

τὴν φόδην ποιοῦνται. τῶν δὲ παρθένων αἱ μὲν ἐπὶ τοῖς καννάθρων [καμαρωτῶν ξυλίνων ἀρμάτων] φέρονται πολυτελῶς κατεσκευασμένων, αἱ δὲ ἐφ' ἀμίλλαις ἀρμάτων ἔξενγμένων πομπεύουσιν, ἅπασα δὲ ἐν κινήσει καὶ χαρᾶς τῆς θεωρίας ἡ πόλις καθέστηκεν. Ιερεῖς τε παμπληθῆ θύουσι τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ δειπνίζουσιν οἱ πολῖται πάντας τοὺς γυνωρίμους καὶ τοὺς δούλους τοὺς ιδίους· οὐδεὶς δὲ ἀπολείπει τὴν θυσίαν, ἀλλὰ κενοῦσθαι συμβαίνει τὴν πόλιν πρὸς τὴν θέαν.

10 τῆς δὲ κοπίδος μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἦ¹⁴⁰ Φιλύλλιος ἐν ταῖς Πόλεσιν (I 786 Κ), Ἐπίλυκός τε ἐν Κωραλίσκῳ λέγων οὕτως (I 803 Κ)·

ποττάν κοπίδ' οιωσωμαι
ἐν Ἀμύκλαισιν παρ' Ἀπέλλω,
εἰ βάρακες πολλαὶ κάρτοι
καὶ δωμός τοι μάλα ἀδύς,

15 ·διαρρήδην λέγων μάξας ἐν ταῖς κοπίσι παρατίθεσθαι — τοῦτο γὰρ αἱ βάρακες δηλοῦσιν, οὐχὶ τολύπας, ὡς φησι Λυκόφρων, ἢ τὰ προφυράματα τῶν μαξῶν, ὡς 20 Ἐρατοσθένης (fr. 26 Streck) —, καὶ ἄρτους δὲ καὶ ζωμόν τινα καθηδυσμένον περιττῶς. τίς δέ ἐστιν ἡ κοπίς σαφῶς ἐκτίθεται Μόλπις ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ (FHG IV 453) γράφων οὕτως· ‘ποιοῦσι δὲ καὶ τὰς καὶ λουμένας κοπίδας· ἐστὶν δὲ ἡ κοπίς δεῖπνου, μᾶξα, 25 ἄρτος, κρέας, λάχανον ὕδωρ, ζωμός, σῦκον, τράγημα, θέρμος.’ ἀλλὰ μὴν οὐδέ δραγαγορίσκοι λέγονται, ὡς

2 κανάθρων AC: cf. Hes. s. v. glossam del. Dobr. 3. 4 intellegorem ἐφ' ἀρμάτων ἡμιόνοις ἔξενγμένων, sed latet fort. glossema 8 fort. τῆς θυσίας 13. 14 οιωσωμ' αἵεν ἀμυκλαῖσον A: οἴώ, σῶμαι Bergk, ἐν Ἀμύκλαισιν Ahr 14. 15 παραγγέλλωσι A: παρ' Ἀπέλλω Ahr, εἰ K 15 πολλαὶ K: πολλὰ οἱ A κάρται A: κάρτα A 16 δωμός Di: δωδεμός A 25 κρέα Hes.

φησιν ὁ Πολέμων, οἱ γαλαθηνοὶ χοῖροι, ἀλλ' ὁ φθρα-
γορίσκοι, ἐπεὶ πρὸς τὸν ὄφθρον πιπράσκονται, ὡς
Περσαῖος ἴστορεῖ ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ (ib. II 623)
καὶ Διοσκουρίδης ἐν β' πολιτείᾳ (ib. II 192) καὶ
Ἀριστοκλῆς ἐν τῷ προτέρῳ καὶ οὗτος τῆς Λακώνων 5
πολιτείᾳς (ib. IV 464). ἔτι φησὶν ὁ Πολέμων καὶ τὸ
δεῖπνον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἄικλον προσαγορεύε-
σθαι, παραπλησίως ἀπάντων Δωριέων οὕτως αὐτὸ-
καλούντων. Ἀλλυὰν μὲν γὰρ οὕτω φησί (fr. 70 B).

κὴπλ τῷ μύλῳ δρυφῆται κὴπλ ταῖς συνακλίαις, 10
οὕτω τὰ συνδείπνια καλῶν. καὶ πάλιν (fr. 71). ‘ἄικλον
Ἀλκμάων ἀφορέστω.’ ἄικλον δ’ οὐ λέγουσιν οἱ Λά-
κωνες τὴν μετὰ τὸ δεῖπνον μοῖραν, ἀλλ’ οὐδὲ τὰ δι-
δόμενα τοῖς φιδίταις μετὰ τὸ δεῖπνον· ἀρτος γάρ ἐστι
καὶ κρέας. ἀλλ’ ἐπάικλα μὲν λέγεται ταῦτα, ὅντα οἶνον 15
ἐπιχορηγήματα τοῦ συντεταγμένου τοῖς φιδίταις ἀ-
ικλον· παρὰ γὰρ τοῦτο οἷμαι τὴν φωνὴν πεποιησθαι.
καὶ ἐστιν ἡ παρασκευὴ τῶν λεγομένων ἐπαίκλων οὐχ
ἀπλῆ, καθάπερ ὁ Πολέμων ὑπείληφεν, ἀλλὰ διττή·
ἥν μὲν γὰρ τοῖς παισὶ παρέχουσι, πάνυ τις εὔκολός 20
ἐστι καὶ εὐτελής· ἄλφιτα γάρ ἐστιν ἐλαίῳ δεδευμένα,
ἃ φησὶ Νικοκλῆς ὁ Λάκων (FHG IV 464) κάπτειν
αὐτοὺς μετὰ τὸ δεῖπνον ἐν φύλλοις δάφνης, παρὸ καὶ
καμματίδας μὲν προσαγορεύεσθαι τὰ φύλλα, αὐτὰ δὲ
ε τὰ φαιστὰ κάμματα. ὅτι δὲ ἔθος ἦν τοῖς πάλαι καὶ 25

5 Νικοκλῆς Schw., Ἀριστοκράτης Wilam
dixerat hoc Polemo, sed non tam Didymus culpandus quam
epitomator, fuit fere ὑπὸ τῶν <ἄλλων Δωριέων πλὴν> Λακε-
δαιμονίων 10 συνακλειαῖς A: corr. Mus et Di 14 τοῖς
φειδιτίοις A (ἐπὶ τοῖς φειδιτίοις C oratione paullo aliter con-
formata): corr. K 16 φειδίταις A 20 τοῖς πᾶσι A: corr.
ed. Bas 22 ἀ Mus: ἀ δέ A

φύλλα δάφνης τραγηματίζεσθαι Καλλίας ἢ Διοκλῆς
ἐν τοῖς Κύκλωψί φησιν οὕτως (I 694 Κ).

φυλλὰς ἢ δείπνων κατάλυσις ἥδε καθάπερ σχημάτων.

5 ἦν δ' εἰς τὰ τῶν ἀνδρῶν φιδίτια κομίζουσι, σκευοποιεῖται ἐκ τινῶν ζῷων ὀρισμένων, παραχορηγοῦντος αὐτὰ τοῖς φιδίταις ἐνὸς τῶν εὐπόροιντων, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ πλειόνων. ὁ δὲ Μόλπις καὶ ματτύην φησὶ προσαγορεύεσθαι τὰ ἐπάικλα. 18. περὶ δὲ τῶν ἐπαίκλων Περσαῖος ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ οὗτωσὶ γράφει (FHG II 623). ‘καὶ εὐθὺς τοὺς μὲν εὐπόρους ξημιοῖς εἰς ἐπάικλα· ταῦτα δέ ἔστιν μετὰ δεῖπνου τραϊγήματα· τοῖς δ' ἀπόροις ἐπιτάττει κάλαμον ἢ στιβάδα ἢ φύλλα δάφνης φέρειν, ὅπως ἔχωσι τὰ ἐπάικλα κάπτειν μετὰ δεῖπνου· γίνεται γὰρ ἄλφιτα ἐλαίῳ ἐρραμένα. τὸ δ' δῆλον ὕσπερ πολίτευμά τι τοῦτο δη συνσταται μικρόν. καὶ γὰρ ὅντινα δεῖ πρῶτον κατακεῖσθαι ἢ δεύτερον ἢ ἐπὶ τοῦ σκιμποδίου καθῆσθαι, πάντα τοιαῦτα ποιοῦσιν εἰς ἐπάικλα.’ τὰ ὅμοια ἴστορεῖ καὶ 20 Διοσκουρίδης. περὶ δὲ τῶν καμματίδων καὶ τῶν 141 καμμάτων Νικοκλῆς οὗτως γράφει (v. 8). ‘διακούσας δὲ πάντων ὁ ἔφορος ἡτοι ἀπέλυσεν ἢ κατεδίκασεν. ὁ δὲ νικήσας ἔξημίωσεν ἐλαφρῶς ἡτοι κάμμασιν ἢ καμματίσιν. ἔστι δὲ τὰ μὲν κάμματα ψαιστά, αἱ δὲ καμματίδες αἵς κάπτουσι τὰ ψαιστά.’ 19. περὶ δὲ τῶν φιδιτίων δείπνου Δικαίαρχος τάδε ἴστορεῖ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τριπολιτικῷ (FHG II 242). ‘τὸ δε-

3 φυλαση et καταλύσεις A: corr. Erfurdt ἥδε Mein:
ἡδε A 3. 4 σχημάτων corruptum 10 περσεὺς A: corr. Cas
13 cf. p. 138f 15. 16 ἐρραμμένα A 16 τοῦτον A: corr.
Mus 19 mutila haec 25 ἐν αἷς Coraes coll. Hes. s. v.
κάμματα 26 φειδιτίων A

πνον πρῶτον μὲν ἐκάστῳ χωρὶς παρατιθέμενον καὶ
 b πρὸς ἔτερον κοινωνίαν οὐδεμίαν ἔχον· εἴτα μᾶζαν μὲν
 ὅσην ἂν ἐκαστος ἡ βουλόμενος, καὶ πιεῖν πάλιν ὅταν
 ἡ ψυμὸς ἐκάστῳ κώθων παρακείμενός ἐστιν. ὅψον
 δὲ ταῦτὸν ἀεὶ ποτε πᾶσίν ἐστιν, ὕειον κρέας ἐφθόν,⁵
 ἐνίστε δ' *⟨οὐδὲ⟩* οτιμενοῦν πλὴν ὅψον τι μικρὸν ἔχον
 σταθμὸν ὡς τέταρτον μάλιστα, καὶ παρὰ τοῦτο ἔτερον
 οὐδὲν πλὴν ὃ γε ἀπὸ τούτων ξωμὸς ἴκανὸς ὥν παρὰ
 πᾶν τὸ δεῖπνον ἀπαντας αὐτοὺς παραπέμπειν, καὶν
 ἄρα ἐλάα τις ἡ τυρὸς ἡ σῦκον, ἀλλὰ καὶν τι λάβωσιν
 c 10 ἐπιδόσιμον, ἵχθὺν ἡ λαγῶν ἡ φάτταν ἡ τι τοιοῦτον.
 εἰτ' ὁξέως ἡδη δεδειπνηκόσιν ὕστερα περιφέρεται ταῦτα
 τὰ ἐπάικλα καλούμενα. συμφέρει δ' ἐκαστος εἰς τὸ
 φιδίτιον ἀλφίτων μὲν ὡς τρία μάλιστα ἡμιμέδιμνα
 Ἀττικά, οὖνον δὲ χοεῖς ἐνδεκά τινας ἡ δώδεκα, παρὰ
 δὲ ταῦτα τυροῦ σταθμόν τινα καὶ σύκων, ἔτι δὲ εἰς
 d 15 ὁψωνίαν περὶ δέκα τινὰς *Αλγιναίους* ὄβολούς.⁶ Σφαιρος δ'⁷ ἐν τρίτῳ *Λακωνικῆς* πολιτείας γράφει (FHG III 20). ‘φέροντι δὲ καὶ ἐπάικλα αὐτοῖς οἱ φιδίται·
 καὶ τῶν μὲν ἀγρενομένων ὑφ’ αὐτῶν ἐνίστε οἱ πολ-²⁰
 λοί, οὐ μὴν ἀλλ’ οἵ γε πλούσιοι καὶ ἄρτον καὶ ὥν
 d ἂν ὥρα ἐκ τῶν ἀγρῶν ὅσον εἰς αὐτὴν τὴν συνουσίαν, νομίζοντες καὶ τὸ πλείονα τῶν ἴκανῶν παρασκευάζειν περιττὸν εἶναι, μὴ μέλλοντά γε προσφέρεσθαι.’ Μόλπις δέ φησι (FHG IV 453). ‘μετὰ δὲ τὸ 25
 δεῖπνον εἶωθεν ἀεὶ τι παρά τινος κομίζεσθαι, ἐνίστε

4 κώθων Cas: καθ' ὧν A   6 δ' οὐδ' ὀτιμενοῦν Schw
 (οὐδὲ ὀτιοῦν Cas): δε τι μονον A   8 ἀπὸ τούτον C παρὰ
 fort. delendum, cf. Agatharchida apud Phot. bibl. 449a 15
 14 φειδίτιον AC   19 αὐτοὶ οἱ Schw   21. 22 ὧν ἡ ὥρα
 K   23 τὸ Cas: τὰ A   24 fort. μέλλοντας

δὲ καὶ παρὰ πλειόνων, παρ' αὐτοῖς κατ' οἶκον ἡρτυ-
μένη ματτύη, ὃ καλοῦσιν ἐπάικλον. τῶν δὲ κομιζο-
μένων οὐδεὶς οὐθὲν ἀγοράσας εἰσθεν φέρειν· οὗτε
γὰρ ἡδονῆς οὐδ' ἀκρασίας γαστρὸς οὖνεκεν κομιζου-
5 σιν, ἀλλὰ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἀπόδειξιν τῆς κατὰ τὴν
θήραν ποιούμενοι. πολλοὶ δὲ καὶ ποίμνια αὐτῶν τρέ-
φοντες ἀφθόνως μεταδιδόσι τῶν ἐκγόνων. ἔστι δ'
ἡ ματτύα φάτται, χῆνες, τρυγόνες, κίχλαι, κόσσυφοι,
λαγώ, ἄρνες, ἔφιφοι. οἱ δὲ μάγειροι σημαίνουσι τοὺς
10 ἀεί τι κομιζοντας εἰς μέσον, ἵνα πάντες εἰδῶσι τὴν
τῆς θήρας φιλοπονίαν καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς ἐκτένειαν.¹
Ἀημήτροιος δ' ὁ Σηήψιος ἐν τῷ α' τοῦ Τρωικοῦ
διακόσμου (fr. 1 Gaede) τὴν τῶν Καρνείων φησὶν ἑορ-
τὴν παρὰ Λακεδαιμονίοις μίμημα εἶναι στρατιωτικῆς
15 ἀγωγῆς. τόπους μὲν γὰρ εἶναι θ' τῷ ἀριθμῷ, σκιά-
δες δὲ οὗτοι καλοῦνται σκηναῖς ἔχοντες παραπλήσιόν
τι· καὶ ἐννέα καθ' ἕκαστον ἄνδρες δειπνοῦσι, πάντα
τε ἀπὸ κηρύγματος πράσσεται, ἔχει τε ἐκάστη σκιὰς
φρατρίας τρεῖς καὶ γίνεται ἡ τῶν Καρνείων ἑορτὴ²
20 ἐπὶ ἡμέρας θ'.³

20. τὴν δὲ τῆς διαίτης τῆς τοιαύτης σκληρότητα
ὑστερον καταλύσαντες οἱ Λάκωνες ἔβάνειλαν εἰς τρυ-
φήν. Φύλαρχος γοῦν ἐν τῇ ε' καὶ κ' τῶν ἴστοριῶν
τάδε γράφει περὶ αὐτῶν (FHG I 346).⁴ Λακεδαιμόνιοι

1. 2 ἡρτυμένα (-μένην C) ματτύην AC: corr. Cas, fort. ἡρ-
τυμένα <ἢ...ἢ> ματτύη 4 οὐδ' A: οὐτ' C γαστρὸς fort.
del ἔνεκα C 8 ματτύα⁷ A ματτύη C 10 ἥδωσι AC:
corr. K 11 εἰς αὐτὴν C 13 et 19 παρνίων A 15 τρό-
πους γὰρ A: corr. C θ' μὲν τῶι A: corr. C 18 ἀπὸ προστάγ-
ματος (-μάτων C) κηρύσσεται AC: corr. K σκιὰ A: corr. Cas
19 φρατρείας A 20 hucusque ut videtur Didymus 23 τῇ εἴ-
καὶ καὶ A: corr. Brueckner 24 Λακεδαιμόνιοι i. e. reges eorum

εἰς μὲν τὰ φιδίτια οὐκ ἥρχοντο κατὰ τὸ πάτριον ἔθος·
 142 δὲ καὶ παραγένοντο, μικρὰ συμπεριενεχθεῖσι υό-
 μου χάριν παρεσκευάζετο καὶ πάλιν αὐτοῖς στρωμαναί
 τε τοῖς μεγέθεσιν οὕτως ἔξησκημέναι πολυτελῶς καὶ
 τῇ ποικιλίᾳ διαφόρως ὥστε τῶν ξένων ἐνίους τῶν 5
 παραληφθέντων ὀκνεῖν τὸν ἀγκῶνα ἐπὶ τὰ προσκε-
 φάλαια ἐρείδειν. οἱ δὲ πρότερον ἐπὶ τοῦ κλιντηρίου
 ψιλοῦ διακαρτεροῦντες [τῆς κλίνης] παρ' ὅλην τὴν
 συνουσίαν, δτε τὸν ἀγκῶνα ἅπαξ ἐρείσειαν .... εἰς
 δὲ τὴν προειρημένην τρυφὴν ἥλθον ποτηρίων τ' ἐκ- 10
 θέσεις πολλῶν καὶ βρωμάτων παντοδαπῶς πεποιημέ-
 θων παραθέσεις, ἕτι δὲ μύρων ἔξηλλαγμένων, ὡς δ'
 αὗτως οὖνων καὶ τραγημάτων. καὶ τούτων ἥρξαν οἱ
 μικρὸν πρὸ Κλεομένους βασιλεύσαντες Ἄρευς καὶ
 Ἀκρότατος αὐλικὴν ἔξουσίαν ξηλώσαντες· οὓς τοσοῦ- 15
 τον αὐθις ὑπερῆράν τινες τῶν ἰδιωτῶν τῶν ἐν Σπάρτῃ
 γενομένων κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τῇ πολυτελείᾳ τῇ
 καθ' αὐτούς, ὥστε δοκεῖν τὸν Ἄρεα καὶ τὸν Ἀκρότα-
 τον εὐτελείᾳ πάντας ὑπερβεβληκέναι τοὺς ἀφελεστά-
 τους τῶν πρότερον. 21. Κλεομένης δὲ πολὺ διενέ- 20
 γκας τῷ τε συνιδεῖν πράγματα καίτοι νέος ὥν ... καὶ
 κατὰ τὴν διαιταν ἀφελέστατος γέγονεν. ἥδη γὰρ τη-
 λικούτων πραγμάτων ἥγούμενος ἐμφασιν τοῖς παρα-
 λαμβανομένοις πρὸς τὴν θυσίαν ἐποίει, διότι τὰ παρὰ
 ἐκείνοις τῶν παρ' αὐτὸν οὐδὲν καταδεέστερον εἴη 25
 παρασκευαζόμενα. πολλῶν δὲ πρεσβειῶν παραγινο-

1 ἥρχοντο vix scripsit Phylarchus (οὗτε θέλοντες ἥκειν C):
 fort. ἥσαν 2. 3 συμπεριενεχθεῖσιν ὁμοῦ A: corr. Cas 3 velut
 παρεσκευάζετο καὶ σκιάδεια αὐτοῖς 8 glossam del. Wilam
 9 hiatum not. K 11 παντοδαπῶν A: corr. Cas 16 αὐθις
 om. A add. C 21 suppl. velut καὶ τῷ μετρίως αὐτοῖς χρή-
 σασθαι 25 καταδεέστερα A: corr. K

μένων πρὸς αὐτὸν οὐδέποτε ἐνωρίστερον τοῦ κατει-
θισμένου συνῆγεν καιροῦ πεντακλίνου τε διεστρώνυντο
οὐδέποτε πλεῖον· ὅτε δὲ μὴ παρείη πρεσβεία, τρίκλινον.
καὶ πρόσταγμα οὐκ ἔγινετο δι' ἐδεάτρον τίς εἶσεται
5 καὶ κατακλιθήσεται πρῶτος, ἀλλ' ὁ πρεσβύτατος ἡγεῖτο ἃ
ἐπὶ τὰς κλίνας, εἰ μὴ τιν' αὐτὸς προσκαλέσαιτο. κατε-
λαμβάνετο δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ κατα-
κείμενος ἢ μετά τινος τῶν ἡλικιωτῶν. ἐπὶ τε τῷ
τρίποδι ψυκτὴρ χαλκοῦς ἐπέκειτο καὶ κάδος καὶ σκα-
10 φίον ἀργυροῦν δύο κοτύλας χωροῦν καὶ κύαθος, ἢ
δ' ἐπίχυσις χαλκῆ. πιεῖν δὲ οὐ προσεφέρετο, εἰ μὴ τις
αἰτήσειεν· ἐδίδοτο δὲ κύαθος εἰς πρὸ τοῦ δείπνου,
αὐτῷ δὲ πολὺ πρώτῳ· καὶ ὅτε προσνεύσειεν ἐκεῖνος,
οὗτως ἥτοντο καὶ οἱ λοιποί. τὰ δὲ παρατιθέμενα ἐπὶ
15 μὲν τραπέζους ἥν τοῦ τυχόντος, τὰ δὲ λοιπὰ ὥστε εἰ-
μήθ' ὑπεραίρειν μήτ' ἐλλείπειν, ἀλλ' ἵκανὰ ἄπασι γίνε-
σθαι καὶ μὴ προσδείσθαι τὸν παρόντας. οὕτε γὰρ
οὗτως φέτο δεῖν ὥσπερ ἐν τοῖς φιδιτίοις δέχεσθαι
ξωμῆ καὶ κρεαδίοις ἀφελῶς οὕτε πάλιν οὗτως ὑπερ-
20 τείνειν ὡς εἰς τὸ μηθὲν δαπανᾶν, ὑπερβάλλοντα το-
σύμμετρον τῆς διαιτῆς. τὸ μὲν γὰρ ἀνελεύθερον ἐνό-
μιξε, τὸ δὲ ὑπερήφανον. ὁ δ' οἶνος ἥν μικρῷ βελτίων,
ὅτε παρείησάν τινες. ἐπεὶ δὲ δειπνήσειαν, ἐσιώπων
πάντες, ὃ τε παῖς ἐφειστήκει κεκραμένον ἔχων τὸ πο-
25 τὸν καὶ τῷ αἰτοῦντι προσέφερε. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον το-
καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον οὐ πλεῖον ἐδίδοτο δύο κυάθων

1. 2 κατιθεισμένου A 4. 5 cf. p. 140 f., εἰσειστε τε καὶ
speciose Wilam, sed ὁ ἐδεατρός πον erat extra triclinium 7
μετὰ τοῦ C: μετ' A 12 αἰτήσει· ἐνεδίδοτο A: corr. Cas 13
αὐτῷ δὲ K: τὸ δὲ A 15 <κρεάδια> ἥν τοῦ Wilam, quod
non sufficit 16 μήθ' Di: μὴ AC μήτε λείπειν AC: corr.
Mein 18 φειδιτίοις AC 21. 22 ἐνομίζετο, τὸ δὲ AC: corr.
Mein 24 ὁ δὲ παῖς Mus

καὶ τοῦτο προσνεύσαντι προσεφέρετο. ἀκρόαμα δὲ οὐδὲν οὐδέποτε παρεισεπορεύετο, διετέλει δ' αὐτὸς προσομιλῶν πρὸς ἔκαστον καὶ πάντας ἐκκαλούμενος εἰς τὸ τὰ μὲν ἀκούειν, τὰ δὲ λέγειν αὐτούς, ὥστε τεθηρευμένους ἀποτρέχειν ἄπαντας.² διακωμῳδῶν δ' 5 Ἀντιφάνης τὰ Λακωνικὰ δεῖπνα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι "Αρχων φησὶν οὕτως (Π 28 Κ)·

143

ἐν Λακεδαίμονι

γέγονας· ἐκείνων τῶν νόμων μεθεκτέον
ἔστιν. βάδις³ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ φιδίτια.¹⁰
ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, φόρει τοὺς βύστακας
δ μὴ καταφρόνει μηδ' ἔτερος⁴ ἐπιξήτει καλά·
ἐν τοῖς δ' ἐκείνων ἔθεσιν ἵσθ' ἀρχαικός.

22. περὶ δὲ τῶν Κρητικῶν συσσιτίων Δισιάδας
Ιστορῶν ἐν τῇ δ' τῶν Κρητικῶν γράφει οὕτως (FHG IV 15
399). 'οἱ δὲ Λύττιοι συνάγοντες μὲν τὰ κοινὰ συσσίτια
οὕτως. ἔκαστος τῶν γινομένων καρπῶν ἀναφέρει τὴν
ἢ δεκάτην εἰς τὴν ἑταιρίαν καὶ τὰς τῆς πόλεως προσόδους,
ἄς διανέμουσιν οἱ προεστηκότες τῆς πόλεως εἰς τοὺς ἐκά-
στων οἶκους. τῶν δὲ δούλων ἔκαστος Αἴγιναῖον φέρει 20
στατῆρα κατὰ κεφαλήν. διήρηται δ' οἱ πολεῖται πάν-
τες καθ' ἑταιρίας, καλοῦσι δὲ ταύτας ἀνδρεῖα. τὴν δὲ
ἐπιμέλειαν ἔχει τοῦ συσσιτίου γυνὴ τρεῖς ἡ τέτταρας
τῶν δημοτικῶν προσειληφυῖα πρὸς τὰς ὑπηρεσίας.
ἐκάστῳ δ' αὐτῶν ἀκολουθοῦσι δύο θεράποντες ἔνδο- 25

2 παρεκορεύετο Α: corr. K 10 φειδίτια Α 11 cor-
ruptus 16 λύττιοι Α: corr. Wilam 17 ἀναφέρειν Α: corr. C
18 ἑταιρείαν Α: corr. C 19 ἀς del. Haase, at incredibile est
reditus publicos inter cives dividi, fort. talia fuerunt καὶ τῆς
ἄλλης προσόδου (scil. τὴν δεκάτην), ἢ διανέμουσιν — εἰς τοὺς
ἔκαστων οἶκους (scil. τοὺς συσσιτικούς), tradita defendit Wilam
22 τὴν δὲ C: τὴν τε Α

φόροι· καλοῦσι δ' αὐτοὺς καλοφόρους. εἰσὶ δὲ πανταχοῦ κατὰ τὴν Κρήτην οἶκοι δύο ταῖς συσσιτίαις, ὡν τὸν μὲν καλοῦσιν ἀνδρεῖον, τὸν δ' ἄλλον ἐν φέτῳ τοὺς εἰνοῦς κοιμίζουσι κοιμητήριον προσαγορεύουσι. κατὰ 5 δὲ τὸν συσσιτικὸν οἶκον πρῶτον μὲν κεῖνται δύο τράπεζαι ἔστιν καὶ καλούμεναι, αἷς προσκαθίζουσι τῶν ἔνων οἱ παρόντες· ἔξῆς δ' εἰσὶν αἱ τῶν ἄλλων. παρατίθεται δὲ τῶν παρόντων ἵσον μέρος ἐπάστρῳ· τοῖς δὲ νεωτέροις ἥμισυ δίδοται κρέας, τῶν δ' ἄλλων οὐθενὸς ἀπτονται. 10 εἴτα ποτήριον ἐν ἑκάστῃ τραπέζῃ παρατίθεται κεκραμένον ὑδαρῶς· τοῦτο κοινῇ πάντες πίνουσιν οἱ κατὰ τὴν κοινὴν τράπεζαν, καὶ δειπνήσασιν ἄλλο παρατίθεται. τοῖς δὲ παισὶ κοινὸς κέκραται κρατήρ. τοῖς δὲ πρεσβυτέροις ἐὰν βούλωνται πλεῖον πιεῖν ἔξουσία δέ- 15 δοται. ἀπὸ δὲ τῆς τραπέζης τὰ βέλτιστα τῶν παρακειμένων ἡ προεστηκυῖα τῆς συσσιτίας γυνὴ φανερῶς ἀφαιροῦσα παρατίθησι τοῖς κατὰ πόλεμον ἡ κατὰ σύνεσιν δεδοξασμένοις. ἀπὸ δὲ τοῦ δείπνου πρῶτον μὲν εἰώθασι βουλεύεσθαι περὶ τῶν κοινῶν, εἴτα μετὰ ταῦτα 20 μέμνηνται τῶν κατὰ πόλεμον πράξεων καὶ τοὺς γενομένους ἀνδρας ἀγαθοὺς ἐπαινοῦσι, προτρεπόμενοι τοὺς νεωτέρους εἰς ἀνδραγαθίαν.⁶ Πυργίων δ' ἐν τῷτε ^ε Κρητικῶν Νομίμων (FHG IV 486) ‘ἐν τοῖς συσσιτίοις, φησίν, οἱ Κρῆτες καθήμενοι συσσιτοῦσι· [καὶ ὅτι 25 ἀβαμβάκεντα τοῖς ὀφρανοῖς παρατίθεται·] καὶ ὅτι οἱ νεώτατοι αὐτῶν ἐφεστᾶσι διακονοῦντες· καὶ ὅτι μετ' εὐφημίας σπείσαντες τοῖς θεοῖς μερίζουσι τῶν παρα-

6 προκαθίζουσι AC: corr. Mein Cas fort. τούτον 13 παισὶ Cas: πᾶσιν AC (pro κοινὸς) Dobr. praestat κοινὸς *⟨εἰς⟩* Dobr 24. 25 inclusa del. Dobr corr. 5 11 ὑδαροῦς AC: corr. εἰς μόνος 24 εὐσιτοῦσι A: corr. 27 τοῖς θεοῖς A (om. C):

τιθεμένων ἄπασι· ἀπονέμουσι δὲ καὶ τοῖς υἱοῖς κατὰ τὸν θάκον τὸν τοῦ πατρὸς ὑφιξάνονται εἴς ἡμισείας τῶν τοῖς ἀνδράσι παρατιθεμένων. τοὺς δ' ὁρφανοὺς ἰσομερεῖς εἶναι· παρατίθεται δ' αὐτοῖς ἀβαμβάκευτα ἐτῇ κράσει καθ' ἔκαστα τῶν νενομισμένων. ἡσαν δὲ 5 καὶ ξενικοὶ θάκοι καὶ τράπεξα τρίτη δεξιᾶς εἰσιόντων εἰς τὰ ἀνδρεῖα, ἦν Εενίου τε Λιὸς ξενίαν τε προσηγόρευον.

23. Ἡρόδοτος δὲ συγκρίνων τὰ τῶν Ἑλλήνων συμπόσια πρὸς τὰ παρὰ Πέρσαις φησὶν (I 133). ἡμέρην 10 δὲ Πέρσαι ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι τῇ ἔκαστος ἐγένετο. ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων δικαιεῦσι προτίθεσθαι· ἐν τῇ οἱ εὐδαιμονες αὐτῶν βιοῦν καὶ ὅνον καὶ ἵππον καὶ κάμηλον προτιθέαται 144 ὄλους ὁπτοὺς ἐν καμίνοις· οἱ δὲ πένητες αὐτῶν τὰ 15 λεπτὰ τῶν προβάτων προτίθενται. σίτοισι τε ὁλίγοισι χρέονται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι καὶ οὐκ ἀλέσι. καὶ διὰ τοῦτο φασι Πέρσαι τοὺς Ἑλληνας σιτεομένους πεινῶντας παύεσθαι, ὅτι σφίσιν ἀπὸ δείπνου παραφορέεται οὐδὲν λόγου ἄξιον· εἰ δέ τι παραφέροιτο, 20 ἐσθίοντας ἂν οὐ παύεσθαι. οἰνῳ δὲ κάρτα προσκέαται· καὶ σφιν οὐκ ἐμέσαι ἔξεστιν, οὐκ οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλον. ταῦτα μέν νυν οὕτω φυλάσσεται. μεθυσκόμενοι δὲ εἰώθασι βουλεύεσθαι τὰ σπουδαιότατα τῶν πρηγμάτων· τὸ δ' ἂν ἄδη σφίσι βουλευομένοισι, τοῦτο 25 τῇ ὑστεραίῃ νήφουσι προτιθεῖ ὁ στεγέαρχος ἐν τοῦ ἂν ἐόντες βουλεύωνται. καὶ ἦν μὲν ἄδη καὶ νήφουσι, χρέονται αὐτῷ· εἰ δέ μή, μετιεῖσιν. τὰ δ' ἂν νήφοντες προβουλεύσωνται, μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι.^b

17 οὐκαλέσι Α 19.20 παραφέρεται Σ 28 τὸν Α 25 πρηγμάτων Α 26 ὑστεραίῃ μιν τηφ. Α (μιν οτι. Σ) 28 μετιέσιν Α Σ

24. περὶ δὲ τῆς τρυφῆς τῶν ἐν Πέρσαις βασιλέων
 Ξενοφῶν ἐν Ἀγησιλάῳ (9, 3) οὕτω γράφει· ‘τῷ μὲν
 γὰρ Πέρσῃ πᾶσαν γῆν περιέχονται μαστεύοντες τί ἀν
 ἡδέως πίοι, μνημόνιοι δὲ τεχνῶνται τί ἀν ἡδέως φάγοι·
 5 δύκας γε μὴν καταδάρθοι οὐδέ’ ἀν εἶποι τις ὅσα πρα-
 γματεύονται. Ἀγησίλαος δὲ διὰ τὸ φιλόπονος εἶναι
 πᾶν μὲν τὸ παρὸν ἡδέως ἔπινε, πᾶν δὲ τὸ συντυχὸν
 ἡδέως ἥσθιεν· εἰς δὲ τὸ ἀσμένως κοιμηθῆναι πᾶς τό-
 πος ἵκανὸς ἦν αὐτῷ.’ ἐν δὲ τῷ Ἰέρωνι ἐπιγραφομένῳ
 10 λέγων περὶ τῶν τοῖς τυράννοις παρασκευαζομένων καὶ
 τῶν τοῖς ἴδιωταις εἰς τροφάς φησιν οὕτως (1, 17). ‘καὶ
 οἴδα γε, ἔφη, ὁ Σιμωνίδη, ὅτι τούτῳ κρίνουσιν οἱ
 πλεῖστοι ἥδιον ἡμᾶς καὶ πίνειν καὶ ἐσθίειν τῶν ἴδιω-
 τῶν ὅτι δοκοῦσι καὶ αὐτὸλ ἥδιον ἀν δειπνῆσαι τὸ ἡμῖν
 15 παρατιθέμενον δεῖπνον ἢ τὸ ἑαυτοῖς. τὸ γὰρ τὰ εἰω-
 θότα ὑπερβάλλον, τοῦτο παρέχει τὰς ἥδονάς. διὸ καὶ
 πάντες ἀνθρώποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἑορτὰς πλὴν
 [οὐχ] οἱ τύραννοι. ἔκπλεω γὰρ αὐτοῖς ἀεὶ παρεσκευα-
 σμέναι οὐδεμίαν ἐν ταῖς ἑορταῖς ἐπίδοσιν ἔχουσιν αὐ-
 20 τῶν αἱ τράπεζαι· ὥστε ταύτη πρῶτον τῇ εὐφροσύνῃ
 τῆς ἐλπίδος μειονεκτοῦσι τῶν ἴδιωτῶν. ἔπειτα, ἔφη,
 ἐκεῖνοι οεὖ οἴδα ὅτι καὶ σὺ ἔμπειρος εἶ, ὅτι ὅσφ ἀν [τις]
 πλείω τις παραθῆται τὰ περιττὰ τῶν ἵκανῶν, τοσούτῳ
 καὶ θᾶσσον [μᾶλλον] κόρος ἔμπλετε τῆς ἐδωδῆς. ὥστε ο
 25 καὶ τῷ χρόνῳ τῆς ἥδονῆς μειονεκτεῖ ὁ παρατιθέμενος
 πολλὰ τῶν μετρίως διαιτωμένων. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία,
 ἔφη ὁ Σιμωνίδης, ὅσον ἀν χρόνον ἡ ψυχὴ προσίηται,

4 fort. μνημόνια   7 πᾶν μὲν διὰ τὸ Α (διὰ ομ. C)   8
 εἰσθιεν Α   12 ἔφη τοι ὁ Α (ἔφη τοι ομ. C)   15 ἢ τούτοις
 Α C   16 ὑπερβάλλειν Α C   17. 18 ἀλλ' οὐχ οἱ C   22. 23 τις
 πλέων τις Α πλείωτις C

τοῦτον πολὺ μᾶλλον ἥδονται οἱ ταῖς πολυτελεστέραις παρασκευαῖς τρεφόμενοι τῶν τὰ εὐτελέστερα παρατιθεμένων.²⁵ 25. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ πρὸς Κάσανδρον περὶ βασιλείας (εἰ γνήσιον τὸ σύγγραμμα· πολλοὶ γὰρ αὐτό φασιν εἶναι Σωσιβίου, εἰς δὲν Καλλίμαχος δὲ ποιητὴς ἐπίνικον ἐλεγειακὸν ἐποίησεν) τοὺς Περσῶν φησι (fr. 125 W) βασιλεῖς ὑπὸ τρυφῆς προκηρύττειν τοις ἐφευρίσκουσί τινα καινὴν ἥδοντὴν ἀργυρίου πλῆθος. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ τριακοστῇ καὶ πέμπτῃ τῶν ἴστοριῶν (FHG I 311) τὸν Παφλαγόνων φησὶ βασιλέα 10 Θῦν ἐκατὸν πάντα παρατίθεσθαι δειπνοῦντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἀπὸ βοῶν ἀρξάμενον· καὶ ἀναχθέντα αἰχμάλωτον ὡς βασιλέα καὶ ἐν φυλακῇ ὅντα πάλιν τὰ αὐτὰ παρατίθεσθαι ζῶντα λαμπρῶς. διὸ καὶ ἀκούσαντα Ἀρταξέρξην εἰπεῖν ὅτι οὕτως αὐτῷ δοκοίη ἔην ὡς τα- 15 145χέως ἀπολούμενος. ὁ δὲ αὐτὸς Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν Φιλιππιῶν (FHG I 298) ὅταν, φησί, βασιλεὺς εἴς τινας ἀφίκηται τῶν ἀρχομένων, εἰς τὸ δεῖπνον αὐτοῦ δαπανᾶσθαι εἴκοσι τάλατα, ποτὲ δὲ καὶ τριάκοντα· οὐ δὲ καὶ πολὺ πλείω δαπανῶσιν. 20 ἐκάσταις γὰρ τῶν πόλεων κατὰ τὸ μέγεθος ὕσπερ ὁ φόρος καὶ τὸ δεῖπνον ἐκ παλαιοῦ τεταγμένον ἔστιν.²⁶ 26. Ἡρακλείδης δ' ὁ Κυμαῖος δὲ τὰ Περσικὰ συγγράψας ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἐπιγραφομένων Παρασκευα- 25 στικῶν (FHG II 96) καὶ οἱ θεραπεύοντες, φησί, τοὺς Περσῶν βασιλεῖς δειπνοῦντας ἄπαντες λελουμένοι διακονοῦσιν ἐσθῆτας καλὰς ἔχοντες καὶ διατρίβουσι σχεδὸν τὸ ἥμισυ τῆς ἥμέρας περὶ τὸ δεῖπνον. τῶν δὲ τοῦ βασιλέως συνδείπνων οὐ μὲν ἔξω δειπνοῦσιν, οὓς

1 τοῦτο Α   2 εὐτελέστατα Α   6 ἐλεγιακὸν Α   18
δὲ βασιλεὺς C   27 λευκὰς (pro καλὰς) C fort. recte

καὶ δρᾶν ἔξεστι παντὶ τῷ βουλομένῳ, οὐ δὲ εἰσω μετὰ
βασιλέως. καὶ οὗτοι δὲ οὐ συνδειπνοῦσιν αὐτῷ, ἀλλ’
ἔστιν οἰκήματα δύο καταντικὸν ἀλλήλων, ἐν τῷ <θ>
ὁ βασιλεὺς τὸ ἄριστον ποιεῖται καὶ ἐν φῶ οἱ σύνδειπνοι·
5 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκείνους ὁρᾷ διὰ τοῦ παρακαλύμματος
τοῦ ἐπὶ τῇ θύρᾳ, ἐκεῖνοι δ’ αὐτὸν οὐχ ὁρῶσιν. ἐνίστε
μέντοι ἐπειδὴν ἐօρτὴ ἦ, ἐν ᾧ οἰκήματι ἄπαντες δειπνοῦ-
σιν, ἐν τῷ καὶ ὁ βασιλεὺς, ἐν τῷ μεγάλῳ [οἴκῳ]. ὅταν
δὲ βασιλεὺς πότον ποιῆται, ποιεῖται δὲ πολλάκις, συμ-
10 πόται αὐτῷ εἰσιν ὡς μάλιστα δώδεκα. καὶ ὅταν δει-
πνήσωσιν, ὃ τε βασιλεὺς αὐτὸς καθ’ ἑαυτὸν καὶ οἱ
σύνδειπνοι, καλεῖ τοὺς συμπότας τούτους τις τῶν εὐ-
νούχων. καὶ ὅταν εἰσέλθωσι συμπίνοντες μετ’ αὐτοῦ,
οὐ τὸν αὐτὸν οἶνον κάκεῖνοι, καὶ οὐ μὲν χαμαὶ καθή-
15 μενοι, ὃ δ’ ἐπὶ κλίνης χρυσόποδος κατακείμενος· καὶ δ
ὑπερφεθυσθέντες ἀπέρχονται. τὰ δὲ πλεῖστα ὁ βασι-
λεὺς μόνος ἀριστᾶ καὶ δειπνεῖ. ἐνίστε δὲ καὶ ἡ γυνὴ
αὐτῷ συνδειπνεῖ καὶ τῶν υἱῶν ἔνιοι. καὶ παρὰ τὸ
δεῖπνον ἄδουσί τε καὶ ψάλλουσιν αἱ παλλακαὶ αὐτῷ,
20 καὶ μία μὲν ἔξάρχει, αἱ δὲ ἄλλαι ἀθρόως ἄδουσι. τὸ
δὲ δεῖπνον, φησί, τὸ βασιλέως καλούμενον ἀκούσαντι
μὲν δόξει μεγαλοπρεπὲς εἶναι, ἔξεταξόμενον δὲ φανεῖ-
ται οἰκονομικῶς καὶ ἀκριβῶς συντεταγμένον καὶ τοῖς
ἄλλοις Πέρσαις τοῖς ἐν δυναστείᾳ οὖσι κατὰ τὸν αὐτὸν ε
25 τρόπον. ἔστι μὲν γὰρ τῷ βασιλεῖ χίλια ἵερεῖα τῆς
ἡμέρας κατακοπτόμενα· τούτων δ’ εἰσὶ καὶ ἵπποι καὶ
κάμηλοι καὶ βόες καὶ ὄνοι καὶ ἔλαφοι καὶ τὰ πλεῖστα
πρόβατα· πολλοὶ δὲ καὶ ὄρνιθες ἀναλίσκονται, οἵ τε

3 θ' add. Mein 8 οἴκῳ del. K 9 ποιῆται ποιεῖ A
ποιεῖ ποιεῖται C: corr. K 14 fort. οὐ <μέντοι> τὸν αὐτὸν οἶνον
<ὅν> κάκεῖνος (vel ἐκείνῳ) 21 τὸν βασιλέως A: corr. Wila-

στρουνθοὶ οἱ Ἀράβιοι — ἐστὶν δὲ τὸ ξῶν μέγα — καὶ
χῆνες καὶ ἀλεκτρούνες. καὶ μέτρια μὲν αὐτῶν παρα-
τίθεται ἐκάστῳ τῶν συνδείπνων τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπο-
φέρεται ἐκαστος αὐτῶν ὃ τι ἀν καταλίπηται ἐπὶ τῷ
ἀριστῷ. τὰ δὲ πλεῖστα τούτων τῶν ἵερείων καὶ τῶν 5
σιτίων οὓς τρέφει βασιλεὺς τῶν τε διορυφόρων καὶ τῶν
πελταστῶν, τούτοις ἐκφέρεται εἰς τὴν αὐλήν· οὗ ἡμιδεῆ
ἄπαντα μερίδας ποιήσαντες τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων
ἴσας διαιροῦνται. ὥσπερ δὲ οἱ μισθοφόροι ἐν τῇ Ἑλ-
λάδι μισθὸν ἀργύριον λαμβάνουσιν, οὕτως οὗτοι τὰ 10
σιτία παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς ὑπόλογον λαμβάνουσιν.
οὕτω δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Πέρσαις τοῖς ἐν δυνα-
στείᾳ οὖσιν ἀθρόα πάντα τὰ σιτία ἐπὶ τὴν τράπεζαν,
παρατίθεται· ἐπειδὴν δὲ οἱ σύνδειπνοι δειπνήσασι, 15
τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης καταλειπομένων (καταλείπεται
δὲ τὰ πλεῖστα κρέα καὶ ἄρτοι) ὁ τῆς τραπέζης ἐπιμε-
λούμενος δίδωσιν ἐκάστῳ τῶν οἰκετῶν, καὶ ταῦτα λα-
146βών τὴν καθ' ἡμέραν ἔχει τροφήν. παρὰ γὰρ τὸν
βασιλέα φοιτῶσιν οἱ ἐντιμότατοι τῶν συνδείπνων ἐπὶ 20
τὸ ἄριστον μόνον διὰ τὸ παρητῆσθαι, ἵνα μὴ δὶς πορεύωνται,
ἄλλὰ καὶ αὐτοὶ τοὺς συνδείπνους ὑπο-
δέχωνται.⁷ 27. Ἡρόδοτος δέ φησιν ἐν τῇ ξ' (c. 118)
ὡς οἱ ὑποδεχόμενοι Ἑλλήνων τὸν βασιλέα καὶ δειπνί-
ζοντες Ξέρξην ἐς πᾶν πακοῦ ἀφίκοντο οὕτως ὥστε ἐκ
τῶν οἰκων ἀνάστατοι ἐγίνοντο· ὅκου Θασίοισιν ὑπὲρ 25
τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ πολίσιν τῶν σφετέρων δεξαμένοις
τὴν Ξέρξεω στρατιὰν καὶ δειπνίσασι τετρακόσια τά-

7 ἡμιδεῆ Κ: ἦν ἰδεῖν Α, cf. Xen. an. 1, 9, 25 10 οὕτως
om. A add. C 15 παρατειπομένων ΑC: corr. Mein 20 pla-
nius erit αὐτοὶ παρατησάμενοι 23 τὸν βασιλέα ΑC: aut de-
lendum aut τὴν στρατιὴν ex Herod. scribendum 25 ἐγένοντο
et Herodotī cod. R 27 δειπνήσασι Α: corr. C

λαντα ἀργυρίου Ἀντίπατρος τῶν ἀστῶν ἀνὴρ <δόκιμος> ⁹
 ἐδαπάνησε· καὶ γὰρ ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ
 κρατῆρας παρετίθεντο, καὶ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖπνον . . .
 εἰ δὲ Ξέρξης διს ἐσιτέστο μεταλαμβάνων καὶ ἄριστον,
 5 ἀνάστατοι ἀν ἐγεγόνεσαν αἱ πόλεις.¹⁵ καὶ ἐν τῇ θ' δὲ
 τῶν ἴστοριῶν φησι (c. 110). ‘βασιλήιον δεῖπνον βασι-
 λεὺς προτίθεται. τοῦτο δὲ παρασκευάζεται ἅπαξ τοῦ
 ἐνιαυτοῦ ἐν ἡμέρῃ τῇ ἐγένετο ὁ βασιλεύς. οὕνομα δὲ
 τῷ δεῖπνῳ Περσιστὶ μὲν τυκτά, ‘Ελληνιστὶ δὲ τέλειον.
 10 τότε καὶ τὴν κεφαλὴν σμᾶται μοῦνον καὶ Πέρσαις
 διωρέεται.’ ὁ δὲ μέγας Ἀλεξανδρος δειπνῶν ἑκάστοτε ε
 μετὰ τῶν φίλων, ὡς ἴστορει “Ἐφιππος ὁ Ὄλύνθιος
 ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος μεταλ-
 λαγῆς (p. 125 M), ἀνήλισκε τῆς ἡμέρας μνᾶς ἑκατόν,
 15 δειπνούντων ἵσως ἔξηκοντα ἥ ἐβδομήκοντα φίλων. ὁ
 δὲ Περσῶν βασιλεύς, ὡς φησι Κτησίας (fr. 50 M) καὶ
 Δίνων ἐν τοῖς Περσικοῖς (FHG II 93), ἐδείπνει μὲν
 μετὰ ἀνδρῶν μυρίων πεντακισχιλίων, καὶ ἀνηλίσκετο
 εἰς τὸ δεῖπνον τάλαντα τετρακόσια.¹⁶ γίνεται δὲ ταῦτα
 20 Ἰταλικοῦ νομίσματος ἐν μυριάσι διακοσίαις τεσσαρά-
 κοντα, αὗται δὲ εἰς μυρίους πεντακισχιλίους μεριξό-
 μεναι ἑκάστῳ ἀνδρὶ γίνονται ἀνὰ ἑκατὸν ἔξηκοντα
 Ἰταλικοῦ νομίσματος. ὡστ’ εἰς ἵσον καθίστασθαι τῷ
 τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναλώματι· ἑκατὸν γὰρ μνᾶς ἀνήλι-
 σκεν, ὡς ὁ “Ἐφιππος ἴστορησε. Μέν ανδρος δ’ ἐν
 25 Μέθη τοῦ μεγίστου δείπνου δαπάνημα τάλαντον τίθησι
 λέγων οὗτως (IV 161 M).

εἰτ’ οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν.

ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἡγορασμένον

15 potius συνδειπνούντων   17 δίνων A et sic ubique
 nomen scribitur   24. 25 ἀνήλισκεν <εἰς ξ’> Wilam   28 εἰθ’ A

- e δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,
αὐλητρίδας δὲ καὶ μύρου καὶ ψαλτρίας
5 ταύτας Θάσιον, ἐγχέλεις, τυφόν, μέλι·
μικροῦ τάλαντον γίγνεται τὸ κατὰ λόγου.
ώς γὰρ ὑπερβολῆς τινος ἀναλόματος τάλαντον ὡνό- 5
μασε. καὶ ἐν Δυσκόλῳ δέ φησιν οὕτως (ib. 108).

ώς θύσουσι δ' οἱ τοιχωρύχοι,
κοίτας φέροντες σταμνία <τ'> οὐχὶ τῶν θεῶν
ἔνεκ', ἀλλ' ἔαντων. ὁ λιβανωτὸς εὔσεβες

- f καὶ τὸ πόπανον· τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ 10
5 ἄπαν ἐπιτεθέν. οὐδὲ τὴν ὄσφυν ἄκραν
καὶ τὴν χολήν, ὅτι ἔστ' ἄβρωτα τοῖς θεοῖς
ἐπιθέντες αὐτοὶ τᾶλλα καταπίνουσι.

28. Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφο-
μένῳ Δείπνῳ — εἰπερ τούτου καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς Πλά- 15
των ἐν τῷ Φάσων ἐμνήσθη (I 646 K) καὶ μὴ τοῦ Λευ-
καδίου Φιλοξένου — τοιαύτην ἐκτίθεται παρασκευὴν
δείπνου (fr. 2 B).

- 147 εἰς δ' ἔφερον διπλόοι παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
20 ἄμμ', ἐτέραν δ' ἔτεροις, ἄλλοι δ' ἐτέραν, μέχρι οὖ
οῦ πλήρωσαν οἶκον.
ταὶ δὲ πρὸς ὑψηλούχους ἔστιλβον αὐγὰς
εὐστέφανοι λεκάναις παροψίσι τ' ὀξυβάφων πλή-
ρεις, σύν τε χλιδῶσαι

1 δώδεκα A: corr. VIII p. 364 d 3 Μενδαιῶν (pro ταύτας)
p. 364, utrumque corruptum 4 aliter p. 364 5 fort. ἀνά-
λωμα τὸ τάλαντον 8 τ' add. Brunck 10 ἐπεὶ τὸ A: corr.
Mus 12 ὁστέα τὰ ἄβρωτα Clem. Al. strom. 7 p. 277 Di 13
τὸ λοιπὸν ἄπαν αὐτοὶ κατεσθίουσι C: αὐτοὶ κάντα τᾶλλα κα-
τέπιον Dобр 20 ἄμμι A ἐτέροις Bgk: ἐτέροι A, tum fort.
ἄλλοις δ' 23 ἐστεφανοὶ λαχάνοις A: corr. Bgk fort. ὀξυβάφων
τε πλήθεϊ, σύν τε χλ.

5 παντοδαποῖσι τέχνας εὐφήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς δελεασματίοισι.

πάρφερον ἐν κανέοις μάξας χιουνόχροας, ἄλλοι δ' ....
.... ἐπὶ πρῶτα παρῆλθ' οὐ κάκηβος, ὃ φιλότας.

5 ἄλλ' ἄλλοπλατεῖς τὸ μέγιστου

πάντ' ἐπαθεν λιπαρούτεσ εγχελεατινες ἄριστον γόγγρουτοιωνητεμων πλῆρες θεοτερόπε. ἐπ' αὐτῷ δ'

10 ἄλλο παρηλθε τόσον, βατίς δ' ἐνέης ισόκυκλος.

μικρὰ δὲ κακάβι' ἡς ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι, β
ναρκίσσων ἄλλο . . .

10 ναρκίον ἄλλο . . .

.. παρῆς ἔτερον πίστιν ἀπὸ τευθιάδα καὶ σηπιο-
πουλυποδείων

.. ἀπαλοπλοκάμων. θερμὸς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν
ἰσοτράπεξος ὅλος μηνστης συνόδων πυρός . . .

ἔπειτα βαθμοὺς ἀτμίζων· ἐπὶ τῷ δὲ ἐπίπασται
τευθίδες, ὡς φίλε, κάξανθισμέναι καρδες αἱ κυφαὶ
παρῆλθον.

**θρυμματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλοεφαί τε
δηφαρυγες,**

20 πυριων τε στεγναι βύσται μέγαθος κακὰ κακάβον ε
γλυκνουν ὄξιος

1 παντοδαποῖς A: corr. Bgk   3 παρέφερον ἐν κακέοισι
 A: corr. Bgk   3. 4 ἄλλοι δ' ἐπεὶ A: <τοῖς δέ> ἐπι νοτατο
 hiatu Bgk   4 παρῆλθεν A   5 fort. ἄλλ' ἀλοπαγές τι μέγι-
 στον (ἢ πλάθανον sim)   6 corruptus   7 γογγοφοροσωπο-
 τόμων Κ   8 βαστισνεην A: corr. Bgk   9 κακκαβίης A:
 corr. Bgk   10 ἄλλο . . . Bgk: ἄλλον A   11 πίων suspectum
 ἀπὸ τευθιάδων Bgk   11. 12 σηπίουν πολυποδίαν A: corr. Bgk
 13 τῶν add. Bgk   14 νῆστις συνόδων Schw, dixitne poeta
 μναστὴρ συνόδων πυρός?   15 ἔπειτα βαθμοὺς corrupta   ἐπι-
 πυσται A: corr. Bgk   16 ὡ φύλαι A: corr. Di   καὶ ἔανθαλ
 μελικαρδες A: corr. Bgk   κοῦφαι A: corr. Jacobs   18 χλω-
 ραι A   19 ἡδυφάρυγγες Mus   20 στεγανατ φυσται Schmidt,
 quae vix δυμφαλος θοίνας vocari poterant   21 extrema et mu-
 tila et corrupta

20 ὁμφαλος θοίνας καλεῖται παρά γ' ἐμὸν καὶ τὸν,
σαφ' οἶδα.

εσταδα ναὶ μὰ θεοὺς ὑπερομέγεθες τέμαχος θύννου
μόλεν ὀπτὸν ἔκειθεν

θεομὸν ὅθεν γλυφις τετμημένον εὐθὺς ἐπ' αὐτὰς 5
τὰς ὑπογαστρίδας. διανεκέως ἐπαμυν

εἴπερ ἐμὸν τε μέλοι καὶ τὸν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'.
25 ἄλλ' ὅθεν ἐλλίπομεν, θοίνα παρέης· ὅτε παλάξαι

δύνατ' ἐπικρατέως ἔγωγ' ἔτι, κοῦ
κε λέγοι τις 10

πάνθ' ἂν παρῆν ἐτύμως ὕμμιν, παρέπαισε δὲ θεομὸν
σπλάγχνον, ἔπειτα δὲ νῆστις

δέλφακος οἰκετικᾶς καὶ νῶτος ἐσῆλθε καὶ ὀσφὺς
καὶ μινυρίγματα θερμά.

καὶ κεφάλαιον ὅλον διάπτυχες ἐφθὸν ἀπερκευθη- 15
νος ἀλεκτοτρόφου πνικτᾶς ἐρί-
φου παρέθηκε,

30 εἶτα δίεφθ' ἀκροκώλια σχελίδας τε μετ' αὐτῶν
λευκοφορινοχρόους, φύγχη, κεφάλαια πόδας τε
χναυμάτιον τε σεσιλφιωμένον. 20

1 θοινάς A: corr. Mein παράγεμινκαπιν A: corr. Koen
2 σαφνοιδα A: corr. Iacobs 3 ὑστατα ναὶ Bgk (melius ἔσχατα)
τιθεμος θυγμοῦ A: corr. Schmidt 5 θεομὸν ὅθεν γλυφις
corrupta γλυφισιν Bgk τετμενον A: corr. Schmidt 5. 6
εὐθὺ ἀπ' αὐτὰς τὰς ὑπογαστρίδας K 6 διανεκεος A: corr.
Bgk 6 extrema et mutila et corrupta 7 επεμιντεμελοικαι-
τιν A: εἴπερ Bgk (fort. εἰ ποτ'), reliqua corr. Koen, sed μέλοι
vitiosum videtur 8 οὐθὲν A: corr. Bgk ἐλλίπομεν A
8. 9 fort. ὅσα γ' ἄλλέξαι δυνατά, ηρατέω κάγωγ' ἔτι 10 κε
Bgk: καὶ A 11 πάνθ' ἀ K: πάντα A παρῆς Mein παρέπε-
σαι A: corr. Bgk 13 νῶτος εἴληφε A: corr. Bgk, fort. νῶτι'
ἐσῆλθε λεψῆς A: corr. Mus 16 inesse videtur θηλογαλακτο-
τρόφουν 19. 20 φύγχη καὶ κεφαλαὶ ἀποδος τεχναματι ὄντες
εσιλφωμένον A: corr. Döbr

έφθά τ' ἔπειτα κρέος ὄπτα <τ'> ἄλλ' ἐρίφων τε
καὶ ἀρνῶν,
ἄ δ' ὑπερωμόκρεως χορδὰ γλυκίστα
μιξεριφαρνογενῆς, ἀν δὴ φιλέοντι θεοί, τοῦτ', ὡς ε
5 φιλότας, ... ἐσθοις κε· λαγῳά
τ' ἔπειτ' ἀλεκτρυόνων τε νεοσσοί.

35 περδίκων φάσσεων τε χύδαν ἥδη δὲ παρεβάλλετο
θερμὰ πολλὰ ...

καὶ μαλακοπτυχέων ἄρτων. ὅμοσύξυγα δὲ ἔανθόν
10 τ' ἔπεισηλθεν μέλι καὶ γάλα σύμ-
πακτον, τό κε τυρὸν ἄπας τις
ἡμεν ἔφασχ' ἀπαλόν, κήγαν ἔφάμαν. ὅτε δ' ἥδη
βρωτύος ἥδε ποτάτος ἐς κόρον ἡμεν ἐταῖροι,
τῆνα μὲν ἔξαπάειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες
15 νίκτρος ἔδοσαν κατὰ χειρῶν.

29. Σωκράτης δὲ ὁ Ἐρόδιος ἐν τῷτῳ ἐμφυλίου
πολέμου (FHG III 326) τὸ Κλεοπάτρας ἀναγράφων συμ-
πόσιον τῆς τελευταίας Αἰγύπτου βασιλευσάσης, γημα- f
μένης δ' Ἀντωνίῳ τῷ Ρωμαίων στρατηγῷ [ἐν Κιλικίᾳ]
20 φησιν οὕτως· ἀπαντήσασα τῷ Ἀντωνίῳ ἡ Κλεοπάτρα
ἐν Κιλικίᾳ παρεσκεύασεν αὐτῷ βασιλικὸν συμπόσιον,
ἐν ᾧ πάντα χρύσεα καὶ λιθοκόλλητα περιττῶς ἔξειρ-
γασμένα ταῖς τέχναις· ἥσαν δέ, φησί, καὶ οἱ τοῖχοι
ἀλουργέσι καὶ διαχρύσοις ἐμπεπετασμένοι ὕφεσι. καὶ

1 τ' add. Bgk, nisi praestat δ'
χορδὴ γλυκὺς ταμιξ κτλ A: corr. Bgk
3. 4 αθυπερωμακαρὸς
4. 5 τονταφιλετας A:
corr. Di, τούτων (sic Hartung) σὺ μέν, ὡς φιλότας Bgk, latent
alii, velut τούτων, (vel τοῦτ', ὡς) φίλε, καὶ σὺ θανὼν ἐσθοις κε
5 κε Bgk: καὶ A 7. 8 ἥδη παρεβ. Bgk hiatus notato post
πολλὰ, fort. περδίκων φάσσεων τε χύδαν <κιγλέων τ'> εἰδη
παρεβάλλετο θερμά, πολλὰ... καὶ 11 τὸ καὶ A: corr. Di
12 ἔφασκεν A 13 ἡμεν ἐταῖροι Schw: εταῖροι ἡμεν A 14
ἔξαπαείρεον A: corr. Bgk 19 inclusa del. Wilam

δώδεκα τρίκλινα διαστρώσασα ἐκάλεσε τὸν Ἀντώνιον
 148μεθ' ὃν ἔβούλετο ἡ Κλεοπάτρα. τοῦ δὲ τῇ πολυτελείᾳ
 τῆς ὄψεως ἐκπλαγέντος ὑπομειδιάσασα ταῦτ' ἔφη πάντα
 δωρεῖσθαι αὐτῷ καὶ εἰς αὔριον παρεκάλει συνδειπνῆ-
 σαι πάλιν ἥκοντα μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν ἡγεμόνων· 5
 διτε καὶ πολλῷ πρεττον διακοσμήσασα τὸ συμπόσιον
 ἐποίησε φανῆναι τὰ πρῶτα μικρά, καὶ πάλιν καὶ ταῦτα
 ἐδωρήσατο. τῶν δ' ἡγεμόνων ἐφ' ἣ ἔκαστος κατέκειτο
 κλίνῃ καὶ τὰ κυλικεῖα καθὼς ταῖς στρωμαῖς ἐμεμέ-
 ριστο, ἐκάστῳ φέρειν ἐπέτρεψε. καὶ κατὰ τὴν ἄφοδον 10
 b τοῖς μὲν ἐν ἀξιώμασι φορεῖα σὺν τοῖς κομίζουσι, τοῖς
 πλείοσι δὲ καταργύροις σκευαῖς κεκοσμημένους ἵππους,
 πᾶσι δὲ λαμπτηροφόρους παῖδας Αἴθιοπας παρέστησε.
 τῇ δὲ τετάρτῃ τῶν ἡμερῶν ταλαντιαίους εἰς φόδα μι-
 σθοὺς διέδωκε, καὶ κατεστρώθη ἐπὶ πηγαῖα βάθη τὰ 15
 ἐδάφη τῶν ἀνδρῶνων ἐμπεπετασμένων δικτύων τοῖς
 ἔλιξιν.⁹ Ἰστορεῖ δὲ καὶ αὐτὸν τὸν Ἀντώνιον ἐν Ἀδή-
 ναις μετὰ ταῦτα διατρίψαντα περίοπτον ὑπὲρ τὸ θέα-
 τρον κατασκευάσαντα σχεδίαν χλωρῷ πεπυκασμένην
 ὕλῃ, ὥσπερ ἐπὶ τῶν Βακχικῶν ἄντρων γίνεται, ταύ- 20
 c της τύμπανα καὶ νεβρίδας καὶ παντοδαπὰ ἄλλ' ἀθύρ-
 ματα Διονυσιακὰ ἔξαρτήσαντα μετὰ τῶν φίλων ἐξ
 ἐωθινοῦ κατακλινόμενον μεθύσκεσθαι, λειτουργούντων
 αὐτῷ τῶν ἐξ Ἰταλίας μεταπεμφθέντων ἀκροαμάτων
 συνηθροισμένων ἐπὶ τὴν θέαν τῶν Πανελλήνων. 'μετε- 25
 βαινε δ' ἐνίστε, φησίν, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν ἀπὸ τῶν

9 κυλίκια AC: corr. Cas καθὼς κτλ inscite haec dicta, non vitiosa 10 φέρειν suspectum 11 φορεῖ A: corr. C 14 fort. τρίτη ταλανταῖον A: corr. 5 15 διέδωκε Mein: δέδωκε A πηγαῖα A: corr. Toup 16 τῶν δένδρων A: corr. Cas 16. 17 τοῖς (l. ταῖς) καλύξιν Cas, fort. δικτυωτοῖς ἔλιξιν i. e. sertis in retium formam compositis

τεγῶν λαμπάσι δρδουχούμενης πάσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως. καὶ ἔκτοτε ἐκέλευσεν ἑαυτὸν Διόνυσον ἀνακηρύττεσθαι κατὰ τὰς πόλεις ἀπάσας.² καὶ Γάιος δὲ ὁ αὐτοκράτωρ ὁ Καλλίκολα προσαγορευθεὶς διὰ τὸ ἐν δ 5 στρατοπέδῳ γεννηθῆναι οὐ μόνον ὀνομάζετο νέος Διόνυσος, ἀλλὰ καὶ τὴν Διονυσιακὴν πᾶσαν ἐνδύνων στολὴν προήει καὶ οὕτως ἐσκενασμένος ἐδίκαζεν.

30. εἰς ταῦτα ἔστιν ἀποβλέποντας τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς ἄγαπαν τὴν Ἑλληνικὴν πενίαν, λαμβάνοντας πρὸ ὁφ-
10 θαλμῶν καὶ τὰ παρὰ Θηβαίοις δεῖπνα, περὶ ὃν Κλείτ-
αρχος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν περὶ Ἀλεξανδρον ἴστοριῶν
(p. 76 M), διηγούμενος καὶ ὅτι ‘ὅ πᾶς αὐτῶν πλοῦτος
ηὑρέθη μετὰ τὴν ὑπ’ Ἀλεξάνδρου τῆς πόλεως κατα-
σκαφὴν ἐν ταλάντοις τετρακοσίοις τεσσαράκοντά, φησὶν ε
15 ὅτι τε μικρόψυχοι ἥσαν καὶ τὰ περὶ τὴν τροφὴν λίχνοι,
παρασκευάζοντες ἐν τοῖς δείπνοις θρῖα καὶ ἐψητοὺς
καὶ ἀφύας καὶ ἐγκρασιχόλους καὶ ἀλλάντας καὶ σχελ-
δας καὶ ἔτνος· οἷσι Μαρδόνιον είστιασε μετὰ τῶν ἄλ-
λων πεντήκοντα Περσῶν Ἀτταγῆνος ὁ Φρύνωνος, ὃν
20 φησὶν Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐνάτῃ (c. 16) μεγάλως [πλούτῳ]
παρεσκευάσθαι. ἥγοῦμαι <δ> ὅτι οὐκ ἀν περιεγένοντο f
οὐδ’ ἀν ἐδέησε τοῖς Ἑλλησι περὶ Πλαταιὰς παρατά-
τεσθαι ἀπολωλόσιν ἥδη ὑπὸ τῶν τοιούτων τροφῶν.’

31. Ἀρκαδικὸν δὲ δεῖπνον διαγράφων ὁ Μιλήσιος
25 Ἐκαταῖος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Γενεαλογιῶν (FHG I 28)
μάξας φησὶν εἶναι καὶ ὕεα κρέα. Ἄρμόδιος δὲ ὁ
Λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν Νομίμων

2 διονύσιον A: corr. C 8 ἀποβλέποντα A: corr. C 9 λαμ-
βάνοντα A: corr. C 11 Clitarchi verba male tradita 17 ἐγκρα-
σιλόχους A: corr. C 19 Ἀτταγῆνος Herod: αὗταυτος A 20 πλούτῳ
dcl. Mein. ex Herod 21 fort. παρεσκευάσασθαι δ' add. Mus
22 πλάταιας A 22. 23 παράττεσθαι A: corr. 5 26 ὕεα r

(FHG IV 411) ὁ κατασταθείς, φησί, παρὰ Φιγαλεῦσι σίταρχος ἔφερε τῆς ἡμέρας οὖν τρεῖς χόας καὶ ἀλφίτων μέδιμνον καὶ τυροῦ πεντάμινουν καὶ τᾶλλα τὰ 149 πρὸς τὴν ἄρτυσιν τῶν λερείων ἀρμόττοντα. ἡ δὲ πόλις παρεῖχεν ἐκατέρῳ τῶν χορῶν τρία πρόβατα καὶ μάγει- δρον ὑδριαφόρον τε καὶ τραπέζας καὶ βάθρα πρὸς τὴν καθέδραν καὶ τὴν τοιαύτην ἅπασαν παρασκευήν, τὴν δὲ τῶν περὶ τὸν μάγειρον σκευῶν ὁ χορηγός. τὸ δὲ δεῖπνον ἦν τοιοῦτο· τυρὸς καὶ φυστὴ μᾶξα υόμου χάριν ἐπὶ χαλκῶν κανῶν τῶν παρά τισι καλουμένων 10 μαξονόμων, ἀπὸ τῆς χρείας εἰληφότων τὴν ἐπινυμίαν· δόμοῦ δὲ τῇ μάξῃ καὶ τῷ τυρῷ σπλάγχνον καὶ ἄλες προσφαγεῖν. καθαγισάντων δὲ ταῦτα ἐν κεραμέᾳ κοτταβίδι πιεῖν ἐκάστῳ μικρόν, καὶ ὁ προσφέρων ἀν εἰπεν ‘εὐδειπνίας’. εἴτα δ’ εἰς τὸ κοινὸν ζωμὸς καὶ περί- 15 κομμα, πρόσχερα δὲ ἐκάστῳ δύο κρέα. ἐνόμιζον δ’ ἐν ἅπασι τοῖς δεῖπνοις, μάλιστα δὲ τοῖς λεγομένοις μαξῶσι — τοῦτο γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἡ Διονυσιακὴ σύνοδος ἔχει τοῦνομα — τοῖς ἐσθίουσι τῶν υέων ἀνδρικώτερον ζωμόν τ’ ἔγχεῖν πλείω καὶ μάξας καὶ ἄρτους παραβάλ- 20 λειν. γενναῖος γὰρ ὁ τοιοῦτος ἐκφίνετο καὶ ἀνδρώδης ἡ πάρχειν· θαυμαστὸν γὰρ ἦν καὶ περιβόητον παρ’ αὐτοῖς ἡ πολυφαγία. μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον σπουδὰς ἐποιοῦντο οὐκ ἀπονιψάμενοι τὰς χεῖρας, ἀλλ’ ἀποματ- τόμενοι τοῖς ψωμοῖς καὶ τὴν ἀπομαγδαλίαν ἔκαστος 25 ἀπέφερε, τοῦτο ποιοῦντες ἔνεκα τῶν ἐν ταῖς ἀμφόδοις γινομένων υγκτερινῶν φόρων. ἀπὸ δὲ τῶν σπουδῶν

7. 8 τὴν δὲ Κ: πλὴν Α 8 fort. περὶ τὸ μαγειρεῖον 13 προφαγεῖν Α: corr. σ κεραμέαι Α: cf. XI p. 479 c 15 ευ- δειπνίας Α (ευδειπνειας p. 479): corr. Dobr, at dubito 16 πρόσχερα Schneider, melius puto πρὸς χεῖρας 20. 21 παρα- βαλεῖν Α: corr. σ 24. 25 ἀπομαξάμενοι C recte opinor

παιὰν ἄδεται. ὅταν δὲ τοῖς ἥρωσι θύωσι, βουθυσία μεγάλη γίνεται καὶ ἐστιῶνται πάντες μετὰ τῶν δούλων· οἱ δὲ παῖδες ἐν ταῖς ἐστιάσεσι μετὰ τῶν πατέρων ἐπὶ λίθων καθήμενοι γυμνοὶ συνδειπνοῦσιν.⁷ Θεόπομπος d 5 δ' ἐν τῇ ἔκτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 319) ‘οἱ Ἀρκάδες, φησίν, ἐν ταῖς ἐστιάσεσιν ὑποδέχονται τοὺς δεσπότας καὶ τοὺς δούλους καὶ μίαν πᾶσι τράπεζαν παρασκευάζονται καὶ τὰ σιτία πᾶσιν εἰς τὸ μέσον παρατιθέασι καὶ κρατῆρα τὸν αὐτὸν πᾶσι κιρ-
10 νᾶσι.’

32. ‘παρὰ δὲ Ναυκρατίταις,’ ὡς φησιν ‘Ἐρμείας ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν περὶ τοῦ Γρυνείου Ἀπόλλωνος (FHG II 80), ‘ἐν τῷ πρωτανεῷ δειπνοῦσι γενεθλίοις Ἐστίας Πρωτανίτιδος καὶ Διονυσίοις, ἔτι δὲ τῇ τοῦ 15 Κωμαίου Ἀπόλλωνος πανηγύρει, εἰσιόντες πάντες ἐν στολαῖς λεικαῖς, ἀς μέχρι καὶ νῦν καλοῦσι πρωτανικὰς ε ἐσθῆτας. καὶ κατακλιθέντες ἐπανίστανται εἰς γόνατα τοῦ ἱεροκήρυκος τὰς πατρίους εὐχὰς καταλέγοντος συ- σπένδοντες. μετὰ δὲ ταῦτα κατακλιθέντες λαμβάνου-
20 σιν ἔκαστος οἵνου κοτύλας δύο πλὴν τῶν ἱερέων τοῦ τε Πυθίου Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Διονύσου· τούτων γὰρ ἔκατέρῳ διπλοῦς ὁ οἶνος μετὰ καὶ τὸν ἄλλων μερίδων δίδοται. ἐπειτα ἔκάστῳ παρατίθεται ἄρτος καθαρὸς εἰς πλάτος πεποιημένος, ἐφ' ὧ ἐπίκειται ἄρτος ἔτερος, f 25 ὃν κριθανίτην καλοῦσι, καὶ κρέας ὕειον καὶ λεκάριον πτισάνης ἢ λαχάνου τοῦ κατὰ καιρὸν γινομένου φάρα τε δύο καὶ τυροῦ τροφαλλίς σῦκά τε ἔηρα καὶ πλακοῦς καὶ στέφανος. καὶ ὃς ἂν ἔξω τι τούτων ἱεροποιὸς παρασκευάσῃ ὑπὸ τῶν τιμούχων ξημιοῦται, ἀλλὰ μὴν

8 fort. ταῦτὰ σιτία
spectum, fort. Κωμήτον

12 γεννίου Α 15 Κωμαίου su-

οὐδὲ τοῖς σιτουμένοις ἐν πρυτανείῳ ἔξωθεν προσεισφέρειν τι βράσιμον ἔξεστι, μόνα δὲ ταῦτα καταναλίσκουσι, τὰ ὑπολειπόμενα τοῖς οἰκέταις μεταδιδόντες.

150ταῖς δ' ἄλλαις ἡμέραις πάσαις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔξεστι τῶν σιτουμένων τῷ βουλομένῳ ἀνελθόντι εἰς τὸ πρυτανεῖον 5 δειπνεῖν, οἶκοθεν παρασκευάσαντα αὐτῷ λάχανόν τι ἢ τῶν ὀσπρίων καὶ τάριχος ἢ ἰχθύν, κρέως δὲ χοιρεὸν βραχύτατον, καὶ τούτων μεταλαμβάνων . . . κοτύλην οἶνον. γυναικὶ δὲ οὐκ ἔξεστιν εἰσιέναι εἰς τὸ πρυτανεῖον ἢ μόνῃ τῇ αὐλητρῷδι. οὐκ εἰσφέρεται δὲ οὐδὲ 10 ἀμιλς εἰς τὸ πρυτανεῖον. ἐὰν δέ τις Ναυκρατιῶν γάμους ἔστι, ὡς ἐν τῷ γαμικῷ νόμῳ γέγραπται, ἀπελθεῖ φῆται φὰ καὶ μελίπηκτα δίδοσθαι.⁶ τις δὲ ἡ τούτων αἵτια Οὐλπιανὸς ἡμᾶς διδάσκειν δίκαιος.

33. Λυκέας δ' ἐν τοῖς Αἴγυπτιαιοῖς προκρίνων 15 τὰ Αἴγυπτιακὰ δεῖπνα τῶν Περσικῶν Ἀίγυπτίων ἐπιστρατευσάντων, φησίν, ἐπὶ Ὁχον τὸν Περσῶν βασιλέα καὶ νικηθέντων ἐπειδὴ ἐγένετο αἰχμάλωτος ὁ τῶν Αἴγυπτίων βασιλεὺς, ὃ Ὁχος αὐτὸν φιλανθρώπως ἄγων ἐκάλεσε καὶ ἐπὶ δεῖπνον. τῆς οὖν παρασκευῆς γενο- 20 μένης λαμπρᾶς ὁ Αἴγυπτιος κατεγέλλα ὡς εὐτελῶς τοῦ πέρσου διαιτωμένου. ‘εἰ δὲ θέλεις εἰδέναι, ἔφη, ὡς βασιλεῦ, πῶς δεῖ σιτεῖσθαι τοὺς εὐδαίμονας βασιλέας, ἐπίτρεψον τοῖς ἐμοῖς ποτε γενομένοις μαγείροις παρασκευάσαι σοι Αἴγυπτιον δεῖπνον.’ καὶ κελεύσαντος ἐπειδὴ 25 παρεσκευάσθη, ἡσθεὶς ὁ Ὁχος τῷ δεῖπνῳ ‘κακὸν κακῶς σε, ἔφη, ὡς Αἴγυπτιε, ἀπολέσειαν οἱ θεοί, ὅστις δεῖπνα τοιαῦτα καταλιπὼν ἐπεδύμησας θοίνης εὐτε-

6. 7 λάχανον ἢ τι τῶν Κ 7 ὀσπρείων Α 8 hiatum not. Cas
15 Λυκέας ABrunck, cf. XIII 560e. XIV 616d: Ινγκεὶς AC 26.
27 κακὸν κακῶς σέ γ' ἀπολέσειαν οἱ θεοί trimetrum agnovit Mein

λεστέρας.' τίνα δ' ἦν τὰ Αἰγύπτια δεῖπνα Πρωταγορίδης ἐν τῷ α' περὶ Δαφνικῶν ἀγώνων διδάσκει ἡμᾶς λέγων οὕτως (FHG IV 484). 'τρίτη δέ ἔστιν ἰδέα δεῖπνων Αἰγυπτιακὴ τραπέζων μὲν οὐ παρατιθεμένων, δέ πινάκων δὲ περιφερομένων.'

34. παρὰ δὲ Γαλάταις φησὶ Φύλαρχος ἐν τῇ ἔκτῃ (FHG I 836) ἐπὶ ταῖς τραπέζαις ἄρτους πολλοὺς κατακεκλασμένους παρατίθεσθαι χύδην καὶ ιφέατα ἐν τῷ λεβήτων, ὃν οὐδεὶς γεύεται εἰ μὴ πρότερον θεά-
10 σηται τὸν βασιλέα εἰ ἥψατο τῶν παρακειμένων. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ὁ αὐτὸς Φύλαρχος Ἀριάμνην φησὶ (ib. 334) τὸν Γαλάτην πλουσιώτατον ὅντα ἐπαγγεῖλασθαι ἔστια-
σαι Γαλάτας πάντας ἐνιαυτὸν καὶ τοῦτο συντελέσαι
ποιήσαντα οὕτως. κατὰ τόπους τῆς χώρας [καὶ] τὰς ε
15 ἐπικαιροτάτας τῶν ὁδῶν διέλαβε σταθμοῖς ἐπὶ τε τού-
τοις ἐκ καράκων καὶ [τῶν] καλάμων τῶν [τε] οἰσυίνων
ἐπεβάλλετο σκηνὰς χωρούσας ἀνὰ τετρακοσίους ἄνδρας
καὶ πλειόνες ἔτι, καθὼς ἂν ἐκποιῶσιν οἱ τόποι τό τ'
ἀπὸ τῶν πόλεων δέξασθαι καὶ τῶν κωμῶν μέλλον ἐπιρ-
20 φεῖν πλῆθος. ἐνταῦθα δὲ λέβητας ἐπέστησε ιρεῶν
παντοδαπῶν μεγάλους, οὓς πρὸ ἐνιαυτοῦ καὶ πρὸ τοῦ
μέλλειν μεταπεμψάμενος τεχνίτας ἐξ ἄλλων πόλεων
ἐχαλκεύσατο. Θύματα δὲ καταβάλλεσθαι ταύρων καὶ f
συῶν καὶ προβάτων τε καὶ <τῶν> λοιπῶν κτηνῶν ἐκά-
25 στης ἡμέρας πολλά, πίθους τε οἶνου παρεσκευάσθαι
καὶ πλῆθος ἀλφίτων πεφυραμένων. 'καὶ οὐ μόνον,
φησίν, οἱ παραγινόμενοι τῶν Γαλατῶν ἀπὸ τῶν κωμῶν

7 ἐπὶ Κ: ἐν ΑC 8 ιρέας 12. 13 fort. ἔστιάσειν
14 καὶ om. C, sed latet fort. adiectivum ad τόπους referendum
15 ἐπικαιροτάτους A: corr. C 16 τῶν et τε del. K, calamis
non proprio sensu dicti 22 μέλλειν integrum puto, scil. ἔστιά-
σειν 24 τῶν add. Mein 25 παρασκευάσθαι A: corr. C

καὶ τῶν πόλεων ἀπέλανον, ἀλλὰ καὶ οἱ παριόντες ξένοι
ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων παίδων οὐκ ἡφίεντο ἔως ἂν
μεταλάβωσι τῶν παρασκευασθέντων.¹

35. Θρᾳκίων δὲ δεῖπνων μνημονεύει Σενοφῶν ἐν
ξ' Ἀναβάσεως (c. 3, 21) τὸ παρὰ Σεύθη διαγράφων 5
151συμπόσιον ἐν τούτοις· ἐπειδὴ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ
δεῖπνον πάντες (τὸ δὲ δεῖπνον ἦν καθημένοις κύκλῳ),
ἐπειτα δὲ τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν. οὗτοι δὲ ὅσον
εἴκοσι κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων καὶ ἄρτοι ξύμητες
μεγάλοι προσπεπερουνημένοι ἥσαν πρὸς τοὺς κρέασι. 10
μάλιστα δ' αἱ τράπεζαι κατὰ τοὺς ξένους αἱεὶ ἐτίθεντο·
νόμος γὰρ ἦν. καὶ πρῶτος τοῦτ' ἐποίει Σεύθης· ἀνε-
λόμενος τοὺς παρ' αὐτῷ κειμένους ἄρτους διέκλα κατὰ
μικρὰ καὶ διερρίπτει οἷς αὐτῷ ἐδόκει καὶ τὰ κρέα
ώσαντως, ὃσον μόνον γεύσασθαι ἔαυτῷ καταλιπών. 15
b καὶ οἱ ἄλλοι δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐποίουν, καθ' οὓς καὶ
αἱ τράπεζαι ἔκειντο. Ἀρκὰς δέ τις Ἀρύστας ὄνομα,
φαγεῖν δεινός, τὸ μὲν διαρριπτεῖν εἴα χαίρειν, λαβὼν
δ' εἰς τὴν χεῖρα ὃσον τριχοίνικον ἄρτον καὶ ιρέα θέ-
μενος ἐπὶ τὰ γόνατα ἐδείπνει. κέρατα δὲ οἰνου περιέ- 20
φερον καὶ πάντες ἐδέχοντο. ὁ δὲ Ἀρύστας ἐπεὶ παρ'
αὐτὸν φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος ἦν, εἶπεν ἴδων τὸν
Σενοφῶντα οὐκ ἔτι δειπνοῦντα· ἔκείνῳ, ἐφη, δόσ·
σχολάξει γὰρ ἡδη, ἐγὼ δ' οὔπω. ἐνταῦθα μὲν δὴ
c γέλως ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ προύχώρει ὁ πότος, εἰσῆλθεν 25
ἀνὴρ Θρᾷξ ἵππον ἔχων λευκὸν καὶ λαβὼν κέρας μεστὸν
προπίνω σοι, ὡς Σεύθη, ἐφη, καὶ τὸν ἵππον δωροῦ-
μαι, ἐφ' οὖ καὶ διώκων ὃν ἂν θέλῃς αἰφήσεις καὶ

1 ἀπήλανον AC: corr. Di 5 ξ': ξξ AC 10 πρὸς de-
lendum apud Xenophontem 11 δ' αἱ Xen: δὲ A 14 διε-
ρίπτει A 24. 25 μὲν ἡδη καὶ γέλως C

ἀποχωρῶν οὐ μὴ δείσης τὸν πολέμιον.⁴ ἄλλος παῖδας εἰσαγαγὼν οὗτος ἐδωρήσατο προπίνων καὶ ἄλλος ἴμάτια τῇ γυναικὶ, καὶ Τιμασίων προπίνων φιάλην τε ἀφγυρᾶν καὶ κοπίδα ἀξίαν δέκα μνᾶν. Γυήσιππος δέ 5 τις Ἀθηναῖος ἀναστὰς εἶπεν ὅτι ἀρχαῖος εἶη νόμος καλλιστος τοὺς μὲν ἔχοντας διδόναι τῷ βασιλεῖ τιμῆς ἔνεκα, τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι διδόναι τὸν βασιλέα. Μενοφῶν δὲ ἀνέστη θαρσαλέως καὶ δεξάμενος τὸ κέρας εἶπεν· Ἐγώ σοι, ὦ Σεύθη, δίδωμι ἐμαυτὸν καὶ τοὺς 10 ἐμοὺς τούτους ἑταίρους φίλους εἶναι πιστοὺς καὶ οὐδένα ἄκοντα. καὶ νῦν πάρεισιν οὐδένι σε προσαιτοῦντες, ἀλλὰ καὶ πονεῖν ὑπὲρ σοῦ καὶ προκινδυνεύειν βουλόμενοι.⁵ καὶ ὁ Σεύθης ἀναστὰς συνέπει ταῦτα 15 κατεσκεδάσατο μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας. μετὰ δὲ ταῦτα εἰσῆλθον κέρασί τε οἵοις σημαίνουσιν αὐλοῦντες καὶ εσάλπιγξιν ὡμοβοείαις φύθμοις τε καὶ οἰονεὶ μάγαδιν σαλπίζοντες.⁶

36. Ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν ταῖς ίστορίαις, αἷς συνέθηκεν οὐκ ἀλλοτρίως ἦς προήρητο 20 φιλοσοφίας πολλὰ παρὰ πολλοῖς ἔθιμα καὶ νόμιμα ἀναγράφων (FHG III 260) Κελτοί, φησί, τὰς τροφὰς προτίθενται χόρτον ὑποβάλλοντες καὶ ἐπὶ τραπεζῶν ἔυλίνων μικρὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπηρμένων. ή τροφὴ δ'
ἐστὶν ἄρτοι μὲν ὀλίγοι, κρέα δὲ πολλὰ ἐν ὕδατι καὶ 25 ὀπτὰ ἐπ' ἀνθράκων ἢ ὀβελίσκων. προσφέρονται δὲ 152 ταῦτα καθαρείως μέν, λεοντωδῶς δέ, ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις αἴροντες ὅλα μέλη καὶ ἀποδάκνοντες, ἐὰν δὲ ἥτι δυσαπόσπαστον, μαχαιρίῳ μικρῷ παρατέμνοντες, ὅ

⁴ ταπίδα Xen 8 θαρραλέως Xen 13 συνεξέπιε Xen
16 ὡμοβοίαις A μαγάδι Xen 24 fort. πολλὰ <έφθὰ> ἐν
ὕδατι 26 καθαρέως A: corr. C

τοῖς κολεοῖς ἐν ἰδίᾳ θήκη παράκειται. προσφέρονται δὲ καὶ ἵχθυς οἱ τε παρὰ τοὺς ποταμοὺς οἰκοῦντες καὶ παρὰ τὴν ἐντὸς καὶ τὴν ἔξω θάλασσαν, καὶ τούτους δὲ ὄπτοντις μετὰ ἀλῶν καὶ ὅξους καὶ κυμάνου· τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὸ ποτὸν ἐμβάλλουσιν. ἐλαῖφ δ' οὐ χρῶν-
ται διὰ σπάνιν καὶ διὰ τὸ ἀσύνηθες ἀηδὲς αὐτοῖς
b φαίνεται. διταν δὲ πλείουνες συνδεικνῶσι, κάθηνται μὲν ἐν κύκλῳ, μέσος δὲ ὁ κράτιστος ὡς ἂν κορυ-
φαῖος χοροῦ, διαφέρων τῶν ἄλλων ἢ κατὰ τὴν πολε-
μικὴν εὐχέρειαν ἢ κατὰ γένος ἢ κατὰ πλοῦτον. ὁ δ' 10
ὑποδεχόμενος παρ' αὐτόν, ἐφεξῆς δὲ ἐκατέρωθε κατ'
ἀξίαν ἡς ἔχουσιν ὑπεροχῆς. καὶ οἱ μὲν τοὺς θυρεοὺς
διπλοφοροῦντες ἐκ τῶν ὀπίσω παρεστᾶσιν, οἱ δὲ διορυ-
φόδοι κατὰ τὴν ἀντικρὺ καθήμενοι κύκλῳ καθάπερ
οἱ δεσπόται συνευαρχοῦνται. τὸ δὲ ποτὸν οἱ διακο-
νοῦντες ἐν ἀγγείοις περιφέρουσιν ἐοικόσι μὲν ἀμβι-
c κοις, ἢ κεφαλέοις ἢ ἀργυροῖς· καὶ γὰρ τοὺς πίνακας
ἐφ' ᾧν τὰς τροφὰς προτίθενται τοιούτους ἔχουσιν.
οἱ δὲ χαλκοῦς, οἱ δὲ κάνεα ἔύλινα καὶ πλεκτά. τὸ
δὲ πινόμενόν ἐστι παρὰ μὲν τοῖς πλουτοῦσιν οἶνος ἔξ 20
'Ιταλίας καὶ τῆς Μασσαλιητῶν χώρας παρακομιζόμενος,
ἄκρατος δ' οὗτος· ἐνίστε δὲ δλέγοντις ὕδωρ παραμήγνυ-
ται· παρὰ δὲ τοῖς ὑποδεεστέροις ζύθος πύρινον μετὰ
μέλιτος ἐσκευασμένον, παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς καθ' αὐτό·
καλεῖται δὲ κόρμα. ἀπορροφοῦσι δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πο-
d τηρίου κατὰ μικρόν, οὐ πλεῖον κυάθου· πικνότερον
δὲ τοῦτο ποιοῦσι. περιφέρει δὲ ὁ παῖς ἐπὶ τὰ δεξιὰ
καὶ τὰ λαϊά· οὕτως διακονοῦνται. καὶ τοὺς θεοὺς

10 εὐχειρίαν Mein 12 θυραιοὺς Α (Θυρεαφόροι C) 22 δὲ
καὶ C 24 καὶ αὐτὸς καθ' αὐτό Eust. 871, 57 (non C) inter-
pretandi causa opinor

προσκυνοῦσιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ στρεφόμενοι.’ 37. ἔτι ὁ Ποσειδώνιος διηγούμενος καὶ τὸν Λουερνίον τοῦ Βι-
τύιτος πατρὸς πλοῦτον τοῦ ὑπὸ Ρωμαίων καθαιρε-
θέντος, φησὶ δημαγωγοῦντα αὐτὸν τοὺς ὅχλους ἐν
5 ἄρματι φέρεσθαι διὰ τῶν πεδίων καὶ διασπείρειν
χρυσίους καὶ ἀργύριους ταῖς ἀκολουθούσαις τῶν Κελτῶν
μυριάσι φράγμα τε ποιεῖν δωδεκαστάδιον τετράγωνον,
ἐν ᾧ πληροῦν μὲν ληνοὺς πολυτελοῦς πόματος, παρα- ε
σκευάζειν δὲ τοσοῦτο βρωμάτων πλῆθος ὥστε ἐφ’
10 ἡμέρας πλείονας ἔξειναι τοῖς βουλομένοις εἰσερχομέ-
νοις τῶν παρασκευασθέντων ἀπολαύειν ἀδιαλείπτως
διακονουμένους. ἀφορίσαντος δ’ αὐτοῦ προθεσμίαν
ποτὲ τῆς θοίνης ἀφυστερήσαντά τινα τῶν βαρβάρων
ποιητὴν ἀφικέσθαι καὶ συναντήσαντα μετὰ φόδης ὑμεῖν
15 αὐτοῦ τὴν ὑπεροχήν, ἐαντὸν δ’ ἀποθρηνεῖν ὅτι ὑστέ-
ρηκε, τὸν δὲ τερφθέντα θυλάκιον αἰτῆσαι χρυσίου καὶ
ὅψι φαι αὐτῷ παρατρέχοντι. ἀνελόμενον δ’ ἐκεῖνον πά- f
λιν ὑμεῖν λέγοντα διότι τὰ ἵχνη τῆς γῆς ἐφ’ ἣς ἀρ-
ματηλατεῖ χρυσὸν καὶ εὐεργεσίας ἀνθρώποις φέρει.
20 ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ ἰστόρησεν.
38. ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ περὶ Πάρθων διηγούμενός φη-
σιν (ib. 254). ‘ὅ δὲ καλούμενος φίλος τραπέζης μὲν οὐ
κοινωνεῖ, χαμαλ δ’ ὑποκαθήμενος ἐφ’ ὑψηλῆς κλίνης
κατακειμένῳ τῷ βασιλεῖ τὸ παραβληθὲν ὑπ’ αὐτοῦ
25 κυνιστὶ σιτεῖται καὶ πολλάκις διὰ τὴν τυχοῦσαν αἰ-

1. 2 fort. ἔτι δὲ Ποσ. 2. 3 Βιτυίτον πατὴρ Λουέριος Strab. IV p. 191 sine dubio ex Posidonio 5 διασπείρων Strab: σπε-
ρειν AC 6 χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν A: corr. K, cf. Strabo qui ait χρυσοῦ νόμισμα καὶ ἀργύριον 8 πληροῦμεν Α πληροῦν C:
corr. 5 9 δὲ K: τε AC 11 ἀδιαλείπτως Α 12 διακο-
νομένοις Schw, potius v. 10 εἰσερχομένους 13 ὑστερήσαντα
Μειν 13. 14 fort. τῶν βάρδων καλούμενων ποιητῶν 17 ἀνε-
λόμενοι A: corr. C 20 ἰστόρηκεν Wilam

158τίαν ἀποσπασθεὶς τοῦ χαμαιπετοῦ δεῖπνου φάρδοις
καὶ ἡμᾶσιν ἀστραγαλωτοῖς μαστιγοῦται καὶ γενόμενος
αἷμόφυρος τὸν τιμωρησάμενον ὡς εὐεργέτην ἐπὶ τὸ
ἔδαφος πρηγνῆς προσπεσὼν προσκυνεῖ.⁴ ἐν δὲ τῇ ισ'
περὶ Σελεύκου διηγούμενος τοῦ βασιλέως, ὡς εἰς Μη- 5
δίαν ἀνελθὼν καὶ πολεμῶν Ἀρσάκει ἡχμαλωτίσθη ὑπὸ⁵
τοῦ βαρβάρου καὶ ὡς πολὺν χρόνον παρὰ τῷ Ἀρσά-
κει διέτριψεν ἀγόμενος βασιλικῶς, γράφει καὶ ταῦτα
(ib. 258). ‘παρὰ Πάρθοις ἐν τοῖς δεῖπνοις ὁ βασιλεὺς
ἢ τὴν τε κλίνην ἐφ’ ἥσ μόνος κατέκειτο μετεωροτέραν 10
τῶν ἄλλων καὶ κεχωρισμένην εἶχε καὶ τὴν τράπεζαν
μόνῳ καθάπερ ἥρωι πλήρῃ βαρβαρικῶν θοιναμάτων
παρακειμένην.’ Ἰστορῶν δὲ καὶ περὶ Ἡρακλέωνος τοῦ
Βεροιαίου, ὃς ὑπὸ τοῦ Γρυποῦ καλούμενον Ἀντιόχου
τοῦ βασιλέως προαχθεὶς μικροῦ δεῖν τῆς βασιλείας 15
ἔξεβαλε τὸν εὐεργέτην, γράφει ἐν τῇ *<λ>*δ’ τῶν Ἰστο-
ριῶν τάδε (ib. 264). ‘ἐποιεῖτό τε τῶν σιρατιωτῶν τὰς
κατακλίσεις ἐπὶ τοῦ ἔδαφους ἐν ὑπαίθρῳ ἀνὰ χιλίους
δειπνίζων. τὸ δὲ δεῖπνον ἦν ἄρτος μέγας καὶ κρέας,
τὸ δὲ ποτὸν κενραμένος οἶνος οἶος δήποτε ὕδατι ψυ- 20
χρῷ. διηκόνουν δὲ ἄνδρες μαχαιροφόροι καὶ σιωπὴ
ἥν εὗτακτος.’ ἐν δὲ τῇ β’ (ib. 252) ‘ἐν τῇ Ῥωμαίων,
φησίν, πόλει ὅταν εὐώχθηται ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους
Ιερῷ, δειπνίζοντος τοῦ κατὰ καιρὸν θριαμβεύοντος,
καὶ ἡ παρασκευὴ τῆς εὐώχίας Ἡρακλεωτικὴ ἐστι. δι- 25
οινοχοεῖται μὲν γὰρ οἰνόμελι, τὰ δὲ βρώματα ἄρτοι
μεγάλοι καὶ καπνιστὰ κρέα ἐφθὰ καὶ τῶν προσφάτως

4 πεσὼν C, fort. προπεσὼν 4 sqq cf. Iustin. 41, 4, 8 13 παρα-
κειμένων A: corr. Villebrun 16 ἔξεβαλε A: corr. C τε-
τάρτη A: τετάρτη καὶ τριακοστῇ Bске 19 ἄρτος μέλας Wilam
25 Ἡρακλεωτικὸς Posidonius cum aliis putabat ab Hercule ductum
27 ἐφθὰ κρέα A C: transpos. Wilam προσφάτων A C: corr. Cas

καθιερευθέντων ὅπτὰ δαψιλῆ. παρὰ δὲ Τυρρηνοῖς ἀ
δὶς τῆς ἡμέρας τράπεζαι πολυτελεῖς παρασκευάζονται
ἀνθιναί τε στρωμαναὶ καὶ ἑκπώματα ἀργυρᾶ παντο-
δαπά, καὶ δούλων πλῆθος εὐπρεπῶν παρέστηκεν ἐσθή-
5 σεσι πολυτελέσι κεκοσμημένων.¹ Τίμαιος δ' ἐν τῇ
πρώτῃ τῶν ἴστοριῶν (FHG I 196) καὶ τὰς θεραπαίνας
φησὶ παρ' αὐτοῖς μέχρι οὗ ἂν αὐξηθῶσι γυμνὰς δια-
κονεῖσθαι.

39. Μεγασθένης δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἰνδικῶν
10 (FHG II 423) τοῖς Ἰνδοῖς φησιν ἐν τῷ δείπνῳ παρατί-
θεσθαι ἔκαστω τράπεζαν, ταύτην δ' εἰναι ὄμοιαν ταῖς
ἔγγυθραις, καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῇ τρυβλίον χρυ-
σοῦν, εἰς ὃ ἐμβάλλειν αὐτοὺς πρῶτον μὲν τὴν ὄρυξαν
ἐφθὴν ὡς ἂν τις ἐψήσειε χόνδρον, ἐπειτα ὅψα πολλὰ
15 κεχειρουργημένα ταῖς Ἰνδικαῖς σκενασθαῖς. Γερμανοὶ
δέ, ὡς ἴστορεῖ Ποσειδώνιος ἐν τῇ τριακοστῇ (FHG
III 264), ἄριστον προσφέρονται κρέα μεληδὸν ὥπτη-
μένα καὶ ἐπιπίνουσι γάλα καὶ τὸν οἶνον ἄκρατον.
Καμπανῶν δέ τινες παρὰ τὰ συμπόσια μονομαχοῦσι.
20 Νικόλαος δ' ὁ Δαμασκηνός, εἰς τῶν ἀπὸ τοῦ περι- f
πάτου φιλοσόφων, ἐν τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν
τῶν ἴστοριῶν Ῥωμαίους ἴστορεῖ (FHG III 416) παρὰ
τὸ δεῖπνον συμβάλλειν μονομαχίας, γράφων οὕτως·
‘τὰς τῶν μονομάχων θέας οὐ μόνον ἐν πανηγύρεσι
25 καὶ θεάτροις ἐποιοῦντο Ῥωμαῖοι, παρὰ Τυρρηνῶν
παραλαβόντες τὸ ἔθος, ἀλλὰ κάν ταῖς ἐστιάσεσιν.
ἐκάλουν γοῦν τινες πολλάκις ἐπὶ δεῖπνον τοὺς φίλους
ἐπὶ τε ἄλλοις καὶ ὅπως ἂν δύο ἢ τρία ξεύγη ἰδοιεν

1 καθιερωθέντων (-τα C) A.C: corr. Wilam
λεῖν Α: corr. C 25 τυρραννῶν Α: corr. Mus

13 ἐμβα-
26 ἴστιά-

μονομάχων, ὅτε καὶ κορεσθέντες δείπνου καὶ μέθης εἰσεκάλοντι τοὺς μονομάχους. καὶ ὁ μὲν ἄμα ἐσφάτ-
154τετο, αὐτὸς δ' ἐκρότουν ἐπὶ τούτῳ ἡδόμενοι. ἥδη δέ
τις κάν ταῖς διαδήκαιαις γέγραφεν γινναῖκας εὐπρεπε-
στάτας μονομαχῆσαι ἀς ἐκέπειτο, ἔτερος δὲ παῖδας 5
ἀνήριους ἐρωμένους ἔσαυτοῦ. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἡνέσχετο
ὅ δῆμος τὴν παρανομίαν ταύτην, ἀλλ' ἀκυρον τὴν
διαδήκηην ἐποίησεν.² Ἐρατοσθένης δ' ἐν πρώτῳ
Ὀλυμπιονικῶν (fr. 22 Muell) τοὺς Τυρρηνούς φησι πρὸς
αὐλὸν πικτεύειν.

10

40. Ποσειδώνιος δ' ἐν τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν
Ιστοριῶν (FHG III 259) ‘Κελτοί, φησίν, ἐνίστε παρὰ
τὸ δεῖπνον μονομαχοῦσιν. ἐν γὰρ τοῖς ὅπλοις ἀγερ-
θέντες σκιαμαχοῦσι καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀκροχειρίζον-
ται, ποτὲ δὲ καὶ μέχρι τραύματος προίασιν καὶ ἐκ 15
τούτου ἐρεθισθέντες, ἐὰν μὴ ἐπισχῶσιν οἱ παρόντες,
καὶ ἔως ἀναιρέσεως ἔρχονται. τὸ δὲ παλαιόν, φησίν,
ὅτι παρατεθέντων κωλήνων τὸ μηρόν ὁ κράτιστος
ἔλαμβανεν· εἰ δέ τις ἔτερος ἀντιποιήσαιτο, συνίσταντο
μονομαχήσοντες μέχρι θανάτου. ἄλλοι δ' ἐν θεάτρῳ 20
λαβόντες ἀργύριον ἢ χρυσίον, οἱ δὲ οἶνον κεραμίσων
ἀριθμόν τινα, καὶ πιστωσάμενοι τὴν δόσιν καὶ τοῖς
c ἀναγκαίοις φίλοις διαδωρησάμενοι ὑπτιοι ἐκταθέντες
ἐπὶ θυρεῶν κείνται, καὶ παραστάς τις ἔιφει τὸν λαι-
μὸν ἀποκόπτει. Εὐφορίων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν Ιστο- 25
ρικοῖς ὑπομνήμασιν (fr. 23 M) οὕτῳ γράφει· ‘παρὰ δὲ
τοῖς Ρωμαίοις προτίθεσθαι πέντε μνᾶς τοῖς ὑπομένειν

1 fort. οὓς καὶ deleto v. 2 τοὺς μονομάχους 6 potius ἄλλ' οὐ
γὰρ ἡνέσχετο 11 ΤῶΝ ΕῙC Λ̄ ΤÉΛΟC ΤΟȲ Ζ̄ ΑΡ̄ ΤΟȲ Η̄ A:
libri VIII initium potius fuit p. 153 f 13. 14 ἐγερθέντες A.C.:
corr. Schw 20 μονομαχήσαντες A: corr. C 23 ἡ φίλοις 5

βουλομένοις τὴν κεφαλὴν ἀποκοπῆναι πελέκει, ὥστε τοὺς κληρονόμους κομίσασθαι τὸ ἄθλον· καὶ πολλάκις ἀπογραφομένους πλείους δικαιολογεῖσθαι καθ' ὃ δικαιότατός ἐστιν ἔκαστος αὐτῶν ἀποτυμπανισθῆναι.'

5   41. "Ἐφερπικος δ' ἐν α' περὶ νομοθετῶν (FHG d III 86) τῶν μονομαχούντων εὑρετὰς ἀποφαίνει Μαντινεῖς Δημώνακτος ἐνὸς τῶν πολιτῶν συμβουλεύσαντος, καὶ ἔηλωτὰς τούτων γενέσθαι Κυρηναίους. "Ἐφερπος δ' ἐν ἑκτῃ ἴστοριῶν (FHG I 261) ἡσπουν, φησί, 10 τὰ πολεμικὰ οἱ Μαντινεῖς καὶ Ἀρκάδες, τὴν τε στολήν τὴν πολεμικὴν καὶ τὴν δρισιν τὴν ἀρχαίαν ὡς εὑρόντων ἔκεινων ἔτι καὶ νῦν Μαντινικὴν ἀποκαλοῦσι. πρὸς δὲ τούτοις καὶ δριμαχίας καθέστεις ἐν Μαντινείᾳ πρῶτον εὑρέθησαν Δημέου τὸ τέχνημα καταδεί- 15 ἔκαντος." ὅτι δὲ ἀρχαίον ἦν τὸ περὶ τοὺς μονομάχους καὶ Ἀριστοφάνης εἰρηκεν ἐν Φοινίσσαις οὕτως (I 533 K).

ἔς Οἰδίπου δὲ παῖδε, διπτύχῳ κέρω,
"Ἀρης κατέσκηψ', ἔς τε μονομάχου πάλης
ἀγῶνα νῦν ἐστᾶσιν.

20   25   30   35   40   45   50   55   60   65   70   75   80   85   90   95
ἔοικεν δὲ πεκοιῆσθαι τὸ ὄνομα οὐκ ἐκ τοῦ μάχη, ἀλλ' ἐκ φήματος τοῦ μάχεσθαι μᾶλλον συγκεῖσθαι. ὁπότε γὰρ τὸ μάχη συντιθέμενον τὸ τέλος εἰς ὃς τρέπει, ὡς ἐν τῷ σύμμαχος, πρωτόμαχος, ἐπίμαχος, ἀντίμαχος, "φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέος" παρὰ Πινδάρῳ (fr. 164B⁴), τηρικαῦτα προπαροξύνεται· ὁπότε δὲ παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι φῆμα περιέχει, ὡς ἐν τῷ πυγμάχος, ναυμά-

3 καθ' ὅτι K   4 αὐτῶν C: αὐτὸς A   6 fort. μονομα-
χιῶν   8 τούτων C: τούτον A   12 ἐπικαλοῦσι Herw   13 μα-
θῆσεις A C: corr. K   13. 14 μαντινίαι A: corr. C   18 δετ-
ταδε Α: corr. Heringa   19 κατέσκηψέ τε μον. Α: corr. Pors
23 εἰς ὃς Coraes: ἵστως A   25 περσέως Α: corr. Boeckh

χος, 'αὐτόν σε πυλαμάχε πρῶτον' παρὰ Στησιχόρῳ
(fr. 48), δόκιμονάχος, τειχομάχος, κυργομάχος.

ο δὲ κωμῳδιοποιὸς Ποσείδιππος ἐν Πορνοβοσκῷ
φησιν (IV 520 M).

δοῦλος οὐδὲν ἔόρακεν κακόν.

5

155 τῶν μονομαχούντων ἐσμὲν ἀθλιώτεροι.

ὅτι δὲ καὶ οἱ ἐνδοξοὶ καὶ οἱ ἡγεμόνες ἐμονομάχουν
καὶ ἐκ προκλήσεως τοῦτ' ἐποίουν ἐν ἄλλοις εἰρήνημεν.
Δίνλλος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἴστοριῶν
φησιν (FHG II 361) ὡς Κάσανδρος ἐκ Βοιωτίας ἐπαν- 10
ιὼν καὶ θάψας τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν ἐν
Ἀλγαίαις καὶ μετ' αὐτῶν τὴν Κύνναν τὴν Εὐρυδίκης
μητέρα καὶ τοῖς ἄλλοις τιμῆσας οἷς προσήκει καὶ μο-
νομαχίας ἀγῶνα ἔθηκεν, εἰς ὃν κατέβησαν τέσσαρες
τῶν στρατιωτῶν.

15

42. Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν τῷ ιε' τοῦ Τρωι-
κοῦ διακόσμου (fr. 7 Gaede) 'παρὰ Ἀντιόχῳ, φησί, τῷ
βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ προσαγορευθέντι ἐν τῷ δείπνῳ
πρὸς ὅπλα ὀρχοῦντο οὐ μόνον οἱ βασιλέως φύλοι,
ἄλλα καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς. ἐπειδὴ καὶ εἰς Ἡγησιά- 20
νακτα πὸν Ἀλεξανδρέα ἀπὸ Τρωάδος τὸν τὰς ἴστορίας
γράψαντα ἡ τῆς ὀρχήσεως τάξις ἐγένετο, ἀναστὰς εἶπε:
'πότερον, ὡς βασιλεὺς, κακῶς ὀρχούμενόν με θεάσασθαι
βούλει ἢ καλῶς ἀπαργέλλοντός μου ἵδια ποιήματα θέ-
λεις ἀκροάσασθαι;' κελευσθεὶς οὖν λέγειν οὗτος ἦσε 25
τὸν βασιλέα ὅστε ἐράνου τε ἀξιωθῆναι καὶ τῶν φύλων
εἰς γενέσθαι.' Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ τῶν ἴστο-
ριῶν ιε' (FHG II 476) Πολυσπέρχοντά φησιν εἰ μεθυ-

8 εἰρήνημεν i. e. fort. in libro primo 9 διύλαος Α:
corr. Cas 11. 12 ἐν Αλγαίης recte Diod. 19, 52, 5, sed Αεγαεας
habet etiam Iustin. 7, 1, 10 14 ἀγῶνας Α: corr. Mus
15 fort. τῶν στρατηγῶν 23 με Κ: ἐμὲ ΑC

σθείη καίτοι πρεσβύτερον ὅντα δρχεῖσθαι, οὐδενὸς Μακεδόνων ὅντα δεύτερον οὕτε κατὰ τὴν στρατηγίαν οὕτε κατὰ τὴν ἀξίωσιν, καὶ ἐνδυόμενον αὐτὸν κροκωτὸν καὶ ὑποδούμενον Σικυώνια διατελεῖν δρχούμενον. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κυλδιος ἐν ὄγδοῃ Ἀσιατικῶν ἴστορε (FHG III 196) ὡς οἱ ἐστιῶντες Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τῶν φίλων τὸ μέλλον παρατεθῆσθαι ἢ τῶν τραγημάτων περιεχούσοιν· ὅτε δὲ θέλοιεν ἀναλίσκειν, περιελόντες τὸν χρυσὸν ἂμα τοῖς ἄλλοις ἔξει 10 βαλλον, ἵνα τῆς μὲν πολυτελείας οἱ φίλοι θεαταὶ γίνωνται, οἱ δὲ οἰκέται κύριοι. ἐπιλελησμένοι δὲ ἡσαν οὗτοι, ὡς καὶ Δοῦρις ἴστορε (FHG II 470), ὅτι καὶ Φίλιππος ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατήρ ποτήριον χρυσοῦν δλκὴν ἄγον πεντήκοντα δραχμὰς κεκτημένος τοῦτο 15 ἐλάμβανε κοιμώμενος ἀεὶ καὶ πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ κατετίθετο. Σέλευκος δὲ (FHG III 500) Θρακῶν φησί ε τινας ἐν τοῖς συμποσίοις ἀγχόνην παίζειν βρόχον ἀρτήσαντας ἐκ τινος ὑψους [στρογγύλον], πρὸς ὃν κατὰ κάθετον ὑποτίθεσθαι λίθον εὑπερίτρεπτον τοῖς ἐπι- 20 βαίνοντι. διαλαγχάνειν οὖν αὐτὸὺς καὶ τὸν λαχόντα ἔχοντα δρεπάνιον ἐπιβαίνειν τῷ λίθῳ καὶ τὸν τράχηλον εἰς τὸν βρόχον ἐντιθέναι· παρερχόμενον δὲ ἄλλον ἐγείρειν τὸν λίθον· καὶ ὁ κρεμάμενος ὑποτρέχοντος τοῦ λίθου, ἐὰν μὴ ταχὺ φθάσας ἀποτέμη τῷ δρεπάνῳ, 25 τέθνηκε, καὶ οἱ ἄλλοι γελῶσι παιδιὰν ἔχοντες τὸν ἐκείνου θάνατον.'

7 τῶν φᾶσι fort. delendum, cf. v. 10   8 θέλοι C   9 περιελθόντες A: corr. C   10. 11 γείνωνται A, oportebat γίνονται
 15 κοιμησόμενος Mein, sed alia fuerunt Duridis verba coll. VI
 231 b et Plin. h. n. 38, 50   18 στρογγύλον post λίθον (v. 19)
 transp. Wilam, sed videtur adiectivi εὐπερίτρεπτον interpretatio
 esse   19 προστίθεσθαι AC: corr. Mein   19. 20 τοῖς ἐπιβαίνοντι
 suspectum coll. v. 22. 23   23 ἐπιτρέχοντος AC: corr. Coraes

f 43. ταῦτ' εἰπεῖν εἰχον, ἄνδρες φίλοι καὶ συμπόται
 (Arist. Plat. 254) τῶν Ἐλλήνων πολὺ πρώτοι, περὶ ἀρ-
 χαίων συμποσίων ἐπιστάμενος. ἀκριβῶς δ' ὁ σοφὸς
 Πλάτων ἐν τῷ πρώτῳ Νόμῳ περὶ συμποσίων διη-
 γεῖται λέγων οὕτως (p. 687a). ‘καὶ οὗτ' ἂν ἐπ' ἀγρῶν 5
 ἰδοις οὗτ' ἐν ἀστεσιν ὅσων Σπαρτιάταις μέλει συμ-
 πόσια οὐδ' ὀπόσα τούτοις ἔχουσιν εἰπόμενα κάσας ἥδονὰς
 156κινεῖ κατὰ δύναμιν. οὐδ' ἔστιν ὅστις ἂν ἀπαντῶν
 κωμάξοντί τινι μετὰ μέθης οὐκ ἂν τὴν μεγίστην δι-
 κην εὐθὺς ἐπιθείη καὶ οὐδὲ ἂν Λιονύσια πρόφασιν 10
 ἔχοντί αὐτὸν φύσαιτο, ὥσπερ ἐν ἀμάξαις εἰδον παρ'
 ὑμῖν ἐγώ, καὶ ἐν Τάραντι δὲ παρὰ τοῖς ἡμετέροις
 ἀποίκοις πᾶσαν τὴν πόλιν ἐθεασάμην περὶ τὰ Λιονύ-
 σια μεθύουσαν. ἐν Λακεδαίμονι οὐκ ἔστ' οὐδὲν τοι-
 οὔτον.’

15

44. καὶ ὁ Κύνον λκος ‘ἀλλ’ ὡς ὥφελον, ἔφη, τὴν
 Θράκιον ταύτην παῖξας παιδιὰν διεφθάρης· ἀνέτεινες
 γὰρ ἡμᾶς ὥσπερ νηστείαν ἄγοντας καὶ περιμένοντας
 b τὸ ἀνατέλλον ἄστρον, οὗ φασι μὴ φανέντος οἱ τὴν
 χρηστὴν ταύτην φιλοσοφίαν εὑρόντες νόμιμον εἶναι 20
 μηδενὸς γενέσθαι. ‘ἐγὼ δ' ὁ τάλας’ κατὰ τὸν κωμῳ-
 διοποιὸν Λίφιλον (II 558 Κ).

κεστρεὺς ἂν εἶην ἔνεκα νηστείας ἄκρας.
 ἐπελάθεσθε δὲ καὶ ὑμεῖς τῶν τοῦ ποιητοῦ καλῶν, ὃς
 ἔφη (ρ 176).
 25

2 etiam haec τῶν Ἐλλ. π. πρῶτοι aliunde petita (non vero
 ex Arist. Lysistr. 1110) 3—15 hoc loco inepta 6 ἀστεος
 ὡν σπ. A 9 κομίζοντι A 10 οὗτ' ἀν A 11 ὥδον A
 14 παρ' ἡμῖν δ' οὐκ Plat 16 ἄλλως A: corr. Schw 17 fort.
 Θρακῶν διεφθάρησαν ετινες A: corr. Schw 18 ὥσπερ
 <Ιονδαῖον> Wilam, sed videntur Iudeorum sacra cum Christianorum confusa esse, quae ipso vocabulo χρηστὴν (v. 20)
 notantur

οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι.
καὶ ὁ καλὸς δ' Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ ἔφη (I 484 Κ).
ἀλλ' ἐστίν, ὡς πάτερ, κομιδῇ μεσημβρίᾳ,
ἡνίκα γε τοὺς νεωτέρους δεῖπνεῖν χρεών.

5 ἔμοι τε πολλῷ ἦν ἄμεινον κατὰ τὸ Παρμενίσκου τῶν
κυνικῶν συμπόσιον δεῖπνεῖν ἢ ἐνθάδε πάντα ὕσπερ
τοὺς πυρέσσοντας περιφερόμενα δρᾶν? γελασάντων
δὲ ἡμῶν ἔφη τις· ‘ἀλλ' ὡς λῦστε ἀνδρῶν, μὴ φθονή-
σης ἡμῖν τὸ Παρμενίσκειον ἐκεῖνο διελθεῖν συμπό-
10 σιον.’ καὶ ὅς μετέωρον αὐτὸν παραναστήσας ἔφη·
‘ὅμνυμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, αὐτὸν τὸν θεόν,
ὅς εὖ τὸ μεθύειν πᾶσιν ἡμῖν γίνεται,

15 5 ἢ μὴν ἐλέσθαι τοῦτον ἀν ξῆν τὸν βίον
ἢ τὴν Σελεύκου τοῦ βασιλέως ὑπεροχήν.

5 δοφεῖν φακῆν ἐσθ' ἡδὺ μὴ δεδοικότα,
μαλακῶς καθεύδειν ἄθλιον δεδοικότα.

45. ἀλλ' ὁ γε Παρμενίσκος οὗτος ὑπήρξατο· ‘Παρ-
20 μενίσκος Μόλπιδι χαίρειν. πλεονάζων ἐν ταῖς προσ-
φωνήσεσι πρὸς σὲ περὶ τῶν ἐπιφανῶν κλήσεων ἀγω-
νιῶ μή ποτε εἰς πληθώραν ἐμπεσὼν μεμψιμοιρήσῃς.
διὸ καὶ μεταδοῦναι σοι βούλομαι τοῦ παρὰ Κέβητι
τῷ Κυξικηνῷ δείπνου· προπιὼν δ' ὑσάπον τὴν ὥραν
25 ἐπάναγε ἐπὶ τὴν ἐστίασιν. Διονυσίων γὰρ ὅντων
Ἀθήνησι παρελήφθην πρὸς αὐτόν. κατέλαβον δὲ κυ-
νικοὺς μὲν ἀνακειμένους ἔξ, ἵνα δὲ κύνουλκον Καρ-

4 γε Di: καὶ A 5 fort. ἔμοιγε 5. 6 ἄμεινον τὸ ἢ τὸ
παθεῖν ἢ ἐνθάδε κτλ'. C 9 παρμενίσκοιν A 14 ὑμῖν A:
corr. Mein 15 ἡμῖν ἔλ. A: corr. Cas 19 Parmenisci con-
vivium ab Athenaeo effectum putat Wilam, ego dubito 24
τὴν ὥραν K: τὴν ὥραν A 26 fort. πρὸς αὐτοῦ

νεῖον τὸν Μεγαρικόν. τοῦ δείπνου δὲ χρονίζοντος λόγος ἐγένετο ποῖον τῶν ὑδάτων ἡδιστόν ἔστιν. καὶ τῶν μὲν ἐγκωμιαζόντων τὸ ἀπὸ τῆς Λέρνης, ἄλλων δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Πειρήνης, ὁ Καρνεῖος κατὰ Φιλόξενον εἶπε (fr. 2 v. 39 B⁴?) ‘τὸ κατὰ χειρῶν?’ καὶ τῆς τραπέζης 5 παρατεθείσης ἐδειπνοῦμεν ‘καὶ τὴν μὲν ἔξηντλοῦμεν φακῆν, ἥ δὲ ἐπεισέρρει (Nauck fr. ad. 62).’ εἴτα πάλιν φακοὶ προσηνέχθησαν ὅξει βεβρεγμένοι, καὶ ὁ Διυτρέφης δραξάμενος ἔφη·

Ζέῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὁς αἰτιος φακῶν (Eur. 10 Med. 326).

καὶ ἄλλος ἔξῆς ἀνεβόησε (Nauck fr. ad. 65)·

φακός σε δαίμων καὶ φακὴ τύχη λάθοι.
(ἔμοι δὲ κατὰ τὸν κωμικὸν Δίφιλον, φησὶν δὲ οὗτος 15 ἐν Πελιάσι (II 562 K).

τὸ δειπνάριον ἀνθηρὸν ἥν, γλαφυρὸν σφόδρα·

φακῆς κατ' ἄνδρα τρυπλίον μεστὸν μέγα.

157 B. πρώτιστον οὐκ ἀνθηρόν. A. ἐπὶ ταύτῃ φέρων εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέρδης μέγας ὑπό τι δυσώδης οὗτος ηρος ἀνθίαν, 20 δὲ πολλὰ ταῖς κίχλαις ἥδη λέγει.)

γέλωτος οὖν ἐπιρραγέντος παρῆν ἡ θεατροτορύνη Μέλισσα καὶ ἡ κυνάμυια Νίκιον· αὗται δὲ ἥσαν τῶν οὐκ ἀσήμων ἐταιρίδων. ἀποβλέψασι οὖν αὗται εἰς τὰ παρακείμενα καὶ δαυμάσασαι ἐγέλων. καὶ ἡ Νίκιον 25 δὲ ἔφη· ‘οὐδεὶς ὑμῶν, ἄνδρες γενειοσυλλεκτάδαι, ἵχθὺν

14—21 de suo addit Athenaei Cynulcus   16 ἥν ἀνθηρὸν
A C: corr. Erfurdt 18 fort. πρῶτον τόδ' γέρων Emperius
20. 21 corrupti; conferri potest fortasse versiculus apud Plut.
qu. conv. 668 b πρὸς κάππαριν ἥσης, δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν
21 πολλὰ χαίρειν Cas   22 γέλωτος Mus: γέλωτος οὗτος Α

ἐσθίει; ἡ καθάπερ ὁ πρόγονος ὑμῶν Μελέαγρος ὁ Γαδαρεὺς ἐν ταῖς Χάρισιν ἐπιγραφομέναις ἔφη τὸν Ὄμηρον Σύρον ὅντα τὸ γένος κατὰ τὰ πάτρια ἰχθύων ἀπεκομένους ποιῆσαι τοὺς Ἀχαιοὺς δαψιλείας πολλῆς δ οὕσης κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον; ἡ μόνον ἀνέγνωτε συγγραμμάτων αὐτοῦ τὸ περιέχον λεκίθου καὶ φακῆς σύγκρισιν; ὁρῶ γὰρ πολλὴν παρ' ὑμῖν τῆς φακῆς τὴν σκευήν· εἰς ἥν ἀποβλέποντα συμβουλεύσαμεν ἀν ὑμῖν κατὰ τὸν Σωκρατικὸν Ἀντισθένην ἔξαγειν ἑαντοὺς τοῦ βίου τοιαῦτα σιτουμένους.⁴ πρὸς ἥν ὁ Καρνείος ἔφη· Ἐνδιέθεος ὁ Πυθαγορικός, ὡς Νίκιον, ὡς φησι Κλέαρχος ὁ περιπατητικὸς ἐν δευτέρῳ βίων (FHG II 303), ἔλεγεν ἐνδεδέσθαι τῷ σώματι καὶ τῷ δεῦρο βίῳ τὰς ἀπάντων ψυχὰς τιμωρίας χάριν, καὶ διεἴπασθαι τὸν 10 θεὸν ὡς εἰ μὴ μενοῦσιν ἐπὶ τούτοις, ἔως ἂν ἔκὼν αὐτοὺς λύσῃ, πλείοσι καὶ μείζοσιν ἐμπεσοῦνται τότε λύμαις. διὸ πάντας εὐλαβουμένους τὴν τῶν κυρίων ἀνάτασιν φοβεῖσθαι τοῦ ξῆν ἑκόντας ἐκβῆναι μόνον τε τὸν ἐν τῷ d γήρᾳ θάνατον ἀσκασίως προσίσθαι, πεπεισμένους τὴν 15 ἀπόλυτων τῆς ψυχῆς μετὰ τῆς τῶν κυρίων γίγνεσθαι γνώμης.⁵ τούτοις τοῖς δόγμασιν ἡμεῖς πειθόμεθα. — ὑμῖν δὲ φθόνος οὐδὲ εἰς ἐλέσθαι ἐν τι τῶν τριῶν ἔχειν κακῶν. οὐ γὰρ ἐπίστασθε, ὡς ταλαιπωροι, δτι αἱ βαρεῖαι αὗται τροφαὶ φράττονται τὸ ἡγεμονικὸν καὶ 20 25 οὐκ ἔωσι τὴν φρόνησιν ἐν αὐτῇ εἶναι.⁶

4 τὸν ἀρχαῖον ΑC: corr. Mein δαψιλίας Α: corr. C
 5. 6 συγγραμμάτα Α σύγγραμμα C: corr. Mein 8 fort. παρα-
 σκευήν 11 Δεξιέθεος Reinesius ὡς φησιν Α: corr. Mus 13
 fort. τοῖς σώμασιν ἐν τῷ τῷ τῆδε βίῳ C 16 πλέοσι ΑC
 17 ἀνάστασιν ΑC: corr. Cas 18 ἐκστῆναι C 19 προστασθαι
 Α: corr. Cas 22 ὑμῖν δέ, *(ἔφη ἡ Νίκιον)* Schw potius
 φθόνος οὐδεὶς 28 ταλέπωροι Α 24 θράττονται Cas 25
 ἐν αὐτῇς Mein

46. (Θεόπομπος οὗν ἐν ε' Φιλικπικῶν (F H G I 286) φησι· ‘τὸ γὰρ ἐσθίειν πολλὰ καὶ κρεαφαγεῖν τοὺς μὲν εἰ λογισμοὺς ἔξαιρετι καὶ τὰς ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρας, ὁργῆς δὲ καὶ σκληρότητος καὶ πολλῆς σκαιότητος ἐμπίπλησι.’ καὶ ὁ θαυμάσιος δὲ Ἑενοφῶν φησιν (Συγ. 5 1, 2, 11) ὡς ἥδὺ μὲν μᾶξαν καὶ κάρδαμα φαγεῖν πεινῶντι, ἥδὺ δὲ ὕδωρ ἀρυσάμενον ἐκ ποταμοῦ διψῶντα πιεῖν. Σωκράτης δὲ καὶ πολλάκις πατελαμβάνετο διαπεριπατῶν ἐσπέρας βαθείας πρὸ τῆς οἰκίας καὶ πρὸς τοὺς πυνθανομένους ‘τί τηνικάδε;’ ἔλεγεν ὅψον συνά- 10 γειν πρὸς τὸ δεῖπνον.)

f ‘ἡμῖν δὲ αὐτάρκης μερὶς ἦν ἂν παρ’ ὑμῶν λάβωμεν, καὶ οὐ χαλεπαίνομεν ὡς ἐλαττον φερόμενοι, καθάπερ ὁ παρὰ Ἀντικλεῖδῃ Ἡρακλῆς. φησὶ γὰρ οὗτος ἐν τῷ β' τῶν Νόστων (p. 148 M). ‘μετὰ τὸ συν- 15 τελέσαι τοὺς ἄθλους Ἡρακλέα Εὐρυσθέως θυσίαν τινὰ ἐπιτελοῦντος συμπαραληφθέντα καὶ τῶν τοῦ Εὐρυσθέως υἱῶν τὰς μερίδας ἐκάστῳ παρατιθέντων, τῷ δ’ Ἡρακλεῖ ταπεινοτέραν παραθέντων, ὁ Ἡρακλῆς 158 ἀτιμάζεσθαι ὑπολαβὼν ἀπέκτεινε τρεῖς τῶν παίδων 20 Περιμήδην, Εὐρύβιον, Εὐρύκυλον.’ οὐ τοιοῦτοι οὖν τὸν θυμὸν ἡμεῖς, εἰ καὶ πάντα Ἡρακλέους ἔηλωται.’

47. τραγικὸν γὰρ ἡ φακῇ στιν, Ἀρχάγαθος ἔφη πο<τὲ>

γεγραφέναι δοφοῦντ’ Ὁρέστην τῆς νόσου πεπαυμένον, 25

1 sqq Theopompi Xenophontisque verba, praeterea Socratea historia ab Cynulco addita 2 fort. κρεοφαγεῖν, legebatur κρέα φαγεῖν 12 respondent Nicio cynici Parmeniscei 13 ὡς Mus: ἔως A 15 sqq verba ab epitomatore turbata liberins ordinavit C 22 hucusque Parmeniscus 23—25 ἀρχ. ἔφη πο γεγραφέναι A ἀρχ. ἔφη C, ubi pergitur ἡς καὶ δοφεῖν Ὁρε: τραγικὸν ἡ φακῇ στιν, ἡς καὶ φασιν Αγάθαρχόν ποτε Mein (duce Dobraeo), sed Agatharchi tabula, si quidem is talia potuit pingere, non demonstratur tragicus lentium usus

φησὶ Σάφιλος ὁ κωμῳδιοποιός (II 447 K). στωικὸν δὲ δόγμα ἔστιν ὅτι τε πάντα εὖ ποιήσει ὁ σοφὸς καὶ φακῆν φρονίμως ἀρτύσει. διὸ καὶ Τίμων ὁ Φλιάσιος ἔφη (fr. 22 W)· ‘καὶ Ζηνώνειόν γε φακῆν ἔψειν ὅς μὴ τὸ φρονίμως μεμάθηκεν,’ ὡς οὐκ ἄλλως δυναμένης ἔψηθῆναι φακῆς εἰλ μὴ κατὰ τὴν Ζηνώνειον ὑφήγησιν, ὅς ἔφη (fr. 21 W).

εἰς δὲ φακῆν ἔμβαλλε δυνατέστατον κοριάννου.

καὶ Κράτης δ’ ὁ Θηβαῖος ἔλεγεν (fr. 10 B)·

10 μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ’ αὐξῶν

εἰς στάσιν ἄμμε βάλῃς,

Χρύσιππός τε ἐν τῷ περὶ τοῦ καλοῦ γνώμας τινὰς ἡμῖν εἰσφέρων φησί·

μηδέποτ’ ἐλαίαν ἔσθι’, ἀκαλήφην ἔχων.

15 χειμῶνος ὥρᾳ βολβοφακῆν, βαβαί, βαβαί.

βολβοφακῆ δ’ οἶον ἀμβροσίη ψύχους κρυόεντος.

ὅς χαρίεις τε Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ ἔφη (I 431 K). εἰς πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν ἔψειν ἢ φακῆν.

καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ (I 398 K)·

20 ὅστις φακῆν ἥδιστον ὄψιν λοιδορεῖς.

Ἐπίχαρμος δ’ ἐν Διονύσοις (p. 225 L)·

χύτρα δὲ φακέας ἥψετο.

Ἀντιφάνης Ὁμοίαις (II 82 K)·

εὖ δ’ ἔγίνεθ’, εἰ φακῆν

25 ἔψειν μ’ ἐδίδασκε τῶν ἐπιχωρίων τις εἶς.

οἶδα δὲ καὶ τὴν Ὄδυσσεως τοῦ φρονιμωτάτου καὶ

2 πάντα τε vel <ἄλλα> τε πάντα K 4 ζηνώνιον (hic et v. 6) A: corr. C γε A: τε C, fort. καὶ τὸ φακῆν ἔψειν, non enim lentes Zenonis sunt, sed coquendi ratio 14 μήποτ’ A: corr. Bgk 16 ἵσσον ἀμβροσίη Mein 18 πτισάνην ην A: corr. C 22 ἥψατο C et Herod. II p. 911 L 24 ηφακην A: corr. K 25 εψειημεδίδασκε A: corr. Pors τισεις A

συνετωτάτου ἀδελφὴν Φακῆν καλούμενην, ἣν ἂλλοι
d τινὲς Καλλιστὸς ὄνυμάξουσιν, ὡς ἰστορεῖν Μνασέαν
τὸν Πατρέα ἐν τρίτῳ Εὐρωπιακῷ (FHG III 152) φησιν
Λυσίμαχος ἐν τρίτῳ Νόστων (ib. 339).¹

48. ἐπὶ τούτοις γελάσαντος πάνυ ἔκλαμπρον τοῦ 5
Πλούταρχου οὐκ ἐνέγκας ὁ κύων παροραθείσαν τὴν
περὶ τῆς φακῆς πολυμάθειαν ‘ἄλλ’ ὑμεῖς γε, ἔφη, οἱ
ἀπὸ τῆς καλῆς Ἀλεξανδρείας, ὃ Πλούταρχε, σύντροφοι
ἐστε τῷ φακίνῳ βρώματι καὶ πᾶσα ὑμῶν ἡ πόλις
πλήρης ἐστὶν φακίνων· ὃν καὶ Σώπατρος ὁ Φάκιος 10
παρωδὸς μέμνηται ἐν δράματι Βακχίδι λέγων οὕτως·

e   οὐκ ἂν δυναίμην εἰσορῶν χαλκήλατον
μέγαν κολοσσὸν φάκινον ἄρτον ἐσθίειν.
‘ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι’ κατὰ τὸν σὸν Εὐριπίδην (fr. 884
N), γραμματικώτατε, ‘πλὴν δυοῖν μόνον,’ 15

Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ’ ὑδρηχόου;
ἄπερ πάρεστι καὶ πέφυκ’ ἡμᾶς τρέφειν.
ὣν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή· τρυφῇ γέ τοι
δ ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν.
καν ἄλλοις δέ φησιν ὁ σκηνικὸς οὗτος φιλόσοφος 20
(fr. 885).

f   ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι σώφρονος τραπέζης,
τὸ δ’ ἄκαιδον ἀπαν ... ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν.
καὶ ὁ Σωκράτης δ’ ἔλεγεν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων δια-
φέρειν καθ’ ὅσον οἱ μὲν ζῶσιν ἵν’ ἐσθίωσιν, αὐτὸς 25
δ’ ἐσθίει ἵνα ξῆ. Διογένης τε πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας
αὐτῷ ἀποτριβομένῳ ἔλεγεν· ‘εἴθ’ ἡδυνάμην καὶ τὴν

1 Mnaseam scripsisse Ἰθακῆν καλούμενην coni. Lehrs 7
πολυμαθίαν A 10 φακίνων <ἄρτων> Mein ‘Φάκιος iocose
pro Πάφιος’ Cas 11 βακίδηι A: corr. Cas 17 ὑμᾶς A:
corr C 18 πλησμονῆς A: corr. Gell. 6, 16, 7 23 ἄπαν τόδ’
suppl. Pors

γαστέρα τρίψας τῆς πείνης καὶ τῆς ἐνδείας παύσασθαι.²
οὐ δ' Εὐριπίδης ἐν Ἰκέτισι περὶ τοῦ Καπανέως φησίν·

Καπανεὺς ὅδ' ἔστιν· φῶ βίος μὲν ἦν πολὺς,

ἡκιστα δ' ὅλβῳ γαῦρος ἦν, φρόνημα δὲ

οὐδέν τι μεῖζον εἶχεν ἢ πένης ἀνήρ,¹⁵⁹

ψέγων τραπέζαις εἰ τις ἔξογοιτ' ἄγαν,

τάρακοῦν ἐπαινῶν· οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾶ

τὸ χρηστὸν εἶναι, μέτρια δ' ἔξαρχειν ἔφη.

49. οὐκ ἦν γὰρ τοιοῦτος ὁ Καπανεὺς οἶνον ὁ καλὸς

10 Χρύσιππος διαγράφει ἐν τῷ περὶ τῶν μὴ δι' αὐτὰ
αἱρετῶν λέγων ὅδε· ἐπὶ τοσοῦτον τινες ἐκπίπτουσι
πρὸς τὸ φιλάργυρον ὥστε ἵστορησθαι πρὸς τῇ τελευτῇ ^ἢ
τινα μὲν καταπιόντα οὐκ ὀλίγους χρυσοῦς ἀποθανεῖν,
τὸν δὲ ἔτερον φαψάμενον εἰς τινα χιτῶνα καὶ ἐνδύντα
15 αὐτὸν ἐπισκῆψαι τοῖς οἰκείοις θάψαι οὕτως μήτε καύ-
σαντας μήτε θεραπεύσαντας.³ οὕτοι γὰρ καὶ οἱ τοιοῦτοι
μονονονυχὶ βιωταί τες ἀποθνήσκουσιν (Eur. fr. 326 N.).

ώς χρυσέ, δεξιώμα κάλλιστον βροτοῖς,

ώς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει,

20 οὐ παῖδες ἐν δόμοισιν, οὐ φίλος πατήρ,
οῖας σὺ χοὶ σὲ δώμασιν κεκτημένοι.

5 εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ,

οὐ θαῦμ⁴ "Ἐρωτας μυρίους αὐτὴν ἔχειν.

τοιαύτη τις ἦν ἡ φιλοχρηματία παρὰ τοῖς τότε· περὶ⁵
25 ἡς Ἀνάχαρσις πυνθανομένου τινὸς πρὸς τί οἱ Ἑλληνες
χρῶνται τῷ ἀργυρῷ εἴπεν· πρὸς τὸ ἀριθμεῖν. Διο-
γένης δ' ἐν τῇ ἑαυτοῦ Πολιτείᾳ νόμισμα εἶναι νομο-

2 Euripidis versus saepe adhibuit Zeno, cf. Diog. L. 7, 22
4 ὅλβῳ A: corr. C 9 τοιοῦτος, ὡς ἔοικεν C οἶνος C 12
πρὸς τὸ ἀργυρίον A C: corr. Wilam 14 εἰς τὸν χιτῶνα Mein
16 μήθ' <ἔτερα> θεραπ. Mein 18 δεξιάμα A: corr. C 20 παι-
δες αὐθηράποιοις Sext. Emp. et Stob 26 εἰπε C: εἰπεῖν A

θετεῖ ἀστραγάλους. καλῶς γὰρ καὶ ταῦτα ὁ Εὐφρίπιδης εἶρηκε (fr. 20 N).

μὴ πλοῦτον εἰπῆς· οὐχὶ θαυμάξω θεόν,
δὲν χὼν κάκιστος φαδίως ἐκτήσατο.

d *Xρύσιππος* δ' ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ τῇ εἰς τὴν περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν πραγματείαν νεανίσκου φησί τινα ἐκ τῆς Ἰωνίας σφόδρα πλούσιον ἐπιδημῆσαι ταῖς Ἀθήναις πορφυρίδα ἡμφιεσμένον ἔχουσαν χρυσᾶ κράσπεδα. πινθανομένου δέ τινος αὐτοῦ ποδαπός ἐστιν ἀποκρίνασθαι ὅτι πλούσιος. μήποτε τοῦ αὐτοῦ μνημονεύει 10 καὶ "Αλεξίς ἐν Θηβαίοις λέγων ὥδε (Π 326 K)."

ἐστὶν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; B. πλούσιος· τούτους δὲ πάντες φασὶν εὐγενεστάτους, πένητα δ' εὐπάτριδ' οὐδὲ εἰς δρᾶ.

e 50. ταῦτ' εἰπὼν ὁ Κύνουλκος, ἐπεὶ μὴ ἐκροταλίσθη, 15 θυμωθεὶς 'ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτοι, ἔφη, ὡς συμποσίαρχε, ὑπὸ λογοδιαρροίας ἐνοχλούμενοι μὴ πεινᾶσιν ἢ τὰ περὶ τῆς φακῆς λεχθέντα χλευάξουσιν, ἐν νῷ ἔχοντες τὰ εἰρημένα Φερεκράτει ἐν Κοριαννοῖ (I 163 K). φέρε δὴ κατακλινῶ· σὺ δὲ τράπεζαν .. φέρε 20 καὶ κύλικα κάντραγεῖν, ἵν' ἥδιον πίω.

B. ίδοὺ κύλιξ σοι καὶ τράπεζα καὶ φακοί.

A. μὴ μοι φακούς, μὰ τὸν Δία· οὐ γὰρ ἥδομαι.

f ἦν γὰρ τράγη τις, τοῦ στόματος ὅξει κακόν — ἐπεὶ οὖν διὰ τοῦτο φυλάττονται οἱ σοφοὶ οὗτοι τοὺς 25 φακούς, ἀλλ' ἡμῖν γε ποίησον δοθῆναι ἄρτον, μεθ'

1 γὰρ A: δὲ C. 5. 6 τῆς εἰς τὴν — πραγματείαι A: corr. Cas, sed cf. XI 464 d, unde fort. ἐγ τῇ εἰσαγωγικῇ περὶ ἀγ. κ. κακ. πραγματείᾳ 14 πένητας δ' εὐπάτριδας A.C: corr. William, tum fort. οὐδὲ εἰς ἔόρακέ πω 20 εἰσφερε Dobr, ἔκφερε Kock, fort. μοι φέρε 24 στόμαχος A: corr. C 26 aut ἄρτους scrib. aut, quod praestat, ἄρτον <καὶ . . .>, μεθ' ὧν

ῶν μηδὲν τῶν πολυτελῶν, ἀλλὰ καν τὴν πολυθρύλητον ἔχης φακῆν ἢ τὸν καλούμενον κόγχον.³ γελασάντων δὲ πάντων καὶ ἐπὶ τῷ κόγχῳ μάλιστα ἀπαίδευτοι ἔστε, ἔφη, ἄνδρες δαιτυμόνες, οὐκ ἀναγινώσκοντες

5 βιβλία ἃ μόνα παιδεύει τούς γε ἐπιθυμοῦντας τῶν κα-160

λῶν· λέγω δὲ τὰ Τίμωνος τοῦ Πυρρωνείου [τῶν σίλλων]. οὗτος γάρ ἔστιν ὃς καὶ τοῦ κόγχου μνημονεύει ἐν τῷ β' τῶν σίλλων λέγων οὕτως (fr. 44 W).

οὗτε μοι ἡ Τεῖη μᾶξ³ ἀνδάνει οὗτε καρύκη

10 ἡ Λυδῶν, λειτή δὲ καὶ αὐταλέη ἐνὶ κόγχῳ
Ἐλλήνων ἡ πᾶσα περισσοτερύφητος διεῖν.

διαφόρων γὰρ ούσῶν καὶ τῶν ἐκ Τέω μαξῶν (ώς καὶ τῶν ἐξ Ἐρετρίας, ως Σώπατρος ἐν Βακχίδος μνηστήροις· φησὶν γάρ·

15 'Ἐρέτριαν ὁρμήθημεν εἰς λευκάλφιτον) b
καὶ τῶν Λυδίων καρυκκῶν προκρίνει ἀμφοτέρων ὁ Τίμων τὸν κόγχον.'

51. πρὸς ταῦτα ὁ καλὸς ἡμῶν ἔστιάτωρ Λαρήνσιος καὶ αὐτὸς ἔφη· ὡς ἄνδρες κύνες οἱ . . . κατὰ τὴν 20 Στράττιδος τοῦ κωμῳδιοποιοῦ Ἰοκάστην, ἥτις ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Φοινίσσαις φησίν (I 724 K).
ταῦτα ὁ καλὸς ἡμῶν ἔστιάτωρ Λαρήνσιος καὶ αὐτὸς ἔφη· ὡς ἄνδρες κύνες οἱ . . . κατὰ τὴν Στράττιδος τοῦ κωμῳδιοποιοῦ Ἰοκάστην, ἥτις ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Φοινίσσαις φησίν (I 724 K).
ταῦτα ὁ καλὸς ἡμῶν ἔστιάτωρ Λαρήνσιος καὶ αὐτὸς ἔφη· ὡς ἄνδρες κύνες οἱ . . . κατὰ τὴν Στράττιδος τοῦ κωμῳδιοποιοῦ Ἰοκάστην, ἥτις ἐν Νεκυίᾳ 25 μνημονεύει οὕτως·

'Ιθακος Ὄδυσσεύς, τούπλι τῇ φακῇ μύρον,

πάρεστι· θάρσει, θυμέ.

6 πυρρωνίου A 6. 7 τῶν σίλλων del. K 7 τῆς κόγχου
meminit Timo 9 ἡ τηι μᾶξ³ A: corr. Cas καρφύκη A:
corr. Schw 10 λητηι δέ A: corr. Mus (λιτή) οὐσαλέη
A: corr. s 11 ἀπερισσοτερύφητος Valcken 15 ἐρέτριαν A:
corr. C εισελευκάλφιτον A: corr. C 19 hiatum not. K

Κλέαρχος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν (FHG II 320) ὡς παροιμίαν ἀναγράφει τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύδον, ἵστις μέμνηται καὶ ὁ ἔμδος προπάτωρ Οὐάρρων ὁ Μενίππειος ἐπικαλούμενος (p. 219 Bue³). καὶ οἱ πολλοὶ τῶν γραμματικῶν τῶν 'Ρωμαιικῶν οὐχ 5 διμιλήσαντες πολλοῖς Ἐλληνικοῖς ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσιν οὐκ ἴσασιν ὅθεν εἰληφεν ὁ Οὐάρρων τὸ ἰαμ-
δ βεῖον. σὺ δέ μοι δοκεῖς, ὁ Κύνουλκε (τούτῳ γὰρ
χαίρεις τῷ ὀνόματι, οὐ λέγων ὃ ἐκ γενετῆς σε ἡ μήτηρ
κέκληκε) κατὰ τὸν σὸν Τίμωνα (fr. 31 W) εἶναί 'μοι 10
καλός τε μέγας τε,' οὐκ ἐπιστάμενος ὅτι κόγχος παρὰ
προτέρῳ μνήμης τετύχηκεν 'Ἐπιχάρμῳ ἐν τῷ Ἑορτᾷ
καὶ Νάσοις (p. 229 L) 'Αντιφάνει τε τῷ κωμικῷ, ὃς
ὑποκοριστικώτερον αὐτὸν ὠνόμασεν ἐν Γάμῳ οὕτως
(II 40 K).'
15

κογχίον τε μικρὸν ἀλλᾶντός τε προστετμημένον.⁴
ἔξῆς ἀρπάσας τὸν λόγον ὁ Μάγνος ὁ μὲν πάντα
εἰ ἄριστος, ἔφη, Λαρήνσιος ὀξέως καὶ καλῶς ἀπήντησε
τῷ γάστριδι κυνὶ περὶ τοῦ κόγχου. ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς
τοῦ Παφίου Σωπάτρου Γαλάτας,
20

παρ' οἷς ἔθιος ἐστίν, ἡνίκ' ἀν προτέρημά τι
ἐν τοῖς πολέμοις λάβωσι, θύειν τοῖς θεοῖς
τοὺς αἰχμαλώτους, *<τοὺς>* Γαλάτας μιμούμενος
κάγὼ κατακαύσειν ηὐξάμην τοῖς δαίμοσι
5 διαλεκτικὸν τρεῖς τῶν παρεγγεγραμμένων.
καὶ μὴν φιλοσοφεῖν φιλολογεῖν τ' ἀκηκοὰς
f ύμᾶς ἐπιμελῶς καρτερεῖν θ' αἴρουμένους,
25

4 μενίππιος A 6 πολλὰ τοῖς K 7. 8 Ιαμβίον A 10,
11 μοι καλός corruptum, fort. μύλος cf. Hes 11. 12 παρ'
ὅποτέρωι A: corr. Coraes 12 ἐν τε Mein, fort. ἐν τῇ (scil.
κωμῳδίᾳ) 16 κογχίον τι Mein 23 τοὺς add. Pors 26
καὶ μὴ ετ φιλολόγων A: corr. Mus

τὴν πεῖραν ὑμῖν λήψομαι τῶν δογμάτων,
πρῶτον καπνίξων· εἰτ' ἐὰν ὀπτωμένων

10 ίδω τιν' ὑμῶν συσπάσαντα τὸ σκέλος,

Ζηνωνικῷ πραθήσεθ' οὗτος κυρίῳ

5 ἐπ' ἔξαγωγῇ, τὴν φρόνησιν ἀγνοῶν.

52. μετὰ παρρησίας γάρ ἐρῶ πρὸς αὐτούς· εἰ αὐτάρ-
κειαν ἀσπάξῃ, φιλόσοφε, τί οὐ τοὺς Πυθαγορικοὺς
ἐκείνους ἔηλοῖς, περὶ ὧν φησιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν¹⁶¹
Μνήμασι τάδε (Π 76 Κ).

10 τῶν Πυθαγορικῶν δ' ἔτυχον ἄθλιοί τινες
ἐν τῇ χαράδρᾳ τρώγοντες ἄλιμα καὶ κακὰ
τοιαῦτα συλλέγοντες <ἐν τῷ κωρύκῳ>.

κάν τῷ κυρίῳς Κωρύκῳ δ' ἐπιγραφομένῳ φησί (ib. 67).
πρῶτον μὲν ἀσπερ πυθαγορίζων ἐσθίει

15 ἔμψυχον οὐδέν, τῆς δὲ πλείστης τούβολοῦ
μάξης μελαγχρῆ μερίδα λαμβάνων λέπει.

”Αλεξις δ' ἐν Ταραντίνοις (ib. 378).^b

οἱ πυθαγορίζοντες γάρ, ὡς ἀκούομεν,
οὔτ' ὅφον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἐν

20 ἔμψυχον, οἶνόν τ' οὐχὶ πίνουσιν μόνοι.

B. Ἐπιχαρίδης μέντοι κύνας κατεσθίει,

5 τῶν Πυθαγορείων εἰς. A. ἀποκτείνας γέ που·

οὐκ ἔτι γάρ ἐστ' ἔμψυχον.

προελθών τέ φησι·

25 πυθαγορισμὸν καὶ λόγοι
λεπτοὶ διεσμιλευμέναι τε φροντίδες

1 ὑμῖν Iacobs: ὑγιῆ A   2 πρῶτον K: πρόστον (i. e.
πρῶτον εχ πρόσθεν corr) A   3 εἰδὼ Α: corr. Pors   4 παρα-
θήσεθ' A: corr. Cas   10 Πυθαγοριστῶν Elmsl   δὲ τυχὸν
A: corr. Pors   11 ἄλιμον Nauck   12 ἐν τῷ κωρύκῳ suppl.
Koppiers, rectius fort. εἰς τὸν κώρυκον Wilam   13 κυρίῳ A:
corr. Schw   21 μέν τοι Iac: μὲν τὰς A   22 extr. γενοῦ
A: corr. Kock

- τρέφουσ' ἐκείνους, τὰ δὲ καθ' ἡμέραν τάδε·
 c 10 ἄρτος καθαρὸς εἰς ἐκατέρῳ, ποτήριον
     ὑδατος· τοσαῦτα ταῦτα. *B.* δεσμωτηρίου
     λέγεις δίαιταν· πάντες οὗτοι οἱ σοφοὶ
     διάγουσι καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσι που; 5
     A. τρυφῶσιν οὗτοι πρὸς ἑτέρους. ἄρ' οἶσθ' ὅτι
 15 *Mελανιππίδης* ἔταιρός ἐστι καὶ Φάσων
     καὶ Φυρόμαχος καὶ Φᾶνος, οἱ δι' ἡμέρας
     δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην μίαν.
 καὶ ἐν *Πυθαγοριξούσῃ* (ib. 370). 10
     ἡ δ' ἐστίασις ἴσχαδες καὶ στέμφυλα
 d καὶ τυρὸς ἔσται· ταῦτα γὰρ θύειν νόμος
     τοῖς *Πυθαγορείοις*. *B.* νὴ Δί', λερεῖον μὲν οὖν
     όποῖον ἀν κάλλιστον, ὃ βέλτιστ', ἔχη.
 καὶ μετ' ὀλίγα. 15
     ἔδει θ' ὑπομεῖναι μικροσιτίαν, φύπον,
     φίγος, σιωπήν, στυγνότητ', ἀλουσίαν.
 53. τούτων δ' ὑμεῖς, ὃ φιλόσοφοι, οὐδὲν ἀσκεῖτε,
     ἀλλὰ καὶ τὸ πάντων χαλεπώτατον λαλεῖτε περὶ ὃν οὐκ
     οἴδατε καὶ ὡς κοσμίως ἐσθίοντες ποιεῖτε τὴν ἔνθεσιν 20
     κατὰ τὸν ἥδιστον Ἀντιφάνη· οὗτος γὰρ ἐν Δραπετα-
     γωγῷ λέγει (II 46 K).
 e κοσμίως ποιῶν τὴν ἔνθεσιν
     μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ πρόσθε, μεστὴν δ' ἔνδοθεν
     τὴν χειρα, καθάπερ αἱ γυναικες, κατέφαγε 25
     πάμπολλα καὶ ταχύτατα,

1 ταδει καθ' ἡμ. ταδὲ A   4 λέγειν A: corr. C   οὗτοι
 AC: corr. Villebrun   5 κακοπαθοῦσιν; *A.* οὐ Kock   6 οὗτοι
 Cob: ἔτεροι A   ἄριστ' ὅτι A: corr. Mus   8 ἡμέρας μιᾶς A:
 corr. Mus   14 ἀν Cas: οὖν A   ἔχης Mein, fort. κάλλιστά γ', ὃ
 16 μικρὸν ἀστίαν A ἀστίαν C: corr. Pors   19 χαλεπώτερον A:
 corr. Mein   25 καταφάγετε AC: corr. Di   26 τάχιστα Herw

ἔξδον κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον ποιητὴν ἐν Βομβυσιῶ
λέγοντα (ib. 37) δραχμῆς ὥνησασθαι

τὰς προσφόρους ὑμῖν τροφάς,
σκορόδια, τυρόν, κρόμμια, κάππαριν . . .
5 ἅπαντα ταῦτ' ἔστιν δραχμῆς.

'Αριστοφῶν δ' ἐν Πυθαγοριστῇ (II 279 K).

πρὸς τῶν θεῶν, οἱόμεθα τοὺς πάλαι ποτὲ
τοὺς Πυθαγοριστὰς γινομένους ὄντας δύπान f
ἐκόντας ἢ φορεῖν τρίβωνας ἡδέως;

10 οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

5 ἀλλ' ἔξ ἀνάγκης, οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἔν,
τῆς εὐτελείας πρόφασιν εὔροντες καλὴν
ὅρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους.
ἔπει παράθετος αὐτοῖσιν ἰχθῦς ἢ κρέας,

15 καὶ μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους,

10 ἐθέλω κρέμασθαι δεκάνις.

οὐκ ἄκαιρον δ' ἔστιν μημονεῦσαι καὶ τοῦ εἰς ὑμᾶς¹⁶²
ποιηθέντος ἐπιγράμματος, ὅπερ παρέθετο ὁ Δελφὸς
'Ηγήσανδρος ἐν ἔκτῳ ὑπομνημάτων (FHG IV 413).

20 ὁφρυνανασπασίδαι, φινεγκαταπηξιγένειοι,
σακκογενειοτρόφοι καὶ λοπαδαφπαγίδαι,
είματανωπερίβαλλοι, ἀνηλιποκαιβλεπέλαιοι,
νυκτιλαθραιοφάγοι, νυκτιπαταιπλάγιοι,

1 ἐν θομβυνίῳ A: corr. Cas 2 λέγονται A 4 σκόροδα
A: corr. Iac κάππαριν, θύμον Mein 5 πάντα A: corr.
Mein 6 ἀριστοφάνης AC: corr. Menagius ἐν πυθαγόροις·
τί A: corr. Schw 7 τί ποτε οἱόμεθα C (om. πρὸς τ. θ.)
extr. fort. τούσδε, δέσποτα, nam servus loquitur cf. v. 16 14
αὐτοῖς A: corr. Brunck 17 ἡμᾶς A: corr. Mus 20 φεινεν-
καταπηξιγένειοι A: corr. C 22 ἵνα τὰν ωπερίβαλλ' ὀτάνηλ—
A: corr. Cas et Scal, sequens vocab. corruptum 23 νυκτι-
παταιπλάγιοι non recte formatum, νυκτιματαιοπλάνοι Wilam
vix recte

5 μειρακιεξαπάται <καὶ> συλλαβοπενσιλαληταῖ,

b δοξοματαιόσοφοι, ξηταρετησιάδαι.

54. Ἀρχέστροατός τε ὁ Γελῶος ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ —
 ἦν μόνην ὑμεῖς φαψφδίαν οἱ σοφοὶ ἀσπάζεσθε, μόνον
 τοῦτο πυθαγορίζοντες τὸ σιωπᾶν, δι' ἀσθένειαν λόγων 5
 τοῦτο ποιοῦντες, ἔτι τε τὴν Σφοδρίου τοῦ κυνικοῦ
 τέχνην ἐρωτικὴν καὶ τὰς Πρωταγορίδου ἀκροάσεις
 ἐρωτικὰς Περσαίου τε τοῦ καλοῦ φιλοσόφου συμπο-
 τικοὺς διαλόγους συντεθέντας ἐκ τῶν Στελλπωνος
 c καὶ Ζήνωνος ἀπομνημονευμάτων, ἐν οἷς ξητεῖ, ὅπως 10
 ἀν μὴ κατακοιμηθῶσιν οἱ συμπόται, [καὶ] πῶς ταῖς
 ἐπιχύσεσι χρηστέον πηνίκα τε εἰσακτέον τοὺς ὡραίους
 καὶ τὰς ὡραίας εἰς τὸ συμπόσιον καὶ πότε αὐτοὺς
 προσδεκτέον ὡραῖομένους καὶ πότε παραπεμπτέον ὡς
 ὑπερορῶντας, καὶ περὶ προσοψημάτων καὶ περὶ ἄρτων 15
 καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα τε περιεργότερον περὶ φιλη-
 μάτων εἰρηκεν ὁ Σωφρονίσκου φιλόσοφος, ὃς περὶ
 ταῦτα τὴν διάνοιαν ἀεὶ στρέψων πιστευθείς, ὡς φησιν
 d Ἐρμιππος (FHG III 49), ὑπ' Ἀντιγόνου τὸν Ἀκροκό-
 ρινθον καθωνιζόμενος ἔξεπεσεν καὶ αὐτῆς τῆς Κορίνθου, 20
 καταστρατηγηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σικυωνίου Ἀράτου, ὁ πρό-
 τερον ἐν τοῖς διαλόγοις πρὸς Ζήνωνα διαμιλλώμενος ὡς
 ὁ σοφὸς πάντως ἀν εἶη καὶ στρατηγὸς ἀγαθός, μόνον
 τοῦτο διὰ τῶν ἐργῶν διαβεβαιωσάμενος ὁ καλὸς τοῦ
 Ζήνωνος οἰκετειεύς. χαριέντως γὰρ ἐφη Βίων ὁ Βορυ- 25
 σθενίτης θεασάμενος αὐτοῦ χαλκῆν εἰκόνα, ἐφ' ἣς
 ἐπεγέγραπτο 'Περσαῖον Ζήνωνος Κιτιᾶ', πεπλανῆσθαι

1 καὶ add. Mus 8 fort. τοὺς καλοὺς [φιλοσόφον] συμπ. δ.
 11 καὶ del. K 17 fort. εἰρηκεν <ἢ> ὁ Σωφρονίσκου [φιλόσο-
 φος] scil. apud Xenoph. mem. II 6,33 23 μόνον recte habet:
 sapiens utique bonus belli dux; ille non sapiens fuit, ergo ne
 bonus quidem dux 25 ὁ κιτιεὺς A: corr. K

εἶπε τὸν ἐπιγράψαντα· δεῖν γὰρ οὕτως ἔχειν ‘Περσαῖον ε
Ζήνωνος οἰκετιᾶ.’ ἦν γὰρ ὅντως οἰκέτης γεγονὼς τοῦ
Ζήνωνος, ὡς Νικίας ὁ Νικαῖος ἴστορεῖ ἐν τῇ περὶ
τῶν φιλοσόφων ἴστορᾳ καὶ Σωτίων ὁ Ἀλεξανδρεὺς
5 ἐν ταῖς Διαδοχαῖς. δύο δὲ συγγράμμασι τοῦ Περσαίου
ἀπηντήκαμεν τῆς σοφῆς ταύτης πραγματείας τοιοῦτον
ἔχουσι τὸ ἐπίγραμμα συμποτικῶν διαλόγων. 55. Κτη-
σίβιος δ’ ὁ Χαλκιδεὺς ὁ Μενεδήμου γνώριμος, ὡς φη-
σιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς βίοις (p. 102 Wil),
10 ἐφωτηθεὶς ὑπό τινος τέ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας f
αὐτῷ, ἐφη ‘ἀσυμβόλῳ δειπνεῖν.’ διὸ καὶ ὁ Τίμων
που πρὸς αὐτὸν ἐφη (fr. 30 W).

δειπνομανές, νεβροῦ ὅμματ’ ἔχων, κραδίην δ’ ἀκύλιστον.
15 ἦν δ’ εὗστοχος ὁ Κτησίβιος καὶ χαρίεις περὶ τὸ γε-
λοῖον· διὸ καὶ πάντες αὐτὸν ἐπὶ τὰ συμπόσια παρεκά-163
λουν· οὐχ ὥσπερ σύ, κυνικέ, ὁ μηδέποτε ταῖς Χάρισιν,
ἀλλ’ οὐδὲ ταῖς Μούσαις θύσας. φυγοῦσα γοῦν σε καὶ
τοὺς σοὶ παραπλησίους ἡ Ἀρετὴ Ἡδονὴ παρακάθηται,
ῶς φησι Μνασάλκης ὁ Σικυώνιος ἐν ἐπιγράμμασιν.
20 ἄδ’ ἐγὼ ἀ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῇδε κάθημαι
‘Ἡδονὴ, αἰσχίστως κειραμένη πλοκάμους,
θυμὸν ἔχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ ἄπασιν
ἀ κακόφρων Τέρψις κρείσσον ἐμοῦ κένοιται. b
25 Βάτων δ’ ὁ κωμικὸς ἐν Ἀνδροφόνῳ φησί (IV 499 M).
τῶν φιλοσόφων τοὺς σώφρονας ἐνταυθοῖ καλῶ,
τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ διδόντας οὐδὲ ἔν,
τοὺς τὸν φρόνιμον ξητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις

2 οἰκετιαῖα (i. e. — ἔα) A	11 ἀσυμβόλως AC: corr. K
13 νεκροῦ AC: corr. Schw	16 ταῖς χερσὶν A: corr. C 17
θύσαις A: corr. C fort. οὖν	20—23 formas sive doricas
seu volgares integras exhibui ex A	20 ταλάμων A: corr. C
27 φρόνιμον A: corr. Mus	

καὶ ταῖς διατριβαῖς ἀσπερ ἐποδεδρακότα
ἢ ἄνθρωπ' ἀλάστερ, διὰ τί συνδοίες ἔχει
τῆτες; τί τέμικοττον ἀδικεῖς τοὺς θεούς;
τί τάργυριον, ἄνθρωπε, τιμιστερον
σαντοῦ τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει;
ἀλυσιτελῆς εἰ τῇ πόλει κίνην ὑδωρ.

10 τὸν γὰρ γεωργὸν καὶ τὸν ἐμπορον κακοῖς.
ἔγὼ δὲ τὰς προσόδους μεθύνων καλὰς ποῦ.
ἔπειθ' ἔωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον
καταμανθάνων τοῦλαιον, ὥστε περιφέρειν
ώρολόγιον δόξεις τι, οὐχὶ λήκυθον. —

56. Ἀρχέστροτος δέ, ὁ Κίννουλκε, ὃν ἀντὶ τοῦ Ὄμηρου προσκυνεῖς διὰ τὴν γαστέρα — ‘ἥς οὐ λαμψά φάτερον οὐδέν’, ὁ Τίμων σου (fr. 56 W) —, περὶ τοῦ κυνὸς τοῦ θαλαττίου ἴστορῶν γράφει καὶ ταῦτα 15 (fr. 28, 13 R).
 ἀλλ’ οὐ πολλοὶ ἵσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα
οὐδ’ ἔσθειν ἔθέλουσιν, ὅσοι κεπφαττελεβώδη
ψυχὴν κέκτηνται θυητῶν εἰσὶν τ’ ἀπόπληκτοι,
ώς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος· ἅπας δὲ 20
 5 ἰχθύς σάρκα φιλεῖ βροτέην, ἃν που περικύρσῃ·
ώστε πρέπει καθαρῶς διόσοι τάδε μωρολογοῦσι
τοῖς λαχάνοις προσάγειν καὶ πρὸς Διόδωρον ἴόντας
ε τὸν σοφὸν ἐγκρατέως μετ’ ἔκεινον πυνθαγορίζειν.
 ἦν δ’ ὁ Διόδωρος οὖτος τὸ μὲν γένος Ἀσπένδιος, 25
Πυνθαγορικὸς δὲ δόξας εἶναι ὑμῶν τῶν κυνικῶν τρό-

5 τοσοῦτ’ ἔθηκας K 10 καταμανθάνων non intellego
 11 δόξαι τις A: corr. Egk 12 redit oratio ad p. 162 b, οὐν pro
 δὲ Wilam 13 ἥς ουδὲ A: cf. VII 279 f 18 ἔθέλουσ’ ὅσοι
 πούφηρ τε λεβώδη A: corr. Bentl, cf. VII 310 e 19 εἰσὶν
 δ’ A: corr. p. 310 21 σάρκας φιλέει et ἃν περ A: corr.
 p. 310

πον ἔξη, κομῶν καὶ φυπῶν καὶ ἀνυποδητῶν. ὅθεν καὶ Πυθαγορικὸν τὸ τῆς κόμης ἔδοξαν εἰναί τινες ἀπὸ τοῦ Διοδώρου προαχθέν, ὡς φησιν Ἐρμιππος.
Tίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἴστοριῶν
 5 (FHG I 211) περὶ αὐτοῦ γράφει οὕτως· ‘Διοδώρου τοῦ τὸ γένος Ἀσπενδίου τὴν ἔξηλλαγμένην εἰσαγαγόντος κατασκευὴν καὶ τοῖς Πυθαγορείοις πεπλησιακέναι προσποιηθέντος· πρὸς δὲν ἐπιστέλλων ὁ Στρατόνικος ἐκε- f λευσε τὸν ἀπαίροντα τὸ φηθὲν ἀπαγγεῖλαι

10 τῷ περὶ μηροπέπλου μανίας ὑβρεῶς τε περιστάσιμον στοὰν ἔχοντι Πυθαγόρου πελάτᾳ.

Σωσικράτης δ' ἐν τρίτῳ φιλοσόφῳ διαδοχῆς βαθεῖ πώγωνι χρήσασθαι τὸν Διόδωρον ἴστορεῖ καὶ τρίτῳν αὐτοῦ λοιποῖς καὶ ἀλείμμασι κουρᾶ τε τῇ συνήθει χρωμένων. 57. εἰ δὲν ὑμεῖς ὄντες, ὡς φιλόσοφοι, τὴν αὐτάρκειαν ἀσπάξεσθε καὶ τῶν δείπνων τὰ εὔτελῆ, τι ἐντὸν ταῦθα παραγίνεσθε μηδὲ κληθέντες; ἢ ὡς εἰς ἀσώτιον μαγειρικὰ σκεύη καταλέγειν μαθησόμενοι; ἢ ὡς τὸν Διογένους Κεφαλίωνα ἀποστοματιοῦντες; κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέους Κηδαλίωνά ἐστε
 μαστιγίαι, κέντρωνες, ἀλλοτριοφάγοι (fr. 305 N).

7 πυθαγορείος A 10. 11 ridetur Diodorus cynicam et pythagoricam vitam miscens; στοὰν περιστάσιμον i. e. *ingens auditorium*, cf. ὅχλοιο περίστασιν Timon. fr. 19 W 11 πε-
 λαιται A: corr. 5 14 καὶ del. Schw 15 προσαγαγόντα A:
 corr. Mein 16 λευκᾶ τε Nauck coll. Iambl. v. P. 21, 100
 17 ἀλλιμμασι A: corr. C 19 τῶν δείπνων τὰ εὔτελῆ K: τὰ
 τῶν δείπνων εὔτελῆ A 20 ἀσωτεῖον Mein 22 ἀθηνογέ-
 νους A: corr. Reines 22. 23 ludit in similitudine nominum
 Κεφαλίων et Κηδαλίων

ὅτι δ' ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι περὶ τὰ δεῖπνα ἀεὶ τὸν νοῦν ἔχετε, δέον ὑμᾶς ἐπιφαγεῖν [τι] αἰτῆσαι η̄ ἐκεῖ σθίειν τι τῶν κυνικῶν βρωμάτων (οὐδὲ γὰρ καριτογλωσσεῖν ἡμᾶς θέμις), δῆλον ἐξ ὧν καὶ Ἀλεξις ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λίνῳ ἴστορεῖ. ὑποτίθεται δὲ τὸν 5 Ἡρακλέα παρὰ τῷ Λίνῳ παιδεύμενον καὶ κελευσθέντα ἀπὸ βιβλίου πολλῶν παρακειμένων λαβόντα ἐντυχεῖν. ἐκεῖνος δ' ὁφαρτυτικὸν λαβὼν βιβλίον ἐν χεροῖν περισπουδάστως ἐκράτει. λέγει δὲ οὗτος ὁ Λίνος (Π 345 Κ).
10

βιβλίον

ἐντεῦθεν ὅ τι βούλει προσελθὼν γὰρ λαβέ,
c ἐπειτ' ἀναγνώσει πάνυ γε διασκοπῶν
ἀπὸ τῶν ἐπιγραφμάτων ἀτρέμα τε καὶ σχολῇ.

5 Ὁφεὺς ἐνεστιν, Ἡσίοδος, τραγῳδίαι,
Χοιρίος, Ὄμηρος, Ἐπίχαρμος, συγγράμματα
παντοδαπά. δηλώσεις γὰρ οὗτος τὴν φύσιν
ἐπὶ τί μάλισθ' ὕρμηκε. *HP.* τοντὶ λαμβάνω.
ΛΙΝ. δεῖξον τί ἐστι πρῶτον. *HP.* ὁφαρτυσία,
10 ὡς φησι τούπιγραμμα. *ΛΙΝ.* φιλόσοφός τις εἰ, 20
εῦδηλον, ὃς παρεὶς τοσαῦτα γράμματα
d Σίμου τέχνην ἔλαβες. *HP.* ὁ Σίμος δ' ἐστὶ^{tis}

ΛΙΝ. μάλ' εὐφυὴς ἄνθρωπος. ὃπλι τραγῳδίαν
ῶρμηκε νῦν καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ²⁵
15 κράτιστός ἐστιν ὁφοποιός, ὡς δοκεῖ
τοῖς χρωμένοις, τῶν δ' ὁφοποιῶν ὑποκριτής . . .

2 τι del. K, tum cf. p. 169 a   3 οὗτος γὰρ Α: corr. Di
7. 8 fort. λαβόντα ἐν τι κρατεῖν et v. 9 ἐνέτυχεν (προ ἐκράτει)
8 κεῖνος Α: corr. Di   12 παράλαβε Erfurdt   16 ἐστ', Ἐπί-
χαρμος, γράμματα Herm   18 ὕρμησε Α: corr. Mein   19 ὅτι
ἐστι Kock   27 lacunam not. Iacobs

ΛΙΝ. βούλιμός ἐσθ' ἄνθρωπος. *ΗΡ.* ὅτι βούλει λέγε· πεινῶ γάρ, εὖ τοῦτ' ἵσθι.'

58. ταῦτα τοῦ Μάγνου ἔξῆς καταδραμόντος ἀποβλέψας ὁ Κύνουνλκος εἰς τοὺς παρόντας τῷν φιλοσόφων ἔφη·

'εἶδες τὴν Θασίαν ἄλμην οἵ τε αἴττα βαύζει, ὡς εὖ καὶ ταχέως ἀπετίσατο καὶ παραχρῆμα.

οὐ μέντοι παρὰ κωφὸν δὲ τυφλὸς θοικε λαλῆσαι,

ώς δὲ Κρατίνος ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις ἔφη (I 13 Κ). ἐπιλανθανόμενος γάρ ἐν οἷς ποιεῖται δικαστηρίοις τῷν καλῶν λάμβων αὐτοῦ τὰς ἐπιδείξεις ὑπὸ τῆς ἐμφύτου γαστριμαργίας καὶ ἡδυλογίας κολάβρους ἀναγινώσκει καὶ 'μέλη πάραντα κάκροτητα κύμβαλα (fr. ad. 66 N).' καὶ μετὰ τὰς καλὰς ταύτας ἀμουσολογίας περιέρχεται τὰς οἰκίας ἔξετάξων ὅπου δεῖπνα λαμπρὰ παρασκευάζεται, ὑπὲρ τὸν Ἀθηναίον Χαιρεφῶντα ἐκεῖνον, περὶ οὗ φησιν "Αλεξις ἐν Φυγάδι (II 391 Κ)·

αἱεί γ' ἡ Χαιρεφῶν τιν' εὐρίσκει τέχνην καινὴν πορέεται τε τὰ δεῖπν' ἀσύμβολα.

20 ὅπου γάρ ἐστιν δὲ κέραμος μισθώσιμος δὲ τοῖς μαγείροις, εὐθὺς ἔξι ἐωθινοῦ

5 ἐστηκεν ἐλθών· κανὸν ἵδη μισθούμενον εἰς ἐστίασιν, τοῦ μαγείρου πυθόμενος τὸν ἐστιῶντα, τῆς θύρας χασμωμένης

25 ἀνὴρ ἐπιλάβηται, πρῶτος εἰσελήλυθεν.

165

οὐκ ὀκνεῖ δέ ἀνὴρ οὔτος, καθάπερ καὶ δὲ καλὴς Μάγνος, καὶ ὑπερορίους ἀποδημίας ποιεῖσθαι τῆς γαστρὸς

1 ἐστ' ἄνθρ. A: corr. Jacobs; βούλιμος οὐκ ἄνθρ. Wilamowski: ἀποπαρθεῖν Cratinum scripsisse coni. Naber 12 κολαρούς A: corr. Cas 19 καὶ νῦν πορέεται γε AC: corr. K 21 εὐθέως A: corr. Pors

χάριν, ως <ό> αὐτὸς "Αλεξίς εἰρηκεν ἐν Συναποθυγ-
σκουσιν (II 374 K).

ἐπὶ δεῖπνον εἰς Κόρινθον ἐλθὼν Χαιρεψῶν

ἀκλητος· ἥδη γὰρ πέτεται διαπόντιος·

οὗτο τι τὰλλότρι' ἐσθίειν ἔστι γλυκύ.

5

β καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Ὁδυσσεῖ ἔφη (I 743 K).

Εὐριπίδου τᾶρ' ἔστιν οὐ κακῶς ἔχον,

τὰλλότρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα (fr. 886 N).¹

59. γελασάντων οὖν πάντων ἐπὶ τούτοις ο Οὐλ-
πιανὸς ἔφη· 'πόθεν δὲ καὶ ἡδυλογία (p. 164e) τοῖς 10
ἡδονικοῖς τούτοις ἀμαρτολόγοις;' πρὸς δὲν ο Κύν-
ονικος· 'ἄλλ', ω̄ χοιρίον εὐάρτυτον, Φρύνιχος δὲ
κωμῳδιοποιὸς ἐν τῷ Ἐφιάλτῃ μνημονεύει τοῦ ἡδυλό-
γου διὰ τούτων (I 370 K).²

ἔστιν δ' αὐτούς γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπώ- 15
τατον ἔργον.

c ἔχουσι γάρ τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις,
μισάνθρωπον ἄνθος ἥβης·

εἰθ' ἡδυλογοῦσιν ἅπασιν ἀεὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν περ-
ιόντες.³

20

5 ἐπὶ τοῖς <δὲ> βάθροις ὅταν ὕσιν, ἐκεῖ τούτοις οἱς
ἡδυλογοῦσι

μεγάλας ἀμυχὰς καταμύξαντες καὶ συγκύψαντες
ἄπαντας

γελῶσι.⁴

25

τὸ δὲ χαριτογλωσσεῖν Αἰσχύλος εἰρηκεν ἐν Προμη-
θεῖ δεσμώτῃ (297).⁵

1 ὁ add. 5 7 τᾶριστον A: corr. Mein 12 χοιρίδιον C
recte opinor; poetae comici verba sunt χοιρίδιον εὐάρτυτον
18 numeri corrupti 21 δὲ add. Mein, sed βάθρα non intel-
lego 23 συγκύψαντες A: corr. Schaefer

γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι.^d

πάλιν τε εἰπόντος τοῦ Οὐλπιανοῦ· 'τίνα δ' ἐστίν,
ἄνδρες φίλοι, τὰ μαγειρικὰ σκεύη; τούτων γὰρ ἐμνη-
5 μονεύσατ' ἐν τοῖς Ἀρχαδικοῖς δείπνουις μνήμης ἡξιω-
μένων (p. 149 a). καὶ τὸ ἀσώτιον ποῖ κεῖται; ἀσώτους
μὲν γὰρ οἶδα διαβοήτους· ἔνα μὲν οὖν μνημονεύει
"Ἀλεξίς ἐν Κυνιδίᾳ" (Π 333 Κ).

Διόδωρος οὐπίτριπτος ἐν ἔτεσιν δύο
10 σφαιραν ἀπέδειξε τὴν πατρῷαν οὐσίαν·
οὗτως ἵταμῶς ἄπαντα κατεμασήσατο.

ἐν δὲ Φαιδρῷ φησί (ib. 387)·

σχολῇ γε, νὴ τὸν ἥλιον, σχολῇ λέγεις.

'Επιχαρίδης δὲ μικρὸς ἐν πένθῳ ἡμέραις

15 σφαιραν ἐποίησε τὴν πατρῷαν οὐσίαν·
οὗτως συνεστρόγγυλεν ἵταμῶς καὶ ταχύ.

60. καὶ Κτήσιππος δ' ὁ Χαβρίου υἱὸς εἰς τοσοῦτον
ἡλθεν ἀσωτίας ὡς καὶ τοῦ μνήματος τοῦ πατρός, εἰς
δὲ Ἀθηναῖοι χιλίας ἀνάλωσαν δραχμάς, τοὺς λίθους
20 πωλῆσαι εἰς τὰς ἡδυπαθείας. Δίφιλος γοῦν ἐν τοῖς
Ἐναγίζουσί φησι (Π 552 Κ)·

εὶ μὴ συνήθης Φαιδρίῳ γ' ἐτύγχανεν

δὲ Χαβρίου Κτήσιππος, εἰσηγησάμην

νόμον <ἄν> τιν' οὐκ ἄχρηστον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,

25 ὃστ' ἐπιτελεσθῆναι ποτ' αὐτῷ τοῦ πατρὸς

δὲ τὸ μνῆμα, κατ' ἐνιαυτὸν ἔνα ... λίθον

ἀμαξιαῖον. καὶ σφόδρ' εὐτελὲς λέγω.

f

4. 5 ἐμνημόνευσαν Α: corr. Wilam 14 ὁ μιαρὸς Bgk
23 ὁ <τοῦ> X. Bgk 24 ἄν add. Kock 26 θεῖναι suppl. Mein
26. 27 fort. λίθον· ἀμαξιαῖον καὶ σφόδρ' εὐτελῆ λέγω, ne sci-
licet operaे pretium sit venumdare

Τιμοκλῆς δ' ἐν Δημοσατύροις φησίν (Π 452 Κ).

οὐδ' ὁ Χαροίου Κτήσιππος ἔτι τοὶς κείρεται,
166 . ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρός, οὐκ ἐν ἀνδράσιν.

καὶ Μένανδρος δ' ἐν Ὁργῇ περὶ αὐτοῦ τάδε λέγει
(IV 178 Μ).
5

καίτοι νέος ποτ' ἐγενόμην κάγω, γύναι·

ἀλλ' οὐκ ἐλούμην πεντάκις τῆς ἡμέρας

τότ', ἀλλὰ νῦν· οὐδὲ χλανίδ' εἶχον, ἀλλὰ νῦν·

οὐδὲ μύρον εἶχον, ἀλλὰ νῦν· καὶ βάψομαι

5 καὶ παρατιλοῦμαι νὴ Δία καὶ γενήσομαι
10

Κτήσιππος, οὐκ ἄνθρωπος, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ,

b καὶθ' ὡς ἐκεῖνος κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους
ἀπαξάπαντας, οὐ γάρ οὖν τὴν γῆν μόνην.

τάχ' οὖν διὰ τὴν πολλὴν ταύτην ἀσωτίαν καὶ κιναι-
δίαν τοῦνομα αὐτοῦ παρέλιπε Δημοσθένης ἐν τῷ 15
περὶ ἀτελειῶν (ορ. 20). χρὴ δὲ τοὺς τὰ πατρῷα κατε-
θηδοκότας κατὰ τὸν Μενάνδρον Ναύκληρον οὕτως
κολάζεσθαι. φησὶν γάρ (ib. 175).
20

ῳ φιλτάτῃ Γῆ μητερός, ὡς σεμνὸν σφόδρον εἴτε
τοῖς νοῦν ἔχουσι κτῆμα πολλοῦ τ' ἄξιον.

ώς δῆτ' ἔχοντας εἴ τις πατρῷαν παραλαβὼν

c γῆν καταφάγοι, πλεῖν τοῦτον ἥδη διὰ τέλους

5 καὶ μηδὲ ἐπιβαίνειν γῆς, οὐδὲ οὕτως ἥσθετο
οἶον παραλαβὼν ἀγαθὸν οὐκ ἐφείσατο.

61. *Πυθοδήλου δέ τινος ἀσώτου μνημονεύει Ἀξιό-* 25
νικος ἐν Τυρρηνῷ οὕτως (Π 412 Κ).

δ *Πυθόδηλος οὗτοσὶ*

δ *Βαλλίων προσέρχεται ἐπικαλούμενος,*

12 καθὼς Α: corr. C 16 χρῆν Mein τοὺς τὰ C: τοὺς Α
22 πλεῖν C: πλῆν Α 27. 28 οὗτος ἴσοβαλλιων A: corr. Elmsl et Dobr
28 ext. ἀσωτότατος ἄνθρωπος add. A (similiter C): del. Di

μεθύουσά τ' ἔξοπισθεν ἡ σοφωτάτη
 Ἀποτυμπανισχάς κατὰ πόδας πορεύεται.

Πολύευκτον δ' Ἀναξανδρίδης ἐν Τηρεῖ καμψθῶν d
 (Π 156 K).

5 ὕρνις κεκλήσῃ (φησί). *B.* διὰ τί, πρὸς τῆς Ἐστίας;
 πότερον καταφαγὴν τὴν πατρῷαν οὐσίαν,
 ἀσπερ Πολύευκτος ὁ καλός; *A.* οὐ δῆτ', ἀλλ' ὅτι
 ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπης.

Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν (FHG
 10 I 293), ἀφ' ἣς τινες τὸ τελευταῖον μέρος χωρίσαντες,
 ἐν ᾧ ἐστι τὰ περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν, . . . Εὐ-
 βουλόν φησι τὸν δημαγωγὸν ἀστον γενέσθαι. τῇ
 λέξει δὲ ταύτῃ ἔχοήσατο· ‘καὶ τοσοῦτον ἀστίᾳ καὶ ε
 πλεονεξίᾳ διενήνοχε τοῦ δήμου τοῦ Ταραντίνων ὅσον
 15 ὁ μὲν περὶ τὰς ἐστιάσεις εἶχε μόνον ἀκρατῶς, ὃ δὲ
 τῶν Ἀθηναίων καὶ τὰς προσόδους καταμισθοφορῶν
 διατετέλεκε. Καλλίστρατος δέ, φησίν, ὁ Καλλικράτους
 <δ> δημαγωγὸς καὶ αὐτὸς πρὸς μὲν τὰς ἥδονὰς ἦν
 ἀκρατής, τῶν δὲ πολιτικῶν πραγμάτων [ἥν] ἐπιμελής.¹¹
 20 περὶ δὲ τῶν Ταραντίνων ἰστορῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ <καὶ>
 πεντηκοστῇ τῶν ἰστοριῶν (ib. 322) γράφει οὕτως· ‘ἡ
 πόλις ἡ τῶν Ταραντίνων σχεδὸν καθ' ἔκαστον μῆνα
 βουθντεῖ καὶ δημοσίας ἐστιάσεις ποιεῖται. τὸ δὲ τῶν f
 ἴδιωτῶν πλῆθος αἰεὶ περὶ συνουσίας καὶ πότους ἐστι.
 25 λέγουσι δὲ καὶ τινα τοιοῦτον λόγον οἱ Ταραντῖνοι,
 τοὺς μὲν ἄλλους ἀνθρώπους διὰ τὸ φιλοπονεῖσθαι
 καὶ περὶ τὰς ἐργασίας διατρίβειν παρασκευάζεσθαι ξῆν,

11 hiatum not. K   18 ὁ add. K   19 ἥν del. Wilam
 20 καὶ add. K, fuit νβ'   22 καθ' ἔκαστην ἡμέραν Mein
 23 δημοσίαι A: corr. Benseler.

αὐτοὺς δὲ δια τὰς συνούσιας καὶ τὰς ἡδουνὰς οὐ μέλειν, ἀλλ’ ἥδη βιῶναι.

62. περὶ δὲ τῆς ἀσωτίας καὶ τοῦ βίου Φιλίππου καὶ τῶν ἐταῖφων αὐτοῦ ἐν τῇ μθ' τῶν Ιστοριῶν ὁ 167 Θεόπομπος τάδε γράφει (ib. 320). ‘Φίλιππος ἐπεὶ ἔγειρατὴς πολλῶν ἐγένετο χρημάτων οὐκ ἀνάλωσεν αὐτὰ ταχέως, ἀλλ’ ἔξεβαλε καὶ ἔφριψε, πάντων ἀνθρώπων κάκιστος ὃν οἰκουνόμος οὐ μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ αὐτόν· ἀπλῶς γὰρ οὐδεὶς αὐτῶν ἤπιστατο ξῆν ὁρθῶς οὐδὲ σωφρόνως οἰκεῖν οἰκίαν. τοῦ δὲ αὐτὸς 10 αἴτιος ἦν ἄπληστος καὶ πολυτελῆς ὃν, προχείρως ἀπαντά ποιῶν καὶ πτώμενος καὶ διδούς. στρατιώτης γὰρ ἂν λογίζεσθαι τὰ προσιόντα καὶ τὰναλισκόμενα b δι’ ἀσχολίαν οὐκ ἥδυνατο. ἐπειτα δὲ οἱ ἐταῖφοι αὐτοῦ ἐκ πολλῶν τόπων ἤσαν συνερρυηκότες· οἱ μὲν 15 γὰρ ἔξι αὐτῆς τῆς χώρας, οἱ δὲ ἐκ Θετταλίας, οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, οὐκ ἀριστίνδην ἔξειλεγμένοι, ἀλλ’ εἰ τις ἦν ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἢ τοῖς βαρβάροις λάσταυρος ἢ βδελυφὸς ἢ θρασὺς τὸν τρόπον, οὗτοι σχεδὸν ἀπαντεις εἰς Μακεδονίαν ἀθροισθέντες ἐταῖφοι Φιλίππου 20 προσηγορεύοντο. εἰ δὲ καὶ μὴ τοιοῦτος τις <ὃν> ἐληλύθει, ὑπὸ τοῦ βίου καὶ τῆς διαιτῆς τῆς Μακεδονικῆς ταχέως ἐκείνοις ὅμοιος ἐγίνετο. τὰ μὲν γὰρ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ στρατεῖαι, <τὰ δὲ> καὶ αἱ πολυτέλειαι θρασεῖς αὐτοὺς εἶναι προετρέποντο καὶ ξῆν μὴ κοσμίως, ἀλλ’ ἀσώτως καὶ τοῖς λησταῖς παραπλησίως.’
63. Δοῦρις δὲ ἐν ζ' Μακεδονικῶν περὶ Πασικύρου λέγων τοῦ ἐν Κύπρῳ βασιλέως ὅτι ἀσωτος ἦν γράφει

10 τούτον δ' Dобр
δῆν Α: corr. C 14 hiatus vitiosus 17 ἀριστή-
C: μὴ καὶ A ὃν add. Mein 18 sqq cf. Polyb. 8, 11, 6 21 καὶ μὴ
24 τὰ δὲ add. Villebrun

καὶ τάδε (FHG II 472). Ὁ Αλέξανδρος μετὰ τὴν Τύρου πολιορκίαν Πυνταγόραν ἀποστέλλων ἄλλας τε δωρεὰς ἔδωκε καὶ χωρίον ὃ ἡτήσατο. πρότερον δὲ τοῦτο Πασίκυπρος [ό] βασιλεύων ἀπέδοτο δι' ἀσωτίαν πεν-
 5 τήκοντα ταλάντων Πυργμαλίωνι τῷ Κιτιεῖ, ἅμα τὸ δ
 χωρίον καὶ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν· καὶ λαβὼν τὰ χρή-
 ματα κατεγήρασεν ἐν Ἀμαθοῦντι.⁵ τοιοῦτος ἐγένετο
 καὶ Αἰθίοψ ὁ Κορίνθιος, ὃς φησι Αημήτριος ὁ
 Σκήψιος (fr. 73 Gaede), οὐ μνημονεύει Ἀρχίλοχος
 10 (fr. 145 B). ὑπὸ φιληδονίας γὰρ καὶ ἀκρασίας καὶ οὗ-
 τος μετ' Ἀρχίου πλέων εἰς Σικελίαν ὅτ' ἔμελλεν κτί-
 ζειν Συρακούσας τῷ ἑαυτοῦ συσσίτῳ μελιτούτης ἀπέ-
 δοτο τὸν κλῆρον ὃν ἐν Συρακούσαις λαχὼν ἔμελλεν
 ἔχειν. 64. ἐις τοσοῦτον δ' ἀσωτίας ἐληγύθει καὶ
 15 Αημήτριος ὁ Αημητρίου τοῦ Φαληρέως ἀπόγονος, ὃς ε
 φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 415), ὥστε Ἀρισταγόραν
 μὲν ἔχειν τὴν Κορινθίαν ἐρωμένην, ξῆν δὲ πολυτε-
 λῶς. ἀνακαλεσαμένων δ' αὐτὸν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν καὶ
 κελευόντων βέλτιον ξῆν, ἀλλὰ καὶ νῦν, εἰπεν, ἐλευ-
 20 θερίως ξῶ. καὶ γὰρ ἔταιραν ἔχω τὴν καλλίστην καὶ
 ἀδικῶ οὐδένα καὶ πίνω Χῖον οἶνον καὶ τἄλλ' ἀρκούν-
 τως παρασκευάζομαι; τῶν ἴδιων μου προσόδων εἰς
 ταῦτα ἐκποιουσῶν, οὐ καθάπερ ὑμῶν ἔνιοι δεκαξό-
 μενος ξῶ καὶ μοιχεύων.⁴ καὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πρατ-
 25 τόντων καὶ ἐπ' ὀνόματός τινας κατέλεξε. ταῦτα δ'
 ἀκούσας Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς θεσμοθέτην αὐτὸν κατ-
 ἐστησεν. τοῖς δὲ Παναθηναίοις ἵππαρχος ὃν ἴηρίου
 ἐστησε πρὸς τοῖς Ἐρμαῖς Ἀρισταγόρᾳ μετεωρότερον

4 ὁ del. K   5 πυμάτωνι A C: corr. ex Diod. 19, 79, 4
 (cf. Droysen Hellen. II 2, 10)   22 μοι C   24 ξῶ del.
 Wilam

τῶν Ἐρμῶν, Ἐλευσῖνί τε μυστηρίων ὅντων ἔθηκεν
αὐτῇ θρόνον παρὰ τὸ ἀνάκτορον, οἰμώξεσθαι φήσας
168τοὺς καλύσσοντας.² 65. ὅτι δὲ τοὺς ἀσώτους καὶ τοὺς
μὴ ἔκ τινος περιουσίας ξῶντας τὸ παλαιὸν ἀνεκα-
λοῦντο οἱ Ἀρεοπαγῖται καὶ ἐκόλαξον, ἵστορησαν Φανό- 5
δῆμος (FHG I 368) καὶ Φιλόχορος ἄλλοι τε πλείους.
Μενέδημον γοῦν καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους
νέους ὅντας καὶ πενομένους μεταπεμψάμενοι ἡρώη-
σαν πῶς δλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις συσχολά-
ζοντες, κεκτημένοι δὲ μηδέν, εὔεκτοῦσιν οὕτω τοῖς 10
σώμασι· καὶ οἱ ἐκέλευσαν μεταπεμψθῆναι τινα τῶν
ἢ μυλωθρῶν. ἐλθόντος δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος ὅτι
νυκτὸς ἑκάστης κατιόντες εἰς τὸν μυλῶνα καὶ ἀλούν-
τες δύο δραχμὰς ἀμφότεροι λαμβάνουσι, θαυμάσαντες
οἱ Ἀρεοπαγῖται διακοσίαις δραχμαῖς ἐτίμησαν αὐτούς. 15
καὶ Δημόκριτον δ' Ἀβδηρᾶται δημοσίᾳ κρίνοντες ὡς
κατεφθαρκότα τὰ πατρῷα, ἐπειδὴ ἀναγνοὺς αὐτοῖς
τὸν μέγαν διάκοσμον καὶ τὰ περὶ τῶν ἐν Ἀιδον εἰ-
πὼν εἰς ταῦτα ἀνηλωκέναι, ἀφείθη. 66. οἱ δὲ μὴ
οὗτοι ἄσωτοι κατὰ τὸν Ἀμφιν (II 248 K).²⁰

πίνουσ' ἑκάστης ἡμέρας δι' ἡμέρας,

εὶς διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου, καὶ
κατὰ τὸν Δίφιλον (ib. 57?) ‘κεφαλὰς ἔχοντες τρεῖς
ῶσπερ Ἀρτεμίσιον,’ πολέμοι τῆς οὐσίας ὑπάρχοντες,
ὡς Σάτυρος ἐν τοῖς περὶ χαρακτήρων (FHG III 164) 25
εἴρηκεν, καταρρέχοντες τὸν ἀγρόν, διαρπάζοντες τὴν
οἰκίαν, λαφυροπωλοῦντες τὰ ὑπάρχοντα, σκοποῦντες
οὐ τί δεδαπάνηται ἀλλὰ τί δαπανηθήσεται, οὐδὲ τί

² οἰμώξεσθαι A: corr. C   18. 19 εἰπεν C, oratio mutila
21 δύ' AC: corr. s   22 διασειόμενοι — ἀκράτον poetae
verba immutata, ut vidit Kock

περιέσται ἀλλὰ τί οὐ περιέσται, ἐν τῇ νεότητι τὰ τοῦ γῆρας ἐφόδια προκαταναλίσκουντες, χαίροντες τῇ ἔταιρᾳ, δούντες τοῖς ἔταιροις, καὶ τῷ οἰνῳ, οὐ τοῖς συμπόταις.⁴ Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κυνίδιος ἐν τῇ ὄγδοῃ πρὸς ταῖς καὶ τῶν Εὐρωπικῶν (ib. 193) ‘Γνώσιππον, φησίν, ἀσωτον γενόμενον ἐν τῇ Σπάρτη ἐκώλυον οἱ ἔφοροι συναναστρέψεσθαι τοῖς νέοις’ παρὰ δὲ ‘Ρωμαίοις μημονεύεται, ὡς φησι Ποσειδώνιος ἐν τῇ ἐνάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἴστοριῶν (ib. 265), Ἀπίκιον τινα 10 ἐπὶ ἀσωτίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερηκοντικέναι. οὗτος δ' ἐστὶν Ἀπίκιος διαβοήτουν ἐν τοῖς πρώτοις εἰρήκα- 15 μενος ‘Ροντιλίῳ τῷ τὴν Ρωμαϊκὴν ἴστοριαν ἐκδεδω- εκότι τῇ Ἑλλήνων φωνῇ. περὶ δὲ Ἀπίκιον τοῦ καὶ αὐτοῦ ἐπὶ ἀσωτίᾳ διαβοήτουν ἐν τοῖς πρώτοις εἰρήκα- 20 μεν (I p. 7a). 67. Διογένης δ' ὁ Βαρβυλώνιος ἐν τοῖς περὶ εὐγενείας ‘τὸν Φωκίωνος υἱόν, φησί, Φωκον οὐκ ἦν ὃς οὐκ ἐμίσει Ἀθηναίων. καὶ δόποτε ἀπαντήσειέ τις αὐτῷ ἔλεγεν ‘ὦ καταισχύνας τὸ γένος.’ πάντα γὰρ ἀνάλωσε τὰ πατρῷα εἰς ἀσωτίαν καὶ μετὰ 25 ταῦτα ἐκολάκευε τὸν ἐπὶ τῆς Μουνιχίας· ἐφ' ὧ πάλιν ὑπὸ πάντων ἐπερραπίζετο. ἐπιδόσεων δέ ποτε γινο- f μένων παρελθὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐφη ‘ἐπιδίδωμι κάγω’, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὅμοθυμαδὸν ἀνεβόησαν ‘εἰς ἀκολασίαν.’ ἦν δ' ὁ Φωκος καὶ φιλοπό- 30 της. νικήσαντος γοῦν αὐτοῦ ἵπποις Παναθήναια ὡς ὁ πατήρ εἰστία τοὺς ἔταιρους, συνελθόντων εἰς τὸ

4 πρὸς τοῖς A: corr. Schw
corr. C 10 sqq haec ex eo auctore cui Posidonia debet
Athenaeus 13 alium esse Apicium Tiberii aequalem signi-
ficandum erat 20 μουνιχίας A; ego τὸν ἥρωα ἀκρατοπότην
(cf. II 39 c), Antigoni regis praefectum intellegit Wilam 25 παν-
αθηναῖοις A: corr. Nauck 25 sqq rem ipsam ita ut intel-

6. 7 συναναστρέψειν A:
Athenaeus 13 alium esse Apicium Tiberii aequalem signi-
ficandum erat 20 μουνιχίας A; ego τὸν ἥρωα ἀκρατοπότην
(cf. II 39 c), Antigoni regis praefectum intellegit Wilam 25 παν-
αθηναῖοις A: corr. Nauck 25 sqq rem ipsam ita ut intel-

δεῖπνον λαμπρὰ μὲν ἦν ἡ παρασκευὴ καὶ τοῖς εἰσι-
οῦσι προσεφέροντο ποδονιπτῆρες οἶνου δι' ἀρωμάτων.
169οῦς ἰδὼν ὁ πατὴρ καλέσας τὸν Φῶκον ‘οὐ παύσεις,
ἔφη, τὸν ἑταῖρον διαφθείροντά σου τὴν υἱόν;’ οἶδα
δὲ καὶ ἄλλους ἀσώτους πολλούς, περὶ ᾧν ύμεν κατα- 5
λείπω ξητεῖν, πλὴν Καλλίου τοῦ Ἰππονίου, ὃν καὶ
οἱ τῶν παιδῶν οἴδασι παιδαγωγοί. περὶ δὲ τῶν ἄλ-
λων ᾧν φθάνω προβεβληκὼς εἰ τι λέρειν ἔχετε, ‘ἀνα-
πεπταμένας ἔχω τῶν ὕτων τὰς πύλας.’ ὥστε λέγετε·
ἐπιζητῶ γὰρ καὶ *〈*ὅπερ ὁ*〉* Μάγνος εἶρηκε (p. 164a) τὸ 10
ἐπειδίειν καὶ τὸ ἐπιφαγεῖν.

καὶ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· ‘τὸ μὲν ἀσώτιον ἔχεις παρὰ
Στράτιῳ ἐν Χρυσίππῳ λέγοντι οὕτως (I 726 K).’

b εἰ μηδὲ χέσαι γ' αὐτῷ σχολὴ γενήσεται
μηδ' εἰς ἀσώτιον τραπέσθαι μηδ' ἐὰν 15
αὐτῷ ξυναντᾶ τις, λαλῆσαι μηδὲ ἐν.
αὐτῷ ξυναντᾶ τις, λαλῆσαι μηδὲ ἐν.

68. ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ δὲ ΣΚΕΥΗ καταριθμεῖται Ἀνάξιππος
ἐν Κιθαρωδῷ οὕτως (IV 465 M).

ξωμήρυσιν φέρ', οἴσ' ὀβελίσκους δώδεκα,
κρεάγραν, θυίαν, τυροκυνῆστιν παιδικήν, 20
στελεόν, σκαφίδας τρεῖς, δορίδα, κοπίδας τέτταρας.
οὐ μὴ πρότερον οἴσεις, θεοῖσιν ἔκθρε τόν,

c 5 τὸ λεβήτιον, τάκ τοῦ νίτρου πάλιν ὑστερεῖς;
καὶ τὴν κύβηλιν τὴν ταγηνιστηρίαν.

legi possit narravit Plut. Phoc. 20 8. 9 ἀναπεπταμένας κτλ':
poetae verba esse vidit Mein 10 γάρ· καὶ Μάγνος A: duce
Casaubono corr. Wilam 14 εἰ μὴ Kock 15 ἀσωτεῖον Mein
μηδ' ἐν A 16 μηδὲ ἐν Mein: μηδενί A 19 φέροις A
(om. C): corr. Dobr 20 πελλίκην Nauck, sed cf. λοπάδα
νεανικήν p. 170c 21 ἐλεόν Stephanus, cf. ad p. 74a δι-
ριδα A: corr. Cas 22 οἴσεις Villebrun: νεύσεις A 23 κάκ
τοῦ λητρού A: corr. Mein coll. Hes. s. τάκ τοῦ νίτρου 24 τὴν
ἄγωνιστηρίαν AC: corr. Mein

τὴν χύτραν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις κακκάβην εἰρηκεν οὕτως (I 515 Κ).

τὴν κακκάβην γὰρ κᾶε τοῦ διδασκάλου.
κάν Δαιταλεῦσι (ib. 445).
5 κάγειν ἐκεῖθεν κακκάβην.

'Αντιφάνης δ' ἐν Φιλοθηβαίῳ (II 105 Κ).
πάντ' ἔστιν ἡμῖν· ἥ τε γὰρ συνώνυμος
τῆς ἔνδον οὕσης ἔγχελνς Βοιωτία
μιχθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης
10 χλιαίνετ', αἰρεθ', ἔψεται, παφλάξεται.

βατάνιον δ' εἰρηκεν 'Αντιφάνης ἐν Εὐθυδίῳ (ib. 49).
d
ἔπειτα πουλίπους τετμημένος
ἐν βατανίοισιν ἐφθός.

"Ἀλεξις ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ (ib. 306).
15 οὗτος δ' ὁ φοκοιεῖν εὐφυῶς
περὶ <τὴν> Σικελίαν αὐτὸς ἔμαθον ὥστε τοὺς
δειπνοῦντας εἰς τὰ βατάνι' ἐμβάλλειν ποιῶ
. ἐνίστε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

πατάνιον δὲ διὰ τοῦ π' Ἀντιφάνης ἐν Γάμῳ (ib. 40).
20 πατάνια, σεῦτλον, σίλφιον, χύτρας, λύχνους,
κορίαννα, κρόμμυ', ἄλας, ἔλαιον, τρυβλίον.

Φιλέταιρος Οἰνοπίωνι (ib. 234).
οἱ μάγειρος οὗτος Πατενίων προσελθέτω.

καὶ πάλιν.

25 πλείους Στρατονίκουν τοὺς μαθητάς μοι δοκεῖ
ἔξειν Πατανίων.

3 καστον A: corr. Poll. 10, 106   9 τυμθεῖσα XIV 623 a
11 βατάνειον A   12 πολύπους AC   13 βατάνοισιν AC: corr. Cas coll. Poll. 10, 107, ubi πατανίοισιν ἐφθός ἐν-
τετμημένοις AC: corr. Poll 16 τὴν add. Cas   17 βατάνεια
AC et sic fere semper (item πατάνεια sim)   ἐκβαλεῖν A ἐκ-
βάλλειν C: corr. ex III 107 d v. 22   19 ἐν σάμωι A: corr. ex
Bekk. anecd. 84, 13   21 ἄλες A: corr. Schw   Digitized by Google

ἐν δὲ Παρασίτῳ δ' Ἀντιφάνης καὶ τάδε εἰρηκεν (ib. 85)·

ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας

ῆξει τις ἴσοτράπεξος εὐγενῆς — B. τίνα

λέγεις; A. Καρύστου θρέμμα, γηγενῆς, ζέων —

f B. εἴτ' οὐκ ἀν εἴποις; ὑπαγε. A. κάκκαβον λέγω. 5

b σὺ δ' ἴσως ἀν εἴποις λοπάδ'. B. ἐμοὶ δὲ τοῦνομα
οἶει διαφέρειν, εἴτε κάκκαβόν τινες

χαίρουνσιν ὀνομάζοντες εἴτε σίττυθον;

πλὴν ὅτι λέγεις ἄγγελον οἶδα.

Eὕβοιουλος δ' ἐν "Ιωνι καὶ βατάνια καὶ πατάνια λέγει 10
ἐν τούτοις (ib. 177)·

τρυβλία δὲ καὶ βατάνια καὶ κακάβια καὶ
λοπάδια καὶ πατάνια πυκινὰ ταρβα καὶ
οὐδ' ἀν λέγων λέξαιμι.

170 69. ΗΔΥΣΜΑΤΩΝ δὲ κατάλογον "Ἀλεξις ἐποιήσατο 15
ἐν Λέρθηι οὗτως (ib. 343)·

... μὴ προφάσεις ἐνταῦθα μοι, μηδ' 'οὐκ ἔχω.'

B. ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ· λήψομαι γὰρ πάντ' ἔγώ.

A. ὁρῶς γε πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθὼν σήσαμα.

B. ἀλλ' ἔστιν ἔνδον. A. ἀσταφίδα κεκομμένην, 20

5 μάραθον, ἄνηθον, νᾶπι, κανλόν, σίλφιον,
κορίαννον αὖν, φοῦν, κύμινον, κάππαριν,

b ὁρύγανον, γήτειον, σκόρδοδον, θύμον,

σφάκιον, σίραιον, σέσελι, πήγανον, πράσον.

ἐν δὲ Παννυχίδι ἡ Ἐρίθοις· μάγειρον δὲ ποιεῖ λέ- 25
γοντα (ib. 362)·

8 χαίροντες ὀνομάζονται A: corr. Poll. 10, 106 13 fort.
τηγάνια (idem Kock pro βατάνια), nisi forte in πυκινά latet
adiectivum quo πατάνια et βατάνια inter se distinguantur;
extremum vocab. fort. βαβαλ 14 λήξαιμι Fritzsche 17 καὶ
μὴ Mus 18 ἀλλὰ λέγοντα ουδεῖ A: corr. Dobr 19. ὁρῶς.
τὸ πρῶτον A: corr. Poll. 6, 66 23 σκορόδια, γήτειον Dobr

κύκλῳ δεήσει περιτρέχειν με καὶ βοᾶν,
 ἄν του δέωμαι. δεῖπνον αἰτήσεις με σὺ
 ἥδη παρελθών· οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω
 οὐκ ὅξος, οὐκ ἄνηθον, οὐκ ὁρίγανον,
 5   5 οὐδὲ θρῖον, οὐκ ἔλαιον, οὐκ ἀμυγδάλας,
 οὐδὲ σκόροδον, οὐδὲ σίφαιον, οὐχὶ γῆθυον,
 οὐδὲ βολβόν, οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἄλας,
 οὐκ φόν, οὐ κύλ', οὐδὲ σκάφην, οὐ τήγανον,
 οὐχ ἴμονιάν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ.
 10   10 οὐ στάμνος ἔστι· διακενῆς δ' ἔστηκ' ἐγὼ
 ἔχων μάχαιραν, προσέτι περιεξωσμένος.
 κάν Πονήρᾳ (ib. 367).
 τῆς ὀριγάνου

πρώτιστον ὑποθεὶς εἰς λοπάδα νεανικὴν
 15   τὸ τρίμυτον ἐπιπολῆς εὐρύθμως διειμένου
 ὅξει σιραῖῳ χρωματίσας καὶ σιλφίῳ
 5 πυκνῷ πατάξας.

ἐπεσθίειν εἴρηκε Τηλεκλείδης Πρυτάνεσιν οὕτως d
 (I 215 K). 'τυρόν ἐπεσθίοντα.' ἐπιφαγεῖν δ' Εὔπολις
 20 Ταξιάρχοις (ib. 328).
 ἐπιφαγεῖν

μηδὲν ἄλλ' ἢ κρόμμυον λέποντα καὶ τρεῖς ἀλμάδας.
 καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτω (1005).

πρὸ τοῦ δ' υπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιεν.

25 70. τῶν δὲ ΜΑΓΕΙΡΩΝ διάφοροί τινες ἦσαν οἱ καλού-
 μενοι τραπεζοποιοί. εἰς δὲ οὗτοι προσελαμβάνοντο
 σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μετοίκῳ (II 73 K).
 6 γήτειον A: corr. Mein   14 ὑποτιθεὶς A: corr. Cas
 16 σιλφίωι A: corr. C   17 καταπάσσας Koch   22 βιέποντα
 A: corr. Mein   24 ἐπήσθιον AC   26 εἰς ὅτι K: εἰς δὲ A
 παρελαμβάνοντο A: corr. K

προσέλαβον ἐλθὼν τουτονὶ^e
τραπεξοποιόν, ὃς πλυνεῖ σκεύη, λύχνους
ἔτοιμάσει, σπουδὰς ποιήσει, τἄλλ’ ὅσα
τούτῳ προσήνει.

ξητητέον δὲ εἰ καὶ ὁ τραπεξοκόμος ὁ αὐτός ἐστι τῷ τρα- 5
πεξοποιῷ. Ἰόβας γὰρ ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς Ὁμοιότησι
τὸν αὐτὸν εἶναι φησι *(τὸν)* τραπεξοκόμον καὶ τὸν ὑπὸ⁹
‘Ρωμαίων καλούμενον στρούκτωρα, παρατιθέμενος ἐκ
δράματος Ἀλεξάνδρον φῶ ἐπιγραφὴ Πότος (IV 554 Μ).
εἰς αὔριόν με δεῖ λαβεῖν αὐλητρίδα. 10

B. τραπεξοποιὸν δημιουργὸν λήψομαι.

ἐπὶ τοῦτ’ ἀπέστειλ’ ἔξ ἀγροῦ μ’ ὁ δεσπότης.
ἐκάλουν δὲ τραπεξοποιὸν τὸν τραπεξῶν ἐπιμελητὴν καὶ
τῆς ἄλλης εὐκοσμίας. Φιλήμων Παρεισιόντι (II 493 Κ).

περὶ τούπτανιον οὐ γίνεθ’ ἡ σκευωρία. 15
τραπεξοποιός ἐστ’ ἐπὶ τοῦ διακονεῖν.

ἔλεγον δὲ καὶ ἐπιτραπεξώματα τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τρα-
πέξῃ βρώματα. Πλάτων Μενελάῳ (I 622 Κ).

171 ὡς δὲ λίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεξωμάτων.
ἐκάλουν δὲ καὶ ἀγοραστὴν τὸν τὰ ὄψα ὀνούμενον, 20
νῦν δ’ ὄψωνάτωρα, ὡς Μενοφῶν ἐν δευτέρῳ Ἀπομνη-
μονευμάτων (I, 5, 2) οὐτωσὶ λέγων· ‘διάκονον δ’ ἂν καὶ
ἀγοραστὴν τὸν τοιοῦτον ἐθέλοιμεν προῖκα λαβεῖν;’ παρὰ
δὲ Μενάνδρῳ ἐστὶ κοινότερον ἐν Φανίῳ (IV 217 Μ).
φειδωλὸς ἦν καὶ μέτριος ἀγοραστῆς. 25

ὁψώνην δ’ εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς
διὰ τούτων (I 521 Κ).

2 λύχνους τ’ A: corr. C (ubī σκεύη πλύνων, λύχνους ἔτοι-
μάζων κτλ’)⁷ 7 τὸν add. K 8 στρούκτωρα A: corr. C
11 B. add. Wilam 15 σκεπτωρία A: corr. Pursan 16 <ὅ>
τραπεξ. Kock 17—19 non suo loco, ut videtur 21 ἐν
πρώτῳ Mein

ώς ούψωνης διατρίβειν

b

ἡμῖν τάχιστον ἔσικε.

παροφωνεῖν δ' ἔφη Κρατῖνος ἐν Κλεοβουλίναις (ib. 41) οὕτως ... παραγοφάξειν δὲ Ἀλεξις ἐν Δρωπίδῃ (Π 318 K).
 5 εἰλέατροι δὲ καλοῦνται, ὡς φησι Πάμφιλος, οἱ ἐπὶ τὴν βασιλικὴν καλοῦντες τράπεζαν παρὰ τὸ ἐλεόν.
 Ἀρτεμίδωρος δ' αὐτοὺς δειπνοκλήτορας ὄνομάξει.
 71. ἐκάλουν δέ, φησί, καὶ τοὺς προγεύστας ἐδεάτρους,
 ὅτι προήσθιον τῶν βασιλέων πρὸς ἀσφάλειαν. νῦν
 10 δὲ ὁ ἐδεάτρος ἐπιστάτης γέγονε τῆς ὄλης διακονίας.
 ἦν δ' ἐπιφανῆς καὶ ἔντιμος ἡ χρεία. Χάρης γοῦν
 ἐν τῇ γ' τῶν ίστοριῶν (p. 116 M) Πτολεμαῖόν φησι ε
 τὸν Σωτῆρα ἐδεάτρον ἀποδειχθῆναι Ἀλεξάνδρου. μή-
 ποτε δὲ καὶ ὃν νῦν καλοῦσι 'Ρωμαῖοι προγεύστην
 15 τότε οἱ Ἑλληνες προτένθην ὡνόμαξον, ὡς Ἀριστο-
 φάνης ἐν προτέραις Νεφέλαις (1196) διὰ τούτων·

ΣΤΡ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
 ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἐνη τε καὶ νέῳ;

ΦΕΙΔ. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσιν μοι παθεῖν·

20 ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,
 διὰ τοῦτο προτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις
 (I 147 K).

μὴ θαυμάσῃς·

25 τῶν γαρ προτενθῶν ἐσμέν, ἀλλ' οὐκ οἰσθα σύ.
 καὶ Φιλύλλιος ἐν Ἡφακλεῖ (ib. 784)·

βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ φράσω τίς εἰμ' ἐγώ;
 ἡ τῶν προτενθῶν Δορπία καλοῦμένη.

2 ἡμῶν Α: corr. C   5 ειλαιατροι Α: corr. C   6 ἔλαιον
 Α: corr. C   8 φησί i. e. glossographus, cf. Hes. s. v. αιδε-
 ειλαιατρονς Α ἐλέατρους C: corr. Valck   10 ειλαιατρος Α:
 corr. Valck   13 αιδέατρον Α ἐλέατρον C

εύρεσιν δὲ καὶ ψήφισμα ἐπὶ Κηφισοδόρου ἀρχοντος
 Ἀθήνησι γενόμενον, ἐν ᾧ ὥσπερ τι σύστημα οἱ προ-
 ε τένθαι εἰσί, καθάπερ καὶ οἱ παράσιτοι ὄνομαζόμενοι,
 ἔχον οὐτως· ‘Φῶκος εἶπεν· ὅπως ἂν ἡ βουλὴ ἄγῃ τὰ
 Ἀπατούφια μετὰ τῶν ἀλλων’ Ἀθηναίων κατὰ τὰ πάτρια, 5
 ἐψηφίσθαι τῇ βουλῇ ἀφεῖσθαι τὸν βουλευτὰς τὰς
 ἡμέρας ἀσπερ καὶ αἱ ἀλλαι ἀρχαὶ αἱ ἀφεταὶ ἀπὸ τῆς
 ἡμέρας ἡς οἱ προτένθαι ἄγουσι πέντε ἡμέρας?’ διτι
 δ’ εἶχον οἱ ἀρχαῖοι καὶ τοὺς προγεύστας καλούμενους
 Ξενοφῶν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ‘Ιέρωνι ἡ τυραννικῷ 10
 φησιν (4, 2). ‘οἱ τύραννοι οὐδὲ σιτίοις καὶ ποτοῖς πι-
 φτεύων διάγει, ἀλλὰ καὶ τούτων ἀντὶ τοῦ ἀπάρχεσθαι
 θεοῖς τοῖς διακονοῦσι πρῶτον κελεύοντιν ἀπογεύεσθαι
 διὰ τὸ ἀπιστεῖν μὴ καὶ ἐν τούτοις κακόν τι φάγωσιν
 ἡ πίωσιν?’ Ἀναξίλας δ’ ἐν Καλυψοῖ φησιν (Π 266 Κ). 15

172 προγεύσεται σοι πρῶτον ἡ γραῦς τοῦ ποτοῦ.

72. τοὺς δὲ τὰ πέμπατα προσέτι τε τοὺς ποιοῦντας
 τοὺς πλακοῦντας οἱ πρότεροι δημιουργοὺς ἐκάλουν.
 Μέντανδρος Ψευδηρακλεῖ· καταμεμφόμενος δὲ τοὺς
 μαγείρους ὡς ἐπιχειροῦντας καὶ οἷς μὴ δεῖ φησιν (IV 20
 222 Μ).

μάγειρ’, ἀηδῆς μοι δοκεῖς εἶναι σφόδρα.

πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν, τρίτον

ἡδη μ’ ἐρωτᾶς. χοιρίδιον ἐν θύομεν,

όκτὼ ποιήσοντες τραπέζας δ’ ἡ μίαν,

25

β δ τί σοι διαφέρει τοῦτο; παράθεις [σημίαν.]

7 ἀρχαὶ Wilam: βουλαὶ Α αἱ ἀφεταὶ Pors: διαφεται Α
 8 προτέθαι Α 11 οὗτε σπίοις Α 12 πόλιν τὸν Xen 13
 τοὺς διακόνους Xen. recte 16 παρογεύσεται Α: corr. Mus
 25 ποίησον τὰς τραπέζας δυομιαν Α: duce Meinekio corr. Di
 27 σημίαν videtur versus antecedentis correctio esse, praeterea
 hiat oratio

οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν οὐδ' οἴα σὺ
εἰωθας εἰς ταύτὸν καρυκεύειν μέλι,
σεμίδαλιν, φά· πάντα γὰρ τάνατία
νῦν ἔστιν· δὲ μάγειρος γὰρ ἐγχύτους ποιεῖ,

5 10 πλακοῦντας ὅπτῃ, χόνδρου ἔψει καὶ φέρει
μετὰ τὸ τάριχος, εἴτα θρῶν καὶ βότρων·
ἡ δημιουργὸς δὲ ἀντιπαρατεταγμένη
κρεάδι ὅπτῃ καὶ κίχλας, τραγήματα.
ἔπειθ' δὲ εἰπνῶν μὲν τραγηματίζεται,

10 15 μυρισάμενος δὲ καὶ στεφανωσάμενος πάλιν
δειπνεῖ τὰ μελίπηκτα ταῖς κίχλαις.

ὅτι δὲ ἐκεχώριστο τὰ τῆς ὑπουργίας, πεμμάτων μὲν
προνοούσῶν τῶν δημιουργῶν, ὄψαρτυτικῆς δὲ τῶν
μαγείρων, Ἀντιφάνης διεσάφησεν ἐν Χρυσίδι οὕτως

15 (Π 110 Κ).

τέτταρες δὲ αὐλητροίδες
ἔχουσι μισθὸν καὶ μάγειροι δώδεκα
καὶ δημιουργοὶ μέλιτος αἴτοῦσαι σκάφας.

Μένανδρος Δημιουργῷ (IV 103 Μ.)

20 τί τοῦτο, παῖ; διακονικῶς γὰρ νὴ Λία
προελήλυθας. Β. ναί· πλάττομεν γὰρ πέμματα
τὴν νύκτα τὸ ἡγρυπνήκαμεν· καὶ νῦν ἔτι
ἀποίητα πάμπολλ' ἔστιν ἥμεν.

πεμμάτων δὲ πρῶτον φῆσιν μνημονεῦσαι *Πανύασσιν*
25 (fr. 26 Ki) *Σέλενυκος*, ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἶγυπτίοις
ἀνθρωποθυσίας διηγεῖται, πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων
πέμματα, ‘πολλὰς δὲ νοσσάδας ὅρνις,’ προτέρου *Στη-*

1 κάνδύλους Α 2 ταύτῳ Α: corr. Mus 4 ενπιχυζετονς Α:
corr. XIV 644 c 6 μετὰ τὸν ταρίχους Wilam 8 καὶ τραγή-
ματα Α: corr. Schw 11 velut<σύμμεικτα>δειπνεῖ 18 αἴτεῦσαι C
21 πλάσματα AC: corr. Mein, praeterea fort. μάττομεν coll. Poll.
8, 41 26 διηγεῖται et λέγων i. e. Panyassis 27 ὅρνεις Α: corr. C

σιχόρου ἡ Ἰβύκου ἐν τοῖς Ἀθλοῖς ἐπιγραφομένοις
 (fr. 2 B) εἰρητός φέρεσθαι τῇ παρθένῳ δῶρα
 ε σασαμίδας χόνδρον τε καὶ ἔγκρίδας
 ἄλλα τε πέμπατα καὶ μέλι χλωρόν.

ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο Στησιχόρου ἐστὶν ἴκανώτατος 5
 μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃς περὶ τοῦ Μελεάγρου
 τὸν λόγον ποιούμενός φησιν (fr. 53 B).

ώς δουρὶ πάντας

νίκασε νέους ὑπὲρ δινάεντα βαλὼν Ἀναυρον
 πολυβότρυνος ἐξ Ἰωλκοῦ· 10
 οὗτος γὰρ Ὄμηρος ἡδὲ Στασίχορος ἀεισε λαοῖς.
 ή ὁ γὰρ Στησίχορος οὗτος εἰρηκεν ἐν τῷ προκειμένῳ
 ἄσματι τοῖς Ἀθλοῖς (fr. 3 B).

θρῷσκων μὲν γὰρ Ἀμφιάραος, ἀκοντὶ δὲ νίκασεν
 Μελέαγρος. 15

73. οὐκ ἀγνοῶν δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἢ Ἀπολλόδωρος
 ὁ Ἀθηναῖος εἰρηκεν ὅτι μαγείρων καὶ τραπεζοποιῶν
 παρείχοντο χρείας τοῖς παραγινομένοις πρὸς τὰς
 λεφονοργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὄνο-
 173ματα Μαγίδες καὶ Γογγύλοι, ἐπειδὴ τὰς μάξας, φησὶν 20
 Ἀριστοφάνης (Pac. 27), ἐν ταῖς θοίναις δι' ἡμέρας
 τρίβοντες παρείχον ὕσπερ [ἐν] γυναιξὶ γογγύλας με-
 μαγμένας. καλοῦνται δὲ καὶ μέχρι νῦν τινες αὐτῶν
 Χοίρακοι καὶ Ἀμνοὶ καὶ Ἀρτυσίλεω καὶ Σήσαμοι καὶ
 Ἀρτυσίτραγοι καὶ Νεωκόροι καὶ Ἰχθυβόλοι, τῶν δὲ 25

2. 3 δωρας ἀσαμίδας Α: corr. Cas 9 νικᾶις ενεους Α: corr.
 Cas διν. βαλὼν Ἀναυρον ὕπερ Α: transp. Dobr 14 μὲν ἄρ
 Kleine 14. 15 νικᾶς ἐμμελέαγρος Α: corr. Cas 16 ἀγνοῶ
 Mus 20 μάγαδις καὶ γογγυλος ΑC: corr. Villebrun 21 ἀρι-
 στοτέλης ΑC: corr. Schw 22. 23 μεμιγμένας Α: corr. ex Arist
 24 Ἀμνος et Ἀρτυσίλεως Delii ap. Dittenb. syll. 367 et 70, Ση-
 σάμη bull. corr. hell. 1882 p. 327 24 ἀρτυσιλακοιεω Α: corr. C
 25 fort. Ἀρτοτράγοι καὶ Κρεωβόροι

γνναικῶν Κυμινάνθαι, κοινῇ δὲ πάντες Ἐλεοδύται διὰ τὸ τοῖς ἐλεοῖς ὑποδύεσθαι διακονοῦντες ἐν ταῖς θοίναις. ἐλεὸς δ' ἔστιν ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. Ὄμηρος (I 215).

αὐτὰρ ἐπεὶ φ' ὥπτησε καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔθηκε.

5 δῆθεν καὶ Πολυκράτων ὁ Κρίθωνος Ῥηναιεὺς δίκην τὸ γραφόμενος οὐ Δηλίους αὐτοὺς ὀνομάζει, ἀλλὰ τὸ κοινὸν τῶν Ἐλεοδυτῶν ἐπητιάσατο. καὶ ὁ τῶν Ἀμφικτυόνων δὲ οὐδόμος κελεύει ὕδωρ παρέχειν ἐλεοδύτας, τοὺς τραπεζοποιοὺς καὶ τοὺς τοιούτους διακόνους ση-
10 μαίνων. Κρίτων δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φιλοκρά- γμονι παραστέους τοῦ θεοῦ καλεῖ τοὺς Δηλίους διὰ τούτων (IV 537 M).

Φοίνικα μεγάλου κύριον βαλλαντίου
ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσας ἄπλουν

15 καὶ φορμιᾶσσαι ναῦς ἀναγκάσσας δύο,
εἰς Δῆλον ἐλθεῖν ἡθέλησ' ἐκ Πειραιῶς,

5 πάντων ἀκούων διότι παραστώ τόπος
οὗτος τρία μόνος ἀγαθὰ κεκτῆσθαι δοκεῖ,
εὗοψον ἀγοράν, παντοδαπὸν δόμοιντ' ὅχλον,

20 αὐτοὺς παραστέους τοῦ θεοῦ τοὺς Δηλίους.

74. Ἀχαιὸς δ' ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Ἀλκμαίωνι τῷ σατυ-
ρικῷ παρυκκοποιοὺς καλεῖ τοὺς Δελφοὺς διὰ τούτων
(p. 581 N).

καρυκκοποιοὺς προσβλέπων βδελύττομαι, d

25 παρόσον τὰ ιερεῖα περιτέμνοντες δῆλον ὡς ἐμαγείρευον
αὐτὰ καὶ ἐκαρύκκευον. εἰς ταῦτα δὲ ἀποβλέπων καὶ
Ἀριστοφάνης ἐφη (I 560 K).

5 Πολυκράτων nomen suspectum   δηλαίους A: corr.
nescio quis (misc. observ. Amstelod. 7, 109)   13 βάλλοντι· οὐ
A: corr. Mus   15 κάκφορτιώσαι Mein, latet aliud   18 μέ
νον A: corr. Cas   19 παντοδαπαν ούκοντ' A: corr. K

ἀλλ' ὡς Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν
 Φοῖβε μαχαιρας
 καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους.
 καὶ τοῖς ἔξῆς δ' ὁ Ἀχαιούς φησιν·
 τίς ὑποκεκρυμμένος μένει,
 σαραβάκων κοπίδων συνομάννυμε;

5

e ἐπισκώπτουσι γὰρ οἱ Σάτυροι τοὺς Δελφοὺς ὡς περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς θοίνας διατρίβοντας. Σῆμος δ' ἐν δ' Δηλιάδος (FHG IV 493) 'Δελφοῖς, φησί, παραγινομένοις εἰς Δῆλον παρείχον Δήλιοι ἄλας καὶ ὅξος 10 καὶ ἔλαιον καὶ ἔύλα καὶ στρώματα.' Ἀριστοτέλης δ' (p. 561 R) Ἡ Θεόφραστος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ Μαγνήτων λέγων τῶν ἐπὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ ὅτι Δελφῶν εἰσιν ἄποικοι τὰς αὐτὰς ἐπιτελοῦντας αὐτοὺς ποιεῖ χρείας τοῖς παραγιγνομένοις τῶν ξένων, 15 f λέγων οὕτως· 'Μάγνητες οἱ ἐπὶ τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ κατοικοῦντες ἵεροὶ τοῦ θεοῦ, Δελφῶν ἄποικοι, παρέχουσι τοῖς ἐπιδημοῦσι στέγην, ἄλας, ἔλαιον, ὅξος, ἔτι λύχνον, κλίνας, στρώματα, τραπέζας. Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν ἑκαιδεκάτῳ Τρωικῷ διακόσμου (fr. 10 20 Gaede) ἐν τῇ Λακωνικῇ φησιν ἐπὶ τῆς δδοῦ τῆς καλουμένης 'Τακινθίδος ἰδρυσθαι ἥρωας Μάττωνα καὶ Κεφάλωνα ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς φιδιτίοις ποιούντων τε τὰς 174 μάξας καὶ κεραννύντων τὸν οἶνον διακόνων. ὁ δ' αὐτὸς ἴστορεὶ καὶ τῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τῆς αὐτῆς 25 πραγματείας (fr. 14) Δαίτην ἥρωα τιμώμενον παρὰ τοῖς Τρωσίν, οὐ μνημονεύειν Μίμυερμον (fr. 18 B). καὶ

5. 6 τὸ δ' ὑποκεκρ. μένεις, σαραβικῶν Mein 14 τὰς αὐτὰς Wilam: τοσαύτας A 18. 19 ἐπίλυχνον AC: corr. Schw. fort. ἔτι δὲ λύχνον 22 Μάττωνα Kuster ex II p. 39 c: δαίτωνα AC 23 φιδιτίοις AC 27 μνημονεύει A: corr. Mus

Κύπρῳ δέ φησι τιμᾶσθαι Ἡγήσανδρος ὁ Λελφὸς (FHG IV 419) Διὰ Εἴλαπιναστὴν τε καὶ Σπλαγχνοτόμον.

75. πολλῶν δὲ τοιούτων ἔτι λεγομένων ἐκ τῶν γειτόνων τις ἔξηκούσθη ὑδραύλεως ἥχος πάντι τι ἡδὺς δ καὶ τερπνός, ὡς πάντας ἡμᾶς ἐπιστραφῆναι θελχθέντας ὑπὸ τῆς ἐμμελείας. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἀποβλέψας τὸ πρὸς τὸν μουσικὸν Ἀλκείδην ‘ἀκούεις, ἔφη, μουσικώτατε ἀνδρῶν, τῆς καλῆς ταύτης συμφωνίας, ἦτις ἡμᾶς ἐπέστρεψεν πάντας κατακηληθέντας [ὑπὸ τῆς μουσικῆς]; 10 καὶ οὐχ ὡς ὁ παρ’ ὑμῖν τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι πολὺς ὁ μόναυλος ἀλγηθόνα μᾶλλον τοῖς ἀκούοντις παρέχων ἡ τινα τέρψιν μουσικήν.’ καὶ ὁ Ἀλκείδης ἔφη· ‘ἄλλὰ μὴν καὶ τὸ ὅργανον τοῦτο ἡ ὑδραυλις, εἴτε τῶν ἐντατῶν αὐτὸς θέλεις εἴτε τῶν ἐμπνευστῶν, Ἀλεξανδρέως ἐστὶν 15 ἡμεδαποῦ εῦρημα, κουρέως τὴν τέχνην· Κτησίβιος δ’ αὐτῷ τοῦνομα. ἵστορεῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοκλῆς ἐν τῷ περὶ χορῶν οὐτωσί πως λέγων· ‘ξητεῖται δὲ πότερα τῶν ἐμπνευστῶν ἐστιν ὅργάνων ἡ ὑδραυλις ἢ τῶν ἐντατῶν. Ἀριστόξενος μὲν οὖν τοῦτο οὐκ οἶδε. λέγε- 20 ται δὲ Πλάτωνα μικράν τινα ἔννοιαν δοῦναι τοῦ κατακευάσματος υπερερινὸν ποιήσαντα ὀφολόγιον ἐοικὸς τῷ ὑδραυλικῷ οἶον κλεψύδραν μεγάλην λίαν. καὶ τὸ ὑδραυλικὸν δὲ ὅργανον δοκεῖ κλεψύδρα εἶναι. ἐντατὸν οὖν καὶ καθαπτὸν οὐκ ἄν νομισθείη, ἐμπνευστὸν δὲ ἄν ἴσως φηθείη διὰ τὸ ἐμπνεῖσθαι τὸ ὅργανον ὑπὸ τοῦ ὑδατος. κατεστραμμένοι γάρ εἰσιν οἱ αὐλοὶ εἰς τὸ ὑδωρ καὶ ἀφασσομένου τοῦ ὑδατος ὑπὸ τινος νεα-

2 διελαπιναστὴν Α: corr. C 4 τι Schw: τις Α 8 συμφωνίας Κ: εὐφωνίας Α 9 glossam del. Κ 10 ὁ παρ’ Κ: παρ’ Α, sed vix haec integra 14 fort. θέλεις <εἶναι> vel θήσεις 17 ξητῆται δὲ Κ ξητεῖται Α: corr. Κ πότερον Κ 23 κατὰ κλεψύδραν Eust. 1157, 46 de suo (non C)

νίσκου, ἔτι δὲ δικυνουμένων ἀξινῶν διὰ τοῦ ὄφράνον
ἐμπνέονται οἱ αὐλοὶ καὶ ἥχον ἀποτελοῦσι προσηνῆ.
ἴσικεν δὲ τὸ ὅργανον βιωμῷ στρογγύλῳ, καὶ φασι τοῦτο
εὐρῆσθαι ὑπὸ Κτησιβίου κοινότερος ἐνταῦθα οἰκοῦντος
ἐν τῇ Ἀσπενδίᾳ ἐπὶ τοῦ δευτέρου Εὔεργετου, δια- 5
ε πρέψαι τέ φασι μεγάλως. τουτονὶ οὖν καὶ τὴν αὐτοῦ
διδάξαι γνναῖκα Θαίδα.⁷ Τρύφων δ' ἐν τρίτῳ περὶ
ὄνομασιῶν (ἔστι δὲ τὸ σύγγραμμα περὶ αὐλῶν καὶ ὄφ-
ράνων) συγγράψαι φησί (fr. 111 V) περὶ τῆς ὑδραύλεως
Κτησιβίου τὸν μηχανικόν. ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα εἰ περὶ τὸ 10
ὄνομα σφάλλεται. ὁ μέντοι Ἀριστόξενος προκρίνει
τὰ ἐντατὰ καὶ καθαπτὰ τῶν ὄφράνων τῶν ἐμπνευστῶν,
φάδια εἶναι φάσκων τὰ ἐμπνευστά· πολλοὺς γὰρ μὴ
διδαχθέντας αὐλεῖν τε καὶ συρίζειν, ὥσπερ τοὺς ποι-
μένας. 76. καὶ τοσαῦτα μὲν ἔχω σοι ἐγὼ λέγειν περὶ 15
τοῦ ὑδραυλικοῦ ὄφράνου, Οὐλπιανέ. γιγγραίνοισι γὰρ
οἱ Φοίνικες, ὡς φησιν ὁ Σενοφῶν, ἔχοντο αὐλοῖς
σπιθαμιαῖοις τὸ μέγεθος, δέκαν καὶ γοερὸν φθεγγομέ-
νοις. τούτοις δὲ καὶ οἱ Κᾶρες χρῶνται ἐν τοῖς θρή-
νοις, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοίνικη ἐκαλεῖτο, ὡς 20
παρὰ Κορίννη (fr. 27 B) καὶ Βακχυλίδη (fr. 53 B) ἔστιν
εὑρεῖν. ὄνομάζονται δὲ οἱ αὐλοὶ γίγγροι ὑπὸ τῶν
Φοίνικων ἀπὸ τῶν περὶ Ἀδωνιν θρήνων· τὸν γὰρ
Ἀδωνιν Γίγγρην καλεῖτε ὑμεῖς οἱ Φοίνικες, ὡς Ιστορεῖ
175 Δημοκλείδης. μνημονεύει τῶν γίγγρων αὐλῶν Ἀν- 25
τιφάνης ἐν Ιατρῷ (II 54 K) καὶ Μένανδρος ἐν Κα-

1 ἀξόνων Dalec, ἀξονῶν Villebr, fort. ἀξόνων τυγῶν 5. 6
Ctesibius tonsor, ut recte monet Wilamowitzius, diversus a
mechanico Hedyli aequali 13 φάδια A: φάσι C fort. recte
16 γιγραίνοισι Α γιγγραίνοις C 17 ὁ Τρύφων Bapp, Σενο-
φάνης Bgk 25 fort. γιγγραίνων, nisi forte αὐλῶν delendum

φίνη (IV 144 M) "Αμφις τ' ἐν Διθυράμβῳ λέγων οὗτος
(II 239 K)

ἔγῳ δὲ τὸν γίγγραν γε τὸν σοφώτατον.

B. τις δ' ἔσθ' ὁ γίγγρας; A. καὶ νὸν ἔξεύρημά τι
5 ήμέτερον, ὃ θεάτρῳ μὲν οὐδεπώποτε
ἔδειξ', Αθήνησιν δὲ κατακεχρημένον

5 ἐν συμποσίοις ἥδη 'στι. B. διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις
εἰς τὸν ὄχλον αὐτό; A. διότι φυλὴν περιμένω
σφόδρα φιλονικοῦσαν λαχεῖν τιν'. οἴδα γὰρ
10 δτι πάντα πράγματ' ἀνατριαινώσει κρότοις. b

καὶ Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ (II 412 K).

οὗτο γὰρ ἐπὶ τοῖς μέλεσι τοῖς Εὐριπίδου
ἄμφω νοσοῦσιν, ὥστε τἄλλ' αὐτοῖς δοκεῖν
εἶναι μέλη γιγγραντὰ καὶ κακὸν μέγα.

15 77. πόσῳ δὲ κρείττον, ὃ Οὐλπιανὲ σοφώτατε, τὸ ὑδραυ-
λικὸν τοῦτο ὅργανον τοῦ καλουμένου νάβλα, ὃν φησι
Σώπατρος δ' παρῳδὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι c
Πύλαι Φοινίκων εἶναι καὶ τοῦτον εῦρημα. λέγει
δ' οὗτος.

20 οὕτε τοῦ Σιδωνίου νάβλα

λαρυγγόφωνος ἐκκεχόρδωται τύπος.

καὶ ἐν Μυστάκου δὲ θητίῳ φησί·

νάβλας ἐν ἀρθροῖς γραμμάτων οὐκ εὐμελής,
φῶ λωτὸς ἐν πλευροῖσιν ἄψυχος παγεὶς

25 ἐμπνουν ἀνίει μοῦσαν. ἐγρέτου δέ τις
τὸν ἥδονῆς μελῳδὸν εὐάξων χορόν. d

Φιλήμων ἐν Μοιχῷ (II 489 K).

3 γίγγραντε A: corr. Jacobs 6 ἔδειξ' Erfurdt: ἔδειχθη A
7 ἥδη στι Di: ἥδιστον A 9 φιλονικοῦσαν A 10 ἀνα-
τριαινώσι A 14 γίγγρατα A: corr. Mus 18 fort. καὶ αὐτὸν
20 σιδωνον A: corr. Cas 21 νάβλα <βαρὺς> Mein 23 sqq
obscuri 24 παγεὶς A: corr. Cas

ἔδει παρεῖναι, Παρμένων, αὐλητοίδ' ἦ
νάβλαν τιν'. Β. ὁ δὲ νάβλας τί ἔστιν; ...

Α. .... οὐκ οἰδας, ἐμβρόντητε σύ;

Β. μὰ Δία. Α. τί φής; οὐκ οἶσθα νάβλαν; οὐδὲν οὖν
οἶσθ' ἀγαθόν. οὐδὲ σαμβυκίστριαν;

5

καὶ τὸ τρίγωνον δὲ καλούμενον ὅργανον Ἰόβας ἐν
τετάρτῳ θεατρικῆς ἴστορίας (FHG III 481) Σύρων εῦ-
ρημά φησιν εἶναι, ὡς καὶ τὸν καλούμενον λυροφοί-
νικα .... σαμβύκην. τοῦτο δὲ τὸ ὅργανον Νεάνθης
εὸν Κυζικηνὸς ἐν α' Θρων (FHG III 3) εῦρημα εἶναι λέγει 10
Ιβύκου τοῦ Ρηγίνου ποιητοῦ, ὡς καὶ Ἀνακρέοντος
τὸ βάρβιτον. ἐπεὶ δὲ ἡμῶν τῶν Ἀλεξανδρέων κατα-
τρέχεις ὡς ἀμούσων καὶ τὸν μόναυλον συνεχῶς ὄνο-
μάζεις ἐπιχωριάζοντα παρ' ἡμῖν, ἀκούεις καὶ περὶ αὐτοῦ
ἄντην ἔχω σοι λέγειν ἐν προχείρῳ. 78. Ἰόβας μὲν 15
γὰρ ἐν τῷ προειρημένῳ συγγράμματι Αἴγυπτίους φη-
σὶν λέγειν τὸν μόναυλον Ὄσιριδος εἶναι εῦρημα, καθ-
άπερ καὶ τὸν καλούμενον φώτιγγα πλαγίαυλον, οὗ
καὶ αὐτοῦ παραστήσομαι μνημονεύοντα ἐλλόγιμον ἄν-
τρα. ἐπιχωριάζει γὰρ καὶ ὁ φῶτιγξ αὐλὸς παρ' ἡμῖν. 20
τοῦ δὲ μοναύλου μνημονεύει Σοφοκλῆς μὲν ἐν Θα-
μύρᾳ οὕτως (fr. 221 N.).

οἶχωκε γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη,
λύρᾳ μοναύλοις τε χειμωντεως
ναος στέρημα κωμασάσης.

25

Ἀραρὼς δ' ἐν Πανὸς γοναῖς (II 217 K.).

ἀναρπάσας μόναυλον εὐθὺς πῶς δοκεῖς
κούφως ἀνήλλετο.

2 νάβλα A: corr. Poll. 4, 61 4 οὐδὲ νοῦν A: corr. Cas
9 hiatum not. Bapp 20 αὐλὸς videtur delendum 23 sqq nihil
dispicio 27 ἀρπάσας AC: corr. Mein

Αναξανδρίδης δ' ἐν Θησαυρῷ (ib. 142).
ἀναλαβὼν

μόναυλον ηὔλουν τὸν ὑμέναιον.
καὶ ἐν Φιαληφόρῳ (ib. 158).

5 .. τὸν μόναυλον ποῖ τέτροφας; οὗτος Σύρε.

B. ποῖον μόναυλον; A. τὸν κάλαμον.

Σώπατρος Βακχίδι·

. καὶ τὸ μόναυλον μέλος ἥκησε.

Πρωταγορίδης δ' ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν
10 ἐπὶ Λάρψη πανηγύρεών (FHG IV 484) φησιν· ‘παντὸς
δὲ ὀργάνου καταμίτον ἡπται, κροτάλων, ὑπὸ φανοῦ, ἢ
πανδούρου, τῷ τε ἡδεῖ μοναύλῳ τὰς ἡδίστας ἀρμονίας
ἀναμινυρίζει.’ Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς φι-
λόσοφος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ιστοριῶν διηγούμενος περὶ
15 τοῦ Ἀπαμέων πρὸς Λαρισαίους πολέμου γράφει τάδε
(FHG III 253). ‘παραξινίδια καὶ λογχάρι’ ἀνειληφότες
ἴθι καὶ δύπιφ κεκρυμμένα, πετάσια δ' ἐπιτεθειμένοι καὶ
προσκόπια σκιὰν μὲν ποιοῦντα, καταπνεῖσθαι δ' οὐ
κωλύοντα τοὺς τραχήλους, ὅνος ἐφελκόμενοι γέμοντας
20 οἶνον καὶ βρωμάτων παντοδαπῶν, οἵς παρέκειτο φω-
τίγγια καὶ μοναύλια, κώμων οὐ πολέμων ὄργανα.’ οὐκ
ἀγνοῶ δὲ ὅτι Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν ἐν ταῖς Γλώσσαις
τιτύρινόν φησι καλεῖσθαι τὸν μόναυλον. Ἰδε ἀπέχεις,
καὶ Ὁὐλπιανέ, καὶ τὸν τῆς φωτιγγος μηημονεύοντα.
25 ὅτι δὲ ὁ μόναυλος ἦν ὁ νῦν καλούμενος καλαμάύλης
σαφῶς παρίστησιν Ἡδύλος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν οὐ-
τωσὶ λέγων.

6 καλάμινον Di 11 καταμίτον corruptum ὑπὸ φανοῦ:
latet instrumenti nomen, fort. τυμπάνου 17 πεταστα Α:
corr. Villebrun ἐπιτεθειμένα Α: corr. Mus 19 ὅνος δ'
Mein 21—23 οὐκ ἀγνοῶ δὲ — τὸν μόναυλον non suo loco
posita 24 supra erat ὁ φωτιγγές

〈τοῦτο〉 Θέων δὲ μόναυλος ὑπ' ἡρίον δὲ γλυκὺς οἰκεῖ
αὐλητής, μέμων δὲ νομέλησι Χάρις.

- d τυφλὸς ὑπαλ γῆρως εἶχεν καὶ Σκίρπαλον υἱόν,
5 οἵπιον δὲτέλει Σκίρπαλος Εὐπαλάμου,
5 ηειδεν δὲ αὐτοῦ τὰ γενέθλια· τοῦτο γὰρ εἶχεν,
πανμαρτᾶν ηδυσμα σημανέων.
ηῦλει δὴ Γλαύκης μεμεθυσμένα παίγνια Μουσέων
η τὸν ἐν ἀκρήτοις Βάτταλον ηδυπότην
η καὶ Κάταλον η καὶ Πάκαλον. ἀλλὰ Θέωνα
10 τὸν καλαμαυλήτην εἶπατε 'χαῖρε Θέων.' 10
ῶσπερ οὖν τὸν τῷ καλάμῳ αὐλοῦντας καλαμαύλας
e λέγουσι νῦν, οὗτοι καὶ φαππαύλας, ὡς φησιν Ἀμερίας
ὁ Μακεδὼν ἐν ταῖς Γλώσσαις, τὸν τῇ καλάμῃ αὐ-
λοῦντας. 79. γινώσκειν δὲ βούλομαι σε, ἀνδρῶν
λῶστε Οὐλπιανέ, ὅτι Ἀλεξανδρέων μουσικῶτεροι ἄλλοι 15
γενέσθαι οὐχ ἴστορηται, καὶ οὐ λέγω περὶ κιθαρω-
δίαν μόνην, ἃς καὶ δὲ εὐτελέστατος παρ' ἡμῖν ἴδιώτης
προσέτι τε καὶ ἀναλφάβητος οὗτος ἐστὶ συνήθης ὡς
τάχιστα ἐλέγχειν τὰ παρὰ τὰς κρούσεις ἀμαρτήματα
γινόμενα, ἀλλὰ καὶ περὶ αὐλούς εἰσὶ μουσικῶτατοι οὐ 20
f μόνον τὸν παρθενίους καλουμένους καὶ παιδικούς,
ἀλλὰ καὶ τὸν ἀνδρείους, οἵτινες καλοῦνται τέλειοι τε
καὶ ὑπερτέλειοι, καὶ τὸν κιθαριστηρίους δὲ καὶ τὸν
δακτυλικούς. τὸν γὰρ ἐλύμους αὐλούς, ὃν μημο-

1 τοῦτο add. Mus ὑπηριονον δὲ A: corr. Mus 2 μιμω-
μενην A: corr. K 3 κυψὸς Mein εἶχε· καὶ A: οἶχωνε, Σκιρ-
πάλον υἱός Iac 4 οἵπιον τε A: corr. Di fort. Σκίρπαλον
Εὐπαλάμον (cognomen) 5 ἀείδειν αὐτοῦ A: corr. K 5. 6
acumen hoc videtur esse: 'illud proprium habuit ut quamvis
senex tamen omnia iuvenilia faceret' (πᾶν — σῆμα νέων?) 8
ἀκρηστοῖς βάτταλον ηδυπότην A: corr. Mus 12 φαπαύλους
Hes. s. v 13. 14 fort. τῇ φάπ(π)η αὐλοῦντας cf. Hes. s. v
19 περὶ τὰς ed. Bas

νεύει Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ (fr. 409 N) τε καὶ Τυμπανισταῖς (fr. 581), οὐκ ἄλλους τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τοὺς Φρυγίους, ἃν καὶ αὐτῶν ἐμπείρως ἔχουσιν Ἀλεξανδρεῖς. οἴδασι δὲ καὶ τοὺς διόπους ἔτι τε μεσοκόπους 5 καὶ τοὺς καλουμένους ὑποτρήτους. τῶν δ' ἐλύμων αὐλῶν μημονεύει καὶ Καλλίας ἐν Πεδήταις (I 697 K).¹⁷⁷ Ἰόβας δὲ τούτους Φρυγῶν μὲν εἶναι εὑρημα, ὀνομάζεσθαι δὲ καὶ σκυταλείας, κατ' ἐμφέρειαν τοῦ πάχους. χρῆσθαι δ' αὐτοῖς καὶ Κυπρίους φησὶ Κρατῖνος ὁ 10 νεώτερος ἐν Θηραμένῃ (II 290 K). οἴδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμιόπους καλουμένους, περὶ ᾧν φησιν Ἀνακρέων (fr. 20 B).

τίς ἐρασμίην

τρέψας θυμὸν ἐς ἥβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν
15 ὁρχεῖται;

εἰσὶ δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἱξίονι φησι (fr. 86 N).¹⁸² τὸν δ' ἡμίοπον [καὶ τὸν ἐλάσσονα] ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

20 εἰσὶν δ' οἱ αὐτοὶ τοῖς παιδικοῖς καλουμένοις, οἵς οὐκ οὖσιν ἐναγωνίοις πρὸς τὰς εὐωχίας χρῶνται. διὸ καὶ τέρενας αὐτοὺς κέκληκεν ὁ Ἀνακρέων. 80. οἴδα δὲ καὶ ἄλλα γένη αὐλῶν τραγικῶν τε καὶ λυσισθικῶν καὶ κιθαριστηρίων, ᾧν μημονεύουσιν "Ἐφορός τ' ἐν

5 ὑπότρητοι fort. eidem qui ὑπόπτεροι apud Poll. 4, 77 (cf. 80, 81) 8 σκυτάλια Poll. 4, 82 14 θρέψας A: corr. 5 ἐς ἥβην Mehlhorn: ἐσέβην A τέρεν ὡς ἡμίοπον A: corr. Cas coll. p. 182 c 16. 17 post Αἰσχύλος γοῦν (cod. f. 55' ext.) secuntur (f. 56) haec κατὰ μετασπουδαζοντας εἰσήγαγεν (V c. 3) — ἔπος φύγεν ἔρος (ib. c. 12), τυμ κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἱξίωντι φησι (IV c. 79) — ἀπ' ἄλλης προαιρέσεως (V c. 3): corr. Cas 17 Ἱξίωντι A 18 glossam del. Bothe 28 λυσισθικῶν AC: corr. Hiller

τοῖς εὐρήμασι (FHG I 276) καὶ Εὔφρανθῳ δὲ Πυθαγορικὸς ἐν τῷ περὶ αὐλῶν, ἔτι δὲ καὶ Ἀλεξις ὡν καὶ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ αὐλῶν. ὁ δὲ καλάμινος αὐλὸς τιτύρινος καλεῖται παρὰ τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ Δωριεῦσιν, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἴστορει δὲ Ἀριστοφάνειος ἐν β' περὶ διωρίδος. ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλὸς ἵ καὶ παλαιομάγαδις ὄνομαξόμενος ἐν ταύτῳ δέξιν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀπλομάχῳ φησί (II 149 K).

μαγάδι λαλήσω μικρὸν ἄμα σοι καὶ μέγα. 10

οἱ δὲ καλούμενοι λάτινοι αὐλοὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ὑπὸ Ἀλεξανδρέων καλούμενοι φώτιγγες. κατασκευάζονται δ' ἐκ τοῦ καλουμένου λωτοῦ· ξύλον δ' ἔστι τοῦτο γινόμενον ἐν Λιβύῃ. Θηβαίων δ' εὑρημά φησιν εἶναι Ἰόβας τὸν ἐκ νεβροῦ κάλων κατασκευαξόμενον αὐλόν. 15 δὲ Τρύφων φησὶ (fr. 112 V) καὶ τὸν καλουμένους ἐλεφαντίνους αὐλοὺς παρὰ Φοίνιξιν ἀνατρηθῆναι. οἶδα δὲ ὅτι καὶ μάγαδις ὄργανόν ἔστιν ἐντατὸν καθάπερ καὶ κιθάρα, λύρα, βάρβιτον. Εὐφροίσθων δὲ δὲ ἐποκοιὸς ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων (fr. 32 M) ‘οἱ νῦν, φησίν, καλούμενοι 20 ναβλισταὶ καὶ πανδουρισταὶ καὶ σαμβυκισταὶ καινῷ μὲν οὐδενὶ χρῶνται ὄργάνω. τὸν γὰρ βάρωμον καὶ βάρβιτον, ὡν Σαπφώ (fr. 154) καὶ Ἀνακρέων (fr. 143) μνημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαδιν καὶ τὰ τρίγωνα καὶ τὰς σαμβύκας ὄρχαῖα εἶναι. ἐν γοῦν Μιτυλήνῃ μίαν 25 τῶν Μουσῶν πεποιῆσθαι ὑπὸ Λεββοθέμιδος ἔχουσαν σαμβύκην.’ Ἀριστόξενος δ' ἔκφυλα ὄργανα καλεῖ

2 Ἀλεξίων vel Ἀλέξων Schw, sed cf. XIV p. 634 d 6. 7 πλαγιομάγαδις Mein, sed fort. δὲ τὸ παλαιὸν μάγαδις καλούμενος αὐλὸς, cf. XIV 635 a 8 ἀναλεξανδρίδης Α: corr. Meursius 10 μάγαδιν Α: corr. Mein μέγαν Α: corr. Mein 20 ἰσθμίων Α 22 βάρωμον Α: βάρμον XIV 636 c

φοίνικας καὶ πηκτίδας καὶ μαγάδιδας σαμβύκας τε καὶ τριγώνα καὶ κλεψιάμβους καὶ σκινδαφοὺς καὶ τὸ ἐννεάχορδον καλούμενον. Πλάτων δ' ἐν τρίτῳ Πολιτείᾳ (p. 399 c) φησίν· ‘οὐκ ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, πολυχορδίας γε

5 οὐδὲ παναρμονίου ἡμῖν δεήσει ἐν ταῖς φόδαις τε καὶ μέλεσιν. οὗ μοι, ἔφη, φαίνεται. τριγώνων ἄρα καὶ¹⁸³ πηκτίδων καὶ πάντων δρυγάνων ὅσα πολύχορδα καὶ παναρμόνια . . .’ 81. ἐστὶν δ' ὁ σκινδαφὸς τετράχορδον δρυγανού, ὃς δ' παρθεδός φησι Μάτρων ἐν τούτοις.

10 οὐδ' ἀπὸ πασσαλόφιν κρέμασαν, ὅθι περ τετάνυστο σκινδαφὸς τετράχορδος ἀνηλακάτοιο γυναικός.

μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Θεόπομπος ὁ Κολοφώνιος ἐποποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ‘Ἀρματίῳ’.

σκινδαφὸν λυρόεντα μέγαν χείρεσσι τινάσσων, b

15 οἰστίνον προμάλοιο τετυγμένον αἰξήντος·

καὶ ‘Αναξίλας ἐν Λυροποιῷ (II 267 K)·

ἐγὼ δὲ βαρβίτονς τριχόρδους, πηκτίδας,

κιθάρας, λύρας, σκινδαφοὺς ἔξηρτυόμαν.

Σώπατρος δ' ὁ παρθεδός ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μυ-
20 στά^λκον θητίῳ δίχορδον εἶναί φησι τὴν πηκτίδα λέ-
γων οὕτως·

πηκτίς δὲ Μούσῃ γαυριῶσα βαρβάρω

δίχορδος εἰς σὴν χεῖρά πως κατεστάθη.

τῶν δὲ παριαμβίδων Ἐπίχαρμος ἐν Περιάλλῳ μνη-
25 μονεύει οὕτως (p. 249 L)·

Σεμέλα δὲ χορεύει·

1 φοινικικὰς Α: corr. C 5 παναρμονίους Α 10 ἀπὸ Mein: ὑπὸ Α ὅθι Mus: ὅτι Α 15 δέκτινον Α: corr. K
17. 18 βαρβίτος, τριχόρδος, πηκτίδας — σκινδαφὸς Cob 20
suppl. Wilam 22 μούσης Α: corr. Mus

καὶ ὑπάρει σφιν σοφὸς κιθάρα παριαμβίδας· ἂν δὲ
γεγάθει

πυκινῶν κρεγμῶν ἀκροαξομένα.

τὸ δὲ ψαλτήριον, ὃς φησιν Ἰόβας, Ἀλεξανδρος ὁ Κυ-
θήριος συνεπλήρωσε χορδαῖς καὶ ἐγγηράσας τῇ Ἐφε- 5
σίων πόλει ὡς σοφώτατον τῆς ἑαυτοῦ τέχνης τοντὶ⁵
τὸ εῦρημα ἀνέθηκε ἐν Ἀρτέμιδος. μνημονεύει δ' ὁ
Ἰόβας καὶ τοῦ λυροφοίνικος καὶ τοῦ ἐπιγονείου, ὁ
δι νῦν εἰς ψαλτήριον ὄρθιον μετασχηματισθὲν διασφέζει
τὴν τοῦ χρησαμένου προσηγορίαν. ἦν δ' ὁ Ἐπίγονος 10
φύσει μὲν Ἀμβρακιώτης, δημοποίητος δὲ Σικυώνιος.
μουσικώτατος δ' ὃν κατὰ χεῖρα δίχα πλήκτρου ἔψαλλεν.
πάντων οὖν τούτων τῶν προειρημένων ὁργάνων καὶ
αὐλῶν ἐμπείρως ἔχουσι καὶ τεχνικῶς Ἀλεξανδρεῖς, καὶ
ἐν οἷς ἂν μου θέλῃς ἀποκειραθῆναι ἐπιδειξομαί σοι 15
ἔγῳ αὐτός, πολλῶν ἄλλων μουσικωτέρων μου ἐν τῇ
ε πατρίδι ὑπαρχόντων. 82. Ἀλεξανδρος δὲ ὁ πολίτης
μου (οὗτος δ' οὐ πρὸ πολλοῦ τετελεύτηκε) δημοσίᾳ
ἐπιδειξάμενος ἐν τῷ τριγώνῳ ἐπικαλουμένῳ ὁργάνῳ
οὗτως ἐποίησε πάντας Ῥωμαίους μουσομανεῖν ὡς τοὺς 20
πολλοὺς καὶ ἀπομνημονεύειν αὐτοῦ τὰ κρούσματα.
μνημονεύει δὲ τοῦ τριγώνου τούτου καὶ Σοφοκλῆς
ἐν μὲν Μυσοῖς οὕτως (fr. 375 N.).

πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε

Ἀυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδίᾳ,

25

καὶ ἐν Θαμύρᾳ (fr. 219). Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαιτα-
f λεῦσι (I 454 K) καὶ Θεόπομπος ἐν Πηνελόπῃ (ib. 746),
Εὔπολις δ' ἐν Βάπταις φησίν (ib. 276).

1 καὶ ὑπαλισφιν Α: corr. Grotfend σοφὸς ἐν κιθ. Schw,
sed videtur nomen latere; minime audiendus Bergk op. II 272
2 γεγάθη Α 8 ἐπιγονίου ΑC

Δ

ὅς καλῶς μὲν τυμπανίζει
καὶ διαψάλλει τριγώνοις.

τοῦ δὲ καλουμένου πανδούφου Εὔφορίων μέν, ὡς προερηγηται (p. 182 e), καὶ Πρωταγορίδης ἐν β' περὶ 5 τῶν ἐπὶ Δάφνη πανηγυρέων. Πυθαγόρας δὲ ὁ γεγραφὼς περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης τοὺς Τρωγλοδύτας φησὶ κατασκευάζειν τὴν πανδούφαν ἐκ τῆς ἐν τῇ θα-184 λάσσῃ φυομένης δάφνης. Τυρρηνῶν δ' ἔστιν εὗρημα κέρατά τε καὶ σάλπιγγες. Μητρόδωρος δ' ὁ Χῖος 10 ἐν Τρωικοῖς (FHG III 205) σύριγγα μέν φησιν εὑρεῖν Μαρσύαν καὶ αὐλὸν ἐν Κελαιναῖς, τῶν πρότερον ἐνὶ καλάμῳ συριζόντων. Εὔφορίων δ' ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ περὶ μελοποιῶν (tr. 33 M) τὴν μὲν μονοκάλαμον σύριγγα 'Ἐρμῆν εὑρεῖν, τινὰς δ' ἴστορεῖν Σεύθην καὶ 'Ρωνά- 15 κην τοὺς Μαιδούς, τὴν δὲ πολυκάλαμον Σιληνόν, Μαρσύαν δὲ τὴν κηρόδετον. 83. ταῦτα ἔχεις παρ' ἡμῶν τῶν Ἀλεξανδρέων, Οὐλπιανὴ δονοματοθήρα, τῶν περὶ 20 τοὺς μοναύλους ἐσπουδακότων. οὐ γὰρ οἰδας ἴστοροῦντα Μενεκλέα τὸν Βαρκαῖον συγγραφέα (FHG IV 451) ἔτι τε "Ανδρωνα ἐν τοῖς Χρονικοῖς (FHG II 352) τὸν Ἀλεξανδρέα, ὅτι Ἀλεξανδρεῖς εἰσιν οἱ παιδεύσαντες πάντας τοὺς Ἑλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους, ἐκλειπούσης ἥδη τῆς ἐγκυκλίου παιδείας διὰ τὰς γενομένας συνεχεῖς κινήσεις ἐν τοῖς κατὰ τοὺς Ἀλεξάνδρου διαδόχους 25 χρόνοις. ἐγένετο οὖν ἀνανέωσις πάλιν παιδείας ἀπάσης κατὰ τὸν ἔβδομον βασιλεύσαντα Αἰγύπτου Πτολεμαῖον, τὸν κυρίως ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρέων καλούμενον

9 ὁ Σκήψιος Hecker, qui hoc recte intellexit eundem esse cum Scepsio 11 καὶ αὐλὸν corrupta, fort. τὴν πολυκάλαμον, del. Wilam 18 μελοποιῶν A: corr. Dalec 15 τοὺς μήδους A: corr. Schw 16 ταῦτ' ἀπέχεις Mein 24 κατὰ τοῦ A: corr. C

Κακεργέτην. οὗτος γὰρ πολλοὺς τῶν Ἀλεξανδρέων ἀποσφάξας, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ φυγαδεύσας τῶν κατὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐφηβησάντων ἐποίησε πλήρεις τάς τε νήσους καὶ πόλεις ἀνδρῶν γραμματικῶν, φιλοσόφων, γεωμετρῶν, μουσικῶν, ζωγράφων, παιδοτριβῶν 5 τε καὶ ἴατρῶν καὶ ἄλλων πολλῶν τεχνιτῶν· οὐδὲ τὸ πένεσθαι διδάσκοντες ἢ πίσταντο πολλοὺς κατεσκεύασαν ἄνδρας ἐλλογίμους. 84. ἔμελεν δὲ τοῖς πάλαι πᾶσιν *d* Ἑλλησι μουσικῆς· διόπερ καὶ ἡ αὐλητικὴ περισπούδαστος ἦν. Χαμαιλέων γοῦν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ 10 ἐπιγραφομένῳ Προτρεπτικῷ Λακεδαιμονίους φησὶ καὶ Θηβαίους πάντας αὐλεῖν μανθάνειν Ἡρακλεώτας τε τοὺς ἐν τῷ Πόντῳ καθ' ἑαυτὸν ἔτι Ἀθηναίων τε τοὺς ἐπιφανεστάτους, Καλλίαν τε τὸν Ἰππονίκου καὶ Κριτίαν τὸν Καλλαΐσχον. *A*οῦρις δ' ἐν τῷ περὶ Εὐρί- 15 πίδου καὶ Σοφοκλέους Ἀλκιβιάδην φησὶ μαθεῖν τὴν αὐλητικὴν οὐ παρὰ τοῦ τυχόντος, ἀλλὰ Προνόμου τοῦ μεγίστην ἐσχηκότος δόξαν. Ἀριστόξενος δὲ καὶ Ἐπα- 20 μινώνδαν τὸν Θηβαῖον αὐλεῖν μαθεῖν παρὰ Ὄλυμπιοδώρῳ καὶ Ὁρθαγόρᾳ. καὶ τῶν Πυθαγορικῶν δὲ πολλοὶ τὴν αὐλητικὴν ἥσκησαν, ὡς Εὐφράνωρ τε καὶ Ἀρχύτας Φιλόλαος τε ἄλλοι τε οὐκ ὀλίγοι. ὁ δ' Εὐ- 25 φράνωρ καὶ σύγγραμμα περὶ αὐλῶν κατέλιπεν· ὅμοιως δὲ καὶ ὁ Ἀρχύτας. ἔμφαντει δὲ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Δαιταλεῦσι τὴν περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο σπουδὴν 25 ὅταν λέγῃ (I 448 K).

ὅστις δ' αὐτὴν αὐλοῖς καὶ λύραισι κατατέριμμαι
χρώμενος,
εἰτά με σκάπτειν κελεύεις;

19. 20 οὐλπιοδώρῳ AC: corr. Mus 22 φιλολλαιός τε Α:
corr. s 27 δ' del. Brunck, αὐτὴν del. Cas, sed haec vix sufficiunt

Φρύνιχος 'Εφιάλτη (ib. 370). f

οὐ τουτονὶ μέντοι σὺ κιθαρίζειν ποτὲ
αὐλεῖν τ' ἐδίδαξας;

καὶ τὴν Ἀθηνᾶν δέ φησιν Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις
5 (p. 238 L) ἐπανλῆσαι τοῖς Διοσκόροις τὸν ἐνόπλιον.

"Ιων δ' ἐν Φοίνικι ἡ Καινεῖ (p. 573 N) ἀλέκτορα τὸν
αὐλὸν καλεῖ ἐν τούτοις.

ἐπὶ δ' αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὑμνον ἀχέων. 185
ἐν δὲ Φρουροῖς τὸν ἀλεκτρυόνα Ἰδαῖον εἴρηκε σύριγγα
10 διὰ τούτων (fr. 45).

φοθεῖ δέ τοι σῦριγξ Ἰδαῖος ἀλέκτωρ.

ἐν δὲ τῷ β' Φοίνικι ὁ αὐτὸς "Ιων φησίν (fr. 42).

ἔκτυπον ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι φυθμῷ,
οὗτῳ λέγων τῷ Φρυγίῳ· βαρὺς γὰρ οὗτος· παρ' ὁ
15 καὶ τὸ κέρας αὐτῷ προσάπτουσιν ἀναλογοῦν τῷ τῶν
σαλπίγγων κάθισμαν." —

ἐπὶ τούτοις τέλος ἔχετω καὶ ἥδε ἡ βίβλος, ἐταῖρε
Τιμόκρατες, ἵκανὸν εἰληφυῖα μῆκος.

E

20 ἀλλ' ἐπεὶ πολὺς οὗτος λόγος συμποσίων πέρι
διήντληται, ὡς Τιμόκρατες, ἐν τοῖς πρὸ τούτων, παρ-
ελίπομεν δὲ αὐτῶν τὰ χρησιμώτατα καὶ οὐ βαροῦντα
τὴν ψυχήν, ὡφελοῦντα δὲ καὶ τρέφοντα κατὰ πανδαι-
σίαν, ἅπερ ὁ θεῖος Ὄμηρος παρεισήγαγε, μνημονεύσω

8 τε διδάξας A: corr. Mus 8 ἀχαιῶν A: corr. Mein
9 immo ἀλεκτρυόνα Ἰδαῖον εἴρηκε τὴν σύριγγα 11 φοθεῖ
Nauck: προθεῖ A 13 ἀλων Mein

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙСΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙC Π
ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ

20. 21 συμποσίων προδιήντληται A: corr. K

καὶ τὰ περὶ τούτων λεχθέντα ὑπὸ τοῦ πάντα ἀρίστου
Μασουρίου. ἡμεῖς γὰρ κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα
(fr. 11 N)

τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα,

b τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα.

φησὶ δ' οὖν ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ Μενελάου τὸν λόγον
ποιούμενος (δ 3).

τὸν δ' εὔρον δαινύντα γάμου πολλοῖσιν ἔτησιν

υἱέος ἥδε θυγατρὸς ἀμύμονος φῶς ἐνὶ οἴκῳ,

ώς νενόμισται ἄγειν συμπόσια περὶ τὸν γάμους τῶν 10
τε γαμηλίων θεῶν ἐνεκα καὶ τῆς οἰονεὶ μαρτυρίας.
τὸ δὲ πρὸς τὸν γένους συμπόσιον ὁ τῆς Λυκίας βα-
σιλεὺς διδάσκει οἶνα εἶναι δεῖ, τὸν Βελλεροφόντην
c μεγαλοπρεπῶς δεξάμενος (Ζ 174).

ἐννῆμαρ ἔεινισσε καὶ ἐννέα βοῦς λέρευσε.

15

2. δοκεῖ γὰρ ἔχειν πρὸς φιλίαν τι ὁ οἶνος ἐλκυστικόν,
παραθερμαίνων τὴν ψυχὴν καὶ διαχέων. διόπερ οὐδὲ
πρότερον ἥρωτῶν οἵτινες εἶεν ἀλλ' ὕστερον, ὡς τὴν
ἔνειαν αὐτὴν τιμῶντες, ἀλλ' οὐ τὸν ἐν μέρει καὶ καθ'
ἔκαστον ἥμῶν. τῶν δὲ νῦν δείπνων προνοοῦντες οἱ 20
νομοθέται τά τε φυλετικὰ [δεῖπνα] καὶ τὰ δημοτικὰ
προσέταξαν, ἔτι δὲ τὸν θιάσοντος καὶ τὰ φρατρικὰ καὶ
186 πάλιν <τὰ> ὀργεωνικὰ λεγόμενα. πολλῶν γοῦν εἰσι
φιλοσόφων ἐν ἄστει σύνοδοι τῶν μὲν Διογενειστῶν,
τῶν δὲ Ἀντιπατριστῶν λεγομένων, τῶν δὲ Παναιτια- 25
στῶν. κατέλιπε δὲ καὶ Θεόφραστος εἰς τὴν τοιαύτην
σύνοδον χρήματα, μὰ δέ οὐκ ἵνα ἀκολασταίνωσι

6 incipit Masurii oratio, cuius exordium deest 11 ὁιονᾶ
A 16 πρὸς φιλοσοφίαν C 21 δεῖπνα del. K 22 οἱ θίασοι
non apte interiecti propter philosophorum quae secuntur con-
vivia, quae ipsa rectius paullo post (litt. b med) tractanda
fuerunt 23 τὰ add. K 24 Διογενειστῶν Wilam

συνιόντες, ἀλλ' ἵνα τὰ κατὰ τὸν τοῦ συμποσίου νόμον σωφρόνως καὶ πεπαιδευμένως διεξάγωσι. συνεδείπνουν δ' ὁσημέραι οἱ περὶ πρύτανιν σώφρονα καὶ σωτήρια τῶν πόλεων σύνδειπνα. πρὸς γοῦν τοιοῦτο συμπόσιόν
 5 φησιν ἡ Δημοσθένης ἀνευηνέχθαι τὴν Ἐλατείας κατάληψιν (18, 169). ‘Ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἥκε δὲ ἀγγέλ- b λων τις ὡς τοὺς πρυτάνεις ὡς Ἐλάτεια κατείληπται.’ καὶ τοῖς φιλοσόφοις δὲ ἐπιμελὲς ἦν συνάγουσι τοὺς νέους μετ' αὐτῶν πρός τινα τεταγμένουν νόμον εὐ-
 10 χεῖσθαι. τοῦ γοῦν θενοκράτους ἐν Ἀκαδημείᾳ καὶ πάλιν Ἀριστοτέλους (fr. 167 R) συμποτικοὶ τινες ἥσαν νόμοι. τὰ δ' ἐν Σπάρτῃ φιδίτια καὶ τὰ παρὰ τοῖς Κρητὶν ἀνδρεῖα μετὰ πάσης ἐπιμελείας αἱ πόλεις συν-
 ἦγον. διὸ καὶ τις οὐ κακῶς ἔφη (P. L. II 73 B).

15   οὐ χρὴ συμποσίοι φίλους ἀπέχεσθαι ἐταίρους δηρόν· ἀνάμνησις δὲ πέλει χαριεστάτη αὕτη. c
 ’Αντίπατρος δ' ὁ φιλόσοφος συμπόσιόν ποτε συνάγων συνέταξε τοῖς ἐρχομένοις ὡς περὶ σοφισμάτων ἐροῦσιν. ’Αρκεσίλαον δέ φησιν εἰς συμπόσιον παρακληθέντα
 20 καὶ συγκατακλιθέντα ἐν τῷ βορᾶς ἐσθιόντων, αὐτὸν δὲ μηδενὸς ἀπολαῦσαι δυνάμενον, ἐπεὶ τις αὐτῷ τῶν παρόντων ἔξετεινεν, φάναι (Eur. fr. 702).

εὖ σοι γένοιτο, Τηλέφω δ' ἄγω νοῶ.
 ἔτυχε δ' ὁ κατοψιφαγῶν Τήλεφος καλούμενος. ὁ δὲ
 25 Ζήνων ἐπεὶ τις τῶν παρόντων ὄψιφάγων ἀπέσυρεν d
 ἅμα τῷ παρατεθῆναι τὸ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος, στρέψας
 καὶ αὐτὸς τὸν ἰχθύν ἀπέσυρεν ἐπιλέγων (Eur. Bacch. 1129).

1 νόμον Wilam: λόγον A (τοὺς κατὰ τὸ συμπόσιον λόγους
 C) 3 saltēm τὸν πρύτανην 7 Athenaeus plura apposuerat
 12 καὶ τὰ C: καὶ A 15 συμποσίοις A: corr. Cas 21 fort.
 αὐτῷ <τι> τῶν 25 haec de Bione narrata VIII p. 344 a

'Ινῳ δὲ τάπι θάτερο' ἔξειργάζετο.

Σωκράτης δ' ἵδων τινα ἀμέτρως τῇ ἐποψήσει χρώμενον ὡς παρόντες, ἔφη, τίς ὑμῶν τῷ μὲν ἄρτῳ ὡς ὅψις χρῆται, τῷ δ' ὁψιῇς ὡς ἄρτῳ.'

3. ἡμεῖς δὲ νῦν περὶ τῶν Ὁμηρικῶν συμποσίων 5 λέξομεν. ἀφορίζει γὰρ αὐτῶν ὁ ποιητὴς χρόνους, πρόσεωπα, αἰτίας. τοῦτο δὲ ὀρθῶς ἀπεμάξατο ὁ Εινοφῶν καὶ Πλάτων, οὐ κατ' ἀρχὰς τῶν ἔννυγραμμάτων ἐκτίθενται τὴν αἰτίαν τοῦ συμποσίου καὶ τίνες οἱ παρόντες. Ἐπίκουρος δὲ οὐ τόπου, οὐ χρόνου ἀφορίζει, 10 οὐ προλέγει οὐδέν. δεῖ οὖν μαντεύσασθαι πῶς ποτ' ἀνθρωπος ἔξαπίνης ἔχων κύλικα προβάλλει ξητήματα καθάπερ ἐν διατριβῇ λέγων. [Ἄριστοτέλης δὲ ἄλλουτον καὶ πονιορτοῦ ἥκειν πλήρη τινὰ ἐπὶ τὸ συμπόσιον φησιν . . .] ἔπειδ' ὁ μὲν Ὁμηρος ἐκδιδάσκει τίνας 15 οἱ κλητέον, εἰπὼν ὡς τοὺς ἀρίστους τε καὶ ἐντίμους χρὴ καλεῖν (B 404).

καλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν.
οὐχ ὃν τρόπον Ἡσίοδος· οὗτος γὰρ ἀξιοῦται τοὺς
γείτονας (opp. 341).
20

μάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἔγγύθι ναίει.
τοῦτο γὰρ ὡς ἀληθῶς Βοιωτικῆς ἐστιν ἀναισθησίας
συμπόσιον καὶ τῇ μισανθρωποτάτῃ τῶν παροιμιῶν
ἀρμότον (fr. ad. 67 N.).
25

187 τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσιν φίλοι.

πῶς γὰρ οὐκ ἄλογον τόπῳ τὴν φιλίαν καὶ οὐ τρόπῳ
κρίνεσθαι; τοιγαροῦν παρ' Ὁμήρῳ μετὰ τὸ πιεῖν
(H 324).
25

11 fort. οὐδ' <ἄλλο (vel ἔτερον)> προλέγει 13 sqq inclusa
del. Dobr. coll. c. 6, unde ἀπορεπὲς εἶναι add. Cas 22 βρωτι-
κῆς A ἀροτικῆς C: corr. Iacobs 27 ante τοιγαροῦν hiare
videtur oratio

τοῖς δ' ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἥρχετο μῆτιν,
παρὰ δὲ τοῖς οὐ τὰ σώφρονα συμπόσια συνάγουσι·

τοῖς δ' ὁ κόλαξ πάμπρωτος ὑφαίνειν ἥρχετο μῶκον.
ἔτι δὲ ὁ μὲν Ὁμηρος ἡλικίαις εἰσάγει διαφέροντας καὶ
5 ταῖς προαιρέσεσι τοὺς κεκλημένους, Νέστορα καὶ Άλαντα
καὶ Ὄδυσσέα, τὸ μὲν καθόλου σύμπαντας τῆς ἀρετῆς ἢ
ἀντεχομένους, εἶδει δὲ διαφόροις ὅδοῖς ὠρμηκότας ἐπ'
αὐτήν. ὁ δ' Ἐπίκουρος ἄπαντας εἰσήγαγε προφήτας
ἀτόμων καὶ ταῦτ' ἔχων παραδείγματα τήν τε τοῦ ποιη-
10 τοῦ τῶν συμποσίων ποικιλίαν καὶ τὴν Πλάτωνός τε
καὶ Ξενοφῶντος χάριν. ὃν δὲ μὲν Πλάτων τὸν μὲν
Ἐρυξίμαχον ἱατρόν, τὸν δὲ Ἀριστοφάνη ποιητήν, ἄλ-
λον δ' ἀπ' ἄλλης προαιρέσεως σπουδάζοντας εἰσήγαγεν,¹⁷⁷
Ξενοφῶν δὲ καὶ τινας ἴδιάτας συνανέμειξε. πολλῷ
15 τοίνυν κάλλιον Ὁμηρος ἐποίησε καὶ διάφορα παρατι-
θέμενος συμπόσια. πᾶν γὰρ ἐξ ἀντιπαραβολῆς ὁρᾶται
μᾶλλον. ἐστὶν γὰρ αὐτῷ τὸ μὲν τῶν μηνηστήρων οἷον
ἄν γένοιτο νεανίσκων μέθαις καὶ ἔρωσιν ἀνακειμένων,
τὸ δὲ τῶν Φαιάκων εὔσταθμέστερον μὲν τούτων, φιλή-
20 δονον δέ. τούτοις δ' ἀντέθηκε τὰ μὲν ἐπὶ στρατιᾶς,
τὰ δὲ πολιτικάτερον τελούμενα σωφρόνως. καὶ πάλιν
αὖ διεῖλεν τὰ μὲν δημοθοινίαν ἔχοντα, τὰ δ' οἰκεῖων
σύνοδον. Ἐπίκουρος δὲ συμπόσιον φιλοσόφων μόνων
πεποίηται. 4. ἐδίδαξεν δ' Ὁμηρος καὶ οὓς οὐ δεῖ καλεῖν,^c
25 ἀλλ' αὐτομάτους ἔνειαι, πρεπόντως ἐξ ἐνὸς τῶν ἀναγ-

3 Matroni tribuit Mein 4 aut <ταῖς> ἡλικίαις scriben-
dum aut v. 5 [ταῖς] προαιρέσεσιν 7 ἥδει δὲ Α: corr. C 13
cf. ad p. 182 c 15 κάλλιον scil. quam Plato et Xenopho et
Epicurus, qui singula quisque conviviorum genera repreaesenta-
verant 16 πᾶν Pors: πάλιν Α 21 πολιτικάτερα Wilam
fort. recte, modo addas ἀμφότερα 23 μόνον Α: corr. Usener
25 πρεπόντων Α (om. C): corr. 5

καίων δεικνὺς τὴν τῶν ὄμοίων παρουσίαν (B 408)·

αὐτόματος δέ οἱ ἥλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
δῆλον γὰρ ὡς οὗτε ἀδελφὸν οὗτε γονέας οὗτε γυναῖκα
κλητέον οὗτ' εἰ τις ἴσοτίμως τινὰς τούτοις ἔγει· καὶ
γὰρ ἂν ψυχὸν εἴη καὶ ἄφιλον. καίτοι τινὲς στέχον δ
προσέγραψαν τὴν αἰτίαν προστιθέντες (409)·

ἥδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο,
ῶσπερ δέον εἰπεῖν αἰτίαν δι' ἣν ἀδελφὸς αὐτόματος
δ' ἀν ἦκοι πρὸς δεῖπνον, *⟨οὐδὲ⟩* πιθανῆς τῆς αἰτίας
ἀποδιδομένης. πότερον γάρ φησιν ὡς οὐκ ἥδει τὸν 10
ἀδελφὸν ἔστιῶντα; καὶ πᾶς οὐ γελοῖον, ὅπότε περι-
φανῆς ἣν ἡ βουνθυσία καὶ πᾶσι γνώριμος; πᾶς δ' ἀν
ἥλθεν, εἰ μὴ ἥδει; ἡ νὴ Δία περισπώμενον, φησίν,
αὐτὸν εἰδὼς συνεργαμόνει ὅτι μὴ κέκληκε καὶ συμ-
περιφερόμενος ἥλθεν αὐτόματος; ὕσπερ δὲ φήσας 15
ἄκλητον ἦκειν, ἵνα μὴ πρωτας ὑποβλέπωσιν ἀλλήλους,
ὅ μὲν αἰδούμενος, ὅ δὲ μεμφόμενος. ἀλλὰ γελοῖον
εἶναι ἐπιλαθέσθαι τὸν Ἀγαμέμνονα τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ
ταῦτα δι' ἐκεῖνον οὐ μόνον εἰς τὸ παρὸν θύοντα, ἀλλὰ
καὶ τὸν πόλεμον ἀναδεδεγμένον, καὶ κεκληότα τοὺς 20
μήτε γένει προσήκοντας μήτε πατρίδι προσφειωμένους.
Ἀθηνοκλῆς δ' ὁ Κυζικηνὸς μᾶλλον Ἀριστάρχου κατ-
ακούων τῶν Ὁμηρικῶν ἐπῶν εὐπαιδευτότερον ἡμῖν
φησι τοῦτον Ὁμηρον καταλιπεῖν, δισφετερον ἡμῖν
Μενέλεως οἰκειοτέρως εἶχεν. Δημήτριος δ' ὁ Φαλη-

4 ἴσοτίμους Eust. 247, 12 (non C)   8 δέον δὲ C   αἰτίαν
om. A add. C, sed fort. εἰπεῖν διὰ τοῦτο 9 οὐδὲ add. Wilam
14. 15 τῷ μὴ κεκληέναι συμπεριφερόμενος A: corr. K   24 τοῦτο
“Ομηρον καταλιπεῖν ⟨ὑπονοῆσαι⟩” Wilam, i. e. eo urbanius fecisse
poetam quod hoc non ipse dixisset, sed legentibus subintellegendū
relinquisset, quo magis necessario frater a fratre vocandus
fuiisset   δισφετερον K: ὡς A   25 εἶχεν Cas: ἔχειν A

φεὺς ἐπαρίστερον τὴν τοῦ στίχου παράληψιν ἐπειπὼν
καὶ τῆς ποιήσεως ἀλλοτρίαν, τὸν

f

ἥδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο
μικρολογίαν ἐμβάλλειν τοῖς ἥθεσιν. ‘οἶμαι γάρ, φησίν,
5 ἔκαστον τῶν χαριέντων ἀνθρώπων ἔχειν καὶ οἰκεῖον
καὶ φίλον πρὸς ὃν ἀν ἔλθοι θυσίας οὕσης τὸν κα-178
λοῦντα μὴ περιμείνας.’ 5. Πλάτων δ’ ἐν τῷ Συμ-
ποσίῳ περὶ τῶν αὐτῶν λέγει οὗτος (p. 174 b). ‘Ἴνα καὶ
τὴν παροιμίαν (φησί) διαφθείρωμεν μεταβάλλοντες,
10 ὡς ἄρα καὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἵασιν αὐτόματοι ἀγα-
θοί. Ὄμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει οὐ μόνον διαφθεῖ-
ραι, ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς αὐτήν· ποιήσας γὰρ τὸν
‘Ἀγαμέμνονα ἀγαθὸν τὰ πολεμικά, τὸν Μενέλαον δὲ
μαλθακὸν αἰχμητήν, θυσίαν ποιουμένου τοῦ Ἀγαμέ-
15 μνονος ἀκλητον ἐποίησεν ἐλθόντα τὸν χείρονα ἐπὶ τὴν b
τοῦ ἀμείνονος δίαιταν.’ Βακχυλίδης δὲ περὶ τοῦ
‘Ηρακλέους λέγων ὡς ἥλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ Κήνυκος οἴκον
φησιν (fr. 33 B).

ἔστη δ’ ἐπὶ λάινον οὐδόν, τοι δὲ θοίνας ἔντυνον,
20
αὐτόματοι δ’ ἀγαθῶν δαῖτας εὐόχθους ἐπέρχονται
δίκαιοι

φῶτες.

αἱ δὲ παροιμίαι ἡ μέν φησιν·
25 αὐτόματοι δ’ ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἵασιν,
ἡ δέ·
αὐτόματοι ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἵασιν.

1 ὑπειπὼν Dobr 2 ἀλλότριον A: corr. K 4 ἐμβάλλει
AC: corr. K (i. e. ἐμβάλλειν φησί) 13 τὰ πολέμια AC 16. 17
περὶ τοῦ Κήνυκος A: corr. Schw 19. 20 ἔντυνον et ἔφασ’ A:
corr. Neue 21 δ’ iure suspectum Brunckio, qui delebat

οὐ δεόντως γοῦν Πλάτων τὸν Μενέλεων ἐνόμισεν εἶναι
εἰς δειλόν, ὃν ἀρηίφιλον Ὁμηρος λέγει καὶ μόνον ὑπὲρ
Πατρόκλου ἀριστεύσαντα (P 1) καὶ τῷ "Ἐκτορι φρὸν
κάντων πρόθυμον μονομαχεῖν (H 94), καίπερ ὅντα τῇ
φρόμη παταδεέστεφον, ἐφ' οὐ μόνου τῶν στρατευσαμένων
εἰρηκεν (B 588)."

ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦσι προδυμίησι πεποιθώς.

εἰ δὲ ὁ ἔχθρος ὁ βλασφημῶν αὐτὸν εἰρηκε μαλθακὸν
αἴχμητὴν (P 588) καὶ διὰ τοῦτο Πλάτων τῷ ὅντι μαλ-
θακὸν αὐτὸν ὑπολαμβάνει, οὐκ ἀν φθάνοι καὶ τὸν 10
Ἀγαμέμνονα τιθεὶς ἐν τοῖς φαύλοις, ὃν αὐτός φησιν εἶναι
ἀγαθόν, εἴπερ εἰς αὐτὸν εἰρηται τοῦτο τὸ ἔπος (A 225).

οἰνοβαρές, κυνὸς ὅμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφου.

οὐ γὰρ εἴ τι λέγεται παφ' Ὁμήρῳ, τοῦθ' Ὁμηρος λέγει.
πῶς γὰρ ἀν εἶη μαλθακὸς Μενέλαος ὁ τὸν "Ἐκτορα 15
μόνος ἀπειρξας τοῦ Πατρόκλου καὶ Εὔφορβον ἀποκτεί-
νας τε καὶ σκυλεύσας ἐν μέσοις τοῖς Τρωσί. τὸ δὲ
ε μηδὲ τὸν στίχον ὃν ἥτιατο τελείως πατανοῆσαι ἄτο-
πον, δι' οὐ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος λέγεται. τοῖς γὰρ
ἀνδρειοτάτοις Ὁμηρος εἰωθεν ἐπιφωνεῖν, καλοίντων 20
τῶν παλαιῶν τὸν πόλεμον βοήν.

6. πάντα δ' ᾧ παριθήσεται παρὰ Φαίαξι θοίνης (θ 449). 25

αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμή λούσασθαι ἀνωγεν.

ἢ πλὴν δὲ τῶν περὶ Τηλέμαχον (δ 48).

ἴσι φ' ἀσαμίνθους βάντες ἐνξέστας λούσαντο.

1 δὲ (pro γοῦν) C fort. recte 4 προδυμῶν μονομαχεῖ
Α: corr. C 8 ὁ αἰσχρὸς βλασφ. C, cf. schol. P 588 24 γοῦν
Γ: τὸν οὖν A

‘ἀπρεπὲς γὰρ ἦν, φησὶν Ἀριστοτέλης (fr. 165 R),
 ἥκειν εἰς τὸ συμπόσιον σὺν ἴδρωτι πολλῷ καὶ κο-
 νιορτῷ.’ δεῖ γὰρ τὸν χαρίεντα μήτε φυτῶν μήτε αὐχ-
 μεν μήτε βορβόφων χαίρειν καθ’ Ἡράκλειτον (fr. 54 Byw).
 5 δεῖ δὲ καὶ τὸν πρῶτον εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν ἐρχόμενον
 ἐπὶ δεῖπνον μὴ γαστριζόμενον εὐθὺς ἐπὶ τὸ συμπό-
 σιον χωρεῖν, ἀλλά τι δοῦναι πρότερον τῷ φιλοθεά-
 μονι καὶ κατανοῆσαι τὴν οἰκίαν. οὐδὲ γὰρ τοῦτο
 παρέλικεν ὁ ποιητής (δ 43).
 10 αὐτὸλ δ’ εἰσῆλθον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
 θαύμαξον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
 ὥστε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν ἡὲ σελήνης
 δῶμα καθ’ ὑψηρεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξὶ ποιεῖ τὸν ἄγριον γέ-
 15 φοντα καὶ φιλοδικαστὴν καταρρυθμιζόμενον εἰς βίον
 ἥμερον ὑπὸ τοῦ παιδός (1208).
 b

παῦ· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε
 ἔνυποτικὸς εἶναι καὶ ἔνυποτικός.

διδάξας τε αὐτὸν ὡς δεῖ κατακλίνεσθαι φησιν (1214).
 20 ἔπειτ’ ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
 ὁροφὴν θέασαι, κρεκάδι’ αὐλῆς θαύμασον.

7. καὶ πρὸ τοῦ θοινᾶσθαι δὲ ἂ δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς
 διδάσκει πάλιν Ὁμηρος, ἀπαρχὰς τῶν βρωμάτων νέ-
 μειν τοῖς θεοῖς. οἱ γοῦν περὶ τὸν Ὄδυσσεα καίπερ
 25 ὅντες ἐν τῷ τοῦ Κύκλωπος σπηλαίῳ (ι 281).
 c

ἔνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν ἡδὲ καὶ αὐτὸλ
 τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν.

καὶ δὲ Ἀχιλλεὺς καίπερ ἐπειγομένων τῶν πρέσβεων ὡς
 ἐν μέσαις νυξὶν ἥκοντων ὅμως (Ι 219)

θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνάγει

Πάτροκλον δὲ ἔταῖρον· δὲ δὲ ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
καὶ σπουδοκοιεῖται γε τοὺς δαιτυμόνας (ib. 175).

κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,

d νώμησαν δὲ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν. 5
αἰτάρῳ ἐπεὶ σπεῖσάν τι.

ἄπερ καὶ Πλάτων φυλάσσει κατὰ τὸ συμπόσιον. μετὰ
γὰρ τὸ δειπνῆσαι σπουδάς τέ φησιν (p. 176a) ποιῆσαι
καὶ τὸν θεὸν παιινίσαντας τοῖς νομιξομένοις γέρασι
... παραπλησίως δὲ καὶ Ξενοφῶν. παρὰ δὲ Ἐπικούρῳ 10
οὐ σπουδή, οὐκ ἀπαρχὴ θεοῖς, ἀλλ' ὥσπερ Σιμωνί-
δης ἔφη περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικός (fr. 7, 56),
ἄθυστα δὲ ἵρᾳ πολλάκις κατεσθίει . . . .

e 8. τὴν γὰρ σύμμετρον κρᾶσιν τοῦ οἴνου ὑπὸ Ἀμ-
φικτύονος βασιλεύσαντος διδαχθῆναι φασιν Ἀθηναί- 15
ους, καὶ διὰ τοῦτο ἵρὸν Διονύσου δρόμον ἰδρύσασθαι.
τότε γὰρ ὁρθός ἐστι τῷ ὅντι καὶ οὐ σφαλερός, δταν
συμμέτρως καὶ κεκραμένως πίνηται.

οἶνος γὰρ ἀνάγει

ἡλεός, ὃς τ' ἐφέγκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι 20

καὶ δὲ ἀπαλὸν γελάσαι καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν

f καὶ τε ἔπος προέηκεν ὅπερ τὸ ἄρρητον ἀμεινον (ξ 463).
τὸν γὰρ οἴνον Ὄμηρος οὐκ ἡλεὸν ὥσπερ ἡλίθιον καλεῖ
καὶ ματαιοποιόν, οὐδὲ κελεύει σκυθρωπὸν εἶναι μήτε
ἄδοντα μήτε γελῶντα μήτ' ἐρρύθμως ποτὲ καὶ πρὸς 25

3 fort. σπουδοκοιεῖσθαι λέγει τοὺς 8 immo ποιῆσασθαι
13 ἄθυτα A: corr. Stob. fl. 73, 61 hiatum not. Wilam
16 ὁρθὸν Διονύσον C et lemma A 18 fort. σύμμετρος
καὶ κεκραμένος (coll. II p. 38c), i. e. οἶνος, qui modo ipse Dio-
nysus vocabatur 22 καὶ τι Hom. 24 fort. μανιοποιόν ex
Et. M. 425, 57; ἡλιθοποιός, μάταιος schol. ξ 464 25 ἐνρύθ-
μως A ενρύθμως C

δρχησιν τρεπόμενον· οὐχ οὕτως ἀγροῖκος οὐδ' ἐπαρί-
στερός ἔστιν, ἀλλ' ἥδει τούτων ἑκάστου καὶ ποσότη-
τος καὶ ποιότητος διαφοράν. ὅθεν οὐκ εἶπεν ὡς ἄρα
τὸν πολύφρονα δὲ οἶνος ποιεῖ ἄσαι, ἀλλὰ μάλ' ἀεῖσαι,¹⁸⁰

5 τουτέστιν ἀμέτρως καὶ ἐπὶ πλεῖον ὥστε προσοχλεῖν·
οὐδέ τι γελάσαι μὰ Διὸν οὐδ' ὁρχήσασθαι· κοινὸν δὲ
ἐπ' ἀμφοτέρων λαβὼν τὸ ἀπαλὸν τὴν ἄναυδρον εἰς
τοῦτο πρόπτωσιν ἐπιστομίζει.

καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι καὶ τὸ δρχήσασθαι ἀνῆκεν.

10 παρὰ δὲ τῷ Πλάτωνι τούτων οὐδὲν ἔμμετρον, ἀλλὰ
πίνουσι μὲν τοσοῦτον ὥστε μηδὲ τοῖς ἴδιοις ποσὶν
ἴστασθαι. ὅρα γὰρ τὸν ἐπίκωμον Ἀλκιβιάδην ὡς
ἀσχημονεῖ· οἱ δὲ ἄλλοι τὸν ὀκτακότυλον ψυκτῆρα
πίνουσι (p. 214 a), προφάσεως λαβόμενοι ἐπείπερ αὐτὸν
15 τοὺς προείλκυσεν Ἀλκιβιάδης, οὐχ ὥσπερ οἱ παρ'
'Ομήρῳ.

αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τὸν θόσον ἥθελε θυμός.
τούτων οὖν ἂ μὲν καθάπαξ περιγραπτέον, οἷς δὲ
συμμέτρως χρηστέον ὥσπερ ἀναθήμασί τισι μικρὸν
20 προσαποβλέψαντας, καθάπερ Ὁμηρος εἰρηκεν (α 152)·

μολπῇ τὸ δρχηστύς τε· τὰ γάρ τὸν ἀναθήματα δαιτός.

9. τὸ δὲ ὅλον τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα νενευκὸς τοῖς μη-
στῆρσι καὶ τοῖς Φαίαξιν ἔνειμεν, ἀλλ' οὐχὶ Νέστορι
οὐδὲ Μενελάῳ· οὐδὲν τῇ γαμοποιίᾳ μὴ συνέντες οἱ
25 περὶ Ἀρίσταρχον ὅτι συνεχοῦς οὕσης τῆς ἐστιάσεως
καὶ τῶν ἀκμαίων ἡμερῶν παρεληλυθυιῶν, ἐν αἷς παρελ-
ληπτο μὲν ἡ γαμονυμένη πρὸς τοῦ νυμφίου, πέρας δ'

δ ὥστε Coraes: ὥσπερ Α, τοῦ fort. παρενοχλεῖν vel πάντας
ἐνοχλεῖν   6 οὐδέ τι C: οὐδὲν ἔτι Α   12 ὅραι Α: corr. Mus
22 ὅλον πρὸς C   24 μὴ οὐ συνέντες Α: corr. C   25 ὅτι
fort. delendum   27 μὲν ἡ Mus: μὲν οὐ Α

είχεν δὲ τοῦ Μεγαπένθους γάμος, αὐτὸλ δὲ μονάξοντες διητῶντο ὃ τε Μενέλαος καὶ ἡ Ἐλένη, μὴ συνέντες, ἀλλ' ἔξαπατηθέντες ὑπὸ τοῦ πρώτου ἔπους (δ 3).

τὸν δὲ εὔρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἐτησιν,
προσσυνῆψαν τοιούτους τινὰς στίχους (δ 15). 5

Δ ὡς οὖ μὲν δαινυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
γείτονες ἥδε ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτὸὺς
μολπῆς ἔξαρχοντες ἐδίνενον κατὰ μέσσους, 10
μετενεγκόντες ἐκ τῆς Ὄπλοποιίας (Σ 604) σὺν αὐτῷ γε
τῷ περὶ τὴν λέξιν ἀμαρτήματι. οὐ γὰρ ἔξαρχοντες οἱ
κυβιστητῆρες, ἀλλ' ἔξαρχοντος τοῦ φόδοῦ πάντως ὠρ-
χοῦντο. τὸ γὰρ ἔξαρχειν τῆς φόρμιγγος ἰδιον. διόπερ
ε δὲν Ἡσίοδός φησιν ἐν τῇ Ἀσπίδι (205). 15

θεαὶ δὲ ἔξηρχον ἀοιδῆς

Μοῦσαι Πιερίδες,
καὶ ὁ Ἀρχίλοχος (fr. 76 B).

αὐτὸς ἔξαρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήνοντα.
καλεῖ δὲ Στησίχορος μὲν (fr. 77 B) τὴν Μοῦσαν ἀρ- 20
χεσίμολπον, Πίνδαρος δὲ (Pyth. 1, 4) ἀγησίχορα τὰ
προοίμια. Διόδωρος δὲ ὁ Ἀριστοφάνειος ὅλον τὸν
γάμον περιέγραψε τοπάξων πρώτας ἡμέρας εἶναι, καὶ
τὸ λῆγον αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἔωλον τῆς συμποσίας
οὐκ ἐπιλογιζόμενος. ἔπειτα κελεύει γράφειν· ‘δοιὼ 25
δὲ κυβιστητῆρε καθ' αὐτὸὺς’ ἐν τῷ δασεῖ γράμματι,
σολοικίζειν ἀναγκάζων. τὸ μὲν γὰρ κατ' αὐτὸὺς κατὰ
σφᾶς ἔστιν αὐτούς, τὸ δὲ λέγειν ἔαυτοὺς σόλοικον.
10. ἀλλ' ὅπερ εἰπον, ἡ τῶν ἀκροαμάτων εἰς τὸ σῶ-
φρον τοῦτο συμπόσιον εἰσαγωγὴ παρέγγραφός ἔστιν 30

9 δύο Α: corr. C κυβιστητῆρες ΑC 25 δύο Α: corr. C

ἐκ τοῦ Κρητικοῦ χοροῦ μετενηγμένη, περὶ οὗ φησιν ἐν Ὀπλοποιίᾳ (Σ 590).
181

Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυνήεις,
τῷ ἵκελον οἶόν ποτ' ἐνὶ Κυωσσῷ εὐρείῃ
5 Δαιδαλος ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀφιάδνῃ.
ἔνθα μὲν ἡλθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
ἀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.
τούτοις γὰρ ἐπιβάλλει (603).

πολλὸς δ' ἴμερόντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος
10 τερπόμενος. *〈μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς* b
φορμίζων·〉 δοιὼ δὲ κυβιστηῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἔξαρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
τοῖς μὲν οὖν Κρητὶν ἦ τε ὄρχησις ἐπιχώριος καὶ τὸ
κυβιστᾶν. διό φησι πρὸς τὸν Κρῆτα Μηριόνην (Π 617).
15 Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ δορκηστήν περ ἔόντα
ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἰ σ' ἔβαλόν περ.
ὄθεν καὶ Κρητικὰ καλοῦσι τὰ ὑπορχήματα (Simon. fr. 31).
Κρῆτα μὲν καλέουσι τρόπον, τὸ δ' ὄργανον Μο-
λοσσόν.

20 ὁ δὲ λεγόμενοι Λακωνισταί, φησὶν δὲ Τίμαιος (FHG c
I 201), ἐν τετραγώνοις χοροῖς ἥδον. καθόλου δὲ διά-
φορος ἦν ἡ μουσικὴ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι, τῶν μὲν Ἀθη-
ναίων τοὺς Διονυσιακοὺς χοροὺς καὶ τοὺς κυκλίους
προτιμώντων, Συρακοσίων δὲ τοὺς ιαμβιστάς, ἄλλων
25 δ' ἄλλο τι. δὲ δὲ Ἀρίσταρχος οὐ μόνον εἰς τὸ τοῦ
Μενελάου συμπόσιον ἐμβαλὼν οὖς οὐ προσῆκε στέ-
χους καὶ τῆς Λακώνων παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε
καὶ τῆς τοῦ βασιλέως σωφροσύνης, ἄλλὰ καὶ τοῦ Κρη-

6 ἀλφεσίβοια A 9 πολλοῖς A 10. 11 suppl. K
11 δύο A 18 κρῆταν μὲν A κρῆταν τε C: corr. Plut. qu.
symp. 9, 15, 2 καὶ τὸ ὄργανον C

ἀ τικοῦ χοροῦ τὸν φόδὸν ἔξειλεν, ἐπιτεμὰν τὰ ποιήματα
τὸν τρόπον τοῦτον.

πολλὸς δ' ἴμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος
τερπόμενος· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μοιλπῆς ἔξάρχοντες ἐδίνενον κατὰ μέσσους. 5

ῶστ' ἀνίατον γίνεσθαι παντάπασι τὸ ἔξάρχοντες, μη-
κέτι δυναμένης τῆς ἐπὶ τὸν φόδὸν ἀναφορᾶς σῷζεσθαι.

11. διότι δὲ οὐ πιθανὸν ἀκρόαμα παρὰ τῷ Μενελάῳ
τυγχάνειν δῆλον ἐκ τοῦ δι' ὅμιλας δλον τὸ συμπό-
e σιον περαίνεσθαι τῆς πρὸς ἄλλήλους, ὅνομα δὲ μηδὲν 10
εἰρησθαι τοῦ φόδον μηδὲ φόδὴν ἢν ἥδε μηδὲ προσέ-
χειν τοὺς περὶ Τηλέμαχον αὐτῷ, καθάπερ δ' ἐν σιωπῇ
τινι καὶ ἡρεμίᾳ κατανοεῖν μᾶλλον τὸν οἶκον· καίτοι
γε πᾶς οὐκ ἀπίθανον τοὺς τῶν φρονιμωτάτων νίεῖς
Ὀδυσσέως καὶ Νέστορος ἐπαριστέρους εἰσάγεσθαι, ὥστε 15
τρόπον ἀγροίκων τινῶν μὴ προσέχειν τοῖς παρεσκευα-
σμένοις ἀκροάμασιν; ὁ γοῦν Ὀδυσσεὺς προσέχει τοῖς
τῶν Φαιάκων ἀσματοποιοῖς (θ 264).

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

f μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ, 20
καίπερ ἔχων πολλὰ τὰ περιέλκοντα καὶ δυνάμενος εἰ-
πεῖν (θ 154).

κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἥπερ ἀοιδαί.
πᾶς οὖν οὐκ ἀν ἀβέλτεφος εἴη ὁ Τηλέμαχος φόδον
παρόντος καὶ κυβιστητῆρος προσκύπτων πρὸς τὸν Πει- 25
σίστρατον (θ 70) καὶ τῶν σκευῶν διατιθέμενος; ἀλλ'
182 Ὁμηρος ὥσπερ ἀγαθὸς ζωγράφος πάντα ὅμοιον τῷ
πατρὶ τὸν Τηλέμαχον παρίστησι. πεποίηκεν γοῦν ἀμ-

4 δύο A 13 ἐρημίαι A: corr. Mus 26 velut ἄραν
vel θαῦμα vel φροντίδα τιθέμενος

φοτέρους τὸν μὲν τῷ Ἀλκινόῳ (θ 521), τὸν δὲ τῷ Μενελάῳ (δ 113) διὰ δακρύων γνωριζομένους.

12. ἐν δὲ τῷ Ἐπικονδείῳ συμποσίῳ κολάκων ἔστιν ἄγυρις ἀλλήλους ἐπαινούντων, τὸ δὲ Πλάτωνος πλῆρες 5 ἔστιν μυκτηριστῶν ἀλλήλους τωθαξόντων· τὸν γὰρ περὶ Ἀλκιβιάδου λόγον σιωπῶ. παρὰ δ' Ὁμήρῳ συγ-
κεκρότηται τὰ σώφρονα συμπόσια. καὶ ποτε μὲν ἐπή-
νεσέ τις φήσας πρὸς τὸν Μενέλαον ὡς οὐ τολμᾷ λέ-
γειν (δ 160)

10 ἄντα σέθεν, τοῦ νῷ θεοῦ ὡς τερπόμεθ' αὐδῇ. b
δ' ἐπελάβετό τινος τῶν οὐκ ὀρθῶς λεγομένων ἦ
γιγνομένων (δ 193).

καὶ νῦν, εἰ τί πον ἔστι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος.

15 δὲ πάλιν (γ 280).

Τηλέμαχε, ποιόν σε ἐπος φύγεν ἔρκος ὁδόντων.

οὕτε γὰρ κόλακα πρέπον ἔστιν εἶναι οὕτε μυκτηρι-187
στήν. πάλιν Ἐπίκονδος ἐν τῷ Συμποσίῳ ξητεῖ περὶ c
δυσπεψίας ὥστ' οἰωνίσασθαι, εἰθ' ἔξῆς περὶ πυρετῶν.
20 τὴν μὲν γὰρ ἐπιτρέχουσαν τῇ λεξει ἀφρυδμίαν τί δεῖ
καὶ λέγειν; Πλάτων δὲ — τὸν μὲν ὑπὸ τῆς λυγγὸς
όχλοιμενον καὶ θεραπευόμενον ἀνακογχυλιασμοῖς ὕδα-
τος, ἔτι δὲ ταῖς ὑποθήκαις τοῦ κάρφους ἵνα τὴν φύνα
κινήσας πτάρῃ, παρίημι (ρ. 185d e). κωμῳδεῖν γὰρ ἤθελε
25 καὶ διασύρειν — χλευάζει τε τὰ ἴσοντα τὰ Ἀγάθω-
νος καὶ τὰ ἀντίθετα, καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην [δὲ] παρά-

3 ἐπικούρωι Α ἐπικονδοῖο lemma, ἐπικούρον C: corr. K
6. 7 συγκεκρότηται suadebat Schw (duce Cas): κεκρότηται AC
8 τολμῶι A: corr. C 16 cf. ad IV c. 79 ἐδοντων A
21 fort. τὸν μὲν <γὰρ> 23 ἔτι δὲ Di: ἐν δὲ AC 26 ἀλ-
κιβιάδη AC δὲ del. K

γει λέγοντα δτι πασχητι. ἀλλ' ὅμως τοιαῦτα γράφουντες
 δ τὸν Ὄμηρον ἐκβάλλουσι τῶν πόλεων. ἀλλ' οὗτε ἐκ θύμ-
 βρας, ἔφη Δημοχάρης, λόγχη οὗτ' ἐκ τοιούτων λό-
 γων ἀνήρ ἀγαθὸς γίνεται. οὐ μόνον δ' Ἀλκιβιάδην
 διασύρει, ἀλλὰ καὶ Χαρμίδην καὶ Εὐθύδημον (symp. 5
 p. 222 b) καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν νέων. τοῦτο δὲ κω-
 μῳδοῦντός ἐστι τὴν Ἀθηναίων πόλιν, τὸ τῆς Ἑλλάδος
 μουσεῖον, ἦν δὲ μὲν Πίνδαρος “Ἑλλάδος ἔρεισμα”
 (fr. 76 B) ἔφη, Θουκυδίδης δὲ ἐν τῷ εἰς Εὐριπίδην
 ἐπιγράμματι (AP VII 45) “Ἑλλάδος Ἑλλάδα,” δὲ δὲ Πύ-
 θιος ἐστίαν καὶ πρυτανεῖον τῶν Ἑλλήνων. διότι τοί-
 ννυ πατέψευσται τῶν νεανίσκων πάρεστι σκοπεῖν ἐξ
 αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος. τὸν μὲν γὰρ Ἀλκιβιάδην φη-
 σὶν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ διαλόγῳ παρακμάσαντα τότε πρῶ-
 τον ἀρξασθαι Σωκράτει λαλεῖν ὅτε πάντες αὐτὸν κατ-
 ἔλιπον οἱ τοῦ σώματος ἐπιθυμηταί. λέγει γὰρ ταῦτα
 κατ' ἀρχὰς τοῦ διαλόγου (p. 103 a). τὰ δὲ ἐν τῷ Χαρ-
 μίδῃ ἐναντιώματα ἐξ αὐτοῦ τοῦ διαλόγου ἐ βουλό-
 μενος εἰσεται. ποιεῖ γὰρ αὐτὸν ἀσυμφώνως ποτὲ μὲν
 f σκοτοδινιῶντα καὶ μεθυσκόμενον τῷ τοῦ παιδὸς ἔρωτι 20
 καὶ γινόμενον ἐξεδρον καὶ καθάπερ νεβρὸν ὑποπεπτω-
 κότα λέοντος ἀλκῆ (p. 155 d), ἅμα δὲ καταφρονεῖν φησι
 τῆς ὥρας αὐτοῦ.

13. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Μενοφῶντος Συμπόσιον καὶ-
 περ ἐπαινούμενον οὐκ ἐλάττους ἔχει τούτων ἐπιλήψεις. 25
 Καλλίας μὲν γὰρ συνάγει τὸ συμπόσιον, ἐπειδήπερ τὰ
 παιδικὰ αὐτοῦ Αὐτόλικος Παναθήναια παγκράτιον
 ἐστεφανώθη. καὶ εὐθὺς οἱ κατακλιθέντες τῷ παιδὶ¹⁸⁸
 προσέχουσι τὸν νοῦν καὶ ταῦτα τοῦ πατρὸς παρακαθ-

3 cf. p. 215 c

ημένου. Ὡσπερ γὰρ (1, 9) δταν φέγγος ἐν νυκτὶ παρῇ πάντων προσάγεται τὰ δόμματα, οὗτο καὶ τὸ Αὐτολύκου κάλλος πάντων ἐφέλκεται τὰς ὄψεις ἐφ' ἔναντό. ἔπειτα τῶν παρόντων οὐδεὶς ἦν ὃς οὐκ ἔπα-
δ σχέ τι τὴν ψυχὴν ὑπ' ἐκείνου· οὐ μέν γε σιωπηλό-
τεροι ἐγίγνοντο, οὐδὲ καὶ ἐσχηματίζοντό πως.^a ἀλλ' οὐχ Ὁμηρος τοιοῦτόν τι εἰπεῖν ἐπεχείρησε καίπερ τῆς Ἐλένης παρούσης, περὶ ἣς τοῦ κάλλους τις τῶν ἔναν-
τίων αὐτῇ τοιαῦτ' εἰπεν ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἐκνικώ-
10 μενος (Γ 156).

οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐνκυήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῇσ' εἰς ὡπα ἔοικεν.

εἴτα φῆσιν.

15 ἀλλὰ καὶ ὡς τοίηπερ ἐοῦσ' ἐν νηυσὶ νεέσθω.
τὰ δὲ μειράκια τὰ ὡς τὸν Μενέλαον παραγενόμενα,
ὅς Νέστορος υἱὸς καὶ ὁ Τηλέμαχος, ἐν οἷνῳ ὄντες καὶ
ἐν γαμικῷ συμποσίῳ διατρίβουτες καὶ τῆς Ἐλένης
παρακαθημένης, ὡς πρέπον ἐστίν, ἡσυχίαν ἄγοντες
20 πρὸς τὸ περιβόητον ἐκκεκωφωμένοι κάλλος. ὁ δὲ Σω-
κράτης τίνος χάριν τῶν αὐλητρίδων ἀνεχόμενος καὶ
τοῦ ὀρχουμένου παιδὸς καὶ κιθαρίζοντος, ἔτι δὲ καὶ
τῆς κυβιστώσης γυναικὸς ἀπρεπῶς τὸ μύρον ἀπείπατο
(Xen. 2, 8); οὐδεὶς γὰρ ἀν αὐτοῖς ἀγελαστὴν ἡνέσχετο
25 κατὰ νοῦν ἔχων ταῦτα τὰ ἔπη (Ar. Nub. 103).
τεὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
ῶν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

6 ἐσχηματίζόν πως A (om. C) 7 καίπερ C: καὶ περὶ A
8 περὶ ἷς Di: περὶ τῆς A 13 θεῆς A 19 ἄγοντες C
24 ἀγελαστεῖ A: corr. C 26 τὸντος πτας τὸντος A (om. C): τὸντος
ἐνερόχρωτας Nauck

καὶ μὴν ἀσύμφωνα καὶ τὰ μετὰ ταῦτα τῇ αὐστηρόδη τητι. ὁ γὰρ δὴ Κριτόβουλος, μειράκιον ἀστεῖον, γέροντα <δῆτα> καὶ διδάσκαλον αὐτοῦ τὸν Σωκράτη σκώπτει (4, 19) πολὺ τῶν Σιληνῶν αἰσχίονα λέγων εἶναι. ὁ δὲ αὐτῷ διαμορφοσκοπεῖται καὶ κριτὰς ἐλό- 5 μενος τόν τε παιδα καὶ τὴν ὁρχηστρίδα προτίθησι νικητήρια φιλήματα τῶν κριτῶν. τίς οὖν τῶν υέων ἐντυχὼν τούτοις οὐκ ἐπιτριβήσεται μᾶλλον ἡπερ εἰς ἀρετὴν <ἄν> προαχθείη.

14. παρὰ δ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ τοῦ Μενελάου συμπο- 10 σίῳ προβάλλοντιν ἄλλήλοις ὥσπερ ἐν διατριβῇ ξητήματα καὶ πολιτικῶς ὅμιλοῦντες τέρπουντιν ἄλλήλους ε καὶ ἡμᾶς. ὁ γοῦν Μενέλαος παραγενομένων ἐκ τοῦ λοιποῦντος τῶν περὶ τὸν Τηλέμαχον καὶ τῶν περὶ τὴν ἐδωδὴν παρατεθέντων παρακαλεῖ μεταλαμβάνειν λέ- 15 γων τάδε (δ 60).

στον δ' ἄπτεσθον καὶ χαίρετον, αὐτὰρ ἔπειτα δείπνου πανσαμένω εἰρησόμεθ' οἵτινες ἐστόν.

ἔπειτα προσεπιδίδωσι τῶν παρακειμένων αὐτῷ φιλανθρωπευόμενος (65). 20

ώς φάτο καὶ σφιν υῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν f ὅπτ' ἐν χερσὶν ἐλών, τά δά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ. φαγόντες δ' ἐκεῖνοι μετὰ σιωπῆς, ώς πρέπει νέοις, ἄλλήλοις ὅμιλοῦσιν ἡρέμα προσκύψαντες οὐ περὶ ἐδεσμάτων, φησίν, οὐδὲ <τῶν> θεραπαινῶν τοῦ κε- 25 κληροτος ὑφ' ὃν ἐλούσαντο, περὶ δὲ τῶν κτημάτων τοῦ ὑποδεξαμένου (74)·

3 δῆτα add. K 4 σιληνῶν A: corr. C 9 ἀν add. K,
προαχθήσεται Wilam 18 πανσαμένον A 25 φησίν Herodius
(cf. C. Schmidt de Herod. Crat. 1886) an Masurius?
τῶν add. K

Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται.

βέλτιον γὰρ οὕτως φησὶν ὁ Σέλευκος γράφεσθαι. Ἀρ-
σταρχος δὲ οὐ δεόντως γράφει·

Ζηνός που τοιήδε γ' Ὄλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή. 189

5 οὐ γὰρ τῆς οἰκίας τὸ κάλλος μόνον ἀποθανμάξονσι.

πᾶς γὰρ ἥλεκτρον καὶ ἄργυρος καὶ ἐλέφας ἐν τοῖς
τοίχοις ἦν; ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τοῦ οἴκου εἰρήκασιν,
ῶς ἐστι ‘δώματα ἡχήεντα’ (72). τοιαῦτα γὰρ δὴ τὰ
ὑψόροφα καὶ μεγάλα. περὶ δὲ τῶν σκευῶν τὸ (73)

10 χρυσοῦ τ' ἥλεκτρου τε καὶ ἄργυρου ἥδ' ἐλέφαντος.
οἷς εἰκότως ἐπιφέρεται·

Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,

ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. 9
οὐκ ἐστὶν δ' ἀκόλουθον τῷ

15 Ζηνός που τοιήδε γ' Ὄλυμπίου ἔνδοθεν αὐλὴ
ἐπιφέρειν

ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά,

σόλοικον δὲ τῷ ἀσυνήθει τῆς ἀναγνώσεως. 15. ἐτι

τοίνυν οὐδ' ἡ αὐλὴ ἀρμόττει ἐπὶ τοῦ οἴκου. ὁ γὰρ

20 διαπνεόμενος τόπος αὐλὴ λέγεται, καὶ διαυλωνίζειν
φαμὲν τὸ δεχόμενον ἐξ ἑκατέρου πνεῦμα χωρίον. ἐτι
δὲ αὐλὸς μὲν τὸ ὅργανον, ὅτι διέρχεται τὸ πνεῦμα, ε
καὶ πᾶν τὸ διατεταμένον εἰς εὐθύτητα σχῆμα αὐλὸν
καλοῦμεν ὥσπερ τὸ στάδιον καὶ τὸν κρουνὸν τοῦ

25 αἶματος (χ 18).

αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ φίνας παχὺς ἥλθε,

καὶ τὴν περικεφαλαίαν ὅταν ἐκ τοῦ μέσου πρὸς ὁρ-
θὸν ἀνατείνῃ αὐλῶπιν. λέγονται δὲ Ἀθήνησι καὶ
Ιεροὶ τινες αὐλῶνες, ὧν μέμνηται Φιλόχορος ἐν τῇ

9 ὑψόροφα Α: corr. C 14 τῷ C: τὸ Α 18 fort. τῷ
ἀσυνάπτῳ 20 fort. διαυλωνίζεσθαι 22 ὅτι Κ: φ ΑC

ἐνάτη FHG I 409. καλοῦσι δ' ἀρδενικῶς τὸν αὐλῶνας, ὥσπερ Θουκυδίδης ἐν τῇ δ' (c. 103) καὶ πάντες οἱ καταλογάδην συγγραφεῖς, οἵ δὲ ποιηταὶ θηλυκῶς. **Δ Καρχίνος μὲν Ἀχιλλεῖ** (p. 619 N).

βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα περίδρομον στρατοῖ. 5
καὶ **Σοφοκλῆς Σκύθαις** (fr. 503).

αργυρούς τε καὶ σήραγγας ἡδ' ἐπακτίας
αὐλῶνας.

ἐκδεκτέον οὖν καὶ τὸ παρὰ Ἐρατοσθένει ἐν τῷ
Ἐρμῇ θηλυκῶς εἰρησθαι (fr. 8 Hi) ‘βαθὺς διαφύεται 10
αὐλῶν’ ἀντὶ τοῦ βαθεῖα, καθάπερ λέγεται ‘θῆλυς
ξέρση’ (Hea. sc. 395). πᾶν οὖν τὸ τοιοῦτον αὐλή τε καὶ
ε αὐλῶν λέγεται. νῦν δὲ τὰ βασίλεια λέγουσιν αὐλάς,
ώσπερ **Μένανδρος** (IV 307 M).

αὐλὰς θεραπεύειν καὶ σατράπας. 15
καὶ **Διφιλος** (II 572 K).

αὐλὰς θεραπεύειν δ' ἐστὶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
ἡ φυγάδος ἡ πεινῶντος ἡ μαστιγίου,
ἥτοι διὰ τὸ μεγάλους ἔχειν τὸν πρὸ τῶν οἰκων ὑπαι-
θρίους τόπους ἡ τῷ παραυλίζεσθαι καὶ παρακοιμᾶ- 20
σθαι τὸν διορυφόρους τοῖς βασιλείοις. Ὁμηρος δὲ
τὴν αὐλὴν ἀεὶ τάττει ἐπὶ τῶν ὑπαιθρῶν τόπων, ἔνθα
ἡ ἦν δ τοῦ ἔρκειον Ζηνὸς βωμός. δέ μέντοι γε **Πηλεὺς**
καταλαμβάνεται (A 774)

αὐλῆς ἐν χόρτῳ ἔχει δὲ χρύσειον ἄλεισον, 25
σπένδων αἰθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοισ' ιεροῖσι·
δέ δὲ **Πρίαμος** (Ω 640)

αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
καὶ δὲ **Ὀδυσσεὺς** προστάττει τοῖς περὶ τὸν Φήμιον (χ 375).

19. 20 leg. ὑπαιθρούς   23 fort. δέ μὲν γὰρ Πηλεὺς
26 ἐπαιθομένοις Α

ἀλλ' ἔξελθόντες μεγάρων εὗ ναιεταόντων
ἐκ φόνου εἰς αὐλήν.

190

ὅτι δὲ δομοῦ τὸν τε οἶκον καὶ τὰ κτήματα ἐπῆγγεσεν
ὁ Τηλέμαχος ἐμφανίζει ὁ Μενέλαος (δ 78).

5 τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὺ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐφίξοι·
ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.

16. ἀλλὰ γὰρ ἐπανιτέον ἐπὶ τὸ συμπόσιον, ἐν ᾧ
"Ομηρος ἐπιδεξίως ἀφορμὴν εὔρεν λόγων, ὥστε <κτή-
μασιν> κτῆσιν συγκρῖναι φίλου. οὐ γὰρ ως πρόβλημα
10 προτείνει, ἀλλ' ἐπιχαρίτως παρείρας ὁ Μενέλαος, ἐπειδὴ
ἡκουσε τῶν ἐπαίνων, τὸ μὲν εἶναι πλούσιος οὐκ ἀρ-
νεῖται· κάνταῦθα δὲ περιελῶν τὸν φθόνον 'πολλὰ δ
γάρ φησιν παθὼν' ἔχειν αὐτόν. οὐ μέντοι γε ἀξιοῦ
διατὸν θεοῖς συγκρίνειν·

15 ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
ἐνδειξάμενος δὲ φιλάδελφον ἥθος καὶ μετ' ἀνάγκης
φήσας ξῆν τε καὶ πλουτεῖν ἀντιπαρέθηκε τὸν τῆς φι-
λίας λόγον (97).

ῶν ὅφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
20 ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι οἱ τότ' ὄλοντο
Τροίη ἐν εὐρείῃ ἐκὰς "Ἄργεος ἵπποβότοιο.
τίς ἀν οὖν τῶν ἐκγόνων ἔκεινων τῶν ὑπὲρ τοῦ τοι-
ούτου τεθνηκότων οὐκ ἄν κατ' ἀξίαν δόξειεν τὴν ἐπὶ
τῇ στερήσει τοῦ πατρὸς λύπην τῇ τοῦ πατρὸς εὐχα-
25 ρίστῳ μνήμῃ διορθουμένην; ὅπως δὲ μὴ δόξῃ κοινὸς

8. 9 κτήμασιν add. K 10 παρενείρας Mus 13 fort.
ἔχειν αὐτά, si quidem integra oratio; τὸν πλοῦτον intellegit
Schw 16. 17 significatur fortasse, ut monet Wilam, versus
quem quidam post v. 93 legisse dicuntur οὐδέ τι βονλόμενος,
ἀλλὰ κρατερῆς ὑπὸ ἀνάγκης 23 κατ' ἀξίαν K: ἀνταξίαν A
ἀταξίαν C

είναι κρὸς κάντας τοὺς παραπλησίως αὐτῷ τὴν εὗ-
νοιαν ἐνδεδειγμένους, ἐπήνεγκεν (104).

τῶν κάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
ἀ ως ἐνὸς ὅστε μοι ὑπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδήν.

ἴνα δὲ μὴ φαίνηται μηδενὸς τῶν ἐκείνου παραμελῶν 5
ἐμυήσθη κατ' ὄνομα (110).

οὐδύρονται νῦ πον αὐτὸν

Λαέρτης δ' ὁ γέρων καὶ ἔχεφρων Πηνελόπεια

Τηλέμαχός δ', ὃν ἐλεικε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἰκῳ.

τοῦ δὲ δακρύσαντος κρὸς τὴν μνήμην ὃ μὲν ἐφίστησι 10
καν τοσούτῳ <... τῇ> τῆς Ἐλένης ἐπεισόδῳ κάκει-
ε νης ἐκ τῆς ομοιότητος τεκμηραμένης — πάνυ γὰρ αἱ
γυναῖκες διὰ τὸ παρατηρεῖσθαι τὴν ἀλλήλων σωφρο-
σύνην δειναὶ τὰς ὅμοιότητας τῶν παίδων πρὸς τοὺς
γονέας ἐλέγξαι — παρεμβάλλοντός τινα λόγον καὶ 15
τοῦ Πεισιστράτου — χρὴ γὰρ καὶ τοῦτον μὴ παρεῖναι
διορυφορήματος τρόπον — καὶ διαλεχθέντος εὐσχη-
μόνως περὶ τῆς αἰδοῦς τοῦ Τηλεμάχου, πάλιν ἐπι-
βάλλει ἡ Μενέλαος περὶ τῆς τοῦ Ὄδυσσεως φιλίας
ὅτι μετὰ μόνου καταγηράναι μάλιστ' ἀν ἥθελεν ἐκεί- 20
νου. 17. κατὰ δὲ τὸ εἰκὸς οἱ μὲν δακρύουσιν, ἡ δ'
Ἐλένη Διος οὖσα θυγάτηρ καὶ παρὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ
σοφῶν μεμαθηκυῖα πολλοὺς λόγους εἰς τὸν οἶνον ἐμ-
βάλλει πανακὲς τῷ ὅντι φάρμακον καὶ ἄρχεται διη-
γεῖσθαι τὰ περὶ τοῦ Ὄδυσσεως μεταξὺ ταλασιουργίας 25
ἀπτομένη, οὐ δι' ἀρέσκειαν τοῦτο πράττουσα, ἀλλ'
τοῖκοθεν ἔχονσα τὴν τοιαύτην αἴρεσιν. ἡ γοῦν Ἀφρο-

11 hiatum not. Wilam, fort. scribendum κάντὸς ἔαντοῦ
 <γενόμενος τῇ> τῆς Ἐλένης ἐπεισόδιον C 20. 21 ἥθελε
 μετ' ἐκείνον ΑC: corr. Schw

δέτη ἐρχομένη πρὸς αὐτὴν μετὰ τὸ μονομάχιον εἰκά-
ξεται (Γ 386).

γοὴν δὲ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν
εἰροκόμῳ, ἡ οἱ Λακεδαιμονι ναιεταούσῃ
ησκειν εἶρια καλά.

⁵ ἐμφανίζεται δ' αὐτῆς οὐ παρέφγως τὸ φίλεργον κακ
τούτων (δ 123).

τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίην εῦτυκτον ἔθηκεν.
Ἀλκύππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο,

¹⁰ Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν τῷ
Ἀλκάνδρῃ, Πολύβοιο δάμαρ.

133 τόν φά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα
νήματος ἀσκητοῦ βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ἡλακάτη τετάνυστο ἰοδεψὲς εἶρος ἔχουσα.

15 ἔσικε δὲ καὶ αὐτὴ τὴν ἑαυτῆς καλλιτεχνίαν συνορᾶν.
τῷ γοῦν Τηλεμάχῳ πέπλον τινὰ δωρουμένη φησί (ο 125).
δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνου φίλε, τοῦτο δίδωμι,
μνῆμ' Ἐλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὕδρην,
σῇ δ' ἀλόχῳ φορέειν.

20 αὕτη δ' ἡ φιλεργία τὴν σωφροσύνην αὐτῆς καταμη-
νύει· οὐ χλιδῶσα γὰρ οὐδὲ θρυπτομένη διὰ τὸ κάλλος
εἰσάγεται. εὐρίσκεται γοῦν περὶ ἵστὸν ὑφαίνουσα καὶ
ποικίλλουσα (Γ 125).

τὴν δ' εὗρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἵστὸν ὑφαινε,
²⁵ δίπλακα μαρμαρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀεθλους τῷ
Τρώων δ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἶνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἀρηος παλαμάων.

18. διδάσκει δ' ἡμᾶς Ὁμηρος ὅτι δεῖ καὶ τοὺς κε-

1 μονομαχεῖον Α: corr. C   8 ἀδρήστη Α   11 ἀλκιαν-
δρίππη Α   15 φιλοτεχνίαν C   25 πολλέας Α

κλημένους ἐφ' ἔστιασιν παρακαλεῖν ἀπανίστασθαι τοὺς
κεκληκότας. ὁ μὲν Τηλέμαχος τὸν Μενέλαον (δ 294).

ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν τράπεδ' ἡμέας, ὅφρα καὶ ἥδη
ῦπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.

ἡ δὲ προσποιουμένη Μέντωρ εἶναι Ἀθηνᾶ πρὸς τὸν 5
Νέστορα (γ 382).

e ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσασθε δὲ οἶνον,
ὅφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀδανάτοισιν
σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεδα· τοῦ γὰρ ὥρη.
ἐν δὲ ταῖς τῶν θεῶν ἕορταῖς οὐδέ τοιον εἶναι δοκεῖ 10
πλειόνον παραμένειν. γυναικῶς γοῦν φῆσιν παρὰ
τῷ Ὁμήρῳ ἡ Ἀθηνᾶ (γ 335).

ἥδη γὰρ φάος οἰχεθ' ὑπὸ ζόφου, οὐδὲ ἔοικε
δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
καὶ νῦν δὴ νόμος ἐκ θυσιῶν τινῶν πρὸ ἡλίου δύνον- 15
f τος ἀπιέναι. καὶ παρ' Αἴγυπτίοις δὲ τὸ παλαιὸν
σωφρονικῶς διεξήγετο τὸ τῶν συμποσίων γένος, καθ-
ἀπερ εἰρηκεν Ἀπολλώνιος ὁ περὶ τούτων γεγρα-
φῶς. καθήμενοι μὲν γὰρ ἐδείπνουν, τροφῇ τῇ λιτο-
τάῃ καὶ ὑγιεινοτάτῃ χρώμενοι καὶ οἶνῳ τοσούτῳ 20
ὅσος ἴκανὸς ἦν γένοιτο πρὸς εὐθυμίαν, ἣν ὁ Πίν-
δαρος αἰτεῖται παρὰ τοῦ Λιός (fr. 155).

τί ἔρδων φίλος

σοὶ τε, καρτερόβροντα Κρονίδα, φίλος δὲ Μοίσαις
Εὐθυμίᾳ τε μέλων <κεν> εἰην,
τοῦτ' αἰτημι σε. 25

192 τὸ δὲ Πλάτωνος συμπόσιον οὐ συνέδριόν ἔστιν, οὐ
βουλευτήριον, οὐ λέσχη φιλοσόφων. Σωκράτης γὰρ

17 fort. <πᾶν> τὸ τῶν συμποσίων γένος 18 non est Apol-
lonius Acharnensis, qui de festis Atticis scripsit 23 ὅτι ἔρδων
Bergk 24 fort. σοὶ μέν, καρτ. 25 μελῶν ΑC: corr. Cas
κεν add. K 27 ὁ συνέδριον Α: corr. C

οὐδὲ τοῦ συμποσίου ἀποστῆναι θέλει καίτοι Ἐρυξι-
μάχου καὶ Φαίδρου καὶ ἄλλων τινῶν ἀποστάντων,
ἀλλ' ἐγρήγορε μετ' Ἀγάθωνος καὶ Ἀριστοφάνους καὶ
πίνει ἔξ αργυροῦ φρέατος — καλῶς γάρ τις (Chamael.
5 XI 461c) τὰ μεγάλα ποτήρια οὕτως ὀνόμασε — πίνει τ'
ἐκ τῆς φιάλης ἐπιδέξια. φησὶ δὲ καὶ μετὰ τοῦτο τοὺς
μὲν δύο νυστάζειν, καταδαρθεῖν δὲ πρότερον τὸν Ἀρι-
στοφάνη, ἥδη δὲ ἡμέρας ὑποφαινούσης τὸν Ἀγάθωνα· ^b
καὶ τὸν Σωκράτη κατακοιμήσαντα ἔκεινον τὰ ἀναστάντα
10 ἀπιέναι εἰς τὸ Λύκειον, ἔξον, φησὶν δὲ Ἡρόδικος, εἰς
τοὺς Ὁμήρου Λαιτρῷγόνας (κ 84),

ἔνθα κ' ἄνπνιος ἀνὴρ δοιοὺς ἔξηρατο μισθούς.

19. πᾶσα δὲ συμποσίου συναγωγὴ παρὰ τοῖς ἀρ-
χαῖοις τὴν αἰτίαν εἰς θεὸν ἀνέφερε, καὶ στεφάνους
15 ἔχοντο τοῖς οἰκείοις τῶν θεῶν καὶ ὕμνους καὶ φόδαις.
καὶ δοῦλος οὐδεὶς ἦν ὁ διακονήσων, ἀλλ' οἱ νέοι τῶν
ἔλευθέρων φόνοχόουν, ὡς ὁ τοῦ Μενελάου υἱὸς καί-
τοι νυμφίος ὑπάρχων καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς γάμοις. παρὰ δὲ
τῇ καλῇ Σαπφοῖ (fr. 51 B) καὶ δὲ Ἐρμῆς οἰνοχοεῖ
20 τοῖς θεοῖς. καὶ τāλλα δὲ πάντα παρεσκεύαξον τοῖς
δειπνοῦσιν ἔλευθεροι. καὶ οἱ δειπνήσαντες ἀπελύ-
οντο φωτὸς ὄντος. ἐν ἑνίοις δὲ καὶ τῶν Περσικῶν
συμποσίων ἐγίνοντό τινες καὶ βουλαί, καθάπερ ἐν τῷ
τοῦ Ἀγαμέμνονος κατὰ τὴν στρατείαν. τὸ δὲ τοῦ
25 Ἀλκινόου συμπόσιον, πρὸς δὲ ἀποτέταται <ό> τοῦ
Ὀδυσσεώς λόγος (ι 5).

οὐ γὰρ ἐγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι

ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἄπαντα, ^d
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκονάξωνται ἀοιδοῦ,

14 εἰς θεὸν C 22—24 haec male contracta 25 δ
add. K (γ. 26 ὁ λόγος Mus)

ξένου ὑποδοχὴν ἔχει, ὅντων καὶ αὐτῶν τῶν Φαιάκων τρυφερῶν. ὅπερ συμβάλλων τις πρὸς τὰ τῶν φιλοσόφων συμπόσια κοσμιώτερον ἢν εὗροι, καίτοι τοῦτο περιέχον καὶ ἐλαφότητα καὶ παιδιάν εὔσχήμονα. μετὰ γὰρ τὸν ἀγῶνα τὸν γυμνικὸν ἄδει ὁ φόδος (θ 267) 5
 ‘ἀμφ’ Ἀρεος φιλότητα’ μῆθόν τινα χλεύη κεκραμένου,
 καίτοι εἰς τὴν μηνστηροφορίαν ὑποθηκῶν ὑποτιθεμέ-
 ε νων τῷ Ὁδυσσεῖ, ὡς [τοῦ Ἡφαίστου καὶ] τοῦ Κυλλο-
 ποδίωνος τὸν ἀνδρειότατον Ἀρη καταγωνισμένου.

20. ἐκαθέζοντο δὲ καὶ δειπνοῦντες οἱ τότε. πολ- 10
 λαχοῦ γοῦν ὁ Ὄμηρός φησιν (α 145).

ἔξειης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
 ὁ γὰρ θρόνος αὐτὸς μόνον ἐλευθέριός ἐστιν καθέδρα
 σὺν ὑποποδίῳ, ὅπερ θρῆνυν καλοῦντες ἐντεῦθεν αὐ-
 τὸν ὠνόμασαν θρόνον τοῦ θρήσασθαι χάριν, ὅπερ 15
 ἐπὶ τοῦ καθέζεσθαι τάσσουσιν, ὡς Φιλητᾶς (fr. 21
 Bach).

θρήσασθαι δὲ πλατάνῳ γαίῃ ὑπο.

1 δὲ κλισμὸς περιπτοτέρως κεκόσμηται ἀνακλίσει. τού-
 των δ' εὐτελέστερος ἦν ὁ δίφρος· τῷ γοῦν Ὁδυσσεῖ 20
 ἐπαίτη εἶναι δοκοῦντι ‘δίφρον ἀεικέλιον, φησί (ν 259),
 καταθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν.’

οἱ δὲ κρατῆρες αὐτοῖς, ὥσπερ ἔχει καὶ τοῦνομα,
 κεκραμένοι παρεστήκεσσαν, ἔξ ὧν οἱ κοῦροι διακονού-
 μενοι τοῖς μὲν ἐντιμοτάτοις ἀεὶ πλῆρες παρεῖχον τὸ 25
 ποτήριον, τοῖς δ' ἄλλοις ἔξ ἵσου διένεμον. ὁ γοῦν
 Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Ἰδομενέα φησί (Δ 262).

2 τρυφηλῶν C	3 fort. καίτοι <καὶ> τοῦτο	6 φιλότητος
C	7 καίτοι A: καὶ C	7. 8 ὑποθήκας ὑποτιθέμενον C
8 glossam del. K (om. C)	13 αὐτομόνον A: αὐτὸς μόνον C	
16 φιλέτας A φιλήτας C	18 δὲ del. Mus	λασῆ ὑπο Heinrich, cf. Anth. P. 16, 227
	24 παρειστήκεισαν C	

σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ 193

ἔστηχ' ὥσπερ ἐμοί, πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
προέπινον δ' ἀλλήλους οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς (τοῦτο γὰρ
προεκπιεῖν ἔστιν), ἀλλὰ μεστὸν τὸν σκύφον (I 224).

5 πλησάμενος δ' οἶνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα.
δόσάκις δὲ καὶ τροφὰς ἐλάμβανον, προειρήκαμεν ἦδη
(I 11b) ὅτι δὴ τρεῖς ἡσαν διὰ τὸ τὸ αὐτό ποτε μὲν ἄρι-
στον, ποτὲ δὲ δεῖπνον ὀνομάζεσθαι. γελοῖοι γάρ εἰσιν
οἱ φάσκοντες ὅτι καὶ τέσσαρας ἐλάμβανον, ἐπεὶ δὲ
10 ποιητὴς ἔφη (φ 599) ‘σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας,’ οὐ νο-
οῦντες ὅτι λέγει τὸν δειλινὸν διατρίψας χρόνον. ὅμως δὲ
δὲ οὐδεὶς δεῖξει παρὰ τῷ ποιητῇ τρίς τινα λαμβά-
νοντα τροφάς. διαμαρτάνουσι δὲ πολλοὶ παρὰ τῷ
ποιητῇ ἐφεξῆς τιθέντες τούτους τοὺς στίχους (δ 55).

15 σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας.
εὶ γὰρ εἴδατα παρέθηκεν ἡ ταμίη, δῆλον ὡς κρεάτων
λείφανα τυγχάνοντα, τὸν δαιτρὸν οὐκ ἔδει παρεισφέ-
20 ρειν. διόπερ τὸ δίστιχον ἀπαρκεῖ. ἀπαλλαγέντων δὲ
τῶν δειπνούντων αἱ τράπεζαι ἐβαστάζοντο, ὥσπερ παρὰ
τοῖς μηηστῆρσι καὶ τοῖς Φαίαξιν, ἐφ' ᾧν καὶ λέγει
(η 232).

ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός, c
25 δῆλον ὡς τὰ ἀγγεῖα. καὶ γὰρ τῶν ὅπλων τὰ σκεπαστικά,
θώρακα καὶ κνημῖδας καὶ τὰ τούτοις ἐμφερῆ λέγοντειν
ἔντη, καθάπερ ἀγγεῖα τῶν τοῦ σώματος μερῶν ὅντα.
τῶν δὲ ἡρωικῶν οἰκων τοὺς μείζονας Ὅμηρος μέγαρα

5 ἀχιλῆα A: corr. C 10 διελιήσας A: corr. C 19 λει-
ψάνων A: corr. C 27 ἀγγεῖα Di (cf. Apoll. soph. 69, 17):
αἴτια A

καλεῖ καὶ δώματα καὶ κλισίας, οἱ δὲ νῦν ἔνωνας καὶ
ἀνδρῶνας ὀνομάζουσι.

21. τί οὖν ὀνομάσομεν, ἀνδρες φίλοι, τὸ συμπό-
σιον ὅπερ Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανῆς μὲν κληθείς, Ἐπι-
φανῆς δ' ἐκ τῶν πράξεων ὀνομασθείς; βασιλεὺς δ' 5
ἡν οὗτος [τῶν Συριακῶν] τῶν ἀπὸ Σελεύκου εἶς.
περὶ οὗ φησι Πολύβιος (26, 1) τάδε, ὡς ἀποδιδρά-
σκων ἐκ τῆς αὐλῆς ἐνίστε τοὺς θεραπεύοντας οὗ τύχοι
τῆς πόλεως ἀλύων ἐφαίνετο δεύτερος καὶ τρίτος· μά-
λιστα δὲ πρὸς τοῖς ἀργυροκοπείοις εὑρίσκετο καὶ χρυ- 10
σοχοείοις εὑρησιλογῶν καὶ φιλοτεχνῶν πρὸς τοὺς το-
ρευτὰς καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας. ἐπειτα καὶ μετὰ
δημοτῶν ἀνθρώπων συγκαταβαίνων ὥμιλει φῶ τύχοι
καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων συνέπινε τῶν εὔτελε-
στάτων. ὅτε δὲ τῶν νεωτέρων αἰσθοιτό τινας συν- 15
ενωχούμενον, οὐδεμίαν ἔμφασιν ποιήσας παρῆν ἐπι-
κωμάζων μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, ὥστε τοὺς
πολλοὺς διὰ τὸ παράδοξον ἀφισταμένους φεύγειν.
πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἀποθέμενος ἐσθῆτα
τήβενναν ἀναλαβὼν περιήει κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀρχαι- 20
ρεσιάζων καὶ τοὺς μὲν δεξιούμενος, τοὺς δὲ καὶ περι-
πτύσσων παρεκάλει φέρειν· αὐτῷ τὴν ψῆφον, ποτὲ μὲν
ὡς ἀγορανόμοις γένηται, ποτὲ δὲ καὶ ὡς δήμαρχος.
τυχὰν δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ καθίσας ἐπὶ τὸν ἐλεφάντινον
δίφρον κατὰ τὸ παρὰ Ῥωμαίοις ἔθος διήκουε τῶν 25
κατὰ τὴν ἀγορὰν γινομένων συναλλαγμάτων καὶ διέ-

2 νομίζοντι Α: corr. Cas 3 fort. νομίσομεν a. νομισματιν
4 Ἀντίοχος <συνήγαγεν> Schw 6 glossam del. K 9 ἀλύων
Cas ex Diod. 29, 32: αὐτῶν Α 10. 11 ἀργυροκοπείοις et
χρυσοχοείοις Α: corr. C 11 εὑρησιλογῶν Schw 13 φῶς:
ὅ A.C, οἱ Diod 17 μετὰ κεραμείον Α: corr. e Diod 23 fort.
γενησόμενος

κρινε μετὰ πολλῆς σπουδῆς καὶ προθυμίας. ἐξ ὧν εἰς ἀποφίαν ἥγε τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐπιεικεῖς· οἱ μὲν γὰρ ἀφελῆ τινα αὐτὸν εἶναι ὑπελάμβανον, οἱ δὲ μαινόμενον. καὶ γὰρ περὶ τὰς δωρεὰς ἦν παραπλήσιος· 5 ἐδίδον γὰρ τοῖς μὲν ἀστραγάλους δορκαδείους, τοῖς¹⁹⁴ δὲ φοινικοβαλάνους, ἄλλοις δὲ χρυσίου. καὶ ἐξ ἀπαντήσεως δέ τισι συντυγχάνων οὓς μὴ ἔωράκει ποτὲ ἐδίδον δωρεὰς ἀπροσδοκήτους. ἐν δὲ ταῖς πρὸς τὰς πόλεις θυσίαις καὶ ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς τιμαῖς πάντας ταῖς ὑπερέβαλλε τοὺς βεβασιλευκότας. τοῦτο δ' ἂν τις τεκμήραιτο ἔκ τε τοῦ παρ' Ἀθηναίοις Ὄλυμπείου καὶ τῶν περὶ τὸν Ἀήλῳ βωμὸν ἀνδριάντων. ἐλούνετο δὲ καν τοῖς δημοσίοις βαλανείοις ὅτε δημοτῶν ἦν τὰ βαλανεῖα πεπληρωμένα, κεραμίων εἰσφερομένων αὐτῷ 15 μύρων τῶν πολυτελεστάτων. ὅτε καὶ τινος εἰπόντος ‘μακάριοι ἔστε ὑμεῖς οἱ βασιλεῖς οἱ καὶ τούτοις χρώμενοι καὶ ὁδωδότες ἥδυ,’ [καὶ] μηδὲν τὸν ἄνθρωπον προσειπὼν ὅπου ‘κενος τῇ ἔξης ἐλούνετο ἐπεισελθὼν ἐποίησεν αὐτοῦ καταχυθῆναι τῇς κεφαλῆς μέγιστον 20 κεράμιον πολυτελεστάτου μύρου τῆς στακτῆς καλούμενης, ὡς πάντας ἀναστάντας κυλεσθαι <τοὺς> λονομένους τῷ μύρῳ καὶ διὰ τὴν γλισχρότητα καταπίπτοντας γέλωτα παρέχειν, καθάπερ καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα. 22. ἵ δ' αὐτὸς οὗτος βασιλεὺς (Polyb. 31, 3) 25 ἀκούσας τοὺς ἐν τῇ Μακεδονίᾳ συντετελεσμένους ἀγῶνας ὑπὸ Αἰμιλίου Παύλου τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ, βουλόμενος τῇ μεγαλοδωρίᾳ ὑπερφῆραι τὸν Παῦλον

7 πώποτε Κ   8. 9 περὶ τὰς πόλεις Mein, θεραπείαις (pro θυσίαις) Wilam   14 κεραμείων A: corr. Mus   16 τοιούτοις C   17 καὶ om. C   18 κενος A ἐκενος C   21 τὸν add. Wilam   27 μεγαλοεργίαιδωρεῖ A μεγαλοεργία C: corr. Cas (μεγαλοδωρεῖ)

ἔξεπεμψε πρέσβεις καὶ θεωροὺς εἰς τὰς πόλεις καταγ-
γελοῦντας τοὺς ἐσομένους ἀγῶνας ὑπὸ αὐτοῦ ἐπὶ
Δάφνης· ὡς πολλὴν γενέσθαι τῶν Ἑλλήνων σκουδὴν
εἰς τὴν ὡς αὐτὸν ἄφιξιν. ἀρχὴν δ' ἐποιήσατο τῆς
πανηγύρεως τὴν πομπείαν οὗτως ἐπιτελεσθεῖσαν. καθ- 5
ηγοῦντό τινες ‘Ρωμαιικὸν ἔχοντες καθοπλισμὸν ἐν
θώραξιν ἀλυσιδωτοῖς, ἀνδρες ἀκμάζοντες ταῖς ἥλι-
καις πεντακισχίλιοι· μεθ' οὓς Μυσοὶ πεντακισχίλιοι.
συνεχεῖς δ' ἡσαν Κλίκες εἰς τὸν τῶν εὐξώνων τρό-
πον καθωπλισμένοι τρισχίλιοι, χρυσοῦς ἔχοντες στε- 10
φάνους. ἐπὶ δὲ τούτοις Θρᾷκες τρισχίλιοι καὶ Γα-
λάται πεντακισχίλιοι. τούτοις ἐπέβαλλον Μακεδόνες
δισμύριοι καὶ χαλκάσπιδες πεντακισχίλιοι, ἄλλοι δὲ
ἀργυράσπιδες· οἵς ἐπηκολούθει μονομάχων ζεύγη δια-
κόσια τεσσαράκοντα. τούτων κατόπιν ἡσαν ἵππεῖς 15
Νισαῖοι μὲν χίλιοι, πολιτικὸν δὲ τρισχίλιοι, ὃν οἱ
μὲν πλείους ἡσαν χρυσοφάλαροι καὶ χρυσοστέφανοι,
οἱ δ' ἄλλοι ἀργυροφάλαροι. μετὰ δὲ τούτους ἡσαν
οἱ λεγόμενοι ἑταῖροι ἵππεῖς· οἵτοι δὲ ἡσαν εἰς χιλίους,
πάντες χρυσοφάλαροι. τούτοις συνεχὲς ἦν τὸ τῶν 20
φίλων σύνταγμα, ἵσον καὶ κατὰ τὸ πλῆθος καὶ κατὰ
τὸν κόσμον. ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπίλεκτοι χίλιοι, οἵς ἐπη-
κολούθει τὸ καλούμενον ἄγημα, κράτιστον εἶναι δο-
κοῦν σύστημα τῶν ἵππεων, περὶ χιλίους. τελευταία
δ' ἡνὶ κατάφρακτος ἵππος, οἰκείως τῇ προσηγορίᾳ 25
τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐσκεπασμένων τοῖς ὅπλοις.
ἡσαν δὲ καὶ αὐτοὶ χίλιοι καὶ πεντακόσιοι. πάντες δ'

9 συνεχεῖς ἡσαν· κλίκες δ' Α (similiter C): corr. Di
13 haec multa videntur, velut δισμύριοι, <χρυσάσπιδες μὲν μύ-
ριοι> καὶ χαλκ. πεντ., <οἱ> δὲ ἄλλοι, cf. τ. 16. 17   16 πισσαῖοι
ΑC: corr. Cas

οἱ προειδημένοι εἰχον πορφυρᾶς ἐφαπτίδας, πολλοὶ δὲ καὶ διαχρύσους καὶ ξωτάς. ἐπὶ δὲ τούτοις ἔξιππα μὲν ἦν ἑκατόν, τέθριππα δὲ τεσσαράκοντα· ἐπειτα ἐλεφάντων ἄρμα καὶ συνωρίς· καθ' ἓνα δὲ εἶποντο 5 ἐλέφαντες διεσκευασμένοι τριάκοντα καὶ ἔξ. 23. τὴν δ' ἄλλην πομπὴν λέγειν ἐστὶ δυσέφικτον, ὡς ἐν κεφαλαιῷ δὲ λεκτέον. ἐφηβοὶ μὲν γὰρ ἐπόμπευσαν εἰς δικασίους, χρυσοῦς ἔχοντες στεφάνους, βόες δ' εὐ-¹⁹⁵ τραφεῖς περὶ χιλίους, θεωρίδες δὲ βραχὺ λείπουσαι 10 τριακοσίων, ἐλεφάντων δὲ ὀδόντες ὀκτακόσιοι. τὸ δὲ τῶν ἀγαλμάτων πλῆθος οὐ δυνατὸν ἔξηγήσασθαι· πάντων γὰρ τῶν παρ' ἀνθρώποις λεγομένων ἡ νομιζομένων θεῶν ἡ δαιμόνων, προσέτι δὲ ἡρώων εἰδῶλα διηγέτο, τὰ μὲν κεχρυσωμένα, τὰ δ' ἡμφιεσμένα στο- 15 λαῖς διαχρύσοις. καὶ πᾶσι τούτοις οἱ προσήκοντες μῦθοι κατὰ τὰς παραδεδομένας ἴστορίας ἐν διασκευαῖς πολυτελέσι παρέκειντο. εἴπετο δ' αὐτοῖς καὶ Νυ-^b πτὸς εἰδῶλον καὶ Ἡμέρας, Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ, καὶ Ἡοῦς καὶ Μεσημβρίας. τὸ δὲ τῶν χρυσωμάτων καὶ 20 ἀργυρωμάτων πλῆθος οὕτως ἄν τις ὑπονοήσειεν ὅσον ἦν· ἐνὸς γὰρ τῶν φύλων Διονυσίου τοῦ ἐπιστολιαγράφου χίλιοι παῖδες ἐπόμπευσαν ἀργυρώματα ἔχοντες, ὡς οὐδὲν ἐλάττον' ὀλκὴν εἶχεν δραχμῶν χιλίων. βασιλικὸν δὲ παῖδες παρηλθον ἔξακόσιοι χρυσώματα 25 ἔχοντες. ἐπειτα γυναικες ἐκ χρυσῶν καλπίδων μύροις ἔραινον εἰς διακοσίας. ταύταις δ' ἔξῆς ἐπόμπευνον εν χρυσόποσι μὲν φορείοις ὁγδοήκοντα γυναικες, *(ἐν)*

5 διεσκευασμένοι recte, cf. p. 198b
corr. C 9 θεωρία AC: corr. Cas
21. 22 ἐπιστολαγράφον A: corr. Schw
corr. Mein 27 ἐν add. Mein

8. 9 εὐτρεφεῖς A:
14 fort. παρήγετο
23 ἐλαττονολην A:

ἀργυρόποσι δὲ πεντακόσιαι καθήμεναι, πολυτελῶς διεσκευασμέναι. καὶ τῆς μὲν πομπῆς τὰ ἐπιφανέστατα ταῦτα ἦν. 24. ἐπιτελεσθέντων δὲ τῶν ἀγώνων καὶ μονομαχιῶν καὶ κυνηγεσίων κατὰ τριάκονθ' ἡμέρας, ἐν αἷς τὰς δέας συνετέλει, πέντε μὲν τὰς πρώτας ἐν 5 τῷ γυμνασίῳ πάντες ἐκ χρυσῶν ὀλκείων ἥλειφοντο αἱροκίνῳ μύρῳ· ἦν δὲ ταῦτα πεντεκαΐδεκα, καὶ κυνηγιῶν ταῖς ἑξῆς εἰσεφέρετο τήλινον, ἀμαράκινον, ἵρινον, πάντα διαφέροντα ταῖς εὐωδίαις. ἔστρωτο δὲ εἰς 10 εὐωδίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια πεντακόσια μετὰ τῆς πολυτελεστάτης διασκευῆς. ὁ δὲ χειρισμὸς ἐγίνετο τῶν πραγμάτων δι' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως. ἵππον γὰρ ἔχων εὔτελῆ παρέτρεχε παρὰ τὴν πομπήν, τοὺς μὲν προάγειν κελεύων, τοὺς δὲ ἐπέχειν. 15 Ε κατὰ δὲ τοὺς πότους αὐτὸς ἐπὶ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος οὓς μὲν εἰσῆγεν, οὓς δ' ἀνέκλινε, καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς τὰς παραθέσεις φέροντας αὐτὸς εἰσῆγε. καὶ περιπορευόμενος οὖν μὲν προσεκάθιζεν, οὖν δὲ προσανέπιπτε· καὶ ποτε μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ 20 τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ τὸ ποτήριον ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο καὶ περιήει τὸν πότον προπόσεις λαμβάνων δροῦσας ἄλλοτε παρ' ἄλλοις, ἀμα δὲ καὶ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. προιούσης δ' ἐπὶ πολὺ τῆς συνουσίας καὶ πολλῶν ἥδη κεχωρισμένων ὑπὸ τῶν μίμων 25 ὁ βασιλεὺς εἰσεφέρετο ὅλος κεκαλυμμένος καὶ εἰς τὴν γῆν ἐτίθετο ὡς εἶς ὃν δῆτα τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφωνίας προκαλουμένης ἀναπηδήσας ὠρχεῖτο καὶ

6 ὄλκίων Α: corr. Ursinus 9 ειρινον Α: corr. Cas 17 εἰσήγαγε Α: corr. X 439 c, διέταττεν Diod. 31, 16, 2 26 συγκεκαλυμμένος 439 d, περικεκαλ. Diod

ὑπεκρίνετο μετὰ τῶν γελωτοποιῶν, ὥστε πάντας αἰσχυνομένους φεύγειν. ταῦτα δὲ πάντα συνετελέσθη ἔξιν τὰ μὲν ἐκ τῆς Αἴγυπτου ἐνοσφίσατο παρασπονδήσας τὸν Φιλομήτορα βασιλέα παιδίσκου ὄντα, <τὰ>
5 δὲ καὶ τῶν φίλων συμβαλλομένων. ἵεροσυλήκει δὲ καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἱερῶν?

25. θαυμασάντων δὲ τῶν δαιτυμόνων τήν τε τοῦ¹⁹⁶ βασιλέως διάνοιαν ὡς οὐκ ἐπιφανῆς, ἀλλ' ὅντως ἐπιμανῆς ὑπῆρχε, ... προσέθηκεν δὲ Μασούριος περὶ τῆς 10 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γεγενημένης ὑπὸ τοῦ πάντα ἀφίστου Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου βασιλέως πομπῆς Καλλίξεινον τὸν Ῥόδιον ἴστοροῦντα ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ Ἀλεξανδρείας, ὃς φησι (FHG III 58). ‘πρὸ δὲ τοῦ ἄρξασθαι τὴν κατασκευασθεῖσαν σκηνὴν ἐν τῷ τῆς ἄκρας 15 περιβόλῳ χωρὶς τῆς τῶν στρατιωτῶν καὶ τεχνιτῶν καὶ παρεπιδήμων ὑποδοχῆς ἔξηγήσομαι· καλὴ γὰρ εἰς ὑπερβολὴν ἀξία τε ἀκοῆς ἐγενήθη. τὸ μὲν οὖν μέγεθος αὐτῆς 20 ἐκατὸν τριάκοντα κλίνας ἐπιδεχμενον κύκλῳ, διασκευὴν δὲ εἶχε τοιαύτην. κίονες διεστάθησαν ἕνταντος πέντε μὲν 25 κατὰ πλευρὰν ἐκάστην τοῦ μήκους πεντηκονταπήχεις πρὸς ὅψιν, ἐνὶ δὲ ἐλάττους κατὰ πλάτος· ἐφ' ὧν ἐπιστύλιον καθηρμόσθη τετράγωνον, ὑπερείδον τὴν σύμπασαν τοῦ συμποσίου στέγην. αὗτη δὲ ἐνεπετάσθη κατὰ μέσον οὐρανίσκῳ κοκκινοβαφεῖ περιλεύκῳ, καθ' ἐκάτερον δὲ μέρος εἶχε δοκοὺς μεσολεύκοις ἐμπετάσμασι πυργωτοῖς κατειλημένας, ἐν αἷς φατνώματα γραπτὰ ο

4 τὰ add. Mus 9 supplendum fere καὶ τὴν Μασούριον
σοφίαν, cf. cap. 64 14 σκηνὴν male collocatum 15 γάριν
τῆς C 18 ὑποδεχόμενον C 19 δὲ ἔχει A: corr. Schw δὲ
ἐστάθησαν A: corr. Mus 21 τὸ ὑψος C (om. πρὸς) ἐλάττω
A: corr. Mus 26 κατειλημμένας A: corr. Schw, nisi forte
διειλημμένας fuit 26 sq ἐν αἷς — ἐτέτακτο non satis intellego

κατὰ μέσον ἐτέτακτο. τῶν δὲ κιόνων οἱ μὲν τέσσαρες
 ὀμοίωντο φοίνιξιν, οἱ δὲ ἀνὰ μέσον θύρσων εἶχον
 φαντασίαν. τούτων δὲ ἔκτὸς περίστυλος ἐπεποίητο
 σύριγξ ταῖς τρισὶ πλευραῖς καμαρωτὴν ἔχουσα στέγην,
 ἐν ᾧ τὴν τῶν κατακειμένων ἀκολουθίαν ἔσταναι συν-
 ἔβαινεν. ἦς τὸ μὲν ἐντὸς αὐλαίας περιείχετο φοινι-
 κίναις, ἐπὶ δὲ τῶν ἀνὰ μέσον χωρῶν δοράλιον θηρίων
 παράδοξοι καὶ τῇ ποικιλᾳ καὶ τοῖς μεγέθεσιν ἐκρέ-
 μαντο. τὸ δὲ περιέχον αὐτὴν ὑπαιθρον μυρρίναις καὶ
 δάφναις ἄλλοις τε ἐπιτηδείοις ἔρνεσιν ἐγεγόνει συνηρε-
 φέσ. τὸ δὲ ἔδαφος πᾶν ἄνθεσι κατεπέπαστο παντοῖοις.
 ἡ γὰρ Αἴγυπτος καὶ διὰ τὴν τοῦ περιέχοντος ἀέρος
 εὐκρασίαν καὶ διὰ τοὺς ηπεύοντας τὰ σπανίως καὶ
 καθ' ὅραν ἐνεστηκίαν ἐν ἐτέροις φυόμενα τόποις
 ἀφθονα γεννᾶ καὶ διὰ παντός, καὶ οὕτε φόδον οὕτε
 λευκόιον οὔτ' ἄλλο φαδίως ἄνθος ἐκλιπεῖν οὐθὲν οὐ-
 δέποτ' εἰσθεν. διὸ δὴ καὶ κατὰ μέσον χειμῶνα τῆς
 ὑποδοχῆς τότε γενηθείσης παράδοξος ἡ φαντασία [τότε]
 οἱ τοῖς ἔνοις κατέστη. τὰ γὰρ εἰς μίαν εὐρεθῆναι στε-
 φάνωσιν οὐκ ἀν δυνηθέντα ἐν ἄλλῃ πόλει φαδίως, 20
 ταῦτα καὶ τῷ πλήθει τῶν κατακειμένων ἐκεχορηγητο
 εἰς τοὺς στεφάνους ἀφθόνως καὶ εἰς τὸ τῆς σκηνῆς
 ἔδαφος κατεπέπαστο χύδην, θείου τινὸς ὡς ἀληθῶς
 ἀποτελοῦντα λειμῶνος πρόσοψιν. 26. διέκειτο δὲ ἐπὶ
 μὲν τῶν τῆς σκηνῆς παραστάδων ζῶα μαρμάρινα τῶν 25
 πρώτων τεχνιτῶν ἐκατόν. ἐν δὲ ταῖς ἀνὰ μέσον χώραις
 πίνακες τῶν Σικυωνικῶν ζωγράφων, ἐναλλὰξ δὲ ἐπί-

1 ἐτέτακτο Villebrun   6 ἦς i. e. τῆς σκηνῆς, non iam τῆς
 σύριγγος αὐλαίας A: corr. s   7 χώρων A: corr. Cas, cf.
 litt. e   16 ἐκλείπειν C fort. recte   18 τότε del. Schw
 21 ἐχορηγεῖτο A: corr. Mein   27 σικυωνικῶν A: corr. C

λεκτοι είκασίαι παντοῖαι καὶ χιτῶνες χρυσούφεις ἐφα-
πτίδες τε κάλλισται, τινὲς μὲν εἰκόνας ἔχουσαι τῶν οὐ-
βασιλέων ἐνυφασμένας, αἱ δὲ μυθικὰς διαθέσεις. ὑπερ-
άνω δὲ τούτων θυρεοὶ περιέπειντο ἐναλλὰξ ἀργυροῖ
5 τε καὶ χρυσοῖ. ἐν δὲ ταῖς ἐπάνω τούτων χώραις οὕ-
σαις ὀκταπήχεσιν ἄντρα κατεσκεύαστο κατὰ μὲν τὸ
μῆκος τῆς σκηνῆς ἕξ ἐν ἐκατέρᾳ πλευρᾷ, κατὰ πλάτος
δὲ τέτταρα· συμπόσιά τε ἀντία ἀλλήλων <ἐν> αὐτοῖς
τραγικῶν τε καὶ κωμικῶν καὶ σατυρικῶν ξέψων ἀληθι-
10 νὸν ἔχοντων ἴματισμόν, οἷς παρέκειτο καὶ ποτήρια
χρυσᾶ. κατὰ μέσον δὲ τῶν ἄντρων υύμφαι ἐλείφθη-
σαν, ἐν αἷς ἔκειντο Δελφικοὶ χρυσοὶ τρίποδες ὑπο-
στήματ' ἔχοντες. κατὰ δὲ τὸν ὑψηλότατον τόπον τῆς
ὅροφῆς ἀετοὶ κατὰ πρόσωπον ἡσαν ἀλλήλων χρυσοῖ,
15 πεντεκαιδεκαπήχεις τὸ μέγεθος. ἔκειντο δὲ κλῖναι
χρυσαῖς σφριγγόποδες ἐν ταῖς δυσὶ πλευραῖς ἴματόν· ἡ
γὰρ κατὰ πρόσωπον ἀψίς ἀφεῖτ' ἀναπεπταμένη. ταύ-
ταις δ' ἀμφίταποι ἀλονργεῖς ὑπέστρωντο τῆς πρώτης
ἔρεας, καὶ περιστρώματα ποικίλα διαπρεπῆ ταῖς τέχναις
20 ἐπῆν. ψιλαὶ δὲ Περσικαὶ τὴν ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν
χώραν ἐκάλυπτον, ἀκριβῇ τὴν εὐγραμμίαν τῶν ἐνυ-
φασμένων ἔχουσαι ξφδίων. παρετέθησαν δὲ καὶ τρί-
ποδες τοῖς κατακειμένοις χρυσοῖ διακόσιοι τὸν ἀριθμόν,
ῶστ' εἶναι δύο κατὰ κλίνην, ἐπ' ἀργυρῷ διέδρων.
25 ἐκ δὲ τῶν ὅπισθεν πρὸς τὴν ἀπόνιψιν ἐκατὸν ἀργυροῖ
λειπάναι καὶ καταχύσεις ἔσαι παρέκειντο. ἐπεπήγει δὲ

1 παντοῖοι Α: corr. Schw
 A: corr. Cas 8 ἐν add. Cas 11 υύμφαι corruptum, υνυ-
 φαια (et deinceps ἐν οἷς) Cas 13 ἔχοντες <ἀργυρᾶ> Mein
 15 ἔκειντο i. e. in ipso tentorio, narratio compendiata δὲ καὶ
 κλῖναι C 17 ὄψις Α: corr. Wilam 24 δένδρων C, cf. Et.
 M. 409, 36 25 ἀπόνιψιν Rohde: ἀποψίν Α

ε τοῦ συμποσίου καταντικὸν καὶ ἐτέρα κλίνη πρὸς τὴν
τῶν κυλίκων καὶ ποτηρίων τῶν τε λοιπῶν τῶν πρὸς
τὴν κρῆσιν ἀνηκόντων [καὶ] κατασκευασμάτων ἔκθεσιν.
ἢ δὴ πάντα χρυσᾶ τε ἦν καὶ διάλιθα, θαυμαστὰ ταῖς
τέχναις. τούτων δὲ τὴν μὲν κατὰ μέρος κατασκευὴν
καὶ τὰ γένη μακρὸν ἐπεφαίνετό μοι δηλοῦν· τὸ δὲ τοῦ
σταθμοῦ πλῆθος εἰς μύρια τάλαντα ἀργυρίου τὴν σύμ-
πασαν εἶχε κατασκευήν. 27. ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴ τὰ κατὰ
τὴν σκηνὴν διεληλύθαμεν, ποιησόμεθα καὶ τὴν τῆς
πομπῆς ἔξήγησιν. ἥγετο γὰρ διὰ τοῦ κατὰ τὴν πόλιν 10
σταδίου. πρῶτη δ' ἐβάδιξεν <ἡ> Ἐασφόρου· καὶ γὰρ
ἀρχὴν εἶχεν ἡ πομπὴ καθ' ὃν ὁ προειρημένος ἀστὴρ
φαίνεται χρόνον. ἐπειδὴ ἡ τοῖς τῶν βασιλέων γονεῦσι
κατωνομασμένη. μετὰ δὲ ταύτας αἱ τῶν θεῶν ἀπάν-
των, οἵκειαν ἔχουσαι τῆς περὶ ἑκαστον αὐτῶν ἵστορίας 15
διασκευήν. τὴν δὲ τελευταίαν Ἐσπέρου συνέβαινεν
εἶναι, τῆς ὥρας εἰς τοῦτον συναγούσης τὸν καιρόν.
τὰ δὲ κατὰ μέρος αὐτῶν εἴ τις εἰδέναι βούλεται, τὰς
ε τῶν πεντετριδων γραφὰς λαμβάνων ἐπισκοπεύτω. τῆς
δὲ Διονυσιακῆς πομπῆς πρῶτοι μὲν προήσαν οἱ τὸν 20
ὄχλον ἀνείργοντες Σιληνοί, πορφυρᾶς χλαμύδας, οἱ
δὲ φοινικίδας ἡμφιεσμένοι. τούτοις δ' ἐπηκολούθουν
Σάτυροι καθ' ἑκαστον τοῦ σταδίου μέρος εἶκοσι, λαμ-
πάδας φέροντες κισσίνας διαχρόνους. μεθ' οὓς Νῖκαι

1 ἐτέρα σκηνὴ Mein   2 κυλικίων A: corr. C, ubi (v. 5)
τῶν δὲ κυλίκων τὴν κατὰ μέρος κατασκευὴν   3 καὶ del. Cas
6 διεφαίνετο C   8 fort. ἀνῆγε vel συνῆγε (pro εἶχε)   11 ἡ add. K
14 ἀπωνομασμένη superscr. κατω C   15 ἑκαστῶν A: corr.
Wilam   17 εἰς τοῦτο A: corr. K   21 σιληνοί A: corr. C
χλανίδας A: corr. Di   23 fort. καθ' ἑκάτερον, ut fuerint
quadraginta, sicut infra pag. 439, 10   μέροντος A: corr. Mus
24 κισσίνας delendum videtur, cf. p. 198 extr post Νῖκαι fort.
numerale intercidit

χρυσᾶς ἔχουσαι πτέρυγας. ἔφερον δ' αὗται θυμιατή-
ρια εξαπήγη κισσίνοις διαχρύσοις κλωσὶ διακεκοσμη-
μένα, ζωτοὺς ἐνδεδυκαῖαι χιτῶνας, αὐταὶ δὲ πολὺν
κόσμον χρυσοῦν περικείμεναι. μετὰ δὲ ταύτας εἶπετο f
 5 βωμὸς εξάπηχυς διπλοῦς κισσίνη φυλλάδι διαχρύσω
πεπυκασμένος, ἔχων ἀμπέλινον χρυσοῦν στέφανον με-
σολεύκοις μίτραις διειλημμένον. ἐπηκολούθουν δ' αὐτῷ
παῖδες ἐν χιτῶσι πορφυροῖς, λιβανωτὸν καὶ σμύρναν,
ἔτι δὲ κρόκον ἐπὶ χρυσῶν μαξινόμων φέροντες ἑκα-
 10 τὸν εἶκοσι. μεθ' οὖς Σάτυροι τεσσαράκοντα ἐστεφα-
νωμένοι κισσίνοις χρυσοῖς στεφάνοις· τὰ δὲ σώματα
οἱ μὲν ἐκέχριντο ὁστρείφ, τινὲς δὲ μίλτῳ καὶ χρώμασιν 198
ἐτέροις. ἔφερον δὲ καὶ οὗτοι στέφανον χρυσοῦν ἐξ
ἀμπέλου καὶ κισσοῦ εἰργασμένον. μεθ' οὖς Σιληνοὶ
 15 δύο ἐν πορφυροῖς χλαμύσι καὶ κρηπῖσι λευκαῖς. εἰχε
δ' αὐτῶν ὃ μὲν πέτασον καὶ κηρύκειον χρυσοῦν, ὃ δὲ
σάλπιγγα. μέσος δὲ τούτων ἐβάδιξεν ἀνὴρ μείζων <ἢ>
τετράπηχυς ἐν τραγικῇ διαθέσει καὶ προσώπῳ, φέρων
χρυσοῦν Ἀμαλθίας κέρας· ὃς προσῆγορεύετο Ἐνιαντός.
 20 ὡς γυνὴ περικαλλεστάτη κατὰ τὸ μέγεθος εἶπετο πολλῷ
χρυσῷ καὶ διαπρεπεῖ . . . . κεκοσμημένη, φέρουσα τῇ b
μὲν μιᾷ τῶν χειρῶν στέφανον περσαίας, τῇ δ' ἐτέρᾳ
φάβδον φοίνικος· ἐκαλεῖτο δὲ αὗτη Πεντετηρίς. ταύτῃ
δ' ἐπηκολούθουν Ὡραι <αἱ> τέσσαρες διεσκευασμέναι

2 διαχεύσοις K: καὶ χρυσοῖς A κλωσὶ Adamus: καιωσι A
 3 αὗται δὲ A: corr. Schw, praestabat αὗται δὲ ζωτοὺς ἐνδεδ.
χιτ. καὶ πολὺν — περικείμεναι 5 διπλοῦς i. e. arā ad simili-
litudinem arae Iovis Olympii 7 κατειλημμένον AC: corr. K
 12 ἐκέχρηντο A: corr. C 13 sqq verba ἔφερον δὲ — εἰργασ-
μένον fort. post σάλπιγγα (v. 17) transponenda 15 χλανσὶ C
 16 κηρύκειον A: corr. C 17 ἢ add. K 19 ἀμαλθίας A:
corr. C 20 κατὰ ταύτῳ μέγεθος Rohde, κατ' <ἐκεῖνον> τὸ
μέγεθος Wilam 21 ἐσθῆτι suppl. Mein 22 περσέας C
 24 αἱ add. K διεσκευασμέναι, cf. ad p. 194 f

καὶ ἐκάστη φέρουσα τοὺς ἴδιους καρπούς. ἔχόμενα
 τούτων θυμιατήρια δύο κισσίνα ἐκ χρυσοῦ ἔξαπήχη
 καὶ βωμὸς ἀνὰ μέσον τούτων τετράγωνος χρυσοῦ. καὶ
 πάλιν Σάτυροι στεφάνους ἔχοντες κισσίνους χρυσοῦς,
 φουινικίδας περιβεβλημένοι· ἔφερον δ' οἱ μὲν οἰνοχόην 5
 χρυσῆν, οἱ δὲ καρχήσιον. μεθ' οὓς ἐπορεύετο Φιλί-
 ε σκος ὁ ποιητὴς λερεὺς ὃν Διονύσου καὶ πάντες οἱ
 περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται. τούτων δ' ἐφεξῆς ἐφέ-
 ροντο Λελφικὸν τρίποδες, ἀθλα τοῖς τῶν ἀθλητῶν
 χρονιγοῖς, ὁ μὲν παιδικὸς ἐννέα πηχῶν τὸ ὑψος, ὁ 10
 δὲ πηχῶν δώδεκα ὁ τῶν ἀνδρῶν. 28. μετὰ τούτους
 τετράκινος πηχῶν τεσσαρεσκαίδεκα, ὅπτῳ δὲ τὸ πλά-
 τος, ἥγετο ὑπὸ ἀνδρῶν ὅγδοιήκοντα καὶ ἑκατόν, ἐπὶ
 δὲ ταύτης ἐπῆν ἄγαλμα Διονύσου δεκάπηχυ σπένδον
 ἐκ καρχησίου χρυσοῦ, χιτῶνα πορφυροῦν ἔχον διάπε- 15
 ξον καὶ ἐπ' αὐτοῦ κροκωτὸν διαφανῆ· περιβεβλητὸ-
 δὲ λιμάτιον πορφυροῦν χρυσοποιίκιλον. προέκειτο δὲ
 αὐτοῦ κρατήρα Λακωνικὸς χρυσοῦς μετρητῶν δεκαπέντε
 καὶ τρίπους χρυσοῦς, ἐφ' οὗ θυμιατήριον χρυσοῦν
 καὶ φιάλαι δύο χρυσαῖ, κισσίας μεσταὶ καὶ κρόκου. 20
 περιέκειτο δ' αὐτῷ καὶ σκιὰς ἐκ κισσοῦ καὶ ἀμπέλου
 καὶ τῆς λοιπῆς ὀπώρας κεκοσμημένη, προσήργατηντο δὲ
 καὶ στέφανοι καὶ ταινίαι καὶ θύρσοι καὶ τύμπανα καὶ
 μίτραι πρόσωπά τε σατυρικὰ καὶ κωμικὰ καὶ τραγικά.
 ε τῇ δὲ τετρακύλῳ . . . λερεὺς καὶ λέρειαι καὶ λεροστο- 25
 λισταὶ καὶ θίασοι παντοδαποὶ καὶ τὰ λίκνα φέρουσαι.
 μετὰ δὲ ταύτας Μακέται αἱ καλούμεναι Μιμαλλόνες

10 παιδίσκος A: corr. K 12 μῆκος πηχῶν C 14 διο-
 νυσίου A: corr. C 20 l. κασίας 25 ἐπηκολούθουν sim.
 suppl. Schw 25. 26 λεροστολισταὶ Rohde: περσειστελεταὶ A
 26 καὶ *⟨αἱ⟩ τὰ Wilam 27 ταύτας K: ταύτα AC, tum fort.*
⟨βάνχαι⟩ Μακέτιδες αἱ

καὶ Βασσάραι καὶ Λυδαί, κατακεχυμέναι τὰς τρίχας
 καὶ ἐστεφανωμέναι τινὲς μὲν ὄφεσιν, αἱ δὲ μίλακι καὶ
 ἀμπέλῳ καὶ κισσῷ· κατεῖχον δὲ ταῖς χερσὶν αἱ μὲν
 ἐγχειρίδια, αἱ δὲ ὄφεις. μετὰ δὲ ταύτας ἥγετο τετρά-
 5 κυκλος πηχῶν ὅπτῳ πλάτος ὑπὸ ἀνδρῶν ἔξήκοντα, ἐφ' ο
 ἡς ἄγαλμα Νύστης ὄπταπηχυ καθήμενον, ἐνδευκός μὲν
 θάψινον χιτῶνα χρυσοποίκιλον, ἱμάτιον δὲ ἡμφίεστο
 Λακωνικόν. ἀνίστατο δὲ τοῦτο μηχανικῶς οὐδενὸς
 τὰς χεῖρας προσάγοντος καὶ σπεῖσαν ἐκ χρυσῆς φιάλης
 10 γάλα πάλιν ἐκάθητο. εἶχε δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ θύρσου
 ἐστεμμένον μίτραις. αὗτη δ' ἐστεφάνωτο κισσίνῳ χρυσῷ
 καὶ βότρυνσι διαλίθοις πολυτελέσιν. εἶχε δὲ σκιάδα
 καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς τετρακύλου κατεπεπήγεσαν
 λαμπάδες διάχρυσοι τέτταρες. ἔξῆς εἴλικετο ἄλλῃ τετρά-
 15 κυκλος μῆκος πηχῶν εἰκοσι, πλάτος ἑκαίδεκα, ὑπὸ¹⁹⁹
 ἀνδρῶν τριακοσίων· ἐφ' ἡς κατεσκεύαστο ληνὸς πηχῶν
 εἰκοσι τεσσάρων, πλάτος πεντεκαίδεκα, πλήρης στα-
 φυλῆς. ἐπάτουν δὲ ἔξήκοντα Σάτυροι πρὸς αὐλὸν
 ἄδοντες μέλος ἐπιλήνιον, ἐφειστήκει δ' αὐτοῖς Σιληνός·
 20 καὶ δι' ὅλης τῆς ὁδοῦ τὸ γλεῦκος ἔρρει. ἔξῆς ἐφέρετο
 τετράκυλος μῆκος πηχῶν εἰκοσι πέντε, πλάτος τεσ-
 σαρεσκαίδεκα· ἥγετο δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν ἔξακοσίων· ἐφ'
 ἡς ἦν ἀσκὸς τρισχιλίους ἔχων μετρητάς, ἐκ παρδαλῶν
 [δεομάτων] ἐρραμμένος· ἔρρει δὲ καὶ οὗτος κατὰ μι-
 25 κρὸν ἀνιέμενος κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδόν. ἡκολούθουν

2 μίλαξι A C: corr. K   5 ante πηχῶν longitudinis notam
 excidisse coni. Schw, sed fort. octo ulnarum fuit longitudo, ne
 maius fiat plastrum quam quod sexaginta homines loco mo-
 vere possint, cf. cap. 28 init   8 δὴ τοῦτο A: corr. Schw
 15 minimum εἰκοσι <πέντε>   16 ἐφ' ἡς C: ἐφεξῆς A
 19 ἐφεστήκει A: corr. C   21. 22 latitudinis nota fort. cor-
 rupta   24 glossam del. Mein

δ' αὐτῷ Σάτυροι καὶ Σιληνοὶ ἐκατὸν εἶκοσι ἐστεφανωμένοι, φέροντες οὓς μὲν οἰνοχόας, οὓς δὲ φιάλας, οὓς δὲ θηρικλείους μεγάλας, πάντα χρυσᾶ. 29. ἔχόμενος ἥγετο κρατήρα ἀργυροῦς ἑξακοσίους χωρῶν μετρητὰς ἐπὶ τετρακύλου ἐλκομένης ὑπὸ ἀνδρῶν ἑξακοσίων. 5 εἶχε δὲ ὑπὸ τὰ χεῖλη καὶ τὰ ὤτα καὶ ὑπὸ τὴν βάσιν εὗδα τετορευμένα καὶ διὰ μέσου ἐστεφάνωτο στεφάνῳ χρυσῷ διαλίθῳ. ἑξῆς ἐφέρετο κυλικεῖα ἀργυρᾶ δωδεκαπήγη δύο, ὕψος πηχῶν ἔξταντα δ' εἶχεν ἄνω τε ἀκρωτήρια καὶ ἐν ταῖς γάστραις κύκλῳ καὶ ἐπὶ τῶν 10 ποδῶν εὗδα τριημιπήγη καὶ πηχναῖα πλήθει πολλά. καὶ λουτῆρες μεγάλοι δέκα καὶ κρατῆρες ἑκκαΐδεκα, ὃν οἱ μείζους ἔχώρουν μετρητὰς τριάκοντα, οἱ δὲ ἐλάχιστοι πέντε. εἶτα λέβητες [ἔξ] βαλανωτοί εἶκοσι τέσσαρες ἐπ' ἐγγυθήκαις πάντες καὶ ληνοὶ ἀργυροῦ δύο, ἐφ' ὃν 15 ἡσαν βῖκοι εἶκοσι τέσσαρες, τράπεζά τε δλάργυρος δωδεκάπηχυς καὶ ἄλλαι ἑξαπήγεις τριάκοντα. πρὸς δὲ τούτοις τρίποδες τέσσαρες, ὃν εἷς μὲν εἶχε τὴν περιμετρον πηχῶν ἑκκαΐδεκα, πατάργυρος ὃν ὅλος, οἱ δὲ τρεῖς ἐλάττονες ὄντες διάλιθοι κατὰ μέσον ὑπῆρχον. 20 μετὰ τούτους ἐφέροντο Δελφικοὶ τρίποδες ἀργυροῦ ὁγδοήκοντα τὸν ἀριθμόν, ἐλάττονς τῶν προειρημένων, ὃν αἱ γωνίαι . . . . , τετράμετροι ὑδρίαι εἶκοσι καὶ ἔξι, ἀμφορεῖς Παναθηναικοὶ δεκαέξι, ψυκτῆρες ἑκατὸν ἑξή-

5 ἐλιόμενος A: corr. Mein 7 τετρορνευμένα A: corr.
 Salmas 8 ἐπεφέρετο A deletis primis litteris κυλίναι AC: corr. Villebrun; non vasa sunt, sed abaci vasibus repleti, ut docet mensurarum ratio, quamquam mire dicuntur abacorum γάστραι 11 τρίτα ἡμιπήγη A: corr. Schw 14 έξ del. K cf. p. 210 a βανωτοί A: corr. O. Iahn 15 πάντες K: πέντε A 23 hiatum not. Dobr, qui εὗδα εἶχον τετορευμένα supplet; tum τετραμέτρητοι recte, ut videtur, Mein ὑδρεῖαι A

κοντα· τούτων ὁ μέγιστος ἦν μετρητῶν ἔξ, ὁ δὲ εἰλάχιστος δύο. ταῦτα μὲν οὖν ἦν ἀπαντα ἀργυρᾶ. 30. ἔχόμενοι δὲ τούτων ἐπόμπευον οἱ τὰ χρυσώματα φέροντες, κρατήρας Λακωνικοὺς τέτταρας ἔχοντας στεφάνους ἀμπελίνους . . . τετραμέτρητοι ἔτεροι, Κορινθιουργεῖς δύο — οὗτοι δ' εἶχον ἄνωθεν καθήμενα περιφανῆ τετραρευμένα ξῶα καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ ἐν ταῖς γάστραις πρόστυπα ἐπιμελῶς πεποιημένα· ἔχόρει δ' ἔκαστος μετρητὰς ὅκτω — ἐπ' ἐγγυθήκαις. καὶ 10 ληνός, ἐν ᾧ ἡσαν βῖκοι δέκα, δλκεῖα δύο, ἑκάτερον καρφοῦν μετρητὰς πέντε, κώδικανες διμέτρητοι δύο, ψυκτήρες εἶκοσι δύο, ὃν ὁ μέγιστος ἔχόρει μετρητὰς τριάκοντα, ὁ δὲ ἐλάχιστος μετρητήν. ἐπόμπευσαν δὲ τρίποδες χρυσοὶ μεγάλοι τέτταρες· καὶ χρυσωματοθήκη 15 χρυσῆ διάλιθος πηγῶν δέκα ὑψος, ἔχουσα βασμοὺς ἔξ, ἐν οἷς καὶ ξῶα τετραπάλαιστα ἐπιμελῶς πεποιημένα, πολλὰ τὸν ἀριθμόν· καὶ κυλικεῖα δύο καὶ ὑάλινα διάχρυσα δύο· ἐγγυθῆκαι χρυσαῖ τετραπήγεις δύο, ἄλλαι ἐλάττους τρεῖς, ὑδρίαι δέκα, βωμὸς τρίπηχνς, μαξο-200 20 νόμια εἶκοσι πέντε. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπορεύοντο παῖδες χέλιοι καὶ ἔξακόσιοι ἐνδεδυκότες χιτῶνας λευκούς, ἐστεφανωμένοι οἱ μὲν κισσῷ, οἱ δὲ πίτνι· ὃν διακόσιοι μὲν καὶ πεντήκοντα χοεῖς εἶχον χρυσοῦς, τετρακόσιοι δὲ ἀργυροῦς, ἔτεροι δὲ τριακόσιοι καὶ εἶκοσι ψυκτήρια 25 ἔφερον χρυσᾶ, οἱ δὲ ἀργυρᾶ. μεθ' οὓς ἄλλοι παῖδες

3 ἔχόμενα A: corr. Schw 5 ἀμπελίνους A: corr. 5, addendum videtur διαχρέσσοντα sim; ἀμπελίνους, τετραμετρήτους. ἔτεροι Κορινθ. Schw, quod non sufficit 11 κωδῶναι A: corr. XI p. 483 f 15 etiam latitudo videtur indicata fuisse 17 κυλίκαι A: corr. Schw, tum fort. <ἀργυρᾶ> δύο καὶ 19. 20 μαξονομίαι A: corr. Cas 22 πίτνι· ὃν Schw: πιτνίαι A 25 οἱ δὲ ἀργυρᾶ, haec decurtata

ἔφερον κεράμια πρὸς τὴν τοῦ γλυκισμοῦ χρείαν, ὃν εἶκοσι μὲν ἦν χρυσᾶ, πεντήκοντα δὲ ἀργυρᾶ, τριακό-
βισια δὲ κεκηρυχαφημένα χρώμασι παντοῖοις. καὶ κε-
ρασθέντων ἐν ταῖς ὑδρίαις καὶ πίθοις πάντες κοσμίως
ἔγλυκάνθησαν οἱ ἐν τῷ σταδίῳ.⁵

31. ἔξῆς τούτοις καταλέγει τετραπήχεις τραπέζας . . .
ἐφ' ὃν πολλὰ θέας ἄξια πολυτελῶς κατεσκευασμένα
περιήγετο θέαματα. ἐν οἷς καὶ ὁ τῆς Σεμέλης θάλα-
μος, ἐν φέρετραις χιτῶνας τινὲς διαχρύσους καὶ λιθο-
κολλήτους τῶν πολυτιμήτων. οὐκ ἄξιον δ' ἦν παρα-
λιπεῖν τήνδε τετράκυκλον, μῆκος οὖσαν πηχῶν
εἴκοσι δύο, πλάτος δεκατεσσάρων, ὑπὸ ἀνδρῶν ἐλκο-
μένην πεντακοσίων· ἐφ' ἧς ἄντρον ἦν βαθὺ καθ' ὑπερ-
βολὴν κισσῷ καὶ μίλῳ. ἐκ τούτου περιστεραὶ καὶ
φάσσαι καὶ τρυγόνες καθ' ὅλην ἔξιπταντο τὴν ὁδούν,
λημνίσκοις τοὺς πόδας δεδεμέναι πρὸς τὸ φαδίως ὑπὸ¹⁰
τῶν θεωμένων ἀρπάξεσθαι. ἀνέβλυξον δὲ ἔξι αὐτοῦ
καὶ κρουνοὶ δύο, ὃ μὲν γάλακτος, ὃ δὲ οἶνου. πᾶσαι
δ' αἱ περὶ αὐτὸν Νύμφαι στεφάνους εἰχον χρυσοῦς,
ὅ δὲ Ἐρμῆς καὶ ηρόύκειον χρυσοῦν, ἐσθῆτας δὲ πολυ-
τελεῖς. ἐπὶ δὲ ἄλλης τετρακύκλον, ἡ περιεῖχε τὴν ἔξ-
α Ἰνδῶν κάθοδον Διονύσου, Διόνυσος ἦν δωδεκάπηχυς
ἐπ' ἐλέφαντος κατακείμενος, ἡμφιεσμένος προφυρίδαι
καὶ στέφανον κισσοῦ καὶ ἀμπέλου χρυσοῦν ἔχων· εἰχε
δ' ἐν ταῖς χερσὶ θυρσόλογχον χρυσοῦν, ὑπεδέδετο δ'²⁰ 25

6 hiatum not. K, intercidit planastrorum τετρακύκλων mentio
9 ἔχοντι A: corr. K, intellege Nymphas 14 μίλῳ Schw:
μίλῳ AC, tum velut ἐσπασμένον suppl. Mein 16 λινίσκοις C
19 περὶ δὲ ταύτην (Semele fort. intellegenda) νύμφαι C; αὐτὸν
Mercurium intellego Bacchum puerum ad Nymphas Nysaeas
deferentem, oratio non integra 24. 25 εἰχε δ' Schw:
εἰχεν AC

ἔμβαδας χρυσορραφεῖς. προεκάθητο δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τραχήλῳ τοῦ ἐλέφαντος Σατυρίσκος πεντάπηχυς ἐστεφανωμένος πίτυος στεφάνῳ χρυσῷ, τῇ δεξιᾷ χειρὶ αἰγείῳ κέρατι χρυσῷ σημαίνων. ὁ δὲ ἐλέφας σκευὴν δ εἶχε χρυσῆν καὶ περὶ τῷ τραχήλῳ κίσσινον χρυσοῦν στέφανον. ἥκολούθουν δὲ τούτῳ παιδίσκαι πεντακό- ε σιαι κεκοσμημέναι χιτῶσι πορφυροῖς, χρυσῷ διεξω- σμέναι. ἐστεφάνωντο δὲ αἱ μὲν ἡγούμεναι ἑκατὸν εἴκοσι χρυσοῖς πιτυίνοις στεφάνοις, ἥκολούθουν δ' αὐταῖς 10 Σάτυροι ἑκατὸν εἴκοσι, πανοπλίας οἱ μὲν ἀργυρᾶς, οἱ δὲ χαλκᾶς ἔχοντες. μετὰ δὲ τούτους ἐπορεύοντο ὄνων ἵλαι πέντε, ἐφ' ὧν ἦσαν Σιληνοὶ καὶ Σάτυροι ἐστε- φανωμένοι. τῶν δὲ ὄνων οἱ μὲν χρυσᾶς, οἱ δὲ ἀργυ- ρᾶς προμετωπίδας καὶ σκευασίας εἶχον. 32. μετὰ δὲ 15 τούτους ἐλεφάντων ἄρματα ἀφείθη εἴκοσι τέτταρα καὶ συνωρίδες τράγων ἔξήκοντα, κώλων δεκαδύο, ὀρύγων ἐπτά, βουβάλων δεκαπέντε, στροφυθῶν συνωρίδες ὅκτω, ὄνελάφων ἐπτά, καὶ συνωρίδες δ' ὄνων ἀγρίων, ἄρ- ματα τέσσαρα. ἐπὶ δὲ πάντων τούτων ἀνεβεβήκει 20 παιδάρια χιτῶνας ἔχοντα ἡνιοχικοὺς καὶ πετάσους. παρανεβεβήκει δὲ παιδισκάρια διεσκενασμένα πελτα- ρίοις καὶ θυρσολόγχοις, κεκοσμημένα ἴματίοις καὶ χρυσοῖς. ἐστεφάνωτο δὲ τὰ μὲν ἡνιοχοῦντα παιδάρια πίτυι, τὰ δὲ παιδισκάρια κισσῷ. ἐπῆσαν δὲ καὶ συνω- 25 ρίδες καμήλων <έξ>, ἔξ ἑκατέρους μέρους τρεῖς· αἵς ἐπηκολούθουν ἀπῆναι ὑφ' ἡμιόνων ἀγόμεναι. αὗται²⁰¹

1 χενσογραφεῖς AC: corr. Wilam fort. οἱ μὲν <χρυσᾶς, οἱ δὲ> ἀργυρᾶς, si fides est epitomae, ubi haec: ὠπλισμένοι ἀργυρᾶς καὶ χρυσᾶς πανοπλίαις καὶ χαλκᾶς 16 κώλων Gesner 19 ἀναβεβήκει et 21 παρανα- βεβήκει AC 21 δὲ A: δὲ καὶ C 22. 23 ἴματίοις διαχε- σοῖς Mein 24 ἐπῆσαν AC: corr. Mein 25 ἔξ add. K

δ' εἶχον σκηνὰς βαρβαρικάς, ἐφ' ᾧν ἐκάθηντο γυναικεῖς
 Ἰνδαὶ καὶ ἔτεραι πενοσμημέναι ώς αἰχμάλωτοι. κάμηλοι
 δ' αἱ μὲν ἔφερον λιβανωτοῦ μνᾶς τριακοσίας, σμύρνης
 τριακοσίας, κρόκου καὶ κασίας καὶ κινναμώμου καὶ
 ἥριδος καὶ τῶν λοιπῶν ἀρωμάτων διακοσίας. ἔχόμενοι δὲ
 τούτων ἡσαν Αἰθιοπες δωροφόροι, ὃν οὐ μὲν ἔφερον
 ὀδόντας ἔξακοσίους, ἔτεροι δὲ ἐβένουν κορμοὺς δισχι-
 λίους, ἄλλοι χρυσίους καὶ ἀργυρίους κρατήρας ἔξηκοντα
 καὶ ψήγματα χρυσοῦ. μεθ' οὓς ἐπόμπευσαν κυνηγοὶ
 β' ἔχοντες σιβύνας ἐπιχρύσους. ἥγοντο δὲ καὶ κύνες 10
 δισχίλιοι τετρακόσιοι, οὐ μὲν Ἰνδοί, οἱ λοιποὶ δὲ Τρ-
 κανοὶ καὶ Μολοσσοὶ καὶ ἑτέρων γενῶν. ἔξῆς ἄνδρες
 ἐκατὸν πεντήκοντα φέροντες δένδρα, ἔξι ὥν ἀνήρτητο
 θηρία παντοδαπὰ καὶ ὅρνεα. εἰτ' ἐφέροντο ἐν ἀγγείοις
 ψιττακοὶ καὶ ταῷ καὶ μελεαγρίδες καὶ φασιανοὶ ὅρνι- 15
 θες καὶ ἄλλοι Αἰθιοπικοί, πλήθει πολλοί.²

εἰπὼν δὲ καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ παταλέξας ζώων
 ἀγέλας ἐπιφέρει· πρόβατα Αἰθιοπικὰ ἐκατὸν τριάκοντα,
 c Αράβια τριακόσια, Εὐβοικὰ εἴκοσι, καὶ δλόλευκοι βόες
 Ἰνδικοὶ εἴκοσι ἔξι, Αἰθιοπικοὶ δύτω, ἄρκτος λευκὴ 20
 μεγάλη μία, παρδάλεις ιδ', πάνθηροι τε'³, λυγκία δ',
 ἄρκηλοι γ', καμηλοπάρδαλις μία, φίνοκερως Αἰθιοπι-
 κὸς α'. 33. ἔξῆς ἐπὶ τετρακύλου Διόνυσος περὶ τὸν

1 ὁφ' ὃν Mein 3 fort. μνᾶς τετρακοσίας 4 πασσίας A:
 corr. C 5 εἶριδος A: corr. C 7 *(έλεφάντων)* ὀδόντας Mein
 8 χρυσοῦ A: corr. K (χρυσέονς καὶ ἀργυρέονς C) 9 χρυσίου A:
 corr. Wilam 10 β' numerum iusto minorem esse videt Schw,
 κ' Mein non recte, potius φ' vel υ' 15 ταοὶ A.C: cf. IX p. 387 d
 15. 16 φασιανοὶ καὶ ὅρνιθες Αἰθ. p. 387 d 17 ad εἰπὼν δὲ καὶ
 lemma A: ΤΩΝ ΕΙC Λ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥΘ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ,
 quae non suo loco posita sunt 19 εἴκοσι vix verum καὶ
 δλόλευκοι K (δλόλευκοι Di): κολοιλευκοι A 21 πάνθηρες C
 23 fort. πρὸς vel ἐπὶ τὸν

τῆς Ἄρεας βωμὸν καταπεφευγὼς ὅτε ὑπὸ Ἡρας ἐδιώκετο, στέφανον ἔχων χρυσοῦν, Πριάπου αὐτῷ παρεστῶτος ἐστεφανωμένου χρυσῷ κισσίνῳ. τὸ δὲ τῆς Ἡρας ἄγαλμα στεφάνην εἶχε χρυσῆν. Ἀλεξάνδρου δὲ καὶ Πτολεμαίου ἀγάλματα ἐστεφανωμένα στεφάνοις κισσίνοις ἐκ χρυσοῦ. τὸ δὲ τῆς Ἀρετῆς ἄγαλμα τὸ παρεστὸς τῷ Πτολεμαίῳ στέφανον εἶχεν ἐλαίας χρυσοῦν. καὶ Πρίαπος δ' αὐτοῖς συμπαρῇν ἔχων στέφανον κισσίνον ἐκ χρυσοῦ. Κόρινθος δ' ἡ πόλις παρεστῶσα 10 τῷ Πτολεμαίῳ ἐστεφάνωτο διαδήματι χρυσῷ. παρέκειντο δὲ πᾶσι τούτοις κυλικεῖον μεστὸν χρυσωμάτων κρατήρα τε χρυσοῦς μετρητῶν πέντε. τῇ δὲ τετρακύκλῳ ταύτῃ ἥκιολούθουν γυναικες ἔχουσαι ἵματια πολυτελῆ ε καὶ κόσμον· προσηγορεύοντο δὲ πόλεις, αἱ τε ἀπ' 15 Ἰωνίας καὶ *αἱ* λοιπαὶ Ἐλληνίδες ὅσαι τὴν Ἀσίαν καὶ τὰς νήσους κατοικοῦσαι ὑπὸ τοὺς Πέρσας ἐτάχθησαν· ἐφόρον δὲ πᾶσαι στεφάνους χρυσοῦς. ἐφέρετο καὶ ἐπ' ἄλλων τετρακύκλων θύρσος ἐνευηκοντάπηχυς χρυσοῦς καὶ λόγχη ἀφρυδα ἔξηκοντάπηχυς καὶ ἐν ἄλλῃ 20 φαλλὸς χρυσοῦς πηχῶν φορέα διαγεγραμμένος καὶ διαδε- • δεμένος στέμμασι διαχρύσοις, ἔχων ἐπ' ἄκρου ἀστέρα χρυσοῦν, οὗ ἦν ἡ περίμετρος πηχῶν 5'. πολλῶν οὖν καὶ ποικίλων εἰρημένων ἐν ταῖς πομπαῖς ταύταις μόνα τ 25 ἔξελεξάμεθα ἐν οἷς ἦν χρυσὸς καὶ ἀφρυδος. καὶ γὰρ διαθέσεις πολλαὶ ἀκοῆς ἥσαν ἕξιαν καὶ θηρίων πλήθη καὶ ἵππων καὶ λέοντες παμμεγέθεις εἶκοσι καὶ τέσσαρες. ἥσαν δὲ καὶ ἄλλαι τετράκυκλοι οὐ μόνον εἰκόνας βασιλέων φέρουσαι, ἀλλὰ καὶ θεῶν πολλαῖ. μεθ' ᾧς

4 Ἀλεξάνδρου δὲ: oratio mutila 9 κισσίνον Cas: κισσὸν Α
 10 τῷ Ἀλεξάνδρῳ Wilam 11 κυλικεῖον Α: corr. Cas 14 fort.
 κόσμον *χρυσοῦν* 15 *αἱ* add. Rohde 23 εὐρημένων Wilam,
 fort. παρηγμένων 28 fort. πολλάς μεθ' ἀ C fort. recte

χορὸς ἐπόμπευσεν ἀνδρῶν ἔξακοσίων· ἐν οἷς κιθαρι-
202σταὶ συνεφώνουν τριακόσιοι, ἐπιχρύσους ἔχοντες ὅλας
κιθάρας καὶ στεφάνους χρυσοῦς. μεθ' οὓς ταῦροι
διηγῆθον δισκέλιοι διοιοχρώματοι χρυσόκεφω, προμετ-
ωπίδας χρυσᾶς καὶ ἀνὰ μέσον στεφάνους δρομούς τε
καὶ αἰγίδας πρὸ τῶν στηθῶν ἔχοντες· ἦν δ' ἄπαντα
ταῦτα χρυσᾶ. 34. καὶ μετὰ ταῦτα Διὸς ἥγετο πομπὴ
καὶ ἄλλων παμπόλλων θεῶν καὶ ἐπὶ πᾶσιν Ἀλεξάνδρου,
ὅς ἐφ' ἄρματος ἐλεφάντων ἀληθινῶν ἐφέρετο χρυσοῦς,
Νίκην καὶ Ἀθηνᾶν ἔξι ἑκατέρους μέρους ἔχων. ἐπόμ-
10 πευσαν δὲ καὶ θρόνοι πολλοὶ ἔξι ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ
ἢ κατεσκευασμένοι· ὃν ἐφ' ἐνὸς ἔκειτο στεφάνη χρυσῆ,
ἐπ' ἄλλου δίκερας χρυσοῦν, ἐπ' ἄλλου δὲ ἦν στέφανος
χρυσοῦς, καὶ ἐπ' ἄλλου δὲ κέρας διόχρυσον. ἐπὶ δὲ
τὸν Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος θρόνον στέφανος ἐπέ-
15 κειτο ἐκ μυρίων κατεσκευασμένος χρυσῶν. ἐπόμπευσε
δὲ καὶ θυμιατήρια χρυσᾶ τριακόσια καὶ πεντήκοντα,
καὶ βωμοὶ δὲ ἐπίχρυσοι ἐστεφανωμένοι χρυσοῖς στεφά-
νοις· ὃν ἐνὶ παρεπήγεσαν δῆδες χρυσαῖς δεκαπήχεις
τέσσαρες. ἐπόμπευσαν δὲ καὶ ἐσχάραι ἐπίχρυσοι β',
20 ὃν ἦ μὲν δωδεκάπηχυς τῇ περιμέτρῳ, τεσσαρακοντά-
πηχυς ὑψει, ἦ δὲ πηχῶν πεντεκαίδεκα. ἐπόμπευσαν
δὲ καὶ Δελφικοὶ τρίποδες χρυσοῖ ἐνυέα ἐκ πηχῶν τεσ-
σάρων, ἄλλοι διπτὸς <έκ> πηχῶν ἔξι, ἄλλοι πηχῶν τριά-
κοντα, ἐφ' οὖ ἦν ζῦθα χρυσᾶ πενταπήχη καὶ στέφανος 25
κύκλῳ χρυσοῦς ἀμπέλινος. παρῆλθον δὲ καὶ φοίνικες
ἐπίχρυσοι διπταπήχεις ἐπτὰ καὶ ηρόύκειον ἐπίχρυσον
πηχῶν τεσσαράκοντα πέντε καὶ κεραυνὸς ἐπίχρυσος

12 ἐφ' ἐνὸς μὲν et 13 ἐπ' ἄλλου κέρας (I. δὲ κέρας pro δίκερας)
C 16 ἐπόμπευσαν C 18 βωμοὶ δ' Schw, βωμοὶ δ' ε' Mein
19 παραπεπήγεσαν A 24 ἐν add. K i. e. sex quisque ulnaram

πηχῶν τεσσαράκοντα ναός τε ἐπίχρυσος, οὗ ἡ περί-
μετρος πηχῶν μ'. δίκερας πρὸς τούτοις ὀκτάπηχν.
πολὺ δὲ καὶ ἔων πλῆθος ἐπιχρύσων συνεπόμπευεν,
ῶν ἦν τὰ πολλὰ δωδεκαπήχη· καὶ θηρία ὑπεράγοντα
τοῖς μεγέθεσι καὶ ἀετοὶ πηχῶν εἶκοσι. στέφανοί τε
χρυσοὶ ἐπόμπευσαν τρισχίλιοι διακόσιοι, ἔτερος τε μυ-
στικὸς χρυσοῦς λίθοις πολυτελέσι κεκοσμημένος ὀγδοη-
κοντάπηχν. οὗτος δὲ περιετίθετο τῷ τοῦ Βερενικείου
θυρώματι· αλγίς τε ὁμοίως χρυσῆ. ἐπόμπευσαν δὲ
καὶ στεφάναι χρυσαῖ πάνν πολλαῖ, ἃς ἔφερον παιδί-
σκαι πολυτελῶς κεκοσμημέναι· ὡν μία δίπηχνς εἰς
ūψος, τὴν δὲ περίμετρον ἔχουσα ἐκκαΐδεκα πηχῶν.
ἐπόμπευσε δὲ καὶ θώραξ χρυσοῦς πηχῶν δώδεκα καὶ ε
ἔτερος ἀργυροῦς πηχῶν ιη' [έννεα], ἔχων ἐφ' ἑαν-
τοῦ κεραυνοὺς χρυσοῦς δεκαπήχεις δύο καὶ στέφανον
δρυὸς διάλιθον· ἀσπίδες χρυσαῖ εἶκοσι, πανοπλίαι
χρυσαῖ ἕδ', κυημῆδες χρυσαῖ τριπήχεις β', λειάναι
χρυσαῖ δεκαδύο, φιάλαι πολλαὶ πάνν τὸν ἀριθμόν,
οἰνοχόαι τριάκοντα, ἔξαλειπτρα μεγάλα δέκα, ὑδρίαι
δεκαδύο, μαζονόμια πεντήκοντα, τράπεζαι διάφοροι,
κυλικεῖα χρυσωμάτων πέντε, κέρας ὀλόχρυσον πηχῶν λ'. f
ταῦτα δὲ τὰ χρυσώματα ἐκτὸς ἦν τῶν ἐν τῇ τοῦ Διο-
νύσου πομπῇ διενεχθέντων. εἰτ' ἀργυρωμάτων ἄμαξαι
τετρακόσιαι καὶ χρυσωμάτων εἴκοσι, ἀρωμάτων δὲ
οκτακόσιαι. 35. ἐπὶ δὲ πᾶσιν ἐπόμπευσαν αἱ δυνάμεις
αἱ ἵππικαι καὶ πεζικαι, πᾶσαι καθωπλισμέναι θαυμα-
σίως. πεζοὶ μὲν εἰς πέντε μυριάδας καὶ ἑπτακισχιλίους
καὶ ἔξακοσίους, ἵππεῖς δὲ δισμύφιοι τρισχίλιοι διακό-203

6. 7 fort. μύρτινος 8 βερενικέου Α 14 ἔννεα del. Mus,
nisi fuit πηχῶν ἐννεακαΐδεια 14. 15 ἐφ' ἑαντὸν Α: corr. 5
17 β' corruptum 19 ἔξαλειπτρα Α: corr. Hemsterh 21 κυλικια Α

σιοι. πάντες δ' οὗτοι ἐπόμπευσαν τὴν ἀριθμούσαν
ἐκάστῳ ἡμερισμένοι στολὴν καὶ τὰς προσηκούσας ἔχου-
τες πανοπλίας. ἐκτὸς δ' ὃν πάντες οὗτοι εἶχον πανο-
πλιῶν καὶ ἄλλαι πλεῖσται ἦσαν ἀποκείμεναι, ὃν οὐδὲ
τὸν ἀριθμὸν ἀναγράψαι φάδιον? κατέλεξε δ' αὐτὸν 5
ὁ Καλλίξεινος. Ἐστεφανώθησαν δ' ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ
στεφάνοις χρυσοῖς *(καὶ)* εἰκόσι· Πτολεμαῖος δὲ ὁ πρω-
τος καὶ Βερενίκη εἰκόσι τρισὶν ἐφ' ἀριθμάτων χρυσῶν
καὶ τεμένεσιν ἐν Δωδώνῃ. καὶ ἐγένετο τὸ δαπάνημα
τοῦ νομίσματος τάλαντα δισχίλια διακόσια τριάκοντα 10
ἐννέα, μναῖ πεντήκοντα· καὶ ταῦτ' ἡριθμήθη πάντα
τοῖς οἰκονόμοις διὰ τὴν τῶν στεφανούντων προθυμίαν
πρὸ τοῦ τὰς θέας παρελθεῖν. ὁ δὲ Φιλάδελφος Πτο-
λεμαῖος υἱὸς αὐτῶν εἰκόσι χρυσαῖς δυσὶ μὲν ἐφ' ἀρ-
ιθμάτων χρυσῶν, ἐπὶ δὲ κιόνων ἔξαρπήχει μιᾷ, πεντα- 15
πήχεσι πέντε, τετραπήχεσι ἕξ.⁷

36. ποίᾳ, ἀνδρες δαιτυμόνες, βασιλεία οὕτως γέ-
γονε πολύχρυσος; οὐ γὰρ τὰ ἐκ Περσῶν καὶ Βαβυ-
λῶνος λαβοῦσα χρήματα ἢ μέταλλα ἐργασαμένη ἢ
Πακτωλὸν ἔχουσα χρυσοῦν ψῆγμα καταφέροντα. μό- 20
νος γὰρ ὡς ἀληθῶς ὁ χρυσορόας καλούμενος Νεῖλος
μετὰ τροφῶν ἀφθόνων καὶ χρυσὸν ἀκίβδηλον κατα-
φέρει ἀκινδύνως γεωργούμενον, ὡς πᾶσιν ἔξαρκεῖν
ἀνθρώποις, δίκην Τριπτολέμου πεμπόμενον εἰς πᾶσαν

7 χρυσοῖς *(καὶ)* εἰκόσι Κ: χρυσοῖς εἰκοσι A 7 sqq sic haec ordinanda putat Wilamowitz: Πτολεμαῖος μὲν (pro δὲ) ὁ πρω-
τος — Δωδώνη. ὁ δὲ Φιλάδελφος (v. 13) — τετραπήχεσι ἕξ. καὶ ἐγένετο (v. 9) τὸ δαπάνημα 8 εἰκοσι A: corr. Cobet 9.
10 velut δαπάνημα ἡμεδαποῦ (vel Ροδίον) νομίσματος 14 εἴ-
κοσι A: corr. Cob 17 πολα οὖν C fort. recte, πῶς οὖν — *(ἢ)*
βασιλεία Wilam 18 οὐ γὰρ ἢ τὰ Cas 19 ἐργαζομένη 5
20 cf. VI p. 233 cd 21 χρυσορόοας C; videntur poeta verba
subesse, cf. Greg. Naz. or. 21 p. 1116 Migne: ποιητοῦ δ' ἦν ἀρε
καὶ τὸν Νεῖλον εἶπεν, τὸν χρυσορόοαν οὗτος καὶ εὔσταχνον κτλ'

γῆν. διόπερ αὐτὸν καὶ ὁ Βυζάντιος ποιητὴς Παρομένων
 ἐπικαλούμενος (choliamb. p. 145) ‘Αιγύπτιε Ζεῦ, φησί,
 Νεῖλε.’ πολλῶν δὲ ὁ Φιλάδελφος βασιλέων πλούτῳ διέ-
 φερε καὶ περὶ πάντας ἐσπουδάκει τὰ κατασκευάσματα
 5 φιλοτίμως, ὥστε καὶ πλοίων πλήθει πάντας ὑπερέ-
 βαλλεν. τα γοῦν μέγιστα τῶν πλοίων ἦν παρ’ αὐτῷ
 τριακοντήρεις δύο, εἰκοσήρης μία, τέσσαρες δὲ τρισκαι-
 δεκήρεις, δωδεκήρεις δύο, ἐνδεκήρεις δεκατέσσαρες, ἐν-
 νήρεις λ’, ἑπτήρεις λξ’, ἔξηρεις ε’, πεντήρεις δεκαεπτά·
 10 τὰ δ’ ἀπὸ τετρήρους μέχρι τριηρημοιλίας διπλάσια
 τούτων. τὰ δ’ εἰς τὰς νήσους πεμπόμενα καὶ τὰς
 ἄλλας πόλεις ὡν ἥρχε καὶ τὴν Λιβύην πλείσιαν ἦν
 τῶν τετρακισχιλίων. περὶ δὲ βιβλίων πλήθους καὶ ε
 βιβλιοθηκῶν κατασκευῆς καὶ τῆς εἰς τὸ Μουσεῖον
 15 συναγωγῆς τί δεῖ καὶ λέγειν, πᾶσι τούτων ὅντων
 κατὰ μνήμην; 37. ἐπεὶ δὲ περὶ νεῶν κατασκευῆς εἰ-
 ḡήκαμεν, φέρ’ εἰπωμεν (ἀκοῆς γάρ ἐστιν ἄξια) καὶ τὰ
 ὑπὸ τοῦ Φιλοπάτορος βασιλέως κατεσκευασμένα σκάφη.
 περὶ ὧν ὁ αὐτὸς Καλλίξεινος ἴστορεῖ ἐν τῷ πρώτῳ
 20 περὶ Ἀλεξανδρείας οὗτωσὶ λέγων (FHG III 55)· ‘τὴν
 τεσσαρακοντήρην ναῦν κατεσκεύασεν ὁ Φιλοπάτωρ τὸ
 μῆκος ἔχουσαν διακοσίων διγδοήκοντα πηχῶν, ὅκτὼ δὲ
 καὶ τριάκοντα ἀπὸ παρόδου ἐπὶ πάροδον, ὕψος δὲ ἔως
 25 ἀκροστολίου τεσσαράκοντα ὅκτὼ πηχῶν. ἀπὸ δὲ τῶν
 πλημμυρικῶν ἀφράστων ἐπὶ τὸ <ὑπό> τῇ θαλάσσῃ
 μέρος αὐτῆς τρεῖς πρὸς τοὺς πεντήκοντα πήχεις. πη-
 δάλια δ’ είχε τέτταρα τριακονταπήχη, κώπας δὲ θρα-

5 fort. ὡς καὶ vel ὃς καὶ 5. 6 ὑπερέβαλε C fort. recte
 6 sqq navium tabulam lacunosam putat Mein 7 δὲ om. C
 12 πλείω C 16 fort. διὰ μνήμης 17 εἰπομεν A 25 ἐπὶ¹
 τὸ τῆι A ἐπὶ τὸ πρὸς τῇ C: corr. K 26 αὐτῆς molestum

204 νιτικὰς ὁκτὼ καὶ τριάκοντα πηχῶν τὰς μεγίστας, αἱ διὰ τὸ μόλυβδον ἔχειν ἐν τοῖς ἐγχειριδίοις καὶ γεγονέναι λίαν εἰσω βαρεῖαι κατὰ τὴν ξύγωσιν εὐήρησις ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς χρείας. δίποφρος δ' ἐγεγόνει καὶ δίπουμνος καὶ ἕμβολα εἶχεν ἐπτά· τούτων ἐν μὲν ἡγούμενον, τὰ δ' ὑποστέλλοντα, τινὰ δὲ κατὰ τὰς ἐπωτίδας. ὑποξώματα δὲ ἐλάμβανε δώδεκα· ἔξακοσίων δ' ἦν ἔκαστον πηχῶν. εῦρουθμος δ' ἦν καθ' ὑπερβολήν. θαυμαστὸς δ' ἦν καὶ ὁ ἄλλος κόσμος τῆς νεώσ· ξῶα μὲν γὰρ εἶχεν οὐκ ἐλάττω δώδεκα πηχῶν κατὰ 10 πρόμναν τε καὶ κατὰ πρῷραν, καὶ πᾶς τόπος αὐτῆς κηρογραφίᾳ κατεπεποίκιλτο, τὸ δ' ἔγκωπον ἅπαν μέχρι τῆς τρόπεως κισσίνην φυλλάδα καὶ θύρσους εἶχε πέριξ. πολὺς δ' ἦν καὶ ὁ τῶν ὅπλων κόσμος· ἀνεπλήρουν δὲ τὰ προσδεόμενα τῆς νεώς μέρη. γενομένης δὲ ἀνα- 15 πείρας ἐδέξατο ἐρέτας πλείους τῶν τετρακισχιλίων, εἰς δὲ τὰς ὑπηρεσίας τετρακοσίους· εἰς δὲ τὸ κατάστρωμα ἐπιβάτας τρισχιλίους ἀποδέοντας ἔκατὸν καὶ πεντήκοντα· καὶ χωρὶς ὑπὸ τὰς ξύγια πλῆθος ἀνθρώπων ἔτερον ἐπισιτισμοῦ τε οὐκ ὀλίγον. καθειλκύσθη 20 δὲ τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ ἐσχαρίου τινός, ὃ φασι παγῆναι πεντήκοντα πλοίων πεντηριῶν ξυλείᾳ, ὑπὸ δὲ ὅχλου μετὰ βοῆς καὶ σαλπίγγων κατήγετο. ὕστερον δὲ τῶν ἀπὸ Φοινίκης τις ἐπενόησε τὴν καθοικήν, τάφορον ὑποστησάμενος ἶσην τῇ υἱῇ κατὰ μῆκος, ἦν 25 πλησίον τοῦ λιμένος ὥρυξε. ταύτη δὲ τοὺς θεμελίους κατωκοδόμησε λίθῳ στερεῷ πρὸς πέντε πήχεις τὸ βά-

1 [τὰς μεγίστας] K, nam ipsi thranitici remi sunt longissimi
 αἱ C: om. A 3 λίαν εἰσω vix sana 6 δὲ <καὶ> κατὰ Graser
 11 πᾶς τόπος i. e. ubicunque picturae locus erat 15 <πάντα>
 τὰ προσδεόμενα Schw recte, opinor 20 ἐπισιτισμούς A:
 corr. Cas 22 ξυλίαι A: corr. C 26 fort. ταύτης

θος, καὶ διὰ τούτων φάλαγγας ἐπικαρσίας κατὰ πλάτος τῆς τάφρου διώσας συνεχεῖς τετράπηχυν εἰς βάθος τόπου ἀπολειπούσας. καὶ ποιήσας εἰσρουν ἀπὸ τῆς d θαλάσσης ἐνέπλησεν αὐτῆς πάντα τὸν δρυχθέντα τόπον, εἰς ὃν φαδίως ὑπὸ τῶν τυχόντων ἀνδρῶν εἰσήγαγε τὴν ναῦν· . . . τὸ ἀνοιχθὲν κατ’ ἀρχὰς ἐμφράξαντας μετεξαντλῆσαι πάλιν τὴν θάλασσαν ὁργάνοις. τούτου δὲ γενομένου ἐδρασθῆναι τὸ πλοῖον ἀσφαλῶς ἐπὶ τῶν προειδημένων φαλάγγων.

- 10   38. ‘κατεσκεύασεν δ’ ὁ Φιλοπάτωρ καὶ ποτάμιον πλοῖον, τὴν θαλαμηγὸν καλουμένην, τὸ μῆκος ἔχουσαν ἡμισταδίου, τὸ δὲ εὔρος ἥ πλατύτατον λ’ πηχῶν· τὸ δὲ ὑψος σὺν τῷ τῆς σκηνῆς ἀναστήματι μικρον οὐ πάρεδει τεσσαράκοντα πηχῶν. τὸ δὲ σχῆμα αὐτῆς οὕτε 15 ταῖς μακραῖς ναυσὶν οὕτε ταῖς στρογγύλαις ἐοικός, ἀλλὰ παρηλλαγμένον τι καὶ πρὸς τὴν χρείαν τοῦ ποταμοῦ τὸ βάθος. κάτωθεν μὲν γὰρ ἀλιτευῆς καὶ πλατεᾶ, τῷ δ’ ὅγκῳ μετέωρος· τὰ δ’ ἐπὶ τῶν ἄκρων αὐτῆς μέρη καὶ μάλιστα τὰ κατὰ πρῷσαν παρέτεινεν 20 ἐφ’ ἵκανον, τῆς ἀνακλάσεως εὐγράμμου φαινομένης. δίπρῳδος δ’ ἐγεγόνει καὶ δίπρυμνος καὶ πρὸς ὑψος ἀνέτεινε διὰ τὸ μετέωρον ἄγαν ἵστασθαι πολλάκις ἐν f τῷ ποταμῷ τὸ κῦμα. κατεσκεύαστο δ’ αὐτῆς κατὰ μὲν μέσον τὸ κύτος τὰ συμπόσια καὶ οἱ κοιτῶνες καὶ 25 τὰ λοιπὰ τὰ πρὸς τὴν διαγωγὴν χρηστήρια. πέριξ δὲ τῆς νεὼς περίπατοι κατὰ τὰς τρεῖς πλευρὰς ἐγεγόνεσαν διπλοί. ὡν ἡ μὲν περίμετρος ἦν πέντε πλέθρων

3 ἀπολιπούσας A: corr. C   5 ὑπὸ C: ἀπὸ A   6 εἴτα vel καὶ suppl. Cas, quod non sufficit   16 τι Cramer: τε A, intellege ‘*pro fluvii usu etiam profunditatis ratio paullulum immutata erat*’   22 fort. ἀνέτεινεν ⟨ἵκανον⟩   26. 27 ἐγγόνεισαν A

οὐκ ἐλάττων, ἡ δὲ διάθεσις τοῦ μὲν καταγείου περι-
205στύλῳ παραπλήσιος, τοῦ δὲ ὑπερῷου κρύπτῃ φρα-
γμοῖς καὶ θυρίσι περιεχομένη πάντοθεν. πρώτη δ'
εἰσιόντι κατὰ πρύμναν ἐτέτακτο προστὰς ἐξ ἐναντίου
μὲν ἀναπεπταμένη, κύκλῳ δὲ περίπτερος· ἡς ἐν τῷ 5
καταντικῷ τῆς πρώτας μέρει προπύλαιον κατεσκεύ-
αστο δι' ἐλέφαντος καὶ τῆς πολυτελεστάτης ὅλης γε-
γονός. τοῦτο δὲ διελθοῦσιν ὥσανεὶ προσκήνιον ἐπε-
ποίητο τῇ διαθέσει κατάστεγον ὅν. ὃ πάλιν ὁμοίως
κατὰ μὲν τὴν μέσην πλευρὰν προστὰς ἐτέρα παρέκειτο 10
ἢ ὅπισθεν, καὶ τετράθυρος ἐφερεν εἰς αὐτὴν πυλών. ἐξ
ἀριστερῶν δὲ καὶ δεξιῶν θυρίδες ὑπέκειντο εὐαερίαν
παρέχουσαι. συνῆπτο δὲ τούτοις ὁ μέγιστος οἶκος·
περίπτερος δ' ἡν εἴκοσι κλίνας ἐπιδεχόμενος. κατε-
σκεύαστο δ' αὐτοῦ τὰ μὲν πλεῖστα ἀπὸ κέδρου σχι-
στῆς καὶ κυπαρίσσου Μιλησίας· αἱ δὲ τῆς περιστάσεως
θύραι τὸν ἀριθμὸν εἴκοσι οὖσαι θυίναις κατεκενόλ-
ληντο σανίσιν, ἐλεφαντίνους ἔχουσαι τοὺς κόσμους.
ἡ δὲ ἐνήλωσις ἡ κατὰ πρόσωπον αὐτῶν καὶ τὰ φόπτρα
ἐξ ἐρυθροῦ γεγονότα χαλκοῦ τὴν χρύσωσιν ἐκ πυρὸς 20
εἰλήφει. τῶν δὲ κιόνων τὰ μὲν σώματα ἡν κυπαρίσ-
σινα, αἱ δὲ κεφαλαὶ Κορινθιουργεῖς, ἐλέφαντι καὶ
χρυσῷ διακεκοσμημέναι. τὸ δὲ ἐπιστύλιον ἐκ χρυσοῦ
τὸ ὄλον· ἐφ' οὗ διάξωσμα ἐφήρμοστο περιφανῆ ξώδια

2 ηρυπτὴ et 3 περιεχομένη A: corr. Schw. 3 πρῶτον δ' K
4 προστὰς Villebrun: πρὸς τὰ A 4. 5 ἐξ ἐναντίου μὲν Cas:
ἔξεναντιούμενα A 9 κατάστεγον ὅν. ὃ πάλιν K (ὅν omitti
fort. potuit): κατάστεγον· νωὶ πάλιν A 10 προστὰς Villebr:
πρὸς τὰ A 12 potius ὑπερέκειντο vel ἐπέκειντο i. e. ἐπὶ ταῖς
θύραις εὐαγγέλιαν A: corr. Cas, εὐαγγέλιαν Dopr 13 συνῆπτο
Schw: συνήγετο A 14. 15 κατεσκευάσθη A: corr. C 15.
16 κέδρον Συριακῆς Mein, idem deinceps Miletum intellegit
Cretensium

ἔχον ἐλεφάντινα μείζω πηγναίων, τῇ μὲν τέχνῃ μέτραια, τῇ χορηγήᾳ δὲ ἀξιοθαύμαστα. ἐπέκειτο δὲ καὶ στέγη καλὴ τῷ συμποσίῳ τετράγωνος κυπαρισσίνη· γλυπτοὶ δ' αὐτῆς ἥσαν οἱ κόσμοι, χρυσῆν ἔχοντες τὴν 5 ἐπιφάνειαν. παρέκειτο δὲ τῷ συμποσίῳ τούτῳ καὶ κοιτῶν ἐπτάκλινος· ὃ συνῆπτο στενὴ σῦριγξ, κατὰ δὲ πλάτος τοῦ κύτους χωρίζουσα τὴν γυναικωνῖτιν. ἐν δὲ ταύτῃ συμπόσιον ἐνυεάκλινον ἦν, παραπλήσιον τῇ πολυτελείᾳ τῷ μεγάλῳ, καὶ κοιτῶν πεντάκλινος. καὶ 10 τὰ μὲν ἄχρι τῆς πρώτης στέγης κατεσκευασμένα τοι- αῦτ' ἦν. 39. ἀναβάντων δὲ τὰς παρακειμένας πλη- σίον τῷ προειδημένῳ κοιτῶνι κλίμακας οἶκος ἦν ἄλλος πεντάκλινος δρόφωμα φοιμβωτὸν ἔχων· καὶ πλησίον αὐτοῦ ναὸς Ἀφροδίτης θολοειδῆς, ἐν φῷ μαρμάρινον 15 ἄγαλμα τῆς θεοῦ. κατεναυτίον δὲ τούτου ἄλλο συμ- πόσιον πολυτελὲς περίπτερον· οἱ γὰρ κίονες αὐτοῦ ἐκ λίθων Ἰνδικῶν συνέκειντο. παρὰ δὲ τούτῳ τῷ συμποσίῳ κοιτῶνες, ἀκόλουθον τὴν κατασκευὴν τοῖς προδεδηλωμένοις ἔχοντες. προάγοντι δὲ ἐπὶ τὴν πρῶ- 20 φαν οἶκος ὑπέκειτο Βακχικὸς τρισκαιδεκάκλινος περί- πτερος, ἐπίχρυσον ἔχων τὸ γείσον ἔως τοῦ περιτρέ- χοντος ἐπιστυλίου· στέγη δὲ τῆς τοῦ θεοῦ διαδέσεως οἰκεία. ἐν δὲ τούτῳ κατὰ μὲν τὴν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ 25 πετροποιίαν ἐκ λίθων ἀληθινῶν καὶ χρυσοῦ δεδη- μιουργημένην· ὕδρυτο δ' ἐν αὐτῷ τῆς τῶν βασιλέων συγγενείας ἀγάλματα εἰκονικὰ λίθους λυχνέωσ. ἐπι- τερπὲς δ' ἵκανῶς καὶ ἄλλο συμπόσιον ἦν ἐπὶ τῇ τοῦ

11 ἀναβάντι Schw 17 δὲ add. Cas 23 οἰκεία A: corr.
Cas 24 χρῶμα i. e. *species externa* 25. 26 δεδημιουργη-
μένον A: corr. Cas

μεγίστου οἶκου στέγη κείμενον, σκηνῆς ἔχον τάξιν· ὡς στέγη μὲν οὐκ ἐπῆν, διατόναια δὲ τοξοειδῆ διὰ 206 ποσοῦ τινος ἐνετέτατο διαστήματος, ἐφ' ᾧν αὐλαῖαι κατὰ τὸν ἀνάπλουν αλουργεῖς ἐνεπετάνυντο. μετὰ δὲ τοῦτο αἰθριον ἔξεδέχετο τὴν ἐπάνω τῆς ὑποκειμένης νῆσον προστάδος τάξιν κατέχον· ὡς αὐλαῖαι τε ἐλικτὴ φέρουσα πρὸς τὸν ιρυπτὸν περίπατον παρέκειτο καὶ συμπόσιον ἐννεάκλινον, τῇ διαθέσει τῆς κατασκευῆς Αἴγυπτιον. οἱ γὰρ γεγονότες αὐτόθι κίονες ἀνήγοντο στρογγύλοι, διαλλάττοντες τοῖς σπουδύλοις, τοῦ μὲν 10 μέλανος, τοῦ δὲ λευκοῦ παράλληλα τιθεμένων, εἰσὶ δ' αὐτῶν καὶ αἱ κεφαλαὶ τῷ σχήματι περιφερεῖς, ὥν ἡ μὲν ὅλη περιγραφὴ παραπλησίᾳ δόδοις ἐπὶ μικρὸν ἀναπεπταμένοις ἐστίν. περὶ δὲ τὸν προσαγορευόμενον κάλαθον οὐχ ἔλικες, καθάπερ ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν, 15 καὶ φύλλα τραχέα περίκειται, λεπτῶν δὲ ποταμίων κάλυκες καὶ φοινίκων ἀρτιβλάστων καρπός· ἐστι δ' ὅτε καὶ πλειόνων ἄλλων ἀνθέων γέγλυπται γένη. τὸ δὲ ὑπὸ τὴν δίξαν, ὃ δὴ τῷ συνάπτοντι πρὸς τὴν κεφαλὴν ἐπίκειται σπουδύλῳ, κιβωτίων ἀνθεσὶ καὶ 20 φύλλοις ὥσανεὶ καταπεπλεγμένοις διοίαν εἶχε τὴν διαθεσιν. τοὺς μὲν οὖν κίονας οὕτως Αἴγυπτιοι κατασκευάζουσι· καὶ τοὺς τοίχους δὲ λευκαῖς καὶ μελανίαις διαποικίλλουσι πλινθίσιν, ἐνίστε δὲ καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς ἀλαβαστίτιδος προσαγορευομένης πέτραις. πολλὰ δὲ καὶ 25 ἔτερα κατὰ μέσον τῆς νεώς τὸ κύτος ἐν κοίλῃ καὶ

2 ὥστε τῇ μὲν Α: corr. Emperius τοξοειδεῖ Α: corr. Cas 3 ἐντέτατο Α: corr. Cas 5 τοῦτο Cas: τοῦτο Α, μέγα δὲ τοῦτο αἰθριον Schw, sed ipsum αἰθριον suspectum 10, 11 τοῦ μὲν — τιθεμένων haec vix integra, fort. παραλλάξι τιθεμένων 17 fort. καρποί 21 καταπεπληγμένοις Α, fort. συγκαταπεπλεγμένοις 26 fort. ἔγνοια, ἐν κοίλῃ del. Wilam vix recte

κατὰ πᾶν αὐτῆς μέρος οἰκήματα ἦν. ὁ δὲ ἴστὸς ἦν αὐτῆς ἐβδομήκοντα πηγῶν, βύσσινον ἔχων ἴστίον ἀλουργεῖ παρασείφ κεκοσμημένον.' — πᾶς δ' ὁ τοῦ βασιλέως τοῦ Φιλαδέλφου πλοῦτος . . . φυλαχθεὶς κατελύθη d 5 ὑπὸ τοῦ τελευταίου Πτολεμαίου τοῦ καὶ τὸν Γαβινιακὸν συστησαμένου πόλεμον, οὐκ ἀνδρὸς γενομένου ἀλλ' αὐλητοῦ καὶ μάγου.

* 40. περὶ δὲ τῆς ὑπὸ Ἱέρωνος τοῦ Συρακοσίου κατασκευασθείσης νεώς, ἡς καὶ Ἀρχιμήδης ἦν ὁ 10 γεωμέτρης ἐπόπτης, οὐκ ἄξιον εἶναι οφίνω σιωπῆσαι, σύγγραμμα ἐκδόντος Μοσχίωνός τυνος, ω̄ οὐ παρέργως ἐνέτυχον ὑπογνώσ. γράφει οὖν ὁ Μοσχίων οὕτως· Ἀιοκλείδης μὲν ὁ Ἀβδηρίτης θαυμάζεται ἐπὶ τῇ πρὸς τὴν Ῥοδίων πόλιν ὑπὸ Αημη- 15 τρίου προσαχθείσῃ τοῖς τείχεσιν ἐλεπόλει, Τίμαιος ο δ' ἐπὶ τῇ πυρᾷ τῇ κατασκευασθείσῃ Αιονυσίῳ τῷ Σικελίας τυράννῳ, καὶ Ἱερώνυμος ἐπὶ τῇ κατασκευῇ τῆς ἀρμαμάξης, ἥ συνέβαινε κατακομισθῆναι τὸ Ἀλεξ- ἀνδρού σῆμα, Πολύκλειτος δ' ἐπὶ τῷ λυχνίῳ 20 τῷ κατασκευασθέντι τῷ Πέρσῃ· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακοσίων βασιλεὺς, δὲ πάντα Ρωμαίοις φίλος, ἐσπουδάκει μὲν καὶ περὶ Ἱερῶν καὶ γυμνασίων κατασκευάς, ἦν δὲ καὶ περὶ ναυπηγίας φιλότιμος, πλοῖα σιτηγὰ κατα-

3 παρασείφω A: corr. in Passovii lexico (ed. 1852) s. v. 3 sqq. apparet haec non Callixeni esse 4 <τέως> φυλαχθεὶς Wilam, quod nimis tenue, fort. <τοσοῦτον χρόνον> φυλ. 7 μα- γωδοῦ Wilam 12 ὑπογνώς A 12 οὖν Mus: γοῦν A 18 sqq. haec omnia audacissime truncata: Dioclida, Timaeus, Hieronymus, Polyclitus (Larisaeus) scriptores sunt, qui de hele- poli, de rogo Dionysiano, de Alexandri feretro, de Persarum regis lucerna exposuerunt; quibus non potest componi Hiero navis famosae fabricator 14 fort. πρὸς τὴν Ῥοδίων πολιόρ- κησιν

σκευαζόμενος, ὡς ἐνὸς τῆς κατασκευῆς μηδέποτε μικρού.
 f εἰς ὑλην μὲν ξύλωσιν ἐκ τῆς Αἴτνης παρεσκεύαστο
 ἔξηκοντα τετρηρικῶν σκαφῶν [τὸ] πλῆθος ἔξεργάσα-
 σθαι δυναμένην. ὡς δὲ ταῦτα ἡτοιμάσατο γόμφους
 τε καὶ ἐγκοίλια καὶ σταμῖνας καὶ τὴν εἰς τὴν ἄλλην δ
 χρείαν ὑλην τὴν μὲν ἔξ Ιταλίας, τὴν δὲ ἐκ Σικελίας,
 εἰς δὲ σχοινία λευκέαν μὲν ἔξ Ιβηρίας, κάνναβιν δὲ
 καὶ πίτταν ἐκ τοῦ Ροδανοῦ ποταμοῦ καὶ τάλλα πάντα
 τὰ χρειώδη πολλαχόθεν. συνήγαγε δὲ καὶ ναυπηγοὺς
 καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας καὶ καταστήσας ἐπὶ πάντων 10
 Ἀρχίαν τὸν Κορίνθιον ἀρχιτέκτονα παρεκάλεσε προ-
 207θυμός ἐπιλαβέσθαι τῆς κατασκευῆς, προσκαρτερῶν καὶ
 αὐτὸς τὰς ἡμέρας. τὸ μὲν οὖν ἥμισυ τοῦ παντὸς τῆς
 νεώς ἐν μησὶν ἔξ ἔξεργάσατο . . . καὶ ταῦς ἐκ μολίβου
 ποιηθείσαις κεραμίσιν ἀεὶ καθ' ὃ ναυπηγηθείη μέρος 15
 περιελαμβάνετο, ὡς ἀν τριακοσίων ὅντων τῶν τὴν
 ὑλην ἐργαζομένων τεχνιτῶν χωρὶς τῶν ὑπηρετούντων.
 τοῦτο μὲν οὖν τὸ μέρος εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν
 προσετέτακτο, τὴν λοιπὴν κατασκευὴν ἵν' ἐκεῖ λαμ-
 βάνη. ὡς δὲ περὶ τὸν καθελκυσμὸν αὐτὸν τὸν εἰς 20
 τὴν θάλασσαν πολλὴ ζήτησις ἦν, Ἀρχιμήδης ὁ μηχα-
 νικὸς μόνος αὐτὸν κατήγαγε δι' ὀλίγων σωμάτων.
 b κατασκευάσας γὰρ ἐλικα τὸ τηλικοῦτον σκάφος εἰς

2 ξύλωσιν Villebr: ξύλων AC
 πᾶν C: corr. Mein τὸ om. C tamquam LX naves aedificaturus
 γρείαν AC 7 λευκαίαν A: corr. C 13 fort. ὅλας ἡμέρας
 14 ἔξ εἰργάσατο AC: corr. Schw, quae secuntur mutila videntur
 16 προσελαμβάνετο AC: corr. Schw fort. ὡσαρεὶ τριακοσίων
 i. e. fere CCC, cf. Diod. 20, 91, 2

3 τετρηρικῶν A τριηρι-
 4 κατὰ δὲ ταῦτα Wilam i. e.

6 χρείαν ὑλην Cas: ὑλην
 τὸν A (om. C) immo ἀπὸ τοῦ 10 ἐκ πάντων AC: corr. K

13 fort. ὅλας ἡμέρας τὸν παντὸς om. C, τῆς νεώς del. Mein

14 ἔξ εἰργάσατο AC: corr. Schw fort. ὡσαρεὶ τριακοσίων

την θάλασσαν κατήγαγε. πρῶτος δ' Ἀρχιμήδης εὗρε τὴν τῆς ἐλικος κατασκευήν. ὡς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς νεὼς ἐν ἄλλοις ἔξι μησὶ κατεσκευάσθη καὶ τοῖς χαλκοῖς ἥλοις πᾶσα περιελήφθη, ὥν οἱ πολλοὶ δε-
5 κάμνοοι ἤσαν, οἱ δ' ἄλλοι τούτων ἡμιόλιοι — διὰ τρυπάνων δ' ἤσαν οὗτοι ἡρμοσμένοι τοὺς σταμῆνας συνέχοντες· μολυβδίναις δὲ κεραμίσιν ἀπεστεγνοῦντο πρὸς τὸ ἔνδον, ὑποτιθεμένων ὅθονίων μετὰ πίττης — ὡς οὖν τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν ἔξειργάσατο, τὴν ἐντὸς
10 διασκευὴν ἔξεπονεῖτο. 41. ἦν δὲ ἡ ναῦς τῇ μὲν κατα- c σκευῇ εἰκόσιορος, τριπάροδος δέ τὴν μὲν κατωτάτῳ ἔχων ἐπὶ τὸν γόμον, ἐφ' ἦν διὰ κλιμάκων πυκνῶν ἡ κατάβασις ἐγίνετο· ἡ δ' ἐτέρᾳ τοῖς εἰς τὰς διαίτας βουλομένοις εἰσιέναι ἐμεμηχάνητο· μεθ' ἦν ἡ τελευ-
15 ταία τοῖς ἐπὶ τοῖς ὅπλοις τεταγμένοις. ἤσαν δὲ τῆς μέσης παρόδου παρ' ἐκάτερον τῶν τοίχων δίαιται τε- τράκλινοι τοῖς ἀνδράσι, τριάκοντα τὸ πλῆθος. ἡ δὲ ναυκληρικὴ δίαιτα κλινῶν μὲν ἦν πεντεκαίδεκα, θαλά-
μους δὲ τρεῖς εἶχε τρικλίνους, ὥν ἦν τὸ κατὰ τὴν
20 πρύμναν ὀπτανεῖον. ταῦτα δὲ πάντα δάπεδον εἶχεν ἐν ἀβακίσκοις συγκείμενον ἐκ παντοίων λίθων, ἐν οἷς ἦν κατεσκευασμένος πᾶς ὁ περὶ τὴν Ἰλιάδα μῦθος d θαυμασίως· ταῖς τε κατασκευαῖς καὶ ταῖς ὁροφαῖς, καὶ θυρώμασι δὲ πάντα ἦν ταῦτα πεπονημένα. κατὰ δὲ
25 τὴν ἀνωτάτῳ πάροδον γυμνάσιον ἦν καὶ περίπατοι σύμμετρον ἔχοντες τὴν κατασκευὴν τῷ τοῦ πλοίου με-

7 μολυβδαίναις A: corr. C ἀπεστεγνοῦντο A ἀπεστεγα-
νοῦντο C: corr. K 12 ἔχοντα C, quod minime sufficit πυκνῶν
i. e. non ἐλικτῶν, cf. p. 206 a 14 μεμηχάνητο AC 15 ἐπὶ Wilam: ἐν AC 22 ὁ κατὰ τὴν C 22. 23 fort. μῦθος.
θαυμασιωτάταις (vel θαυμασταῖς) δὲ κατασκευαῖς καὶ [ταῖς]
ὁροφαῖς (vel καὶ τοίχοις καὶ ὁροφαῖς), καὶ

γέθει, ἐν οἷς κῆποι παντοῖοι θαυμασίως ἥσαν ὑπερβάλλοντες ταῖς φυτείαις, διὰ νεφαμίδων μολυβδινῶν κατεστεγνωμένων <ἀρδευόμενοι>, ἔτι δὲ σκηναὶ κιττοῦ λευκοῦ καὶ ἀμπέλων, ὃν αἱ ὁἶςαι τὴν τροφὴν ἐν πίθοις εἶχον γῆς πεπληρωμένοις, τὴν αὐτὴν ἄρδευσιν λαμβά- 5 ε νουσαι καθάπερ καὶ οἱ κῆποι. αὗται δὲ αἱ σκηναὶ συνεσθίαζον τὸν περιπάτους. ἔξης δὲ τούτων Ἀφροδίσιον κατεσκεύαστο τρίκλινον, δάπεδον ἔχον ἐκ λεθῶν ἀχατῶν τε καὶ ἄλλων χαριεστάτων ὅσοι κατὰ τὴν νῆσον ἥσαν· τοὺς τοίχους δ' εἶχε καὶ τὴν ὁρο- 10 φὴν κυπαρίστου, τὰς δὲ θύρας ἐλέφαντος καὶ θύρου γραφαῖς <δὲ> καὶ ἀγάλμασιν, ἔτι δὲ ποτηρίων κατασκευαῖς ὑπερβαλλόντως κατεσκεύαστο. 42. τούτου δ' ἐφεξῆς σχολαστήριον ὑπῆρχε πεντάκλινον, ἐκ πύξου τοὺς τοίχους καὶ τὰ θυρώματα κατεσκευασμένον, βι- 15 βλιοθήκην ἔχον ἐν αὐτῷ, κατὰ δὲ τὴν ὁροφὴν πόλον ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Ἀχραδίνην ἀπομειμημένον ἡλιοτροπίου. ἦν δὲ καὶ βαλανεῖον τρίκλινον πυρίας χαλκᾶς ἔχον τρεῖς καὶ λουτῆρα πέντε μετρητὰς δεχόμενον ποικίλον τοῦ Ταυρομενίτου λίθου. κατεσκεύαστο δὲ 20 καὶ οἰκήματα πλείω τοῖς ἐπιβάταις καὶ τοῖς τὰς ἀντλίας φυλάττουσι. χωρὶς δὲ τούτων ἵππωνες ἥσαν ἐκατέροι τῶν τοίχων δέκα· κατὰ δὲ τούτους ἡ τροφὴ τοῖς ὑποις ἐκείτο καὶ τῶν ἀναβατῶν καὶ τῶν παιδῶν 208τὰ σκεύη. ἦν δὲ καὶ ὑδροθήκη κατὰ τὴν πρῷον 25 κλειστή, δισχιλίους μετρητὰς δεχομένη, ἐκ σανίδων καὶ πίττης καὶ ὁδονίων κατεσκευασμένη. παρὰ δὲ

1. 2 περιβάλλοντες A: corr. Schw, nisi praestat θαυμάσιοι
 ἥσαν ὑπερβαλλόντως 2 νεφαμίδων ἡ μολυβδαινῶν A: corr.
 Cas 3 hiatum not. et suppl. K 4 ἀμπελώνων αἱ A: corr.
 Cas 12 δὲ add. Schw, nisi potius v. 13 κατεσκευασμένον
 scribendum

ταύτην κατεσκεύαστο διὰ μολιβδώματος καὶ σανίδων
 κλειστὸν ἵχθυοφορεῖον· τοῦτο δ' ἦν πλῆρες θαλάτ-
 της, ἐν ᾧ πολλοὶ ἵχθυες [εὖ] ἐτρέφοντο. ὑπῆρχον δὲ
 καὶ τῶν τοίχων ἐκατέρωθεν τρόποι προεωσμένοι, διά-
 5 στήμα σύμμετρον ἔχοντες· ἐφ' ᾧν κατεσκευασμέναι
 ἥσαν ἔυλοθῆκαι καὶ κρίβανοι καὶ ὀπτανεῖα καὶ μύλοι
 καὶ πλείους ἔτεραι διακονίαι. ἄτλαντές τε περιέτρε-
 χον τὴν ναῦν ἐκτὸς ἐξαπήχεις, οἱ τὸν δύγκους ὑπει-
 λήφεσαν τοὺς ἀνωτάτω καὶ τὸ τρίγλυφον, πάντες ἐν
 10 διαστήματι <συμμέτρῳ> βεβῶτες. ἡ δὲ ναῦς πᾶσα οἰ-
 κείαις γραφαῖς ἐπεπόνητο. 43. πύργοι τε ἥσαν ἐν
 αὐτῇ ὀκτὼ σύμμετροι τὸ μέγεθος τοῖς τῆς νεῶς ὅγ-
 κοις· δύο μὲν κατὰ πρύμναν, οἱ δ' ἵσοι κατὰ πρῷ-
 ραν, οἱ λοιποὶ δὲ κατὰ μέσην ναῦν. τούτων δὲ ἐκά-
 15 στῷ παρεδέδεντο κεραῖαι β', ἐφ' ᾧν κατεσκεύαστο
 φατνώματα, δι' ᾧν ἡφίεντο λίθοι πρὸς τοὺς ὑπο-
 πλέοντας τῶν πολεμίων. ἐπὶ δὲ τῶν πύργων ἔκαστον
 ἀνέβαινον τέτταρες μὲν καθωπλισμένοι νεανίσκοι, δύο
 δὲ τοξόται. πᾶν δὲ τὸ ἐντὸς τῶν πύργων λίθων καὶ
 20 βελῶν πλῆρες ἦν. τεῖχος δὲ ἐπάλξεις ἔχον καὶ κατα-
 στρώματα διὰ νεῶς ἐπὶ κιλλιβάντων κατεσκεύαστο·
 ἐφ' οὖν λιθοβόλος ἐφειστήκει, τριτάλαντον λίθον ἀφ'
 αὐτοῦ ἀφιεὶς καὶ δωδεκάπηχν βέλος. τοῦτο δὲ τὸ
 μηχάνημα κατεσκεύασεν Ἀρχιμήδης. ἐκάτερον δὲ τῶν
 25 βελῶν ἔβαλλεν ἐπὶ στάδιον. μετὰ δὲ ταῦτα παραρ-
 τήματα ἐκ τροπῶν παχέων συγκείμενα διὰ ἀλύσεων

2 κλειστῶν ΑC: corr. Coraes 3 εὖ del. Mein, ἐνετρέ-
 φοντο Coraes 4 τόποι C, τροποὶ Schw 5 κατασκευασμέναι Α
 8. 9 ὑπειλήφεισαν Α 10 συμμέτρῳ add. Mein 21 διὰ νεῶς
 corruptum 22. 23 ἀφ' αὐτοῦ Α: corr. Di 25. 26 παρα-
 τρήματα Α: corr. Cas, rectius fort. παραρρύματα coni. idem
 26 τρόπων Α: corr. Cas

δι χαλκῶν πρεμάμενα. τριῶν δὲ ἵστων ὑπαρχόντων ἐξ
 ἑκάστου κεραῖαι λιθοφόροι ἔξηρτηντο β', ἐξ ὧν ἀρ-
 παγές τε καὶ πλίνθοι μολίβου πρὸς τοὺς ἐπιτιθεμέ-
 νους ἡφίεντο. ἦν δὲ καὶ χάραξ κύκλῳ τῆς νεώς σι-
 δηροῦς πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀναβαίνειν πόρωνες 5
 τε σιδηροῖ [κύκλῳ τῆς νεώς], οἱ δι' ὁργάνων ἀφιέ-
 μενοι τὰ τῶν ἐναντίων ἐκράτοντα σκάφη καὶ παρέ-
 βαλλον εἰς πληγήν. ἐκατέρῳ δὲ τῶν τούχων ἐξῆκοντα
 νεανίσκοι πανοπλίας ἔχοντες ἐφειστήκεσαν καὶ τούτοις
 ἰσοι περί τε τοὺς ἴστους καὶ τὰς λιθοφόρους κεραίας. 10
 ἥσαν δὲ καὶ κατὰ τοὺς ἴστους ἐν τοῖς καρχηδίοις οὗσι
 χαλκοῖς ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου τρεῖς ἄνδρες, εἰδὴς ἐξῆς
 καθ' ἓνα λειπόμενοι· τούτοις δ' ἐν πλευτοῖς γυργά-
 θοις διὰ τροχιλίων εἰς τὰ θωράκια λίθοι παρεβάλ-
 λοντο καὶ βέλη διὰ τῶν παίδων. ἄγκυραι δὲ ἥσαν 15
 ἔύλιναι μὲν τέτταρες, σιδηραῖ δ' ὀκτώ. τῶν δὲ ἴστων
 ὁ μὲν δεύτερος καὶ τρίτος εὐρέθησαν, δυσχερῶς δὲ
 ὁ πρῶτος εὐρέθη ἐν τοῖς ὅρεσι τῆς Βρεττίας υπὸ
 συβάτου ἀνδρός· πατήγαγε δ' αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν
 Φιλέας ὁ Ταυρομενίτης μηχανικός. ἡ δὲ ἀντλία καὶ 20
 περ βάθος ὑπερβάλλον ἔχουσα δι' ἐνὸς ἀνδρὸς ἐξην-
 τλεῖτο διὰ κοχλίου, Ἀρχιμήδους ἔξευρόντος. ὅνομα
 δ' ἦν τῇ νηὶ Συρακοσίᾳ· ὅτε δ' αὐτὴν ἐξέπεμπεν
 Ἱέρων, Ἀλεξανδρίδα αὐτὴν μετανόμασεν. ἐφόλκια δ'
 ἥσαν αὐτῇ τὸ μὲν πρῶτον ἱέροντος τρισχίλια τά- 25

1 δὲ Schw: τε AC 3 μολίβδου C 4. 5 σιδήρου A
 σιδήρεος C: corr. K 6 inclusa del. K 9 ἐφειστήκεισαν
 AC 14 rectius τροχιλῶν 17 εὐρέθησαν δυσχερῶς, *<εὐ-*
ρέθησ> δὲ Mein non recte, fort. εὐχερῶς pro εὐρέθησαν scri-
 bendum (*εὐρέθησαν <εὐρέθησ>* Dalec) 18 βρετανίας AC:
 corr. Cas, Βρεττίανης Schw 24 ἀλεξάνδρειαν superscr. idem
 C ἀλεξάνδρειαν A, cf. p. 209 e

λαντα δέχεσθαι δυνάμενος· πᾶς δ' ἦν οὗτος ἐπίκωπος. μεθ' ὃν χίλια πεντακόσια βαστάζουσαι ἀλιάδες τε καὶ σκάφαι πλείους. ὅχλος δ' ἦν οὐκ ἐλάττων .. μετὰ τὸν προειρημένους ἄλλοι τε ἔξακόσιοι παρὰ
 5 τὴν πρῷαν ἐπιτηροῦντες τὰ παραγγελλόμενα. τῶν δὲ 209
 κατὰ ναῦν ἀδικημάτων δικαστήριον καθειστήκει ναύ-
 οληρος, κυβερνήτης καὶ πρῷαν, οἵπερ ἐδίκαζον κατὰ
 τὸν Συρακοσίων νόμους. 44. σίτου δὲ ἐνεβάλλοντο
 εἰς τὴν ναῦν μνημάδας ἔξ, ταρίχων δὲ Σικελικῶν κε-
 10 ράμια μύρια, ἐρίων τάλαντα δισμύρια, καὶ ἔτερα δὲ
 φορτία δισμύρια. χωρὶς δὲ τούτων ὁ ἐπισιτισμὸς ἦν
 τῶν ἐμπλεόντων. ὁ δ' Ἰέρων ἐπεὶ πάντας τὸν λι- b
 μένας ἤκουεν τὸν μὲν ὡς οὐ δύνατοι εἰσι τὴν ναῦν
 δέχεσθαι, τὸν δὲ καὶ ἐπικινδύνους ὑπάρχειν, διέγνω
 15 δῶρον αὐτὴν ἀποστεῖλαι Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ εἰς
 Ἀλεξάνδρειαν· καὶ γὰρ ἦν σπάνις σίτου κατὰ τὴν
 Αἴγυπτον. καὶ οὕτως ἐποίησε, καὶ ἡ ναῦς κατήχθη
 εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἐνθα καὶ ἐνεωλκήθη. ὁ δ'
 Ἰέρων καὶ Ἀρχιμῆλον τὸν τῶν ἐπιγραμμάτων ποιη-
 20 τὴν γράψαντα εἰς τὴν ναῦν ἐπίγραμμα χιλίοις πυρῶν
 μεδίμνοις, οὓς καὶ παρέπεμψεν ἰδίοις δαπανήμασιν
 εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐτίμησεν. ἔχει δ' οὕτως τὸ ἐπί-
 γραμμα·

τίς τόδε σέλμα πέλωρον ἐπὶ χθονὸς εἶσατο; ποῖος c
 25 κοίρανος ἀκαμάτοις πείσμασιν ἥγάγετο;
 πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη σανίς, ἢ τίνι γόμφοι
 τμηθέντες πελέκει τοῦτ' ἔκαμον τὸ κύτος,

2. 3 βαστάζουσαι· ἀλιάδες δὲ A: corr. C 3 ἐλάττω A,
 tūm numerale videtur intercidisse 4 ἄλλοι γε A: corr. Mein,
 ἄλλοι δὲ rectius fort. Di 4. 5 fort. περὶ τὴν 8 σίτους A:
 corr. C 9 μνημάδες Di 10 ἐρεων A: eorr. Wilam 11 φορτία
 εἰς μύρια K 24 εἶσατο A: corr. C 25 πίσμασιν A: corr. C

5 ἡ ιορυφαῖς Αἴτνας παρισούμενον ἢ τινι νάσων
 ἀς Αἰγαῖον ὕδωρ Κυκλάδας ἐνδέδεται,
 τοίχοις ἀμφοτέρωθεν ἴσοπλατές. ἡ δα Γίγαντες
 d τοῦτο πρὸς οὐρανίας ἔξεσαν ἀτραπιτούς.
 ἄστρων γὰρ ψαύει παρχήσια καὶ τριελίκτους
 10 θώρακας μεγάλων ἐντὸς ἔχει νεφέων.
 πείσμασι δ' ἀγκύρας ἀπερείδεται οἷσιν Ἀβύδου
 Σέρενης καὶ Σηστοῦ δισδόν ἔδησε πόρον.
 μανύει στιβαρᾶς κατ' ἐπωμίδος ἀρτιχάρακιν
 γράμμα, τίς ἐκ χέρσου τάνδ' ἐκύλισε τρόπιν.
 15 φατὶ γὰρ ὡς Ἱέρων Ἱεροκλέος Ἐλλάδι πάσᾳ
 e καὶ νάσοις παρπὸν πίονα δωροφορῶν,
 Σικελίας σηαπτοῦχος δὲ Λιθριός. ἀλλά, Πόσειδον,
 σῳζε διὰ γλαυκῶν σέλμα τόδε φοθίων.
 παρέλιπον δ' ἐκὼν ἐγὼ τὴν Ἀντιγόνου λερὰν τριηρῆ,
 ἡ ἐνίκησε τὸν Πτολεμαίον στρατηγοὺς περὶ Λεύκολ-
 λαν τῆς Κέφας, ὅπου δὴ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι αὐτὴν ἀνέ-
 θηκεν. ἡτις οὐδὲ τὸ τρίτον, τάχα δὲ οὐδὲ τὸ τέ-
 ταρτον εἶχε τῆς Συρακοσίας ἡ Ἀλεξανδρίδος ταύτης
 νεώς?
 45. τοσαῦτ' οὖν καὶ περὶ τοῦ τῶν νεῶν καταλό-
 f γου οὐκ ἀπὸ Βοιωτῶν ἀρξάμενοι κατελέξαμεν, ἀλλ'
 ἀπὸ πανηγυρικῶν πομπῶν. καὶ ἐπεὶ τὸν καλὸν Οὐλ-
 πιανὸν οἶδα πάλιν προβαλοῦντα ἡμῖν τίς αὗτη ἡ παρὰ

1 αἴτνης C περισούμενον A 4 οὐρανίους C 7 πλ-
 σμασι δ' C: πείσμασιν A ἀπηρεήσατο οἷσιν C 9 ἐπωτίδος
 Cas, ἐπωπίδος Hemsterh 10 τάνδε κύλισσε A: corr. C
 11 φασὶ A φησὶ C: corr. Schw 12 παρπῶν A (ω ex o corr)
 C: corr. Cas δωροφόρον A δωροφόρων C: corr. Cas 14 διὰ
 K: κατὰ AC 15 παρέλιπον A: corr. Mus 17 δόπον δὴ
 Mein: ἐπειδὴ A 21 sensus male expressus, non verba vitiosa
 24 προσβαλοῦντα A: corr. Cas

τῷ Καλλιξέινῳ ἐγγυθήκη, φαμὲν αὐτῷ ὅτι καὶ λόγος
 τις εἰς Λυσίαν ἀναφέρεται τὸν δῆτορα περὶ ἐγγυθή-
 κης ἐπιγραφόμενος, οὗ ἡ ἀρχή (fr. 91 Tur). ‘εἰ μὲν δί-
 καιου ἔλεγεν ἡ μέτριον, ἄνδρες δικασταί, Λυσιμένης?’
 5 ἐν ᾧ προελθών φησιν· ‘οὐκ ἀν ἐσπούδαξον περὶ αὐ-
 τῆς τῆς ἐγγυθήκης δικαιολογεῖσθαι, ἢ οὐκ ἐστιν ἀξία
 τριάκοντα δραχμῶν.’ ὅτι δὲ χαλκῆ ἦν ἡ ἐγγυθήκη²¹⁰
 ἔξῆς φησι· ‘πέρισσιν δὲ ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος
 ἔξεδωκα εἰς τὸ χαλκεῖον· ἐστὶ γὰρ συνθετὴ καὶ Σα-
 10 τύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλια. .... ἄλλο ἔτι
 μέγεθος τὸ αὐτό. ὁ γὰρ αὐτὸς τεχνίτης πολλὰ σκεύη
 ταῦτα καὶ ὅμοια ἐργάζεται.’ ἐν τούτοις ὁ Λυσίας εἰ-
 πὼν ὅτι καὶ χαλκῆ ἦν ἡ ἐγγυθήκη, σαφῶς παρίστη-
 σιν, ὡς καὶ ὁ Καλλίξεινος εἶρηκε (p. 199 c), λεβήτων
 15 αὐτὰς ὑποθήματα εἶναι. οὕτως γὰρ καὶ Πολέμων
 ὁ περιηγητῆς εἶπεν ἐν γ' τῶν πρὸς Ἀδαίον καὶ Ἀντί- b
 γονον (fr. 58 Pr.) ἔξηγονύμενος διάθεσιν ἐν Φλιοῦντι κατὰ
 τὴν πολεμάρχειον στοὰν γεγραμμένην ὑπὸ Σλλακος τοῦ
 Ρηγίνου, οὗ μνημονεύουσιν Ἐπίχαρμος (p. 293 L)
 20 καὶ Σιμωνίδης (fr. 194 B⁴), λέγων οὕτως (fr. 58 Pr). ‘ἐγ-
 γυθήκη καὶ ἐπ’ αὐτῆς κύπελλον.’ Ἡγήσανδρος δὲ
 ὁ Δελφὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὑπομνήματι ἀνδριάν-
 των καὶ ἀγαλμάτων (FHG IV 421) Γλαύκου φησὶ τοῦ
 Χίου τὸ ἐν Δελφοῖς ὑπόστημα οἴον ἐγγυθήκην τινὰ
 25 σιδηρᾶν, ἀνάθημα Ἀλυάττου· οὐδὲ Ἡρόδοτος μνη-
 μονεύει (I 25) ὑποκρητηρίδιον αὐτὸν καλῶν. καὶ ὁ c
 ⟨μὲν⟩ Ἡγήσανδρος ταῦτα λέγει. εἶδομεν δ’ αὐτὸ
 καὶ ἡμεῖς ἀνακείμενον ἐν Δελφοῖς ὡς ἀληθῶς θέας

4 Λυσιμένης, sed ν in ras A (fuit fort. Λυσιμέλης) 9 εἰς
 τὸ Bekk: εἰς τι Α 10 hiatum not. Dalec 26 ὑποκρητηρίδιον
 A: corr. C 27 μὲν add. Dobr

ᾶξιον διὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἐντεορευμένα ξωδάρια καὶ ἄλλα τινὰ ξωύφια καὶ φυτάρια, ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῷ δυνάμενα καὶ κρατῆρας καὶ ἄλλα σκεύη. ἡ δὲ ὑπὲρ Ἀλεξανδρέων παλουμένη ἀγγυθήκη τοιχωνός ἔστι, κατὰ μέσον κοίλη, δέχεσθαι δυναμένη ἐντιθέμενον περάμιον. ⁵ ἔχουσι δὲ ταύτην οἱ μὲν πένητες ξυλίνην, οἱ δὲ πλούσιοι χαλκῆν ἢ ἀργυρᾶν.

46. εἰπόντες οὖν περὶ ἐγγυθήκης ἕξῆς πάλιν μυησθησόμεθα φιλοδείπνων βασιλέων. ὁ γὰρ τῷ προειδομένῳ Ἀντιόχῳ ὅμώνυμος βασιλεὺς, Δημητρίου δὲ ¹⁰ υἱός, ὡς ἴστορεὶ Ποσειδώνιος (FHG III 257), ὑποδοχὰς ποιούμενος παθ' ἡμέραν ὀχλικὰς χωρὶς τῶν ἀναλισκομένων σωρευμάτων ἐνάστῳ ἀποφέρειν ἐδίδου τῶν ἐστιατόρων ὀλομελῆ κρέα χερσαίων τε καὶ πτηνῶν καὶ θαλαττίων ξώσιν ἀδιαιρετα ἐσκευασμένα, ἅμα ¹⁵ ξαν πληρῶσαι δυνάμενα καὶ μετὰ ταῦτα μελιπήκτων καὶ στεφάνων ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ σὺν ἀνδρομήκεσι λημνίσκων χρυσῶν πιλήμασι πλήθη. καὶ ἄλλος ο δὲ Ἀντίοχος βασιλεὺς ἐπιτελῶν τοὺς ἐν Δάφνῃ ἀγῶνας ἐποιήσατο καὶ αὐτὸς ὑποδοχὰς λαμπράς, ὡς <ό> ²⁰ αὐτός φησι Ποσειδώνιος (ib. 263). ¹ τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἀναδόσεις ἐποιήσατο κατ' ἄνδρας ὀλομελῶν βρομάτων, μετὰ δὲ καὶ ξώντων χηνῶν <καὶ> λαγωῶν καὶ δοριάδων. ἀνεδίδοντο δὲ καὶ χρυσοῖς στέφανοι τοῖς δειπνοῦσι καὶ ἀργυρωμάτων πλῆθος καὶ θεραπόντων ²⁵ καὶ ἵππων καὶ καμήλων. καὶ ἔδει ἀναβάντα ἐπὶ τὴν

1 ἐντεορευμένα A: corr. Schw 2 δύνανται γὰρ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτὸν καὶ κρατῆρες καὶ ἄλλα σκεύη C recte sensu perspecto 4 ἐγγυθήκη C 7 χρυσῆν ἢ C 13 σωρεύματα AC: corr. XII p. 540 c 14 ὀλομελῆ κρέα χερσέων A: corr. C 18 λιμνίσκων A χρυσῶν πιλήμασι p. 540: πιλήμασι χρυσοῖς A 19 fort. ἐπὶ Δάφνῃ vel Δάφνης 20 πάνυ λαμπράς C ὁ add. Schw 23 καὶ add. p. 540 b

- κάμηλον πιεῖν ἔκαστον καὶ λαβεῖν τὴν <κάμηλον καὶ τὰ ἐπὶ τὴν> κάμηλον καὶ τὸν παρεστῶτα παῖδα.’ — ‘καὶ (ib. 258) οἱ κατὰ τὴν Συρίαν δὲ πάντες, φησί, διὰ τὴν τῆς χώρας εὐβοσίαν ἀπὸ τῆς περὶ τάναγκαῖα 5 κακοκαθείας συνόδους ἔνεμον πλείους, ἵνα εὐωχοῦντο συνεχῶς, τοῖς μὲν γυμνασίοις ὡς βαλανείοις χρώμενοι, ἀλειφόμενοι [δὲ] ἐλαΐῳ πολυτελεῖ καὶ μύροις, τοῖς δὲ γραμματείοις — οὗτως γὰρ ἐκάλονν τὰ κοινὰ τῶν συνδείπνων — ὡς οἰκητηρίοις ἐνδιαιτώμενοι, [καὶ] 10 τὸ πλεῖον μέρος τῆς ἡμέρας γαστριξόμενοι ἐν αὐτοῖς οἶνοις καὶ βράμασιν, ὥστε καὶ προσαποφέρειν πολλά, καὶ καταυλούμενοι πρὸς χελωνίδος πολυκρότου φό- φους, ὥστε τὰς πόλεις ὅλας τοῖς τοιούτοις κελάδοις συνηχεῖσθαι.’
- 15 47. ἐπαινῶ δ' ἐγώ, ἄνδρες φίλοι, τὸ γενόμενον²¹¹ παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ τῆς Συρίας συμπόσιον. ὁ δ' Ἀλεξανδρὸς οὗτος ὃν Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς νήσος ὑποβληθεὶς, διὸ εἰχον μῆσος πάντες ἄνθρωποι εἰς Δημήτριον· περὶ οὖν ἰστόρησεν ὁ ἑταῖρος ἡμῶν
- 20 Ἀθήναιος ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐν Συρίᾳ βασιλευσάντων (FHG III 657). τὸ οὖν συμπόσιον τοῦτο τοιόνδε τι ἐγέ- νετο. Διογένης ὁ Ἐπικούρειος, ἔξιν ἔχων ἴκανὴν ἐν οἷς μετεχειρίζετο λόγοις, τὸ μὲν γένος ἦν Σελευκείας τῆς ἐν Βαβυλωνίᾳ, ἀποδοχῆς δ' ἐτύγχανε παρὰ τῷ 25 βασιλεῖ καίτοι τοῖς ἀπὸ τῆς στοᾶς λόγοις χαίροντι.

1. 2 suppl. p. 540 5 ἐν αἷς εὐωχοῦντο p. 527 e fort. recte, ἵνα εὐωχοῦντο Mein non recte 7 δὲ del. Mein 9 καὶ del. K 10 μέρος om. p. 527 12 χελιδόνος AC: corr. p. 527
 12. 13 ψόφον p. 527, fort. πολυκρότους ψόφους 15 δ' ἐγώ Mein: δέ γε, ὡς Α 18 δι' ὃν πuto, cf. Ios. antiq. 13, 3; oratio anacolutha 22 ἐπικούριος Α 24 Βαβυλῶνι Α: corr. K, cf. Strab. p. 744 ἀνοδοχῆς (sic) Α: corr. Schw 24. 25 παρὰ τοῦ βασιλέως Α: corr. Villebrun

ἐπολυνώρει οὖν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος καίπερ ὅντα τῷ
 βίῳ φαῦλον, ἔτι δὲ βλάσφημον καὶ βάσκανον ἐνεκά τε
 τοῦ γελοίου μηδὲ τῶν βασιλέων ἀπεχόμενον· καὶ αἰτη-
 σαμένῳ αὐτῷ φιλοσοφίας ἀλλοτρίαν αἰτησιν, ὅπως
 πορφυροῦν τε χιτωνίσκον φορήσῃ καὶ χρυσοῦν στέ-
 φανον ἔχοντα πρόσωπον Ἀρετῆς κατὰ μέσον, ἵστις εἰσοεὺς
 ἡξίου προσαγορεύεσθαι, συνεχώρησε καὶ τὸν στέφανον
 προσχαρισάμενος. ἅπερ δὲ Λιογένης ἐρασθείς τινος
 λυσιφδοῦ γυναικὸς ἔχαρισατο αὐτῇ. ἀκούσας δὲ ὁ
 Ἀλέξανδρος καὶ συνάγων φιλοσόφων καὶ ἐπισήμων 10
 ἀνδρῶν συμπόσιον ἐκάλεσε καὶ τὸν Λιογένην· καὶ παρα-
 γενόμενον ἡξίου κατακλίνεσθαι ἔχοντα τὸν στέφανον
 καὶ τὴν ἐσθῆτα. ἄκαριον δὲ εἶναι εἰπόντος νεύσας
 εἰσαγαγεῖν ἐκέλευσε τὰ ἀκούσματα, ἐν οἷς καὶ ἡ λυσιφ-
 δὸς εἰσῆλθεν ἐστεφανωμένη τὸν τῆς Ἀρετῆς στέφανον, 15
 ἐνδῦσα καὶ τὴν πορφυρᾶν ἐσθῆτα. γέλωτος οὖν πολ-
 λοῦ καταραγέντος ἔμενεν δὲ φιλόσοφος καὶ τὴν λυσιφ-
 δὸν ἐπαινῶν οὐκ ἐπαύσατο. τοῦτον τὸν Λιογένην δὲ
 μεταλαβὼν τὴν βασιλείαν Ἀντίοχος, οὐκ ἐνέγκας αὐτοῦ
 τὴν κακολογίαν, ἀποσφαγῆναι ἐκέλευσεν. Ἰ δὲ Ἀλέξαν- 20
 δρος προσηνῆς ἦν πᾶσι καὶ φιλόλογος ἐν ταῖς ὁμι-
 λίαις καὶ οὐχ ὅμοιος Ἀθηνίων τῷ περιπατητικῷ φιλο-
 σόφῳ, τῷ καὶ διατριβῆς προστάντι φιλοσόφου Ἀθήνησί
 τε καὶ ἐν Μεσσήνῃ, ἔτι δὲ καὶ ἐν Λαρίσῃ τῆς Θετα-
 λίας, καὶ μετὰ ταῦτα τῆς Ἀθηναίων πόλεως τυραννή- 25
 σαντι. περὶ οὖν καθ' Ἑκαστα ἴστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ
 Ἀπαμεύς, ἅπερ εἰ καὶ μακρότερά ἐστιν ἐκθήσομαι,

3 ἀποδεχόμενον A: corr. Mus 5 φορῆι A: corr. Wilam
 10 συναγαγῶν A: corr. Mein 16 καὶ ἐνδῦσα Mein 17 fort.
 ⟨ἀτέραχος vel ἀκύνητος⟩ ἔμενεν 21 προσῆν ἐν πᾶσι A: corr.
 K, προσηνῆς ἦν ἐν πᾶσι praeivit Mus

ίν' ἐπιμελῶς πάντας ἔξετάξωμεν τοὺς φάσκοντας εἶναι ο
φιλοσόφους καὶ μὴ τοῖς τριβωνίοις καὶ τοῖς ἀκάρ-
τοις πώγωσι πιστεύωμεν. κατὰ γὰρ τὸν Ἀγάθωνα
(fr. 12 N)

- 5 εἰ μὲν φράσω τάληθές, οὐχὶ σ' εὐφρανῶ·
εἰ δὲ εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τάληθές φράσω.
ἀλλὰ φίλη <γάρ>, φασίν, ἡ ἀλήθεια, ἐκδήσομαι τὰ
περὶ τὸν ἄνδρα ὃς ἐγένετο (FHG III 266).

48. Ἐν τῇ Ἐφυμένως τοῦ περιπατητικοῦ σχολῆ
10 διέτριβε τις Ἀθηνίων προσκαρτερῶν τοῖς λόγοις· ὅστις
Ἀλγυπτίαν ὥνησάμενος θεράπαιναν ἐπεκλέκετο αὐτῇ.
ταύτης οὖν εἰτ' ἔξ αὐτοῦ τεκούσης, εἰτ' ἔξ ἄλλου τινος, f
δύμώνυμος Ἀθηνίων τῷ δεσπότῃ παρετρέφετο. γράμ-
ματα δὲ μαθὼν καὶ πρεσβύτην γενόμενον τὸν δεσπό-
15 την μετὰ τῆς μητρὸς ἔχει φαγώγει καὶ ἀποθανόντα
κληρονομήσας παρέγγραφος Ἀθηναίων πολίτης ἐγένετο.
γῆμας τε παιδισκάριον εὔμορφον μετὰ τούτου πρὸς
τὸ σοφιστεύειν ὕρμησε μειράκια σχολαστικὰ θηρεύων.
καὶ σοφιστεύσας ἐν Μεσσήνῃ κάν Λαρίση τῇ Θεττα-212
20 λικῇ καὶ πολλὰ ἐργασάμενος χρήματα ἐπανῆλθεν εἰς
τὰς Ἀθήνας. καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων
πρεσβευτής, ὅτε εἰς Μιθριδάτην τὰ πράγματα μετέφρει,
ὑποδραμών τὸν βασιλέα τῶν φίλων εἰς ἐγένετο, με-
γίστης τυχῶν προαγωγῆς. διόπερ μετεώριξε τοὺς
25 Ἀθηναίους δι' ἐπιστολῶν ὃς τὰ μέγιστα παρὰ τῷ
Καππαδόκῃ δινάμενος, ὥστε μὴ μόνον τῶν ἐπιφερο-
μένων ὁφλημάτων ἀπολυθέντας <ἄν> ἐν δόμονοίᾳ ξῆν,

7 γὰρ add. Mein 12 οὖν <παῖς> K, nisi forte παῖς v. 13
post δεσπότῃ addendum 15 ἀποθανόντος C fort. recte 17
fort. γῆμας δὲ 17. 18 intellege μετὰ τούτου μειράκια σχολ.
θηρεύων πρὸς τὸ σοφ. ὕρμησε 19 μεσῆνη ΑC 27 ἄν add.
K, quamquam altius fortasse haeret mendum

ἀλλὰ καὶ τὴν δημοκρατίαν ἀνακτησαμένους, καὶ δω-
βρεῶν μεγάλων τυχεῖν ιδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. ταῦτα οἱ
Ἀθηναῖοι διεκόμπον τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν κατα-
λελύσθαι πεπιστευκότες. 49. ἥδη οὖν τῆς Ἀσίας μετα-
βεβλημένης δὲ Ἀθηνίων ἐπανῆγεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ
ὑπὸ χειμῶνος ἐνοχληθεὶς εἰς τὴν Καρυστίαν κατη-
νέχθη. τοῦτο μαθόντες οἱ Κεκροπίδαι ἐπεμψαν ἐπὶ
τὴν ἀνακομιδὴν αὐτοῦ ναῦς μακρὰς καὶ φορεῖον ἀργυ-
ρόπον. ἀλλ᾽ εἰσῆγεν ἥδη, καὶ σχεδὸν τὸ πλεῖστον
εἰ μέρος τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν ἐκδοχὴν αὐτοῦ ἔξεκέχυτο.¹⁰
συνέτρεχον δὲ πολλοὶ καὶ ἄλλοι θεαταὶ τὸ παράδοξον
τῆς τύχης θαυμάζοντες, εἰ δὲ παρέγγοραφος Ἀθηνίων εἰς
Ἀθήνας ἐπ’ ἀγρυπόποδος κατακομβεῖται φορείου καὶ
πορφυρῶν στρωμάτων, δὲ μηδέποτε ἐπὶ τοῦ τρίβωνος
ἔωρακὼς πορφύραν πρότερον, οὐδενὸς οὐδὲ Ῥωμαίων¹¹
ἐν τοιαύτῃ φαντασίᾳ καταχλιδῶντος τῆς Ἀττικῆς. συν-
έτρεχον οὖν πρὸς τὴν θέαν ταύτην ἄνδρες γυναικες,
〈γέροντες〉 παῖδες, τὰς κάλλιστα προσδοκῶντες παρὰ
Μιθριδάτου, ὅπότε Ἀθηνίων δὲ πένης καὶ τὰς ἐρανικὰς
ποιησάμενος ἀκροάσεις διὰ τὸν βασιλέα σιληπορδῶν²⁰
διὰ τῆς χώρας καὶ πόλεως πομπεύει. ὑπήντησαν δὲ
αὐτῷ καὶ οἱ περὶ τὸν Διονυσὸν τεχνῖται, τὸν ἄγγελον
τοῦ νέου Διονύσου καλοῦντες ἐπὶ τὴν κοινὴν ἐστίαν
καὶ τὰς περὶ ταύτην εὐχάς τε καὶ σπουδάς. δὲ πρό-
τερον ἐκ μισθωτῆς οἰκίας ἔξιὼν εἰς τὴν διευς οἰκίαν²⁵
τοῦ τότε πλουτοῦντος ἀνθρώπου ταῖς ἐκ Δήλου προ-

9 ἀλλησεισιν Α: corr. Κ (ἀλλ' εἴσεισιν Cas) 12 Ἀθηνίων
nomen importune sed fort. consulto additum 14. 15 haec
epitomatoris culpa deformata 16 τοσαύτῃ ΑC: corr. Wilam
18 γέροντες add. Mein 20 σιληπορδω Α: corr. C 21 συνήρ-
τησαν ΑC: corr. Mein 24 fort. θυσίας τε 25 διενσοικίαν,
Μῆδείσιν οἰκίαν falso Bergk, Διεύχον οἰκίαν Schw.

σόδοις εἰσηνέχθη, κεκοσμημένην στρωμναῖς τε καὶ γραφαῖς καὶ ἀνδριᾶσι καὶ ἀργυρωμάτων ἐκθέσει. ἀφ' ἣς ἔξήει χλαμύδα λαμπρὰν ἐπισύρων καὶ περικείμενος δακτύλιον χρυσίου ἐγγεγλυμμένην ἔχοντα τὴν Μιθρι-^ε
 5 δάτου εἰκόνα· προεπόμπενον δ' αὐτοῦ καὶ ἐφείποντο θεράποντες πολλοί. ἐν δὲ τῷ τεμένει τῶν τεχνιτῶν θυσίαι τε ἐπετελοῦντο ἐπὶ τῇ Ἀθηνίωνος παρουσίᾳ καὶ μετὰ κήρυκος προαναφωνήσεως σπουδαῖ. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ πολλοὶ μὲν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθόντες ἀνέμενον
 10 αὐτοῦ τὴν πρόοδον· πλήρης δ' ἦν καὶ ὁ Κεραμεικὸς ἀστῶν καὶ ἔνων καὶ αὐτόκλητος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ὅχλων συνδρομή. ὃ δὲ μόλις προῆλθε δορυφο-
 ρούμενος ὑπὸ τῶν εὐδοκιμεῖν παρὰ τῷ δῆμῳ θελόν-^ε
 των, ἐκάστου σπεύδοντος κανὸν προσάψασθαι τῆς ἐσθῆ-
 15 τος. 50. ἀναβὰς οὖν ἐπὶ τὸ βῆμα τὸ πρὸ τῆς Ἀττάλου στοᾶς φύκοδομημένον τοῖς Ῥωμαίων στρατηγοῖς στὰς ἐπὶ τούτου καὶ περιβλέψας κυκληδὸν τὸ πλῆθος, ἐπειτ'
 ἀναβλέψας ‘ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἔφη, τὰ πράγματα μὲν
 βιάζεται καὶ τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον ἀπαγγέλλειν
 20 ἡ οἰδα, τὸ δὲ μέγεθος τῶν μελλόντων λέγεσθαι διὰ τὸ παράδοξον τῆς περιστάσεως ἐμποδίζει με.’ ἀδρόως δ' ἐπιβοησάντων αὐτῷ τῶν περιεστώτων θαρρεῖν καὶ²¹³
 λέγειν, ‘λέγω τοῖνυν, ἔφη, τὰ μηδέποτε ἐλπισθέντα
 μηδὲ ἐν ὀνείρῳ φαντασθέντα. βασιλεὺς Μιθριδάτης
 25 κρατεῖ μὲν Βιθυνίας καὶ τῆς ἄνω Καππαδοκίας, κρατεῖ δὲ τῆς συνεχοῦς Ἀσίας ἀπάσης ἄχρι Παμφυλίας καὶ Κιλικίας. καὶ βασιλεῖς μὲν αὐτὸν Ἀρμενίων καὶ Περ-
 σῶν δορυφοροῦσι, δυνάσται δὲ τῶν περὶ τὴν Μαιῶτιν

2 ἀνδράσι Α: corr. Cas   3 ἐκσύρων Α: corr. Mein   4 fort.
 χρυσοῦν   10 πρόσοδον Α: corr. C   18 μὲν Κ: με Α, nisi
 praestat τὰ πράγματα μέν με

καὶ τὸν ὅλον Πόντον κατεκισμένων ἐθνῶν ἐν περι-
μέτρῳ τρισμυρίων σταδίων. Ῥωμαίων δὲ στρατηγὸς
μὲν Παμφυλίας Κόιντος³ Οππιος παραδοθεὶς ἀκολουθεῖ
τὸν δέσμιος, Μάνιος δὲ Ἀκύλλιος ὁ ὑπατευκώς, ὁ τὸν
ἀπὸ Σικελίας καταγαγὼν θρίαμβον, συνδέτην ἔχων
ἀλύσει μακρῷ Βαστάρωνην πεντάπηχυν πεξὸς ὑπὸ Ιπ-
πέως ἐλιεται. τῶν δ' ἄλλων Ῥωμαίων οὐ μὲν θεῶν
ἀγάλμασι προσπεπτώκασιν, οἱ δὲ λοιποὶ μεταμφιεσά-
μενοι τετράγωνα ἱμάτια τὰς ἐξ ἀρχῆς πατρίδας πάλιν
διομάζουσι. πᾶσα δὲ πόλις ταῖς ὑπὲρ ἄνθρωπον τι-¹⁰
μαῖς ὑπαντῶσα κατακαλεῖ αὐτὸν θεὸν βασιλέα· χρησμοὶ
δὲ πάντοθεν τὸ κράτος τῆς οἰκουμένης θεοπιθωδοῦσι.
εἰδὸς καὶ πρὸς τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν μεγάλα
πέμπεται στρατόπεδα, καὶ τὰ τῆς Εὐρώπης ἀπαντα
μέρη ἀθρόα εἰς αὐτὸν μεταβέβληται. πάρεισι γὰρ πρὸς ¹⁵
αὐτὸν πρέσβεις οὐ μόνον ἐκ τῶν Ἰταλικῶν ἐθνῶν,
ἀλλὰ καὶ παρὰ Καρχηδονίων, συμμαχεῖν ἀξιοῦντες ἐπὶ
τὴν τῆς Ῥώμης ἀναίρεσιν.⁴ 51. μικρὸν δ' ἐπισχῶν
ἐπὶ τούτοις καὶ ἔάσας τοὺς πολλοὺς συλλαλῆσαι περὶ²⁰
τῶν παραδόξως προηγγελμένων τρίψας τε τὸ μέτωπον
‘τί οὖν, εἶπε, συμβουλεύω; μὴ ἀνέχεσθαι τῆς ἀναρ-
χίας, ἦν ἡ Ῥωμαίων σύγκλητος ἐπισχεθῆναι πεποίηκεν,
ἔως (ἄν) αὐτὴ δοκιμάσῃ περὶ τοῦ πῶς ἡμᾶς πολιτεύε-
σθαι δεῖ. καὶ μὴ περιίδωμεν τὰ λερὰ κεκλημένα, αὐ-
χμῶντα δὲ τὰ γυμνάσια, τὸ δὲ θέατρον ἀνεκλητήσια-²⁵

3 "Οππιος Di (ὁ Ὁππιος Cas): ὁ Ἰππιος A 4 μάλιος A
μάλλιος C: corr. Cas ἀκύλλιος C 11 κατακαλεῖται τὸν θεὸν
A: corr. K 14 πέπεμπται K Εὐρώπης (καὶ Λιβύης) Mein
15 μέρη fort. glossema 18 τὴν Ῥωμαίων ἀναίρεσιν C 20
τε om. C fort. recte 22 fort. ἐπισχεθεῖν ausus est dicere
Posidonius 23 ἀν add. Mein ὑμᾶς C 24 κεκλεισμένα
A C: corr. K coll. p. 473 v. 5

στον, ἄφωνα δὲ τὰ δικαστήρια καὶ τὴν θεῶν χρησμοῖς
 καθισιωμένην πύκνα ἀφηρημένην τοῦ δήμου. μὴ
 περιιδωμεν δέ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἴερὰν τοῦ Ἱάκχου
 φωνὴν κατασειγασμένην καὶ τὸ σεμνὸν ἀνάκτορον
 5 τοῖν θεοῖν κεκλημένον καὶ τῶν φιλοσόφων τὰς δια-
 τριβὰς ἀφώνους.⁵ πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων τοιούτων
 λεχθέντων ὑπὸ τοῦ οἰκότροιβος, συλλαλήσαντες αὐτοῖς ε
 οἱ ὅχλοι καὶ συνδραμόντες εἰς τὸ θέατρον εἴλοντο τὸν
 Ἀθηνίων στρατηγὸν ἐπὶ τῶν ὅπλων. καὶ παρελθὼν
 10 ὁ περιπατητικὸς εἰς τὴν ὁρχήστραν ‘ἴσα βαίνων Πυ-
 θοκλεῖ’ (Dem. 19, 314) εὐχαρίστησέ τε τοῖς Ἀθηναίοις
 καὶ ἔφη διότι ‘νῦν ὑμεῖς ἕαντων στρατηγεῖτε, προ-
 ἔστηκα δ’ ἔγώ. καὶ ἂν συνεπισχύητε, τοσοῦτον δυνή-
 σομαι ὅσον κοινῇ πάντες ὑμεῖς.’ ταῦτ’ εἰπὼν συγκατ-
 15 ἔστησεν ἕαντῷ τοὺς ἄλλους ἄρχοντας, ὃν ἡβούλετο
 ὑποβαλὼν τὰ δύοματα. 52. καὶ μετ’ οὐ πολλὰς ἡμέ- f
 ρας τύραννον αὐτὸν ἀποδεῖξας ὁ φιλόσοφος καὶ τὸ
 τῶν Πυθαγορικῶν ἀναδεῖξας δόγμα <τὸ> περὶ τῆς
 ἐπιβούλησ καὶ τὸ ἡβούλετο αὐτοῖς ἡ φιλοσοφία ἣν δ
 20 καλὸς Πυθαγόρας εἰσηγήσατο, καθάπερ ἵστροησε Θεό-
 πομπος ἐν ὁγδόῃ Φιλιππικῶν (FHG I 288) καὶ Ἔρμιπ-
 πος ὁ Καλλιμάχειος (ib. III 41), εὐθέως καὶ οὗτος τοὺς
 μὲν εὐ φρονοῦντας τῶν πολιτῶν — παρὰ τὰ Ἀριστο-214
 τέλους καὶ Θεοφράστου δόγματα· ὡς ἀληθῆ εἶναι τὴν
 25 παροιμίαν τὴν λέγουσαν ‘μὴ παιδὶ μάχαιραν’ — ἐκ-

4. 5 τοῖν θεοῖν ἀνάκτορον C melius 5 κεκλιμένον A κεκλεισ-
 μένον C: corr. K 6 concinnius erat ἀφώνοντος γεγενημένας
 13 δ’ ἔγώ Cas: λέγω A συνεπισχύσηι γε A συνεπισχύσητε C:
 corr. Di 17 ἀποδεῖξας K: ἀναδεῖξας AC 18 τὸ add. K, cf.
 Diog. L. 8, 39; ceterum Pythagoricorum calumniae non sunt
 Posidonii 22 καλλιμάχιος A

ποδῶν εὐθὺς ἐποιήσατο, φύλακας δ' ἐπὶ τὰς πύλας
 κατέστησεν, ὡς νύκτῳ πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων εὐ-
 λαβούμενούς τὸ μέλλον κατὰ τῶν τειχῶν αὐτοὺς
 καθιμήσαντας φεύγειν. καὶ ὁ Ἀθηνίων ἵππεας ἐπ-
 αποστέλλας οὓς μὲν ἐφόνευσεν, οὓς δὲ καὶ δεδεμένους
 κατήγαγε, δορυφόρους ἔχων πολλοὺς τῶν καταφρακτι-
 κῶν καλούμενών. συνάγων δὲ καὶ ἐκκλησίας πολλάκις
 ἢ τὰ Ἀρμαίων φρονεῖν προσεποιεῖτο . . . . καὶ πολ-
 λοῖς αἰτίας ἐπιφέρων ὡς διαπεμπομένοις πρὸς τοὺς
 φυγάδας καὶ νεωτερίζουσιν ἐφόνευεν αὐτούς· καὶ τὰς 10
 πύλας . . . . τριάκοντα καταστήσας ἐφ' ἑνάστης οὗτ'
 εἰσιέναι τὸν βουλόμενον οὗτ' ἐξιέναι εἴλα. ἀνελάμβανεν
 δὲ καὶ τὰς οὔσιας πολλῶν καὶ τοσαῦτα χρήματα συν-
 ἥθροισεν ὡς καὶ φρέατα πληρῶσαι πλείονα. ἐξαπέ-
 στειλεν δὲ καὶ ἐπὶ τὴν χώραν ὕσπερ ὁδοιδόκους τῶν 15
 ἀποχωρούντων, οἵτινες αὐτοὺς ἀνῆγον ὡς αὐτόν· καὶ
 ἀκρίτους ἀπάλλυεν προβασανίσας καὶ στρεβλώσας.
 πολλοῖς δὲ καὶ προδοσίας δίκαιας ἐπῆγεν ὡς τοῖς φυ-
 γάσι περὶ καθόδου συνεργοῦσιν· ὃν οὖ μὲν διὰ τὸν
 φόβον πρὸ τῆς κρίσεως ἔφευγον, οὐδὲ δ' ἐν τοῖς δικα- 20
 στηρίοις κατεδικάζοντο, αὐτοῦ τὰς ψήφους φέροντος.
 ἐνειργάσατο δ' ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν πρὸς τὸ ξῆν ἀναγ-
 καίων ἔνδειαν, κριθίδια καὶ πυροὺς ὀλίγους διαμε-
 τρῶν. ἐξέπεμπε δὲ καὶ ἐπὶ τῆς χώρας ὀπλίτας τοὺς

1 εὐθὺς om. C vix recte, quamquam εὐθὺς post εὐθέως (p. 473, 22) non sane scripsit Posidonius; aliter turbatum est 3 κατὰ Mein: διὰ AC 6.7 τῶν ἀφρακτικῶν A φρακτικῶν C: corr. K 8 προστι | προσεποιεῖτο (sic) A, hiatum not. K 9 διαπεμπομένων A: corr. Mus, cf. v. 18 11 hiatum not. K 12 fort. ἀπελάμβανεν, συνελάμβανεν Wilam 17 προσβασανί-
 σας A: corr. (duce Dalecampio) Coraes, neque opus προστρε-
 βλώσας scribere coll. Soph. Trach. 89 23 κριθίδι' ἄττα Mein

Θηρεύσοντας, εἰς τῶν ἀνακεχωρηκότων ἐντός ἔστι τῶν ὄρων ἡ τῶν Ἀθηναίων τις εἰς τὴν ὑπερόριου ἀποδημεῖ· καὶ τὸν ληφθέντα ἀπετυμπάνιζεν, ὃν ἐνίους καὶ προκατανάλισκε ταῖς βασάνοις. ἐκήρυξσεν τε δύν-
 5 τος ἥλιου πάντας οἰκουρεῖν καὶ μετὰ λυχνοφόρου μη-
 δένα φοιτᾶν. 53. καὶ οὐ μόνον τὰ τῶν πολιτῶν διηρπαξεν, ἀλλ’ ἡδη καὶ τὰ τῶν ξένων, ἐκτείνας τὰς χεῖρας καὶ ἐπὶ τὰ ἐκ Αἴγλου τοῦ θεοῦ χρήματα. ἐκ-
 πέμψας γοῦν εἰς τὴν νῆσον Ἀπελλικῶντα τὸν Τήιον,
 10 πολίτην δὲ Ἀθηναίων γενίμενον, ποικιλώτατόν τινα καὶ ἀφίκορον ξήσαντα βίον· ὅτε μὲν γὰρ ἐφιλοσόφει [καὶ] τὰ περιπατητικά, καὶ τὴν Ἀριστοτέλους βιβλιο-
 θήκην καὶ ἄλλας συνηγόραξε συχνὰς (ἥν γὰρ πολυ-
 ε χρήματος) τά τ’ ἐκ τοῦ Μητρόφου τῶν παλαιῶν αὐτό-
 15 γραφα ψηφισμάτων ὑφαιρούμενος ἐκτάτο καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων εἰς τι παλαιὸν εἶη καὶ ἀπόθετον. ἐφ’ οἵς φωραθεὶς ἐν ταῖς Ἀθηναῖς ἐκινδύνευσεν ἄν, εἰ μὴ ἔφυγεν. καὶ μετ’ οὐ πολὺ πάλιν κατῆλθε, θεραπεύσας πολλούς· καὶ συναπεγράφετο τῷ Ἀθηναῖνι ὃς δὴ ἀπὸ
 20 τῆς αὐτῆς αἰρέσεως ὅντι. Ἀθηναῖν δ’ ἐπιλαθόμενος τῶν δογμάτων τῶν τοῦ περιπάτου χοίνικα κριθῶν ^f εἰς τέσσαρας ἡμέρας διεμέτρει τοῖς ἀνοίτοις Ἀθη-
 ναίοις, ἀλεκτοριδῶν τροφὴν καὶ οὐκ ἀνθρώπων αὐτοῖς διδούς. Ἀπελλικῶν δὲ μετὰ δυνάμεως ἔξορμήσας
 25 εἰς Αἴγλου καὶ πανηγυρικῶς μᾶλλον ἡ στρατιωτικῶς

1 fort. ἀποκεχωρηκότων cf. p. 474, 16 (ἀναχωρούντων C), omnino hoc loco eadem narrari videntur quae supra p. 474 v. 14 sqq. 4. 5 δύντος Di: δύνοντος AC 8 ἐκ Αἴγλου K: εἰς δῆλον AC 10 Ἀθηναῖον Cob 12 καὶ del. K 15 ψηφί-
 σματα A: corr. K 16 ἥν (pro εἶη) Mein 19 δὴ K: ἄν A 20 αἰρέσεως K: διαιρέσεως A, δὴ αἰρέσεως Mus ἐπιλαβόμε-
 νος A: corr. s 20—24 hoc loco non apta, minus accurate eadem narrata supra litt. c

ἀναστρεφόμενος, καὶ προφυλακὴν ἀμελεστέραν προς τὴν Δῆλον μερίσας, μάλιστα δὲ τὰ ἔξοπισθε τῆς νήσου ἑάσας ἀφύλακτα καὶ οὐδὲ χάρακα βαλόμενος ἐκοιμᾶτο. τοῦτο δὲ ἐπιγνοὺς ὁ Ὁρόβιος στρατηγὸς 215 Ρωμαίων [καὶ φυλάσσων τὴν Δῆλον] φυλάξας ἀσέληνον νύκτα καὶ ἐκβιβάσας τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας, κοιμωμένοις καὶ μεθύοντιν ἐπιπεσῶν κατέκοψε τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν συστρατευομένους ὡς βοσκήματα, ἔξανοσίους τὸν ἀριθμόν, ἐξώγρησε δὲ καὶ περὶ τετρακοσίους. καὶ ὁ καλὸς στρατηγὸς Ἀπελλικῶν 10 ἔλαθε φυγὴν ἐκ Δῆλου. πολλοὺς δὲ καὶ συμφυγόντας κατιδὼν ὁ Ὁρόβιος εἰς ἐπαύλεις συγκατέφλεξεν αὐταῖς οἰκίαις καὶ πάντα αὐτῶν τὰ πολιορκητικὰ ὅργανα σὺν τῇ ἐλεπόλει, ἥν εἰς Δῆλον ἐλθὼν κατεσκευάκει. στήσας οὖν τρόπαιον ἐπὶ τῶν τόπων ὁ Ὁρόβιος καὶ βώμὸν 15 ἐπέγραψε·

τούσδε θαυμόντας ἔχει ξείνους τάφος, οὐ περὶ Δῆλου μαρνάμενοι ψυχὰς ὕλεσαν ἐν πελάγει,
τὴν Ἱερὰν ὅτε νῆσον Ἀθηναῖοι κεράζουν,
κοινὸν Ἀρη βασιλεῖ Καππαδόκων θέμενοι.²⁰

54. καὶ Ταρσοῦ δὲ Ἐπικούρειος φιλόσοφος ἐτυράννησε, Λυσίας ὄνομα· ὃς ὑπὸ τῆς πατρίδος στεφανηφόρος αἰρεθεὶς, τοντέστιν Ἱερεὺς Ἡρακλέους, οὐκ ἀπετίθετο τὴν ἀρχήν, ἀλλ' ἐξ ἱματίου τύφαννος ἦν, εἰ πορφυροῦν μὲν μεσόλευκον χιτῶνα ἐνδεδυκάς, χλαυδία δὲ ἐφεστρίδα περιβεβλημένος πολυτελῆ καὶ ὑποδούμενος λευκὰς Λακωνικάς, στέφανον δάφνης χρυσοῦν

1. 2 ἀμελέστερον περὶ τὴν Wilam 3 βαλόμενος Α: corr.
Mein 5 inclusa del. Wilam 17 περὶ Δῆλον Α: corr. K
21 καὶ ταρσοῦ δὲ ἐπικούρειος Α 25 μέσον λευκὸν Α: corr.
Mus 27 χεισῆς Α: corr. K

έστεμμένος, καὶ διανέμων τὰ τῶν πλουσίων τοῖς πένησι, πολλοὺς φουεύων τῶν οὐ διδόντων.

55. τοιοῦτοί εἰσιν οἱ ἀπὸ φιλοσοφίας στρατηγοί. περὶ ὧν Δημοχάρης ἔλεγεν (fr. 3 Tur). ‘ὦσπερ ἐκ 5 θύμβρας οὐδεὶς ἀν δύνατο κατασκευάσαι λόγχην, οὐδ’ ἐκ Σωκράτους στρατιώτην ἀμεμπτον.’ δι γὰρ Πλάτων φησὶν (apol. p. 28 e) τρεῖς στρατείας στρατεύσασθαι Σωκράτη, τὴν μὲν εἰς Ποτίδαιαν, τὴν δὲ εἰς Ἀμφίπολιν, d τὴν δὲ εἰς Βοιωτοὺς ὅτε καὶ συνέβη τὴν ἐπὶ Δηλίῳ 10 μάχην γενέσθαι. μηδενὸς δὲ τοῦθ’ ἴστορηκότος αὐτὸς καὶ ἀριστείων φησὶν αὐτὸν τετυγχνέναι πάνταν <τῶν> Ἀθηναίων φυγόντων, πολλῶν δὲ καὶ ἀπολομένων. πάντα δὲ ταῦτα ἐψευδολόγηται. ή μὲν γὰρ ἐπὶ Ἀμφίπολιν στρατεία γέγονεν ἐπὶ Ἀλκαίου ἀρχοντος Κλέωνος 15 ἡγουμένου ἔξι ἐπιλέκτων ἀνδρῶν, ὡς φησι Θουκυδίδης (V 2). τούτων οὖν τῶν ἐπιλέκτων ἀνάγκη εἶναι καὶ Σωκράτην, φῶ πλὴν τριβωνος καὶ βακτηρίας οὐδὲν ἦν. τίς οὖν εἶπεν ἴστοριογράφος ἢ ποιητής; ἢ ε ποῦ Θουκυδίδης τὸν Σωκράτη παρενέχωσε τὸν Πλάτωνος στρατιώτην; ‘τί γὰρ ἀσπίδι ἔνυνθημα καὶ βακτηρίᾳ;’ πότε δὲ καὶ εἰς Ποτίδαιαν ἐστρατεύσατο, ὡς ἐν τῷ Χαρμίδῃ εἰρηκεν ὁ Πλάτων (p. 153 b) φάσκων αὐτὸν καὶ τῶν ἀριστείων τότε Ἀλκιβιάδη παραχωρῆσαι (symp. p. 220 e); τοῦτο οὕτε Θουκυδίδου ἀλλ’ οὐδ’ 20 Ἰσοκράτους εἰρηκότος ἐν τῷ περὶ τοῦ ξεύγους. ποίας δὲ καὶ μάχης γενομένης ἔλαβε τὰ ἀριστεῖα Σωκράτης καὶ τί πράξας ἐπιφανὲς καὶ διάσημον; καθόλου μάχης

4 δημοχάρης κράτης Α δημόχαριν C: corr. Ruhnken, cf. p. 187 d 10 ἴστορηκότος ἔτερον (l. ἔτέρον) C 11 τῶν add. 5, sed pro πάνταν requiro πολλῶν 19 παρενεχώρισε Madv 20 sq τι — βακτηρίᾳ comici poetae versus fort. ex Aeschylī Lycurgia expressus, cf. Arist. Thesm. 135 24 οὐδ’ Di: οὐτ’ Α

μηδεμιᾶς συμπεσούσης, ὡς ἴστόρηκε Θουκυδίδης. οὐκ
άρνεσθεὶς δὲ ταύτη τῇ τερατολογίᾳ ὁ Πλάτων ἐπάγει
καὶ τὴν ἐπὶ Δηλίῳ γενομένην, μᾶλλον δὲ πεπλαισμένην
ἀνδραγαθίαν. εἰ γὰρ καὶ τὸ Δήλιον ἥρηκει Σωκράτης,
ώς ἴστορει Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος ἐν τοῖς πρὸς τὸν
Φιλοσωκράτην, ἅμα τοῖς πολλοῖς ἀσχημόνως ἀν ἔφυγε,
Παγώνδου (Thuc. IV 96) δύο τέλη περιπέμψαντος τῶν
ἱππέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς περὶ τὸν λόφον. τότε γὰρ οἱ
216μὲν πρὸς τὸ Δήλιον τῶν Ἀθηναίων ἔφυγον, οἱ δ' ἐπὶ¹⁰
θάλατταν, ἄλλοι δὲ ἐπὶ Ὥρωπόν, οἱ δὲ *(πρὸς)* Πάρνηθα
τὸ ὅρος· Βοιωτοὶ δ' ἔφεπόμενοι ἔκτεινον καὶ μάλιστα
οἱ ἵππεῖς οἱ τε αὐτῶν καὶ *(οἱ)* Λοκρῶν. τοιούτου οὖν
κυδοιμοῦ καὶ φόβου καταλαβόντος τοὺς Ἀθηναίους, μόνος
Σωκράτης ‘βρευθυόμενος καὶ τῷ φθαλμῷ παραβάλλων’
(Arist. nub. 362 ap. Plat. symp. p. 221 b) εἰστήκει ἀναστέλλων
15 τὸ Βοιωτῶν καὶ Λοκρῶν ἵππικόν; καὶ ταύτης τῆς ἀν-
δρείας αὐτοῦ οὐ Θουκυδίδης μέμνηται, οὐκ ἄλλος
οὔδεις ... ποιητής. πῶς δὲ καὶ τῶν ἀριστείων Ἀλιβιάδῃ
ἢ παραχωρεῖ τῷ μηδ' ὅλως κεκουινωνηότι ταύτης τῆς
στρατείας; ἐν δὲ τῷ Κρίτωνι (p. 52 b) ὁ τῇ Μνημοσύνῃ
φίλος Πλάτων οὐδὲ ποιήσασθαι πώποτε ἀποδημίαν
τὸν Σωκράτη ἔξω τῆς εἰς Ἰσθμὸν θεωρίας εἶρηκε.
καὶ Ἀντισθένης δ' ὁ Σωκρατικὸς περὶ τῶν ἀριστείων
τὰ αὐτὰ τῷ Πλάτωνι ἴστορει. ‘οὐκ ἔστιν δ' ἔτυμος
ὅ λόγος οὗτος (Stesich. fr. 32).’ χαρίζεται γὰρ καὶ ὁ
25

4 ἥρηκει A: corr. Pors   5 πρατήτιος A, cf. C. Schmidt de Herod. Crat. p. 2   6. 7 ἔφενγεν, ἄγων δ' οὐ A: corr. Mus, nisi quod ἔφυγε corr. Mein   10 πρὸς add. e Thuc   12 ὅτι ἔαντων A: corr. e Thuc   18 supplem-
dum fere οὐδεὶς *(οὕτε συγγραφεὺς ἀλλ' οὐδὲ)* ποιητής   21
πώποτε Plat: ποτὲ AC   22 εἰσιθμὸν A: corr. C   θεωρίας
Wilam: πορείας AC   25 [ὁ] λόγος Mein

κύων οὗτος πολλὰ τῷ Σωκράτει· ὅθεν οὐδετέρῳ αὐτῶν δεῖ πιστεύειν σκοπὸν ἔχοντας Θουκυδίδην. ὁ γὰρ Ἀντισθένης καὶ προσεπάγει τῇ φευδογραφίᾳ λέγων οὕτως· ‘ἡμεῖς δὲ ἀκούομεν κάν τῇ πρὸς Βοιωτοὺς μάχη τὰ ἀριστεῖά σε λαβεῖν. — εὐφήμει, ὡς ξένε· Ἀλκιβιάδου τὸ γέρας, οὐκ ἐμόν. — σοῦ γε δόντος, ὡς ημεῖς ἀκούομεν?’ ὁ δὲ Πλάτωνος Σωκράτης εἰς Ποτίδαιαν λέγει παρεῖναι καὶ τῶν ἀριστείων Ἀλκιβιάδῃ παρακεχωρηκέναι. προτερεῖ δὲ κατὰ πάντας τοὺς Ἰστορικοὺς τῆς ἐπὶ Δήλιον στρατείας ἡ περὶ Ποτίδαιαν, ἡς Φορμίων ἐστρατήγει.

56. πάντ’ οὖν φεύδονται οἱ φιλόσοφοι καὶ πολλὰ παρὰ τοὺς χρόνους γράφοντες οὐκ αἰσθάνονται, καθάπερ οὐδὲ ὁ καλὸς Εἰνοφῶν, ὃς ἐν τῷ Συμποσίῳ (c. 1, 2) ὑποτίθεται Καλλίαν τὸν Ἰππονίκου Αὐτολύκου τοῦ Λύκωνος ἐρῶντα καὶ νενικηότος αὐτοῦ παγκράτιου ἐστίασιν ποιούμενον καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις δαιτυμόσι παρόντα <αὐτὸν> τὸν ἵσως μηδὲ γεννηθέντα ἡ περὶ τὴν παιδικήν ἡλικίαν ὑπάρχοντα. ἐστὶν δὲ οὗτος ὁ καιρὸς καθ’ ὃν Ἀριστίων ἀρχῶν ἦν. ἐπὶ τούτου γὰρ Εὔπολις τὸν Αὐτόλυκον διδάξας διὰ Δημοστράτου χλευάζει τὴν νίκην τοῦ Αὐτολύκου. πάλιν ὁ Εἰνοφῶν ποιεῖ τὸν Σωκράτην λέγοντα ἐν τῷ Συμποσίῳ ταυτὶ (c. 8, 32). ‘καίτοι Πανσανίας γε ὁ Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ ἐραστῆς ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀκρασίας συγκαλινδουμένων εἰρηκεν ὡς καὶ στράτευμα ἀλκιμώτατον ἀν γένοιτο ἐκ παιδικῶν καὶ ἐραστῶν. τούτους γὰρ ἀν ἔφη οἰεσθαι μάλιστα ἀν αἰδεῖσθαι ἀλλήλους ἀποιπεῖν, θαυμαστὰ λέγων, εἴ γε οἱ ψόγον τε ἀφροντιστεῖν καὶ

1 οὐδὲ ἐτέρῳ A 13 αἰσχύνονται Wilam 16. 17 παγκράτειον A 18 αὐτὸν add. Cas 29 ψόγον γε A ψόγον C

ἀναισχυντεῖν πρὸς ἀλλήλους ἐθιξόμενοι, οὗτοι μάλιστ'
 2 αἰσχύνονται αἰσχρόν τι ποιεῖν.² ὅτι μὲν οὖν τούτων
 οὐδὲν εἴρηκεν Παυσανίας ἔξεστι μαθεῖν ἐκ τοῦ Πλά-
 τωνος Συμποσίου. Παυσανίου γὰρ οὐκ οἶδα σύγ-
 γραμμα, οὐδ' εἰσῆκται παρ' ἄλλῳ λαλῶν οὗτος περὶ
 χρήσεως ἐραστῶν καὶ παιδικῶν ἢ παρὰ Πλάτωνι πλὴν
 εἴτε κατέψευσται τοῦτο Ξενοφῶν εἰτ' ἄλλως γεγραμ-
 μένων τῷ Πλάτωνος ἐνέτυχε Συμποσίῳ, παρείσθω· τὸ
 δὲ κατὰ τοὺς χρόνους ἀστόχημα λεκτέον. Ἀριστίων,
 ἐφ' οὐ τὸ συμπόσιον ὑπόκειται συνηγμένον, πρὸ τεσ-
 10 217σάρων ἐτῶν Εὔφημου πρότερος ἥρξεν, καθ' ὃν Πλά-
 των τὰ Ἀγάθωνος νικητήρια γέγραφεν, ἐν οἷς Παν-
 σανίας τὰ περὶ τῶν ἐρωτικῶν διεξέρχεται. θαυμαστὸν
 οὖν καὶ τερατῶδες, εἰ τὰ μῆπω ὁμοία, μετὰ δὲ
 τέτταρα ἔτη ἐπιχειρηθέντα παρ' Ἀγάθωνι Σωκράτης 15
 παρὰ Καλλίᾳ δειπνῶν εὐθύνει <ώς> οὐ δεόντως ὁμ-
 θέντα. 57. ὅλως δὲ ληρός ἐστι τῷ Πλάτωνι τὸ Συμ-
 πόσιον. ὅτε γὰρ Ἀγάθων ἐνίκα, Πλάτων ἦν δεκα-
 τεσσάρων ἐτῶν. ὃ μὲν γὰρ ἐπὶ ἀρχοντος Εὔφημου
 στεφανοῦται Ληναίοις, Πλάτων δὲ γεννᾶται ἐπὶ Απολ-
 λοδώρου τοῦ μετ' Εὐθύδημον ἀρχαντος· δύο δὲ καὶ
 20 ὅγδοήκοντα βιώσας ἔτη μετήλλαξεν ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ
 μετὰ Καλλίμαχον, ὃς ἐστιν ὅγδοηκοστὸς καὶ δεύτερος.
 ἀπὸ δὲ Απολλοδώρου καὶ τῆς Πλάτωνος γενέσεως τεσ-
 σαρεσπαιδένατός ἐστιν ἀρχων Εὔφημος, ἐφ' οὐ τὰ 25
 ἐπινίαια Ἀγάθωνος ἐστιῶνται. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Πλά-
 των δηλοῖ τὴν συνουσίαν ταύτην πρὸ πολλοῦ γεγο-

2 αἰσχυνοῦνται recte Valck
 nisi forte καθ' ἦν ἀρχὴν aut intellegi potest aut suppleri debet
 16 ως add. K 17 fort. ὅλως δὲ λελήρηται τῷ, nisi τοῦ Πλά-
 τωνος scribere praestat 24 ἀπὸ δὲ Mus: ἐπὶ δὲ A

νέναι, λέγων οὗτως ἐν τῷ Συμποσίῳ (p. 172 c). ‘. . . εἰ νεωστὶ ἡγεῖ τὴν συνουσίαν γεγονέναι, ὥστε κάμε παραγενέσθαι. ἔγὼ γάρ, ἔφη. πόθεν, ἦν δ’ ἔγώ, ω̄ c Γλαύκων; οὐκ οἶσθ’ ὅτι πολλῶν ἐτῶν Ἀγάθων οὐκ δ’ ἐπιδεδήμηκε;’ καὶ προελθών φησιν· ‘ἀλλ’ εἰπέ μοι, πότε ἐγένετο ἡ συνουσία αὕτη; καὶ γὼ εἰπον ὅτι παίδων ἔτι ὄντων ἡμῶν, ὅτε τῇ τραγῳδίᾳ ἐνίκησεν δ’ Ἀγάθων.’ ὅτι δὲ πολλὰ δὲ Πλάτων παρὰ τοὺς χρόνους ἀμαρτάνει δῆλον ἐστιν ἐκ πολλῶν. κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα ποιη-
10 τὴν (fr. adesp. 86 a B⁴) ‘ὅττι κεν ἐπ’ ἀκαιρίμαν γλωτταν ἔλθῃ’, τοῦτο μὴ διακρίνας γράφει. οὐ γὰρ ἀγράφως τι ἔλεγεν, ἀλλὰ πάνυ ἐσκεμμένως, 58. ω̄ς ἐν τῷ d Γοργίᾳ γράφων φησίν (p. 471 a). ‘ἄθλιος ἄρα οὗτος δ’ Ἀρχέλαος ἐστι κατὰ τὸν σὸν λόγον. — εἰπερ γε, ω̄
15 φίλε, ἄδικος.’ είτε δητῶς εἰπών ω̄ς κατέχοντος τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν Ἀρχελάου προβὰς γράφει τάδε (p. 503 c). ‘καὶ Περικλέα τοῦτον <τὸν> νεωστὶ τετελευτηκότα.’ εἰ δὲ νεωστὶ τετελεύτηκε Περικλῆς, Ἀρχέλαος οὖπω κύριός ἐστι τῆς ἀρχῆς. εἰ δ’ οὗτος βασιλεύει,
20 πρὸ πολλοῦ πάνυ χρόνου ἀπέθανε Περικλῆς. Περδίκας τοίνυν πρὸ Ἀρχελάου βασιλεύει, ω̄ς μὲν δὲ Ἀκάνθιός φησιν Νικομήδης, ἕτη μα’, Θεόπομπος δὲ λέ, Ἀναξιμένης μ’, Ιερώνυμος κη’, Μαρσύας ε
25 δὲ καὶ Φιλόχορος κη’. τούτων οὖν διαφόρως ίστοριμένων λάβωμεν τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν τὰ κη’ ἔτη. Περικλῆς δ’ ἀποθνήσκει κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἀργοντος Ἐπαμείνονος, ἐφ’ οὗ

3 ἔσθην A   3. 4 ὁ λύκων A   5 προσελθὼν A: corr. Mus
11. 12 οὐ γὰρ — ἐσκεμμένως verba corrupta, sed utique cum
eis quae secuntur coniungenda, et ὡς fort. delendum   17 τὸν
add. e Plat   18 εἰδέναι εἰ δὲ νεωστὶ A: corr. Mus

τελευτῆς . . . Περδίκηας καὶ τὴν βασιλείαν Ἀρχέλαος διαδέχεται. πῶς οὖν νεωστὶ κατὰ Πλάτωνα τελευτᾶ Περικλῆς; ἐν δὲ τῷ αὐτῷ Γοργίᾳ ὁ Πλάτων τὸν Σωκράτη ποιεῖ λέγοντα (p. 473 extr.)· ‘καὶ πέρυσιν βουτεύειν λαχών, ἐπειδὴ ἡ φυλὴ ἐποντάνευε καὶ ἔδει με ⁵ ἐπιψηφίζειν, γέλωτα παρεῖχον καὶ οὐκ ἡδυνάμην ἐπιψηφίσαι.’ τοῦτο ὁ Σωκράτης οὐ κατὰ ἀδυναμίαν ἐποίησεν, ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ ἀνδραγαθίαν· οὐ γὰρ ἡβούλετο λύειν δημοκρατίας νόμους. παρίστησι δὲ τοῦτο σαφῶς ὁ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἐλληνικῶν ἐκτιθεὶς οὕτως ¹⁰ (c. 7, 14)· ‘τῶν δὲ προτάνεων τινῶν οὐ φασκόντων προ-
218θήσειν τὴν διαψήφισιν παρὰ τοὺς νόμους, αὗτις Καλλίξεινος ἀναβὰς κατηγόρει αὐτῶν. οὐ δὲ ἐβόων καλεῖν τοὺς οὐ φάσκοντας· οἱ δὲ προτάνεις φοβηθέντες ὡμολόγουν ἅπαντες προθήσειν πλην Σωκράτους τοῦ Σω-
15 φρονίσκου. οὗτος δὲ οὐκ ἔφη, ἀλλὰ κατὰ τοὺς νόμους πάντα ποιήσειν.’ οὗτός ἐστιν διαψηφισμὸς ὁ γενόμενος κατὰ τῶν περὶ Ἐρασινίδην στρατηγῶν, διτι τοὺς ἐν Ἀργινούσσαις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἀπολομένους οὐκ ἀνείλοντο. ἐγένετο δὲ ἡ ναυμαχία ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίου, τῆς Περικλέους τελευτῆς ὕστερον ἔτεσιν εἶκοσι καὶ τέτταρσιν.

b 59. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ διάλογος, μετὰ τὴν Ἰππονίκου τελευτὴν γενόμενος παρειληφότος ἥδη τὴν οὔσιαν Καλλίου, τοῦ Πρωταγόρου (μέμνηται) ²⁵ παραγεγονότος τὸ δεύτερον οὐ πολλαῖς πρότερον ἡμέραις (p. 309 d). ὁ δ' Ἰππόνικος ἐπὶ μὲν Εὐθυνδήμου

¹ hiatum not. Cas, cuius supplementa dubia sunt admodum 7—17 de suo interposuit Athenaeus, cf. C. Schmidt de Herod. Crat. p. 7 12. 18 Καλλίξενος Di 13 κατηγορεῖ AC 16 ἀλλ ἡ Xen 25 μέμνηται add. Cas

ἀρχοντος στρατηγῶν παρατέτακται μετὰ Νικίου πρὸς
Ταναγραίους καὶ τοὺς παραβοηθοῦντας Βοιωτῶν καὶ
τῇ μάχῃ νευκήηε. τέθνηκε δὲ πρὸ τῆς ἐπ' Ἀλκαίου
διδασκαλίας τῷν Εὐπόλιδος Κολάκων οὐ πολλῷ χρόνῳ
κατὰ τὸ εἰκός. πρόσφατον γάρ τινα τοῦ Καλλίου τὴν ε
παράληψιν τῆς οὐσίας ἐμφαίνει τὸ δρᾶμα. ἐν οὖν
τούτῳ τῷ δράματι Εὔπολις τὸν Πρωταγόραν ὡς ἐπι-
δημοῦντα εἰσάγει (I 297 K), Ἀμειψίας δ' ἐν τῷ Κόνυφ
δύο πρότερον ἔτεσιν διδαχθέντι οὐ καταριθμεῖ αὐτὸν
10 (I 673 K) ἐν τῷ τῶν φροντιστῶν χορῷ. δῆλον οὖν ὡς
μεταξὺ τούτων τῶν χρόνων παραγέγονεν. ὁ δὲ Πλά-
των καὶ τὸν Ἡλεῖον Ἰππίαν συμπαρόντα ποιεῖ [ἐν] τῷ
Πρωταγόρᾳ μετά τινων ἴδιων πολιτῶν (p. 314 c 315 b),
οὓς οὐκ εἰκός ἐν Ἀθήναις ἀσφαλῶς διατρίβειν πρὸ
15 τοῦ τὰς ἐνιαυσίας ἐπὶ Ἰσάρχου [τοῦ] Ἐλαφηβοιλῶνος δ
συντελεσθῆναι σπουδάσ. ὃ δὲ τὸν διάλογον ὑφίσταται
γινόμενον περὶ τοὺς καιροὺς τούτους καθ' οὓς αἱ σπου-
δαὶ προσφάτως ἐγεγόνεσαν· λέγει γοῦν (p. 327 d). ‘εἰ
γάρ εἰεν ἄνθρωποι ἄγριοι οἵους πέρυσι Φερενφάτης
20 ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν ἐπὶ Ληναίφ.’ ἐδιδάχθησαν δὲ οἱ
“Ἄγριοι ἐπ' Ἀριστίωνος ἀρχοντος, ἀφ' οὗ ἐστιν ἀρχων
Ἀστύφιλος, πέμπτος ὃν ἀπὸ Ἰσάρχου, καθ' ὃν αἱ
σπουδαὶ ἐγένοντο. Ἰσαρχος γάρ, εἰτ' Ἀμεινίας, μεθ'
ὅν Ἀλκαῖος, εἰτ' Ἀριστίων, εἰτ' Ἀστύφιλος. παρὰ τὴν ε
25 ἰστορίαν οὖν δὲ Πλάτων ἐν τῷ διαλόγῳ εἰς τὰς Ἀθήνας
παράγει πολεμίους ὅντας τοὺς περὶ τὸν Ἰππίαν, μὴ
τῇς ἐκεχειρίας αὐτῆς μενούσης.

6. 7 fort. ἐν τούτῳ οὖν τῷ 8 τῷ κοινῷ A: corr. Cas
12 ἐν del. Wilam 14 οὓς Mus: ὡς A 15 τοῦ del. Mus
20 ἐπιληναία A 21 requireo ἐστιν <δὲ ἐφεξῆς> ἀρχων 26.
27 haec gravius turbata

60. καν ἄλλοις δ' ὁ Πλάτων φησὶ (apol. p. 21 a) **Χαιρεφῶντα** ἐρωτῆσαι τὴν Πυθίαν εἰ τις εἶη Σωκράτους σοφώτερος· καὶ τὴν ἀνελεῖν μηδένα. καν τούτοις δὲ μὴ συμφωνῶν **Ξενοφῶν** φησὶ (apol. 14). ‘**Χαιρεφῶντος** γάρ ποτε ἐπερωτήσαντος ἐν Δελφοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀνελεῖν δὲ Ἀπόλλων **〈πολλῶν〉** παρόντων μηδένα εἶναι ἀνθρώπων ἐμοῦ μήτε δικαιότερον μήτε σωφρονέστερον.’ πᾶς οὖν εὐλογον ἢ πιθανὸν Σωκράτη τὸν διμολογοῦντα μηδὲν ἐπιστασθαι σοφώτατον απάντων ὑπὸ τοῦ πάντα ἐπισταμένου θεοῦ ἀναρρηθῆναι; εἰ γὰρ τοῦτό ἔστι σοφία, τὸ μηδὲν εἰδέναι, τὸ πάντα εἰδέναι φαντάτης ἀν εἶη. τις δ' ἦν χρεία τῷ Χαιρεφῶντι παρενοχλεῖν τὸν θεόν περὶ Σωκράτους πυνθανόμενον; αὐτὸς γάρ ἦν ἀξιόπιστος ὑπὲρ αὐτοῦ λέγων ὡς οὕτη 219 ἐστι σοφός. ‘βλὰξ γάρ τις ἦν τοιαῦτ’ ἐρωτῶν τὸν θεόν,’ ὡς ἂν εἰ καὶ τοιαῦτα, τίνα τῶν Ἀττικῶν ἐρῶν ἄλλ’ ἔστι μαλακώτερα, εἰ τῶν ἐν Βάκτροις καμήλων εἰσὶ τινες δυνατώτεροι, ἢ εἰ Σωκράτους ἔστι τις σιμότερος; τοὺς γὰρ τὰ τοιαῦτα πυνθανομένους εὐστόχως ἐπιρραπίζει ὁ θεός, ὡς καὶ τὸν πυθόμενον, εἰτ’ **Αἴσωπός** ἔστιν δὲ λογοποιὸς ἢ ἄλλος τις,

πᾶς ἂν πλούτησαιμι, **Διὸς** καὶ **Αητοῦς** νιέ;

χλευάζων ἀπεκρίνατο.

εἰ τὸ μέσον κτήσαιο **Κορίνθου** καὶ **Σικυῶνος**.

4 **Ξενοφῶντι** A: corr. Di, nisi praestat **Ξενοφῶντι**, **〈δε〉** φησὶ, quod coni. Cas 6 **πολλῶν** om. A 13 fort. πυνθανομένῳ
 15 **βλὰξ** **πτλ'** trimetrum agnoverit Di, eiusdemque poetae comicī frustula in eis quae secuntur latere videntur 16 **τοιαῦτα**
 τινά, τῶν A: corr. K 17 εἰ τῶν K: ἢ τῶν A καμήλων
 Boissonade: καὶ μήδων A καὶ μήδοις C 18. 19 σιμότερος
 AC: corr. Mus 20 εἰτ' C: ἥτοι A

61. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὡν ὁ Πλάτων εἰρηκε περὶ Σω-
κράτους τῶν καμικῶν τις εἰρηκεν, οὗθ' ὅτι μαίας ⁶
βλοσυρᾶς υἱὸς ἦν (Theaet. p. 149 a) οὗθ' ὅτι Ξανθίππη
χαλεπὴ ἦν γυνή, ἥτις καὶ νιπτῆρας αὐτοῦ κατέχει τῆς
5 κεφαλῆς, οὗθ' ὡς Ἀλκιβιάδη συνεκοιμήθη ὑπὸ τὴν
αὐτὴν γενόμενος χλαῖναν (symp. p. 219 b). καίτοι ἀναγ-
καίον ἦν τοῦτο ἐκκωδωνισθῆναι ὑπὸ Ἀριστοφάνους
τοῦ καὶ ἐν τῷ συμποσίῳ κατὰ Πλάτωνα· οὐ γὰρ ἂν
10 έσίγησε τοῦτ' Ἀριστοφάνης ... ὡς τοὺς νέους διαφεί-
ροντος. Ἀσπασία μέντοι ἡ σοφὴ τοῦ Σωκράτους
διδάσκαλος τῶν φητοφικῶν λόγων ἐν τοῖς φερομένοις ε-
ώς αὐτῆς ἔπειτιν, ἀπερὶ Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος παρέ-
θετο, φησὶν οὕτως (cf. Bergk PL⁴ II 288).

Σώκρατες, οὐκ ἔλαθέσι με πόθῳ δηγμεῖς φρένα τὴν

σὴν

15 παιδὸς Δεινομάχης καὶ Κλεινίου. ἀλλ' ὑπάκουουσον,
εἰ βούλει σοι ἔχειν εὖ παιδιά· μηδ' ἀπιθήσῃς
ἀγγέλῳ, ἀλλὰ πιθοῦ· καί σοι πολὺ βέλτιον ἔσται.

5 6 κάγὼ ὅπως ἥκουσα, χαρᾶς ὑπὸ σῶμα λιπάνθη
20 Ιδρῶτι, βλεφάρων δὲ γόος πέσεν οὐκ ἀθελήτῳ. d
στέλλου πλησάμενος θυμὸν Μούσης κατόχοιο,
7 ἢ τόνδ' αἰρήσεις, ὥστιν δ' ἐνίει ποθέοντιν·
8 ἀμφοῖν γὰρ φιλίας ἥδ' ἀρχῇ· τῇδε καθέξεις
10 αὐτόν, προσβάλλων ἀκοαῖς ὀπτήρια θυμοῦ.

1. 2 οὐδὲν ὡν ὁ Πλ. εἶπε περὶ Σωκρ. οὐδὲ καμικός τις C,
unde v. 1 οὐδὲν pro οὐδ' Schw 3 sq de Xanthippe haec non
habet Plato 5 Ἀλκιβιάδης A: corr. C 9 supplendum
fere Ἀριστοφάνης <ό τὰ πάντα κατηγορῶν αὐτοῦ> ὡς 12 κρα-
τήτιος A 16 δὲ ενομαχῆς A: corr. Mus 17 σοι Mus: σὺ
A ἀπειθήσῃς A: corr. Mus 19 ὅπως Mus: πῶς A λι-
πάνθη K: λιπαίνω A 20 δέος Mein ἀθελήτως A: corr.
K 22 ηι τονδερησεις A: corr. Mus ωσιδεινη A: ώστιν K
δ' ἐνίει Wilam ποθέοντιν Bothe: ποθοισιν A

60. καν ἄλλοις δ' ὁ Πλάτων φησὶ (apol. p. 21 a) Χαιρεφῶντα ἐρωτῆσαι τὴν Πυθίαν εἰ τις εἶη Σωκράτους σοφώτερος· καὶ τὴν ἀνελεῖν μηδένα. καν τούτοις δὲ μὴ συμφωνῶν ξενοφῶν φησι (apol. 14). ‘Χαιρεφῶντος γάρ ποτε ἐπερωτήσαντος ἐν Δελφοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀνεῖλεν δὲ Ἀπόλλων *(πολλῶν)* παρόντων μηδένα εἶναι ἀνθρώπων ἐμοῦ μήτε δικαιότερον μήτε σωφρονέστερον.’ πᾶς οὖν εὐλογον ἢ πιθανὸν Σωκράτη τὸν ὅμολογοντα μηδὲν ἐπίστασθαι σοφώτατον απάντων ὑπὸ τοῦ πάντα ἐπισταμένου θεοῦ ἀναρρηθῆναι; εἰ γὰρ τοῦτό ἔστι σοφία, τὸ μηδὲν εἰδέναι, τὸ πάντα εἰδέναι φαντάτης ἀν εἴη. τις δ' ἦν χρεία τῷ Χαιρεφῶντι παρενοχλεῖν τὸν θεὸν περὶ Σωκράτους πυνθανόμενον; αὐτὸς γάρ ἦν ἀξιόπιστος ὑπὲρ αὐτοῦ λέγων ως οὕκ 219 ἔστι σοφός. ‘βλὰξ γάρ τις ἦν τοιαῦτ' ἐρωτῶν τὸν θεόν,’ ως ἀν εἰ καὶ τοιαῦτα, τίνα τῶν Ἀττικῶν ἐρίσων ἄλλ' ἔστι μαλακώτερα, εἰ τῶν ἐν Βάκτροις καμήλων εἰσὶ τινες δυνατώτεροι, ἢ εἰ Σωκράτους ἔστι τις σιμότερος; τὸν γὰρ τὰ τοιαῦτα πυνθανομένους εὐστόχως ἐπιρραπίζει ὁ θεός, ως καὶ τὸν πυθόμενον, εἰτ' Αἰσωπός ἔστιν δὲ λογοποιὸς ἢ ἄλλος τις,

πᾶς ἀν πλούτησαιμι, Διὸς καὶ Αητοῦς νιέ;
χλευάζων ἀπεκρίνατο.

εἰ τὸ μέσον πτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.

4 ξενοφῶντι A: corr. Di, nisi praestat ξενοφῶντι, *<δε>* φησι, quod coni. Cas 6 πολλῶν om. A 13 fort. πυνθανομένων
 15 βλὰξ οὐλ' trimetrum agnoscit Di, eiusdemque poetae comicī frustula in eis quae secuntur latere videntur 16 τοιαῦτα τινά, τῶν A: corr. K 17 εἰ τῶν K: ἢ τῶν A καμήλων Boissonade: καὶ μήδων A καὶ μήδοις C 18. 19 σιμότερος AC: corr. Mus 20 εἰτ' C: ἡτοι A

61. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὡν δὲ Πλάτων εἰρηκε περὶ Σω-
κράτους τῶν κωμικῶν τις εἰρηκεν, οὗθ' ὅτι μαίας ἢ
βλοσυρᾶς υἱὸς ἦν (Theat. p. 149 a) οὗθ' ὅτι Ξανθίππη
χαλεπὴ ἦν γυνή, ἵτις καὶ νιπτῆρας αὐτοῦ κατέχει τῆς
5 κεφαλῆς, οὗθ' ὥστε Ἀλκιβιάδῃ συνεκοιμήθη ὑπὸ τὴν
αὐτὴν γενόμενος χλαῖναν (symp. p. 219 b). καίτοι ἀναγ-
καῖον ἦν τοῦτο ἐκκωδωνισθῆναι ὑπὸ Ἀριστοφάνους
τοῦ καὶ ἐν τῷ συμποσίῳ κατὰ Πλάτωνα· οὐ γὰρ ἂν
ἔσίγησε τοῦτ' Ἀριστοφάνης ... ὡς τοὺς νέους διαφθεί-
10 ρούντος. Ἀσπασία μέντοι ἡ σοφὴ τοῦ Σωκράτους
διδάσκαλος τῶν φητορικῶν λόγων ἐν τοῖς φερομένοις ο
ώς αὐτῆς ἔπεσιν, ἀπερὶ Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος παρέ-
θετο, φησὶν οὕτως (cf. Bergk PL⁴ II 288).

Σώκρατες, οὐκ ἔλαθές με πόθῳ δηγμεὶς φρένα τὴν

15 σὴν
παιδὸς Δεινομάχης καὶ Κλεινίου. ἀλλ' ὑπάκουουσον,
εἰ βούλει σοι ἔχειν εὖ παιδικά· μηδ' ἀπιθήσης
ἀγγέλῳ, ἀλλὰ πιθοῦ· καί σοι πολὺ βέλτιον ἔσται.
5 κάγὼ ὅπως ἥμουσα, χαρᾶς ὑπὸ σῶμα λιπάνθη
ιδρῶτι, βλεφάρων δὲ γόος πέσεν οὐκ ἀθελήτῳ. d
20 στέλλουν πλησάμενος θυμὸν Μούσης κατόχοιο,
ἢ τόνδ' αἰρήσεις, ὥστιν δ' ἐνίει ποθέονσιν·
ἀμφοῖν γὰρ φιλίας ἥδ' ἀρχή· τῇδε καθέξεις
10 αὐτόν, προσβάλλων ἀκοαῖς ὀπτήρια θυμοῦ.

1. 2 οὐδὲν ὡν δὲ Πλ. εἶπε περὶ Σωκρ. οὐδὲ κωμικός τις C,
unde v. 1 οὐδὲν pro οὐδ' Schw 3 sq de Xanthippe haec non
habet Plato 5 Ἀλκιβιάδης A: corr. C 9 supplendum
fere Ἀριστοφάνης <οὐ τὰ πάντα κατηγορῶν αὐτοῦ> ὡς 12 κρα-
τήτιος A 16 δὲ ενομαχης A: corr. Mus 17 σοι Mus: σὺ
A ἀπειθήσης A: corr. Mus 19 ὅπως Mus: πᾶς A λι-
πάνθη K: λιπάνω A 20 ὁδός Mein ἀθελήτως A: corr.
K 22 ηι τονδερησεις A: corr. Mus ωσιδεινη A: ὥστιν K
δ' ἐνίει Wilam ποθέονσιν Bothe: ποθοισιν A

κυνηγεῖ οὖν ο καλὸς Σωκράτης ἐρωτοδιδάσκαλον ἔχων τὴν Μιλησίαν, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς θηρεύεται, ώς δὲ Πλάτων ἔφη, λινοστατούμενος ὑπὸ Ἀλκιβιάδου. καὶ μήν ε οὐ διαλείπει γε κλαίων ώς ἄν, οἶμαι, δυσημερῶν. ἴδοῦσα γὰρ αὐτὸν ἐν οἴφῳ ἦν καταστήματι Ἀσπασία 5 φησίν.

τίπετε δεδάκοντας, φίλε Σώκρατες; ἢ σ' ἀνακινεῖ στέρονοις ἐνναίων σκηπτὸς πόθος ὅμιλοι θραυσθεῖς παιδὸς ἀνικήτου; τὸν ἐγὼ τιθασόν σοι ὑπέστην ποιῆσαι.

10

ὅτι δὲ ὄντως ἥρα τοῦ Ἀλκιβιάδου δῆλον ποιεῖ Πλάτων ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ, καίτοι μικρὸν ἀπολείποντος τῶν τριάκοντα ἑτῶν. λέγει δὲ οὕτως (p. 309 a). ‘πόθεν, ὡς Σώκρατες, φαίνει; ἢ δηλαδὴ ἀπὸ κυνηγεσίου τοῦ περὶ τὴν Ἀλκιβιάδου ὥραν; καὶ μήν μοι καὶ πρώην 15 ἰδόντι καλὸς ἐφαίνετο δὲ ἀνήρ ἔτι ἀνήρ μέντοι, ὡς Σώκρατες, ώς γε ἐν ἡμῖν αὐτοῖς εἰρηνίσθαι, καὶ πώ-
220γωνος ἥδη ὑποπιμπλάμενος. — εἰτα τί δὴ τοῦτο; οἱ σὺ μέντοι Ὁμῆδοι ἐπαινέτησι εἰ, δος ἔφη (κ 279) χαρι-εστάτην ἥβην εἶναι τοῦ ὑπηνήτου, ἦν νῦν Ἀλκιβιάδης 20 αὐτὸς ἔχει.’

62. πεφύκασι δὲ οἱ πλεῖστοι τῶν φιλοσόφων τῶν ιωμικῶν κακήγοροι μᾶλλον εἶναι, εἰ γε καὶ Αἰσχύ-
νης δὲ Σωκρατικὸς ἐν μὲν τῷ Τηλαύγει (p. 25 Herm.) Κριτόβουλον τὸν Κρίτωνος ἐπ’ ἀμαθείᾳ καὶ φυπαρό- 25 τητι βίου ιωμικοῦ, τὸν δὲ Τηλαύγην αὐτὸν ἴματίου μὲν φορήσεως καθ’ ἡμέραν ἡμιωβέλιον ιναφεῖ τε-

4 κλαίων Schw: καλλίων A
9 ἀκινήτου Mein 18. 19 τούτου σὺ A
videtur delendum 25 ἀμαθίᾳ AC

8 σκηπτὸς πόθον Jacobs
21 αὐτὸς om. Plat,

λοῦντα μισθόν, κωδίῳ δὲ ἔξωσμένον καὶ τὰ ὑποδή-
ματα σπαρτίους ἐνημένον σαπροῖς, καὶ τελέσαντα τὸν δῆτορα οὐ μετρίως διαγελᾶ. ἐν δὲ τῇ Ἀσπασίᾳ (p. 16 H)
Ἴππονικον μὲν τὸν Καλλίου κοάλεμον προσαγορεύει,
5 τὰς δ' ἐκ τῆς Ἰωνίας γυναικας συλλήβδην μοιχάδας καὶ
κερδαλέας. ὁ δὲ Καλλίας αὐτοῦ (p. 12 H) περιέχει τὴν
τοῦ Καλίου πρὸς τὸν πατέρα διαφορὰν καὶ τὴν Προδίκου
καὶ Ἀναξαγόρου τῶν σοφιστῶν διαμώκησιν. λέγει γὰρ
ώς ὁ μὲν Πρόδικος Θηραμένην μαθητὴν ἀπετέλεσεν,
10 δ' ὁ δέ τερος Φιλόξενον τὸν Ἐφύξιδος καὶ Ἀριφράδην
τὸν ἀδελφὸν Ἀριγγάτου τοῦ καθαρωδοῦ, θέλων ἀπὸ ε-
τῆς τῶν δηλωθέντων μοχθηρίας καὶ περὶ τὰ φαῦλα
λιχνείας ἐμφανίσαι τὴν τῶν παιδευσάντων διδασκα-
λίαν. ἐν δὲ τῷ Ἀξιόχῳ (p. 20 H) πικρῶς Ἀλκιβιάδον
15 κατατρέχει ώς οἰνόφλυγος καὶ περὶ τὰς ἀλλοτρίας γυ-
ναικας σπουδάζοντος.

63. Ἀντισθένης δ' ἐν θατέρῳ τῶν Κύρων κακο-
λογῶν Ἀλκιβιάδην καὶ παράνομον εἶναι λέγει καὶ εἰς
γυναικας καὶ εἰς τὴν ἄλλην δίαιταν. συνεῖναι γάρ
20 φησιν αὐτὸν καὶ μητὸν καὶ θυγατρὸν καὶ ἀδελφῆ, ώς
Πέρσας. ὁ δὲ πολιτικὸς αὐτοῦ διάλογος ἀπάντων δ
καταδρομὴν περιέχει τῶν Ἀθήνησιν δημαγωγῶν, ὁ
δ' Ἀρχέλαος Γοργίου τοῦ δῆτορος, ἡ δὲ Ἀσπασία τῶν
Περικλέους υἱῶν Ξανθίππου καὶ Παράλου διαβολήν.
25 τούτων γὰρ τὸν μὲν Ἀρχεστράτου φησὶν εἶναι συμ-

1 κωδίῳ Cas (κωδίᾳ Mus): καμωδίᾳ A   2 καὶ τελέσαντα
τὸν A: latet adiectivum superlativum in -τατον (velut εὐτελέ-
στατον δῆτα δῆτορα), nam certum est etiam haec ad Telaugen
spectare, quem oratorem fuisse ex hoc ipso loco discimus
17 κυρῶν A   18 λέγει C: λέγων A, fort. λέγων — δίαιταν
συνεῖναι [γάρ] φησιν   20. 21 ώς τοὺς Πέρσας C

βιωτὴν τοῦ παραπλήσια ταῖς ἐπὶ τῶν μικρῶν οἰκημάτων ἐργαζομένου, τὸν δὲ Εὐφίμου συνήθη καὶ γνώριμον τοῦ φορτικὰ σκάπτοντος καὶ ψυχρὰ τοὺς συναντῶντας. καὶ Πλάτωνα δὲ μετονομάσας Σάθωνα ἀσυρῶς καὶ φορτικῶς τὸν ταύτην ἔχοντα τὴν ἐπιγραφὴν διάλογον ἔξεδωκε κατ' αὐτοῦ. τούτοις γὰρ τοῖς ἀνδράσιν οὐδεὶς ἀγαθὸς σύμβουλος εἶναι δοκεῖ, οὐ στρατηγὸς φρόνιμος, οὐ σοφιστὴς ἀξιόλογος, οὐ ποιητὴς ὡφέλιμος, οὐ δῆμος εὐλόγιστος ἀλλ' ἡ Σωκράτης ὁ μετὰ τῶν Ἀσπασίας αὐλητρίδων ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων συνδιατρίβων καὶ Πίστωνι τῷ θωρακοποιῷ διαλεγόμενος καὶ Θεοδότην διδάσκων τὴν ἑταίραν ὡς δεῖ τοὺς ἐραστὰς παλεύειν, ὡς Ξενοφῶν παρίστησιν ἐν δευτέρῳ Ἀπομνημονευμάτων (III 10, 9. 11, 15). τοιαῦτα γὰρ ποιεῖ αὐτὸν παραγγέλματα τῇ Θεοδότῃ λέγοντα, ἂν οὕτε Νικῶν ἡ Σαμία ἡ Καλλιστράτη ἡ Λεσβία ἡ Φιλαυνὶς ἡ Λευκαδία, ἀλλ' οὐδὲ ὁ Αθηναῖος Πυθόνικος συνεωράκασιν πόθων θέλγητρα· οὗτοι γὰρ περὶ ταῦτα ἡσχόληντο περιττῶς. ἐπιλείποι δὲ ἄν μ' ὁ πᾶς χρόνος, εἰ ἐκτίθεσθαι βουληθείην τὰς σεμνὰς τῶν φιλοσόφων μέμψεις. κατὰ γὰρ αὐτὸν δὴ τὸν Πλάτωνα (Phaedr. p. 229d)· ἐπιρρεῖ δὲ ὅχλος μοι τοιούτων Γοργόνων καὶ Πηγάσων καὶ ἄλλων ἀμηχάνων πλήθει τε καὶ ἀτοπίᾳ τερατολόγων τινῶν φύσεων· διόπερ κατασιωπήσομαι.

25

1 μικρῶν Cas, fort. μικρῶν delendum 5 ἀσύρως A: corr. Schw
 8 φρόνιμος Cas (vel νόμιμος): ὁ μῆμος A οὐ μῆμος C 9 οὐ δημότης Wilam, fort. οὐ δημότης *(χρηστός, οὐκ οἰκονόμος)* εὐλόγιστος ἀλλ' ἡ Schw: ἀλλὰ AC 11 Πίστιας est apud Xenophontem 12. 13 fort. ὅπως δεῖ 13 παλεύειν Iac: ἀπολαύειν A 18 πόθων θέλγητρα fort. poetae verba 19 ἐπιλείποι C 19. 20 με πᾶς χρόνος A με πᾶς ὁ χρόνος C: corr. Di 20 fort. *(πάσας)* τὰς 22 δὲ Plat: δὴ A om. Crectius 24 τερατολογιῶν et φύσεως AC

64. τοσαῦτα τοῦ Μασουρίου εἰπόντος καὶ ὑπὸ πάντων θαυμασθέντος διὰ σοφίαν ὁ Οὐλπιανὸς σιωπῆς γενομένης ἔφη· ‘δοκεῖτέ μοι, ἄνδρες δαιτυμόνες, σφοδροῖς κατηντλῆσθαι λόγοις παρὰ προσδοκίαν βεβαπτίσθαι τε τῷ ἀκράτῳ·

ἀνὴρ γὰρ ἔλκων οἶνον ὡς ὕδωρ ἵππος
Σκυθιστὶ φωνεῖ, οὐδὲ κόππα γινώσκων·
κεῖται δ' ἄναυδος ἐν πίθῳ κολυμβήσας,
κάθινπνος ὡς μήκωνα φάρμακον πίνων,

b

10 φησὶν ὁ Βυζάντιος Παρμένων (choliamb. p. 145), ἦ
ἀπολελίθωσθε ὑπὸ τῶν προειρημένων Γοργόνων; περὶ
ῶν <ώς> ὄντως γεγόνασί τινα ξῶα ἀπολιθώσεως ἀν-
θρώποις αἴτια, ἵστορεῖ Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἐν
δευτέρῳ ιτηνῶν ἱστορίας οὕτως· ‘τὴν γοργόνα τὸ
15 ξῶον καλοῦσιν οἱ ἐν Λιβύῃ Νομάδες, ὅπου καὶ γίνε-
ται, κατώβλεπον. ἐστὶν δέ, ὡς μὲν οἱ πλεῖστοι λέ-
γουσιν ἐκ τῆς δορᾶς σημειούμενοι, προβάτῳ ἀγρίῳ
δμοιον, ὡς δ' ἐνιοὶ φασι, μόσχῳ. ἔχειν δὲ λέγουσιν
αὐτὸ τοιαύτην ἀναπνοὴν ὥστε πάντα τὸν ἐντυχόντα
20 τῷ ξῶῳ διαφθείρειν. φέρειν δὲ χαίτην ἀπὸ τοῦ μετ- c
ώπου καθειμένην ἐπὶ τὸν δόφθαλμούς, ἦν δόπόταν
μόγις διασεισαμένη διὰ τὴν βαρύτητα ἐμβλέψῃ, πτε-
νει τὸν ὑπ’ αὐτῆς θεωρηθέντα υἱὸ τῷ πνεύματι, ἀλλὰ
τῇ γιγνομένῃ ἀπὸ τῶν ὄμμάτων φύσεως φορᾷ καὶ

4 σφοδροῖς — λόγοις poetae verba esse putat Di 7 μηδὲ
Scalig, κούδὲ Mein hiatu notato post γινώσκων κάππα C
9 φαρμάκων AC: corr. Cas 12 ὡς add. Mus 16 κατὰ
βλέπον A κατώβλεπτον C, cf. Ael. nat. an. 7, 5, κατώβλεπα
Mein 17 ὡς ἐκ τῆς δορᾶς σημειώσασθαι C, ubi omissa
quaes antecedunt ὡς — λέγουσιν 20 τῷ ξῶῳ fort. delendum
φορεῖν Hertw 22 βαθύτητα Mein, possis etiam δασύτητα
23 ὑπ’ αὐτῆς om. C: aut delendum aut ὑπ’ αὐτοῦ scribendum
24 φύσεως corruptum, om. C

νεκρὸν ποιεῖ. ἐγνώσθη δὲ οὕτως. τῶν μετὰ Μαρίου
 τινὲς ἐπὶ Ἰογόφθαν στρατευσαμένων ίδόντες τὴν γορ-
 γόνα δόξαντες τε διὰ τὸ κάτω νενευκέναι βραδέως τε
 κινεῖσθαι ἄγριου εἶναι πρόβατον ὥρμησαν ἐπ' αὐτὸ-
 δ ὡς κατεργασόμενοι οἷς εἶχον ἔιφεσι. τὸ δὲ πτοηθὲν 5
 διασεισάμενόν τε τὴν τοῖς ὅμμασιν ἐπικειμένην χαί-
 την παραχοῆμα ἐποίησε τοὺς δρυήσαντας ἐπ' αὐτὸ-
 νεκρούς. πάλιν δὲ καὶ πάλιν τὸ αὐτὸν ποιησάντων
 ἑτέρων νεκρῶν τε γενηθέντων, ἀεὶ τῶν προσφερομέ-
 νων ἀπολλυμένων, ἰστορήσαντές τινες παρὰ τῶν ἐπι- 10
 χωρίων τὴν τοῦ ζφόν φύσιν, μακρόθεν ἐνεδρεύσαντες
 αὐτὸν ἵππης τινες Νομάδες Μαρίου κελεύσαντος κατη-
 κόντισαν ἦκόν τε φέροντες πρὸς τὸν στρατηγὸν τὸ
 εθηρίον.⁹ τοῦτο μὲν οὖν ὡς ἦν ἄρα τοιοῦτο ἡ δορὰ
 ἡ τε Μαρίου στρατεία μηνύει· ἐκεῖνο μέντοι τὸ λε- 15
 γόμενον ὑπὸ τοῦ ἰστοριογράφου οὐκ ἐστι πιστόν, ὡς
 εἰσὶ τινες κατὰ τὴν Λιβύην ὀπισθονόμοι καλούμενοι
 βόες διὰ τὸ μὴ ἐμπροσθεν αὐτοὺς πορευομένους νέ-
 μεσθαι, ἀλλ' εἰς τούπισον ὑποχωροῦντας τοῦτο ποιεῖν.
 εἶναι γὰρ αὐτοῖς ἐμπόδιον πρὸς τὴν τοῦ κατὰ φύσιν 20
 νομὴν τὰ κέρατα οὐκ ἄνω ἀνακεκυφότα, καθάπερ τὰ
 τῶν λοιπῶν ζφών, ἀλλὰ κάτω νενευκότα καὶ ἐπισκο-
 τοῦντα τοῖς ὅμμασι. τοῦτο γὰρ ἀπιστόν ἐστιν, οὐ-
 δενὸς ἑτέρου ἐπιμαρτυροῦντος ἰστορικοῦ.¹⁰

f 65. ταῦτα τοῦ Οὐλπιανοῦ εἰπόντος ἐπιμαρτυρῶν 25
 ὁ Λαρήνσιος καὶ συγκατατιθέμενος τῷ λόγῳ ἔφη
 τὸν Μάριον τῶν ζφών τούτων δορὰς εἰς τὴν Ῥώμην
 ἀναπεπομφέναι, ἃς μηδένα εἰκάσαι δεδυνῆσθαι τίνος

9. 10 fort. ἀεὶ τῶν <πρώτως> vel <πρώτων> προσφερομέ-
 νων, sed turbata etiam quae secuntur 16 οὐκ ἔτι πιστὸν
 Mus fort. recte 18 βοῦς A: corr. 5

εἰσὶ διὰ τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως· ἀνατεθεῖσθαι τε τὰς δορὰς ταύτας ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους λεφῷ, ἐν φῷ οἱ τοὺς θριάμβους κατάγοντες στρατηγὸν ἔστιῶσι τοὺς πολίτας, παθάπερ πολλοὶ τῶν ἡμεδαπῶν ποιηταὶ καὶ²²²

5 συγγραφεῖς εἰρήκασιν· ‘ὑμεῖς οὖν, ὡς γραμματικοί,
κατὰ τὸν Βαβυλώνιον Ἡρόδικον, μηδὲν τῶν τοιούτων λεπτοῦντες,
φεύγετ’, Ἀριστάρχειοι, ἐπ’ εὐρέα νῶτα θαλάττης
‘Ελλάδα, τῆς ξουθῆς δειλότεροι κεμάδοις,
10 γωνιοβόμβυκες, μονοσύλλαβοι, οἵσι μέμηλε
τὸ σφίν καὶ σφῶιν καὶ τὸ μὴν ἥδε τὸ νίν.
5 τοῦθ’ ὑμῖν εἴη δυσπέμφελον· Ἡροδίκῳ δὲ
‘Ελλὰς ἀεὶ μίμνοι καὶ θεόπαις Βαβυλών.^b
κατὰ γὰρ τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀναξανδρίδην (Π 159 Κ).
15 ήδονὴν ἔχει,

ὅταν τις εὔρῃ καινὸν ἐνθύμημά τι,
δηλοῦν ἅπασιν· οἱ δ’ ἑαυτοῖσιν σοφοὶ
πρῶτον μὲν οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτήν,
5 εἶτα φθονοῦνται. χρὴ γὰρ εἰς ὅχλον φέρειν
20 ἅπανθ’ ὅσ’ ἂν τις καινότητα ἔχειν δοκῇ.
ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἀναχωροῦντες οἱ πολλοὶ λεληθότως διέλυσαν τὴν συνονσίαν.

11 καὶ <τὸ> σφῆν Pierson   12 δυσπέμφελον A δυσπέμφε-
λοι superscr. ov C   13 hactenus Herodicus   14 ἀναξαν-
δρείδην A   17 δὲ (δ' C) αὐτοῖσιν AC: corr. Pors